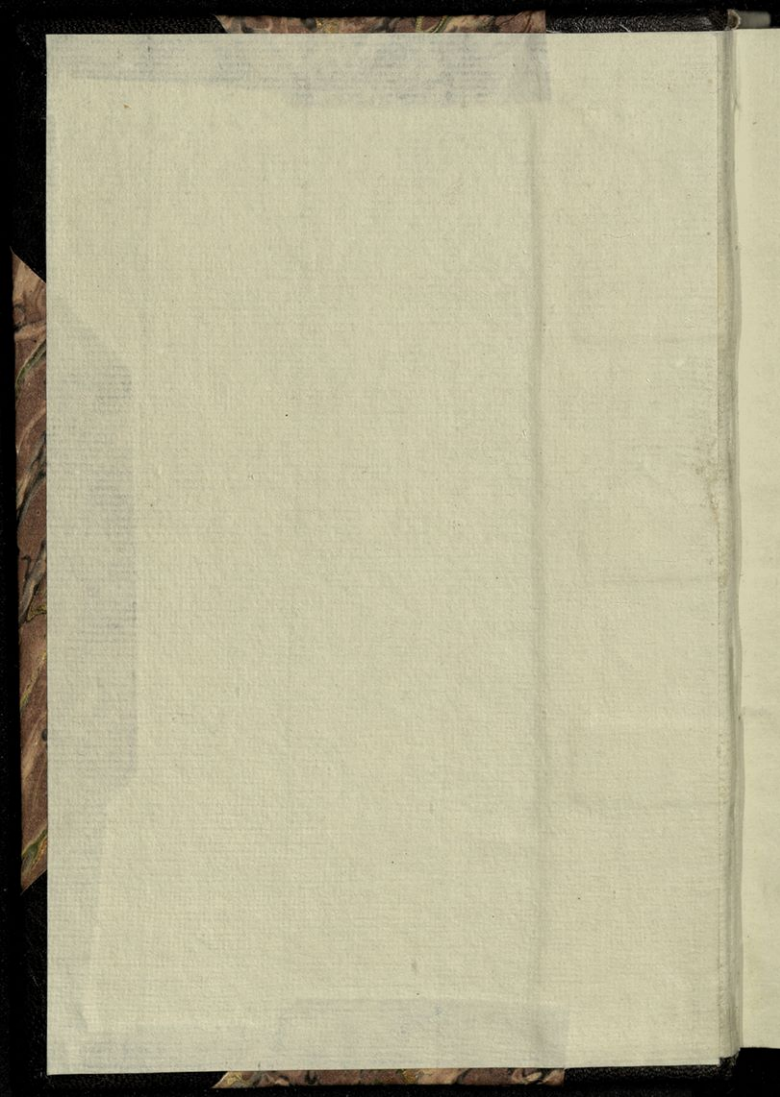

467

KRSZTSANSZKE

CZERKEVNE

PESZME.

VÖDÁNE

SZPRÁVISCSAM

EVANGELICSANSZKIM.

V-KÖSZEGI,

VU NÁSZTAVI REICHARD KÁROLA I SZINOV.

1842.

R 601467

„I dao je vu vűszla moja nôvo peszem, — diko „Bôga
nasega.“ Zolt.40,4.

2005 04 18

4. *Dű'znosztí próti szamomi szebi.* Szpoznanýe szamoga szebé. 272. 273. Lübézen szamoga szebé. 274. 275. Môdroszt. 276. 277. Varvanye od blódnosztí. 278. — 280. Poníznoszt. 281. — 283. Szkrb za dűso. 284. 285. Jákoszt. 286. 287. Dobra dűsna vèszt. 288. — 290. Verosztűvanye. 291. — 294. Szkrb za 'zítek. 295. 296. Mertűcslivoszt. 297. 298. Szlobodna radoszt. 299. 300. Csisztôcsa 'zitka. 301. 302. Csedno 'zivlénýe z-blágom. 303. — 305. Delavnoszt. 306. 307. Môdro nűczanye vrémèna. 308. 309. Zadovolnoszt. 310. — 312. Mirovno trplénýe. 313. — 319. Priprávlanye k-szmrti. 320. — 323.
5. *Dű'znosztí próti bli'znyemi.* Lübézen bli'znyega. 324. — 326. Szkrb za dűso bli'znyega. 327. 328. Szkrb za 'zítek bli'znyega. 329. 330. Szkrb za postenyé bli'znyega. 331. — 334. Szkrb za vrédnoszt bli'znyega. 335. 336. Pravicsnoszt. 337. — 339. Sztanovitoszt. 340. 341. Prijaznívoszt. 342. 343. Szmilenoszt. 344. — 346. Gotovnoszt na szlű'zbo. 347. 348. Prijátelsztvo. 349. 350. Szôsedsztvo. 351. Zahválnoszt. 352. 353. Zmirlivoszt. 354. — 358. Krsztsanszka trplivoszt. 359. 360. Dobra példa. 361. 362. Molítev za drűge. 363. 364.
5. *Dű'znosztí próti drűgomi sztvorjénýi.* Brodjenýe szvêta. 365. Milűvanye sztvári. 366. Mirűvanye dugovány. 367. 368.

IX. Rázlocsne sztáve lűdi.

Poglavníka. 369. 370. Vísne oblásztí. 371. 372.

Dühovnikov. 373. Vucsitelov. 374. Poszlúhsávczov. 375. Hí'zni goszpodárov. 376. Szlű'z-bene dr'zine. 377. Hí'znikov. 378. 379. Noszécsi 'zén. 380. Roditelov. 381. 382. Otrokov. 383. 384. Vdovíc. 385. Szirotíc. 386. 387.

X. Rázloczna vrszt lűdi.

Detinsztvo. 388. Mladoszt. 389. Mo'ztvo. 390. Sztaroszt. 391.

XI. Rázlocsne prílike.

Návod dűhovnika. 392. Szpòved deczé. 393. 394. Czerkevno leto. 395. Poszvetsenye 'czerkvi. 396. Oszvetek czerkvi. 397. Zdávanye hí'znikov. 398. Dén rodsztva. 399. Dén iména. 400. Szpòmenek ti preminòcsi. 401. 402. Szkrb za odvètek. 403. Lűbézen domovine. 404.

XII. Rázlocsne násztave.

Solé i nyí vrédnoszt. 405. Mestria i tr'ztvo. 406. 407. Polodelosztvo. 408.

XIII. Rázloczna prípetjá.

Szreca i prémocsnoszt. 409. 410. Nevola i szirmastvo. 411. 412. Zdrávje. 413. 414. Beteg. 415. 416. Ozdravlenye. 417. Potűvanye. 418. 419.

XIV. Rázlocsni obcsinszki vdárczi, i nyí odvnrnène.

Nerodnoszt zemlé. 420. 'Zirownoszt zemlé. 421.

Jalova 'zétva. 422. Obilna 'zétva. 423. 424. Brátva. 425. Szúhócsa. 426. De'zd'z. 427. Zburkanye zráka. 428. Tihota zráka. 429. Mokrócsa. 430. Szuncze. 431. Povôden 432. Po povôdni. 433. Drágocsa. 434. 435. Pomor. 436. Po pomori. 437. Kuga. 438. Po kügi. 439. Bojna. 440. Mír. 441. Pogor. 442.

XV. Rázlocsna vrêmena.

Ráne peszmi. 443. — 457. Vecserásne peszmi. 458. — 474. Stirjè táli leta(Zíma). 475. (Szprotolétje). 476. (Leto). 477. (Jeszen). 478. Sztolne peszmi (Pred jêsztvinov). 479. (Po jêsztvini). 480. 481.

XVI. Blá'zensztvo krsztseníka vu etom 'zítki.

Vísni mír. 482. — 486.

XVII. Szlédnya dugoványa.

Mrtelnoszt i szmrt. 487. — 492. Nemrtelnoszt. 493. 494. Gorisztanénye. 495. — 497. Szôdba. 498. — 501. Vecsni 'zítek. 502. — 504. Pávidénye. 505. 506.

Nádavek.

Nike sôlszke peszmi. Pred návukom. 507. Po návuki. 508. Pred vardévanyem. 509. Po vardévanyi. 510.

Szpêvaj 'ze, csti, i brodi, *z-vrêlosztjov i rãzumom*,
 brat moj evangelicsanszki, peszmi eti pred tébe po-
 lo'zene, i vu dũhi právoga csisztoga krsztsansztva
 szprávlene. Beri vküp vu nyi raztorjeni drági kincs
 'zítka, i nüczaj ga môdro — na zvršávanye dũhov-
 ne popolnoszti, i na trôst ino zvelicsanye nemrtelne
 dũse tvoje. K-steromi velkomi dugoványi podéli te-
 bi ocsa miloscse právi nágib, i poszvêt ino môcs, po
 dobrom dũhi szvojem, — szvétomi iméni szvojemi
 na csészti i díko, blagoszlovnomi czvétki právoga
 krsztsansztva na vugoden odraszek, csrêdi pa Jezu-
 sa na vüpanye zvelicsane nemrtelnoszti! —

Pobo'zen krsztsenik!

Nega vu czêlom dühovnom 'zítki csloveka ni ednoga násztaja, kaksté neznameniti szi sze on bidti vídi obszebi, na steroga vu návuki krsztsansztva pazko kebzüvati nebi potrêbno bilô. Vadrüványe od vszega má pámeti vísni poszvêt, szrdczì pa trôst i môcs pode-
liti: ono csloveka vu vszem tak má voditi, da, kak môder, pobo'zen, i z-ravnanyem bo'zim zadovolen vandrar, zná temno pôt be'zája zemelszkoga szkoncsati, pogléd szvoj z-vüpanyem kúmesz vr'zti, i na pocsinek vecsni tího idti. I rávno za toga zroka volo je potrêbno i vu peszmaj krsztsanszki, kakti vu ednom najznamenitêsem táli návuka vere ino 'zítka, ysze mogôcse násztaje gorivzéti, naj te pobo'zen vu vszákóm pripetjê, — tak pri dômi, kak vu hi'zi bo'zój — 'zelno hráno dühovno naide, i csrêda jezusova sze vu szpráviscsi ti odebráni po czi-

lavnom szpêvanyi z-vugodnim tálom naprêpri-
právla na gotovo prijétje vszáke isztine one,
stero ji nyé pasztér na szpoznanye dël i
szkrovnoszt bo'zi ino dühovno czimpranye glá-
sziti má.

Veliki czíl té je i vu eti našzledüvajôcsi
pêszem szprávlanyi pred ocsmí dr'záni, i na tô
je poprêk kebzüvano, naj, nakeliko je mogôcse
ni edna dühovna potrêbcsina szrdcza pobo'z-
noga i poszvêt, trôst ino môcs íszkajôcsega,
vu nyi kak nezadovoljena neosztáne, — liki
sze tô 'z-nyí napiszkov zlehka previditi dá,
steri szo rávno za toga zroka volo pred nyé
polo'zeni; kakti eti naszledüvajôcsi.

Peszmeno zdühávanye.

Pred i med szlüzbov bo'zov. 1.—6.

I. Vadlíványe.

Vrèdnoszt i czil vadlíványa. 7.—10.

II. Bôg.

1) *Bôga bivoszt.* 11. 12.

2) *Bôga popolnoszt.* Szkrovnoszt (Sz. trojsztvo). 13.—17. Vekivecsnoszt. 18. 19. Zmo'znoszt. 20. 21. Môdroszt. 22.—24. Szvetsztvo. 25. 26. Pravicsnoszt. 27. 28. Isztinoszt. 29. 30. Dabrotivnoszt. 31. 32. Dugotrplivoszt. 33. 34.

3) *Bôga dela.* Sztvorjênnye. 35.—38. Szkrbnosênnye. 39—49.

III. Cslovek.

Plemenitoszt i czil csloveka. 50.—53. Pokvarjenoszt csloveka. 54.—58.

IV. Odküpitel.

Jezusa velkoszt i zaszlüzzenoszt. 59.—64.

Jezusa poszlanye (Adventsztke peszmi). 65.—

78. Jezusa rodjênnye (Koledne peszmi). 79.—

92. Jezusa právdo-szpunenne (Nôvoga leta peszmi). 93.—99. Jezusa oznanenne (Trikrátlov peszmi). 100.—104. Jezusa szlédnyi sors

(Posztne peszmi). 105.—130. Jezusa gorisz-

VI
tanënye (Vüzemszke peszmi). 131.—142. Jezusa zvisenye (V-nébozaszttoplënya peszmi). 143.—148.

V. Poszvetitel.

Düha bo'zega dela (Riszálszke peszmi). 149.—158.

VI. Náprave poszvetsenya.

Rëcs bo'za. 159.—178. Szvéti krszt. 179.—181. Szvéta vecsérja. 182.—188. Pokôra. 189.—199. Vera 200.—203.

VII. Dühovnom králevsztvo bo'ze.

Sz. mati czérkev. 204.—210.

VIII. Právo krsztsansztvo.

1) *Povszemvszega*. 211.—220.

2) *Dú'znosztí prôti Bôgi*. Szpoznanýe Bôga. 221.—223. Bojazen Bôga. 224.—226. Lübézen Bôga. 227.—230. Pokornoszt k-Bôgi. 231.—233. Priszega na Bôga. 234.—236. Vüpazen v-Bôgi. 237.—243. Molítev k-Bôgi. 244.—253. (Peszem). 254. 255. Zvisávanye Bôga. 256.—261. Szlü'zba bo'za. 262.—264.

3) *Dú'znosztí prôti Jezusi*. Lübézen Jezusa. 265. 266. Vernoszt k-Jezusi. 267.—269. Zahvál-noszt k-Jezusi. 270. 271.

4) *Dú'znosztí prôti szamomi szebi*. Szpoznanýe szamoga szebé. 272. 273. Lübézen szamoga szebé. 274. 275. Módroszt. 276. 277. Varvanye od blódnosztí. 278.—280. Poníznoszt 281.

XV. Rázlocsna vrêmena.

Ráne peszmi. 443.—457. Vecserásne peszmi. 458.—474. Stirjé táli leta (Zíma). 475. (Szprotolétje.) 476. (Leto.) 477. (Jeszén.) 478. Sztolne peszmi (Pred jêsztvinov). 479. (Po jêsztvini.) 480. 481.

XVI. Blá'zensztvo krsztseníka vu etom 'zítki.

Vísni mir. 482—486.

XVII. Szlêdnja dugoványa.

Mrtelnoszt i szmrt. 487.—492. Nemrtelnoszt. 493. 494. Gorisztanênye. 495.—497. Szôdba. 498.—501. Vecsni 'zítek. 502.—504. Pávidênye. 505. 506.

Nádavek.

Níke sôlszke peszmi. Pred návukom. 507. Po návuki. 508. Pred vardêvanyem. 509. Po vardêvanyi. 510.

Yobu ka

Kühaz

Szpêvaj 'ze, csti, i brodi, *z-vrêlosztjov i râzumom*,
 brat moj evangelicsanszki, peszmi eti pred tebe
 polo'zene, i vu dûhi právoga csísztoga krsztsansztva
 szprávlene. Beri vküp vu nyi raztorjeni drági kincs
 'zitka, i núczej ga môdro — na zvršávanye dûhovne
 popolnoszti, i na trôst ino zvelicsanye nemrtelne
 dûse tvoje. K-steromi velkomi dugoványi podêli tebi
 ocsa miloscse právi nágib, i poszvêt ino môcs, po
 dobrom dûhi szvojem, — szvétomi iméni szvojemi
 na csészt i díko, blagoszlovnomi czvêtki právoga
 krsztsansztva na vugoden odraszek, csrêdi pa Jezusa
 na vüpanye zvelicsane nemrtelnoszti!—

PESZMI.

PMSEI

Peszmeno zdühávanye.

Pred i med szlű'zbov bo'zov.

Na znáno nôtó.

1. **G**ospodne bo'ze! Setűj nam na pomocs, v-dűhovnoj nasoj potrěbsini, za Jezusa Krisztusa; nasega goszpodna i odkűpitela.

Nôta: Sot bi te nehválo.

2. **P**red tebom, vecsni dűh, sztáne molėcsi sereg tvoj, I v-dűhovnoj csészti neszė pred tėbe áldov szvoj. Primi tė áldov dobrovolno, I zdigni nász, lűdsztvo nevolno, Na szlűz'bo kēm bole popolno.

Nôta: Oh Bóg, kí grėh odűrjávalas.

3. **B**óg, vretina vsze dobrôte! Zgledni sze na nász, szirôte: Primi ./ sźrdec pobo'zni áldov, I vlė ./ na nász tvoj blagoszlov.

!Na znáno nôtó.

4. **H**válo dajmo Krisztusi za k-nam szkázano dobrôte.

Na znáno nôtó.

5. **S**zmilűj sze nad nami, goszpodne, i poszlűhni nase ponízne molítvi.

Na znáno nôtó.

6. **H**válo dajmo mí vszi navkűp goszpodni Bògi,

Kí { z-szvojga szína k-nam poszlanyem
 z-szvojga szína narodjènyem
 z-szvojga szína obrèzanyem
 z-szvojga szína szmrt sztrplènyem
 z-szvojga szína gor'sztanènyem
 z-szvojga szína odicsenyem
 z-szvètoga dűha poszlanyem.

Nász oszlóbodi
 Od grèha zmo'z-
 noszti velike.

Nyega sze prisztája, Da szpèvamo vszi z-angelmi:
Hvála bojdi Bôgi na viszîni.

I. Vadlűványe.

Vrèdnoszt i czíl vadlűványa.

Nôta: *Oh 'zítka ino szmrti goszpôd!*

7. **V**adlűványe, oh ti bo'zi dár! Tí, tí szi mi angel
 míra. V-tvojem krili nevezagam nigdár Vu nôcsi
 kaksté vihéra. Ka bi bio jasz brezí tébe, Najdragsi bla-
 goszlov nébe?!

2. Jaj vam, kí nyé ospotávate! — Ka za bin sze
 v-nyem nahája? — Ár gde popolnè szpoznávate, Ka vam
 na právi mir vgája? — Sto je modrèsi vucsitel, I pôti
 'zítka kazitel?

3. Ono vasz vsí prav szpoznávati Bôga, kakti
 sztvoritela, I z-môdrim dűhom zbrodjávati Nyegve poti,
 nyegva dela; Ká'ze, kê je on vszè ocsa, Szodecz, i
 vecsna miloscsa.

4. Po nyem sze pamet preszvetsáva, V-nyé priro-
 djenoj temnoszti, Da dugoványa razszodjáva Pôleg zno-
 trèsnye vrèdnoszt, Naj zavr'zemo preidôcsa, I lűbimo
 presztajôcsa.

5. Ono csloveka zadr'záva Od szteze vecsnoga
 plámna, I dűsno vèszt nyegvo zbűdjáva 'Z-nyé pogű-

belnoga támna, Steri bí ga i prêk groba Vcsíno hűdi dűhòv roba.

6. Ono vcsí pobo'zno 'ziveti Z-szrecsov, stero nam Bòg dáva, I takáj mirovno trpeti, Gda nasz nevola sztizskáva. Csi nasz vsze drűgo osztávi, Ono nam je kincs nas právi.

7. V-szmrtnom dòli nam ono nêti Vűpanye nemrtelnoszt; Ono nam v-nòcsi groba szvêti Sz-tráhom vísne veszelnoszt, I pela po szvetsztva pòti Vsze velkomi czíli pròti.

8. Znam jasz, v-kom verjem, komi 'zivém! — I tò vero scsém varvati; Za nyé volo ráj vsze preneszém, Kak kâ bi jo steo odati. — Vadlűványe, vecsni kincs moj! Tí mi i v-szmrti drágo boj.

9. Tí veren angel dűse moje, Szprevájaj mené i v-grob moj. Oh! — szvêti mi trák, díke tvoje I vu vecsnoszt blá'zenoj — Tam, gde bom z-seregmi nébe Bòga zvisávao za tébe.

Nòta: *Verosztűjti, oh krsztseníczi!*

8. **B**lá'zen, kí szvoje vadlűványe, Kak najdragsi kincs, postűje, I, kak nyemi velí pozványe, Z'zítkom, z-delom naszledűje, Nyé do szmrti zdr'ízí, I ráj vsze pretrpí Z-mirovnim szrdczom, Kak kâ bi nyé ódao, Ali na porob dao Blòdnim spotlívczom!

2. Ali jaj tomi, kí je szpoznao Nyega bo'zanszko isztino, I dònok obarvati nèznao Nyega, kak'zítka vretino! — Grozen je grêh toga; Ár dűha szvétoga Vnèmar bantűje, I bin nyegvoga zla, Vekvecsnoğa pekla Jaj naszledűje.

3. Ka bi nam haszno vesz kincs zemlé, Brezi tébe, angel míra? — Márna szo vsza, kak szpár meglé, I podvr'z sorsa vihéra: Od vszega sze szprávi, Kí tebé osztávi, Vecsni kincs nébe! On vu 'zítki pokoj, Vu szmrti pa tròst szvoj Zgűbí brez' tébe.

4. Nyemi sze lasztivna vėszt grozí, I'zelen mır dűsni vmárja; Lasztiven kęp sze nyemi mrzí, I szvėt ga trdno potvárja; Bóg szam ga odvr'ze, Blagoszlov povr'ze, Sztrási vecsna nòcs: Z-grozov sze zglédne on Prék na pravicze lon, Z-szvėta vöidòcs.

5. Ali kí sze je sztálno pòdao Jezusi, zvelicsiteli: Kí je vere szvoje nèođao, Nèoszkrúno v-rècsi, v-deli: 'Ze tũ pòt nyegova, Je pòt blagoszlova I veszėlnosztí; Ocsa nyemi je Bóg, I zviszi ga ednòk V-nemrtelnosztí.

6. Zdrzi tak tvoje vadlűványe, Krsztseník, i vu vszem postűj. Veliko je tvoje pozványe: Boj sztálen i v-szvet-sztvi potűj. Vsze drűgo rad tádaj, Li vere neodaj, Za kincs márnosztí; Ár je ona tròst tvoj, I má ti bidti voj Na mır vecsnosztí.

Nòta: *Krisztus mi je moj 'zítek.*

9. **V**adlűványe i jákoszt! Tí nam sznà'zi potí: Vėszeli naso mladoszt, I sztaroszt tròstaj tí.

2. Vesi nasz prav zvisávati Velkoszt sztvorítela, I mòdro zbrodjávati Zmo'zna nyegva dela.

3. Gda odprės nyegvo hi'zo, — Csüti dás nyegov glász; Na dűhovno csėszt bo'zo Zbűdjávaj tam i nász.

4. Vesi nasz zavr'zti gnűszne Tadanke blòdnosztí, I nyé návuke pűsztne, Kak mre'ze jálnosztí.

5. Isztina o'zivávaj Nász v-gucsi i djányi; Isztina nam mòcs dávaj Vu nasem pozványi.

6. Vszė nász radoszt i díka Lűbézen ocsė boj, Da vszi vu szvetsztvi 'zítka Nahájamo mır tvoj.

7. Örok nas je vekvecsnoszt, Tűhína pa zemla: Vrácsaj nasz tak na vernoszt Od blòdne szteze zla.

8. Vernoszt na 'zítek pela, Zlo pa na szmrt i jaj: Vere dela do czvela Eti i v-nebėszej.

9. Tí tak, vera i jákoszt, Boj tũ nas voditel, I, da naidemo miloszt, Tam zagovoritel.

Nôta: *Szladki Jezus, mĩ szmo szem.*

10. **N**epreczenyen kincs mi boj, Oh Bôg, vadlűványe moje. Daj, da jasz, kak verník tvoj, V-nyem szpoznávam potĩ tvoje, V-nyem mam priliko zbôgsanya I násztavo zvelicsanya.

2. Li pri nyega poszvêti Szpoznávam prav tebé, oceso, I'ze na etom szvêti Vdáblam tvoj mĩr i miloscso; 'Z-nyega sze vcsím mojo dú'znoszt, Ino dűse moje vrédnoszt.

3. Ka je modrĩa szvêta Nêmogla prav vözgrüntati, Tò je tvojga poszvêta Vĩsni trák dao nam szpoznati. Ti szi môdroszti vretina, Tĩ, vekivecsna isztina!

4. V-vadlűványi nam tvoj szin, Jezus ocsiveszno ká'ze Tak nas pogűbelen bin, Kak velkoszt miloscse bo'ze, Odpré sztezo szpravicsanya, I dűsnoga zvelicsanya.

5. Eti sze szladki trôst dá Vszêm vu szrdezi oranyenim; Tű sze zlehkôtiti zná Bremen dűsam okladjenim; Tű naide vandrar sztan mĩra V-vdérjanyi sorsa vihéra.

6. Eti sze vszi národje Zemlé prav blagoszlávłajo, I vszê sztotin porodje Z-glászom 'zitka otávłajo. — Vadlűványe je vszê ran vrács, I vszê dűs verni varivács.

7. Ono varjé vu krĩli Nász na'zitka kmicsni potáj, Koronűje na czĩli Verno szkoncsani nas be'záj; — V-szmrti nam je bátrivitel, I v-szôdbi zagovoritel.

8. Oh! — vzemi tak za kincs té Szrdez nasi dú'zno zahválnoszt. Daj, da nyega czvêt raszté, Vszemi szvêti na veszélnoszt. Pelaj po nyem vsze sztvorjênye, Bôg, na tvoji csűd vidênye.

II. Bôg.

1. Bôga bívoszt.

Nôta: *Oh szladki Jezus, ka szí.*

11. **J**eszte Bôg! — vsza szo rôk nyegovi delo. Ka bi vüpanye verni za grünt melo, Csi nebi sztáli na vecsnoj gvüsnosztí Nyegve bívosztí?

2. Neszrecsnêsi od nerázumni sztvári Bi bio sors nas vu té blôdnosztí szpári; Nebi meo za nász szvét níkse lepote, Níti dobrôte.

3. Kak bi 'zeleli 'zítek vecs lübiti? — Kakda jákosztí i szvetsztvi szlü'ziti? — Jaj! — bole sze je nigdar nêroditi, Kak tak vtoniti.

4. Kaksa groza bi nam vmárjala szrdceze, Gda bi nam zaidti melo 'zítká szuncze, Csi bi brez' Bôga mogli z-szvêta idti, I v-grobi preidti!

5. Ah! — te bi nam i blá'zensztva 'zelênýe Szopilo v-düsi mantre obcsütênýe; Zla rob bi sze pa válaó brez' sztráhote V-blati grêhote.

6. Ali — obnêmi, grozno obcsütênýe! — Veszni, oh grêsne blôdnosztí mislênýe! — Poznam jasz, poznam szvêta sztvoritela, I zdr'zitela.

7. Jeszte Bôg! — od nyega mam i jasz 'zítek; Od nyega csáka vecsnosztí prebítek: On me pripela k-vretini blá'zensztva, Po sztezi szvetsztva.

8. Bôg, Bôg mi je tak grünt mojga vüpanya; On mi je düsi porok zvelicsanya. Znam, kâ sze nigdar 'znyim neoszramotím, Nigdar neszkvárím.

Nôta: *Dober je nas Bôg, porazmite.*

12. Z digni glász z-nicsesztnosztí práha, Dùh moj szpêvaj velkoszt sztvoritela, Kí, vise szuncsevnoga tráha Prebívajôcs, ravna szvoja dela. Áldűj nyemi, v-szvetsztvi ga molécsi, Kak angelje, v-szvetlosztí sztojécsi.

2. Nyega pamet zaman zbrodjáva. Nicsesztna je pred nyim vsza zvísenoszt. Zaman môdroszt szvétá zgrüntáva, Vu kom sztojí nyegva odícenoszt. Kak bi ga szmeo ti, práh, obráziti, Da ga ni angel nemre zbroditi?

3. Csüdűj bár szuncza szvetlo szprávo, Csüdűj i zvêzd neszmerno vno'zinoszt, Csüdűj zemlé vugodno sztávo, Ino môrszke globocsíne szkrovnoszt: Ka je vszê eti dugovány díka, Prôti velkosztí goszpôda 'zítka?

4. Li ténki trák díke nyegove Nam szvéti v-nyí, kaksté szo szizmo'zna; Tenya velkosztí goszpodnove Szo vsza, i voli nyegvoj podlo'zna: On, kí je nyim dao bivoszt v-megnenyi, Nyim i konec z ná vr'zti, kak tenyi.

5. Bôg — on, komi dùh moj áldűje, Vu szebi má zrok szvoje velkosztí: On sztvorjênya nepotrebűje; Ár prebíva v-blá'zenoj szvetlosztí, Nesztóji pod právdov telovnosztí, Geto je szam tüh vsze popolnosztí.

6. Od tébe, goszpodne, od tébe Sztácse vö vsze bivosztí vretina. Tebé glászi vizína nébe, Tebé cslovek, vszega prvotina: Tvoje díke blísk je csrvics v-práhi, I telko jezér dűs v-szuncza tráhi.

7. Moli ga tak, oh dűsa, v-dűhi, Moli nyega v-szvetsztvi i v-isztini; Tak on, kí je k-tebi nê tūhi, Pozdigne tebé k-'zítka vretini: Ár kí nyega dosztójno csesztíjo, Tál od nyega v-miloscsi dobíjo.

2. Bôga popolnoszti.

Szkrovnoszt.

(Sz. trojsztvo.)

Nôta: Z-nebész récs vecsna prihája.

13. *V*retina vísne môdroszti, Bôg, globocsína szkrovnosztí, Vecsni dűj csísztoğa szvetsztva, I punoszt vszega blá'zensztva!

2. Tebé moli esrvics v-práhi, I angel vu szuncza tráhi, Diko tvojo csüdűvajôcs, I vu radoszti szpêvajôcs.

3. I mí, i mí, v-práhi klecsécs, I tebé v-szvetloszti gledécs, Neszémo vu poníznoszti Pred téaldov pobo'znoszti.

4. Díka ocsi na viszini; Csészt Jezusi, nyega színi; Postenyé dűhi szvétomi, V-bívoszti Bôgi ednomi.

Na znáno nôto.

14. *M*í verjemo *v-ednom Bôgi*, Nébe, zemle sztvo-riteli, ki, kak punoszt dobrôt vnôgi, Vsza dobra dá dűsi, têli. On je gotov vsze hrániti, I od neszrecse brániti, Ze-vszêm láda, vsza v-rokaj má, Vsza vídi, razmi ino zná: On nad nami verosztűje, I pôť naso korunűje.

2. Mí verjemo *vu Jezusi*, Színi ocsé nebeszkoga, kak szredbeniki Krisztusi, Národa cslovecsanszkoga Jedínom odkűpiteli I mílom zvelicsiteli, kí je 'zítek szvoj dolidjao, Da bi nam díke ôrok dao; Gori je sztano zvíseni, Goszpodűje odíceeni.

3. Mí verjemo *v-dűhi szvétom*, Vszê verni dűs voditeli, Kak z-díkov ocsé obvzétom Srdez tú'zni bátriviteli. On, on preprávla bolvansztvo, I grűnta právo krsztsansztvo, Za'ziga iszkro vernoszti, Szprávla vsze na pôť vecsnoszti, I po sztezi szpravicsanya Pela na sztán zvelicsanya.

Nôta: *Szpômeni sze, goszpon, z-verni troji.*

15. **M**olimo tebé, oh sz. trojsztvo, Ocsa, szin, dűh szvéti, — edno bo'ztvo! Tí szi vszê dobrôt vecsna vretina; Pri tebi je blá'zensztva isztina.

2. Kí tebé vu szvetloszti szpoznáva, I z-szrdcza poníznosztjov zvisáva; On osztávi odürno pôt kmicze, I prêksztôpi na szetezo praviče.

3. Zátó i mí k-tebi prihájamo; Ár pri tebi poszvêt nahájamo: Pred tebom sze v-práhi ponízimo, I od tébe trôst vísni proszimo.

4. Kaksa pogűbel je nad onimi, Kí tebé nedícsijo z-vernimi! — Blôdijo, kí tebé nepoznajo, Szkvarijo sze, kí te nebôgajo.

5. Tí szi ocsa vsze dobrotivnoszti; Tí szôdis vsze pôleg pravicsnoszti. Oh! — daj sze nam tak tebé bo-jati, I li v-szamom tebi sze vűpati.

6. Jaj vszêm onim, kí v-tebi dvojjjo, I v-rű'znoszti pred tebom sztojjo! — Oni szamí szebé pogűbijo; Ár sze sz-tebom, szodeczom protivjo.

7. Ali szrecsni, kí tebé poznajo, I v-prosztôcsi szrdcza zvisávajo! — Veke szrecsni, kí v-tvojjo szkrovnoszti Polo'zijo szteber vűpaznoszti.

8. Vecsno bo'ztvo! mí v-tebi verjemo: Daj, da k-tebi na diko pridemo, Gde mo te vu szvetloszti glé-dali, I z-angelmi szvét', szvét, szvét szpèvali.

Nôta: *Oh svetla zvêzda zorjanszka.*

16. **V**erni! díko, csészt szpèvajte: Z-veszélnosztjov zvisávajte Bôga, kak sztvoritela; Nyega, vu szvetloszti gledécs, Molte vszi, vu práhi klecsécs, Kak sorsa ravnitela — Zmo'zen, Blá'zen Szi tí, Bôg nas, kí vsza ravnas v-pravicsnoszti, I blagoszlávlas z-miloszti.

2. Díko, csészt, hválo szpèvajte, Odkűpleni, zvisá-

vajte Jezusa, szredbeníka: Vrèdnoszt nyegvo v-míszli dr'zte, Vüpazen li vu nyem vr'zte; Ár je on vasa díka. Radoszt, Miloszt Od nyega má, kí nyega zná postüvati I z-ít'kom naszledüvati.

3. Díko, csészt, hválo szpèvajte, Odebráni, zvisávajte Dúha, poszvetitela; Nyegva zmo'znadela gledécs, Moltega, zradosztjov hvalécs, Kak szrdcz veszelitela. — On boj Vszèm voj Z-düsne kmicze, na pravicze vísni poszvèt, I vecsnosztí blá'zeni szvét.

Nôta: *Szladki Jezus, mí szmo szem.*

17. **G**lobocsína szkrovnosztí, Odícseno sz. trojsztvo, Vretina, vsze môdrosztí, Edno vekivecsno boztvo! Mí tebé, v-szvetlosztí gledécs, Zvisávamo v-práhi klecsécs.

2. Tebi szrdcz nasi áldov, Nasa szlüzba vugodna boj. Vlè nõ díke blagoszlov Na nász, molécsi sereg tvo; Pelaj vsze po sztezi szvetsztva K-'zelnomi czíli blá'zensztva.

3. Ednôk mo te v-szvetlosztí Popolnoma zvisávali, Gde mo tvoje szkrovnosztí Z-ôcsi v-ôc adzsi zbrodjávali. Tam, tam mo sze radüvati, I szvét', szvét', szvét' ti szpèvati.

Vekivecsnoszt.

Nôta: *Oh vekivecsne miloscse.*

18. **B**ôg nas je szam goszpôd vszega. Verni, szpèvajte nyemi! Priszpodobnoga vecs nega Nindri k-najvísesnyemi. Vekivecsen sze on zové; Ár vsze, ka jeszszte i 'zivé, Vu nyem má zrok bivosztí.

2. On je ni zacsétka nèmeo, Ni koncza nemre vzéti: Sto bi vecsnoszt zgrüntai steo, Z-sterov je on obvzéti? — Mí, kí szmo vcserányi pred nyim, Lèhnemo z-dnévom ütrásnyim, On je od vek, do veka.

3. Okô ga nemre viditi Vu neszmernej szvetloszti, Ni niksa môdroszt zbroditi V-nezgrüntanoj velkoszti. Li v-nyegovom lêpom szvéti Nam trák nyegve dike szvéti: Li z-dêl ga szpoznávamô.

4. Gde bi bilí mí, csi 'zítka Od nyega nebi vzéli? — Vesz sztan nasega prebitska Je li po nyem veszéli; Po nyem szo naprêpozvána, I do etimao zdr'zána Vsza, v-nébi i na zemli.

5. Díka nyegove velkoszti Vsza mészta napunyáva, I blísk nyegove szvetloszti Nôcs szkrovnoszt pre-szvetzáva: On zná csloveka hotêne, I vídi szrdcza mislêne Prvle, kak je násztalo.

6. On grünta sztávo národov, I ravna szteze lüdi; On v-dêsznoj má sors porodov, Tak dobri, kak i hüdi, Z-szrdom prigledáva rú'znoszt, Koronüje pa nedú'znoszt: — Szôdi vsze po praviczi.

7. Bôg, Bôg je vrêden dike szam, Nyega sze csészť prisztája; Ar od nyega vszêm bívosztam 'Zítek i radoszt zhája. — Néba, zemla, hváli nyega! Li on szam je goszpôd vszega, kak düh nemrtel noszti.

Nôta: *Dober je nas Bôg, poraznite.*

19. **G**da je nêbilô ni mészecza, Ni vno'zina zvêzd sze nêbliszesila; Gda nam je nêszíjao trák szuncza, Niti zemla sztvorjena nêbila; Gda je ni angel escse nêszpêvao: 'Ze te szí tí, Bôg, v-díki prebívao.

2. Sto bi sze tak szpozábo sz-tébe, I neszpoznao szvoje podlô'znoszt? — Tebi szo i zmo'znoszt nébe Podáne vu sztálnoj bojaznoszti: Tí, oh vsze dühôv düh odícseni, Szí vise vsze vizíne zvíseni.

3. Lêta tvoja szo brez' zacsétka, I ni koncza nedomigdar mela; Szam szí vretina tvojga 'zítka, Zvôn tébe pa szo vsza tvoja dela: Tí i vsza ednôk v-nicsesz pogrozís, Ali szam tí vekveke obsztójís.

4. Kaksa radoszt je tô tím vernim, Kâ szí i osztánes tí nyim ocsa! — Ali jaj grêsnikom odûrnim, Kim nepríde v-tál tvoja miloscsa! — Vecsen szí tí, vecsen dás vszêm 'zítek: Dobrim dike, hûdim môk prebítek.

5. Szpadni bár v-práh, tál moj mrtelen! Ka te sztrási 'ze nôcs szprhlívoszti? — I tí, kak dûh moj nemrtelen, ldtí más na sztan vecsne bívoszti, Gde bos, vu tráhi lepsega szuncza, Bôga velkoszt szpêvao brezi koncza.

Zmo'znoszt.

Nôta: *Oh vekívecsnozt, grozna rêcs!*

20. Szpêvajmo vszamogôcsemi, Vsza môdro ravna-jôcsemi, Bôgi najvísesnyemi! On csiní dela velika; Mocsí i czüda telika Szo podvr'zena nyemi. Vsze, ka on scsé i zapovê, Vu megnyeni sztáne naprê.

2. Nyegovi rôk delo je zrák, Vu zráki viszécsi oblák, I vsza nebész viszína, Zemplé tak vugodna sztáva, Vsze na nyê bodôcsi szpráva, I môrja glo-bocsína: Vsza, vsza od nyega viszíjo, Vsza sze vu nyem veszelíjo.

3. Csi on velí, — vu obláki, Escse i med szuncza tráki Sze vodé pobüdíjo; Csi scsé vroc síno zbüditi, Ali de'zd'z, sznêg, mraz püsztití, Volo nyemi csiníjo. — On premení nôcz na szvetloszt, I szvetloszt szuncza na temposzt.

4. Sztrêle lécsejo 'zerjáve Nam szemotam kúmesz gláve Nyega rêcs bôgajôcse; Blíszk i grúm trôszí viszíne, Szláp i ogen globocsína, Vál ládje plavajôcse: Na nyegovo povelénye Groza pokríje sztvorjênye.

5. Ali vsze tô pá obnêmi, Csi on, kí láda zevszêmi, Scsé nyega vdér vtisati; Vsze more vu pokornosztí Nyega vôle i zmo'znosztí Glász v-megnyeni szlísati: On vretine zná vszühsiti, I sz-pecsín vodô zbüditi.

6. Koga vadlûje csrv v-práhi, I angel vu szuncza tráhi,

Za szvojga sztvoritela? — Koga nebeszka viszína, Ino môrszka globocsína Moli, kak ravnitela? — Sto noszi v-dêsznoj sors lüdi? — Sto 'zitek, szmrt dobri, hüdi?

7. Cslovek, tí práh, tô szpoznávaj; Idi, gízdoszti mír dávaj: Vídís, kak velki jé Bôg! — Ár kak sze szmês nadühvati, I prôti nyemi brszati, Da szi podvr'z nyegvi rôk? — Szpádnes tí pred nyim z-gízdosztjov, Obsztójís pa sz-poníznosztjov.

8. Velki Bôg! tvoja je vsza môcs; Tí dávas k-dobromi pomôcs, I blagoszlávlas trüde, Zdignes sz-práha vsze pobo'zne, Poteres pa te nezlo'zne, I nyí tanácse hüde. Kí sze vu tebi veszelí, Ka tomi skôdi, i falí?

Nôta: *Groba sze niscse neogne.*

21. **G**oszpodne, sto zapopádne Velkoszt tvoje zmo-'znoszti! — Pred tebom vsze vu práh szpádne Z-csütényem podlo'znoszti. Ka tí nebi vesiniti znao, Ka szi za popolno szpoznao?

2. Tí scsés, i vsze naprésztáne V-ednom ocsnomeg-nenyi, I pá z-nicesezom posztáne; Ár je szpodobno k-tenyi: Premenyávas sztávo szvêta, Kak gingavi obráz czvêta.

3. Vszamogôcsi! v-tvojem sztráhi Vcsi mené potü-vati, I tak sze daj meni, práhi V-tebi, ocsi vüpati. Pelaj me po szvetsztva pôti Czili vekvecsnoszti prôti.

Môdroszt.

Nôta: *Oh kak te mam prijéti.*

22. **Z**visávam te z-radostjov, Bôg, za vernoszt tvojo, Kí sz-tak csüdnov môdrosztjov Ravnas sztávo mojo. Oh! vcsi me zbrodjávatí Môdra tvoja dela, I vu nyi szpoznávati Tebé, sztvoritela.

2. Povszéd, kama sze zglédnem, Nahájam réd lêpi, Povszéd môdroszt zaglédnem V-nyé bo'zanszkom kêpi:

Vecsna môdroszt zdr'záva Od zacsétka vesz szvét;
Ona sztvojényi dáva Mír, radoszt, i poszvét.

3. Vrêmena szkroven be'zaj Môdroszt povodjáva;
Leta redoven tekáj Nyé düh poravnáva: Nyô vídim
vu viszine Odicsenoj szprávi, Nyô molim v-globocsíne
Kmicsno-szkrovnj sztávi.

4. Ognyeni je szuncza trák, I nevu'zgé szvétà: Nè!
— on li szegrêva zrák, I zrok je poszvêta, Vlejé v-
zemlo 'zirovnoszt, Dá odraszek vszemi, Delí trôst i
mirovnoszt Szrdczi bolécsemi.

5. Kelko jezér zvézd be'zí Brez' zbontanya v-zráki!
— I kakse bremen le'zí Vu kmicsni obláki! — Sz-
kaksov szílov düdnya zrák, Vdérja grozen vihér, Szvét
pokrívà kmicsen mrák, Sztrási szmrten vecsér!

6. Sto méri, vszém etim pôt? — Sto je nyí voditel?
— Tí szam — tí, díke goszpôd, Kak môder ravnitel: Tí
vr'zes nyí besznôcsi Taksi czíl v-nágloszti, Da 'z-nyí
vihérne nôcsi Zíde trák radoszti.

7. Sto zná zemelszke dári Môdro vödeliti, I vsze
'zivôcse sztvári 'Z-nyimi veszeliti? — Sto zná de'z-
d'zevne meglé I szpár vküpszpraviti, I 'z-nyí kaplami
zemlé Krilo navla'ziti?

8. Sto z-czvêtjem i szád dáva? — Sto z-veszêljem
'zitek? Od koga je vszé sztáva I míra prebítek? Z-
lépim dobro sto pára, Csloveki na radoszt, Naj ga, kak
ocsa, kára I бүdí na môdroszt?

9. Vísni! tvoje môdroszti Csüda vídim povszéd;
Csüdűjem nyé szkrovnoszt Kamsté vr'zem pogléd. Nyô,
nyô tak scsém szpêvati, Nyé sztopáje gledécs, Nyô
molécs zvisávati, Pred nyôv v-práhi klecsécs.

10. Ona mi boj voditel V-etom knicsnom dôli, Ona
moj veszelitel Vu vszákøj nevôli: Tak vnêmar neod-
sztôpim Jasz od szteze szvetszva, I nigdar neodblôdim
Od czíla blá'zensztva.

Nôta: *Kak velka je bo'za szmilenoszt!*

23. **S**teri môder more zbroditi Szkrovno dôb znánya bo'zega? — Ka je bilô, je, i má bidti, Kak sze vsze tô zná od nyega? — Sto bí ládao sz-taksov znanosztjov, Kaksté szí je on vucseni? — Bôg, kí je obvzétí z-szkrovnosztjov, Je i v-znányi nezbrodjeni.

2. Csi bi sto zvêzd vszê iména znao, I pêszek môrszki zgrüntávao. Csi bi szkrovnosztí mîszel szpoznao, I sztotin be'záj zbrodjávao; Tak bi lûdí toti premogao, I angelszko znanoszt bi meo: A' prôti Bôgi ka bi zmogao, I ka v-znányi kázati szmeo?

3. Nicsezstna je vsza môdroszt szvêta Prôti bo'zój vszaznanosztí, I tálêhne, kak díka czvêta V-márnoj szvojój gingavoszti. — Oh tí, kí vsza vídis ino znás, Bôg! sto bi te necsüdüvao? — Szam tí nezgrüntano môdroszt más: Sto bi te tak nepostüvao?

4. Velikoszt tvojo csüdüvati, Je moja dú'znoszt i díka, I na nyé potí kebzüvati. Najprednyêsa môdroszt 'zítká. — Oh! — szpoznávam te tak v-radoszti; Ár tí szam tô vrêloszt rad más, I pred tém odprês pôt môdroszti, Komi sze prav szpoznati dás.

5. Naj hotêcs v-blati zla nele'zím, Tô mi rázum moj szam práví; Ár pred Bôgom kama odbe'zím, Kí me povszéd, gda scsé, sztávi? — Kaksté bi sze pred nyim sto szkrívao, On ga vídi, on ga csüje, I v-szvetloszti bode odkrívao, Ka sto v-kmiczi naszledüje.

6. Sto zná szrdcza szvojga szkrovnosztí? — Ah! — práh sze zlehka szam vkani. Vszaznajôcsi, tvoje môdroszti Düh meni na pomôcs sztani. Csi v-dugování düse blôdim, Tvoj zmo'zen glász me naj szpôti, Da sztan moj z-'zalüvanyem szôdim, I tak hítim czíli prôti.

Nôta: *Oh vekivecsnoszt, grozna rêcs!*

24. Bôg, kí szi povszéd nazôcsi, Pred tebom, oh vszaznajôcsi, Me vesi v-szvetsztvi hoditi: Nedaj mi vu neznanoszti Z-szteze tvoje bojaznoszti Na pôt zla zablôditi: Z-grêhov szna me szam sz-têm bûdi, Kâ me dûh tvoj povszéd vídi.

2. On, kí csísztó dûsno vêszt má, I tebé sze bojati zná, Nema zroka czagati; Nyega niksi 'zitka vihér, Escese ni szam szmrten vecsér Nema môcsi szagati. . . Daj, da sze jasz taksi naide:n Zdâ, i gda, kak szuncze, zaídem.

Szvetsztvo.

Nôta: *Obüdi sze, oh me szrdcze!*

25. Oh Bôg! kí szi csísztó szvétí, I li v-dobrom más radoszt, Tí li té scsés v-miloszt vzéti, kí díka je tü — jákoszt: Záto szi nam právdo dao, I trdno zapovedao, Naj ti vszi verno szlû'zimo I, kak tí, szvetsztvo lûbimo.

2. Sz-popolnosztjov szi obvzéti; Zmenkanyi meszta nedás: V-míszlaj, v-rêcsi, v-djányi szvétí, Csíszte vôle nágib más. Ka tí, scsés i namenís, Ka 'zelès, ali csinís, Vsze rázum vrêdno scüdûje; Ár sze szvetsztvo v-nyem szka'züje.

3. Tebi je nê haszek, ni kvár, kaksté szi cslovek csiní; I dônok na dobro vszigdár Bûdis nász, grêsne sziní: Ár znás, kâ je pôt szvetsztva, Grünt nasega blá zensztva, Zlo pa ti, kak odûrjávas, Tak sz-kastigov prigledávas.

4. Oh! — vrácsaj me tak od vszega, Ka bi dûsi skôdilo, Ino mír szrdcza mojega V-vecsno prepaszt vtôpilo: Tí vlê vu prszi moje Náigib pravicze tvoje; Ár kak lehko brezi tébe Zakoczka jasz ôrok nébe!

5. Tí, kí szi nam v-színi tvojem Záto dao voditela, Da bi mí, nevolni vu nyem Meli odküpitela; Daj, da

nyegov szvétí glász Z-grêhov szna бүдi vsze nász, I po ravnoj sztezi szvetsztva Pela k-vretini blá'zensztva.

6. Sztrébi vö z-szrdcza nasega Nágib grêsne rú'znoszti, I vlê v-nyé, düha tvojega, Kak düha nedú'znoszti: Daj nam kêp tvoj varvati, I vu szvetsztvi vandrati; Ár li tim dás örok nébe, Kí do csíszti sli pred tébe.

Na znáno nôto.

26. **O**h Bôg! kí grêh, odürjávás, I szvetsztvo zapovedávás, Vcsi me •/. pobo'zno 'ziveti, I tál •/. v-díki tvojoj meti.

2. Sz-tebom sze jasz vijedinávam, Csi vszák grêh odürjávam, Tebi •/. poszvetím pô't mojo, I rad •/. csiním volo tvojo.

3. Oh! — бүди me tak na szvetsztvo; Ár je tô pô't na blá'zensztvo. Szrecsen •/. kí po etoj pô'ti Ide •/. czíli 'zitka prô'ti!

Pravicsnoszt.

Nôta: Bójdi díka i postenyé.

27. **S**zvétí szodecz, tí v-praviczí Oszôdis sztávo lüdi; Ár je pred tebom nè v-kmiezi Hodba dobri, ni hüdi: I te najglobse szkrovnoszti Odkrívas ti vu szvetloszti, Míszel szvétí zbrodjávecz!

2. Tí z-viszíne nebész vídis Színí szvétá már-uoga, I kak nyí vrêdnoszt prevídis, Tak oszôdis vszákoga: Neprestímás sztáno oszôb, Nego pô'leg znotrêsnyi dôb Dás vszêm nájem pravicze.

3. Tam ni míta, ni zagovor Miloscse neprimoli; Li ti szodjeni odgovor Te zdrá'zd'zi, ali vtoli: Zaman je zdühávati tam, Gde je li szvétí 'zítek szam Trôst i áldov vtisanya.

4. Tak dobra, kak hüda dela Naszledüjo csloveka, I primêrni szád do mela Od zíbéli, do veka: Nevuide

on ni v-tom 'zítki, Ni vu nebeszkom prebítki Pravi-
csnoj szôdbi tvojoj.

5. Tim vernim tí 'ze eti dás Mír ino blagoszlov tvoj,
I z-hüdimi ji nenihas V-pogübeli nyihovoj: I tak szvéti
poszvedocsis, Kâ'ze tü nájem odlôcsis Jákoszti, vu
praviezi.

6. Ali kí sze te neboji, I v-rú'zni grêhi pláva; On
pred tebom neobsztojí; — Grozna je nyegva sztáva:
Beteg, düsna nepokojnoszt, Spot, szirmastvo, ino
dvojnoszt, Ga 'ze eti pregánya.

7. Csi pa eti pôt grêsnika Brezi kastige nihás, I
csi jákoszti vernika Nájema tü vönedás; Prêk groba
zglihas sors lüdi, — Odlôcsis sztan dobri, hüdi, Pôleg
vrêdnoszti 'zítka.

8. Nê! — pred tebom neobsztojí, Kí nema szpra-
vicsanya; Kí v-tvojoj praviezi dvojí, Vöszpádne z-
zvelicsanya: On je 'ze eti neszrecesen, Po szmríti pa
na jaj vecsen ldti má z-szkvarjenimi.

9. Daj mi, pôleg példe tvoje, Jákoszt naszledüvati,
I, pôleg dú'znoszti moje, Pôt zla odürjávati; Csi me
szvét na grêh szküsáva, Düh tvoj me naj pobüdjava
Na sztálno vojszküvanye.

10. Ali da mi je rêcs tvoja kazitelkinya pôti; Po
nyè sze naj düsa moja Na 'zítka môdroszt pôti, —
Z-nyôv me vcsi na tvojoj désznoj Hítiti po sztezi
tesznoj, Na veszélje vecsnoszti.

Nôta: *Oh goszpodne, ti nas veren Bôg zmo'zni!*

28. Oh velki Bôg! tí, branitel pravieze, Ti pregá-
nyas mánye szluge krivicze. Jaj, kak groznoj
szôdbi prôtibezí, kí szi düso z-nepraviczov te'zí!

2. Pôti moje niksa jálnoszt nerú'zi, Ni nedú'zna szkuza
hodbe netô'zi; Preklétsztvo me v-grob moj nenaszledűj,
Ni prêk groba jaj szirôt neszkuvarjűj.

3. Kak lehka de ednôk tam moja szôdba, Csi de eti nedú'zna moja hodba! — Csíszti bom sô z-szvêta, nê vtepeni, V-gvant pravícze, nê v-zla, oblecseni!

Isztinoszt.

Nôta: *Szladki Jezus, mi szmo szem.*

29. **O**h Bôg! tí szi isztinszki: Rêcs tvoja sze má szpuniti; Ár tanács tvoj nebeszki Sze nemore premeniti. Vesi me tô v-pámeti meti, I tebi na csészt 'ziveti.

2. Sto bi naisao zmenkanye Vu vecsnoj tvojoj szkrovnoszti, Ali premenyávanye V-szôdbê tvoje isztinoszti? — Nega tam meszta blôdnoszti, Gde je punoszt vsze môdroszti.

3. Nê szi tí práh krhkôcsi, kâ bi ob'zalüvao delo, Csinênnye tvoje môcsi De vekveke sztálnoszt melo: Tí v-obecsanyi obsztojís, Ino szpunis sz-kêm sze protís.

4. Tí vsze zlo odürjâvas, I jaj tomi, kí v-nyem blôdi! Pobo'znoszt pa zvisâvas, I blá'zen, kí nyé pôthodi! — Ti tvoji szo 'ze tü szrecsni, Tam pa májo 'zitek vecsni.

5. Verne blagoszlávlati, Ti je najesisztêsa radoszt, Vsze szrecso ponávlati, Tvoj nágib, oh vecsna miloszt! I grêsnikov povrnênnye, Tvoje jedíno 'zelênnye.

6. Nê! — rêcs tvoja nenori; Ka obecsas, zdr'ízis verno: Ka sze z-isztinov bori, Tô je pred tebom odürno. Míszel tvoji haszek, ni kvár Nemre premeníti nigdár.

7. Daj sze mi tak varvati szvêta gnüşzne la'zlívoszti, I sztálno sze dr'izati Vu vszem tvoje isztinoszti: Ona mi boj vorczan 'zítka, I moja najvéksa díka.

8. Tak naj preminé vesz szvét: Csi sze bár od vszega szprávim, Tí bos mi zmo'zen poszvêt, Gda már-noszt eto osztávim. — V-tebi polo'zim vüpanye Moj trôst ino zvelicsanye.

Nôta: *Zaka sze 'zalosztís oh ma dűsa!*

30. Bôg! tí szi sztálen v-namenyávanyi, I nedás me-szta premenyávanyi V-rêcsi, ni v-csinênnyi; Csi sze vesz szvét v-nicesesz vtopí, Tanács tvoj veke obsztoji.

2. Vecsna isztina! büdi mi szrdcze Na zbrodjávanye tvoje pravice, I sztálne vernoszti; Da sze v-csím zavr'zti jálnoszt, I zdr'zim vu dobrom sztálnoszt.

3. Csi mi nôcs lá'zi nevtáplamíra; Kakse blá'zensztvo sze mi odpéra Tam na díke szvétí, Gde isztina goszpodűje, I vsze verne korunűje!

Dobrotivnoszt.

Nôta: *Radűj sze vsza zemla goszpodni.*

31. Kak velka je bo'za szmilenoszt! Sto bi mogao nyô zgrüntati? — Li divja szrdcza nezahválnoszt Nesetűje nyé szpoznati. — Jasz, dokecs bom meo tũ prebítek, k-tebi, ocsa, nebom tũhi: Tebé, kí szkrb más na moj'zítek, klecsécs molo bodem v-dűhi.

2. Sto mi je dao dűso i têlo? — Tí, sztvoritel milosztiven! — Vsze, ka mam, sto mi je podêlo? — Tí, oh ocsa dobrotiven! — Sto k-deli rázum, prílíko, môcs? — Tí moj szmileni hranitel! — Sto k-pozványa dú'znosztí pomôcs? — Tí, vszega môder ravnitel!

3. Zgledni sze, dűsa, na díke szvét, Gde sze ednôk zvisziti más, Gda osztávis márnosztí poszvét, Csi Bôgi prav szlű'ziti znás: Sto te je pòzvaov v-tô králevszstvo? — Bôg, po szvojem lűbezníki; Bôg ti je obeesao blá'zensztvo, Po Jezusi, — szredbeníki.

4. Csi te szlaboszt têla v-grêh szűhne; Sto te od nyega odvé'ze? — Csi trpís; jaj tvoj sto poszlűhne, I rane szrdcza obé'ze? Bo'za nezgrüntana szmilenoszt

Vzeme tebé pod perôti, Zvrácsi tvoj bin ino boleznoszt, I trôst dá tebi, szirôti.

5. I tí? — tí nebi szpoznávala, Dûsa, ocsé lûbéznoszt! — Tí nebi v-práhi zvisávala Etak csüdne szmilenoszt! — Oh! — lûbi Bôga vise vszega, Polo'zi vu nyem vûpanye, Bojdi angel brata tvojega, I tak csákaj zvelicsanye.

6. Na tô, na tô te nadigáva Velkoszt bo'ze szmilenoszt; Tô ti trdno zapovedáva Gvûsnoszt tvoje nevrednoszt. — Oh! — idi, dûsa, i tak csini: Noszi kêp bo'zi vu szvetsztvi; Tak ti dá Bôg po szvojem színi Odícseni tál v-blá'zensztvi. — —

7. Oh Goszpodne! tvojo szmilenoszt Mi daj v-pámeti dr'zati, I tak nezgrüntano lûbéznoszt, V-práhi klecsécs, zvisávati: Ona me vodi v-veszélnoszt, I trôstaj vu vöri tú'znoj; I, gda szkoncsam pôrt mrtelnoszt, Ona mi hládi szmrten znoj.

Nôta: *Ah Bôg! poszlûhni me v-mojoj.*

32. Csísztá lûbézen! csi te pravzbrodjávam, Velkoszt tvojo vu práhi zvisávam; Z-vûpaznosztjov, I z-radosztjov Tebé, dober Bôg, za ocsó zezávam.

2. Oh! — daj, dokecs na tom szvéti potûjem, Da te v-lûbézni sztálno naszledûjem, Dáre delécs I veszelécs, Tú'znim bratom angel bidti setûjem.

3. Tak bom tü lêpo pôrt cslovêsztna hodo, Po sterøj de me dûh lûbézni vodo; Tam pa ednôk Bos me tí, Bôg, Pôleg právde lûbézni mílo szôdo.

Dugotrplivoszt.

Na lasztivno nôto.

33. Kak dugo znásas pokorno, Oh Bôg, nase gre-sénye! — Kak vnogokrát je okorno Nase rû'zno 'zivlênye! — Náklonoszt nasa je jálna, I pôrt jáko-

sztí neształna; V-grêhe hotécs letímo: Ali tí, vecsna miloscsa, Potrplênje más, kak ocsa, Kaksté te dreszelímo.

2. Doszta lét sze vesakati dás Tim v-grêhi plavajôcsim, I blôdnikom vrêmen nihás, Rêcs tvojo spotajôcsim: To nerodno drêvo trpís, Escse sze i za nyé szkrbís, I verno je oprávas, Naj vdábła odraszek krepsi, Ino prinása szád lepsi, Náglo ga nepreprávas.

3. Da pa sz-taksov trplívosztjov Znásas tí te okorne; Kak sze nebi z-szkrblívosztjov Zgledno na te pokorne! — Vábi i té têlo i szvét, Naj osztávijo tvoj poszvét, I v-dú'znoszti zaszpijo, Szvétí glász tvoj zavr'zejo, Sztezo 'zitka povr'zejo, I vu tebi dvojíjo.

4. Tí nyé sz-pôti etak nôre, Z-milosztjov povrnyávas, Ino na sztezo pokôre Je z-dühom poravnávas; I csi te radi bôgajo, Ino 'zitek pobôgsajo, Potrdis nyim tô gvüsnoszt, Kâ je po boji vernosztí Pozdignes na vekvecsnoztí Blá'zeno odícenoszt.

5. Bôg! tvoja dugotrplívoszt Me k-tebi nadigávaj, I, csi zmenkam, tvoja miloszt Na pokôro zbüdjávaj. Tí, vekivecsna miloscsa, Boj grêsnikom mili ocsa. Naj sze k-tebi vrnéjo, i dokecs príliko májo, Vszoj rú'znosztí szlobôd dájo; Da vszi sz-tebom 'zivéjo.

Nôta: *Oh szladki Jezus, ka szí.*

34. Dugo trpí Bôg blôdne neverníke, Mirovno znása szvoje protivníke, I odpüsztí vszêm, kí sze povrnéjo, Naj 'z-nyím 'zivéjo.

2. Dr'zi tô példo pred ocsmí, krsztseník! — I di, i bojnyé nevkleknyen naszledník: Znásaj sz-krotkosztjov lüdi presztoplênje, I pregresênje.

3. Odpüsztí, naj i tebi odpüsztí Bôg. Jaj! — kak bi sztôpo tí pred nyega ednôk, Csi bi odürno szrdcze neszaó z-szebom Na pravícze dom?

4. Postüj Jezusa példo ino volo, Kí je za szmrtne

protivníke molo. — Blá'zen, kí, kak on, sztáne z-lèpim szrdeczom Pred 'zítka szodeczom!

5. Vlè v-szrdcze nase, oh Bôg trplívoszti, Csíszto náklonoszt krsztsanszke krotkoszti, Naj bine bratov radi potrómo, I odpüsztímo.

6. Tak i mí ednók, z-lübeznívím szrdeczom Posztanovsi tam pred pravicze sztoleczom, Csakati szmèmo faling odpüszsanye, I zvelicsanye.

3. Bôga dela.

Sztvorjénje.

Nôta: *Kak bi nehváto goszpodna!*

35. Szpèvaj, oh düsa, z-radosztjov Bôgi, vretini vszega, Kí je z-vekvecsnov môdrosztjov Glász iména szvojega Odícsó v-delaj teliki, Sterim je szam bívoszt dao, I môcs szvojo vöszkázo V-csüdaj vnôgi i veliki. On je sztvoritel vszega: Sto nebi dícsó nyega?!

2. Néba, zemla ide k-nyemi, Velkoszt, nyegvo szpèvajôcs: Vsze sztvoriteli szvojemi Áldüje, csészt dávajôcs. — Ijasz — li jasz bi bio tühi? Jasz, nyegov kèpnoszécsi Nebi csesztio, molécsi Nyega v-isztini i v-dühi? — Jaj! — csi bi ga tak tajio, kak bi'zítka vrèden bio?

3. I nad menom je 'zivotnoszt Nébe vörazpresztrèta, Vsze zemelszki dobrôt szkrovnoszt Je i meni odprèta: Dolòv travíne czvetécse, Logòv v-díki plavanye, Ftícs vugodno szpèvanye, Nyív szilje lepò rasztécse: — Vsza szo zísła z-bo'zi ròk, Meni na radoszt, ednók.

4. V-szprotolètji sze vsze mladí; Jeszén zrèli szád dáva; Zíma krílo zemlé hladí; Leto nárasz zvrása. — I, kama vsza tá czílajo? — Veter, rosza, i szpári, De'zd'z, sznèg, i telke sztvári. — Sz-koga ròke nam zhájajo? — Vsza bo'zo môcs glászijo, Vsza csloveki hasznijo!

5. Szuncze z-díkov gorizide, I vesz szvét blagoszlávla; Nôcs sz-pocsinkom naprêpride, Naj vsze trüdne otávla: Vsze sze vu vecsnoj mladosztí Ponávla i narája, Szka'zűje i zahája; Vsze je vretina radosztí, I prvle preide te szvét, Kak eti díka i czvét.

6. Blá'zensztva mojga vretina Je vesz ete szvét lêpi; Ali vszega prvotina Szem jasz vu bo'zem kêpi. Odicseno oprávléní Je'ze tál moj mrtelen; Dűh pa moj nemrtelen Je na vecsnoszt priprávléní. — Sto tô nebi szpoznávao, I hvalécs nezvisávao?

7. Decza, mladenczi, i sztarczi, — Vsze bivosztí, szpêvajte! — Radűjte sze v-csísztom szrdczi, I Bôgi csészt dávajte! — I tí, nemrtelen dűh moj, Szpoznaj vu poníznosztí, I glászi v-pobo'znosztí, Kâ je on veren ocsa tvoj. Nyega, li nyega valdlűj! — Nyemi vu szvet-sztvi áldűj!

Nôta: *Bojdi díka i postenyé.*

36. Bôg! tvojo velkoszt glászi szvét — Glászijo tvoja dela. Tí szí velo: „bojdi poszvét! Nasztaní, néba zemla!“ — I vsza szo vu ednom hípki Zisla na bivoszt vu díki, Na tak zmo'zno rêcs tvojo.

2. Kamakoli vr'zem pogléd, — Kasté môdro zbrodjávam; Bo'zanszko tvojo môcs povszéd V-nyé velkosztí szpoznávam: Povszéd v-tvojem lêpom szvétí Mi trák tvoje díke szvétí... Povszéd szí mi nazôcsi.

3. Neszmerna díka viszine Je blískt tvoje zmo'znosztí, Prepaszt môrszke globocsíne Pa trák tvoje szkrovnosztí: Telka i tak csűdna dela Te ká'zejo, sztvoritela V-nezrecsenoj szvetlosztí.

4. Tebé prédga szvetloszt szuncza Szvét tvoj ravna-jôcsega; Tebé tíhi kêp mészecza V-mráki plavajôcsega; Tebé zvêzd redoven be'záj, I vrêmena szkroven tekáj: Vsza, vsza tebé dícsijo.

5. Tvoja môcs dűdnya vu zráka Nezměrjenoj sűrini; Ona sze grozí v-obláka Kmicsno-szkrovnoj zvirini: Tvoj glász je szlápov vděrjanye, I válov mœurski zburkanye ... Tí szi i v-csűdaj velki.

6. V-szvėta rédi i lepoti Sze tí, mődrooszt, szkazűjes; Vu vszákoy zemlé dobrőtí Tí, lűbézen, kralűjes: Li tí szi vretina zítka, Tí veszėloga prebítka, Míra i blagoszlova.

7. Tvoj je angel, vu szvetlosztí Tebi, Bôg, szpėvajőcsi; Tvoj i cslovek, v-mrtelnosztí Tebé zvisávajőcsi: Sereg dűs v-diki sztojėcsi, I csrvics v-práhi lazėcsi Tebé csesztí, kak ocsó.

8. Oh! — zvisávaj, dűsa, i tí Velikoszt goszpodnovo. Csűdne szo nyegove poti, Szvėto imė nyegovo. — Bôg, Bôg je sztvoritel vszega! — Néba, zemla, glászi nyega, Szpėvajőcs vu radosztí!

Nôta: *Nas drági ocsa, vretina mődroosztí.*

37. Nebe i zemle prezmo'zni sztvoritel, I nyí vecsnoga réda nasztavitel! Czėli ete szvét glászi tvojo mődrooszt, Diko i zmo'znoszt.

2. Tí szi z-nicesza vsza naprėposztavo, I v-deli tvojem vecsni réd nasztavo, Vsza dugovánja mėd szebom razlőcsó, Vszėm sztán odlőcsó.

3. Tvoji rők delo je nebész viszína, Mœurski vőd prepaszt, i zemle sűrína, Szuncza, mėszecza, i zvėd bliszesėcsi trák, Ino nőcsi mrák.

4. Toplőcsa, i mraz, rosza, de'zd'z, vetrovje, Tíhota mőrja, i nyega válovje: Vsze glasznó prėdga tebé, sztvoritela, I ravnitela.

5. Vsza bivoszt szvojo li tebi hválíjo, I tvojo velkoszt v-radosztí glászijo: Moli te angel, sztojėcs v-díke tráhi, I csrvics v-práhi.

6. Tí szi vszo zemlo naplodo z-'zivínov, Velike logė

z-rázlocsnov zvirínov, Zrák z-vnôge dôbi lépimi fticzami, Vodé z-ribami.

7. Po tebi májo vsza sztális bátriven, Po tebi radoszt i 'zívis lasztiven: Tí szi vszé sztvári szmileni hranitel, Tí vszê branitel.

8. Tí szná'zis zemlo sz-travínov i szíljem, I koronűjes vrêmena z-veszéljem, Gájis szád drevja, vlejés 'zír vu polé, V-bregé i dolé.

9. I vsza tá naime za volo csloveka, Koga tak lűbis szam od vek, do veka, Da ga z-lasztivnim képom obdarűjes, I koronűjes.

10. Bôg! vesi nasz eto miloszt postűvati, Ino vu tvojem sztráhi potűvati; Tam pa obráz tvoj nad nami preszvêti. Na díke szvêti.

Nôta: *Oh Bôg, oh mîli Bôg!*

38. Molbe vrêdni bo'ze, Vretina lűbéznoszti! Kak vnôga szo csűda Tvoje dobrotivnoszti! — Sto more szmilenoszt Tvojo vözgrűntati? Sto zná tebi za nyô Vrêdno hválo da?

2. Tí szi tvoj lépi szvêt Z-nicesesza zátò pòzvao, Da bi na vszákò sztvár Tvoj blagoszlov vòvlējao; Blá'zensztva vretino Szi odkrio naime nam, Kak tvojga bo'zansztva Kêp noszécsim dűsam.

3. Tí szi vsza li sz-pròsztov Volov naprêposztavo, I sz-têm tvojo díko Ino zmo'znoszt vòvjavo: Tí tak ravnas i zdâ Vsze tvoje sztvorjênye, Da povszéd nahája Radoszti 'zivlênye.

4. Tí, dűh nemrtelen, Szi 'zítka, szmrti goszpòd; Tí dávas vszêm 'zítek, I ká'zes blá'zensztva pòt: Tí más v-ròki tvojoj Dnévov nasi tekáj, I, gda sze ti vídi, Sztávis tű nas be'záj.

5. Eti, kak v-gledali, Glédamo tvojo díko, Z-dêl tvoji szpoznavsi Zmo'znoszt tvojo veliko; Nigda pa, gda

odtécz, Bôg, E-tebi pridemo, Te z-lícza na lícze Glédali bodemo.

6. Tecsasz ti prijétno Boj nase áldüvanye, Csi je gli nicseosztno Vüszrt mrtelni szpêvanye: Tam na díke czili De te v-popolnoszti Zvisávao düs nasi Glász nemrtelnoszti.

Szkrbnosénye.

Na znáno nôto.

39. **V**erne düse, zvisávajte Bôga, kak 'zitka ocsó! Díko csészt nyemi szpêvajte, Glaszécş nyegvo miloscsó. Vsza obilnoszt i veszélnoszt Je dár nyegve miloszti, Prígod szrecse i neszrecse, Delo nyegve môdroszti.

2. Bôg Bôg ravna naso sztávo; Szvét sors nasz nepotáka; Ka on prevídi za právo, Tô i vdábla sztvár, vszáka: On radoszt dá, gda naprê zná, Kâ nam hasznila bode, Ivzeme pá vsze vkraj, ka má V-szebi grünt düsne skode.

3. Vu vszem nyegovom králevsztvi Nezbontan réd kralûje. On vsze, ka szlísi k-blá'zensztvi, Vszákoj sztvári darûje: On na poláj ino goráj Vövlêva blagoszlov szvoj; Globocsína i viszína Plava v punoszti nyegvoj.

4. On vlá'zi nase határe Sz-tíhov roszov i de- z d'zom, Preprávla skodlívê szpáre Z-vetrovjom ino mrazom; Szvét ponávla, i priprávla Vszêm bátriven prebítek, Naj veszéli vu dr'zéli Tühíne bô vszè 'zitek.

5. On naime csloveka düsi Szprávla sztan veszél- noszti, I vsze, ka k-nyé míri szlísi, Darûje v-obilnoszti: Sztezo szvetsztva i blá'zensztva Ji ka'ze vu szvet- loszti, I na czili v-szvojem kríli Odícsi nyô z-miloszti.

6. Ocsá, tvoja mila vernoszt Je i z-menom hodila, I tvoja ocsinszka szkrbnoszt Mené csüdno vodila: Vu

radoszti i 'zaloszti Szi tí bio varivács moj, V-dvojüvanyi i vüpanyi Me je krepio angel tvoj.

7. Na tébe zaniham sors moj I v-prísesztnom vrèmeni, Vüpavsi sze, ka de düh tvoj I nadale pri meni... Oh! — ravnaj tí moje potí, I boj mi veren ocsa; Po tom 'zítke me pa v-díki Zviszi, vecsna miloscsa!

Nôta: *Kak bi nehválo goszpodna.*

40. **Z**visávaj, düh moj, goszpodna Z-veszélími peszmami, Kí tak csüdna i vugodna Dela csimimed nami. On ti je záto dao bivoszt, Da bi sze ednôk v-díki 'Z-nyim veszelio ti 'zítke, Szpoznávajôcs nyegvomiloszt. — Radüj sze v-nedú'znoszti Tvojoj plemenitoszti!

2. Vretina vszáke radoszti Je, Bôg, tvoja miloscsa; Tí szi i v-dnévi'zaloszti Moj dobrotiven ocsa: Po kaksojsté 'zitka pôti — Po rô'zaj i bodélji, Placsi ali veszélji — Me pelas tí czili prôti: Vsze, vsze je dár míli rôk; Povszéd szi velki tí, Bôg!

3. Ah! — kelko dnévov veszélíni Szi mi tí'ze darüvao! — V-kelki pripetjáj dreszélíni szi me z-dèsznov zakrívao! — Csi szem zdühávajôcs prisao V-placsa vihérnoj nôcsi K-tebi, vernomi ocsi; Tí szi prosnyo mojoszlisao, I dao szi v-mojem szrdezi Pá zídti míra szunczi.

4. Od koga vdáblam v-pozványi Tak posteno 'zivlène, I v-kakgodi dugoványi 'Zelno naprèidène? — Sto mi dáva k-dobromi môcs? — Mirovnoszt v-sztiszkáványi? — Sztálnoszt vu szküsáványi? — K-deli pa volo i pamôcs? — Tí szam szi moj voditel, Moj trôstino branitel.

5. Csi szem pa nè zadovolen Sz-tèm, ka od tébe vdáblam; Jasz szem zrok — jasz, nepopolen, Kí sze hotécs zaprávlam. Kelkokrát szem právo radoszt Neszpa-metno osztavo, Ali vnèmar zapravo, Vtonivsi sze v-grèh i 'zaloszt! — I dönok tí, miloscsa, Szi mi bio veren ocsa.

6. Tí varjes mír i praviczó V-nyé odícšenom czvétí, Gda z-dúhom právde kriviczó Preprávlas v-tvojem szvétí; Búdís verne prijátele, Kak tálnike radosztí, I vu dnévi 'zalosztí Angele bátrivitele. — Tí szí punoszt vszê dobrôt, I ocsa vbôgi szirôt.

7. Etak ti 'ze v-etom 'zítka Ocsinszko szkrbna nász más, Ka pa v-nebeszkom prebítka, Kakso radoszt vernim dás! — Tam na díke lepsem szvétí Nam, tvojim odebránim Ino tebi podánim Vsze popolnosztí trák szvétí. — Záto te, v-práhi sztojécs, Zvisávamo vszi, molécs.

Nôta: *Oh Bôg, oh míli Bôg!*

41. **B**ôg! kakso szkrb szí meo Na méne do szegamao, I 'zítka mojega Tekáj kak môdro ravnao! — Kak bi te znao jasz, práh Vrêdno zvisávati, I tebi za vszo szkrb Dú'zno hválo dati?

2. Preczi, kak szem rodjen Szí me za dête prijao, I na roditelov Môdro szkrb me zavüpaó; Kí geto me nebi Znalí vecs voditi, Te szí me po drügi Dao na dobro vesiti.

3. Znam, kê, csi me oni Nebi szkrblívo vesíli, Lehko bi mi rú'zni Grêhi düso te'zili; Ár kak zlehka vkani Zla csemérna szladkoszt! — Gda radoszt ponüja, Szühne v-britko 'zaloszt.

4. Kelki blôdnik jôcse, Ká je grêhe polübo, I nedú'znoszt szrdcza Vtepao ino pogübo! — Ali mené szí tí Na sztálnoszt v-dobrom vesio, I z-grêsnoga támna Z-dúhom tvojim búdio.

5. Kakoli je düsi Mojoj zvelicsitelno, Ali pa skodlívo, Kvárno i pogübelno; Ka me od zla varje V-szrecsi i radosztí, I razveszeljáva Vu dnévi 'zalosztí.

6. V-kom polo'ziti mam Právo 'zítka pobo'znoszt, I kak sze vesiti dam Od Jezusa podlo'znoszt; Ka, kak

krsztsenik mam Vervati, csiniti: Na vsze szi me dao ti 'Ze v-detinsztvi vcsiti.

7. Tak verno vodis tí Mené po szvetsztva pôti, Posteroj me pelas Czíli mojemi prôti; Tak me vcsís íszkati Vu sztálnoj vernosztí Odícseni sztánek Blá'zene vecsnosztí!

8. Kak te mam dícsiti Za tô ocsinszko szkrbnoszt? — Bojdi hvála moja — Neoszkrúnyena vernoszt: I csi bi gda zmenkao Vu mojoj dú'znosztí; Dűh tvoj me zbűdjávaj Na pôt nedű'znosztí.

Nôta: *Hváleno bojdi, Bôg, vekveke tve ime.*

42. Goszpodne, tí csíszta vretina vszê dobrôt! Kak csűdno ravnas tí'zítka mojega pôt! — Csi te gli jasz z-grêhí vszáki dén bantűjem; Dönok sze od tébe z-dármi koronűjem.

2. Kak bi mogao velkoszt tvoje szmilenosztí Vrêdno zvisávati, oesa lűbéznosztí! Vesz szvêt je od toga gucsése znamênye, Kâ je dobrotívnooszt vsze tvoje csinênye.

3. Kelka potrebűje nas nevolen 'zítek! — Kelkokrát sze zburka csloveka prebítek! — I dönok mí sz-tebom boj nas obsztójímo, Tak da v-níksem tú'znom sorsi nezdvojímo.

4. Csi szi premislávam od zdávnya 'zivôcsi, I vu groba kríli 'ze pocsívajôcsi, Ali na moj 'zítek szpametno kebzűjem; Velkoszt szkrbi tvoje vszepovszéd csűdűjem.

5. Oh ocsa! vecsna je tvoja szvéta vernoszt; Koncza, niti kraja nema tvoja szkrbnoszt: Vszákdén nadeljávás tí tvoje szirôte, I niti ednoj 'z-nyi nevtajís dobrôte.

6. V-tebi tak polo'zim jasz moje vűpanye, Ár pri tebi naidem szkűz moji vtisanye. — Szlísaj glász vűszt moji zdâ, gda te zezávam, I szpuni mi prosnyo, gda k-tebi zdűhávam.

7. Csi me na grêh vábi têla mojga szlaboszt, Ali pa vu dvojnoszt szühnoti scsé 'zaloszt; Tí mi krêpi szrdcze v-tvojaj bojaznoszt, I v-tvoje miloscse sztálnoj vüpaznoszt.

8. Dokecs tü potüjem, daj mi, ka je právo: Mír, zdrávje, blagoszlov, i posteno sztávo; I pelaj me ednôk prêk, po sztezi szvetsztva, Na odícseni dom vecsnoga blá'zensztva.

Nôta: *Oh vekivecsne miloscse.*

43. **O**h! — kak nezapopádnyeno Je, Bôg, tvoje ravnyane, Szkrovno i neprebrodjeno Tvoje vecsno szkonesanye! — Ali tí na nász tak szkrb más, Da nam i v-szkuzaj dobro dás. — Sto bi grajao tanács tvoj?

2. Csi gli neprevidna temnoszt Potí tvoje pokríva; Na konczi vsza tvoja môdroszt Ocsam nasim odkríva, Tak da gvüsno prevídimo, Csi v-rázumi neblôdimo, Kâ nasz, kak ocsa, vodis.

3. Vsze, ka je nam nemogôcse, Vsze tí z-díkov oprávlas, Nemas zádev, ni te'zkôcse, Gda blá'zensztvo vszêm szprávlas: Na tébe sze gvüsno szloni, Kí sze v-povôden szkúz vtoni, Csi sze tebi dopádne.

4. Pelaj i mené, Bôg míli, Na tvojoj zmo'znoj dêszoj K-vísnomi mojemi czíli Po 'zítka sztezi tesznoj: Pocsiném szi v-tvojaj vôli; Ár me tí znás i v-nevôli Z-díkov korunüvati.

5. Oh! — krêpi me v-toj gvüsnoszt, Kâ tí vsze dobro csinís, Kâ mené z-vdárczom tú'znoszt Na tvojo bojazen vesís, I kâ ednôk v-tvojem kríli Dolizbrises, ocsa míli, Vsze szkuze z-ôcsi moji.

Nôta: *Szvêti sze poganov meszto.*

44. **R**adüj sze, düh moj, vu Bôgi, I moli nyegvo môdroszt, Kí zvôn drügi szirôt vbôgi I tebi delí

radoszt: Povszéd ti ká'ze znamènya On ocsinszkoga csinènya.

2. Csi tí sztálno odürjávas Zla pogübelno rú'znoszt, I, kak Jezus tvojo, szpunyávas Z-vrèlosztjov tvojo dú'znoszt; Nezdvoj, gda te osztávi môcs; Ár de ti Bôg tvojo na pomocs.

3. Csi ti on dní radoszti dá, Hváli ga v-poníznoszt; Csi ti pa szkúz pehár podá, Pij ga vu vüpaznoszti. Verenje on, i ti szvoji Neosztávi v-placsa boji.

4. Csi 'zítka tvojeja tekáj, Kak szühi potok, sztáne, I vandranya tvojsza be'záj V-szmrtnom dôli posztáne; Nevezagaj; ár je sz-tebom Bôg, I sto te vtrgne 'z-nyegvi rôk?

5. Tam sze ti odpré na czili Vsze radoszti vretina; Tam ti dá mír v-szvojem krili Nebeszka domovina: Tam Bôgi za vsze kválo dás, Ka eti za neszrecso más.

Na znáno nôto.

45. Zaka sze 'zalosztís, düsa moja, Csi je gli gdate te'zka pô't tvoja? — Vèm ti je ocsa Bôg. Vr'zi na nyega szkrb tvojo; On ti szká'ze miloszt szvojo.

2. Veri, csi sze gli od vszega szprávis, Od nyega sze dönok neosztávis, Kí te szam tak trôsta: „Zovi me v-nevôli tvojoj; Jasz szem oszloboditel tvoj!“

3. Koga je on gda brez' trôsta nihao, Kí sze je v-nyegvoj milosci vüpao, I nyemi veren bio? — Vèm je li on vszega goszpôd, Ino vretina vszè dobrôt.

4. I v-kom bi sze tí, düsa vüpala, Pri kom zvôn Bôga trôst tvojo íszkala? — Jeli v-szvetszki kinesi? — Oh márnoszt tvojsza vüpanya, V-kom nenaides szkúz vtisanya!

5. Naj sze vüpa bár szvét v-blági szvojem; Tí íszcsi trôst tvojo pri ocsi tvojem, Gda te 'zaloszt te'zi: On dá veszèlnoszt szunczi Zidti v-tú'znom tvojem szrdezi.

6. Oh mili bo'ze, vretina trôsta! Csi mi gda düsa szküz pehár kôsta; Tí me neosztavi: Szkoncsaj hitro placsén sors moj, I vtálaj mi szrdcezi pokoj.

7. Neproszim mární kincsov zemelszki, Li tvojo miloszt, ocsa nebeszki, Daj meni v-tál príditi; Da v-dnévi placsa obsztojím, I v-tebi nigdar nezdvojím.

8. Vsza díka zemlé mali csasz trpí, I, kak szpár meglé, sze náglo vtopí Vu prepaszt nicesza; Ali — nè! — tvojoj vernosztí Nede koncza ni v-vecsnoští.

9. Sz-tebom sze tak jasz rad zadovolim, I sz-tíhim szrdczom na vsze privolim, Ka szkoncásas od méne: Li krêpi me vu vüpanyi, I daj mi tál v-zvelicsanyi.

Na lasztivno nôto.

46. **K**í sze vu vísnyem Bôgi vüpa I z-szrdcza k-nyemi zdüháva; On v-pripetjè tú'znoga hípa Nyega zaman nezezáva: Ár komi je Bôg napomôcs, Ka skôdi tomi placsa nôcs?

2. Ka nam haszni dvojno czaganye Pod kri'zom britke 'zalosztí? — Ka vnôga to'zba i plakanye Vu nevôli i 'zúkosztí? — Vém tak li jaj zvršávamo, Ino Bôga szküsávamo.

3. Trpmo, ino z-sorsom nasim sze Vu vszem táli zadovolmo; Na goszpodna zanihájmò vsze, I nyemi sze z-verov molmo: On nam vtisa vszáko 'zaloszt, I pá nam darüje radoszt.

4. Môder je Bôg: on najbole zná, Ka nam na blá'zensztvo szlú'zi; Szrdcezi v-pehári szküz radoszt dá, Csi sze k-szvêti neprídü'zi. On, gda nestímamo, príde I 'z-nyim szuncze míra zíde.

5. Nestímaj, cslovek, vu 'zalosztí, Kâ bi te Bôg tvojsztavo, Ikâ bi li on bio v-milosztí, Koga je v-díko posztavo. Nè! — vrêmen, kak voda, tecsé, I sors nas obrácsa, kak sesé.

6. Bo'ze zmo'znoszti dár je szreca; Bôg je vretina veszélja: V-nyegvoj rôki sztoji neszreca I vihéni hip dzezélja. On zná ponízne zvisziti, I zvisene poníziti.

7. Dicsi tak Bôga v-pobo'znoszti; Csészt tvojo verno odnásaj: Pocsíni szi v-nyegvoj szkrbnoszti, I kri'z tvo mirovno znásaj. Tak bos tí i po szkúz pôti Veszélo sz czili prôti.

Nôta: Ka Bôg csiní, vsze je dobro.

47. 'Zivé, Bôg, moje vüpanye! — Zaka bi sze'za-
losztio? — Vêm pri nyem naidem vtisanye.
Csi bi gda szkúz pehár pio. 'Z-nyim obsztojm, I ne-
zdvojím, Kakoli za te'zkôcsó. Bi mi sors moj odlôcsó.

2. Bôg moj csüje to'zbo mojo, I zdühávanye moje:
V-nyem má szrdceze díko szvojo, Li v-nyem vüpanye
szvoje. Poszlühne me, I odvzeme 'Zaloszti te'zko bremen
Gda de prílicsno vrémen.

3. Bôg moj vídi i dobro zná Pripetjé 'zítka mojga:
On kak ocsa, v-racsúni má Szkuze deteta szvojga;
Szlísa glász moj, Ino trôst szvoj Mi nevedôcs podeli.
Kak tô v-rêcsi szam velí.

4. Bôg me ravna dobrotivno, I, csi jasz csiním,
dú'znoszt, Potere szilo protivno Lüdi nyegova zmo-
znoszt: Ka sze bojím? — 'Z-nyim obsztojm; Szvét
mené nepotere, Csi gli na méne tere.

5. Bôg me hráni v-sztávi mojoj, Kak ocsa dête
szvoje; On vövlêva blagoszlov szvoj Vszákdén na szteze
moje: V-potrebôcsi I v-te'zkôcsi Príde meni na pomôcs.
I vtála mi trôst i môcs.

6. Mam Bôga dobrotivnoga, I na nyega sze szlonim,
Kak na ocsó szkrblívoga, Csi sze v-potop szkúz vtonim:
On je trôst moj I gvüsen voj Na 'zítka temnoj pôti.
Gda czili ídem prôti.

Nôta: *Krisztus veli: hodte k-meni.*

48. **Z**-jajom prihájas pred Bôga; To'zba tvoja je prevnôga, Male vere gingavecs! Dôl placsa vídis vu szvéti, I, ka Bôg csiní k-poszvéti, Tô grajas tí, mrmravecs!

2. Bôga bantűjes v-pogori, V-povôdni bojni, pomori, Vidôcs opűsztsávanye; Gda sze bliszka, ali grumi, Zemla gible i szláp sűmí, — Zrok naides na sztáranye!

3. I gda eti gnűszna blôdnoszt Pregánya vbôgo pobo'znoszt, I szvét praviczó klácsi; Gda zmo'zen te szlabe te'zí, I vrêdnoszt vu práhi le'zí, — Tô te vu Bôgi pácsi!

4. Tak stímas: csi Bôg ravna szvét, I dáva vszêm právde poszvét; Zaka sze tá zgájajo? — Odked lűdi hűdodelnoszt, Neszreca, jaj, pogűbelnoszt, I szpodobna zhájajo?

5. Ka szí tí, vcseránye dête, Kâ, gledêcs prígode ete V-nyí globokoj temnoszti, Grajati szmês visno môdroszt I nyê nezgrűntano szkrovnoszt V-szpári tvoje blôdnoszt?

6. Bláznik! gde tí li zmêsanye, Pogűbel i opűsztsanye Vu csűdaj naglejűjes; Tam ta vsza ravnajôcsa môcs Szreco priprávla nevidôcs. — Ka sze tak 'z-nyôv bojűjes?

7. Vihêrov szilno vdérjanye, I zrâka grozno dűdnanye, Znaj, tűdi szvoj hazek má: Po nyem sze zemli 'zirovnoszt, 'Zivôcsim sztváram pa csrsztvoszt, Zdrávje, môcs i 'zítek dá.

8. Po bojni môdroszti ocsa Sztan národov preobrâcsa I nyê ze-szna zbűdjáva; V-pomori pa, i szpodobnom Kakstê vdârczi nevugodnom Dűsevna dobra dáva.

9. Szvét je môdroszti nârava: Dobra je nyegva nârava; Li tí, práh, ga zaprávlas, Gda po divjoj náklonoszti I gnűsznoj tvojoj jálnoszt Nyemi pogűbel szprávas.

10. Oh nè! — nè je Bôg zrok toga, Ka blôdnoszt csini hûdoga Po govenszkom hotènyi; Bôg je csloveki rázum dao, Szrdcze ino volo vtálo K-vugodnomi csinènyi.

11. I csi taki hûdôbe nôcs Z-szilov premore gdate môcs Nevtepené jákoszti; Ona li do csasza trpí, Naj, tal vardenyena, dobí Korôno obládnoszt.

12. Trpi tak! — po blôde nôcsi Sze ti ednók tam prepôcsi Zorja vísne znanoszt, Gde ti pri díke poszvéti Bôg ocsiveszno preszvéti Potí szvoje szkrovnoszt.

Nôta: *Krisztus mi je moj 'zítek.*

49. **P**red tébe, vecsna szkrbnoszt, Neszém jasz áldov moj, Za tvojo mílo vernoszt, Trôst i düsni pokoj.

2. Oh! — vzemi dobrovolno Vüszť moji szpèvanye; Csi je gli nepopolno Moje áldüvanye.

3. Vesť 'zítek moj szvedocsi, Csi ga prav zbrodjávam, Kâ sze po tebi, ocsi Csüdno povodjávam.

4. Od gingavoszt moje Szi me do etimao, Kak mati dète szvoje, V-mílo krili varvao.

5. Csi mi je kaksté 'zúkoszt Szrdcze gda te'zila; Tvoja, ocsinszka miloszt Me je veszelila.

6. Csi szem v-betegi krícsao: Bôg, szmilüj szmeni! Tí szi me vrácsit prisao Vu szvojem vrèmeni.

7. Csi me je moj protivník Jálno odürjávao; Sztebom, zmo'zni pomocsník, Szem ga jasz obládao.

8. Csi szem gda pomenkávao Na sztezi blá'zensztva; Tí szi me pobüdjávao Na lübézen szvetsztva.

9. Sto more prebroditi Tvojo dobrotivnoszt, I vrèdno te dícsiti Za tvojo szmilenoszt?

10. Dícsim te za veszélne Vöre 'zítka mojga, Dícsim i za dreszélne Dní ravnanya tvojga.

11. Zvisávam te, kâ i zdaj Na 'zítek moj szkrb más; Kâ vtisas vüszť moji jaj, I kâ mi radoszt dás.

12. Hválim te, kâ mi dûsi Vsze vtálas z-miloszti, Ka k-nyé blá'zensztvi szlîsi Eti i v-vecsnoszti.

13. Prîmi, Bôg, dobrovolno Vûszt moji szpêvanye, Csi je gli nepopolno Moje áldûvanye.

14. Tebi boj porocseni I nadale sors moj: Tî, oh dûh odîcseni, I v-szmrti z-menom boj.

III. Cslovek.

Plemenitoszt i czil csloveka.

Nôta: *Oh Bôg, oh mîli Bôg!*

50. **V**szamogôcsi bo'ze! Sto te more hváliti, I do-brôto tvojo Z-vrêdnim tálom glásziti? — Kak môdro szi sztvôro Tî ete velki szvét! — Li od tébe zhája Vszêm blá'zensztva poszvêt.

2. I jasz, v-práhi klecsécs, Dícsim tebé, ocsa moj, Kâ szi tí i mené Môdro sztvôro na kêp tvoj. Eti na zemli je Czil moj — 'zítka szvetsztvo, Tam pa na viszíni Popolno blá'zensztvo.

3. Kak velki je tak czil Moje plemenitoszti, I kakse blá'zensztvo V-'zítki vekivecsnoszti, Na stero sze ed-nôk Od etecs pozovém, Csi, kak dí szam 'zelès, V-dobrom vszigdar rasztém!

4. Vesi me, 'zítka ocsa, Na té czil kebzüvati, I po szvetsztva pôti Li k-nyemi setüvati: Moja najvéksa szkrb Bojdi vszední li tô, Da czêli moj 'zítek Tébi pri-jéten bô.

5. Daj mi vszáko grêsno Rú'znoszt odûrjávati, I dû'znoszt pozványa Z-vrêlosztjov szpunyávati: Csiszta bojdi vszáka Mszel mojga szrdeza, Csisztêsa moja pôt Od szvetloga szuncza.

6. Tvoja csészt i díka, Ino szreca bli'znyega Naj

jedíni nágib Bô csinènya mojega: Lübiti, Bôg, tebè Mi
daj vise vszega, Lübiti, kak szebé, Csloveka vszáksega.

7. Tak, tak velki je czil Moje plemenitoszti! —
Tak mam setüvati Jasz k-nyemi vu vernoszti! — Sz-
vetsztvo i lübézen Naj sznâ'zi pô't mojo; Tak bom ed-
náko sô Odtécz v-díko tvojo.

8 Ali — jaj! — kak dalecs Szem jasz od toga
czila! — Ár me je krhkôcsa V-márnoszt szvêta vtopíla
— Tí, oh Bôg, me csíni Kêm popolnêsega, I tvoje
miloscse Vszákdén vrednêsega.

Nôta: *Oh vekivecsne miloscse.*

51. Bôg! na kakso plemenitoszt Szi pozdigno ti
mené! — Nè! — czil moj je nè mrtelnoszt.
Gde vsze, kak tenya, miné: Tí mené eti na vecsnoszt
I blá'zeno odícsenoszt Scsés naprêpriprávlati.

2. Domovina düse moje Je v-nebészaj, nè 'eti; Tam
mam nájem díke tvoje Za sztálno vernoszt 'zeti: Csi
v-ete márnosztí sôli, Bôg, tebi hodim po vôli, Angel
díke bodem tam.

3. Nè! — toga czíla mi nigdar Nedaj z-míszli püsz-
titi: Vesi me vrêdnoszt mojo vszigdar Z-lêpim 'zitkom
sznâ'ziti; Ár ka bi mi haszno vesz szvêt, Csi bi düse
moje poszvêt Neszpametno zakoczkao?

4. Za nebésza sze szkrbeti, Je moja prva dú'znoszt.
I vecsne kincse 'zeleti, Zvelicsana pobo'znoszt. Vszá
zemelszka, liki szenya, Lêhnejo v-hípi megnenya: Li
nedú'znoszt obsztojí.

5. Fliszaj tak, Bôg, szrdcze moje V-szkrbi ti pre-
sztajôcsi, Naj neiszcese díke szvoje V-ti nevolni prei-
dôcsi. Vecsni kíns me vesi szprávlati, I tak düso
priprávlati Na velki sztán nebeszki.

6. Nedú'zno i lêpo szrdcze, Stero vu tvojem sztráhi
Mír delí, kak mílo szuncze, Vszêm 'zivôcsim vu práhi.

— Takse szrdce je kincs právi; Ár csloveka neosztávi Ni v-kmicsnom dôli szmrti.

7. Oh! — takse szrdce daj meni, Ocsa dobrotívno-szti, Naj ti vu vszákóm vrêmeni Szlű'zim v-neszka-zlívoszti, I, gda szkoncsam dnévov tekáj, V-nébi zacs-nem lepsi be'záj Szvetsztva i popolnoszti.

Nôta: *Oh 'zítka ino szmrti goszpôd!*

52. **L**i záto nam je dáni 'zítek, Kí tũ do esasza vandramo, Naj sze na vecsnoszti prebítek Z-môdrim szprávlanym ravnamo: Té czíl nam je polo'zo Bôg, K-tomi mámo príditi ednôk.

2. Zemla eta je li tũhína, I nyé dár — práh preminôcsi; V-nébi je nasa ôrocsína, V-nébi sztan nas presztajôcsi: Tam po vdérjanyi vihéra Naide vandrar sztális míra.

3. Oh! — noszmo tak vu mirovnoszti Bremen kak-sisté nevôle, Naj nasz na sztezo pobo'znoszti Vrácsa návuk 'zítka sôle: Hítmo vszi po szvetsztva poti Czíli vekvecsnoztí prôti.

4. Tô 'zelê od nász Bôg i dú'znoszt, Tô dûse nase velikoszt; Da szkrbno varjemo nedú'znoszt I cslovêsztvá plemenitoszt, Iszkajôcsi eti v-práhi Vecsen mír, vu bo'zem sztráhi.

5. Li záto mámo eti 'zítek: Záto, záto szmo sztvor-jeni, Naj iszcsemo díke prebítek Vu delaj nepotvarjeni. — K-tomi czíli, szmileni Bôg, Daj vszêm, vszêm nam príditi ednôk!

Nôta: *Oh Bôg, oh míli Bôg!*

53. **C**si têla mojega Bivoszt môdro zbrodjávam, I na telka dela Prílicsnoszt prav szpoznávam; 'Ze ono je porok, Bôg, tvoje môdroszti, I nevtajen szvedok Csloveka vrêdnoszti.

2. Kakso plemenitoszt Vídím vu etom kèpi! — Kak

prehodi szrdce Nyega odaszek lèpi! — Vu vszàkøj kotrigi Szi tí odicseni, I v-nyega gibanyi Csüden i zviseni.

3. Ka pa, csi premíszlim Düse moje velikoszt, I pred ocsmí dr'zim Nyé môcs i plemenitoszt? — V-pràhi klecsécs, dícsim Nyé nasztavitela, — Tebé, vekvecsni düh, Vszege sztvoritela.

4. Tvojega bo'zansztva Vecsna iszkra je ona, I varitelkinya, Bôg, tvojega zákona, Nevszühsena kapla Blá'zensztva vretine, I nemrtelen trák Vísesne isztine.

5. Oh! — kaksa szreca je, kèp bo'zansztva nosziti, I z-dühom vszê dühöv V-vecsnom jedinsztvi bidti! Sto nebi zvisávao Bo'ze szmilenoszt, I neradüvao sze Csloveka vrèdnoszt?!

6. Tí tak, blá'zeni düh, Ravnaj szam szrdce moje. Naj nigdar nevtepém kèpa zmo'znoszt tvoje: Csíszti naj pred tebom Vandram v-mrtelnoszt, I csíszti idem prèk Na dom vekvecsnoszt.

Pokvarjenoszt csloveka.

Nôta: *Groba sze niscse neogne.*

54. Szvéti Bôg! tí szi csloveka Na tvoj obráz osznôvao, I nyega od vek do veka Na örök díke pôzvao; Dao szi nyemi k-dobromi môcs, Príliko i düha pomôcs.

2. Ali kama je tá díka? — Gde je nyegva ne dü'znoszt? — Ah! — sztezo nyegvoga 'zítka Pokriva grêha rú'znoszt: Vesz, vesz je on pokvarjeni, I na hüdo navajeni.

3. Vsaznajôcsi, tí dobro znás Szrdcz nasi pokvarjenoszt; Ár pred szebom odkrito más Nyí szkrovno potvarjenoszt. Ah nè! — nega ni ednoga Z-rú'znim zlom nevtepenoga.

4. Dobrôt zemelszki 'zelènye Vesz 'zitek nas zaprávla, I szrdeza hűdo hotènye Velki dúg nas ponávla; Blázna példa blòdni lűdi Nasz vlcesé na sztopáj hűdi.

5. Právde tvoje szvéte potí Za nenaszledne mámo, I, gda nasz na nyé zovés tí, Csi taki gvűsno známo, Kà szo nam zvelicsitelne, Ráj bôgamo 'zelé telne.

6. Na té blòde preszámnyane Nasz tí z-dűhom zbűdjávaj, I na grèhov obládanye Nam volo i mûcs dávaj; Naj szí v-rű'znoj bátrivnoszti Neszopimo mûk vecsnoszti.

Nôta: *Goszpodin Bôg szam csloveki tak velí.*

55. Szpozna, cslovek, tvojo grèsno bátrivnoszt, Ino sz-Bôgom pogűbelno protivnoszt; Premiszli, kak trdno sze más szòditi, Csi nehènyas vrű'zni grèhi blòditi.

2. Bôg ti je dao dűsno vèszt i rázumnoszt, I pòzvaó te je na 'zítka pobo'znoszt: Kakda bi tak tí szam szebé zaprávlaó, Geto bi sze zle na szlű'zbo posztávlaó?

3. Vari szkrbno szrdeza nepokvarjenoszt, Naj ga nevtepe szvéta potvarjenoszt, Kí vu vszój rű'znosztí vtonyeni le'zi, I dűso szí z-vecsni bremenom te'zi.

4. Ah! — kak vnôgi za Bôga nemárajó, Csi sze gli od nyega trdno kárajó; Li tèla gnűszne 'zelé szpunyávajó, I tak sze v-vecsno prepaszt szűhnyávajó!

5. Kelki blázni zapòved bo'zo csűje, I dűnok je nebôga, nepostűje! — Keliko jì rűcs 'zítka preobrácsa, Ino meszto nyé tadanke porácsa!

6. Oh blòdnoszt! — oh velika pokvarjenoszt! — Cslovek, gde je tvoja nepotvarjenoszt, Z-sterov te je sztvoritel koronűvaó, Geto ti je szvétí kèp szvoj darűvaó?

7. Ka műszlis tí, práh, sz-tak gnűsznim 'zivlè-

nyem I sz-tvojim Bôgi protivnim csinênnyem? — Jeli stímas, kâ po grêsnoj rú'znosztí Príditi más k-czili blá'zene vecsnosztí?

8. Nè, nè! — preszámnej tvojo blôdnoszt nôro: Oszta vi pô't zla, i csíni pokôro: Sztôpi na sztezo bôgabojaznosztí, Naj te neosztávi trák vü paznosztí.

9. Tô 'zelè Bôg, tvoj szodecz i sztvoritel; Tô Jezus, tvoj mili zagovoritel; Tô düse tvoje sors i plemenitoszt; Tô vísnoga czíla tvojga velikoszt.

10. Oh szmileni Bôg, tí, vísesna zmo'znoszt, Kí od vszè mrtelni 'zelès pobo'znoszt, Tí büdi vsze sztámna grêsne rú'znosztí, I vrácsaj na pô't szvéte nedú'znosztí.

11. Sztvôri v-nami csísztó szrdcze, i düh tvoj Bojdi vszè dni'zítka nas szmileni voj: On ká'zi nam tü pô't sztálne vernosztí, K-velkomi czíli blá'zene vecsnosztí.

12. Tak mo te tü za poszvèt pobo'znosztí Dícsíli vu zahválnoj poníznosztí; Tam pa, gda mo szád vernosztí v'zívali, Mo te v-díke szvetlosztí svisávali.

Nôta: Blá'zen je v-Bôgi cslovek takov vszáki.

56. **G**oszpodne! v-kaksoj nevôli le'zímó Mí kí tel-kokrát hotécs pregresímó! — Oh — zglè sze na nász, ocsa szmilenosztí; Hodi, pelaj nasz sz-tè pokvarjenosztí.

2. Mí szmo po tebi na dobro sztvorjeni; Ali kak jáko szmo vszi pokvarjeni! — Vuvlácseni szmo od szvéta hüdogá: Nega 'ze v-nami vecs nika dobroga.

3. Mero gnüsznoga zla szmo dopunili; Ár szmo bo'zanszki kèp tvoj oszkrúnili: Od tvoje právde szmo sze odtühili, I od nasega czíla odblôdili.

4. Sz-tebom, szodeczom sze vnèmar protivímó; Á sze pravicze tvoje nebojímó: Oh nè! — nemore vecs tvoje rècsi glász I tvoj szvéti düh z-haszkom voditi nász.

5. Za dŭsne kincse li malo máromo, Steri vréd-
noszti prav nepreszámmamo, I li za marna szvetszka
sze szkrbímó; Ár nyé za právo dobrôto dr'ízímó.

6. Tú'zno je nase oranyeno szrdce; Ár neszíja
vecs nyemi míra szuncze: Zakoczkali szmo vnêmar
díko szvetsztva, I 'z-nyim navkŭp trôst dŭsnoga blá'-
zensztva.

7. Oh Bôg! kí szi nezgrŭntana miloscsa, I deczé
tvoje lŭbeznívi ocsa, Daj nam dŭs nas i bremen ob-
esŭtiti, I'z-nyega sze vöszkopati híti.

8. Büdi nasz dŭh tvoj z-hodbe nase nôre, Na ravno
sztezo szvetsztva i pokôre, Da v-tvojem sztráhi do
konceza 'zivémó, I zvelicsano vszi vöpreminémó.

Nôta: *Vu mem drágom Bôgi.*

57. **O**h Bôg vszamogôcsi! Mené, práh krhkôcsi
Vnôgi grêhi rú'zijo, I pred tehom tô'zijo: Zgŭbo
szem díko szvetsztva, I 'z-nyim ôrok blá'zensztva.

2. Vnôga lagovia I blázna noria, Vrédna kastige
tvoje, Zalêva szrdce moje: Oh jaj! — kakda ob-
sztojím, Da v-nyé mantraj nezdvojím?

3. Tebé szem zbandŭvao, Lŭdi nêpostŭvao; Od
cvila szem odsztôpo, I szam szebé v-jaj vtôpo, Ho-
décs po taksoj pôti, Stera je tebi prôti.

4. Tvoj dŭh i szvéta rêcs Me graja vszegavêcs;
Ár nega zapôvedi Vu czêloj tvojoj právdi, Stere nebi
z-csinênem Vrázo i zamŭdjênem.

5. Oh ocsa! ravnaj tí Z-dŭhom moje potí, Daj ze
mi ponoviti, I z-zla oszloboditi, Da sze veszvnyé ne-
vtopím, I dŭse nepogŭbím.

6. Isztina, velka je Rana dŭse moje; Ali tvoja
miloscsa Je véksa, míli ocsa! — V-tebi tak mam vŭ-
panye, I esákam ran vtisanye.

7. Teri môcs 'zél hŭdi lno példe lŭdi, I tak daj

meni, práhi Živeti v-tvojem sztráhi, Da po sztálnoj
vernoszti lszcsem diko vecsnoszti.

Nôta: *Hválim jasz tebé, goszpodne.*

58. **A** h! — kak vnogokrát pregresím! — Kak
rú'zna je moja pô't! — Trôst iszkajôcs, k-tebi
be'zim, Bôg, vretina vszê dobrôt!

2. Ti zvrácsi mojo nevolo, Vtisaj düse bolezen.
I nagni mi z-dühom volo Na jákoszti lübézen.

3. Jaj! kak dreszelen je sors moj, Kâ szem tebe
zbantüvao! — Kama je moj szladki pokoj, Kak szem
ga csíszti v'zívao?

4. Nê! — nê je vecs tvoje szuncze Meni k-míra
poszvêti; Z-grozov sze mi zglédue szrdcze Po tvojem
lépom szvêti.

5. Csi sze eden lisztek zrâsi Li od bláda tíhoga,
Ze etoga süm me sztrâsi Za volo zla hüdogâ.

6. Czêlo veliko sztvorjênje Bo'ze mi je protivno;
Ár mi je na pogüblênje Szrdcze moje lasztivno.

7. Oh düsna vêszt oranyena! Tí szí pekel grês-
nika, Csi szí gnüszno oszkrúnyena V-szlâbi prszaj
dú'znika.

8. Kak sze on szkriti setüje Pred szvetlim tráhom
szuncza! Ali — jaj! — on povszéd csüje Glász pra-
vicsnoga szodecza.

9. Ah! — kak sze má on ognoti Tak groznoga
vihéra? — Gde szí má glávo nagnoti Na pocsinek ve-
cséra?

10. Pred tebom, vecsna miloscsa, Klecsi on zdü-
hávajôcs: Zdigni ga sz-práha, oh ocsa, Trôst tvoj
nyemi vtálajôcs!

11. Tvoj je on, i naj osztáne Tvoj v-dôli mrtel-
noszti, Takáj ednôk, gda posztáne Vu nebeszkôj
szvetloszti.

12. Vsze, vsze, kí v-grêhi 'zivéjo, Pelaj na sztezo szvetsztva; I, csi sze prav povrnéjo, Na szvetli sztan blá'zensztva.

IV. Odküpitel.

1. Jezusa velkoszt i zaszlü'zenoszt.

Nôta: *Krisztus veli: hodte k-meni.*

59. **K**ak nezrecseno zvisena Je vu szvetsztvi odícsena Példa tvoja, szredbeník! — Sto nebi tebé csüdüvao I v-'zitki, v szmrti vadlüvao, Kí scsé bidti tvoj verník?

2. Szvéti je vszáki tvoj sztopáj, Széti vüsztt tvoji glász takáj, Szvéto szrdcza gíbanye: Díka ocsé nebeszkoga I mir lüdsztva nyegovoga, — Tô je tvoje czilanye.

3. Tí pred nami ides, kak voj, Po jákoszti sztezi tesznoj, Zvajôcs vsze, vsze na szvetsztvo; Vsza z-velkim dühom pretrpís, I protivníkom odpüszttís: Tak grüntas düs blá'zensztvo!

4. Tí v-szrdczy tú'zne veszelís, I tim dvojécsim môcs delís Z-glászom visne môdroszti, Hítis blodéese pôtití, I gecséese lehkôtiti Z-dêsznov míle krotkoszti.

5. Bíne tvoji prijátelov, I bláznoszt neprijátelov Znásas vu mirovnoszti: Velko delo ocsé szpúnis I z-szvétoz krvjov zakúnis, Kak áldov nedú'znosztí.

6. Tak szvetlo példo szí nam dao! — I zátó szí vsze k-szebi zvao, Tak erkôcs: „*hodte k-meni, I vzemte gori járem moj; Jasz vam szprávím düsí pokoj I lehkôto bremeni!*“

7. Na dobro nasz zovés k-szebi; Ár známo, kâ li pri tebi Naidemo 'zelen pokoj. — Szkoncsaj, ka szí zacsno v-nami, I z-blá'zenimi düsami Vtálaj i nam ôrok tvoj.

Nôta: *Verno lüdsztvo, dícsi, hváli Bôga.*

60. Zvisávaj Bôga, lüdsztvo krsztsanszko; Glászi csinênye nyegvo bo'zanszko: On on je nam z-szvoje miloszti Dao poroka vecsne lübéznoszti.

2. Jezus je porok té lübéznoszti; On je vrács düsni ran boleznoszti, — Resitel, voditel blôdnikov, I vüpanye pobo'zni pôtnikov.

3. Verno je szkoncsao on delo szvoje, I sz-práha zdigno, Bôg, lüdsztvo tvoje: Blá'zensztva i szvetsztva pôt je vesio, I vtisanya pehár nedú'zno pio.

4. Szpravo je vernim sztánek vecsnoszti, I díke nájem právoj vernoszti: On szam je tam szvoje sztálnoszti Korôno vzéo vu vszozj popolnoszti.

5. Vi, kí sze z-szvetlov szrecsov gízdate, I 'z-nyega rêtkogda szpomínate, — Büdi vász nyegov glász i be'záj, Da, kak on, szkoncsate dnévov tekáj.

6. Ocsa, jasz te za tvojo lübéznoszt, I v-Jezusi szkázano szmilenoszt Z-vüsztami, delami zvisávam, I nyega za vecsni kincs szpoznávam.

7. Jezus, vucsi me v-tvojój isztini, I pelaj k-dóbrôt tvoji vretini; Da zemlo i vsze zlo odürim, I li tebi v-'zítki, v-szmrti szlű'zim.

8. Nedaj mi v-blati grêha le'zati, Ni sz-protivník-mi tvojmí dr'zati. Csi vgresím, naj be'zím k-milosci, Trôst iszkajôcs po tebi pri ocsi.

Nôta: *Sznâ'zi szn, oh drága dűsa!*

61. Jezus, szvêta odküpitel, Dobrôt vekvecsni daritel! Tebé zvisáva vizsina Ino moli globocsina: Ka pa mi, 'ze odküpleni, Kí szmo bilí pogübleni, Kakda te nebi hválili, I, v-práhi klecsécs, dícsili?

2. Ti szi blá'zensztva vretina, I szkrovnoszt bo'zi isztina. Csi sze grêsnik prav povrné, I od szvêta

k-Bôgi vrné; Kak sze tí nad nyim radüjes! Mír bo-
zi nyemi darüjes; Pelas ga po sztezi szvetsztva K-
velkömi czili bl'azensztva.

3. Tí i zdâ pred nami hodis, I nász büdis, trôstas,
vodis: Csi radi bôgamo tvoj glász, Ni v-szmrti ne-
osztávis nász; Ravnas nasz po tvojoj rêcsi, Ino kre-
pis po obêcsi, Da vu veri obsztojímo, I vu Bôgi ne-
zdvojímo.

4. V-dnévi szrecse i radoszti Nasz tí varjes od
gizdoszti, I vu vrèmeni czaganya Szi nam tí szuncze
vüpanya: Tí nam dás vu szkrádnym boji 'Zelen
hlád szmrtnomi znoji, I ká'zes nam v-szprhlívoszti
Brôd nemrtelne bívoszti.

5. Oh nezgrüntana szmilenoszt! Vu'zgi i v-meni
lübénoszt, Da te z-radosztjov vadlűjem, V-'zítke,
v-szmrti naszledűjem, Vsze lűdí rad blagoszlávlam,
Sz-példov, tanácsom poprávlam, Za neprijátele molim,
I vu potí ocsé zvolim.

Nôta: *Sto bi te nehvála.*

62. **K**akse díke zorja sze je szvéti prepôcsila,
Koga je rú'znoszt zla v-preposzt szkvarjê-
nya vtonila! — Bôg nyega, pri vszój nevrêdnoszt,
Vöpela z-dreszélne temnoszti, Na szvetloszt, i sztezo
vecsnoszti.

2. Bôg, Bôg je poszlao nam na radoszt szvojega
szína, Da bi nász nevolne rêsô düsevnoga bína:
Jezus nasz je pozdigno sz-práha Na'zelní sztan bo'zega
sztráha, I szvetloszt nebeszkoga tráha.

3. Ka nam mores, oh szmrt? — sztrta je 'ze oblászt
tvoja: Jezus je sz-práha sô: v-nyem tak mámo 'zítka
voja. V-práhi le'zijo protivníci: Mí, kak Jezusa
naszledníci, Mí szmo 'z-nyim díke ôrocsníci.

4. Hválen bojdi, oh Bôg! — hválen Jezus, nas szred-

beník! — Kak szreccsen je sz-tebom, kí je tvoj veren naszledník! — On po kaksté groznom vihéri Szrdesno ide k-’zítka vecséri, I tího zaszpí v-bo’zem míri.

5. Nè! — neoszramotí Jezus vüpanya nasega, Csi sze z-’zívov verov do koncza dr’zímó nyega: On, kí vu dèsznoj má vszo zmo’znoszt, Pod obranbo vzeme nedú’znoszt, I pozdigne na odícseenoszt.

6. Na tô pôt vrácsaj nász, Jezus, od szvetszke márnoszti; Vcsi nasz odüriti nászladnoszt grèsne rú’znoszt: Tvojo díko nam daj ’zeleti, V-tvojoj lübézni radoszt metí, I tebi po völi ’zivetí.

Na znáno nêto.

63. Goszpôd je moj veren pasztér, Moj trôst i moja díka; Pri nyem naidem poszvêt i mír Na temni sztezaj ’zítka. On me z-zmo’znov ramov bráni, Z-vísnim blagoszlovom hráni, I paszé z-glászom míra.

2. Z-csísztov vodôv me napája, I ’z-nyé hládom otávla, Z-vecsnoy isztinov nadája, I vu veri ponávla: V-dobri i hüdi prigodi Me z-dühom môdroszti vodi. I vrsi vu pokôri.

3. On me pri sztoli miloscse Bogato naszitsáva; Pogübiti me v-zle nescse, Záto me ocsisztsáva: Têlo szvoje mi odlôcsi, I míra pehár natocsi, Na zálog zvelicsanya.

4. Csi bi taki v-kmicsnom dôli Szkúz, ali szmrtní hodo, ’Z-nyim nebi vczagao v-nevôli; Ár bi me z-dèsznov vodo. — Kak me bátriví nyegov glász, Ká brez’ nyega ni eden vlász Neszpâdne meni z-gláve!

5. Nyegva dobrôta i vernosz Me povszéd naszledüje, I szprevája prêk na vecsnosz, Gde me szam koronüje. Tak tü v-szvoje czérkvi kríli, Kak tam na vizíne czili Mi varje on ôrok szvoj.

6. Hvála tebi, vísni pasztér, Za trôst, takse ver-
noszti. — Oh! — pelaj sereg tvoj na mîr I veszélje
vecsnooszt, Tá prêk mrtelnoszt brôda, Gde de vesz
rod edna csrêda. I, — tí szam, — eden pasztér!

Nôta: *Zivém jasz, tak velí tvoj Bôg.*

64. Gde sze naide té vucsitel, Kí bi, kak tí, od-
küpitel, Vu 'zítke tak bio pobo'zen, V-rê-
csi pa, i v-deli zmo'zen, Kí szi ednôk vszemi szvéti
Prisao od ocsé k-poszvéti?

2. Czíl poszlanya tvojga je bio, Da bi národ blôden
povesio, Bôga pravê szpoznávati, I dosztojno zvisá-
vati, Pôt szvetsztva sztálno hoditi, I dike ôrok
dobiti.

3. Tí szi vsze popolno szpuno, I z-szvétoz krvjov
zakúno; Grüntao szi na rûs bolvansztva Velko ná-
sztavo krsztsansztva, Kak vretino szpravicsanya,
Blá'zensztva i zvelicsanya.

4. Tak szi odícsó tí ocsó! — Tak szi szvéti po-
szvedocso, Kâ je rêcs tvoja isztina, Ino szam Bôg
nyé vretina, Tí pa szam bo'zi poszelník, I vekvecsni
dobrôt delník.

5. Tí szi nasz nè li z-rêcsjov vesio, Nego nasz i
sz-pêldov krepio Vu vszem, ka sze nász prisztája, I
düsi na dobro vgája, V-dôli kmicsne mrtelnoszt, I
vu díki vekvecsnooszt.

6. Tí i zdâ pred nami hodis, I nász, kak voj 'zítj
ka, vodis Po rêcsi tvoje isztini, Kak mîra vecsno-
vretini, Pelajôcs po szvetsztva pôti Nász vísnomi
czili prôti.

7. Búdís verne vucsitele Ino môdre voditele, Po kí
szvéti kázati dás, Kak verno szkrb na nyega más;
Národ tvoj v-dobrom zvršávas, I na 'zítek poravnávas.

8. Jezus, vesi me na podlo'znoszt I neszkalívo

pobo'znoszt, Da sze példa tvoje drzím I z-szvéte rêcsi tvoje vesím, Kak sze mam tû vojszküvati, I v-díki koronüvati.

2. Jezusa poszlanye.

(*Adventsške peszmi.*)

Na znáno nôto.

65. Z-nebész rêcs vecsna prihája, Od ocsé szvetposzvêt i mír neszé.

2. Tí, Jezus szí tá vecsna rêcs, Porok isztínosztí obêcs, Dáni ocsákom z-milosztí, I szpunyeni vszêm k-radosztí.

3. Hodi, pamet nam preszvêti, I szrdcza nasaposzvêti; Daj nam tebé prav szpoznati, Z-verov, z-zítkom vadlûvati.

4. Vola nam naj csízta bôde Od vsze rú'znosztí i blôde, — Nagnyena k-tvojój isztini, Kak zítka vecsnoj vretini.

5. Daj sze nam po szvetsztva pôti Od rú'zni grêhov vrnôti; I csi prav bôgamo tvoj glász, V-'zítki v-szmrti áldűj nász.

Na tô nôto.

66. Jezus, tí vîsesna môdroszt, Verni bo'zi vecsna rádost, Grêsnikov pôt szpravicsanya, I vretina zvelicsanya!

2. K-tebi mí zdâ prihájamo; Ár pri tebi nahájamo Vu temnosztí vîsno szvetloszt, I v-szrdcza krhkôcsi krepkoszt.

3. Vari nasz od vsze blôdnosztí, I szvêta gnûsznobláznosztí, Naj vszi, kak decza szvetlosztí, Szlû'zimo Bôgi v-vrêlosztí.

4. Krêpi nasz vu pobo'znoshti, I detinszkoy podlo'znoshti: Dokecs nasz na velkom czili Vsze odïcsis v-tvojem krïli.

Na prêdnyo nôto.

67. **V**erno lûdsztvo, dïcsi Bôga, Koga dobrotivnoszt vnôga Sze nad nami vöszka'zûje Geto nam szína darûje.

2. On je obecsanye szpûno, Stero je zdávnya zakúno, Na trôst ocsákom pobo'znim, I na radoszt dûsam tú'znim.

3. Kâ sze vszêm scsé szmilüvati lno z-viszíne pozlati Szvêti oszloboditela, I blá'zensztva szpravitela.

4. Krisztus je 'ze vszê prazicza; Lêhne blôde, i zla kmicza — Blá'zeni, kí v-nyem verjejo! Ár po nyem 'zítek vzemejo.

5. Díka tak tebi, Bôg zmo'zni, Od nász i vszê dûs pobo'zni, Za szína tvojega áldov, Kak'zítká vísni blagoszlov.

Na ono nôto.

68. **K**rsztseník, dobro premecsi, Ka sze vcsís vu bo'zoy rêcsi: Naj sze zbôgsati nemüdís, I za dûso verno szkrbís.

2. Zdâ, zdâ je vrêmen vugodno I k-povrnênýi szpodobno; Zdâ je i dén szpravicsanya, I prílika zvelicsanya.

3. Zbüdi sze! — sztan tvoj szpoznávaj, Rú'znoszt grêhov tánihávaj; Nászladnoszt szvêta zavr'zi, I szteze'zítká sze dr'zi.

4. Tak de viszíne poszelník I tvoj szmileni veszelník; Tak naides po nyem mír v-'zítki, I sztan v-nebeszkom prebítki.

5. Oh tí, kí szí vszamogôcsi, Boj vernim, tvojim k-pomôcsi, Pelaj vsze po sztezi szvetsztva K-'zelnomi czili blá'zensztva! —

Na lasztivno nôto.

69. **G**da bi meo szpuniti Bôg tô obecsanye, Ká sze oznaniti Má vszêm zvelicsanye, Vernim na vüpanye.

2. Poszlao je z-viszíne Szvojga lübezníka, Vandrarom tühíne Za obeszelníka, Ino szredbeníka.

3. On je te veliki Szin Bôga vísnoga, Kí, v-môcsi i diki Ocsé vekvecsno, Szkoncsa dela vnôga.

4. Nyegovo králevsztvo Koncza nede melo: Vernim na blázensztvo De veke trpelo: Ár je bo'ze delo.

5. Isztina i jákoszt Je grünt té násztave; Zátó szvétá bláznoszt Nefunda nyé sztáve, Kak bo'ze na-prave.

6. Jezus, verni radoszt! Tí, trák díke szuncza, Tí vlê vísno môdroszt V-nasa temna szrdcza: Tí boj vszê pravicza

7. Daj, naj sze tak szvéti Szvetloszt tvoja v-nami, Da pri nyé poszvêti Dícsimo z-vüsztami Tebé i z-delami.

8. Dêl nasi prijétnoszt Naj vesz szvét zbüdjáva, Da tvojo lübéznoszt I díko szpoznáva, I ocsó zvisáva.

Na obszojo nôto.

70. **Z**dâ prihája zvelicsitel, Jezus, lüdsztva veszelitel, Nad kim sze vrêdno radüje, Kí ga pozna i vadlûje.

2. Po vísnoj zmo'znosztí szkrovnoj, I në po dôbitelovnoj, Sztôpi on z-viszíne na szvét, Národóm na mír i poszvêt.

3. On je tak bo'zi lübezník, Lüdsztva pri ocsi szredbeník, Voj na sztezi szpravicsanya, I poglavník zvelicsanya.

4. Iszcsi nyega, szrdcze moje; On, on je vüpanye tvoje: Pri nyem naides trôst, mír, poszvêt, Steroga nezmôre te szvét.

5. Odŭri kmiczo blôdnoszti, I vszáke grêsne blázno-
szti; Dr'zi sze nyegve isztine, Kak'zítka csízte vretine.

6. Tak sze pridrŭzi on k-tebi, I ednôk te vze-
k-szebi Na sztan blá'zene vecsnoszti, Gde naides
nájem vernoszti.

7. Tí szam nasz büdi, goszpodne, Na potí tebi
vugodne; Pamet naso preszvetsávaj, I szrdcze nam
poszvetsávaj.

8. Pri poszvêti tvoje rêcsi, Kak v-kmiczi gorécsoj
szvêcsi, Pelaj nasz z-ete tühíne Na blá'zeni sztan viszíne.

Nôta: *Veszélte sze, vszi verni!*

71. **V**eszélte sze, krsztsanye! Díke král ide k-
vam, I neszé zvelicsanye Vszêm pobo'znim
dŭsam. Szteza szpravicsanya Sze ravna vszêm národóm,
I vszê sztotin porodom Szvêti trák vŭpanya.

2. Ví, pokorne ovesícze, Razmite ete glász! —
Nê szte'ze szírotícze; Ár je pasztér pri vász: On i
vasz milŭje, Da vasz, z-blôdnoszti nôcsi Na szvet-
loszt pelajôcsi, Sz-trôstom obdarŭje.

3. Ali ví, nepokorni, On kebzŭje na vász, Kí,
kak trdno okorni, Spotata nyegov glász. — Oh plôdni
mrtelni! Znáte, kama be'zíte? — Da ráj v-grêhi
le'zíte, Sors vas je dreszêlni!

4. 'Zívte vu pobo'znoszti; Ár tô 'zelè vas král:
Osztavte pôt blázno-
szti, Naj v-díki máte tál. — Po-
vrnte sze, blôdni! — Glédajte na vekvecsno-
szti, Da naidete szmilenoszt Na velki dén szôdni.

5. Kí sze'ze tŭ szkrbíjo Za vekvecsni pokoj; Oni
v-díki dobíjo Za vernoszt nájem szvoj: Ali odvdárijó
Od czila vekvecsno-
szti, Kí v-grêsnoj nevernoszti
Okorno blôdijo.

6. Oh! — bèzmo tak vszi k-nyemi, Kak verne
ovesícze. Vugodni szmo visnyemi I mí, szírotícze.

Bôgajmo nyegov glász, Naj z-vszêmi pobo'znimi i nyemi podlo'znimi Na mîr pela i nász.

7. Jezus, poglavník mîra, I szteze'zitka voj! Tebé, düsicz pasztéra, Z-zisáva sereg tvoj. — Oh! — primí té áldov, Poszlhûni vûszt nasi glász, Ino vlê vö na vsze nász — Vlê vö tvoj blagoszlov.

Nôta: *Z-szrdcza 'zelêm, ka právím.*

72. **O**^{h!} — kak te mam prijéti, Szvêta odküpitel? — Tebé, kí szi tak szvétí, Dûs oszloboditel? — Pripravi szrdcze moje Szam szebi na sztális, Naj bô miloscse tvoje Vrêden prebivális.

2. Nigda szo ti sz-pálmami Sznâ'zili pô't tvojo; Jasz ti pa zdâ sz-peszmami Prinásam csészt mojo; Z-zahválnov pobo'znosztjov Idem tebi prôti, Hvalécs te sz-poníznosztjov Na szredbenoj pôti.

3. Vêm szi tí meni vtá'la'o Gvûsnoszt zvelicsanya. Gda szi sze szam rad tá'dao Na áldov vtisanya. Jasz, jasz szem vövr'zeni Z-díke vîsesnosztí: Po tebi szem vesinyeni Pá tálnik vecsnosztí.

4. Ka te je nadignolo Na takso szmilenoszt? — Ka drûgo te je gnalo, Kak csíszta lûbéznoszt? — Z-lûbéznosztjov obinés Tí vesz nas prebítek, I vszêm mîr bo'zi neszés, — Neszés vecsni 'zitek.

5. Oh! — tak ví vszi, ké te'zí Kakgodi dreszélnoszt. Gda vam na szrdczi le'zí Globoka boleznoszt; Jezus i vam trôst vlejí V-oranyenô szrdcze, Po nyem ob-szîjne pá v-nyé Mîra 'zelno szuncze.

6. Ví, kí v-tíhoj szamnosztí Grêhe objôcsete, i vu nyegvoj vrêdnosztí Miloscso iszcsete; Iszcсите jo z-vûpanyem; Ár rêcs trôsta velí: *Kí príde z-'zalûvanyem, On sze razveszelí.*

7. Bôg je ti szvoji ocsa, On zná nyí'zelênnye; Lûbézen i miloscsa Je nyegvo csinênnye: Pobo'zne na-

deljáva On z-dármi miloszti, Okorne pa zbüdjáva Z-glászom lübéznoszti.

8. Tak, tak lübi on te szvét, Pri vszøj nevréd-noszti, Da nyemi je na poszvét Z-vecsne szmileno-szti Ponüdo v-szvojem színi Szam áldov vtisanya, I, pri vszem nyega bini, Zálog zvelicsanya.

9. Sto tak nebi szpoznávao Szvoje nevrédnoszti, I molécs nezvisávao Bo'ze szmilenoszti? — Blá'zen, kí sze v-tom 'zítki Z-zlom sztálno vojszküje; On sze v-vecsnom prebítki Z-díkov korunüje!

Nôta: *Veszélte sze, krsztsanye!*

73. Verno lüdsztvo, priprávlaj Szrdcze na pobo'znoszt; Jezus ide, — osztávlaj Tá vszo nepobo'znoszt: On 'zelen glász neszé Vszém, kí szo v-szrdcezi tú'zni, I ti v-hodbi nedú'zni Bin vzeme on na szé'.

2. Hodte tak, i darüjte Nyemi verno Szrdcze; Na nyega vszi kebzüjte, Kak na 'zítká szuncze: Geto on prihája, Na radoszt tim blodécsim I v-szne gréha le'zécsim Díke poszvét zhája.

3. Tomi velkomi gôszti Sztánek naprávlajte; Ple-meniti i prôszti, Pôt nyemi ravnajte: Z-bôgabojaz-nosztjov Idte nyemi vszi prôti, Na velkoj 'zítká pôti Ga hvalécs z-radosztjov.

4. On ponízno scsé szrdcze, I v-nyem szi sztan szprávla; A' nadühte gizdávcze V-szramoto posztávla. V-právoj poníznoszti Ga tak zdâ vszi csákajte: Gizdoszti sze hábajte. — 'Zívte v-pobo'znoszt.

5. Blá'zen, kí v-etom zítki Li nyemi sztánek dá! On v-nebeszkom prebítki Vekvecsén örok ma. *Jaj!* — *kí ga z-vüszdami Vadlüje, z-'zítkom tajé, Toga é on zatajé.* — Dicste ga z-delami!

6. Büdi me, nevolnoga Na právo poníznoszt; Daj, da

z-szrdeza volnoga Tvojo dobrotívnoszt Zahválno szpoz-
návam, — N-nyô v-dôli mrtelnoszt I v-díki vekvecs-
noszt Z-radosztjov zvisávam.

Nôta: *Hválím jasz tebé, goszpodne.*

74. Radűj sze, düsa! — Jezus tvoj Ti neszé 'zítka
poszvèt. Naszledűj ga: on ti je voj Na
vűpanya 'zelen szvèt.

2. Blá'zeni glász! — kaksi dobrôt Vretina sze
odpéra Vszákomi, kí szi vere pôť Za sztezo odebéra.

3. Kak szrecsni szmo, kâ poznamo Voja nemrtelnoszt.
Na koga sze naszlányamo Vu kaksté dreszélnoszt.

4. Ah! — tú'zna bi bíla sztáva Vszê nász v-kmiczi
blôdnoszt; Ali — radoszt! — Jezus dáva Poszvèt
vísne môdroszt.

5. Csi nyega rêcs postűjemo, Neblôdim v-bol-
vansztvi, I sztopáj naszledűjemo: Mámo tál v-zveli-
csansztvi.

6. Zdr'zmo tak nase krsztsansztvo; Rászmo vu
popolnoszt; Tak nasz odícsi bo'zansztvo V-'zítka
zadovolnoszt.

7. Tvoj szem, szredbeník! — nedvojím, Kâ, gda
szkoncsam té 'zítek, Csi czil moj verno prebe'zim,
V-nébi naidem prebítek.

8. Li tí daj düha tvojea Pomôcs meni z-miloszt.
Da jasz od czíla mojega Neodblôdim z-szlaboszt.

9. Csi gda szpádnem, — oh! — podêli Tí meni
dêszno zmo'zno, Naj sze nepotonim czêli Vu grêha
preposzt rú'zno.

10. Zbűdjávaj me vszáki hípek, Da sztálno vero-
sztűjem, I tebé v-on bôgsi 'zítek Na radoszt naszle-
dűjem.

Nôta: *Právi verni krsztsanye.*

75. R adűjте sze, krsztsanye! Trôst sze vam porácsa. Szpunyeno je szkoncsanye Vecsnoga tanácsa: Krisztus je med vami; On noszi presztöplêne, Vam nao szlobodjêne, Na vtisanya rami.

2. Prihája v-poníznoszti Te díke poglavnik, Naj vszêmsz-pokvarjenoszti Bode oszlobodník. On pregánya temnoszt, Grêh, szmrt na nika szprávla, Sztan národov poprávla: Odpéra vszêm vecsnoszt.

3. Nyemi préczimbe szvetszke, I kincsov nêtrbê; Kak král díke nebeszke, On li szrdce zelê, — Szrdce, stero pri nyem Iszcese právo mirovnoszt, I vszo szvojo vűpaznoszt Polo'zi li v-vísnyem.

4. Nyemi sze tak podajte Z-sztálnov podlo'znoszt-jov; Nyega vu vszem bôgajte Z-vrêlov pobo'znoszt-jov: Tak sze on k-vam nagne Na gorécso lűbêznoszt, I ednôk na veszêlnoszt Nébe vsze pozdigne.

5. Ví, kí szte szrecsni eti, Nyega nazavr'zte; Csi'zítek scséte meti, Jezusa sze dr'zte: Brezi nyega vêhne Vsza díke szvetloszt, kak czvét, I te nepobo-zen szvét, Kak szpár meglé, lêhne.

6. Ví pa, kí tű trpíte Kri'za te'zko bremen; Csi nedű'zno szkuzíte, Trpte! — príde vrêmen, Da dolizbrise Bôg Vam vsze szkuze 'zúkoszti, I tál vam dá v-radoszti, Na czili vnôgi môt.

7. Ka je vsze vojszkűvanye I vsza verni 'zaloszt? — Kim je Jezus vűpanye, Tim pá zúde radoszt, I, csi gda trpíjo, — V-kaksté tű'znom vihéri, Potűjejo vu míri, — V-Bôgi nezdvojíjo.

8. Oh! pelaj tí, 'zítka voj, Po sztezi jákoszti Odebráni sereg tvoj K-vecsnoj radoszti; Da te naj zvisáva Vno'zina ti zemelszki, I sereg ti nebeszki Tebi díko szpêva.

Nôta: *Kako k-hladnoj vodi jelen.*

76. Jezus, sto bi te neíszkao? — Vêm tí má' zítka môdroszt. Sto sze te nebi rad dr'zao — Kí neszés vernim radoszt. Li tí szi ti szlabi môcs I ti nevolni pomôcs, Voj na sztezi pobo'znoszt, vrács szrdcza boleznoszt.

2. Grêh, grêh je moja bolezen; On mi düso vre'züje: Li tvoja csíszta lübézen Mi rane obe'züje. Oh — hodi tak z-milosztjov, Pridrü'zi sze z-vrêdnosztjov Vlé trôst nébe v-szrdcze moje; Szká'zi mi trák dik tvoje.

3. Neprijátel moj tak hodi, Da bi me kak zapela Na pôt, po steroj szam blôdi, I tak v-prepaszt pripelao Têla hüda náklonoszt Me vábi na zlocsasztnoszt Jálnoszt szvêta me szküsáva, I od tébe odvrnyáva.

4. Ah tí, v-szlaboszt zmo'zna môcs, Jezus, trôs verni tvoji! Tí híti meni na pomôcs Vu etak groznoj boji: Poteri protivníke, Odvrni neverníke: Vari m od grêha môcsi, I podpéraj me v-krhkôcsi.

5. Daj mi tô prav preszámhati, Kak pogübelno je Zapelávca glász bôgati Vu sztávi düse moje. — Kincs, dika je nesztálna, Radoszt pa szvêta jálna. Jaj — koga tá oszlepíjo, V-prepaszt môk ga pogrozíjo.

6. Právo szrecso, právo radoszt Li pri tebi nahájam Csi pred tehom mam vugodnoszt, I v-dobrom sz narájam; Tí dás szrdczy mirovnoszt, Pámeti 'zítka môdroszt: Tak pelas po ravnoj pôti Tí mené veesnosztí prôti.

7. Oh! — nagni tak szrdcze moje Na 'zelénye t sztálni, Da íszcesem králevsztvo tvoje, I odürim szvêt jálni. Csíszta lübézen tvoja Naj bode dika moja: Tak sze mam gvüsno vüpati, Kâ sze mi dás zvelicsati.

Nôta: *Blagoszlovlen Bôg nébe.*

77. **H**válen bojdi Bôg vecsni, Kí grêsnikov ne-szrecsni Tú'zen sors pomilüje, I nyim szína darüje.

2. Szpuno je obecsanye, Grüntao düs zvelicsanye, Gda je za szredbenika Dao szvojga lübeznika.

3. Csészt, díka na viszíni I tebi, ocsé színi, Kí szi, k-nam pridôcs na szvét, Prineszao trôst i poszvét.

4. Tvoja vecsna isztina Boj nam míra vretina, Eti v-telovnom 'zítki, I v-nebeszkom prebítki.

5. Gda nam szfaliváva môcs, Tí nam podêli, po-môcs, Na csészti szpunyávanye; I zla odürjávanye.

6. Csi nasz zblòditi scsé szvét, Rêcs tvoja nam boj poszvét Pri vszem nasem mislènyi, Gucsi ino csinènyi.

7. Vodi nasz vu radoszti, Vészeli, vu 'zalosztí; Da v-veri obsztojímo, I v-Bôgi nezdvojímo.

8. Vu szlèdnyem nasem boji Daj hlád szmrtnomí znoji, I, gda szkoncsamo hôdbo, Vcsíni nam lehko szôdbo.

9. Pocsinek med vernimi, V-tebi pohranyenimi, Daj trüdnim kôsztam v-grobi, Geto nasz szmrt porobi.

10. Zbüdi nasz pá na 'zítek, Na nebeszki prebítek; Da te z-odicsenimi Zvisávamo seregmi.

Nôta: *Oh szladki Jezus, ka szi.*

78. **V**rêden szi, Jezus, vecsne díke od nász, Za prineseni nemrtelnoszti glász, Po kom vövlêva miloscse dobrôte Na nász, szirôte.

2. Mí szmo v-dreszélnoj temnoszti le'zali, Bôga i bo'ze vôle nêpoznali: Tí szi nam odkrio v-návuki môdroszti Bo'ze szkrovnoszti.

3. Z-rêcsjov i példov nasz tí i zdâ vodis, Geto, kak 'zítká voj, pred nami hodis, Iao nasz z-dühom na dobro zbüdjávas, I povodjávas.

4. Ká'zes, kak sze má Bôg v-dühi csesztiti, I k
lüdém na právi mír szlű'ziti; Krepis te szlabe
sztezi dű'znoszti, Z-ramov zmo'znoszti.

5. Tí szi prepravo tú'zno robsztva sztávo, I vszê
potrdo szlobodscsino právo; Pokázao szi dűs pre
Bôgom velikoszt, I plemenitoszt.

6. Csi nasz kagodi nevôle te'zijo, Ali faling
nad nami le'zijo; Po tebi naide szrdcze szkúz vtisa
nye, Naide vűpanye.

7. Ka je 'ze groba nôcs? — ka szmrtil szila? —
Po tebi szo vsza groze môcs zgűbila: Szvéti je 'z
práh tam pocsi'vajôcsi Vűpreminôcsi.

8. Tí nam ká'zes prêk groba szvét pravicze, Gd
szpádnoti má rob zla ino kmicze, Jákoszti sze p
darűje na czili Nájem veszéli.

9. Vrêden szi tak tí vecsne díke od nász, Za k
nam prinesen vecsnoga 'zitka glász. — Naj te zvisávo
za nyega vizsína, I globocsína.

10. Oh! — daj nam tvo'j poszvét naszledűvati,
nyega drá'gi kincs szkrbno varvati; — Dokecs pri-
demo z-dôla mrtelnoszti, k-dike szvetloszti.

3. Jezusa rodjênnye.

(*Koledne peszmi.*)

Nôta: *Z-nebész rêcs vecsna prihája.*

79. Veszêlmo sze, krsztseniczi! Dícsmo Bôga v-
csisztom szrdczi; Krisztus je rodjen: —
szpêvajmo, I nyemi dű'zno csész dajmo!

2. Rodszto nyegovo szveti'jo Angelje, kí tak ve-
lijo: „*Nebojte sze! bo'za miloszt Vam vszêm del' visno
radoszt.*“

3. Dnesz je rodjen zvelicsitel, Dűsicz tú'zni ve-

szelitel, Kí bin lüdsztva vzeme na szé', I szvéti trôst i mîr neszé.

4. Hválijo medtêm vísnoga Serezje nebeszki Bôga, Dela nyegva zvisávajôcs, I v-szvetloszti tak szpévajôcs :

5. „Dika ocsi na vizîni! — Csészt Jezusi, nyega szîni! — Mîr na zemli vszêm národom, Ino vszê sztotin porodom!“

Na ono nôto.

80. **K**rsztseniczi, radûjmo sze! Bôg nam dnesz v-tál pridti dá vsze, Ka k-nasemi sztáni szlisi, I vecsni mîr szprávi dûsi.

2. Dnesz sze rodí zvelicsitel, Kí je vszê oszloboditel Z-düsevne pokvarjenoszti, I voj k-czili vekvecsnoszti.

3. Vsze, ka csûjemo od toga, Zdr'zmo z-szrdcza gotovoga; Ár ga je môdroszt szpoznati, I blá'zen-sztvo vadlûvati.

4. Dika ocsi, sztvoriteli; Csészt szîni, odküpiteli; Postenyé dûhi szvétomi — Bôgi z-díkov obvzétomi!

Nôta: Na dnèsnyi dèn mí hválimo.

81. **K**rsztseniczi, blá'zeni sors je nam oszodjen: Jezus, vszê nász oszloboditel, I poszvetitel, Je, pôleg tanácsa ocsé, dnesz na szvét rodjen.

2. Ah! — vu kak dreszélnoj sztávi je vesz szvét blôdo, Gda je, od Bôga odsztôpivsi I zablôdivsi, Vu velkoj pokvarjenoszti brez' trôsta hodo!

3. Nê! — nê je poznao on Bôga v-vecsnoj bîvoszti, Nê csloveki polo'zenoga Czila vísnoga, Niti dûse odicsene plemenitoszti.

4. Nê sze je szmeo z-vüpanyem na nébo zglédnoti: Ár nyemi je grêh szrdcze te'zo, I dûso tô'zo: Szam szebé sze je mogao on z-grozov léknoti.

5. Z-grozov je sztano pri grobi na czili 'zitka;

Ár nyemi v-temnoj nôcsi szmrti, I díke vrti Neszvê
blázeno szuncze nébe prebítka.

6. Oh dreszelen sztan csloveka pokvarjenoszt! —
Nê! — nikam nemre vr'zti ôcsi On v-blôde nôcsi, K
ga nebi vsze sztrasilo sz-kêpom groznoszt.

7. Ali szin bo'zi, pokoren szkoncsanyi ocsé, Got
osztávi sztan vizíne, Gotov tühíne Vandraron m
loscse bo'ze glász na trôst neszé.

8. Oh 'zelen glász míra! oh dén, pún vsze rado
szti! — Kakda nebi v-tom szpoznávali I zvisávali V
likoszt k-nam szkázane bo'ze miloszt?

9. Hodmo tak 'ze, i poszvétno dén csüd telik
Glázmó, szpêvajôcsi z-seregmi Zdâ angelszkimi, Te
nács bo'zi ino potí dël tak veliki.

10. Díka bojdi na vizíni Bôgi nasemi! — Csés
Jezusi zvelicsiteli, Düs prijáteli! — Mír, dobra vo
na zemli lüdsztvi bo'zemi!

Nôta: *Kak bi nehválo goszpodna.*

82. **H**odmo, pôtniczi mrtelni, Glázmó bo'ze csin
nye! Szvétno dén ete veszélni Szredbenik
rodjênye. Bôg, Bôg je dnesz nyega poszlao Temn
za vucsitela, Blôdnim za voditela, Da bi vsze na 'zít
pelao. Nyega tak zvisávajmo; Nyemi díko szpêvajm

2. Oh nê! nê je on krsztsenik, Kí sze dnesz ne
veszelí, Geto szam ocsé lübeznik szvéti mír bo'zi de
Vêm sze i v-díke szvetloszti Angelje veszelíjo, I sz
pêvajôcs velíjo Düsám blodécsim v-temnoszti: „Rad
sze! dnesz vasz Bôg Pela z-robosztva vecsni môk.“

3. Gda je lübo tak mrtelni Ocsa otroke szvoje
Kak tí, oh düh nemrtelni, Nász, odebráne tvoje?
Tí nam, pri vszój nevrêdnoszt, Vizíne lübeznika Po
sles za szredbenika, Vu velkoj pokvarjenoszt; Nyeg
na áldov püszttís, I tak szvét oszlobodís.

4. Oh lübézen! sto velkoszti Tvoje nebi csüd-
vao? — Csloveka plemenitoszti Sto sze nebi radüvao?
— Véksi szmo v-ocsé miloszti Mi v-niszikoszti práhi,
Kak angel v-díke tráhi, Pri vszój szvojoj velikoszti;
Csi li 'zítka nedú'znoszt Zvrsáva naso vrédnoszt.

5. Z'zítkom tak varmo velikoszt Nase plemenito-
szti; Z-'zítkom dícsmo ocsé miloszt Vu nyé nezmêr-
jenoszti. Tá hvála, tá je vugodna, Csi nê szamo z-
vüszdami, Nego z-szrdczom, z-delami Zvisávas tí, práh,
goszpodna: Tô 'zelê Bôg od tébe, Tô i poszelník nébe.

6. On z-nágiba lübéznoszt Osztávi díke szvetloszt
Ino z-dêsznov szmilenoszti Delí mír i veszélnoszt. —
Csini i tí priszpodobno: Nagni sze k-potrebôcsim, I
v-'zaloszti 'zivôcsim Priká'zi szrdcze vugodno; Tak
de on, kak 'zítka voj, Szmileni szredbeník tvojt.

7. Oh tí, kí szi nam na radoszt Z-viszíne na szvét
prisao, Prineszao vszê m ocsé miloszt, Ino nyega szrd
vtisao! Vcsi nasz vsze na právo môdroszt, Ká'zi pô t
pobo'znoszt Po dôli mrtelnoszt Na nebeszke díke
radoszt; Da te veke z-seregmi Dícsimo blá'zenimi.

Na znáno nôto.

83. **A**ngel szvéti z-nebész doli K-pasztérom sztôpi
na pôli, Radoszt nazvesztsávajôcsi, Ino nyim
etak erkôcsi:

2. „*Nebojte sze!*“ ár vszê m lüdém Veszélo po-
szelsztvo neszê m: Jezus, szin ocsé vecsnoga, Je dnesz
voj lüdsztva grêsnoga.

3. On vszê m pô t 'zítka naprávla, Vesz szvét z-
dêsznov blagoszlávla, Ocsé volo nazvesztsáva, I vszê m
'zítek i mír dáva.

4. Veszélmo sze tak vszi nyemi, Kak poszelníki
bo'zemi, I poszvê tmo nyemi 'zítek, Da nam v-díki dá
prebítek.

5. Oh tí, moj lübléni Jezus, Szladki odküpite Krisztus! Pripravi szí szrdce moje Na prebivális es tvojé.

6. Drági gósz, v-vszakom vrèmeni Prebívaj sztálm pri meni; Da te, kak ocsé vecsni dár, Hotécs nezbantüjem nigdár.

7. Hvála ocsi vekvecsnomi, Kí sze je lüdsztvi grésnomi Sz-tak csüdnim tálom vövjavo, I nyemi v-dílsztan szpravo.

Nôta: *Ah! ka bom jasz grésnik csinio.*

84. **J**ezus neszé glász veszéli Z-nebész lüdszt bo'zemi, — Neszé 'zitka trôst nyemi. On odpzemlé dr'zéli Ravno pôk k-szpravicsanyi, Míri i zvelicsanyi.

2. Po nyem je 'ze preszvetsena Temna sztáva na rodov, I blodécsi porodov; Po nyem znôvics poszvetsena Csloveka plemenitoszt, I pred Bôgom velikoszt.

3. Z-díkov pela on sereg szvoj Z-robsztva, na szlobodscsino, I právo szinovcsino; Z-díkov ga, p nôcsi vecsnoj, Zdigne na nemrtelnoszt, I nebeszke veszélnoszt.

4. Kak odícseno je szpuno Bôg szvoje obecsanyo I szmileno szkonécsanye, V-rom je sz-príszegov zakúno. Kâ vszém szína scsé dati, I v-nyem szvét szvelicsati.

5. Oh! — radűj sze, zhod i záhod, Sorsi tvojm szrecsnomi, I szkoncsanyi vecsnomi! — Szpêvaj! — szí bo'zi národ; Ár ti je Bôg ocsa tvoj, I szin nyegov 'zitka voj.

6. Li setűj sze té miloscse Prav vrèdnoga vesinití. Da je nemas zgübiti. Bôg ti nyé vtajiti nescse; Ár ti jo szam ponüdi, Gda te na szvetsztvo büdi.

7. Tak je! — pászi v-pobo'znosztí, Velki pasztér sereg tvoj, Da vu nyê naide mír szvoj, I vlê vö v

vszvoj punoszti Na czěli be'záj nyegov Díke tvoje blagoszlov.

8. Etak de vszěm velki dén tvoj, Dén popolne radoszti, 'Ze vu dōli marnoszti; Tam pa v-vecsnozti blázenoj, Gda szkoncsajo 'zitka pôt, Vretina visni dobrôt.

Nôta: *Angel szvéti z-nebész doli.*

85. **V**eszéli dén nam je zísao! — Krisztus je dnesz na szvét prisao, Kí, obráz nas vzévsi na szé', Vszěm 'zitka trôst i mír neszé.

2. Radŭjte sze, krsztseníczi! Ví szte díke örocs-níezi, Vu steroj vam na vizíni Bôg tál dá po szvo-jem színi.

3. Nyega szo 'zelno csakali, Kí szo sze nyemi vŭpali: Dnesz sze szpuni tô vŭpanye, I vtála vszěm zvelicsanye.

4. Tô je ta vrěmena punoszt, I ocsé vecsna szmi-lenoszt; Tô, tô vsze radoszti pún glász, Steri zvrácsi rane vszě nász.

5. Z-nami je 'ze zvelicsitel, Kak dŭs nasi ve-szelitel: On grŭnta míra králevsztvo Verním bo'zim na blázensztvo.

6. Ví, kí tô szrecso v'zivate, I v-nyé kríli pocsivate, Bôga hvalécs zvisávajte' I vszi veszélo szpěvajte:

7. Blá'zeni dén nam je zísao! Krisztus je dnesz na szvét prisao: On neszé glász veszélnoszti Vszěm, z-díke nemrtelnoszti.

Nôta: *Zaka bi sze jasz 'zalosztio?*

86. **H**odmo, verni krsztseníczi, Z-nedŭ'znov ra-dosztjov Dícsmo Bôga v-szrdezi! — Zísao nam je dén szvetloszti, Steri tim pobo'znim Neszé glász míloszti.

2. Komi sze nôcs blôde grozí, Nesztrasi, sze v-
düsi; Jezns sze dnesz rodí: On te szvét z-dêszno
zmo'znoszt Pelati i zvati Má z-robsztva blôdnoszt.

3. Kakda bi nasz Bôg pogübo? — Nê! — on je te
szvoje Od veka tak lübo, Da je szvojga lübeznika
Obecsao i poszlao Vszêm za szredbenika.

4. Prestímajte, verne düse, Tô miloszt i szvet-
loszt Od vszê kincsov vise; Bôga za nyô zvisávajte
Jezusi, virtusi Szrdcze podávajte.

5. Li pri nyem naidete môdroszt; On szam má ino
dá Szvéti právo radoszt. Naszledüjte nyegov: sztopáj
On dá vam trôst i tam, Gda szkoncsate be'záj.

6. Ví, kim sze szrdcze dreszelí, Obsztojte, nezdvojte
— On vasz razveszelí: Csi vasz vesz te szvét osztávi
Bojdi szí! — pri nyem vszi Naidete trôst právi.

7. Szrdcsno sztante i pri grobi, Ár vasz nôcs ino
môcs Nyega neporobi: Z-verov csákajte miloscsa
pomôcs, prêkidôcs Pred szodecza, kak ocsó.

8. Pri Jezusi, kí po boja Te'zkôcsi, pri ocsi Má
sztánek pokoja, — Pri nyem ícsite vtisanye: Tím
vernim pokorim Dá on zvelicsanye.

9. Oh! — potrdi eto gvüsnoszt, Jezus moj, 'zítka
voj, Na vszê szrdcz mirovnoszt: Daj nam té kincso
postüvati, I v-nébi ga tebi Notriprikázati.

Nôta: *Krsztseníczi!*

87. **K**rsztseníczi, V-vrêlom szrdczy szvétmo dén
rodsztva szvéta szredbenika! Sz-pobo'zno-
sztjov I z-radosztjov Zvisávajmo vizíne poszelnika.

2. Kakso miloszt Ino radoszt Neszé vszêm vand-
rarom ete dén szvéti! — Jezus neszé Mír od ocséi
On, on resí szvét i Bôgi poszvéti.

3. Vu blôdnoszt I bláznoszt Je národ bo'zi vesz

vtonyeni le'zao; V-pokvarjenoszt, Pogübelnoszt Düsno sze je nesztanoma pográ'zao.

4. Oh dreszélnoszt! Oh boleznoszt! — Kak jáko je te cslovek osztávleni, Po blôdnosztí I bláznosztí Szvojoj kak czelô na nika szprávleni!

5. Vuvlácsena I vtepena Je gnüszno nyegva düsna plemenitoszt: Zakoczkao je Dobro szvoje, Geto je zgübo pred Bôgom prijétnoszt.

6. Vsze vüpanye I íszkanye Oszlobodjênya sze, kak szpár razkadi, Zaman íszcse Trôst miloscse: Ah! — nyemi nika szrdeza nerazhladí.

7. Ali — radoszt! — Vecsna miloszt Vzeme nyega pod lübézni perôti; Ona odpré I zeberé Oszlobodjênya pôt nyémi, szirôti.

8. Oh szmileni, Oh blá'zeni Bôg! sto te more vrêdno zvisávati? — Globocsíno I vizíno Miloscse tvoje sto szmê zgrüntávati?

9. Za vszo vernoszt I lübéznoszt Vzemi, oh ocsa, áldov szrdecz pobo'zni. — Vsza tühína I vizína Naj glászi díko dêl tvojí tak zmo'zni.

10. Oh! — büdi nász Czüd tvoji glász Dnesz i vszední na tak vugodno hodbo, Da de nam tvoj Lü-bezník voj Na vecsni mír, gda sztôpimo pred szôdbo.

Na obszajno nôto.

88. **R**adűj sze, düsa, z-vernimi! — Szrecsna je tvoja sztáva; Ár sze ti 'zítek dáva. Szpêvaj zdâ z-odebránimi: Bôg sze je vszê m szmilüvao, I szína nyim darüvao. — Radoszt, radoszt, velka radoszt! — Jezus je 'ze szvétâ szvétloszt. Blá'zen, blá'zen, veke blá'zen, Komi je on 'zítkâ môdroszt!

2. Szpêvaj! — on i k-tebi ide; — On, te díke poszelník, Je 'ze i tvoj veszelník. Kaksa szrecsa ti

v-tál pride, Kâ te on z-robsztva kmicze Pela na pôt
pravicze! — Radoszt, radoszt itn.

3. Jezus, kak te mam dícsiti, Kâ szí meni na radoszt
Prineszao 'zítka môdroszt? — Nedaj sze mi pogübiti
Krêpi z-dühom milosztí Mené v-mojó szlabosztí. —
Radoszt, radoszt itn.

4. Oh — boj ti szpêvanye moje Prijétno vu vszem
táli Gda te düh molécs hváli. — Blagoszlovi lüdsztvo
tvoje; Pelaj po szvetsztva pôti Sereg tvoj czíli prôti.
— Radoszt, radoszt itn.

5. Ednôk tam v-nemrtelnosztí Bom te bole szpoz-
návaó, I popolné zvisávaó, Gda bom te v díke szvet-
losztí Z-lícza na lícze glédáo, Ino z-angelmi szpêvaó
Radoszt, radoszt itn.

Nôta: *Angel szvéti z-nebész doli.*

89. **Z**visávaj, düb moj, z-radosztjov Bôga, kí sz-
taksov milosztjov Vsze národe blagoszlávla.
Gda nyim v-színi 'zítek szprávla.

2. Jezus, bo'zansztva lübeznik, Je pri ocsi vszê szred-
benik; On, on je vecsna isztina I vísni dobrôt vretina.

3. On ocsiveszno szvedocsi, Kak prijétni szmo vszi
ocsi, Csi v-nevkleknyenoj vernosztí Szlû'zimo velkoj
vecsnosztí.

4. On, kak voj, pred nami hodi, I nász trôsta ino vodi.
Na vsze dobro nadigáva, I nam düha pomôcs dáva.

5. On, kak nas prijátel právi, Nász ni v-szmrti neo-
sztávi, I po vnôgom krvnom znoji lszcse blá'zensztvo ti
szvoji.

6. Glászmo tak nyegvo lübéznoszt Dícsmo bo'zan-
szko szmilenoszt! Csinmo sze, kak verni nyega, Vrêdne
blá'zensztva nasega.

7. Nyemi sze vu vszem podajmo, Glász nyegov radi

bôgajmo, Sztopáj verno naszledűjmo, I szvéto vrédnoszt postűjmo.

8. Vszêm, kí ga tak vadlűjejo, I sztálno naszledűjejo, Dá on právo 'zítka môdroszt, I prêk groba vescu radoszt.

9. Szin bo'zi! tvoje rodjênye Vtisaj szrdez tú'zni 'zelênye: Tí pelaj po sztezi szvetsztva Vsze nász kvetini blá'zensztva.

Nôta: To leto blagoszlovi.

90. **V**eti bo'zicsni dnévi /. Dicsmo ocsó vísuoga, Kí je národom k-míri /. Dao szína jedínogá. — Kak sze veszeli Néba, gda zemli té glász deli, Szpêvajôcs vu szvetloszti! — V-radoszti /. Áldűj i zemla nyemi, Kí vszemi /. Lűdszti sztezo ravna sztűhíne, Na szvetloszt vizíne.

Na lasztivno nôto.

91. **K**rsztseníczi, hválte Bôga Z-szrdeza radűvanyem: Glászte nyegva dela vnôga Z-vrêdnim esűdűvanyem.

2. Tak, tak je lűbo on te szvét, Da nyemi z-vizíne Jezusa posle na poszvét V-kmicsni dól tűhíne.

3. I on, kí vszêm 'zítek neszé Od ocsé szvetloszti, — Jezus têlo vzeme na szé' Nam vszêm k-veszêlnoszti.

4. Oh miloszti! kakse radoszti Tálniki nász vcsiní On, kí sze zglédne z-miloszti Na nász, grêsne sziní!

5. On, kak vizíne lűbezník, On sze k-nam pridrű'zi, I posztáne vszê szredbeník, naj mrtelnim szlű'zi.

6. On, kí vsze zvelicsati scsé Po szvojoj vrêdnoszti, On vszêm od miloscse ocsé Neszé mír vecsnoszti

7. On neszé nam tak 'zelen glász Grêhov odpűsztsanya, I potrdi, trpêcs za nász Gvűsnoszt zvelicsanya.

- 8 Radűjmo sze, krsztšeníczi, Blá'zensztvi nasemil.
 — Osztanmo sztálni verníczi Tanácsí bo'zemi.
 9. Dika, csészt tebi, dűh vecsen, Za takso zmlenoszt.
 Ká pelas národ neszrecesen Na vecsno veszélnoszt.

Na obszojno nôto.

92. Krsztšeníczi verni, veszélmo sze! — Dícsmo Bôga, kí nasz tak lűbi vsze, Da Jezusa, díke lűbezníka, Posle na szvét, kak szredbeníka.

2. Te velki závezek je szpráveni, Zákon míra goriposztávleni: Jezus grűnta násztavo krsztsansztva. Posztávleno na rűs bolvansztva.

3. On zbűdjáva proroke, i níke Môdre, píszmoznane poszelníke, Po kí lűdsztvo z-blôde odűmláva I k-isztini bo'zój szpeláva.

4. Blôden szvét toti za nyé nemára; Nepűsztí jű brez' spota i kvára: Ali — nê! — mí Bôga za nyé hválmo, Nyé postűjmo, i nyí nesálmo.

5. Csi je zlocsasztni szvét nezahválen, Môdre vmárja, vu dobrom nesztálen: Mí necsinmo! Jezus je nas: nyega Postűjmo, kak voja v'snyega.

6. Neszrecesen, kí de nyega razlácsao! — Jeru'zálem je kak sztrasno plácsao! — K-nam, k-nam je on escse milosztiven, Vu vszem táli tak prijazniven!

7. Dészno szvojo, kak kokôs perôti, Razpresztéra, vszêm nam idôcs prôti, Zvajôcsi nasz na bôgabojazen. Da vu szmríti mámo vűpazen.

8. Oh! nezaműdmo tak té velike Z-miloscsse pri-kázane prilíke: Bê'zmo k-nyemi z-verov ivűpanyem. Da nasz áldűje z-zvelicsanyem.

4. Jezusa právdo-szpunenye.

(*Nóvoga leta peszmi.*)

Nôta: *Z-nebész rêcs vecsna prihája.*

93. **E** dno leto szkoncsa be'záj, I drügo zacsne szvoj tekáj. — Kak csüdno szkrbís, düh vecsen, Tí za szvét, po tebi szrecsen!

2. Tí szi v-dnévi pretekôcsi Povszéd bio i nam nazôcsi, Da szi nasz, kak ocsa, ravnao i od hüdi vdárczov varvao.

3. Zátó te zdâ zvisávamo; I vszi k-tebí zdühávamo: Ocsa, szlísaj vüszť nasi glász, I boj i nadale kre nász!

4. Zakrivaj zmo'zno národ tvoj, Kí pri tebi íszcese trôst szvoj, Sz-perotami szmilenosztí Prôti vszój pogübelnosztí.

5. Zdr'zi rêcsi tvoje poszvêť Vszêm porodom na mir, i czvêť, I vrsi po nyê vsze v-szvetsztvi, Düsnom míri i blá'zensztvi.

6. Tí nam boj povszéd nazôcsi, I nevtaji nam pomôcsi. Vlê vö na vsze tvoj blagoszlov, I miloscse tvoje áldov.

Nôta: *'Zivém jasz, tak velí tvoj Bôg.*

94. **J**ezus, példa pobo'znosztí! Tí szi vu vszój popolnosztí Szpuno právdo sztána tvojga, Gda te je, za míra mojga, Pélaó k-tak velkomi czíli Ocsa tvoj, grêsnikom míli.

2. Isztine rêcs je návuk tvoj, Vu példi szi nam szvetsztva voj, Vu szmrťi vtisanya áldov, Vu vszem hotênýi blagoszlov, Resitel sz-pokvarjenosztí, I porok nemrtelnosztí.

3. Nedú'zna je tvoja hodba, Nesztrási te niksa szôdba; Ár vu szvéťoj nedú'znosztí Hodis po sztezi dü'znosztí, Delo ocsé verno szpunis I z-szvéťov krv-jov zakúnis.

4. Záto te Bôg neosztávi Vu'zítka dreszélnoj sztávi
Tak da po kaksté vihéri Potűjes vu tíhom míri, —
Dokecs szí na velkom czíli Pocsinés tam v-ocsé kríli

5. Oh! — vlê tí vu szrdce moje Dűh nevkleknye-
noszti tvoje, Da i jasz po szvetsztva pôti Idem czíli
mojmi prôti, Gde me po boji vernoszti Csáka korôn
vecsnoszti.

6. Tak me trôsta eta gvűsnoszt, Kâ ocsé moj
szmilenoszt Niti mené neosztávi Vu kaksté dreszélno
sztávi, Kí szam v-isztini tak velí, Kâ te verne razveszelí

7. Grozi sze tak, oh prűsesztnoszt! Tvoje nôcs
kmicsna temnoszt Me neszűhne v-grob dvojnoszti Pri
trôsti ete gvűsnoszti, Kâ je i v-placsa vrêmeni Bôg
varivács moj, pri meni.

8. Escse i na szlêdnyem czíli, — V-sztrasne szmr
mrzlom kríli, Pri trôsti etom nezdvojím; Ár znam, es
nedű'zno zaszpím, Kâ mi ocsa moj na eto V-díki d
blá'zeno leto.

Nôta: Dober je nas Bôg, porazmite.

95. **N**ôvo leto te dnesz veszelí, Oh vandrar! po-
nôvi sze v-radoszti, I, kak ti dú'znoszt tvoja
velí, Zacsni nyé vu szvetsztvi i môdroszti: Ár kí v-
bo'zem sztráhi tű potűje, On sze ednôk z-díkov koronűje.

2. Sto, nego Bôg, tvoj dober ocsa, Je noszo tak
verno szkrb na tébe? — Vêm ti je nyegova milosesa
Vgájala vszákdn, kak rosza nébe: On te je z-zmo-
'znov ramov zakrívao, I vnogo radoszti ti darűvao.

3. Oh! — kelko pôtnikov mrtelni, Kim je szladka
bílá 'zítka bűvoszt, Je prebê'zalo tű czil telni, Polo'zeni
na groba szprhlivoszt! — Sto, ah! sto bi znao racsun
vszê szirôt, Kim sze je v-grob szráno kincs vszê dobrôt?

4. I kelko sze ji z-grozov zglêdne, Dnesz na tak
tű'zne prűgode nazáj, Kí okô li vdárcze zaglêdne, Ino

sZRdcezi sztrasen sorsa tekáj. Jaj! — kelkim je trdnoszt szrecse nika Nênihála, zvôn prôosztoga 'zítka!

5. Ali tí szí tak blagoszlovlen, Da sze ti nêtrbê dreszeliti, Od ocsé natelko polüblen, Da sze zrok más z-szrdcza veszeliti: Tebi je Bôg tvoj obdr'zao 'zítek, I darüvao radoszti prebítek.

6. Zvisávaj tak bo'zo lübéznoszt, Oh vandrar, z-globokov zahválnosztjov, I obesüti tvojo nevrêdnoszt Z-dú'znov szrdcza tvojga poníznosztjov: Dnesz, dnesz nazvesztsávaj glaszno eti Vsze, ka szí vzéo v-prete-kôcsem leti.

7. Ocsa ti je Bôg; záto postüj, Kak verno dête, nyegvo lübéznoszt: Szodecz ti je on; záto rad csüj Nyegov glász, ino vari nedú'znoszt. Dr'zi pred ocsmí to velko szôdbo, I môdro kebzüj na tvojo hodbo.

8. Znás, kâ je 'zítek tvoj preidôcsi I vesz nyega hé'záj v-racsún vzéti.; Pred Bôgom, kí je vszaznajôcsi, Je vszáki, vszáki sztopáj precsteti. Csíni dobro; ár gda szvét osztávis, Pred szodecza szenaacsún posztávis.

9. Na díko Bôga, haszek lüdi Setüj vsze dní 'zítka poszvetiti; Práve pokôre nezamüdi, Neodlásaj szrdcza ocsiszttiti: Pokoj nemrtelne tvoje düse Prestímaj od vszega, vszega vise.

10. Etak kagodi te doszégne Na sztezi tak szkrovne prisesztnosztí, Szrdcza ti v-dvojnoszt nepotégne Pri csütényi csíszte nedú'znosztí: Te verne krepí eti vüpanye, Tam sze nyim pa vtála zvelicsanye.

Nôta: *Bojdi díka i postenyé.*

96. **L**êta, dnéve ino vere Nam tí, goszpodne, dávas, Szuncze, mészecz i zvêzd mere Z-môdrosztjov poravnávas; Tvoja zmo'znoszt vsza zdr'záva, Vszêm, 'zítek i radoszt dáva. — Velka szo dela tvoja!

2. Kak vrêdno te tak csesztímo Za csüda szmíle-

noszti, Szpoznavsi, kâ vszi viszimo Od tvoje lû-
béznoszti. Mír, blagoszlov, 'zitka radoszt, Dûsni
poszvêt ino môdroszt: — Vsza szo dâri rôk tvoji.

3. I eto leto koronûj Z obilnov 'zirovnosztyov:
K-deli blagoszlov tvoj darûj, I brâni nasz z-miloszt-
jov: Daj nam v-tvojoj bojaznoszti I detinszkoy vû-
paznoszti Nyé vszêm tászprevoditi.

4. Ti nyé znamenito vsîni V-dûsni, telni dobrô-
taj; Vsze hûde vdârcze odrihni, I vsze dvojéese
trôstaj: Vrâcsaj vesz szvêt od blôdnoszti, Rú'zni grê-
hov i blâznoszti, Na sztezo tvojga sztrâha.

5. Môdroszt i pravicza naj bô Díka visne oblâszti.
Ti szam zmo'zno zakrívaj nyô, I daj ji vu vszem
rászti, Ka nyé velkoszt potrebûje, Naj sze vsza
zemla radûje Pod nyé vernim ravnanyem.

6. Poszlûhni, ocsa, národ tvoj, Gda vu kakstê
te'zkôcsi Na nébo pozdigne glász szvoj, Tebé ze-
závajôcsi: Vlê vö na vsze tvoj blagoszlov, I miloscse
tvoje âldov Vu etom nôvom leti!

Na znâno nôta.

97. T^o leto blagoszlovi /. Z-miloscse dârmi, ob-
Bôg! Sztan národov ponôvi /. Z-'zirom tvoj
mili rôk.

2. Tebé zvisáva, I z-mocsnim vûpanyem zezáva
Vszâka sztvâr, vszâki národ: Zhod, záhod /. K-tebi
pozdigne szvoj glász — I na nász /. V-potrêbi
dûsevnoj, telovnoj, Vlê vö blagoszlov tvoj!!!

Nôta: Kako k-hladnoj vodi jelen.

98. V^u etom leti, goszpodne, Me po dûhi mô-
droszti Bûdi na potí vugodne I ponâvlaj
v-jâkoszti: Pelaj me z-blôde kmicze Na pôt tvoje

pravicze; Da sze k-isztini pridrű'zim, I tebi vu szvetsztvi szlű'zim.

2. Vu csiněnyi szádarodnom Mi daj obiljávati, I v-'zitki tebi vugodnom Blá'zensztvo nahájati: Nágib szrdcza lěpoga Me naj csini vrědnoga Eti obsztojécse szrecse, I ednők tvoje miloscse.

3. Gda v-szkuzaj k-tebi zdűhávam, Poszlűhni pros-nyo mojo; Naj te zaman nezezávam, Szká'zi miloscso tvojo: Věm ti szam vsze veszelis, Gda vu rěcsi tak velis, Kâ sze neoszramotįjo, Kí vu tebi nedvojįjo.

4. V-szrecsí me vcsi mertűcslivoszt I poníznoszt zdr'zati Vu neszrecsi pa trplivoszt I vűpaznoszt varvati; Da me po ti nesztálni Nezapela szvét jálni, Bôg, od tvoje lűbéznoszt V-mre'ze nevolne mároszti.

5. Csi mi lěta podű'zati Scsės sz-tvoje szmileno-szti, Daj sze mi pověksávati Vu delaj popolnoszti. — Tí mi bojdi 'zitka voj; I, gda szkoncsam be'záj moj, Tam pri tebi mi na eto Daj blá'zeno nŏvo leto.

Nŏta: *Oh Jezus mĩlosztivnĩ!*

99. **N**ŏvo leto je prislo! — Szuncze radoszti zis-lo! — Ono vesz szvét zbűdjáva, Naj goszpodna zvisáva.

2. Zátó, oh krsztseniczi, Szpěvajte v-vrělom szrdcezi! — Bôg, Bôg je i vász varvao, I vam radoszt darűvao.

3. Ah! — lěta preminějo; Vrěmena pretecsějo: Dalecs je premínyenoszt, I grozi sze prísesztnoszt.

4. Szrecca sze premenyáva; Gda radoszt, gda jaj dáva. — Blá'zen, kí mocsno, sztojį, I vu Bŏgi nedvojį!

5. Veren ocsa je nas Bôg: Mír dűs zhája 'z-nyegvi rŏk; On dnĩ tú'zne odvrácsa, Jaj na radoszt obrácsa.

6. Goszpodne, hválimo te Za telike dobrŏte, Kâ nasz pri nevrědnoszt Blagoszlávlas z-miloszti.

7. I zdâ te zezávamo, I k-tebi zdühávamo: Poszlühni vüszť nasi glász; Boj i nadale kre nász.

8. Ravnaj vszo naso sztávo; Podêli, ka je právo, I vtaji nam vszáki dár, Steri bi nam bio na kvár.

9. Csi v-kakgodi te'zkôcsi Nenaidemo pomôcsi; Ti vzemi z-nász nyé bremen, Gda je prílicsno vrêmen.

10. Povôden i szühocso, Pomor, ogen, drágocso, I kaksté vdárecz tú'zni, Odvrni, ocsa zmo'zni!

11. Tí vtisaj bojne vihér, I potrdi 'zelen mír, Naj v-jedinsztvi národov Czveté szreca porodov.

12. Môdrim rédom králevsztva I násztavam blá'zensztva, Tr'ztvi, mestrii vszákoj Podêli blagoszlov tvoj.

13. Podêli môcs tim szlabim, Nágib k-deli tim zdravim, Szád trűdov tim delavnim, Obilnoszt vszêm pobo'znim.

14. Mè szkrb na sziroticze, Trôstaj tú'zne vdoviche, Szirmáke z-dármi hráni, I osztávlene bráni.

15. Tí boj bete'znikov vrács, Ti nemocsni variács, Vmérájôcsi vüpanye, Vsze verni zvelicsanye.

16. Kázi sztezo pôtnikom, Szyetloszt tvojo blôdnikom, Grêsnike odümlávaj, I na dobro szpelávaj.

17. Gdegodi potűjemo, Ino glász tvoj esűjemo. Daj, da sze te bojímo, I za düso szkrbímo.

18. Raszürjávaj tvoj poszvêt, Kak dalecs dr'zi te szvêt, Naj vszêm tvoja isztina Bô blá'zensztva vretina.

19. Vesíni blagoszlovleno Leto dnesz ponovleno. Da te vszi szpoznávajo I molécs zvisávajo.

20. Poszlühni nasz z-miloszti, Ocsa dobrotivnoszti! — Eti vsze blagoszlovi, I tam v-nébo pozovi.

5. Jezusa oznanenye.

(Tríkrálov peszmi.)

Nôta: Z-nebész rêcs vecsna prikája.

100. Oh Jezus, vecsna isztina, Visne môdroszti vretina, 'Zítka szvetla zorjenicza, I vszê vandrarov pravicza!

2. Tebé z-'zelnim szrdezom iszcse Lüdsztvo vu kmiczi szedécse; Od tébe csáka vesz te szvét Na sztezi 'zítka szvoj poszvêt.

3. K-tebi i mí setűjemo, Kí li blodécs potűjemo Po kmicsnom dôli temnoszti K-velkomi czili vecsnoszti.

4. Szvétí sze, oh díke szvetloszt! Razgányaj pá-meti temnoszt; Ká'zi nam 'zítka isztino, Odpri môdroszti vretino.

5. Pelaj po sztezi vernoszti Nász v-domovino vecsnoszti, Gde te popolnê szpoznamo, I z-angelmi zvisávamo.

Nôta: Szvétí sze poganov meszto. —

101. Jezus, popolni vucsitel, Vesi nasz tebé szpoz-nati; Daj nam, oh 'zítka voditel, Glász tvojt vu vszem bôgati, Da vszi z-dreszélne temnoszti Pridemo k-dike szvetloszti.

2. Kak vnôgi szo zdűhávali, Da bi dén tvojt vidili! I nè szo sze te vesakali, Li v-kmiczi szo blôdili: Nam, nam szi tí díke poszvêt, Ino voj na vűpanya szvét.

3. Oh! — osztani nam voj 'zítka, Dokecs k-czili pridemo, Gde nebeszkoga prebítka Szvetli nájem vsememo, Za verno szpunyeno dú'znoszt, I nevt-peno nedú'znoszt.

4. Daj, da môcsno obsztojimo Vu boji szkűsávanya, I czaglivo nezdvójimo Vű dnévi sztiskávanya: Vesi nasz rêcs tvojo lűbiti, Ino pôleg nyé c. initi.

5. Gda vu szmrtni dôl pridemo, Tí oh Jezus, bo
kre nász; Da veszéli trôst naidemo, Bátrivi nasz vsze
tvoj glász: Tí nam ká'zi szvét vüpanya I 'zelen czí
zvelicsanya.

6. Blá'zene vekivecsnoszti Vésini nasz örocsníke, Da
szpoznávamo szkrovnoszti Tvoje bo'zanszke díke. —
Zvíszi vsze, kí te lübijó I tebi v-szvetsztvi szlü'zijo

Nôta: *Bojdi díka i postenyé.*

102. **T**rí zvêzde te szpelávajo K-Bôgi, pôtnik mrte-
len; Trí zvêzde nazvesztsávajo V-díki sztánel
tvoj 'zelen: *Szvét, píszo, i nemrtelnoszt.* — Tá, tá
ti dávajo szvetloszt Na temnoj 'zítka sztezi.

2. Vr'zi pogléd kebzüvajôcs Na nèbe nyé vizsino.
I rázumno zbrodjávajôcs Zemlé kmicsno tühíno: Ona
prêdga vecsno zmo'znoszt, Lübézen, môdroszti szkrovn-
noszt, I díko sztvoritela.

3. Szuncza odicsena szpráva, Zvêzd neszmerzna vno-
'zinoszt; Zemlé tak vugodna sztáva, Telkí dobrôt obil-
noszt; Tak lêpi réd, gvüsen be'záj, I vrêmena szkroven-
tekáj: — Vsze, vsze ti ká'ze Bôga.

4. Ka natúra nazvesztsáva V-nezgrüntanoj szkrovn-
noszti, Tô i píszo potrdjáva V-nevtajenoj gvüsnoszt.
Píszo ti odpré vretino I glászi vecsno isztino Velki
szkrovnoszt bo'zansztva.

5. V-szrdcze ti je pa szpíszano Dêl vísni obcsütê-
nye; V-nyem noszis nepotisano Vekvecsnosztí 'zelênnye.
V-nyem naides právdo bo'zansztva, Kakti poszvêt zve-
licsansztva, V-nyem nágib szvetsztva 'zítka.

6. Idi tak, oh pôtnik szrecesen, Kebzüj na eto szvet-
loszt, Tü ti ká'ze te vekvecsen Bívoszti szvoje gvüs-
noszt; Tü ti odkriva szkrovnosztí Domovine vekvecs-
noszti. — Tak te pela on k-czíli.

7. Bôg, tí me vési tvojí lêpí szvét Kém bole szpo-

znávati, I tvoje isztine poszvèt Z-môdrosztjov zbro-
djávati, Merkati na szrdcze moje, Kak glász vecsne
právde tvoje, Na velkoj 'zítka pôti.

8. Tak znam, kâ me ete poszvèt Po dôli mrtel-
noszti, Gvüsno pelao bode-na szvèt Blá'zene vekve-
csnoszti, Gde bom te na velkom czili V-vecsne do-
movine kríli Z-lícza na lícze glédao.

Nôta: *Gda ma szkrádnya vörapride.*

103. **K**ak je te cslovek pascslívi Za szvêta márnó
zmo'znoszt, Ali vu onom vtraglivi, Ka düsi
dá mirovnoszt! Grene, rova lí v-preidôcsi, Szpozábi
sze sz-presztajôcsi, I szam szebé zaprávla.

2. Herodes v-Jeru'zálemi Trepecse, czaga, dvojí,
Szlisavsi, kâ sze v-Bethlehmi Eden nôvi král rodí: Ali
on za szvetszke szrecse I díke volo trepecse; Z-düse
sze neszpomené.

3. Ka mára on za szpoznanye I szkrb kíncsov
vecsnoszti! — Dragse je nyemi rovanye V-zle blôde
i márnoszti: Na szvetszko szvoje králevsztvo Grúnta
on právo blá'zensztvo; Záto tak grozna csiní!

4. Ka potoni i 'zidove V-prepaszt pogübelnoszti?
— Vühkoszt pámeti nyihove I nágib telovnoszti: Ne-
scsejo oni szpoznati Isztine, niti bôgati, V-tonyeni v-
márnoszt szvetszko.

5. Môdri Jezusa z-vrêlosztjov Iszkati setüjejo, I
nyemi szrdcze z-vernasztjov Na áldov danüjejo; Záto
má li nyí pobo'znoszt Pred Bôgom právo vugódnoszt,
I lêpi czíl nyí hodba.

6. Oh blôdnoszt szvêta hüdogá! — Kak rêtko on
postüje Kincs poszvêta dühovnoga! — Ráj têla nágib
csüje, I v-blôde gnüsznoj temnoszti Szopi szrditoszt
vecsnoszti Vnogo jezér nedú'znim!

7. Szredbeník, daj nam tô vrêloszt, Stera je tam

büdila Te môdre na tvojo szvetloszt, i nyim voj'zítka bila; Da i mí k-tebi hítimo, I tebé molécs dícsim! Z-szrdczom, z-'zítkom, z-vüszdami.

8. Tá zvêzda, tá nasz naj vodi K-tvoje rêcsi isztini. I ednôk po szmrtnom brôdi Pela k-'zítka vretini, Gd mo te prav szpoznávali, I v-szvetloszti zvisávali Ze-vszêmi blá'zenimi.

Nôta: *Krísztus velí: hodte k-meni.*

104. **O**sztavi, cslovek, mární szvét, Iszcsi pri Jezus poszvét; On, on je vísna môdroszt. On, ki je z-viszine prisao, Da bi lüdém ocsó vtisao, Nesze vszê'm 'zítka radoszt.

2. On sztan 'zelê v-szrdczy tvojem. — Blá'zen ki vu'zítki szvojem Li nyemi szlű'zi verno! I tí sze li nyega dr'zi; Z-lübézní k-nyemi, zavr'zi Szvétá már-noszt odürno.

3. Csi bi ze-vszê'm szvétom ládao, Vu kincsi düsmi pa sztrádao; Dreszelen bi bio tvoj sztan: Csi te düsna vêszt szkvarjűje, Naj te bár vesz szvét csüdűje: Vsze, vsze tô ti je zaman.

4. Li kí Jezusa volo zná, I v-nyé csinênnyí radoszt má, On je nyegov vucseník: Kí sze k-szvétí nepridrű'zi. Nego Bôgi v-szvetsztví szlű'zi; On je díke ôrocsník.

5. Kí tű na bo'zo szmilenoszt I na szredbeníka vrêdnoszt Szmê czimprati z-vűpanyem; On ni vu szmrí nezdvójí; Ár ga rêcs 'zítka pokojí Z-blá'zenim obe-esanyem.

6. Vu 'zítka tíhoj szamnoszti Je blá'zen on, v-po-bo'znoszt Blagoszlovlenom kríli; K-Bôgi z-radosztjov prihája, I, csi z-szvétá vöodhája, Veszélo híti k-czili.

7. Oh! vesíni me pobo'znoga, Ino tebi vugodnoga. Bo'zanszki szredbeník moj! I tak na 'zítka vecséri Pelaj szlugo tvojga v-míri Na blá'zensztvo v-ország tvoj.

6. Jezusa szlédnyi sors.

(*Posztne peszmi.*)

Nôta: *Z-nebész rêcs vecsna prihája.*

105. **D**icsmo ocsó szmilenoszti, Kí je z-szvoje lübéznoszti Poszlaó díke lübezniika Grêsnikom za szredbeníka.

2. Krisztus szam je tê szredbénik, Kak zvelicsanya szprávleník, Kí resiti má národ szvoj Po szvojoj vrêdnoszti szvétoj.

3. On, on sze nedú'zno odá, I za grêsnike na szmrt dá, Geto, kak vtisanya áldov, Na vsze vlejé szvoj blagoszlov.

4. Dr'zmo sze tak z-verov nyega; Ár kí na miloszt visnyega Vnêmar gresí, ali blôdi; On szam szebé trdno szôdi.

5. Ár da sze je on za nász dáó, Tak je sz-têm tálom nász pôzvao Na právo bôgabojaznoszt I nevkleknyeno vûpaznoszt.

6. Jezus, tvoja szvéta vrêdnoszti Bûdi tak vsze nász na vernoszti, Da tû li tebi 'zivémo, I ednôk tebi merjémo.

Na ono nôto.

106. **B**ôg miloscse! zglê sze na nász, I poszlühni vûszt nasi glász, Gda te vu práhi csesztímo, I k-tebi za trôst kricsímo.

2. Ah! — mí vu grêhi le'zímo, Z-sterimi düso te'zímo, Tebé vnêmar bantűjémo, I szamí sze szkvarjűjémo.

3. Ali tí sze v-tvojem színi Szmilűjes nam, pri vszem bini, Szam szprávlas nam odküplénye I sztezo na povrnênye.

4. Vesi nasz tô prav szpoznávati I zahválno zvisávati, Tebi 'zitek poszvetiti, I tebé, ocsó csesztiti.

5. Daj, da li tebi 'živémo, I, geto vöpreminémo. Na düsni mir i blá'zensztvo Pridemo v-tvoje králevsztvo.

Na tô nôto.

107. Razmite, oh krsztseniczi, I zdr'zte v-gotovon szrdezi, Ka vam rêcs isztine veli, Gda, van návuk visni deli.

2. Tô je — praj — vrèmen vugodno I k-zvelicesnyi szpodobno, V-kom sze máte povrnôti Z-grêh pogübelne pôti.

3. Krisztus trpí moke za vász; Záto bôgajte et glász: Odürte vszê grêhov rú'znoszt, I naszledüj pobo'znoszt.

4. Tak de viszíne bübezník I vas szmileni szredbeník, V-tom 'zitki vas veszelitel, I prék groba zvelicsitel. —

Nôta: Oh szladki Jezus, ka szí.

108. Bôg! tí szí tvojga szína nêmilüvao, Nego szí ga za grêsni szvét áldüvao. Sto more tvoj lübézen zgrüntati I zvisávati?

2. Ka szmo mí, kê sze nam tí tak szmilüjes taksi zálog miloscse darüjes? — Z-lübéznov obinéti milosztivno Lüdsztvo protivno.

3. Oh nezmêrjenoszt ocsé szmilenoszti! — Sto bi zgrüntao nye vecsne szkrovnoszt? — Vec darüje on nam, kak bi proszili, Ali razmili.

4. Vesi sze, dühmoj, tô miloszt szpoznávati, Bôg tvojega za nyô zvisávati, Nyô, kak drági kincs vszední postüvati Ino nüczati. —

5. Vlê, ocsa, trôst tvoj v-tú'zno moje szrdcze; (O

mi boj vu vszem 'zitki mîra szuncze, Po dôli szmrti ino groba poszvêt, Prêk na vîsni szvêt.

6. Etak vzemem tál v-Jezusa vrêdnoszti, I ednôk nájem v-blá'zenoj vecsnoszti, Gde mi je on, kak vszê dobrôt darovník, Moj zagovorník.

Na prêdnyo nôto.

109. **J**ezus! tvoj národ te vu vszój szvetloszti Szprevája v-meszto vsze odícsenoszti: Sz-kricsom radoszti te pozdigávajo I zvisávajo.

2. Neszmerna vno'zina te naszledüje; Za messiása ár tebé vadlûje, Kí bi z-oblásztjov rêso te lasztivne Z-rôke protivne.

3. Kelko vrêlczov ti gvant na pôt presztéra! — Kelko ji czvêtje i pálme pobéra! — Jezero jezér dús te medtêm dícsi V-peszma hvalécsi.

4. Ali, ka je vsza tá préczimba bíla? — Kak dugo sze je nyé díka bliszcsíla? — Ah! — liki czvêtek, je ona vêhnola, Kak szpár, lêhnola.

5. Vszi, kí te vise nebész zvisávajo, Za tvojo volo vsza tánihávajo; Vszi te po császi gnûszno pozábijo, I osztávijo.

6. Kí ti dnesz sz-kricsom blagoszlov proszijo, Z-ednim grlom te 'ze vûtro tô'zijo: Vszi z-groznim glá-szom „rázpi ga!“ kricsíjo; Vszi te tajíjo.

7. Szvêta nesztálnoszt, v-kaksoj odûrnosztí Sze ti szka'züjes pred sztolezom vernosztí! — Gnûszna szkazlivoszt tebé naszledüje, Ino szkvarjúje.

8. Tí vu obrázi vugodnoszt ponújas; Ali vu szrd-ezi szmrten csemér kúhas, Z-recsmí blagoszlov i mîr nagovárjas; A' z-delom vmárjas.

9. Nê! — nerú'zni tí nigdar szrdcza mojga, Da nezakoczka ono mîra szvojga, I neide hotécs prôti groznoj szôdbi, Po gnûsznoj hodbi.

10. V-'zítki i v-szmrti me naj sznâ'zi sztálnoszt
I neoszkrúni grêsna nezahválnoszt: Do koncza sze na
kak Jezus, vojszküjem, I koronüjem.

Nôta: *Kak velka je bo'za szmilenoszt!*

110. Szredbeník! sto nebi obcsüto Szrdcza tvojeg
britkoszti? — Ti szi vsze doprineszti hit
Z-nágibom, mile krotkoszti, Ka k-blá'zensztvi szlú
národóm, Gda szi szêjao szemen 'zítká, I szprávla
vszê sztotin porodóm Sztan veszéloga prebítka.

2. I dönok — ka za nájem vdáblas Tí, pri vsze
zaszlú'zenoszt, Od mrtelni, ké blagoszlávlas Z dêsno
vecsne lübêznoszt? — Ah nê! — groze puna je hvála
Stero ti dáva szvét hüdi, Kí ti li spot, kri'z mantr
zvála Na glávo, po vnôgi trüdi.

3. Vêm sze te je ni tvoj vucseník, Te pogüble
nêzasztôpo, Gda sze je i on, kak neverník, V-blát
vsze rú'znoszt vtôpo: I on je lüdomorszko rôko Vrgá
na nit tvojga 'zítká, Gda te je hotécs dao na moka
I tak vösztrebo sz-prebítka.

4. Li eden gnüszeni pênéz vgaszí Vu nyem iszkr
zahválnoszt, Czvét pobo'znoszt v-nyem poklaszí
vr'ze ga v-zlo bláznoszt: 'Zené ga k-mányim szlugon
kmicze, Kí 'zêjajo krv nedú'zno, Naj, tál vzévs
v-grêhi krivicze, Doprineszé delo grozno.

5. Ah! — vídi, vídi te pogüblen, V-ki rôke
tebé odá; Ali te márne kincs polüblen Nyega
zczêla v-mre'zaj má: Szráni czêno krvi nedú'zne; V
posztáne razbojnikom! Kúsne te v-kmiczi nôcsi tú'zne
I prêk te dá protivníkom.

6. Gnüszena lübézen ti preidôcsi, V-kakso prepast
pogrozís tí Odürjávcza ti presztajôcsi, Kí sze tel
v-robsztvo püsztí! — Nika, nika je nê tak szvéto

Ka tí nebi vuvlácsila; Nika tak grozno, tak prekléto,
Ká bi sze ga tí szászila!

7. Szredbeník! büdi szrdcze moje Sz-támna grésne
nászladnoszti, Da jasz poszvêt isztine tvoje Naszledüjem
vu sztálnoszti. Nê! — nedaj mi blatiti düse Z-lübéznov
szvetszke márnoszti; Daj, da mír tvoj postüjem vise
Od vsze zemelszke zmo'znoszti.

Nôta: *Csi me moj grêh sztiszkáva.*

111. **V**u onoj sztrasnoj nôcsi Groze i czaganya, Gda
szi tí, szmrty v-ôcsi Na brôdi vüpanya, Od
vszê osztávleni, molo, l 'zítek tvoj zanihao Na vis-
nyega volo:

2. Szredbeník! kak obte'zen Je bio velki düh
tvoj! Vesz kêp tvoj kak bete'zen! Kak vrêli szmrten
znoj! — Britkoszt ti oblêva szrdcze, I kmicsen mrák
'zúkoszti Vtápla míra szuncze.

3. Nablüzi sze ti grozi Bláznikov besznôcsa, Ino
pred ocsmí mrzí Môk tvoji te'zkôcsa. Ah! — tí v-práhi
klecsécs, molis, I li z-ocsé praviczov Düso krepís, tolis.

4. Vidili szo ti tvoji LícZ tvoji krven znoj; Vidili
szo te v boji Czagati, 'zítka voj! Ali nyí bolezo
szrdcze Szamô csáka od tébe Trôsta 'zelno szuncze.

5. I kak mílo je trôstas Tí, kí szam íszceses mír,
Szam v-dühi naprê kôstas Gvüsne szmrty csemér! —
„Idte“ — velis nyim — *na pokoj*; Ár, csi je gli düh
gotov, Têlo 'zelê szen szvoj!“

6. Moka na moko tere Tebé pogroziti; Ali düh tvoje
vere Te híti tolití: „Tvoj, ocsa, tvoj je té pehár!
Z-vüpanyem ga scsém piti, Kak rôke tvoje dár!“

7. Szrdesno ides tí prôti Protivníkom твоjim, Ino
na szrêdi pôti Sze szam dás v-rôke nyim: „Jasz
szem, kí poló'zim düso. Mányi! ka trepecsete? —
Csinte dü'znoszt vazo! —“

8. Z-etak tíhov krotkosztjov Sze püsztis nyim v-rôke, Ki te z-divjov radosztjov Vlecsêjo na moke Preneszés te velki v dárecz, Tak da ni vüsztned-prés, Kak áldova ágnecz.

9. Düs túzni veszelitel, Daj i meni trôst tvoji Bojdi mi bátrivitel, Gda me rani sors moj; I, esi mi sztrási szmrtnôcs, Grêh i pravicza szôdbe: Híti mi na pomôcs.

10. Odümlávaj me sz-támna Grêsne bátrivnoszt. Naj szí neszopim plámna Sztrasne vekvecsnoszt; I jákoszt i tvoja vrêdnoszt Mi vlè v-'zítke i v-szmrtn Vu szrdcze mirovnoszt.

Nôta: *Ah Bôg, poszlühni me v-mojoj.*

112. **A** h! — sz-kak velikim i mirovnim szrdczom Sztojí szredbenik moj pred szvojim szodczom! — Jálno to'zba, Kríva szôdba Nesztrási nyega pred grêsnikov sztolczom.

2. Naprê vídi on, kâ sze v-tom násztaji Szprávla nyemi pôtn k-gvüsnomi szpadáji: Jálna to'zba, Kríva szôdba. — Tá, tá vr'ze czil nyegvomi be'záji.

3. I dönok — kakda on sz-tak tíhim szrdczom Posztáne zdâ pred szmrtné szôdbe sztolczom? — I pobo'znoszt I nedú'znoszt Pokojí nyega pred vtepenim szodczom.

4. Oh gnüszen nágib zadomesztsávanya! — Oh cseméren 'zálecs ogrizávanya! — Po tebi sze V-práhl szklácsi vsze, Komi gda szopis sors pomenkávanya.

5. Tí szêjas, tí jaj z-groznimi rokami, Napunis zemlo z-zlom i hüdôbami: Kelko vdovícz I szírotícz Krmis tí vszákdén — zvôn bína — z-szkuzami!

6. Szredbenik, daj mi na tô kebzüvati, I tvoje példo pred ocsmí dr'zati: Nedú'znoszt I vernoszt Me szam vesi szrdcze goriáldüvati.

7. V-tom me vesi právo díko polo'ziti, Da sze nemam tvoje szôdbe sztrasiti: Jálma to'zba Ino szôdba Szvêta mi li do esasza má skôditi.

8. Csi me dúsna vêszt moja nepotvárja, Nego pred tvojim sztolczom zagovárja! Pokojno je Ssrdzeze moje, Kaksté me blôdnoszt pregánya i vmárja.

9. Té vecsni trôst mi naj sszrdeze veszeli, Geto me szvêta krivicza dreszeli; V-kaksté szrecsi I neszrecsi Mi nyega düh naj mirovnoszt podeli.

10. On me naj sznâ'zi z-nágibom pravicze, Da tim nedú'znim neesiním krivicze. — Jezus, tí boj Varivács moj Od prekléti dël jálnoszt i kmicze.

Nôta: *Oh szladki Jezus, ka szí.*

113. Jezus! tvoj 'zítek je vorczan szvetsztva bio Ah! — i dönok szí tak sztrasen pehár pio, Gda szí od szvêta nedú'zno mantráni, I na szmrt dáni.

2. Tí, szvéti, tí szí sz-tnyem koronüvan, Za lícze bit, ospotan i bicsüvan; Gda sze od mányi szlugov vesz oplüjes, I tak áldüjes.

3. Z-dívjim krícsanyem te vöszprevájajo, Gde te vsza v-groznom obrázi csákajo: — Krí'z, sztrasne mantre, szmrt, bláznoszt grêsnikov, I spot blôdnikov.

4. Zaka szí mogao tí, vise vszê szvéti, Etak dreszêlen konecz 'zítká vzéti? — Ah! — mí grêsniczí, mí szmo dálí zroke Na vsze té moke.

5. Sto te more tak vrêdno zvisávati? — Sto tí dosztojno csészt i hválo dati? — Szlab, szlab je k-tomi angel v-szuncza tráhi, I cslovek v-práhi.

6. Ali neglédas tí vandrarov môcsi, Nego poboznoszt grêh 'zalüvajôcsi, I sszrdeze, stero li pri tebi iszcse Örok miloscse.

7. Tebi tak bojdi na áldov vekvecsen 'Zítka mo-

jega vesz tekáj poszvetsen; Neodtrgni me od tébe i
radoszt, Ni britka 'zaloszt.

8. Etak, naj szi me vmárja bár szvét jálen, Cs
szem li tebi pokoren i sztálen; Kak lêpi je 'ze tû mo
czêli be'záj, I 'zitka tekáj!

9. Ednók pa, gda me pozdignes na vecsnoszt, Tam
koronüjes z-díkov mojo vernoszt, I premenís mi vsz
zemelszko 'zaloszt, Na vecsno radoszt.

Nôta: *Obüdi sze, oh me szrdcze!*

114. Szredbenik! vszákí tvoj sztopáj Je sztopá
lübénosztí, I tvoj tak nedú'zen szpada
Vretina szmilenosztí: Lübézen te je gnála I visn
môcs ti dála, Da bi pehár szmrti kôstao, I tak z
szvét áldov pôsztao.

2. Z-dêsznov csíszte Lübénosztí Delís tí vszên
blá'zensztvo, Geto v-dôli mrtelnosztí Grüntas mîr
králevsztvo. Ah! — kelko dús veszéli Hváli tebi na czî
Szkoncsanoga potüvanya Tak blá'zeni trôst vüpanya

3. Z-lübeznívím glászom trôstas Szrdcze szírotic
tvoji, Geto szmrti pehár kôstas, I plavas v-krvnom
znoji; Z-lübénov je porácsas, Gda sze od nyi obrácsas
Na visnyega mîlo szkrbnoszt, Obranbo i drágo vernoszt.

4. Z-lübénosztjov sze obrnés Tí na krí'zi k-grês-
niki, Z-mîlim glászom ga povrnés I tak pozdignes k-
'zitki; Z-lübézni proszis ocsó, Naj priká'ze mit loscsó
Onim, ki tebé mantrájo, I nedú'zno na szmrdájo.

5. Z-lübézni glászom vküpszprávis Sereg tvo
czagajôcsi, Gda sze pred nyega posztávis Po grobá
krátkoj nôcsi; Z-lübénov pelas nazáj Vsze na dû-
'znosztí sztopáj, I v-nyí szrdcze na placsa nôcs Vle-
jés nôvo radoszt i môcs.

6. Z-dühom csíszte Lübénosztí Obinés tí nas 'zítek
Gda nam z-dêsznov szmilenosztí Szprávlas mîra pre-

bitek: Vszê mész szrecsni národje, I nyí készni porodje, Do sze v-tebi veszelili I tvoje imé csesztili.

7. Oh! — vlê i vu szrdcze moje Nágib té náklonoszti, Da i jasz sztopáje tvoje Naszledűjem v-sztálnoszti, Z-lübéznov vsze obiném, I, gda z-szvêta preminém, V-nyê naidem szteher vűpanya, Vu nyê zálog zvelicsanya.

Nôta: *Vu vszákóm mojem djányi.*

115. Na krízi glédaj, oh szvét, V-moke vtonyen
tvoj poszvét — Szredbenika tvojga! —
Ah! — po kak groznoj nôcsi Pela te vszamogôcsi
K-czili lübeznika szvojga!

2. Glédaj nyega vu mokaj, I lűdomoreczov rokaj!
— Premiszli, koga bin Noszi te czagajôcsi I v-krvi
plavajôcsi Vísnyega lűbéznívi szin.

3. Nê! — nyegoyi mők briga Je nêbila kastiga
Lasztivne krivicze; Ár je on v-dobrom zmožen I vu
hodbi pobožen Naiden pred sztoleczom pravicze.

4. Za tvojga bína, oh szvét, Je vgasen nyemi poszvét
Tak szladke bívoszti; Tí, li tí szí zrok vszê
mők, Stere on od blázni rôk Trpí, i czaga v-zúkoszti.

5. Meni na zvelicsanye Szí tí, moje vűpanye, Na
drêvi vkűpsztrti: meni k-vecsnomi míri, Szí po sztras-
nom vihéri Tiho zászpaó v-kríli szmrti.

6. Kak globoko zahválnoszt Szem jasz za tô szmi-
lenoszt, Jezus, tebi dúžen! — Tebi tak, li tebi boj
Eti i tam zítek moj Na szvétí áldov položen.

7. Tvoj kríz, mantro, nedűznoszt, lno mojo ne-
vrêdnoszt Me vcsi zbrodjávati, Da mojo szvétó dú-
znoszt, I grêha gnűszno rűznoszt Mocsen zrok mam
szpoznávati.

8. Daj, da vsze blíznye moje, Kak odkűplene

tvoje, Lü bim, blagoszlávam; Escse i protivnikom, Blôdnim i neverníkom, Kak tí, pô t na 'zítek szprávlam.

9. V-Bôgi sze mi vüpati I od nyega csakati Daj szôdbo pravice, Csi sze gda ogrizávam, Mantram ospotávam Zvôn bína ino krivicze.

10. Etak, gda bom vküpsztrti, V-kríli blá'zene szmrti I jasz tího zaszpím; Etak vu rôko tvojo, Oh ocsa, düso mojo, Kak szredbeník moj, porocsím.

Nôta: *Z-szrdceza 'zelêm, ka právim.*

116. O^h tí, kí szi z-ranami Okladjeni v-têli, 'z-nyí boleznosztami Oblejáni czêli, Gda sz tvoj szvéti 'zítek Za szvét na áldov dao, Da bi díko prebítek I mír tvoj vszêm vtálao.

2. Szredbeník! na kak tú'zno Szmrt szi tí tádáni. I zvôn bína nedú'zno Brez' koncza mantráni! — Ah! — taksi nájem vdáblas Tí od nezahválni, Kim sz telkim trüdom szprávlas Mír i pokoj sztálni!

3. Jasz, li jasz szem vrêden bio Pehára szmrtnoga. I tí, szvéti, szi ga pio, Cseméra, punoga! — Meni sze szprávla radoszt Vu tvojoj 'zúkoszti, Li meni nébe szladkoszt V-môk tvoji britkoszti.

4. I zdâ k-tebi prihájam Z-dühom vüpaznoszti. Ár pri tebi nahájam Trôst vu vszozj punoszti: Naj me osztávi vesz szvét. I pregánya sors moj, I te de míra poszvêt Meni, Jezus, kri'z tvoji.

5. Tebé tak, v-práhi klecsécs, Zvisávam za moke. I mantre tvoje gledécs, Objôcsem nyí zroke. — Po nyi me düh tvoj büdi Na sztálnoszt vu szvetsztvi, Da neskôdi szvét hüdi Mojemi blá'zensztvi.

6. Vu szmrti temnoj nôcsi Mi boj trôsta szuncze: Nevtaji mi pomôcsi, Gda mi czaga szrdceze: Daj, da na velkom czíli, Geto düso püsztim, V-tvoje lübézni kríli Zvelicsano zaszpím.

Na obszojno nôto.

117. **G**da Jezus na drêvi krí'znom Moke trpí v-
hípi szú'znom; Na czili 'zítka sztojácsi, Go-
vori on *szedem rêcsi*, Stere, dűh moj' prav premecsi.

2. Nyega *prva rêcs* je bila, Za protivnike tak
mila: „Ocsa, odpűszti nyim blôdnoszt! Ár nerazmi nyí
neznanoszt, Kak velika je nyí bláznoszt.“

3. *Potom* razbojnika trôsta, Kí 'z-nyim szmrt i pehár
kôsta, Tak erkôcs povrnyenomi: „Dnesz bos vu
paradi'zomi Z-menom v-dűs blá'zeni dômi!“

4. *Tretícs*, na mater szkrb majôcs, Etak ercsé,
nyô trôstajôcs: „Zenszka, János de 'ze szin tvoj! —
Mè szkrb na nyô, lűbeznić moj! Nyé veszelník zdâ
'ze tí boj!“

5. *Obstrtim* vu boleznoszt: „Zéjam!“ kricsí z-
medlôvnoszt, Gda vu szmrti sztrasnom boji Vesz plava
vu krvnom znoji, Tebi, oh grêsník k-pokoji.

6. *Obpétim* sze v-mantre vôzi Ocsi sz-placsnim
glászom tô'zi: „Bôg moj, Bôg moj! ah! — kak szí zdaj
Osztao v-menê v-mokaj I nyí velki boleznosztaj!“

7. *Obsésztim* je nazvesztsávaeo Kâ je vsza popolno
szkoncsao: „Szpunyeno je!“ etak erkôcs, Na szvétí
be'záj szvôj gledôcs, I sz-têm sze v-mantraj trôstajôcs.

8. *Szedmics*: „Ocsa, v-rôko tvojo Porácsam 'ze
dűso mojo!“ Tak on z-velkim glászom kricsí; Potom,
geto, dűso pűszti, V-krili szmrti tiho zaszpi.

9. Oh szredbeník! csűje dűh moj Na drêvi mők
velki glász tvoj. — Daj mi ga v-szrdczy zdr'zati, Kak
drági kincs postűvati, I z-'zítkom naszledűvati.

10. Protivníki odpűsztití, V-szrdczy tú'zne vesze-
liti, Hi'zo v-rédi osztaviti, Dűso ocsi porocsiti: Tá
vsza, tá me vesi szpuniti.

11. Tá szpunivsi, bom jasz ednôk Sô prêk po

brôdi szmrtni môk Na tihi sztan vekvecsnoszti, Gl
mi ti v-odicsenoszti Podelis nájem vernoszti.

Nôta: *To britko szmrt, oh Jezus.*

118. **A**^{h!} — oblêdo, ah; — zâszpao Je vu szmrtni
nom krili, Tá je ocsi dûh szvoj dao Szred
benik moj mili! — Z-'zitka szladke bîvoszti Je
vözbrîszani, I, kak âldov miloszti, Za szvêt âldüvan

2. Konecz je 'ze vr'zeni Boleznam velikim: Nê
vecs podvr'zeni On mantram telikim: Prebê'zani
be'zâj V-deli odküplenya, I tak vesinyeni sztopâj
czili odicsenya.

3. Vandrar! vu práhi klecsécs Glédaj na té âldov
Kak on, na drêvi viszécs, Delî vszêm blagoszlov! —
Tû sze vesi kre jákoszti Sztálno vojszkuvati, Da
vüpanyi miloszti Ocsé más zaszpati.

4. Jezus tvoj je veren bio Ocsi vu vszem 'zitka
Escse i te, gda je pio Szmrtni pehâr brítki. — Boj
i tí dú'znoszti Ino Bôgi sztálen; 'Zívi vu nedú'znoszti
Odûri szvêt jálen.

5. Jezus sze je z-lübézni Na britko szmrt táda
I telki môk boleznî Za szvêt rad obládao. — Tak boj
i tí gotov Vszêm dobro csiniti; Setûj blá'zensztva
bratov Z-szrdéza rad vrsiti.

6. Kebzûj, vandrar, na czil tvoj, Glédaj na vek
vecsnoszt; Vszigdar ti pred ocsmî boj Tvoja plem
nitoszt: Neprelomi závezka, Bojûj te dober boj, Szprá
laj szi ta nebeszka I v-veri mocsno sztoj.

7. Etak, csi v-nedú'znoszti Ednôk dûso pûsztis
Vu blá'zensztva gvüsnoszti I tí tího zaszpis; Ar
kak Jezus, 'zivé Bôgi i dú'znoszti, On sze i 'z-ny
pozové Na mîr vekvecsnoszti.

Nôta: *Dober je nas Bôg, porazmite.*

119. „*Szpunyeno je!*“ kricsí na czíli Szredbeník
moj; potom zapré ocsi Vu sztrasne szmrti
mrzlom kríli, Geto ocsi düso táporocsi: I tak pôleg
vecsnoa tanácsa Velko delo odküplênnya szkoncsa.

2. Sto — ah! — sto more prebroditi, Kak velko delo
szi tí opravo, Gda szi setüvao szvét resiti, I závezek
míra szi nasztavo? — Tvoj návuk, péda, szmrt, odícse-
noszt Je szvedok, kâ szi szpuno vszo dú'znoszt.

3. Po tebi je pregnána kmicza Blôdnosztí i gnü-
sznoga bolvansztva; Po tebi szvétí zorjenicza Blago-
szlovlene vere krsztsansztva: Tí szi ôdpro vszêm 'zítka
vretino I potrdo sz-krvjov nyé isztino.

4. Szpunyeno je tak tvoje delo; Mocno sztoji ze
tvoje králevszтво, Stero de brezi koncza czvelo, Bôgi
na csészt, vernim na blá'zensztvo; Ár szi je szam tí
potrdo z-szmrtjov lno zapecsato z-szvétoz krvjov.

5. Oh gvüsnoszt! — ka sze mam sztrasiti 'Ze jasz
nôcsi szmrti ino groba? — Vêm sze gvüсно szmêm
bátriviti, Kâ me niksa môcs nevesiní roba: Csi tü, kak
môder vandrar potüjem, Tam sze ednôk z-díkov ko-
ronüjem.

6. Vcsi me tak verno oprávlati Vsze, ka mi szlísi
k-sztána dú'znosztí, I daj sze mi prav ponávlati Vu
'zítka szvetsztvi i vüpaznosztí: Po tvojoj példi sze naj
zbüdjavam, Da vsze Bôgi na díko szpunyávam.

7. Csi mi pretecsé dnévov mera, I sztánem na czíli
potüvanya, Gda mi vdári ta grozna vöra Vu nôcsi
szmrtnoga bojüvanya; I te me trôstaj tá 'zelna gvüs-
noszt, Kâ szem verno szpuno mojo dú'znost.

Nôta: *Vrêmen tecsé, i k-grobi.*

120. Dén szmrti jezusove, Boj nam vszigdar, vszig-
dar szvétí! Velkoszt mantre nyegove, Z-

sterov je on vesz obvezeti, Naj dnesz szrdce zbüdjava.
Da ga molécs zvizáva.

2. Ah! — med kaksim czaganyem Zaszpi on v
szmrtnom boji, Da ga niscse sz-trôstanyem Neotávli
v-krvnom znoji! — Zaman sze tô'zi ocsi, Kâ nedú'zno
krv tocsi.

3. Tam, na drêvi grozni môk, Viszi nyega mrtv
têlo, Ranyeno od blázni rôk, V-krvi plavajôcse czêlo
Oh szvét, takso zahválnoszt Zmore tvoja neształnoszt

4. On, kí je vszo szvojo môcs Li tebi goriáldüvao
Geto ti je dén i nôcs K-blázensztvi bidti setüvao, —
Ni on, te najsztvétési, Sze blázni rôk nerêsi.

5. Ali on vsze pretrpi Z-nezrecsenov mirovnosztjov
Nagne glávo i zaszpi Sz-tôv nevkleknyenov gvü-
nosztjov, Kâ ga i v-szmrtnoj nôcsi Csáka díka pri ocsi

6. Z-grozov i vüpoznosztjov Te zvisávam, vsz-
mogôcsi, Kâ szi sz-taksov szkrovnosztjov Zbüdo v-
Jezusa môk nôcsi Düsam szuncze vüpanya I zálo-
zvelicsanya.

7. Ti szi nyega na szmrt dao, Kí je tvoj szvét
lûbezník, Gda szi szam zapovedao, Naj on bô szvét
szrêdbeník, Da vszi, kí v-nyem zaszpijo, Po nyem
zítek dobíjo.

8. Ocsa, tvoja szmilenoszt, I szvéta szmrt szrêd-
beníka Zbüdi v-meni náklonoszt Pobo'znoga naszled-
níka Jezusa lûbéznoszt I csízste nedú'znoszt.

9. Rú'zne nezahválnoszt Sze mi daj vszigdar varvat
I vesi me vu sztálnoszt Szrdca prosztôcso zdr'zati
Da ráj nedú'zno trpím, Kak gda hotécs regresím.

10. Tak mi szvéti vüpanye, Kâ i jasz na velkom
czili, Szkoncsavsi potüvanye, Szladko zaszpím v-
szmrtnou kríli, I na mír i blázensztvo Prídem v-dí-
králevsztvo.

Na znano nôto.

121. **O**h nedú'zni ágnecz bo'zi, Za nász vmorjeni krí'zi! Tí szi na mantre sô volno I trpo vsza dobrovolno, Gda szi sze za nász áldüvao, Da bi nász môk mentüvao. Szmilűj sze nam tí, oh Jezus, oh Jezus!

Oh nedú'zni ágnecz bo'zi! — Poszlühni nász tí, oh Jezus, oh Jezus!

Oh nedú'zni ágnecz bo'zi! Daj nam mír vecsni, oh Jezus, oh Jezus!

Na obszojno nôto.

122. **O**h Jezus Krisztus, ocsé lűbezník, Lűdsztva grèsnoga jedini szredbeník! Tí, kí szi na szvét z-viszíne prisao, Da bi z-áldovom tvojim ocsotisao; Szlísaj z-miloszti vűszt nasi mílí glász: Od dűsni nevôl oszlôbodi vsze nász.

2. Pod tvojo ramo vszi setűjemo, Kí tű li blodécs k-czili potűjemo. Zglê sze, oh Jezus, na naso sztávo, I podéli nam, ka je dűsi právo: Vesi ni nász sztálne vu csízstoj jákoszti, I odícsi vsze v-nebeszkoj szvetloszti.

Nôta: Oh dreszélnoszt!

123. **S**zkoncsano je Delo tvoje: Zdá'ze na tíhi pokoj Ides tí, szvéti vandrar, Polo'zeni v-grob tvoj.

2. I tí zaszpís, Gda vsza sztrpís, Te veliki szentelni; I tí v-grobi naides sztan, Kak i mí mrtelni.

3. Ali — szkrovnoszt! — Kakso gvűsnoszt Dáva tvoj pokopális Vszêm, kí tű naidti májo Ednôk míra sztális!

4. Vsza dreszélnoszt I boleznoszt Eti, kak szenya, miné, Gde szi obtrűdjen vandrar Na czili pocsiné.

5. Na szprhlivoszt Nôva bivoszt Ednôk obszvet vsze nasz, Gda v-szkrivna grobov mészta Zíde k-nan bo'zi glász.

6. Eto szkrovnoszt Ino gvüsnoszt Szi tí, tí odkriszvéti, — Szredbeník, tvoja példa I tü z-díkov szvéti.

7. Oh! — záto daj, Da tebé zdaj, I vu díke szvetloszti, Zvisávam za szladki trôst Tak 'zelne gvüsnoszt.

8. Pred menom sztoj Vszigdar grob moj, Ká sztánek mirovnoszt, I brôd na odícseni Szvét nemrtelnoszt.

9. Blôdna dvojnoszt, I bojaznoszt Naj zgübi tszvojo môcs: Ár je nê vecs czaganya Zrok nyegkmicsna nôcs.

10. V-nyé temnoszt Sze vecsnoszt Vísni trálepô szvéti, Kázajôcs vandrarom pôt, Prêk k-vüpany szvéti.

Premislávanye

od szlédnyega sorsa Jezusa.

Nôta: *To britko szmrt, oh Jezus.*

124. Szredbeník! sz-tvoje moke Szi zdà premislávam: Oh! — daj, da i nyé zroke V-szrdetpremetávam, Molécs tvojo velikoszt, Stero szi szkázüvao, Gda szi, meni na radoszt, Szam szebé áldüvao.

2. Ah! — ká'zi mi czaganye Vu nôcsi vlovleny I dûha sztíszkávanye Vu vöri trplènya, Korôno, oplivanye, Jálno to'zbo, bítje, Rane, znoj, bicsüvanye. na kri'z rozpétje.

3. Daj mi preszámnati zrok Ino czil'zúkoszt, Stero szi tí, moj porok, Trpo v-nedu'znoszt, Gda szi szadolizbriszao Velki dúg vgresènya, I grèsnikom príneszao Radoszt odküplènya.

4. Vcsi me prav szpoznávati Eto tvojo velkoszt, Da te znam zvisávati Za szredbeno vrèdnoszt: Daj mi grèh odùriti, I szvéto 'ziveti, Tebè sztálno lùbiti, I v-diki tál meti.

5. Csi me sztrási szmrti nôcs I szòdbe pravícza, Jezus, tí mi daj pomòcs Med czaganyem szrdcza; krèpi mi szam vüpanye, Gda sze vöpozovém, kâ mi dás zvelicsanye, Csi sze prav povrném.

6. Vcsi me tvoje trplènye Z-'zitkom postüvati, I vsze moje hotènye Tebi áldüvati, Da tü tvojo lübénoszt Zahválno szpoznávam, I nyé bo'zanszko velkoszt Vekveke zvivávam.

Nôta: *Kako k-hladnoj vodi jelen.*

125. Jezus! csi tvoje trplènye V-dühi pred szé' posztávlam, Mocsen zrok na povrnènye 'Z-nyega velkoszti vdáblam. Ah! — gledécs te czagatí I vu mantraj plavati, Sztrsznem sze hotécs gresiti, I hitim dobro csiniti.

2. Ali szlap szem, li obszebi Prídti k-'zelnomi czíli: Csi sze nezmágam po tebi, Oh szredbeník moj mili! Vszáki, vszáki moj sztopáj Mi je gotov na szpadáj; Vszákoj mre'zi protivnika Bode porob moja díka.

3. Tí tak, tí mi boj nazòcsi Vu boji szküsávanya, I nevtaji mi pomòcsi Vu hípi sztiskákávanya: Tèla ru'zno náklonoszt I szvéta hűdo jálnoszt Mi daj szrdcsno obládati I právo vernoszt zdr'zati.

4. Csi me szvéta márna radoszt, kincs i préczimba szlepí, Bôga mojega bojaznoszt Me naj 'z-nyé dühom krepí: Ráj, ráj mi daj trpeti, Kak ru'zno szrdcze meti; Ráj vsze zemelszko zgübiti, Kak zla szladkoszt polübiti.

5. Pod bremenom dreszélnoszt Me büdi na trplívoszt, Da me v-szrdcza boleznoszt Neobvzeme czagívoszt, Nego mocsno obsztojím I vu Bôgi nezdvojím,

Niti, kak rob grêsne hodbe, Neidem hotécs v-plana szôdbe.

6. Csi sze mi grozí nôcs szmrti, Nesztrásim szmrti tó znajôcs, Kâ i te, gda bom vküpsztrti, Pri tebi naide pomôcs; Ár csi glász tvoj rad csüjem I sztopáj nász ledüjem, Tí mi vsza obládati dás, I tam me odícsiti má

Nôta: Csi me moj grêh sztiszkáva.

126. Csi mi gda grêh vra'zûje, Kak mecs, szrdet moje, Jezus, trôst mi darûje Vêsztlüben tvoje. — Vêm szi tí za vsze grêsnike Trpo, kak vees áldov, Moke prevêlike.

2. Oh nezgovorna vernoszt! Vrêdno te csüdüjem Jezusa mîla vrêdnoszt, Tebi sze radûjem. — Kâ szladki trôst mi je on dao, — On, kí je pehár szmrt Szam rad za szvét kôstao!

3. Sztoji tak 'ze vûpanye Nam, kak odküplen Jezus dá zvelicsanye Vszêm tim pogüblenim, Kí sz z-grêhov szpokoríjo, I li nyemi na áldov Szrdetze p szvetíjo.

4. Jezus, tvojo szmilenoszt Z-radosztjov zvisávan I za vszo zaszlû'zenoszt Ti díko, csészt dávam! Áld vesi me jo presztímati, I, kak najdragsi kincs mo Z-'zítkom postüvati.

5. Daj, da tvoje trplêne I mené zbüdjáva Na v godno csinêne I od zla zdr'záva; Naj razmim jas pogübleni, Kelko je tebé sztalô, Kâ szem odküplen

6. Vu kaksté te'zkom boji I szrdetza britkoszti. Krêpi i pokoji Z-vûpanyem miloszti: Te dober boj bojújem, I, te szvét odürivsi, Tebé naszledüjem.

7. Dûh lübéznôszti tvoje Vlê vu szrdetze moje. I jasz bli'znye moje, Pôleg példa tvoje Lüxim-z-csisz tov náklonosztjov, I nyim vu vszem rad szlû'zim vrêlov gotovnosztjov.

8. Vu mojem szlédnyem boji, Gda me môcs osztávi, Me naj vrédnoszt môk tvoji Trôstajôcs otávi. — Ah! — szlonim sze li na tébe, Kí szí mi zmo'zen dati Vecsno radoszt nébe.

Na znáno nôto.

127. **O**h dreszélnoszt, Oh boleznoszt! — Kak nedú'zen i szvéti Je z-ran boleznosztami Groznimi obvzéli!

2. Oh lübéznoszt, Oh szmilenoszt! — Jezus szam sze áldúje Za grêsnike, naj tak nyé Szkvarjênya mentúje.

3. Oh vandrar, esűj, Na tô kebzűj! — Tí szí zrok nyega szmrti, Za tvoji faling volo Je on vesz vküpsztrti.

4. Nas — ah! — nas bin Je ocsé szin Noszo na drêvi kri'znom; Nam na dűsni mír je on Plavao v-znoji krvnom.

5. Kaksa blôdnoszt I zlocsasztnoszt Je zemlo ob-lejála, Kak grozna nôcs dvojnoszti Vszêm pred ocsmi sztála!

6. Jezus príde, I 'z-nyim zide Znôvics szuncze vű-panya; On i sz-krvjov potrđi Gvűnoszt zvelicsanya.

7. Oh szredbeník, Dűs veszelník! Kelko szem ti jasz dú'zen, Kí takse mantre trpís Za méne, nedú'zen!

8. Tí szam me vcsi V-tvojoj rêcsi Na právo 'zitka vernoszt, I daj mi postűvati Tvojo szvéto vrédnoszt.

9. Te pobo'zen Je prav blá'zen 'Ze tű v-telovnom 'zitki; On de díke ôrocsník V-nebeszkom prebítki.

10. Sredbeník moj! Tí, tí mi boj V-szmrtnoj szili pomocsník, I pri ocsi miloscse Mili zagovorník.

Nôta: Dokoncsao szem jasz 'zíték moj.

128. **S**zredbeník! sz-kaksov velkosztjov Sztojís tí v-môk vihéri, Gda z-nezrecsenov krôtko-sztjov Obládas vsza vu míri! — Nevkleknyen je velki

düh tvoj Escse i vu szmrtnom boji, V-szrdezi ti prebiva pokoj V-plámni boleznoszt tvoji.

2. Ali vëm szi tí vsza szpuno Sz-tak popolnovernosztjov, Da szi düse nëoszkrúno Z-niksov zemrú'znosztjov! — Bôg i jákoszt je kre tébe, Düsmvëszt te nepotvárja: Zátó obcsütis mír nébe, Gda blôden szvét vmárja.

3. Za te bom lepô vgája czvét Dêl tvoji v-obilnoszt Pred te bom sze odpéra szvét Nezrecsene szvetloszt Tü lübézen, tam pravicza, Kak dūs tú'zni míra szunczt Ti je trôsta zorjenicza Za czagajôcse szrdceze.

4. Jezero jezér dūs szrecsní Blagoszlávla tvoj 'zitéb Kim szi tí szpravo mír vecsni, I prêk groba prebíteb Szkuza zahválne radoszti, Z-ôcsi vandrarov veszé Káple na pôt lübéznoszt, Po koj szi tí sô k-czít

5. Ozdalecs vídis tí zíditi Te veszélné sztotine, I rod z-'zelënyem má príditi K-szunczi tvoje isztina Vídis krsztsansztva oltáre, Grüntane na rüs bolvansztva I na nyi áldovov dáre Na vrêdno csészt bo'zansztva

6. Vídis vu práhi tühíne Vno'zine ti zemelszki. vu szvetloszti viszine Serege ti nebeszki, Imé tvoj zvisávati V-poníznoj szrdcza vrêloszti, I tebi na csészt szpëvati Himnus nemrtelnoszt.

7. Szredbeník, takse velkoszti Szi tí vecsna vrtina! K-tak blá'zenoj veszélnoszt Pela tvoja isztina — Kakda tak na taksem czíli, Gda szi vsza tá díkov szkoncsao, Nebi vu dühi veszéli korône 'zít csakao?

8. Oh! — vcsi i mené v-môdroszti Dní mótátrositi I li tebi vu vrêloszti Vszáki híp poszvetit Da i jasz, po vszê vihéri Z-velkim dühom idôcs kczíli, Tiho zaszpím na vecséri Szmrtnom, vu ocsé krí

Nôta: *Gda ma szkrádnya vöra prède.*

129. Zvisáva te dűsa moja, Jezus, verni vűpanye! Li szredbena vrédnoszt tvoja Deli mır, zvelicsanye. Tı szi nasz szmrti mentűvao Gda szi szam szebé áldűvao Na oltári vtisanya.

2. Tı szi moesen nágib i zrok Na grėhov osztá-vlanye, I tak sztanoviti porok Za miloscse vdáblanye; Ár nasz tí vodis vu 'zítka, Veszelıs vu mokaj britki, I bátrivıs vu szmrti.

3. Zdr'zi do koncza v-vernosztı Vsze tebi posz-vetsene, I vrácsaj na pôt vecsnosztı Tê v-blôdi raz-tepene; Naj te vszi prav szpoznávajo I z-radosztjov zvisávajo, V-dűhi ino v-isztini.

4. Bráni tvoje szırotícze V-'zítka tú'zni vihéri, I pászi tvoje ovesícze Vu nezburkanom mři; Gda pa szkoncsajo tü be'záj, Teda ravnaj szam nyı sztopáj V-domovino vecsnosztı.

5. Tam mo te vszi szpoznávali Vu bo'zanszkøj velkosztı, I za vrédnoszt zvisávali V-nezrecsenøj szvet-losztı; Tam, tam mo sze radűvali I díko, csészt ti szpèvali Ze-vszêmi blá'zenimi.

Nôta: *Oh Bôg, kí grêh odűrjávalas.*

130. Ocsa vecsne szmilenosztı, Vzemi áldov za-hválnosztı Od nász ./ tvojı odkűpleni, Kí szmo ./ bili pogűbleni.

2. Mı szmo tebé osztavili, I na pôt zla zavdarili, V-nôcsi ./ dvojnosztı le'zali, Szteze ./ 'zítka nêpoznali.

3. Tı sze szmilűjes nad nami, Blodécsimi ovesí-ezami; Z-díkov ./ nam odprės z-szkvarjènya Sztezo ./ k-czili odkűplènya.

4. Lasztivnoga lűbeznika Nam posles za szredbe-

nika; Nyega ∙/. dás v-grèsnikov roke, Za szvét
nevrèden na moke.

5. Ah! — sto more preszámnnati, Ka je mogao on
znásati, Gda je ∙/. v-nôcsi sztrasne szmrtri Za nász
nedú'zno vküpsztrti?

6. On je pôsztao za nász áldov, Da bi vtálan
vszèm blagoszlov; Sz-krvjov ∙/. nam je vtisao ocsa
I tak ∙/. potrdo miloscsa.

7. Ocsa! kí tvojo szmilenoszt, Ino szedbenika
vrèdnoszt V-lèpom ∙/. szrdezi premetáva, I nyô
zahválno zvisáva.

8. Szrecesen je on v-etom 'zítki, I blá'zen v-vees
nom prebitki: Mír tvoj ∙/. nyega naszledüje, Geto
z-szvèta vöpotüje.

9. Ali jaj tomi blôdnomi, I tebi nepokornomi! —
Rú'zna ∙/. je tü nyegva hodba Sztrasna ∙/. bode nyen
szôdba.

10. Oh! — vesi me tak z-zahválnosztjov, I nev
kleknyenov sztálnosztjov Miloszt ∙/. tvojo postüvati
I boj ∙/. vere bojüvati.

11. Niti v-szmrtri sztrasnoj nôcsi Mi niksa sztvá
neodlôcsi Szrdcza ∙/. ino düse moje, Bôg moj ∙/.
lübézni tvoje.

12. Etak me na velkom czíli, Pri tebi, moj sz
decz míli, Csáka ∙/. korôna vernosztí, V-díki ∙/. pr
vicsné vecsnosztí.

7. Jezusa gorisztanênye.

(*Vüzemszke peszmi.*)

Nôta: *Z-nebész rêcs vecsna prihája.*

131. **V**eszélte sze, krsztseniczi! Ví szte 'zitka
örocsníczi: Krisztus, kí je z-mrtvi sztano,
Je vam voj díke posztano.

2. Zvisávajte bo'zo zmo'znoszt Za eto blá'zeno
gvüsnoszt, Stera vernim po vszem szvéti Z-nezrecsenov
dikov szvéti.

3. Krisztus, vizíne poglavník, Je protivníkov
obladník; On, kí je za szvét áldüvan, Je dnesz z-
dikov koronüvan.

4. Szpunyeno je obecsanye; Sztoji 'ze verni vü-
panye: Kà do i oni 'ziveli, I na vizíni tál meli.

5. Csészt tak tomi zvisenomi Zmo'zno z-mrtvi
zbüdjenomi; Nyega naj zvisáva v-práhi Vsza zemla
vu bo'zem sztráhi.

Na tô nôto.

132. **P**ráva vera! ti, visna môcs, Tí odvzemes
dvojnosztí nôcs Od vszè na 'zitek pozváni,
Kí szo Bôgi prav podáni.

2. Tí nam ká'zes vu gvüsnosztí Domovino vek-
vecsnosztí, V-stero je Krisztus pozdignyen, Gda je
z-groba nôcsi zbüdjen.

3. On, kí'ze v-szvetlosztí 'zivé, I nász vsze k-
szebi pozové Sz-kmicsne nôcsi szprhlívosztí Na sztan
vekvecsne bívosztí.

4. Nyega tak zvisávaj vesz szvét Za tak dráge
vere poszvèt; Nyega naj molécs csesztíjo, Kí sze 'zitki
veszelíjo.

Nôta: *Kak bi nehvâlo goszpodna.*

133. **O** dicseno ide z-groba Jezus na 'zitka bivoszt
— Nê! — nevesinî nyega roba V-prâh
zmo'zua szprhlivoszt! — On, te za szvét âldüvani
Obládavsi szmrti nôcs I vszê protivníkov môcs, Je
dikov korunüvani, Stero Bôg v-pravicsnoszti Oszô
nedú'znoszti.

2. Nê! — nê je on dugo le'zao, Oh szmrt! v-nê
rocsaj tvoji; Nê ga je veke obdr'zao Grob v-tú'z
mre'zaj szvoji: Prêk po brôdi szprhlivoszti, Prêk po
szmrtnom vihéri Ide on k-'zitka míri, I na sztan ve
csne bivoszti, Gde ga dicsi viszina, i moli globocsina

3. Veszélte sze, krsztseniczi! — 'Zivé 'zitka po
glavník: Nevczagajte, oh verníczi! — On je vas za
govorník. On, on, kí je vtisao ocsó Z-nedú'znov szvoji
szmrtjov, I tak vam z-szvétoz krvjov Pá nazâszprav
miloscsó, — On, te zmo'zni obládník, Je i zdâ vas
pomocsník.

4. Ka vasz sztrâsi 'ze szmrti nôcs? — Jezus je
'zitka poszvêt; Ka jálni protivníkov, môcs? — V
prâhi le'zi 'ze te szvét; Sztrta je môcs protivníka
Szmrt je szen, grob sztan míra, Po zburkanyi vihéra
I brôd v-domovino 'zitka, Gde po szne mrtelnoszti
Szvêti zorja vecsnoszti.

5. Szpêvajte! — sztoji isztina Szvéte vere bo'zan
szke; Nevszühsena je vretina Násztave zvelicsanszke
— Ka za grünt má spot blôdníkov Nyô ogrizávajôcsi
I vu dvojnoszti nôcsi Hotécs le'zécsi blázníkov? —
Jezus 'zivé! — 'z-nyim sztojí, Kí v-isztini nedvoji.

6. Ali jaj vam, oh neverni! — Grozna je nyegva
dika Tomi, kí, v-grêhi odürni Le'zécs, vandra po
'zitka. — Na vekvecsno mantró sztrâha Je on tim ne
pobo'znim I nyemi nepodlo'znim Sô na szvetloszt díke

sz-práha, Gde na szpadáj kriviczi Zmo'zno szodi v-praviczi.

7. Oh! — tak vszi, kí na veszélje 'Zelète ednôk príditi, I nè na vecsno dreszélje, Gda z-grobov máte zíditi, — Setűjite, ov krsztseniczi, Zdâ iszkati mír dűsni I blá'zensztva sztán visni, Kak Jezusa naszledniczi: Bűdi vasz nyegva dika Vsze, vsze na szvetsztvo 'zitka.

8. Szvetsztvo hodbe je i nyemi Odprelo pôť sztemnoszti, Po koj je k-czili visnyemi Prêksô na sztán vecsoszti. — Oh! — dr'zmo pôť eto i mí, Kak nyega naszledniczi I bo'zi ôrocsniczi, Vszáki híp 'zitka pred ocsmí: Mermo vszój, vszój rűznoszti, I zivmo v-nedű'zno zti.

9. Tak, tak setűjmo na 'zítek V-nevkleknyenój sztálnoszti; Tak szvétmo blá'zeni szvétek Jezusa obládnoszti: Dokecs mo sze vu szvetloszti I mí 'z-nyim radűvali, I z-angelmi szpèvali V-nezrecsenój veszélnoszti: 'Zivé 'zitka poglavnik! — On je szmrti obládnik!

Na znáno nôto.

134. **T**e szmrti obládníki, Jezusi, 'zitka poglavnikí Vekveke boj csészť i dika! — Zvisávaj nyega, vizína! — Szpèvaj v-radoszti, globocsína! — On neszé vszêm gvűsnoszt 'zitka. On je vsza, vsza szpuno I sz-krvjov zakúno, — Z-mrtvi sztano. — Jezus zivé! — Jezus neszé Glász vekvecsnozť od ocsé!

2. Ka má 'ze verne sztrasiti? — Li rob blôde sze má szasziti, Vidi vsi Jezusa zmo'znoszt. Mí, kak nyegvi odkűpleni, Mí szmo 'ze nè vecs pogűbleni; Nam je trôst nyega obládnoszt: Za nász na szmrt dáni I z-groba pozváni Na sztán díke — Jezus zivé! — Jezus neszé Vernim mír visni od ocsé!

3. Odhájaj, 'ze nôcs blôdnoszti, Bliszcí sze trák odicsenoszti: Ar szvéti vere isztina. Kak v-môrji pe-

csína mocsna, Sztoji szredbenika rêcs vecsna — Szvetloszti visne vretina; Nyé szuncze nezaide, Csi vszê drûgo preide: Tô szvedocsi On, kí 'zivé, I vszêm nesz Poszvêt od szvetloszti ocsé.

4. I mí, mi mo pá 'ziveli, I mí mo z-nyim v-díki tál meli, Csi gli sz-práhom posztánemo; Z-szprhlivoszti temne nôcsi Nasz obüdi te vszamogôcsi: Nê! — v-grobi neosztánemo. Na 'zítka vekvecsnozt I díke vszêlnoszt Nasz pozdigne On, kí 'zivé, I vsze zové Vu krilo vecsnoga ocsé.

5. Vrêdno nam je tak szpêvati, Ino sze z-szrdca radiüvati Vu eti blá'zeni szvétki; Vrêdno naso plemenitoszt I düse pred Bôgom velikoszt Varvati vu czêlon 'zítki. — Oh! — hitmo vu szvetsztvi Nasemi blá'zensztvi Vszi, vszi prôti. — Jezus 'zivé! — Kí 'z-nyim merjé, On sze na 'ziték pozové.

Nôta: *Angel szvétí z-nebész doli.*

135. K risztus je dnesz z-mrtvi sztano, I nam právicza posztano; On je sz-práha szprhlivoszti Sô na sztán vecsne bívoszti.

2. Veszelmo sze, krsztseniczi! Mí szmo 'zítka ôrocsniczi: Krisztus, kí ze v-díki 'zivé, I nász vsze sz-práha pozové.

3. Dícsmo nyega, dícsmo ocsó, Za taksi trôst miloscsó, Stere on nász, práha sziní Ednôk vsze tálnika vesiní.

4. Nesztrasmó sze szmrtne nôczi: Ár nema vecs ona môcsi: V-nyé kríli szi po vihêri Vszi pocsinémo vu míri.

5. Zíde zorja veszelnozt, Gda môcs bo'za z-szprhlivoszti Nász ino vsze zemlé lüdi Na vekvecsni 'ziték zbüdi.

6. Zvisávam te tak, 'zítka voj, Za tak blá'zeni

poszvèt tvoj, Kâ mi i vu szprhlivoszti Kâ'zes trák vecsne bívoszti.

7. Znam, csi návuk tvoj postűjem I sztopáj rad naszledűjem, Kâ mi ni vu szmrtnoj nôcsi Nevtajís tvoje pomôcsi.

8. Oh! — ravnaj szam tũ 'zítek moj, I tam mi mili szodecz boj; Obűdi me ednòk sz-práha Na szvetloszt visnoga tráha.

Na lasztivno nôto.

136. 'Zivé Krisztus! — Ka sze bojím? — Vu nyem jasz nigdar nezdvojím: On me lűbi, tò dobro znam. Kak blá'zen szem, csi nyega nam! — Bògi hvála!

2. Zivé vsze díke poglavník! — On je moj zmo'zen pomocsník. Ka sze te sztrásim 'ze, oh szvèt!? — Krisztus mi je 'zitka poszvèt. — Bògi hvála!

3. On je nôcs temnoszti pregnao, I meni tò vűpanye dao, Kâ moje bo'zanszke vere Szila blòde nepotere. — Bògi hvála!

4. Ka sze nam 'ze dreszeliti? — On me zná razveszeliti Vu tú'zni dnévi 'zaloszti I kaksté britke 'zűkoszti. — Bògi hvála!

5. On je zmo'zno z-groba sztano, I 'zitka goszpod posztano. — Grèh, szmrt, ka je 'ze tvoja nôcs? — Krisztus je potro tvojo môcs. — Bògi hvála!

6. Nemam tak 'ze v-tom dvojnoszti, Ká, csi 'zivém v-pobo'znoszti, I jasz ednòk 'z-groba sztánem, I vu szvetloszti posztánem. — Bògi hvála!

7. Szmrt i grob li hűdim skòdi, Ké vecsna szrditoszt szòdi, Tim vernim je tihi szen szmrt, Grob pa bròd vu blá'zensztva vrt. — Bògi hvála!

8. Znam dobro, csi mi szfalí môcs, Kâ de mi Krisztus na pomôcs: On mi vero potrdjáva, I szrdcze mi poszvetsáva. — Bògi hvála!

9. Verjem tak, kâ sze neszckvarím, Csi sze nyega sztálno dr'zím; Ár ki nyega prav postüje, On sze nyim i koronüje. — Bôgi hvala!

10. Oh! — büdi me na vüpazen, I sztálno bôgabojazen, Da v-szmrti tvojoj mam áldov I v-obládno sztagloszlov. — Bôgi hvála!

11. Dika tebi za trplène, Za szmrt i gorisztanène. — Ah! — krèpi nasz vu vüpanyi, I pelaj vsztagk-zvelicsanyi. — Bôgi hvála!

Nôta: *Oh szvetla zvêzda zorjanszka.*

137. Glászte Jezusa obládnoszt, Krsztseníci! nyegazmo'znoszt Zahválno zvisávajto. On je szmrt na nika szpravo I nôcs dvojnoszt prepravo: Veszel tak szpévajte! — Blódnoszt, Bláznoszt Od vszákogati vühkoga, kí v-vrêlo szti Nedícsi nyega vrêdnoszt.

2. Szpévaj nyemi tí, vizína! Moli ga tí, globocsína! — On je díke poglavnik. Sztojí nyegovo králevszto, Düsám vernim na blá'zenszto: On je szmrt obládník. Blódnoszt, Bláznoszt Nepotere nyega vere. Stero szama Bráni nyegva zmo'zna rama.

3. On je nas oszloboditel, Pri ocsi zagovoritel, I vojj na zvelicsanye. Kí nyega verno csesztíjo, Csi v-kríli szmrti zaszpijo, Májo v-nyem szpravicsanye. Radoszt, Miloszt Dâ on v-díki nyim po 'zitki mrteloszt, Gde szam prebíva v-szvetloszt.

4. Varmo tak naso velikoszt I pred Bôgom plemenitoszt: 'Zívmo vu nedú'znoszt. Postüjmo do szmrti kak on, Právde bo'ze vecsni zákon, I mermo vsztagrú'znoszt. Tak nam On tam Vu vecsnoszt dá vernoszt nájem ednók, Na czíli obládani môk.

Nôta: *Jezusa neodpűsztím.*

138. **J**ezus, 'zitka poglavnik Je nè porob szprh-
livoszti: Tak szem i jasz örocsnik Blá-
zene nemrtelnoszti. On 'zivé; tak i jasz, znam, Tam
prék groba 'zítek mam.

2. On, ki je z-mrtvi sztano, Je v-szmrti moja
vűpaznoszt; Ár mi je obezsano: Kà me on zbűdí na
radoszt: Csi nyegvo rêcs postűjem, Tak sze 'z-nyim
koronűjem.

3. Ah! — kak szrdcsno tak sztánem Gdagodi pri
mojem grobi! — Ár, csi gli práh posztánem, Znam,
kà mi v-nyem neporobi Vecsna nôcs szprhlivoszti
'Zitka szladke bivoszti.

4. Po nyem, po nyem bom i jasz Sò ednòk prék
k-dike czíli, Gda szem eden máli csasz Pocsívao vu
nzega kríli: On de mi bròd vecsnoszti Sz-tűhíne
mrtelnoszti.

5. Tam zavídím szkrovnoszti I trák díke sztvori-
tela, Koga v-nezbrodjenoszti Kà'zejo tű nyegva dela.
Tam de sztan moj popolen, Blá'zen, i zadovolen,

6. Tam sze bodem veszelio Jasz z-vojom mojim
zvisenim, Kí de v-szvetloszti delio Nájem dűsam odí-
csenim: Tam bom nyega na czíli Zvisávao v-ocsé kríli.

7. Takso gvűsnoszt nam je dao Jezus, szredbenik
nas mili, Gda je i on pocsívao, Oh grob! v-tvojem
mrzlom kríli, I po tvojoj temnoszti Sò prék na sztan
vecsnoszti.

8. Kűmesz tak pozdignite Szrdcza z-verov, krszt-
seniczi! Na viszíni iszcsite Sztan, kak 'zitka öro-
csniczi. Tá te sli i ví ednòk: Tam, tam zviszi i vász Bòg.

Na tô nôto.

139. **J**ezus 'zivé! — po nyem mam Nemrtelnoszti
vűpanye. On je moj porok; tak znam, Kà

mi vtála zvelicsanye: Csi nyega z-'zitkom dicsim, Ta sze 'z-nyim i odicsim.

2. Jezus 'zivé! — 'z-nyim sztoji Moja vera moja dika; 'Z-nyim mi szrdce nezdvoji Vu besznôcsi protivnika: On, te díke poglavnik, Je vszê zmo'znost obladnik.

3. Jezus 'zivé! — grêha môcs Je 'ze na nika szprávlena, I dvojnosztu tu'zna nôcs Vekiveke preprávlena 'Z-nyim de mi lehka szôdba, Csi me nekvari hodba.

4. Jezus 'zivé! — szmrt je szen Tim vu nyem vëpreminôcsim, Grob pa brôd na sztan vecsen Tim vu nyem pocsívajôcsim: Ár na 'zítek szvetloszti Sztáneje z-szprhlivoszti.

5. Jezus 'zivé! — nyemi je Bôg dao králevsztvu zmo'znosztu: I mené koronûje On pri mojoj pobo'znosztu; Ár ki, kak Jezus, 'zivé, On v-nyem tího preminô.

Nôta: *To leto blagoszlovi.*

140. V -eti vüzemszki dnévi ./ Zvisávajmo visnyega Ki je tak zmo'zno z-mrtvi ./ Zbûdo szim szvojega.

Nyega zvisáva Vsza nebeszke viszine sztáva, V-nemrtelnosztu tráhi; I v-práhi ./ Ga vsze cseszt z-bojaznov. — Z-vüpaznov ./ Glászmo tak i mí nyegv szkrovnoszt, Díko ino zmo'znoszt.

Nôta: *Szvêti sze poganov meszto.*

141. Jezus, ki je szmrt obládao, Pozdignyen z-szprhlivoszti, Je vernim szvojim oblászt dan Nemrtelne bívoszti. 'Z-nyega sze tak szpomínajmo Nyega vrêdnoszt zvisavajmo.

2. On je 'ze szvêta obladnik. Veszélte sze, krszt-sanye! — On, on je díke poglavnik: V-nyem polo'zta

vüpanye. — 'Z-nyega sze vszí szpominajte; Nyega vrêdnoszt zvisávajte.

3. Glédajte na nyegov sztopáj, Kak vorczan nedűznoszt: On je poszvéto szvoj be'záj Bôgi ino dűznoszt. — Nyega i ví naszledűjte, I vrêdnoszt nyegvo postűjte.

4. V-szrdcza britkoj dreszêlnoszt Vdáblajte trôst 'z-nyegvi môk. Nyega je po boleznoszt Zmo'zno zviszo nyegov Bôg. Tô v-míszli premetávajte; Nyega vrêdnoszt zvisávajte.

5. I vam zide míra szuncze V-nezrecsenoj szvetloszt. I trôst vlejí v-vase szrdcze, — Trôst blá'zene vecsnoszt. Li Jezusa naszledűjte, I vrêdnoszt nyegvo postűjte.

6. Csi sze vam grozí szmrtil nêcs, Grob i práh szprhlivoszt: Nesztraste sze! — sztrta je môcs Nyé grozne skodlivoszt. — Nad têm sze z-szrdcza radűjte; Jezusa vrêdnoszt postűjte.

7. Csi te vase grob po'zéra: Nezdvojte! — ár ocsa nyé Po tíhom pocsinki míra Pá na 'zitek pozové. — Nad têm, nad têm sze radűjte; Jezusa vrêdnoszt postűjte.

8. Tam vasz on 'z-nyimi vjedína V-nezrecsenoj radoszt; Po vrêdnoszt szvojga szína Czil vr'ze vszój 'zaloszt. — Jezusi sze tak radűjte, I nyegvo vrêdnoszt postűjte.

9. Sztante 'ze z-groba rűznoszt; Sztôpte na 'zitka szvetloszt: Odúrte kmiczo blôdnoszt, Grêh i dűhovno szleposzt. Na Jezusa vszi kebzűjte, I vrêdnoszt nyegvo postűjte.

10. Oh tí, kí szí, nam na radoszt, Sô sz-práha szprhlivoszt, I szpravo, na groba 'zúkoszt, Sztan vekvecsne bívoszt, — Jezus! tebé csüdűjemo, Vrêdnoszt tvojo postűjemo.

Nôta: *Te szmrti obládavníki.*

142. **K**ak vandrar, po temnoj pôti Idem jasz czi
mojmi prôti V-dôli kmiesne mrtelnoszt
Gde sze ze-vsze sztráni vnôga Zgájajo vu ravnany
Bôga V-neprebrodjenoj szkrovnoszt, Stere globocsin
I temna viszína Sze tak grozí, Da vszo môdrost
rázumnoszt Szvétâ vu dvojnoszt pogrozí.

2. Vídím csesztô, kê pobo'znoszt I nevuvlâesen
nedú'znoszt Czaga, gda nevrêdno trpí; Geto prôtton
zlocsasztnoszt, Blôda i z-zlom vtepena blâznoszt V
kríli szrecse szladko szpí. — Ah! — kelko pobo'zn
I Bôgi podlo'zni Te szvét vmárja, Kí blôdnike
blâznike, Pri vszem bíní, zagovárja!

3. Gde sze mûdís tí, pravicza, Gda szvétâ jálnoszt
krivicza Ze-vszo szlobodscsinov láda? — Kelki obte
'zeno szrdce Tebé, oh trôsta 'zelno szuncze, Placsno
zdühávajôcs, sztráda! — Tá, i k-tém szpodobna Du-
goványa szkrovna Gledécs, dvojím; V-nyí temnoszt
Brez' szvetloszt, Z-grozov i szkuzami sztojím!

4. Ali — hvála! — visna môdrost, Tí mi ponûdis
tí, na radoszt, Poszvét na sztezi vandranya; Tí m
odkrívas szkrovnoszt, I preszvétis nezbrodjenoszt
V-csüdaj bo'zega ravnanya. Gda sze tí pridrû'zis
Ino meni szlû'zis V-sztáni kmicze, Kak blâ'zen szvét
Mi na poszvét Odprês, v-krâlevsztvi pravicze!

5. Tí kâ'zes v-odícenenoszt, Kâ Bôg v-popolno
pravicsnoszt Szôdi vrêdnoszt vszê mrtelni, Kâ nedú-
'znoszt i te dobi, Csi sze od vtepeni rôk vmorí
Oblâdnoszt nájem 'zelni; Nyé blôde grozna nôcs,
mányi szlugov môcs Nepreprávi: Ár ji nyé Bôg Po
boji môk Korôno díke priprávi.

6. Ah! — osztani tak pri meni, Visna môdrost
v-vszákom vrèmeni, Escse i v-szkrádnym vecséri.

Eti me, kak dête, vodi, Tam pa na pocsinek szpre-
vodi, Po 'zítka kmicsnom vihéri: Odicseni trák tvoj
Mi szijaj vu grob moj; On mi szvéti, Po tühíni, Na
viszíni, Gde sze dén tvoj vszêm preszvêti.

8. Jezusa zvisenye.

(*V-nébo-zasztóplénnya peszmi.*)

Nôta: *Z-nebész rêcs vecsna prihája.*

143. **O**h Jezus, nas odküpitel, Vekvecsni dobrôt
daritel! Na kak szvetli sztan viszíne Szi
ti pozdignyen sz-tühíne!

2. Kakso korôno vernoszti Ti je dao Bôg vu
vecsnoszti, Gda szi vsza popolno szpuno I z-szvéto
krvjov zakúno!

3. Sztan tvoj je tak 'ze viszína, Gde te kmicsna
globocsína Csüdűje v-szvetloszti tráhi, I moli kle-
esécs vu práhi.

4. Oh! — zdigni tí i nász k-szebi; Nedaj nam
dvojiti v-tebi: Vrsi nase szpravicsanye, I vtálaj vszêm
zvelicsanye.

5. Preprávlaj povszéd bolvansztvo, Naj czveté
právo krsztsansztvo, Da te vsza zemla szpoznáva, I
vu szvetloszti zvisáva.

Nôta: *Te szmríi obládavníki.*

144. **T**í, kí szi sz-kmicsne tühíne Pozdignyen na
szvetloszt viszíne, Oh Jezus, 'zítka pogla-
vník! Zdâ 'ze vu díki prebívas I obládnoszti nájem
vzívas Tam, gde szi nas zagovorník. — Kak te je
zviszo Bôg, Na czíli telki môk, V-pravicsnoszti! —
On ti je dao, Kak je szkoncsao, Korôno odícsenoszti.

2. Tí szi z-nebeszke viszíne Na tak nisziki sztan

tühine Sztôpo z-vrêlov gotovnosztjov, Gde szi
 'zansztva szkrovnosztí Razkládao hodécsim v-blôdnosztí,
 Z-nenaszledjenov môdrosztjov: Szvetlosztí v-
 tino, I'zitka isztino Szi vszêm odkrio, Gda szi vszêm
 szvét Na tvoj poszvêt V-bo'zanszkoy rêcsi tvojoj vszêm

3. Tí szi szvéte nedú'znosztí, I práve bôgabojan
 nosztí Odícseno példo vszêm dao, Gda szi vszák
 vszáki hípek Lúdsztvi mrtelnomi na 'zítek, Bôgi
 díko áldüvao. Tí szi, v-kríli szmrti Nedú'zno vkü
 sztrti, Vtisao ocsó, I tak szi vszêm Z-áldovom
 Zakúno bo'zo milosceso.

4. Tak, tak szi tí dobrovolno Ino ze-vsze sztr
 popolno Szpuno ocsé povelènye; Tak szi vsze zen
 národóm I vszê sztotin i mészť porodóm Na
 szkoncsao odküplènye. — Zátó szi na czíli Nais
 v-ocsé kríli Nájem trüdov; Oh! — zátó je Delo tvo
 Koronüvao Bôg tvoj z-díkov.

5. Szvetlo, szvetlo koronüvan Szi tí, oh nedú'z
 áldüvan! Tam vu králevszťvi pravícze: Ár z-ocsé
 v-ednákoj díki Kralüjes vu nebeszkom 'zítke, Szede
 na sztráni desznicze, Gde ti vsza viszína Ino glo
 csína Hvalécs szpèva, I v-radosztí Z-obládno
 Himnusom tebé zvisáva.

6. Kakse radosztí vretina Je i nam tá vécsna isztin
 Kâ szi tí poglavník 'zítka! — Tí, tak szvetlo odícseno
 Szi i nam porok odlocseni Nemrtelnosztí prebítka:
 tebé z-vernoshťjov I z-sztálnov vrêlosztjov Naszledü
 V-ocsé kríli Sze na czíli I on z-díkov koronüje.

7. Oh! — krèpi tak tí, 'zítka voj, Drágo odk
 pleni sereg tvoj V-neszkazlívoj pobo'znosztí; Br
 sztálno verne tvoje, Csákajôcse blá'zensztvo szv
 Od vecsne tvoje zmo'znosztí: Po vnôgom trplè
 Pelaj vsze k-vidènyi Tvoje díke. Jezus, vecsína
 viszíni Vsze blá'zensztva ôrocsníke.

Nôta: *Oh szvetla zvêzda zorjanszka!*

145. **O**h Jezus, 'zítka poglavník! Kak zviseni obládavník Szi tí vszê protivníkov! — Tí, zmo'zno z-mrtvi zbüdjeni, Szi vu nébo pozdignyeni I koronüvan z-díkov: Velkoszt, Szvetloszt Je vu sztávi nebeszke odícenoszti Nájem tvoje obládnoszti.

2. Tebi screzje viszine I vsze bívoszti tühíne Vu szvetloszti szlű'zijo, Jezere ti pogübleni I po tebi odküpleni Te v-radoszti dícsijo: Hvalécs, Molécs Klecsi pred tebom angel vu díke tráhi, I vandrar v-márnoszti práhi.

3. Kak szrečna je nasa sztáva, Kâ nász, kotrige tí, gláva Z-zmo'znov ramov zakrivas, Vrsis nase szpravicsanye I szprávlas nam zvelicsanye Tam, gde tí szam prebivas! — Môdroszt, Radoszt Nam, kak rosza, sztácse vszákí híp od tébe, Zviseni lübezník nébe!

4. Oh! — nagni nam szrdcza k-szebi, I büdi nasz li pri tebi Iszkati 'zítka môdroszt; Pelaj po sztezi jákoszti Vsze z-ete szvetszke márnoszti Na dűs blázeni radoszt: Blôdnoszt, Bláznoszt Toga szvétá nasz szam vesi prav odüríti I tebi verno szlű'ziti.

5. Tí boj eti nas branitel, Ino tam zagovoritel Pri vszê szírotícž ocsi; Daj szijati trôsta szunczi Vu vszákóm boleznom szrdcezi Vu kakgodi te'zkôcsi, I boj Vszêm voj Po tú szkoncsanom be'záji mrtelnoszti Na sztan nebeszke szvetloszti.

Nôta: *Kak bi nehválo goszpodna.*

146. **J**ezus, na ocsé desznici Szedécs, láda z-zmo'znosztjov, I sors národov V-praviczi Ravna z-odícenosztjov. Vsza szo nyemi podvr'zena: Vsze bívoszti viszine I mészta globocsíne Nyega právdi podlo'zena. Szvetli je nyegov sztolecž: On, on je szvétá szodecz.

2. Príde on v-odícšenosztí Szôdbo vöobszlü'záva
I vszákomi v-pravicsnosztí Nájem vrêdnosztí dáva
Neogne sze nyega szôdbe Niksa szvêta csalárnosztí
Ni kmiczi rada jálnosztí Nezakrije pred nyim hodhe
Nega pred nyim temnosztí, Kí brodi szrdez szkre
vnosztí.

3. Jaj teda vszêm, kí szo zmo'znosztí Nyegvo za
metávali, I, kak blôdniczi, pobo'znosztí Vnêmar ospet
távali! — Jaj vszêm, kí szo vszákó rú'znosztí Bra
sztráha oprávlali, I hotécs preprávlali Bôgi prijêta
nedû'znosztí! — Jaj mányim szlugom kmicze, I hoháro
pravisze!

4. Ali — oh! — kakse blá'zensztvo Vtála on va
pobo'zni! — Vase je díke králevsztvo, Kí szte ny
mi podlo'zni: Vsze radosztí puna vecsnosztí Sze na
vami preszvêti Tam na pravicze szvêti, Gde korô
csáka vernosztí. Radosztí, vecsno radosztí vam Jezus
vas podeli tam.

5. Setüjte tak z-bojaznosztjov Nyega sztálno cses
titi, I z-detinszkov vüpoznosztjov Szrdcze vase kre
piti: Glédajte na sztán vecsnosztí, Gde szí na velk
czíli Pocsinéte vu kríli Domovine mirovnosztí. — Pobo
'znim po 'zalosztí Zíde szuncze radosztí.

6. Jezus szam je po trplênýi Naisao sztán mirov
nosztí, I po vugodnom csinênýi Korôno vekvecsnosztí
On de i vász pelao ednôk Prêk po nôcsi víhéra, N
tihi sztánék míra, I na veszêlje ze-vsze môk. On
díki goszpodüje, I verne korunüje.

Nôta: *Krisztus je z-mrtví sztano.*

147. **K**risztus, te z-mrtví zbüdjen, Je dnesz v-nê
pozdignyen; On, te za szvét áldüvan, I
z-díkov korunüvan: Ár na dêszeni ocsé szedécs, zmo
'zno láda v-vísnoj szvetlosztí.

2. Podvr'zena je nyemi, Kak szodezi vísesnyemi, Vsa zmo'zoszt na viszíni I oblászt v-globocsíni: Ár na dèszni itn.

3. Bòg je tak verno szpuno, Ka je v-díki zakúno, Kà de on nas branitel I blá'zensztva szpravitel: Ár na dèszni itn.

4. Sztojí nyegva isztina, Kak blá'zensztva vreti-na; Nyegve bo'zanszke vere Niksa môcs nepotere: Ár na dèszni itn.

5. Szvét! ka je 'ze tvoja môcs? — Szmrt! ka tvoja kmicsna nôcs? — Nê! — nê je tomi grozna, Kí Krisztusa prav pozna: Ár na dèszni itn.

6. Veszélte sze, pobo'zni! Ví szte sz-Krisztusom zmo'zni; On, kak blá'zensztva porok, Dá i vam 'zítka örök: Ár na dèszni itn.

7. Oh! kebzújte na nyega, Kak szodecza yísesnyega, Kí môcs má pogübiti I môk oszloboditi: Ár na dèszni itn.

8. Osztavte tá szvét jálni; Ár nedá kincsov sztálni. Dr'zte sze szredbeníka, Kí je vszê verni díka: Ár na dèszni itn.

9. V-nyem polo'zte vüpanye; On dá vszêm zvelicsanye, Kí szo nyemi podlo'zni, I vu 'zítki pobo'zni: Ár na dèszni itn.

10. Jezus, 'zítka poglavník! Tí boj nas zagovor-ník: Moli za nász pri ocsi, Da nam tál dá v-miloscsi: Kí, na nyega dèszni szedécs, zmo'zno ládas v-vísnoj szvetloszti.

Nôta: *Pojdite 'ze, moji verni!*

148. **K**risztus je v-odícsenoszti Vzéo nájem za sztálno vernoszti: I jasz bom vu pobo'z-noszti Setüvao za nyim na vecsnoszti. On mi v-díke

szvetloj sztávi Nemrtelnosztí sztan szprávi, Kak tóv-
isztíni szam právi.

2. Szredbeník! tí me nadigni K-'zelényi tvoje isz-
tine, I ednók sz-práha pozdigni Na sztan vecsne do-
movine; Gde i jasz po 'zítka szvetsztvi Vzemen tá-
v-tvojem králnvsztvi Vu nezrecsenom blá'zensztvi.

3. Kak szrecsen bom jasz na czíli Szkoncsanoga
potüvanya, Gda vmemem nájem veszéli Pobo'znoga voj-
szküvanya, — Tam v-díki nemrtelnosztí, Gde bom tí
vu popolnosztí Szpèvao peszmi obládnosztí!

V. Poszvetitel.

Düha bo'zega dela.

(*Riszálszke peszmi.*)

Nôta: Z-nebész rêcs vecsna prihája.

149. **D**üh bo'zi! tí, oh vísna môcs, Podêli nam
tvojo pomôcs; Bátrivi nasz v-bojaznosztí.
I krêpi vu vüpaznosztí.

2. Nedaj nam v-Bôgi dvojiti, I od vere odsztôpiti:
Vari nasz od mre'ze jálné, I vesíni do koncza sztálné.

3. Poteri môcs protivinsztva, I vlè v-nász nágí-
jedinsztva, Da do szí vszí odebráni Vu lübézni prav-
podáni.

4. Vesíni nasz ocsi vugodne, I na vsze dobro szpo-
dobne: Pelaj vsze po sztezi szvetsztva K-vecsnoj vre-
tíni blá'zensztva.

5. Díka, esészt ocsi vecsnomi, Jezusi, színi nyeg-
vomi, I tebi, dühi zmo'znomi. — Bôgi v-bívosztí
ednomi.

Na tô nôto.

150. **V**retina vecsne môdroszti, Düh ocsé visne szvetloszti, Ti, szkrovnoszt bo'zi kazitel, I dús blá'zensztva szpravitel!

2. Tí nasz na dobro zbüdjávaj, I v-szlaboszti nam môcs dávaj; Ká'zi nam Jezusa sztopáj, I za nyim ravnaj nas be'záj.

3. Tí mécsi szrdcza okorna, I vesíni szí je pokorna, Da sze ji prime 'zítka glász, Gda na pobo'znoszt zovés nász.

4. Vla'zi, ka je v-nami szüho, Vrácsaj od nász, ka je tüho, Csiszti, ka je oszkrúnyeno, Vrácsi, ka je oranyeno.

5. Vu kakgodi potrebôcsi Boj vernim bo'zim k-pomôcsi: Daj vszêm na szvéto 'zivlênýe Blá'zeno vö-preminênýe.

Na znáno nôto.

151. **H**odi k-nam, bo'zi düh szvétí! Szrdcza nasa nam poszvétí: Vlê vö na nász v-obilnoszti Däre tvoje szmilenoszti, Stere onim podeljávas, Ké z-blôdnosztí povodjávas Na szvetloszt vere krsztsanszke, I k-vretini díke bo'zanszke. Díka, csészt i hvála Bôgi!

2. Tí, oh trák visne môdroszti, I kazács bo'ze szkrovnosztí! Daj vszêm Bôga prav szpoznati, I vu dühí zvisávati; Vari nasz vsze od blôdnoga Szvéta návuka tühoga, Da li ocsé lübeznika Mámo za vere poglavnika, Díka, csészt i hvála Bôgi!

3. Oh tí, zmô'zen bátrivitel! Bôjdi nam veren voditel, Da vu veri obsztojímo, I vu boji nezdvojímo: Pelaj po sztezi vernosztí Nász k-czili velke vecsnosztí, Gde mo vszi z-odicsenimi Veszélo szpêvali seregmi: Díka, csészt i hvála Bôgi!

Na ono nôto.

152. **D**üh bo'zi! tí bojdi z-nami, Odküplenim
düşami; Pelaj nasz po sztezi szvetsztva
K-'zelnomi czili blá'zensztva. Tí, 'zítka pôti kazitel
Boj nam szmileni voditel, Da nasz v-mre'ze ti nesztáln
Nigdar nezapleté szvét jálni: Tí daj pomôcs, oh vism
môcs!

2. Tí, díke nebeszke szvetloszt, Büdi nam szrdca
na vrêloszt, Da rú'znoszt zla odürimo, I tebi v-szvet-
sztvi szlű'zimo: Pelaj vsze z-gnüşzne blôdnosztí K-
vretini 'zítka môdrosztí, Da vszi Bôga prav szpoznajo
Ino dosztójno zvisávajo. — Boj k-poszvêti vszem
szvétí!

3. Hodi, i boj nam nazôcsi Vu szrdca britkoj te-
'zkôcsi: Tí moli za nász pri ocsi, Da tál vmem
v-miloscsi; Ravnaj czêlo naso hodbo, Da mo gotovi
szôdbo, I, verno szkoncsavsi be'záj, Szmrt bojdi vszên
v-nebésza sztopáj. — Boj szmileni, düh blá'zeni!

Nôta: Oh szvetla zvêzda zorjanszka.

153. **H**odi, oh szvétí düh! — tvoj glász Búd
sz-támna blôdnosztí nász, Na právo 'zítka
môdroszt; Odpri szvetlosztí vretino, I ká'zi bô'z
isztino, Nam vandrarom na radoszt. — Hodi, Vodi
sereg tvoj, blá'zensztva voj, na vüpaznoszt, I sztáln
bôgabojaznoszt.

2. Tí szi vucsitel isztine; Sz-tvoje bo'zanszke
vretine Sztácse vekvecsna môdroszt. Daj nam glász tvoj
postüvati I z-'zítkom naszledüvati, Da mámo v-Bôg
radoszt. Bôgsaj, Vrácsaj Náklonosztí k-pobo'znosztí
z-'zítka rêcsjov, Kak v-kmiezi gorécsöv szvécsöv.

3. Vu dnévi szvetle radosztí Szi nam bôgabojaz-
nosztí Daj z-sztálnosztjov dr'zati; Csi pa nevolo trpimo.

I pod nyé krízom gecsímo, Oh! — nedaj nam vczagati: Ti szam Boj nam Vrács ran dűsni, i mír vísni nam vlè v-szrdce, Da nam on bô 'zítka szuncze.

4. Csi sze na grèh szkűsávamo, I od 'zél zapelávamo, Vari nasz bátrivnoszti; Ár kí tak stíma, kà sztojí, Kak zlehka szpádne i zdvojí V-blòdnom szpári bláznoszti; Tú'zna, Grozna Nòcs szkvarjènya je gre-sènya robom blűzi, Kí szrdce tebi neszlű'zi.

5. Vcsi nasz tak tvoj mír íszkati, I vu vszem mertűk dr'zati, Ka je zlehka skodlívó. Lèpa je pòt popolnoszti, Lèpa i zadovolnoszti Za szrdce neszkazlívó. — Mòdroszt, Jákoszt Postűvati, i varvati má tū vrèdnoszt, I tam dá blá'zeno vecsnoszt.

Nòta: *Krsztseníczi, hrálte Bòga.*

154. Bòg! neproszim te preidòcsi Kinesov toga szvèta; Ár nedájo v-szmrtnoj nòcsi Právoga poszvèta.

2. Daj mi dűha tvojga, Bòg moj! Za nyega sze molim; Csi vzezem té 'zelen dár tvoj, Kak szí szrdce vtolim!

3. On, on mi odpré vretino Bo'zanszke mòdroszti, I podelí prvotino Blá'zene radoszti.

4. On me vcsí tebé lűbiti, Ocsa szmilenoszti, I v-tebi sze veszeliti Z-csízste náklonoszti.

5. I tebé z-szrdca lűbiti, Tò je práva mòdroszt; Mären szvèt pa odűriti, Tò dá dűsi vrèdnoszt.

6. Lűbézen tvoja obsztojí, Csi vsze drűgo lèhne. — Blá'zen, kí v-nyé kríli zaszpí, Gda, kak czvèt, povèhne.

7. Vodi me tak z-dűhom tvojim Pri vszøj hodbi mojoj, Da nevkleknyeno obsztojim, Bòg, v-lűbézni tvojoj.

8. Ednòk bom te v-vekvecsnoszti Popolnè szpoznávao, I za té dár szmilenoszti Veszelécs zvisávao.

Nôta: *Kak bi nehválo goszpodna.*

155. **D**üh bo'zi! vu práhi klecsécs, Tebé vsn
zvisávamo, Zmo'zna tvoja dela gledécs.
Stera dnesz zbrodjávamo. Tí szi vodo vucseníke, Du
szo ze-vszo szrdcsnosztjov I vrêlov pobo'znosztjov
Szprávlali Bôgi verníke: Tí szvét po 'zítka szvetsztvi
Pelas k-díke blázensztvi.

2. Kak gingavi trák szvetloszti Je vú'zgao et
poszvét, Steri je v-nôcsi szleposzti Obszvêto szle
vesz szvét! — I kak nezapopádnyeni Je návuk isztin
bio, Steroga je Jezus vesio Po mésztaj v-blôdo vto
nyeni! — Zátó je nyega môdroszt Dr'zao szvét li za
nôroszt.

3. I kak malo je ti verni, Kí návuk té prêdgajo
— Kak vnogo pa ti neverni, Kí nyega pregányajo.
— Dvanájszet ríbiesov prôszti Ga neszé pred zevcsene.
Z-oblásztjov odícsene, I szedécse vu szleposzti, Pre
gányani z-besznôcsov, Z-ognya i ro'zjá môcsjov.

4. I dönok, sz-kaksov zmo'znosztjov, Sz-kaksim
naprêidényem, Sz-kak nevkleknyenov sztálnosztjov.
Med spotom i trplényem, Glászijo rêcs szredbeníka.
Szêjavsi po vszem szvétí, Tim blodécsim k-poszvétí.
Odícseno szemen 'zítka! — Po nyi szpádne bolvansztvo.
Po nyi czveté krsztsansztvo.

5. Nê! — nê je cslovecsa zmo'znoszt I pamet tá
csiníla; Bo'za miloscsa i môdroszt Je k-tomi môcs
delíla: Düh szvétí! tí szi krepio v-tom Jezusa vucseníke.
I szprávlao szi verníke Sz-tvojim nebeszkim poszvétom:
Tí szi szvét odümlávao, I na vero szpelávao.

6. Sz-tebom szo szrdcsno pôszтали Pred protivno
zmo'znosztjov, Kí szo sze Bôgi pôdali Sz-trplíov pobo
'znosztjov; Sz-tebom szo na velkom czíli Znojnoga
potüvanya Gledécs szád bojüvanya, Pokoj naisli v-

szmrtnom krili: Tí szí nyim vű'zgao poszvèt Prék na díke blá'zen szvèt.

7. Díka tebi, vecsna môdroszt, Za däre szmilenosztí, Stere tí i nam na radoszt Delís zdâ v-obilnosztí. — Oh! — būdi nász, tvoje verne, Po dūhi vűpaznosztí I bűgabojaznosztí, Z-blűde pred tebom odűrne: Pelaj po sztezi szvetsztva Vsze, vsze k-czili blá'zensztva.

Nűta: *Hodi k-nam, bo'zi dűh szvèti!*

156. **V**eszélte sze, krsztseniczi! Dícste Bűga v-csísztom szrdczi, Kí je dűha szvojga poszvèt Z-díkov vűvlűjao dnesz na szvet, Po kom je szedűcsim v-kmiczi I vu bolvansztva temniczi Odpro sztezo szlobodscsine, I szkázao őrok szinovcsine. Díka Bűgi na viszíni!

2. Csészt tebi, Jezus, szredbenik! Tí szí vere nasztavlenik; Tí dás vucsenikom vrűloszt, Bátrivnoszt, műcs, vísno szvetloszt; Tí, kak voj, pred nyimi hodis, Nyé vucsis, krepís i vodis, Da te i v-szmrti lűbijo, I tvojsi iméní szlű'zijo. Díka Bűgi na viszíni!

3. Idűcsi po vszøj dr'űeli, Neszűjo vszűm glász veszűli, Pred gavsí 'zítka isztino I kázavsi nyé vre-tino; Szvèt blűden, kí je prűti nyim, Obládajo z-Bűgom szvojim, Vsza mirovno pretrpűjo; Ár sze od dűha bátrivijo. Díka Bűgi na viszíni!

4. Goszpűd sze za nyé vojűje, I nyí trűde koronűje. Vno'zine Bűga dícsijo, Geto nyí dela vídijo: Vesz szvèt szpozna szvojjo szleposzt, I híti na 'zítka szvetloszt, Osztáví gnűszno bolvansztvo, I sztűpi na právo krsztsansztvo. Díka Bűgi na viszíni!

5. Eta miloscsa vűgodna Zhája i nam od goszpodna; Bűg je i nam vu temnosztí Pokázao sztezo vecsnosztí, — I nam, szedűcsim vu kmiczi, I vu szkvar-

jènya temniczi, Je ôdpro pôť szlobodcsine, I ponúď trôť szinovcsine. Díka Bôgi na viszíni!

6. Oh! — núczejmo tô veliko Pontűdjeno nam príliko, Szrecso naso szpoznávajôcs, I goszpodna zvisávajôcs. — Hítmo po sztezi vernoszti K-czíli blá'zeno vecsnoszti, Gde mo vsza v-díki glédali, I z-odicsenimi szpèvali: Díka Bôgi na viszíni!

Nôta: *To leto blagoszlóvi.*

157. Veti riszálszki szvétki •/. Dícsmo goszpodna Bôga, Kí je zemlé odvêtki •/. Poszlao dúha szvétoga.

Nyega vadlűje, I, vu práhi klecsécs, csűdűje Szvét vöpelan z-bolvansztva, K-krsztsansztva •/. Blá'zenomi poszvêti. — On szvéti •/. Z-vecsnim tráhom nemrtelnoszti I nam k-veszélnoszti.

Nôta: *Dokoncsao szem jasz 'zíték moj.*

158. Kak dalecs szem jasz blódecsi Escse ôczíla mojga! — Kak dalecs sztojím dvójécsi, Bôg moj, od lícza tvojga! — Kamakoli vr'zem poglêd V-kmicsnom dôli mrtelnoszti, Tú'zen kèp zaglédnem povszéd Zéle nepopolnoszti.

2. Dűh bo'zi! tvoja isztina Mi naj szvéti v-temnoszti! Tí, oh vszê dobrôt vretina, Me krèpi v-nemocsnoszti: Csi mi gda v-tál príde radoszt, Vrácsaj mi ná dobro szrdce; Ali csi me doide 'zaloszt, Tí mi boj trôsta szuncze.

3. Po sztezi sztálne vernoszti Mi daj hítiti k-czíli: Pelaj me na mír vecsnoszti, Gda zaszpím v-szmrtnom kríli: Tam bom v-szvetloszti szpoznávao Bo'zanszke tvoje szkrovnoszti, I tebé molécs zvisávao Za dár visne môdroszti.

VI. Náprave poszvetsenya.

1. Rêcs bo'za.

Nôta: *Ti, vszáke sztvári sztvoritel.*

159. **B**ôg, vszega zmo'zni sztvoritel, Ocsa, i môdri
ravnitel! Kí szvét tvoj csüdno zdr'závas,
I vszêm mír i radoszt dávas.

2. Vcsi nasz rêcs tvojo 'zeleti, Ino pôleg nyé 'zi-
veti; Da rú'znoszt zla odürimo, I tebi v-szvetsztvi
szlû'zimo.

3. Néba, zemla tebé dícsi; I nász te tak csesztiti
vesi, Da ti brezi szkazlivoszti Áldüjemo vu szvetloszti.

Na tô nôto.

160. **G**oszpodne, ocsa szvetloszti! Vodi nasz z-
dühom miloszti, Da eti v-márnoszti práhi
'Zivémo vszi v-tvojem sztráhi.

2. Jezik nas nam tí, miloscsa, Vrácsaj od hüdoga
guesa; Vrácsaj od zla i nas pogléd Na vugodna dela
povszéd.

3. Pamet nam szná'zi z-môdrosztjov, Ino szrdcze
sz-pobo'znosztjov: Da kak tvoji odebráni Hodimo vu
nasem sztáni.

4. Tak, gda nam tü szuncze zaide, Dên tvoj nasz
gotove naide Na tího vöodhájanye I velko racsúndá-
vanye.

Na prvo nôto.

161. **O**dhájaj'ze, dūsna temnoszt, Blôda, I grêhov
lúbéznoszt! Ár nam szvéti vísna môdroszt,
Dūsam pobô'znim na radoszt.

2. Krisztus je 'ze vszê pravicza, I szvetloszti zor-

jenicza, Kí z-szna zbüdjenomi szvéti, Kak vísni trá
z-díkov szvéti.

3. Osztavmo tak i mí blôdnoszt, Rú'zni grêh.
szrdcza dvojnoszt; Hodmo, kak decza szvetloszti, V
nepokáranoj vrêloszti.

4. Bôg! tí nam szrdcze ocsiszti, I v-robsztvo z
vecs nepûszti; Daj nam tú v-szvetsztvi hoditi, I ta
v-díki tál dobiti.

Na prêdnyo nôto.

162. Szvéti szodecz! kí v-praviczi Oszôdis zgájan
v-kmiczi, Blôdnoszt i zlo odûrjâvas, I ka
stigi podmetâvas.

2. Sztrêbi tak z-nász vszo nevernooszt, I vsz
protivno odûrnoszt; 'Za'zgi pa v-szrdczy lûbéznoszt
I sztálno bratinszko zlo'znoszt.

3. Daj, da sze vszi szpokorímo, Ino znôvics p
rodímo, I tak na vecsno blá'zensztvo Prídemo v-tvoj
králevszto.

Na ono nôto.

163. Vídís, bo'ze, szrdcze'nase, I boleznè rane dûs
Jaj! — mí szmo v-dobrom zmenkali:
szmo tebé zbantüvali.

2. Zâto pod zla bicsom geçsêcs, Bôg, k-tebi kri
csímo klecsêcs: Hodi, z-dûhom nasz ocsiszti, I velk
dûg nas odpûszti.

3. Daj szvétiti tvojmi szunczi V-nasoj pámeti
szrdczy, Da bomo tvoje miloscse Vugodno prebiválicse.

4. Csíni tak z-nami z-miloszti, Da te dícsímo v
radoszti, I tú v-niesesztnoszt prâhi Vandramo vsz
v-tvojem sztrâhi.

Na iszto nôto.

164. **M**olimo tebé, dűh szvéti! Pamet naso nam preszvėti, Da szvéto rêcs szredbeníka Szpoznamo za môdroszt 'zítka.

2. Nyé glász nam daj vszèm bôgati, I po nye sze prav zbôgsati, Mocso sztáti vu vűpanyi, I tál vzėti v-zvelicsanyi.

3. Tí, szteze 'zítka kazitel, Boj nas szmileni voditel, I zagovor nas pri ocsi, Da nam ôrok dá v-miloscsi.

Na tô nôto.

165. **O**h ocsa vísne zmo'znoszti, Punoszt vsze dobrotivnoszti! Zglê sze milosztivno na nász I poszlühni vűszt nasi glász.

2. Vlê na nász, vbôge szirôte, Obilnoszt tvoje dobrote; Da tvoj blagoszlov v'zívamo, I hvalécs te zvisávamo.

3. Zdr'zi nasz vu csísztom 'zítki, Da neszpádnemo v-grêh brítiki, Trêznoszt zdr'zímó v-jêsztvini, V-guesi, v-deli, i v-pítvini.

4. Vera nam naj bô popolna, Pamet na vsze dobrovolna, Da hűdi szvét obládamo, I díke ôrok ládamo.

5. Díka ocsi vekvecsnomi, Jezusi, színi nyegvomi, Takáj i dűhi szvétomi, — V-bívoszti Bôgi ednomi.—

Nôta: Oh vekivecsne miloscse.

166. **B**ôg! tí szi tvojo velikoszt Odícseno vöszkázao, Gda szi rêcsi tvoje szvetloszt Vandrarom na poszvêt dao, Da bi na tvoje szpoznanye I vugodno zvisávanye Pripelao vsze národe.

2. Oh ocsa! za to szmilenoszt Te z-szrdcza zvisávamo; Ár vu nyê vécsno lűbéznoszt Z-radosztjov szpoznávamo. Vcsi nasz nyö prav postűvati, I nyé glász naszledűvati, Vu 'zítki i vu szmrti.

3. Nyê blagoszlovleno szvetloszt Vsze bole ra-
sürjávaj; Vuositelom visno môdroszt Na nyê glásen-
dávaj, Národom pa sztálno vrêloszt, Da, preszámnav
nyê vrêdnoszt, Nyô z-haszkom poszluhsajo.

4. Daj vszêm vu tvojem závezki Z-vrêdnim sz-
czom tál vzéti, Da sze tebi, düh nebeszki, Vsza-
düsa poszvéti: Vjedínaj vsze v-tvojem színi Eti, i ta-
na viszíni, Vu veri i lübézni.

Nôta: *Verosztújte, oh krsztseníczi!*

167. **B**lázeni národ, kí od tébe, Oh Bôg, vdábi
zítka poszvét! Nyega na velkoj pôti né-
Nemre zblôditi jálen szvét; Ár pri tvojoj rêcsi. Ka-
pri szvetloj szvécsi, Szrdcsno potúje, V-szvetsztvi s-
ponávla, V-deli blagoszlávla, I koronúje.

2. Ali jaj tomi, kí tvoj poszvét Zavr'ze, i v-kmíc-
blôdi! On szam klácsi szrecse szvoje czvét; Ár sz-
z-zlom, kak decza, lôdi; K-szvêti sze pridrû'zi, I
têli szlû'zi Vu blôde szenyi: Toga díka vêhne, Ka-
szpár meglé lèhne, V-ocsnomegnyeni.

3. Blôdnoszt toti etak govori: *Kcsemi szí je na-
bo'za rêcs? — Vêm vu czêlom sztvorjênyi gorí Têl-
jezér vekvecsni szvécs, V-neznanoszti nôcsi, Bôga ko-
zajôcsi V-díke szvetloszti! — Tam, vandrar, szpo-
návaj Oco, i zvisávaj V-nyega velkoszti!*

4. Ká'ze, isztina, i szvét Bôga Odicsene szpodob-
noszti, I v-nyem zgájana csüda vnôga Szó szvedo-
nyegve zmo'znoszti: Ali kak temni mrák Oblêva tén-
trák Szvétá bo'zega! — *Brezi bo'ze rêcsi Li pri tem-
szvécsi Glédamo nyega.*

5. Kak vnôgi szo v-prepaszt vtonyeni, Kí szo v-
mar tak stímali, Kâ szo, na szlab rázum szlonyem
Bôga zadoszta szpoznali! — Tadanke nesztálne,

frlike jálne Je zmêsaó, kak sznêt, Med vere isztino, Gda je nyé vretino Hotécs zakrio, szvét!

6. Ka za môdroszt more zgrüntati Sztópáje bo'ze szkrovnosztí, I ranyenim szrdczam trost, dati, Pri zmenkanyi i tú'znosztí? — Sto nam je vucsitel, Sto gvüsen voditel, Na poti szvetsztva? — Sto nam ká'ze v-szmrti, I vu díke vrti Örok blá'zensztva?

7. Rêcs bo'za vsze tô doprineszé Z-neprebrodjenov môdrosztjov; Ona vsze vucsi, vszêm mír neszé, Vsze o'zíváva z-radosztjov, Gda, kak düsni ran vrács I angel varivács, Z-nami potüje, I z-mírom vecsnosztí, Na czíli vernosztí, Vsze korunüje.

8. Oh! — hvála ti, vecsna miloscsa, Za tak dráge rêcsi poszvêt! Hvála, kâ sze, kak veren ocsa, Tak szkrbís za nevrêden szvét! — Pelaj vszamogôcsi, Vsze, vsze z-blôde nôcsi, Na sztezo 'zítka, I vsze krszt-seníke Vcsíni örocsníke Nébe prebítka!

Na žnáno nôto.

168. Szpômeni sze, goszpon, z-verni tvoji, Kí k-tebi kricsíjo z-nevôl szvoji; Z-dühom tvojim bojdi nyim nazôcsi, I potrôstaj je v-vszákoj te zkôcsi.

2. Daj nam pred vszêm, ocsa vszamogôcsi, Tvoje rêcsi krüh otávľajôcsi, Ôd steroga szam velís, erkôcsi: „Kí de ga jo vszigdar de 'zivôcsi.“

3. Nedaj tvoje isztine 'zéjati; Rêcsi tvojo trôst nam daj v-'zívati: 'Zítka vodé sze nam daj napiti, I 'z-nyé hládom düso otaviti.

4. Gda sze tvojga szína návuk vesímo, Daj, da vu tom nigdar nedvojímo, Kâ nasz po nyem 'zelês tí zbôgsati, I na vecsni 'zítek pripelati.

5. Záto nam tvojga düha podêli, Da bomo, kak poszľühsávci vrêli, V-lêpom szrdczi rêcs tvojo var-
vali, I obilno nyé szád prinásali.

6. Nê! nedaj nam od nyé zablôditi, Ni od práve vere odsztôpiti, Nego vrsi nasz po nyè vu szvetsztvi. I tak nam daj ednôk tál v-blá'zensztvi.

7. Hvála tebi za tvoje rêcsi czvét, Hvála za nyé szladki trôst i poszvêt! — Oh! — osztani ona kincs nas v-'zitki, I ôrok nas v-nebeszkom prebítki.

Nôta: *Hváleno bojdi, Bôg, vekveke.*

169. Z-zahválnim szrdezom, Bôg, k-tebi prihájamo. Pri kôm vecsni dobrôt punoszt nahájamo. Za dár rêcsi tvoje tebé zvisávamo; Ár v-nyè najdragsi kincs düsni szpoznávamo.

2. Oh! — primi áldov nas, gda tebé molimo: Od-püsztí nam grêhe, z-szrdeza te proszimo; Slísaj vüszí nasi glász, pri vszój nevrêdnosztí, I szpuni nam pros-nyo sz-tvoje szmilenosztí.

3. Za'zgi tvoje rêcsi vu nami lübéznoszt, I zvršávaj po nyè med nami pobo'znoszt; Pelaj vsze na právo vero i szpoznanye, Da tebi szlű'zimo, kak verni krszt-sanye.

4. Jezus, szin tvojs, tak vesi, kâ, kí pred vszêm iszcse Nebeszko králevsztvo i prebiváiscse, On lépí tál vzeme — nê szamo v-dühovni, Nego i v-zemel-szki dobrôtaj telovni.

5. Daj nam tak z-vrêlosztjov rêcs tvojo íszkati, I v-nyè k-nam gucsécsi môder glász szlísati; Da me etak vrêdni, pri sztálnoj vernosztí, Tvojga blagosz-lova tû i vu vecsnosztí.

6. Ka bi nam hasznilo vesz szvét zadobiti, Csi bi szí 'z-nyim düso mogli pogübiti? — Vu práh má szpád-noti vsza díka zemelszka. — Blá'zen, kí je szprávla-ta vecsna nebeszka!

7. Za düso sze nam tak pred vszêm daj szkrbetí.

Ino rêcsi tvoje vecsni kincs 'zeleti; Ar csi mo gedrni
vu nasem krsztsansztvi, Ti nam obilen tál dás vu zve-
licsansztvi.

Nôta: *Oh Bôg, oh mili Bôg!*

170. Csi 'zelês, krsztsenik, Szrdcze tvoje zbôgsati,
Nezawüdi rêcsi Bo'ze vrêlo szlísati; Pre-
miszli, kâ li 'z-nyé Mores prav szpoznati 'Zitka réd,
i bo'ze Potí zbrodjávi.

2. Ali tak jo veri, Kak rêcs Bôga 'zivoga, Koga
bi v-nyé glászi Csüo gúcsati szamoga. — Csti, szlísaj
jo z-verov, Szrdczom, postüvanyem, I na düsni czimper
Vrêlim setüvanyem.

3. Zdühávaj gûsztokrát: *Goszpodne, tí, vísna
môcs! Daj mi k-tvojój rêcsi Volo, rázum, i pomôcs;
Da dúz'noszti moje Z-nyé isztin szpoznávam, I nyé
zapôvedi Z-radosztjov szpunyávam.*

4. Nenihá ocsa tvoj Tebé v-robsztvi blôdnoszti;
Nè! — szam de te pelao Na pôt práve môdroszti:
Csi ti nyegovo rêcs Rad estés ino csüjes, Dá ti volo
i môcs, Naj jo naszledüjes.

5. Oh! — csti i szlísaj jo Brezi blôdne dvojnoszti;
Odtrgni sze v-dühi Od szvetszke nászladnoszti: Ár
ki sze k-szvêti ráj, Kak k-Bôgi pridrü'zi, On odv-
ze düso, I li têli szlû'zi.

6. Naime dén pocsinka Poszvêti tvojmi Bôgi: Há-
haj sze od mární 'Zitka ôpravicz vnôgi: Szkrbi sze
za sztálne Kincse düse tvoje — Tam, gde Bôg vküp-
szprávla Odebráne szvoje.

7. Csi ti gda rêcs 'zitka Szpüsztí v-szrdczy kore-
nyé; Idi, i tak csini, Kak ti ona dá vcsenyé: Pre-
meesi, obcsüti Prav nyé môcs bo'zanszko; Tak nai-
des v-nyé nágib Na hodbo krsztsanszko.

8. Czil tvoje bívoszti Je jákoszt i blá'zensztvo;

Záto te rêcs bo'za Büdí na 'zítka szvetsztvo: 'Z-nyé sze tak vcsi môdroszt Krsztsanszkoga 'zítka, Naj te pela na mír Vecsnoga prebítka.

9. Csi je gde nerazmis, Neboj záto k-nyé túhi: Bôg ti dá k-nyé poszvêt Po szvojem szvéto m dñhi. Ka pa zapopádnes, Zdr'zi i naszledűj: Ali nyé szkrovnosztí Veri ino postűj.

10. Znás dobro, kâ je Bôg Globocsína szkrovnosztí. I nyegva szvéta rêcs Zdenecz nezbrodjenosztí. — Kakda bi tak mogao, Oh práh nepopolen, Nyega pôt zgrüntati Rázum tvoj nevolen!

11. I csi bi ti taki Vszáki píszk nezgrüntan bio. Vu kom je Jezus tvoj Isztine bo'zansztva vesio; Bátrívno bi szmeo vsze Tí i te vervati: Ár te nescese Bôg 'znyim Na pogübel zvati.

12. Prími tak, krsztseník, Rêcs bo'zo z-gotvnosztjov; Veri, i naszledűj Nyé isztine z-vrêlosztjov: Ona de ti sztálen Kincs tvoj v-etom 'zítki, I zálog blá'zensztva V-nebeszkom prebítki.

Pred predgov.

Nôta: *Szladki Jezus, mí szmo szem.*

171. Jezus! tvoje rêcsi glász Scsémo mí zdâ poszluhsati; Tí ravnaj 'z-nyé dűhom nász, I daj nam vszêm prav szpoznaí Potí ravnanya bo'zega. I dűznoszt sztána nasega.

2. Pamet nasa je sz-kmiczov, Dűh pa z-márnosztjov obvzėti: Tí nasz z-rêcsi praviczov V-dűsi i v-têli poszvėti; Ár li od tébe, visna môcs, Vdáblamo poszvêt i pomôcs.

3. Tí, vsze díke vretina, V-nami iszkro vere nêti: Rêcsi tvoje isztina Nam na sztezi 'zítka szvéti: Da Bôga v-szvetsztvi csesztímo, I vu díki tál dobímo.

Na tô nôto.

172. **G**oszpodne! v-hi'zo tvojo Szmo prisli, rêcs
zítka sze vesít. Ti, ki szí nasz oszvojo,
I pôzvaó v-dühi te csesztít, Pelaj po isztine pôti
Nász czili vecsnosztí prôti.

2. Ti, vszê dobrôt vretina, Vlê i na nasz blagosz-
lov tvoj. Tvoja vecsna isztina Nam vszêm gorécsa
szvécsa boj, Na sztezi práve vernosztí, I odícsene
vecsnoští.

3. Rêcsi tvoje prêdganye Bojdi v-nami szádarodno,
I vüsztt nasi szpêvanye Tebi, vecsen düh, vugodno.
— Krêpi nasz v-veri, vüpanyi, I daj nam tál v-
zvelicsanyi.

Nôta: Goszpon Jezus, verni sze k-nam.

173. **G**oszpon Jezus! tvojga düha Vlê vu nasa
szrdeza tüha: On za'zgi nasz, verne szvoje,
Na 'zelênýe rêcsi tvoje.

2. Nadigni nasz na zahválnoszt, I právo krszt-
sanszko sztálnoszt; Da vu veri nezdvojímo, I vu do-
brom obsztójímo.

3. Ednôk mo, v-szvetloszti klecsécs, I tebé vu
diki gledécs, Szvét', szvét', szvét' je Bôg! szpêvali,
I sz-tebom sze radüvali.

4. Dika ocsi na viszíni, I tebi nyegvomi színi,
Takáj i dühi szvétomi — Bôgi v-bívoszti ednomi.

Na znáno nôto.

174. **H**odi k-nam, oh düh szvétí! Szrdeza nasa
poszvétí, I pelaj nasz vsze sz-kmicze,
Na pôtt tvoje pravicze.

2. Rêcsi bo'ze isztina Je szvetloszti vretina: Nyô
nam tak daj razmiti, I pôleg nyé csiniti.

3. Daj nam v-trêznom 'zivilènyi, I vugodnom esi-
nènyi Najvékso radoszt meti, I za dûso szkrbeti.

4. Trôstaj nasz vu 'zalosztí, I vari zla v-radosztí;
Vu szlabosztí nam daj môcs, I v-boji vere pomôcs.

5. Tak mo ti v-bo'zem sztráhi Szlû'zili 'ze tû v-
práhi; Tam mo ti pa z-seregmi Szpèvali angelszkimi.

Na lasztívno nôto.

175. Oh milosztivni ocsa! Daj nam dûha szvétoga-
tí, vekvecsna niloscsa, I trôst szrdcza
tú'znoga, Pelaj sz-kmicze blôdnosztí I grêhote odúrne.
Na sztezo pobo'znosztí Nász, odebráne verne.

2. Krisztus! kí szi dûha môcs Podêlo vucsenikom.
I nyega zmo'zno pomôcs Obecsao vszêm verníkom.
Posli zdâ i nam nyega, Da nam szrdcza poprâvi,
na glásza tvojega Razmênje prav priprâvi.

3. Szvétí düh! tí, visna môcs, Bojdi nas poszve-
titel, I podêli nam pomôcs, Kak môdrosztí voditel;
Da rêcs bo'zo z-vrêlosztjov Poszlûhsavsi, zdr'zimo.
I varvavsi z-radosztjov, Nyé lêpi szád rodímo.

Nôta: Szladki Jezus, mî szmo szem.

176. Blá'zen je, kí poszlûhsa Rêcs bo'zo ino zdr-
'záva! — Goszpodne, nasa dûsa Zdâ mo
lécs k-tebi zdüháva, Da nasz tvoj glász naj zbôgsáva.
I na 'zítek povodjáva.

2. Vesi nasz vsze zdr'závati, Ka szluga tvoj pred-
nász dáva, I verno szpunyávati, Ka dú'znoszt zapo-
vedáva; Da vu môdrosztí czvetémo, I vu vszem do-
brom rasztémo.

3. Vecsni kincs je rêcs tvoja. Oh! — daj nam jo-
tak varvati, Da ni v dnévi nyé boja Nemíszlimo nye
odati. — Krêpi i v-szmrtnoj bolezní Szrdcze nase v-
nyé lûbézni.

*Po predgi.**Na prêdnyo nôto.*

177. **D**íka ocsi vecsnomi, Kí, szkrb noszécs na
 örok szvoj, Delí lüdsztvi vernomi, Ka
 szlűzi dűsi na pokoj: Nyemi poszvêt i trôst dáva,
 I v-veri je potrdjáva.

2. Bôg te szvoje rad csűje, I nyim blagoszlov podelí.
 — Kí rêcs bo'zo postűje, I li v-dobrom sze veszelí; On
 je 'ze eti prav szrecsen, Tam pa dobí 'zítek vecsen.

3. Postűjmo tak i mí vszi Rêcs bo'zo i nyé praviczó;
 Hodmo, i zebermo szí Nyé pôt, odűrivsi kmiczo: Hítmo
 vszi po szvetsztva pôti Czili vekvecsnosztí prôti.

Na tô nôto.

178. **H**vála Bôgi; szkoncsali Szmo 'ze szlűzbo
 goszpodnovo, I obilno szpoznali Tanács
 i volo nyegovo. — Tak szkrbí za nász, szirôte, Bôg
 i ocsa vsze dobrôte!

2. Blagoszlov bo'zi je 'ze I trôst vere vszêm nam
 dáni: Mí szmo tak díke bo'ze Örocsníczi odebráni. —
 Oh! — varmo vszi naso vrêdnoszt, I szka'zűjmo Bôgi
 vernoszt.

3. Bôg! nase vöidênýe Áldűj i notriidênýe: Bla-
 goszlovi mislênýe, Recsí, hodbo, i csinênýe! Da v-
 tvojem sztráhi 'zivémo, I v-právoj veri merjémo.

2. Szvéti krszt.*Nôta: Nas drági ocsa, vretina môdrosztí!*

179. **K**rsztsanszke vere vekvecsna podsztava Je sz.
 Krszt, kak Jezusa násztava, Po kom sze
 gorijemlémo v-krsztsansztvo, Na zvelicsansztvo.

2. Mí szmo v-ocsé, szína, dűha szvétog Imé

krsztseni, i tak vu csisztoga 'Zítka szüknyo vszi gori-oblecseni, I poszvetseni.

3. Mi sze tak záto krsztsanye zovémo; Ár vu szpoznanyi dél bo'zi rasztémo, Vu právoj veri pobo'zno 'zivémo, Ino merjémo.

4. Mi li ednoga Bôga vadlújemo, I ka 'z-nyegvoga zákona csűjemo, Tô postűjemo z-recsmí i miszlamí. Ino z-delami.

5 Bôg nam pa v-krszti tô oblűbo dáva, Kâ nasz po színi za szvoje szpoznáva, I kâ nasz vsze dícsi po tom 'zítka V-vecsnom prebítki.

6. Tak nam sz. krszt v-nébo odpré dveri, Csi obsztojímó v-právoj 'zivoj veri, Ino csi Bôga, kak sz v-rêcsi vcsímó; V-dűhi csesztímó.

7. Právo vero tak vszi do koncza zdr'zmo, Ta-danke blůde, ino grêh zavr'zmo, I zákon bo'zi, kak decza postűjmo, I naszledűjmo.

8. Tak de po krszti Bôg nas veren ocsa, I gvűsen őrok nas, nyegva miloscsa, Zákon pa bo'zi zmo'zen nágib szvetsztva, I zrok blá'zensztva.

Nôta: *Dober je nas Bôg, porazmíte.*

180. **K**rsztseník szem, naj tebi szlű'zim, Goszpodne, vu'zítka pobo'znosztí, I naj sze kszvétí nepridű'zim, Kak mányi rob grêha i blůdnosztí. Pozványe moje je, 'zítka szvetsztvo, Vűpanye pa vek-vecsno blá'zensztvo.

2. Kaksi dobrôt szem v tom závezki, Kakse miloscse tálník vcsinyeni! — Po nyem je meni Bôg nebeszki Ocsa pűsztao, gda szem okrsztseni; Po nyem mam jasz őrok szinovcsine I krsztsanszke práve szlobodcsine.

3. Bôg! tí szi mi szam szpoznati dao, Kakda mam vu dűhi csesztíti, I vu tvojoj rêcsi pokázao, Ka

mam vervati, i kak esiniti, Lübeznívo je tvoje szkoncsanye, V-kom mi ravnas pôť na zvelicsanye.

4. Tí me vrácsas po tvojoj rêcsi Od szteze zla i blódne rú'znosztí, Pri nyê, hak pri gorécsoj szvécsi, Mi ká'zes i csészt moje dú'znosztí; Pelas me, po návuiki krsztsansztva, Z-robsztva, grêha, i kmicze bolvansztva.

5. Dika tebi, vecsna szmilenoszt, Kâ me sz-tak ocsinszkim tálom lübis, I kâ mi szam, za sztálno vernoszt, 'Zelni nájem vecsnosztí oblübis. — 'Ze te, gda szem te niti nêpoznao, Szi mi vekvecsni dobrôt punoszt dao.

6. Ocsa! kak bi te nezvisávao, I nenaszledüvao vôle tvoje? — Kak bi z-radosztjov neszpoznavao, I neprestímao vrêdnosztí moje? — Tvoj szem jasz, i li tebi, ocsa moj, Vesz moj 'zítek na csészt poszvetsen boj.

7. Naj popolno morem szpuniti Sztána mojega tak szvéto dú'znoszt, 'Zítek moj tebi poszvetiti, I obarvati szrdcza nedú'znoszt, — Tí me zákun moj vesi postüvati, I, kak verno dête, potüvati.

Nôta: *Kí od Bôga odsztôpi.*

181. **C**si scsés vzéti, krsztsenik, Tál v-miloscsi bo'zój; Postüj, kak bo'zi verník, Krsztni závezek tvoj: Zdr'závaj, Szpunyávaj Tvoje obecsanye, I vecsno szkoncsanye.

2. Jaj tebi, csi neszpunis, Ka szi tû oblübo! — Jaj, csi vnémár oszkrúnis Tak szvéto oblübo! — Mantre zla, I pekla Tí szam szebi szprávis, I düso zaprávis.

3. Grêh bos noszo vu kríli, Kak csemérno kacso, Steri te tam na czili Z-grozov bode klacso, Gda de Bôg Szam ednôk Odkrívao v-praviczi Zgájana vu kmiczi.

4. Bôg! tí nasz vesi tvoj zákun Vszední postüvati.

I na díke velki lon Môdro kebzüvati, Blá'zensztva szvetsztva Kincs szkrbno varvati, I vero zdr'zati.

5. Tak nasz eti nede szram, Kâ szmo okrsztseñi Ednôk pa odlôcsis nam Sztánek odícseñi, Pri tel Gda k-szebi Pozovés sereg tvoj, Na vekvecsén pók

6. Kak blá'zeni de tam on Pobo'zen krsztseñi Kí je tvoj szvétí zákon Postüvao, kak vernik! — Mâ Bôg, Daj ednôk Vszëm, na zítka szvetsztvo, Pri v-tô blá'zensztvo!

3. Szvéta vecsérja.

Nôta: *Veszéli sze, Moje szrdcze!*

182. Szrdcze moje! Gotovo je 'Ze vrásztvo dús be lezni: Na blá'zensztvo Sze 'ze szvetsztvo D z-dêsznov lübézni.

2. Sz-pobo'znosztjov, Vüpaznosztjov Setüj k-mí oltári, Gde ti trôst szvoj Szam Jezus tvoj Neszé miloscse dári.

3. On te v-rêcsi, I v-obêcsi Szam etok zové k-szebi: „*Hodi k-meni, Obte'zeni! Jasz dam mír düm tebi.*“

4. Idi k-nyemi, Kak k-tvojemi Vrácsi zdâ z-vü paznosztjov: Ali kebzüj, — Ah! — nezbantüj Nyeg z-niksov rú'znosztjov.

5. Csi prebrodis, I oszôdis Ti prav tvoje mislênje Náklonoszti Telovnoszti, 'Zítek ino csinênje:

6. Tvoja hvála — Ah! — kak mála Ti je on pred Bôgom! — Obto'zeni, I vtepeni Sztojís tí pred nyim v-vnôgom.

7. Podvr'z szôdbe! Tvoje hodbe Nesznâ'zi práva vernoszt: Nezahválnoszt, I nesztálnoszt Je dnévov tvojrêdnoszt.

8. Vu hotènyi, I csinènyi Nedás lübèzni sztána;
Zlocsasztnoszti, I márnoszti Ti je mível podána.

9. Oh! — zbrodjávaj, I szpoznávaj Eti tvojo ne-
vrèdnoszt: Híti nazáj Pá na sztopáj, Steri pela na
vecsaszt.

10. Neobtrüdi! — Nezamüdi Nika na 'zítka pôti.
— Povrni sze! — Odüri vsze, Ka je dú'znoszti prôti.

11. Szvéti je Bôg! — On vsze ednôk Oszôdi vu
praviczí. Jaj, kak hüdi Je sztán lüdi, Le'zécsi v-zla
temniczi!

12. Ete szvetsztvo Na blá'zensztvo Li tomi szlü-
'ziti má, Kí z-gotovim I vugodnim Szrdczom nyé v-
'zivati zná.

13. Tim nevernim, I odürnim Je môk zrok ono 'ze
zdá; Po tom 'zítki Pa v-prebítki Vecsnom vr'ze nyé
na jaj.

14. Na tô kebzüj, Vandrar! — potüj Môdro na
velkoj pôti. — Povrni sze! — Objôcsi vsze, Vsze,
ka je Bôgi prôti.

15. Bojdi na tom, Da sze potom Vu vszem Bôgi
poszvetís, I v-vecsasztí Tí vernosztí Nájem od nyega
dobís.

16. Sz-poníznosztjov, Vüpoznosztjov Sze moli nyemi
dén, nôcs, Da ti k-tomi Vugodnomi Podelí volo i môcs.

17. Szredbeník moj! Tí, gvüsen voj Na sztezi povr-
nènya, Tí mi daj môcs, Ino pomôcs K-voli dobrocsinènya.

18. Tí, oh szvéti, Me poszvèti Szebi na vrèden
aldov, Da dosztójno, I vugodno V'zívam jasz tvojj bla-
goszlov.

19. V-veri krepkoszt, V-dobrom vrèloszt Mi tü daj
nahájati; Szpômenek tvojj, I zákun moj V-dühi pre-
metávati.

20. Tvojo vrèdnoszt, I lübèznoszt Me vesi prav posz-
tívati, I na czíli V-tvojem kríli Zvelicsano zaszpati.

Nôta: *Sznâ'zi sze, oh drága dŭsá!*

183. B li'zaj sze dŭsa, k-szvétimo Oltári jesusovom — Szvéti tam nyegvo szmilenoszt, Návul peldo, szmrt, lŭbéznoszt: 'Zivi z-vecsérjov nye govom. Kak 'zitka hránov dŭhovnov, I glászi vu poníznoš. Velikoszt nyegve vrédnošti.

2. On szam te zdâ zové k-szebi, I sztánek iszes pri tebi. Idi tak k-nyemi z-vŭpanyem, Idi z-gréhov 'zalŭvanyem. Moli ga za odpŭsztsanye, Za mír, trôst i zvelicsanye. Oblŭbi vu veri sztálnoszt, 'Zitka szvetsztvo, i zahválnošt.

3. Idem z-gréhov 'zalŭvanyem, Ino miloscse vŭpanyem K-tebi, dŭs verni veszelník. Kí szi vecsni dŭbrôt delník. Oh! — tí sze z-menom vjedínaj, Ino dŭš pomôcs mi daj, Da sze od gréhov vkrâvrném, I k-tebi sztálno povrném.

4. Znam, csesztô szem te odvrgao, I sztezo 'z-povrgao; Ali vém tí, vecsna miloszt, Vidis szrdce mojga szlaboszt. K-tebi kričím: szmilŭj sze mi, Z-trôst zdŭhávajôcsemi, I daj zíditi míra szunczi Vu mojga vihérnom szrdcezi!

5. Verjem, kâ bos z-dŭhom tvojim Vrács bolezni ranam mojim, Kâ me sz-prepaszti zla zdignes, I szvetsztva sztezo nagnes: Obeszeliš szrdce moje Z-vŭpanyem miloscse tvoje, Kô szi mi potrdo v-szmrt. Gda szi za mène vkŭpsztrti.

6. Jezus, 'zitek dŭse moje! Glédaj áldov mantr tvoje. Tí, vecsna szmilenoszt nébe, Me neodvrzi oš szébe: Erczi meni potrtomi Szlugi tebi pokornomí, „Idi 'ze vu míri, szin moj, Odpŭsztseni ti je gréh tvoj.

Nôta: *'Zivém jasz, tak velí troj Bôg.*

184. N eidi, brátecz odkŭpleni, Neidi v-blato z-vtopleni K-jesusovomi oltári, Naj ti ne...

düsi k-kvári; Ar csi oszkrúnis tô szvetsztvo, Zakoezkas tvoje blá'zensztvo.

2. Jezusa tí ospotávas, Csi sze v-grêhi pribli-
závas K-szvéto mi sztoli nyegvomi, Kak meszti sztráha
vrêdnomi, Vnêmar vtepés nyega áldov, I toga szvet-
sztva blagoszlov.

3. Nê! — pítaj pred vszém szam szebé: Jeli ne-
rú'zi grêh tebé? — Jeli ti je csiszto szrdcze; I szíja
v-nyem míra szuncze? — Jeli te netô'zi v-vnôgom
Düsna vêszt tvoja pred Bôgom?

4. Csi te szkvarjúje szodecz tvoj, I zgübo szi düsni
poko, Ali zbantüvao blí'znyega, Kak v-Bôgi brata
tvojega: Ogni sze szvetsztva etoga 'Zivlênnya tak ne-
vrêdnoga.

5. Szpozna, hodbo tvojo nôro! — Idi, i vesíni po-
kôro: Sztôpi pred pvavicze szodecza, I objôcsi grêhe
z-szrdcza. — Tak prihájaj ocsiszszeni Pred sztol Bôgi
poszvsztseni.

6. Li tak sze vesínis vrêdnoga Tálnika szvetsztva
etoga; Tak de te trôstao Jezus tvoj: „*Odhájaj vu
mári, szin moj!*“ Bôg de ti znôvics tvoj ocsa, I gvüsna
nyegva miloscsa.

7. Ali csi ti toga trôsta Düsa z-gvüsnosztjov ne-
kôsta; Csi z-bojêcsim szrdczom prídes Pred oltár, i
vkrâodídes: Trepecsi, grêsník! — tô szvetsztvo De
ti na vecsno preklétsztvo!

8. Bole bi tak bilô tebi, Da tí nigdar, nigdar nebi
Tála vzéo v-tom szvéto m dári, Pri tak vtepemom oltári,
Ni té vere nebi szpoznao, Stêre szi zdr'zati nêznao!

9. Szredbeník! nedaj mi nigdár Sztôpiti pred míra
oltár Z-nedosztjov náklonosztjov, I gnüsznov neza-
hvalnosztjov, Stera bi me nevrêdnoga Vcsíníla dára
etoga.

10. Tí, velki mantrník, mi boj Nazôcsi i v-vôri

etoj, Naj z-csísztim, gotovim szrdczom Posztánem pred
tebom, szodczom, Z-vrèdnim tálom vzemem dár tvoj
I v-nyem naidem dùsni pokoj.

Nôta: *Gda ma szkrádnja vöra pride.*

185. **J**ezus! ti szí zapovedao Szpômenek tvoj
csesztiti, Gda szí nam szlèdnyi dén tvoj
dao Vu vecsérji szvetiti, Tak erkôcs: „jéte, i pýje
I tó, gdakoli csiníte, Csinte na szpômenek moj!“

2. I jasz z-seregom krsztsanszkim 'Zélèm bídì
zdâ gôszt tvoj, I sz-tvojim dárom bo'zanszkim Scesen
otaviti dùh moj, Kí zdüháva pod bremenom Zla le-
'zécsega nad menom, Iszkajôcs trôst miloscse.

3. Zaman je 'zelènye moje, Csi szam szebé szkvar-
jűjem, I szvéte vrèdnosztì tvoje Z-'zítkom prav ne-
postűjem; Csi li z-gnűszne szkazlivosztì V'zívam dár
tvoje milosztì: Jaj! — szôdbo szí 'z-nyim szprávlam

4. Ali vretina pokoja De mi tvoja vecsérja, I áldov
za grèh szmrt tvoja, Koga môcs v-meni vdérja: Pô-
k-najlepsemi blá'zensztvi Naidem jasz vu etom szvet-
sztvì, Vu 'zítki i vu szmrtì.

5. Po nyem sze mi za'zgé szrdcze Na tebi dú'zno
vernoszt; V-nyem nahájam trôsta szuncze, V-nyem
nágib na pokornoszt, V-nyem povrnènya mocsen zrok
I tvoje lűbézni porok, V-nyem zálog zvelicsanya.

6. Tű sze vcsím, kak mam lűbiti Bôga ino bli-
nyega, I sz-kaksím szrdczom dícsiti, Szredbenika
mojega, Kí sze je v-tak sztrasnoj szmrtì Gotov bio
za szvét vkűpsztrti, Gotov áldov posztátì.

7. Tű tak 'ze vu etom 'zítki Trôst naide dùsa
moja; Tam pa v-nebeszkom prebítki Mi szvétì díka
tvoja: Tű szem tvoj právi vucseník, Tam bom pa
ednòk ôrocsník Nezrecsene radosztì.

8. Hvála ti, mili szredbeník, Za té vecsérje szvet-

szto, Po kom tí, oh dūs veszelník, Vrsis lūdi blá-
zensztvo. Oh! — krèpi po nyem vsze verne, I bôgsaj
v-hodbi odūrne. — Pelaj vsze na mír vecsni.

Nôta: *Vrêmen tecsé, i k-grobi.*

186. **P**risztáplajte, krsztsanye, K-jezusovomi oltári!
Iszcsite zvelicsanye Vu etom miloscse dári:
Sztante z-szrdczom gotovim Tü z-seregom nyégovim.

2. Pokrèpte sze tam v-dühi Na lübézen szvetsztva
zitka, I nebojdte vecs tühi Naszledniczi szredbeníka.
Znyim szte tü vjedínani: Bojdte nepokáraní.

3. Sztôpte na pôt jákoszti, I poszvétte 'zítek nyemi,
Ki sze je szam z-miloszti Áldüvao míri vasemi: Naime
pa lühte z-düse, Kak on, vsze brate vase.

4. Zavr'zte ta zemelszka; Ár szo dūsi pogübelna,
'zelte ta nebeszka, Vecsna i zvelicsitelna. — Tak je
Jezus vas csinío; Tô môdroszt je i vász vesío.

5. Zeberte sztezo teszno Zvelicsane pobo'znoszti,
I podajte szí dêszo Neszkazlíve lübéznoszti. Eti szte
vszi ednáki: Bojdte tak vszi i jáki.

6. Eden Jezus je vszê voj, Eden je czíl nas v-
nebeszi; Tô záto szkrb nasa boj, Da v-jedinszti
zivémo vszi: Tô 'zelê Jezus od nász. Oh! — bôgajmo
nyégov glász.

7. Kakda bi odürjávaeo Jasz tálnike krvi moje, I
vnêmar zametávao, Ocsa, odebráne tvoje Znajôcs, kâ
szo vszi tvoji, I v-tebi bratje moji?

8. Kí tak v-szkuzaj plavajo, Ali v-krili szrecse
szpijo; Kí pod grêhom czagajo, Ali v-jákoszti szto-
jjo: Vsze szem gotov lübiti, I vszêm z-szrdcza szlű'ziti.

9. Nezavr'zem nikoga, Kaksté szí je on nevolen;
Rad obiném vszákoga, Kí me je lübiti volen: Vszêm
zelêm povrnênnye; Nikomi nê szkvarjênnye.

10. Vêm mi je v-tom vorezan dao Jezus, kak voj

zvelicsanya, Kí je za vsze áldüvao Szebé, kak áldor vtisanya, I vsze setüvao díke Vesinití örocsnike.

11. Tecste, szkuze radoszti! — Mí szmo Jezus verníci, I, kak decza jákoszti, Dobrôt nyegvi örocsnící: Nè szmo vecs szírotícze; Ár szmo nyegvi ovesícze.

12. Tí, kí szí nam zakúno Sz-krvjov 'zítka örocsíno, I, geto szí vsza szpuno, Pozdignyen szí na viszíno; Szlisaj szredbeník, nas glász: Vlè blagoszltí tvoj na nász.

13. Ednòk mo te v-szvetloszti Z-vísisim glászon csesztíli, Gda mo v-nemrtelnoszti Velíki dén tvoj szvetíli, Szkrovnoszti tvoje molécs, Ino lübézen hválecs

Nôta: *Ah! — ka bom jasz grêsník csinío?*

187. Jezus! tí szí z-szvétoz krvoj Za grêsní szvét áldüvao, Da bí ga mók mentüvao; Tí szí sz-tak boleznov szmrtjov Szprávlao vszém szpravicsanye, 'Zítek i zvelicsanye.

2. Ali — ah! — sto öroküje Szredbeno tvoj vrêdnoszt, I velko zaszlűzenoszt? — Ár kelko prav postűje Áldov tvoj z-zahválnosztjov, I krsztsanzszkov sztálnosztjov?

3. Blôdnoszt i kmicza dühovna Pokriva esceszvét tvoj, Kí nemára za mír szvoj; Rúzna bátrívnoszt telovna Szkvarjűje lüdi hodbo, Nyim na pravicsno szôdbo.

4. Li z-vűsztami szpomínajo Vnôgi tvoj presztrascíboj, I líciz tvoji krven znoj; Ali z-'zítkom razpínyaj Tebé v-rűznój blôdnosztí, I gnűsznoj zlocsasztznosztí.

5. Vnôgi z-szkuzami polèva Kri'z tvoj lí z-szkazívosztí, Glédajôcs te v-'zúkosztí; Moli, czaga omedlèva V-szrdezi placсно zdűháva, Csesztô sze szpovedáva

6. Ali nepremízli dobro Zroka grozni mók tvoj

— Neszpozna grêhov szvoji, Niti nesetüje môdro Hüdôbe odüriti, Ino Bôgi szlû'ziti.

7. Kelki bláznik v-bátrivnoszti Trosi prilicsno vrêmen, Dûsi szvojoj na bremen, Geto vu neszpametnoszti Pokôro zamüdjáva, I glász tvojj zametáva!

8. Tak stíma on, kâ na czili, Vu szlêdnyem boji szmr̃ti, Gda de 'ze vesz vküpsztr̃ti, V-ranaj tvoji, Jezus mili, Gotov naide on trôst szvoj I dûse vecsni pokoj.

9. Ah! — gda má zacsnoti ednôk V-blôde szne le'zecs̃i szvét Postüvati tvojj poszvét, Tak da v-'zúkoszti tvoji môk Naide nágib zbôgsanya, I tak trôst zvelicsanya?

10. Szredbenik! vesi nasz z-môdrosztjov Zbrodjávati tvojj sztopáj, I tak nedú'zen szpadaj, Da sze z-bôgabojaznosztjov Szkrbím̃o za m̃ir dûsni, I nebeszki sztan ṽisni.

11. Nedaj nam nigdar v-blôdnoszti Bláznikov tála meti, I vnêmar tá'ziveti; Da sz̃i po neszpametnoszti Dûse nezaprâvlamo, I szôdbe neszprâvlamo.

12. Zaman je vszễm tvoja vrêdnosz̃t, Kí sze te neboj̃jo, I prav neszpokor̃jo. Li szrdcza csíz̃ta nedú'znosz̃t Sze szloni tû na tébe, I tam má ôrok nébe.

Nôta: *Hválo dajmo m̃é Bôgi.*

188. **J**ezus, dûs veszelitel, Dobrôt vecsni daritel! Dícsim tē v-poníz̃noszti Za áldov lûbe'znoszti.

2. Szmr̃ti tvoje szpômenek, I bo'zansztva závezek Je d̃nesz pá ponovleni, I znôvics potrdjeni.

3. Nedaj mi pozábiti, Kakda ti mam hválit̃i Sztola tvojega áldov, I miloscse blagoszlov.

4. Pelaj po sztezi szvetsztva Mené k-czili blá'zensztva, Gde te z-odícsenimi Dícs̃o bodem vernimi.

4. Pokôra.

Nôta: *Oh Bôg, oh mîli Bôg!*

189. **P**ri tebi, szvéti Bôg, Iszcsem k-dobrom pomôcs. Szlisaj prosnyo mojo: Podéli dűha môcs. Nemam jasz, isztina, Pred tebom vrêdnoszti; Ali szpômeni sze Sz-tvoje szmilenoszti.

2. Trepecsem i czagam, Obsütécs grêhe moje Ocsa, nevtaji mi Trôsta miloscse tvoje: Vcsini mgvűsnoga Szam nyi odpűsztsanya, I tvoje ocsinsz Miloscse vűpanya.

3. Li tí szam me mores Krepiti v-tom vűpanyi I obilen tál Mi dati v-zvelicsanyi. Ah! — neszôdi me tak Pôleg zla vrêdnoszti; Csini z-menom pôleg Tvoje szmilenoszti.

4. Veke pogűbelen Je, znam, grêh dűsi moje Vcsi me tak hîtiti Nazâ k-milosci tvojoj: Dnesz neszôpim na pôt 'Zítka pobo'znoga, I nyô verno hodi Do groba kmicsnoga.

5. Tí znás, kak velka je Szrdcza mojga krhkôcsa I kak pogűbelna Dűse moje te'zkôcsa. Oh! — pela me z-dűhom Z-hodbe moje nôre, Na blá'zeno szten Szvetsztva i pokôre.

Nôta: *Kako k-hladnoj vodi jelen.*

190. **T**êla mojga 'zelé rű'zne Me na hűdo vlecséje I od csisztôcse nedű'zne Csesztô na grêh vneszéjo, Pamet mi oszlepíjo, I szredcze pokvaríjo Kelkokrát ni szam nestímam, Kâ bolvana zla obímam

2. Csesztô sz-priszegov oblűbim Nevkleknyem podlo'znoszt; Ali hitro grêh polűbim, I osztávím pobo'znoszt: Obecsam v-dobrom sztálnoszt, I detinszka zahválnooszt; Ali, kak szluga okoren, Grátam Bôg nepokoren.

3. Jaj! — hitro sze mi razhladí Vrêlo namenýáva-
nye, 'Zelêne sze v-meni mladí, I szpádnem v-szkü-
sávanye: Márna szkrb, ali pa kvár, Ali szvetle szrecse
dár, Oszlabi v-dobrom moj sztopáj, I — gotov mi je
moj szpadáj!

4. Goszpodne! z-szrdcza 'zalüjem Prevnôge grêhe
moje, I z-boleznosztjov setüjem K-sztolczy miloscse
tvoje: Bojdi, oh vszamogôcsi, Tí szam meni k-po-
môcsi, Naj prevídim blôdnoszt mojo, I íszcsem mi-
loscso tvojo.

5. Tí angelszke nedú'znosztí Ne'zelês od nikoga;
Li hábanye od rú'znosztí. — Tô csákas od vszákoga,
I kí grêh odürjáva, I v-dobrom sze zvrása, On v-mi-
loscsi tvojoj tál má Tü, i tam, gda szvét tánihá.

6. Podpéraj me tak vu boji, Da vsze hûdo oblá-
dam, I v-seregi verni tvoji Korôno díke ládam. Tam
bom po 'zél vihéri Prebívaó jasz vu míri, I v-nezre-
esenom blá'zensztvi Zvisávaó tebé vu szvetsztvi.

Nôta: *Groba sze niscse neogne.*

191. **O**bátriví szrdcze moje, Bôg, tvoja bo'zanszka
rêcs, Kí mi szam z-miloscse tvoje Nazve-
sztsávas tô obêcs, Kâ me nescses pogübiti, Csi sze
scsém prav szpokoriti.

2. Oh milosztivni ocsa moj! Tebé vesz szvét csü-
düje, Li cslovek, nevrêden szin tvoj, Te okorno
bantüje, Vu vszój rú'znosztí plavajôcs, I glász tvoj
zametávajôcs.

3. Ovo, jasz z-boleznim szrdczom Obcsütím bre-
men moje, I szkuzím pred tebom, szodczom Za trôst
miloscse tvoje. Ocsa! tí mi szmileni boj, I zvrácsi
düśni beteg moj.

4. Ocsisztí me z-grêhov moji Pogübelne rú'znosztí,

I krèpi me v-velkom boji Vere i pobo'znoszti, Da szvéti glász tvoj rad csüjem, I nigdar te nezbantüjem.

5. Kakda bi jasz prôti tebi Gresio, vecsna miloscsa, Da mocsno obcsütim v-szebi, Kâ szí mi veres ocsa? — Kak bi ráj mární szvét lübo, I tak szam szebé pogübo?

6. Tí me zovés na pokôro Za volo szrecse moje; Ár csi nazakoczka nôro Szam rad miloscse tvoje; Tak mi v-blá'zenoj vecsnoszti Dás 'zelen nájem vernoszti.

7. Mili szodecz! nevrêden szem jasz tvoje szmilenoszti. Kak csüdno me vodis vu vszem Tí, ocsa lübéznoszti! Csi szem gli jasz, szin okoren, Tebi vu vszem nepokoren.

8. Oh! — daj, da tvojo miloscsa Vise vszega posztüjem, I tebé, vernoga ocsa Nigdar vecs nezbantüjem. Vesi me tebé prav lübiti, I tebi v-szvetsztvi szlú'ziti.

Nôta: *Oh Bôg, oh mili Bôg!*

192. Csi bi kak odlásao Jasz moje povrnênje. Szam rad bi zavrgao Miloscse zadoblênje. Ár li te povrnyen Má tál v-zvelicsanyi, Jaj pa vszém, kí neido Z-szvêta v-szpravicsanyi!

2. Te'zko je, isztina, Náklonoszt obládati, I medvdérjanyem 'zél Z-szanim szebom ládati; Ali tô je nasa Najszvetêsa dú'znoszt, Naj z-szébe szlecséma. Vszáko grêsno rú'znoszt.

3. Kem du'ze nad szebóm Trpímo grêha bremen. Têm globse sze v-szrdczy Vkorení nyega szemen. Têm te'zkê sztrgamo Nyega hüde klicze, I zravnamo zemlo Szemeni pravicze.

4. I, sto zná, lehko nasz Szmrt v-nágloszti vövszecsé, I pred sztolec szodecza V-grêsnom támi privlecsé! — *Prôszto zdühávanye Na szmrtnoj poszteli Nerêsi bláznika Vecsne pogübeli.*

5. Nê! — molba i prosnya Oszkrúnyenoga szrd-
cza Nepríde v-nebésza, Nevtisa szrda szodcza: Znô-
vics rodjen cslovek Má czelô on bidti, Kí sz-trôstom
miloscse Scsé od etecz idti.

6. Csi gli je szladki grêh, Nedá on szrdczy míra;
Li jákoszt nasz pela Na pocsinek vecséra: Kí bo'zi
glász bôga, On má szpravicsanye; Ali kí v-zle zaszpi,
Zgübi zvelicsanye.

7. Kakda bi tak le'zao V-kalísi grêhov rú'zni, I
düsi szi hotécs Szprávlaó pekla sors tú'zni? — Kak
bi sze nehíto K-Bôgi povrnôti, Gda me k-szebi zové,
Po pokôre pôti?

8. Oh ocsa! zmágaj me V-te'zkom teli pokôre,
Naj hitro osztávim Pôt hodbe moje nôre; Tak sze
rêsi vecsne Mantre düsa moja, I nede mi grozna
Velka szôdba tvoja.

Nôta: *Oh 'zútká ino szmrty goszpôd!*

193. **L**êta mi bisztro odtecséjo Vu prepaszt pre-
mínyenoszti. Bôg! ka mi ona prineszéjo Na
czili vekivecsnoszti? — Jeli radoszt düs blá'zeni? Ali
pa jaj ti szkvarjeni?

2. Ah! — znam, kâ szem tebé, szvétoga Gôsz-
tokrát vnêmar zbantüvao, I tvojga tanácsa môdroga
Nêbôgao, ni nêpostüvao; Ár szem v-szrecsi tebé tajio,
V-neszrecsi pa v-tebi dvojio.

3. Mila tvoja dugotrplívoszt Me je vnogo lêt zná-
sala, I lübezníva tvoja bívoszt Na pôt pokôre vrácsala;
Ali jasz szem nêpametio, Nego sze sz-tebom protivio.

4. Mrzlo je bilô szrdcze moje K-právomi brati
mojemi, Escse i ze-vsze môcsi szvoje Pogübel szopilo
nyemi. Nê! — nê szem briszao szkúz z-ôcsi Szirôt
dvojno czagajôcsi.

5. Tí szi mi velo odpüsztiti Z-szrdcza blíznyim

pregresénye; Ali jasz szem zadomesztiti Setüvao nym preszttoplénye. Zaman szi mi tak glászo ti: „*Jaj nyemi, ki neodpüszti!*“

6. Szin tvoj mi je vecsni vorczan dao Jákoszt nepotvarjene; Ali jasz szem dönok nênihao Pôti moje pokvarjene: Zavrgao szem nyegov sztopáj, I szam rad iszkao moj szpadáj.

7. Nê szem jasz, blôdnik márati steo Za dobrôte presztajôcse; Márne radoszti szem v-míszli meo, Ké szo, kak szenya, preidôcse: Szmrt i szôdbo szem vszegavêcs Dr'zao za sále prážno rêcs.

8. Tí, szrdcz zbrodjávecz, vídis i znás Mojo hodbo, moja vrêdnoszt, I tak me ednôk szôditi más. Kaksi prêksztôpim na vecsnoszt. — Ah! — pelaj me ti csisztoga Pred szébe, tak pravicsnoga.

Nota: Oh goszpodne, tí nas veren.

194. Vszaznajôcsi! tí znás moje hoténye, Vidis nágib szrdcza, ino mislénye; Odkrite szoznam, tvojoj môdrôszti Escese i te najglobse szkrovnoszt.

2. Kakda bi tak szmeo jasz bin moj tajiti, I pred tehom v-bátrivnoszti hoditi? — Kak bi hotécs le'zao v-grêsnom támni, I prôtisô vekvecsnomi plámni?

3. Predrami me tí szam z-szna bátrivnoszti, Naj preszámnam sztan moje náklonoszti, Da prevídim zla odúrno rú'znoszt: I jákoszti odíceno vrêdnoszt.

4. I pred ménsim grêhom naj na sztran be'zim. Kaksté szi ga za nicesesznoga dr'zim, Tvojo právdovu vszem tak postüjem, Da je niti z-míszlov nezban-tüjem.

5. Csi gda nerad zmenkam v-mojoj dú'znoszt: Ah! — nedaj mi zaszpati v-zla rú'znoszt; Podêli mi zmo'zno dêszno tvojo, I zdigni z-szpadája düso moje.

6. Kakoli mi dobra dás doprineszti, Nedaj sze mi vnêmar na nyé zaneszti: Ár nicesztna je pobo'znoszť moja, Csi nyé vrêdnoszť zvága právda tvoja.

7. Tí szí meni ôdpro sztezo blá'zensztva, I pokázao pôť dú'znoszť i szvetsztva; Ali — jaj! — kak nerad jasz nyô hodim! Ár sze od 'zél têla zmo'zno vodim.

8. Szvétí szodecz! zbûdi me z-mojga támna Da szí düsi hotécs neszopim plámna: Oh! — daj sze mi z-grêhov povrnôti, I vu szvetsztvi idti tebi prôti.

Nôta: *Verne düse, zvisávajte.*

195. **B**ôg! vadlûjem, kâ szem moje Düse szta vo oszkrúno; Ár szem szvéte právde tvoje V-nikak táli nêszpuno: Gda szí me zvaó, nê szem bogao Tebé jasz, szin okoren, Nego szem tí vu szlepoti Hotécs bio nepokoren.

2. Grêh szem na grêhe nakládao V-gnûsznoj nezahvalnoszti; I, gda bi lehko obládao Telovne náklonoszti, Ráj szem, kak rob, nyim na porob Vrgao mir düse moje, — Ráj szem hotécs híto gresécs Vu plamén szôdbe tvoje.

3. Sz-kaksimi szpodobnosztami Szem jasz osznâzen czêli, I sz-kelkimi dobrôtami Obdeljen v-düsi, v-têli! — Kaksi czíl szí vu nebészi Tí szam meni polo'zo, 'Zítka goszpôd, gda szí mi pôť Odpro v-milosco bo'zo!

4. Tí tak sz-tráhom szuncza szprávlas Meni hípe radoszti, Kak z-hládóm nôcsi otávlas Szrdcze moje v-zaloszti. Tvoj blagoszlov mi na áldov Tecsé, kak rosza, z-nêbe: Vesz moj 'zítek i prebitek Má poszvêt szvoj od tébe.

5. Ali — ah! — jasz neszpoznavam, Ocsa, milosce tvoje, Ni nyé vrêdno nezvisávam Pôleg dú'znoszti

moje: Nezhaválnoszt, i vsza jálnoszt Szkvarjüje moje poti; Nevrêden szem, szpoznam, vu vszem, Ka mi dobra csinís tí.

6. Sz-potrím szrdczom vadlűjem, Bôg, rűzne grêhe moje, I z-vűpaznosztjov setűjem K-sztolczi miloscse tvoje, V-práhi klecsécs k-tebi kricsécs: Ocsa poszlűhni glász moj! — Vtisaj sze mi, ino vzemi Z-méne pravicsen szrd tvoj!

7. Vari me grêsne bláznosztí Vu czêlom 'zítíki mojem, Vrsi pa vu pobo'znosztí, I bo'zem sztráhi tvojem! Szvétí dűh tvoj mi bojdi voj Na sztezi szpravicsanya. Da naj 'zivém ino merjém V-vűpanyi zvelicsanya.

Nôta: *Sznô'zi' sze, oh drága dűsa!*

196. Szrdcze k-tebi pozdigávam, I, v-práhi klecsécs, zdűhávam: Bôg, szmilűj sze mi, grês-niki! Odpűszti dűg moj veliki, Vzemi me v-miloscse tvojô, Razvêszeli dűso mojo, I tak me'ze tű gvűsnogá Vcsíni blá'zensztva dűsnoga.

2. Nê szem toti vrêden, Bôg moj, Kâ bi sze 'ze vecs zvaó szin tvoj; Ár szem vtepaó szlobodcsesino. I 'znyôv mojo szinovcsino: Ali, proszim, szmilűj sze mi, Podaj dêszo blodécsemi, I daj mi pá v-tvojem kríli Pokoj naidti, ocsa míli!

3. Oh! — bűdi me na zahválnoszt, Na vere i zítka sztálnoszt, Da glász tvoj míli rad csűjem, I z-vrelosztjov naszledűjem: Krepi me vu nemocsnosztí, I vrsi vu pobo'znosztí, Da, kak ti tő zdâ oblűbim, Tebe v-'zítíki, v-szmrti lűbim.

Nôta: *Kí od Bôga odsztôpi.*

197. Kí je Bôga osztavo, I grêhe polűbo; On je szrdcze zapravo I dűso pogűbo: Jezusa, Virtusa Geto neposztűje, Szam szebé szkvarjűje.

2. Z-grozov sztôpi pred nyega Szmrtne nôcsi kmi-
cza, Vihér dnéva szkrádneyga, I szodcza pravicza;
Mantre zla I pekla Ga povszéd sztrásijo, I trdno klá-
csijo.

3. 'Ze tû sze te neveren Od sorsa potáka; Tam pa
môk sztan odûren Dûso nyegvo csáka: Brítki lon
Jemlé on Szvoje nevernoszti, Tû i vu vecsnoszti.

4. Eti dûsna vèszt vmárja Nyegvo pokoj i mîr,
Szvèt ga spota, potvârja, Klácsi sorso vihér; Tam pa
Bôg Ma ednôk Nyega po tom 'zítki Vr'zti na jaj brítki.

5. Záto, oh grêsnik, szkoznûj, Dokecs prílíko más!
— Vu bo'zem sztráhi potûj; Ár trden racsún dás Od
vszega Tvojega Guesa i mislênya, 'Zítka i csinênya.

6. Ocsiszti tvoje szrdcze Od vszáke rú'znoszti,
Naj sze bliszcsi, kak szuncze, Z-gvantom nedú'znoszti:
Oblûbi, Polûbi Detinszko zahválnoszt, I vu dobrom
sztálnoszt.

7. Híti, híti vesiniti Dnesz právo pokôro, I sztálno
odûriti Hodbo tvojo nôro: Jezusi, Virtusi Sze poszvêti
czêli, V-dûsí ino v-têli.

8. Híti! — ár dên pretecsé, Nagne sze ti szuncze,
I szmrt te brs privlecsé Pred sztolecs pravicze! —
Jaj tebi, Csi uebi Pred velko szôdbo tô V-szûknyi
jâkoszti sô!

9. Bôg! vesi me grêhe moje Prav ôb'zalûvati, I
szvéte právde tvoje Glász tak postûvati, Da 'zivocs,
Merajôcs Nyé pôt naszledûjem, I v-szvetsztvi potûjem.

10. Tak, tak bom jasz, dobro znam, Eti vandrar
szrecsen, Prêk groba pa mi tí szam Vtálas 'zítek ve-
csen. Z-onimi Vernimi, Kí szo v-szlû'zbi szvetsztva
Sli k-czili blá'zensztva.

Nôta: *Gda ma szkrádnya vöra príde.*

198. Bojím sze jasz ocsi moje, Bôg, k-tebi prízignoti; Ár me szvéto licze, tvoje vidi v-rú'znoj grêhoti. — Oh jaj! — zaka szem zlo bôga I tebé, ocsó odvrgao? — Gde mam naidti szmilenoszt?

2. Bôg! tí szi ogen gorécsi Vszêm, kí nemajo szvétsztva. I meni je grêh to'zécsi Grozna prepaszt prek-létsztva: Mrzím sze escse szam szebi, Ka pa, tak szvé-tomi, tebi! Kak obsztójím pred tebom?

3. Tebé, vsze lübézni ocsa, Neszmêm za ocsó zvatí; Ár me prevnôga grdôcsa Nehênnya nè szagati. Tí szi me mílo zvao k-szebi; Ali jasz szem nêsô k-tebi: — Nè! — zavrgao szem glász tvoji!

4. Tvoja ocsinszka miloscsa Mi je odprêta sztála: Ali — jaj! — grêha szladkôcsa Me je od nyé vkrêgnála. Grozio sze mi je jaj pekla, I nè szem be'zav-z-szteze zla, Nè sze ogno môk vecsni.

5. Nêba, zemla prvle preide, Szvét sze prvle porüsi. Kak düh moj, Bôg, k-tebi poide, Csi bom vszákde li hüsi: Csi neobjôcsem v-pokôri Sztopájov moji tak nôri, Vöszpádnem, vö z-miloscsa.

6. Jaj! — szrdce sze mi zburkáva, I nenaide pokoja; Düsa mi tú'zno zdüháva V-plámni etoga boja. Ah! — gde vzemem szkúz teliko, Kâ bi rú'znoszt tak veliko Mogao z-szébe zepirati?

7. Pred tebom, oh ocsa veren, Je escse nigda nêsztao Ni eden grêsnik odüren, Kí sze nebi potróstao, Csi je li v-právoj pokôri, Osztavivsi 'zítek nôri. Z-verov íszkao miloscsó.

8. I jasz zdâ pred tebom klecsim Vu szrdcza potrótszti, Z-robsztva grêha k-tebi be'zím Po Jezusa vrêdnoszti. Ocsa! nebm na pokoji, Dokecs nebm csü z-vüszti tvoji: „Idi! — odpüsztó szem ti.“

9. Oh! büdi me tí na sztálnoszt, Gda me grêh vkaniti sesé, Ali toga szvêta jálnoszt, I szrdce v-mreže vlecsé. Tí szi jákoszti zacsétek, Tí boj i nyé dokoncsétek, d-meni, i v-vsze grêsniki.

Na znáno nôto.

199. „*Zivém jasz*“ — tak veli szam Bôg. — „*Nes-csem grêsniki szmrtni môk, Nego bole li tô zelém, Naj szlobôd dá on grêhom vszêm, Bôga, gda ga dûh moj zové, I tak z-menom veke 'zivé.*“

2. Premiszli, oh grêsnik, tô rêcs, I zlêcsi sze z-zla vszegavêcs; Tak más grêhov odpüsztcsanye, Miloscsó, i zvelicsanye: Ár znás, ka sze z-zla vrnôti, Je zacsétek zítka pôti.

3. Vari sze vsze bátrivnoszti; Nestímaj v-grêсноj blôdnoszt, Kâ bi k-povrnênny csasz meo, I v-zle dú'ze lézati szmeo. Jezus veli: „*verosztűjite!* — *Príde nevedôcs,* — *szkoznűjite!*“

4. Bôg dugo trpí, isztína: On je miloscsó vretina; Ali na miloszt kí gresí I vu grêhi hotécs le'zi, Odvrže Bôga, kak ocsó. I zgúbí nyegvo miloscsó.

5. Miloszt toti ponűja Bôg Za volo jezusovi môk; Ali tak, csi sze povrnés lno na szvetsztva pôtnés: Csi pa grêhov neosztávis, Szam szebé veke zaprávis.

6. Dnesz 'zivécs; grêh dnesz ob'zalűj: Dnesz szvetsztvo zacsnoti setűj. Tí szi na dobro pozváni, I na tô ti je dén dáni: Ka szi zaműdo, dnesz setűj Doprineszti, i verosztűj!

7. Bôg ti dá prílíko, i môcs, Vísni poszvêt, ino pomôcs: Li té prílíke nűczanye Ti potrdi tô vűpanye, Kâ szi prav vugoden ocsi, I tál más v-nyegvoj miloscsi.

5. Vera.

Nôta: *Oh Bôg, oh mili Bôg!*

200. **V**szê dobrôt vretina! Tí nász, molécse lübis. I nam hasznovita Podeliti oblübis. Molin sze tak i jasz, Krépi me v-nemôcsi, Naj sztálno ver mam V-tebi, vszamogôcsi.

2. Jasz, isztina, verjem, Bôg, v-tebi; ali szab je Brezi dûha tvojska, Máli trák vere moje. Li tí more zmocsti Mené vu krhkôcsi: Proszim tak, nevtaji Ma tvoje pomôcsi.

3. Na sztezi 'zítka mi Podêli dêszo tvojo. K-polnoszti czili Bli'zaj szam dûso moja. Máloj veri moja Sze daj narájati, I lèpomi szádi V-nyé krili vgájati.

4. Ká'zi mi po veri, Oh vekvecsna miloscsa, Ki szi mi vszigdar bio I bodes veren ocsa, I kâ jasz ôrok mam Vu králevsztvi tvojem; Ár szem právi szi tvoje Po Jezusi mojem.

5. Povéksávaj v-meni Té vere bo'zanszki dár, Na mi prôti grêhi Bô zmo'zen szteber vszigdár, V-'zítka v-szmrti mi Ona daj trôst i mír, Da me nepotomi V-dvojnósz sorsa vihér.

6. Jezus, ki szi molo Za vero vucsenikov, Mol zdâ za té kincs Vszê tvoji naszledníkov; Vrsi nyé i v-meni, Da 'z-nyé szádom czvetém, I ednók v-nyé krili Tiho vöpreminém.

7. Vu tvojoj dêszoj je Moj trôst, moje vüpanye: Li od tébe sztácse Blagoszlov, zvelicsanye: Tí mi tak daj nájem Práve vere moje, Tí szvetlo korôno Vecsna díke tvoje.

Nôta: *Ah! — ka bom jasz grêsnik csinio?*

201. **Z**büdi sze, düsa, na vernoszt Bôga, kak sztvoritela, I 'zitka vovitela! — Zbüdi sze, gledécs na vecsnoszt, Gde sze neoszramotí, Kí lübi bo'ze potí!

2. Szloni sze z-verov na nyega: On tebé neosztávi; Ár ti je ocsa právi. Záto je szína szvojega Dao z-vecsne szmilenoszt Na zálog lübéznoszt.

3. Nebôgaj nágibov têla, Nego li glász goszpodna; Tak bos nyemi vugodna: Csi bos v-právoj veri vrêla, 'Ze eti naides pokoj, Tam pa v-díki ôrok tvoje.

4. Z-môcsjov te je Bôg oszná'zo: Záto, mogôcse ti je Iszkati dobro tvoje. Neidi vnêmar v-mre'zo vrâ'zo; Ár sze vu nyê pogübís, I díko bo'zo zgübís.

5. Kak bi püsztila tí z-ôcsi Grêha pogübelno môcs! — Nê! — verosztüj dén i nôcs: Ár vídi te vszazna-jôcsi, I oszôdi v-praviczi, Ka sto csiní vu kmiczi.

6. On te trdno opomína, Naj pred zlom na sztran be'zis, I 'z-nyim szrdcza nete'zis: Nega tak vu Bôgi bina, Csi grêsnik v-zla kalísi Szopi vecsni jaj düsi.

7. Szaszi sze tak zla, oh düsa! Sz-kôga csi ednôk sztânes, Kebzüj, da vecs neszpádnes; Ár je szlêdnja blôda hüsa Od szpadája prvoga, I grob míra vecsnoga.

8. Szkoznüj, moli, i bojüj sze Prôti vszêmi protivnikom Z-Jezusom, szredbeníkom; Z-ro'zjom vere obládaj vsze, Glédajôcs na vecsnoszt Szvetli nájem vernoszt.

Nôta: *Zdr'zi, cslovek, v-szrdczi mirovnoszt.*

202. **B**ôg! tvoja ocsinszka lübézen Mi zléhkôti szrdcze moje, Gda je te'zi kaksté bolezen, Pôleg szvête vôle tvoje: Csi sze z-verov szlonim na tébe, V-tvojem kríli naidem trôst nébe, V-hípi czaganya.

2. Oh vretina vecsne miloszti! Néba, zemla te zvisáva; Ali cslovek v-gnüşznoj gízdoszti Tebe, ocszametáva. — Ah! — vari mené té blôdnoszti, Kak najvékse neszpametnoszti, V-'zítke i v-szmrti.

3. Daj mi tô pred ocsmí dr'zati, Kak szi me vszigdar lübo, I vcsi sze mi vszega varvati, Sz-kim bi tvojo miloszt zgübo, Naj sze te, kak dète zahválno. Vszední dr'zati morem sztálno Z-verov i z-'zítkom.

4. Kak bi jasz vero mojo tajio, I zbantüvao tebe, ocsó? — Kak bi vu tebi, Bôg moj, dvojio, I tak zakoczkao miloscsó? — Vêm mi tí ne'zelês szkvarjenya, Nego na czili povrnênnya Mír düs blá'zeni.

5. V-szlü'zbi neszklázive jákoszti Mi dás naidítiho radoszt, I, csi gda pomenkam z-szlaboszti, Szlonim sze na tvojo miloszt: Neodvr'zes za volo bína Mené, tvojga krhkoga szína, Mili ocsa moj.

6. Tak szladki trôst mi vera dáva, Tak blá'zeni 'zítka poszvét! — Geto tak blôdnik pomenkáva, Ka more meni sors i szvét? — Naj szi bár te neveren zdvojú, Vernik i vu szmrti obsztoji, Z-vüpanyem v-Bôgi.

Nôta: *Hodi k-nam, oh düh Bôg szvétí!*

203. Bôg, daritel vísni dobrôt, Szmileni ocsa vsze szirôt! Tebé v-radoszti zvisáva, Kí imé tvoje szpoznáva; Vekvecsno tvoje bo'zansztvo Molécs hválí vsze krsztsansztvo, Za vere jezusove czvét, Po koj sze blagoszlávla vesz szvét, Komi je voj szvétí szin tvoj.

2. Tebi, blá'zensztva vretini, I mí v-dühi i v-isztini Prinásamo zdâ szrdez áldov, Za vere blagoszlov, Stere odicsena szvetloszt Preprávla pámeti szleposzt, I ká'ze pô't 'zítka szvetsztva, Vísnoga trôsta i blá'zensztva Vszêm národom i porodom.

3. Hvála ti za té dár vísni, Ino tak drági kincs düsni! — Daj nam ga prav postüvati, I v-lëpom

srdcezi varvati, Da vu môdroszti czvetémo, I vu jákoszti rasztémo — Eti vu zemelszkom 'zítki, I ednôk v-nebeszkom prebítki. — Boj szmileni, düh blá'zeni!

4. Imé tvoje sze naj szvéti Od vszê odebráni szvéti, Kí szo tebé prav szpoznali, I szrdcze tebi pôdali: Vsze v-Jezusi okrsztsene, Ino tebi poszvertsene V-té vere lübézni krêpi, Da vszi rodijo nyé szád lêpi. — Vszamogôcsi, boj k-pomôcsi!

5. Tvoji szo i ti neszrecsni Vandrarje, oh ocsa vecsni, Kí escse v-blôdi czagajo, I té vere nepoznajo: Oh! — daj tak tvojoj szvetloszti Szvétiti i nyim v-szleposzti, Da naidejo pôt z-bolvansztva, Na tak 'zelen 'zítek krsztsansztva. — Boj k-poszvéti vszemi szvéti.

6. Kí pa, v-nyê szlabo sztojécsi I v-nyé isztini dvojécsi, Od nyé zlehka odsztôpijo, I v-nevero od-blôdijo; Ali kí ráj v-zle le'zijo, I düso szí 'z-nyim te'zijo: Té vodi po dühi tvojem, Na sztálnoszt vu závezki szvojem, — Na pôt szvetsztva, i blá'zensztva.

7. Vesz, vesz ete szvét sirôki, Sztvorjeni po tvojoj rôki, Sze naj k-toj veri pridrü'zi, I tebi do koncza szlü'zi: V-nyê naj májo vszi národje, Vszê mész i sztotin porodje Tü angela varitela, I na czíli zvelicitela. — Bôg, szmilűj sze! — odicsi vsze!

VII. Dühovno králevsztvo bo'ze.

Szvêta mati czérkev.

Nôta: *Oh szladki Jezus! ka szí.*

204. **Z**drízis tí, Jezus, obecsanye dáno: Kâ bos
tak zmo'zno czérkev tvojo bráno, Da te
örok tvoj ni te nepremine, Csi vesz szvét miné.

2. Záto szí szprávlás vecs i vecs verníkov,
ménsas csrêdo tvoji protivníkov, Szvét od dna do dna
bole preszvetsávas, I poszvetsávas.

3. Tak zmo'zno bránis tvoje csesztitele, I kincsor
tvoji verne varitele, Da protiven szvét z-díkov oblá-
dajo, I mir ládajo.

4. Csi nyé blôdnoszt i hüdôba szküsáva, Tvoje
rêcsi glász je zmo'zno zbüdjáva, Naj v-právoj veri
szvetsztvi sztojíjo, Daz nedvojíjo.

5. Blá'zen, kí v-veri i jákoszti sztojí! — Ka szí
on szíle protivníkov bojí? — On obláda szvét, i z-
díkov ga ednôk Koronüje Bôg.

6. Z-radosztjov szpozna on v-míra králevsztvi
Gde de tálník vu popolnom blá'zensztvi, Kak verne
szí tí nyega eti vodo, Gda szí 'z-nyim hodo.

7. Bráni tak, Jezus, i nász, tvoje verne Od zlá-
i szvêta blôdnosztí odürne, I pelaj nasz po práve
vere pôti Blá'zensztvi prôti.

Nôta: *Blá'zen boj, Krisztus, toga.*

205. **R**azsürjaj, Jezus, dühovno králevsztvo.
Vecsno, isztino, jákoszt, i blá'zensztvo.
Nedaj blôdníkom nyega opüszítí, Níti vtonítí.

2. Vesi bole i nyé tebè szpoznávatí, Da te i om-
znájo zvisávatí, Szlüzécsi tebi v-szrdcza nedú'zno-
szti, Pôleg dú'znosztí.

3. Pamet nyim sz-tvojov rêcsjov preszvetsávaj, I szrdce z-szvétim dûhom poszvetsávaj, Naj ti neboto dûze protivníci, Nego verníci.

4. Odvrni od nász vsze nevoscenike; Vari szpadaja práve krsztsenike; Bráni tvoj sereg od pomenkávanya, I szküsávanya.

5. Vu neznanoszti bojdi nam k-poszvêti, I v-pregányanyi nam môcs vere nêti; I csi nasz sztrási kakgodi bojazen, Vlê v-nász vûpazen.

6. Dr'zi na vûzdi blôdne hûdobnyáke, I tvoje právde blázne presztopnyáke, Kí sze k-tadankom szvêta pridrû'zijo, I nyim szlû'zijo.

7. V-míri nam czerkví, ino solé zdr'zi, V-míri naj szvetszki vszáki cslovek tr'zi: Vszi, kí na líczi zemle prebivajo, Naj mir v'zívajo.

8. Daj vszêm v-krsztsanszkaj lûbézni 'ziveti, I vu nyê krili vszêm tiho szmrt meti: Tak nasz pelaj vsze, po boji vernoszti, K-czíli vecsnoszti.

Nôta: *Oh vekîvecsne miloscse.*

206. **O**^h Jezus! blázníci scséjo Czerkev tvojo vtoniti; Ali kí vu nyê zivéjo, Tim nedás ti zdvojiti. Vecsna je tvoja násztava, Tak da spotlivczov náprava Nyê nigdar nepreprávi.

2. Nê! — tvoje szvéto králevsztvo Je nê delo zemelszko; Ono sze grûnta na szvetsztvo I isztino nebeszko: Záto je zaman tr'o vesz szvét Telikokrát, nyega poszvêt Vgasziti i fundati.

3. I zdâ sze nam zaman protí Neveren szvét z-besznôcsov; Ár ti ravnas nase potí Szam z-ramov vszamogôcsov: Gda stímámo, ká szmo totá, Dûh tvoj nasz escse i te zná Z-díkov koronûvati.

4. Sztani kre nász, voj zmo'znoszti! Zakrívaj tvoje verne, Daj previditi blôdnoszti Nyê nágibe odûrne:

Odůmi vsze, naj szpoznajo I z-nami vréd zvisávaj
Tebé, voja isztine.

5. Nász pa, verne tvoje czimpraj Vu nasem vad-
lűványi, I szvéti blagoszlov tvoj daj K-csészti nas-
pozványi: Vari naime od blôdnoszt, Rú'zni grêhov
dvojnoszt Nász, i vsze odebráne.

6. Sztvôri v-nami csízsto szrdce, Podáno nedű-
noszt, Stero rêcsi tvoje szuncze Naszledűje v-dű-
'znoszt; Vu popolnoszt vrsi nász, Da vszi, bôgav-
'zitka glász, Vzememo tál v-miloscsi.

7. Vr'zi konecs neznanoszt Po vszem sűrôkon
szvéti, I sz-tráhom tvoje szkrovnoszt Sztan národov
preszvét: Zhod i záhod naj szpoznáva I v-práhi kle-
csécs zvisáva Velkoszt iména tvojsa.

8. Etak do ti v-podlűznoszt Vszi národje szlű'ziti
I tebé, vu pobo'znoszt Vandrajôcsi, lűbili: Tak do
pod obranbov szvetsztva Vgájao 'zelen czvêt blű-
'zensztva, Tű i v-diki vecsnoszt.

9. Jezus! sz-punov vűpaznosztjov Csákajo vern
tvoji, Kâ je z-bo'zanszkov zmo'znosztjov Koronűjes p
boji, Gda prides, nyim k-odkűplènyi, Neverníkom p
k-szkvarjènyi, Szôdit szvét vu pravici.

10. Oh! — hűti vűvtrgnoti nyé Z-rôk telki pron
vníkov, I, szam szebi na postenyé, Koronűj nyé tan
z-díkov. Daj obládati isztini, Naj vesz szvét pri n
vretini Naide poszvét i mír szvoj.

Na znáno nôto.

207. **T**rđi grád je nas Bôg zmo'zni, Ro'zjé in
obranba; Varje nász, sereg pobo'zni, Kak
verni szvoji hramba. Nas sztár' protivník, Szvêta po-
glavník Z-szűlov, z-jálnosztjov, Bori sze z-oblásztjov.
Nakanivsi nasz fundati.

2. Z-nasov môcsjov szmo li zbo'zni, I zlêhka pre-

ezi totá; Ali kre nász je te zmo'zni, Kí nam zmenkati nedá. Pítas: on sto je? — Jezus Krisztus je, Goszpód seregov, Kí nyé z-szvojov môcsjov Zlehka vsze dolipotere.

3. Csi bi sze vesz szvét protivio, I na nász z-besz-nôcsov tr'o, Bôg nas bi nam na pomôcs bio, I nyega bi vküpesztr'o. Naj szi sze grozí, Nász nepogrozí Szvêta poglavnik; Jezus je obladník: Z-ednov rêcsjov ga pobije.

4. Rêcs bo'za osztáne vszigdar, Nyè uiscse nemre prôti. Bôg nasz neosztávi nigdar, I szvétí düh nasz ptôí. Csi bi trpeli, Ali zgübili 'Zítek i blágo, I vsze, ka je drágo: Nebésza nam osztánejo.

5. Záto, díka nesztanoma Ocsi, színi, i dühi, Kak v-zacsétki, tak vekoma: Bôg nas je k-nam në tühi; On nasz vsze bráni, I z-recsjov hráni, — Tak da protivník Nede nas obladník: Mí ga z-Bôgom obládamo!!

Nôta: *Hváleno bojdi, Bôg, vekveke.*

208. **B**o'zi szvétí sereg, nika sze tí neboj; Ár tebi skôditi nemre protivník tvoj: Csi gli neveren szvét má prôti tebi boj, Krisztus szam te bráni, kak vszamogôcsi voj.

2. Bo'zi národ szi ti, csi szi gli tak máli; Bôg te neodvr'ze záto v-niksem táli: Ár koga lasztivna düsna vësztpohváli, Velki je on, kaksté ga blôden szvét sáli.

3. Csi sze tí vu Bôgi sztálno vüpati znás, I v-nyegove právde csinënyi radoszt más, Tak sze protivníki v-rôke ni te nedás, Csi taki za vere volo szvét tánihas.

4. Ka ti má skôditi blôden rod poganszki, Kí tak bëszo tere na národ krsztsanszki? — Rad nyemi püsztí tá 'zítek tvoj zemelszki; Ár sze ti za nyega vtála kincs nebeszki.

5. Varje goszpon Krisztus szam czérkev krsz-

tsanszko, I vodi, kak pasztér, lüdsztvo cslovecsanszko, Odicsi nad vszémi môcs szvojo bo'zanszko, Ki táosztávijo vszo blôdnoszt bolvanszko.

6. Setűj tí, poglavník vísni, z-nami bidti; I vu boji vere nam nedaj zdvojiti, Ni tvojga iména vnêmar zatajiti, I tak na szkvarjênya sztezo zablôditi.

7. Büdi sz-támna blôde nase protivníke, Daj mír i lübézen med vsze krsztsenike; Posztavi v-szramoto blázne neverníke, Kí tajíjo zmo'znoszt vecsne tvoje díke.

8. Pelaj vesz szvét k-tvojga szpoznanya vretini, Po evangeljoma bo'zanszkoj isztini; Nam pa, kak serega tvojga prvotini, Szpravi díke sztánek v-vecsnoj domovini.

Na znáno nôta.

209. Bó'zi verni hi'za Je placsen sztan kri'za, I kí v-nyé prebiva, Vno'zino szkúz v'zíva, Szvét ga odűrjáva, Blôdnoszt zametáva, Ino ospotáva.

2. Zátó, kí v-'zalosztí Iszceses trôst radosztí, Ali düsa tvoja Nenaide pokoja, — Oh krsztseník, nezdvoj! Ár ti z-díkov Bôg tvoj Szkoncsati dá té boj.

3. Od zacsétka szvéta Do etoga czvéta Szo blôdi odűrni Bilí bo'zi verni, I po jaja pôti Mogli idti prôti Vekvecsnoj dobrôti.

4. Bo'ze rêcsi szvetsztvo Szvét má za preklétsztvo I kí nyô prav vsíjo, Obsálnoszt trpíjo: Szvét je odűrjáva, Sáli, zametáva, Ino ospotáva.

5. Sereg bo'zi verni Je povszéd odűrni; Jezusa ovesísze Szo li szírotícze: Ár v-szkuzaj plavajo, Pod kri'zom czagajo, I tú'zno plakajo.

6. Komaj je nevola Edna táminôla, I 'ze drüga je pá Brezi koncza mantrá. — Ali zmo'zen je Bôg, I vözdigne ednók Verne sz-prepásztí môk.

7. Zátó, csi ti gláva V-povôdni szkúz pláva, Ino

sze ti v-nocsi 'Z-nyôv pôsztela moci; Szloni sze na nyega, Kak szodeza vísnyega, I oco tvojeja.

8. Oh Bôg vszamogôcsi! Tí nam boj k-pomôcsi; Tvoji vüszť mîli glász Razveszeljávaj nász. Oh trôšť verni lûdi; Dugo sze nemûdi: Daj nam mîr po trûdi.

Nôta: *Oh Bôg, oh mîli Bôg!*

210. Csészt tebi, oh Jezus! — Csészt, kâ szi do szegamao Szvéto czérkev tvojo Od pogûbeli varvao, V-nyé maternom krîli Obdr'zao zákon tvoj, I csrêdi bo'zój daô Naidti 'zelen pokoj.

2. Oh! — vari ôrok tvoj I nadale med nami; Zakrívaj tvoj sereg Z-mîlimi perotami: Pelaj pri poszvéti Vekvecsne isztine Vszo zemlo k-punoszti Blázensztva vretine.

3. Vrácsaj od blôdnoszti I grêhote odûrne, Na sztezo isztine I szvetsztva, tvoje verne. — V-tvojo ovesárnicz Szpravi vkûp vsze na mîr, Naj edna csrêda bô, I — tí — eden pasztér!

VIII. Právo krsztsansztvo.

1. Povszemvszega.

Nôta: *Kako k-hladnoj vodi jelen.*

211. Ka za vrêdnoszt má krsztsansztvo. Csi sze ga nepostûjem? — Sz-kelkim je vecs, kak pogansztvo, Csi ga nenaszledûjem? — Csi právdô zítka li znam, A' na szkrbi je nemam Krsztseník szem li z-vüszťami, Nê pa z-szrdczom i z-delami.

2. Nicseszťna je moja vera, Csi je nê szádarodna: Li dobri dêl puna mera Je pred Bôgom vugodna. —

Szrdcza nágib vtepeni, I 'zítek oszkrúnyeni, Je na szramoto krsztsansztvi I szmrten csrv zvelicsansztvi.

3. Hüsi szem tak jasz, krsztsenik, Kí szem szpoznao Jezusa, Ali dönok, kak nevernik, Odüro pôtvirtusa, — Hüsi szem od pogana, Koga pôt je neznana: Ár ka mi valá vsze znánye, Csi je rú'zno moje djánye?

4. I kakda bi pokoj melo Szrdcze moje v-trplényi. Csi bi me gda gnüszno delo Szkvarjüvalo v-'zivlényi? — Ka bi mi v-szmrtnom boji Dati moglo hlád znojü. Nego li vera bo'zanszka, I lêpa hodba krsztsanszka.

5. Jaj! — ka bi mi tam hasznilo, Bôg moj, gda z-groba sztánem, Csi bi te szrdcze molilo, Gda pred tebom posztánem? — Pred tebom, szodecz szvéti, Je szkazlívecz prekléti, I li právi krsztseníczi Do milosese örocsniczi.

6. Vcsi me tak czéli 'zítek moj, Bôg, tebi poszvetiti. Ino pred szôdnyi sztolec zvoj Z-csisztim szrdczom sztôpiti. Ti mi daj rázum i môcs, Da szkoznüjem dén i nôcs, Vszo hüdôbo odürjávam, I tebé v-szvetsztvi zvisávam.

Nôta: *Oh Bôg, oh míli Bôg!*

212. **V**eke szrecesen vandrar, Kí sztezo szvetsztva hodi! — Lêpa je nyegva pôt; Ár ga bo'zidüh vodi: On za najdragsi kincs Má szrdcza poboznoszt, Stere nebi mênô Za vszo szvétâ zmoznoszt.

2. On pazi na szébe, Gde pocsíva i hodi, Najsze kak od hüdi Nágibov gda nezvodi; Nyegova náklonoszt De vszigdar csisztêsa, Ino csêla bívoszt. Vszáki híp szvetêsa.

3. On pred ocsmí noszi Bôga, kak 'zitka szodecza. I neoszkrúni szí Hotécs z-hüdôbov szrdcza; Csi pa gda pomenka Vu dobrom z-szlaboszt, Objôcse szpadáj szvoj V-szrdcza potrtoszt.

4. On vszáki dár ocsé Z-zahválnim dúhom v'ziva; Nikomi, kí v-kríli Szvetle szrecse pocsíva, Je nè nevoscseni Za dobrôte zemlé; Ár zná, kâ szo one Márne, kak szpár meglé.

5. Csi je pa sors nyega Obdêlo z-obilnosztjov, Nadeljáva vbôge Z-gotovov veszélnosztjov: On ni protivnika Nenihá v-'zalosztí, Kak Bôg kí i hűdim Dá hípe radosztí.

6. On za volo míra Nikoga nezbantűje, I drűgim falinge Odpűsztíti setűje; Gôosztokrát szí etak Míszli vu pámeti: *Bôg nas od vszê nász sesé Szvetsztvo i mír meti.*

7. Povszéd, z-dobrov példov Naprêhodécsi, szvétí; Vu szrdczaj pobo'zni Nágib jákosztí nêti: Nad zbôg-sanyem bratov Sze z-szrdcza radűje, I tak nebeszki dűs Pêldo naszledűje.

8. Blá'zene vecsnosztí Vűpanye ga veszeli, Vu sterom nevklekne, Kaksté sors ga dreszeli; Tího ide prôti On i szmríti szvojoj: Ár vídi ôrok szvoj, Bôg, v-miloscsi tvojoj.

9. Taksemi vandrari Daj, Bôg, i meni bidti, Da i jasz vu míri Morem od etecz idti: Jákoszt naj sznâ'zi tű Czêlo hodbo mojo, I tam mi lehkôti Velko szôdbo tvojo.

Nôta: *Blá'zen boj Krisztus toga.*

213. Goszpodne, sto má v-nêbi ôrocsíno, Gda táosztávi márnosztí tűhíno? — On, kí vecsnosztí szrdcsno ide prôti Po szvetsztva pôti.

2. Kí hűdi míszel vu szrdczí nekűha, Nego sze vodi od szvétoga dűha; Li tomi szvétí v-szmríti trák vűpanya, I zvelicsanya.

3. Kí tvojoj právdi prav veren osztáne, I vszój kriviczi szrdcsno prôtisztáne, Vsze z-lêpov példov na dobro zbűdjáva I povodjáva;

4. Kí vsze, ka verje, gedrno szpunyáva, Ka je pravicsno, vszákomi vödáva, I nezbantüje nikoga z-gízdoszti, Niti z-jálnoszti;

5. Kí sze zla bojí, grêsnika milüje, Vu bo'zem kêpi vsze lüdi postüje, I vszê mrtelnim 'zelé szprá vicsanye, I zvelicsanye;

6. Kí szi z-môdrosztjov 'zitka pamet sznâ'zi, I varvati sze znâ blôde mrê'z vrâ'zi, Tak da pri visne isztine poszvêti 'Zivé na szvêti:

7. Kí verno szrdcze noszi v-prszaj szvoji, Tak da nevczaga v-vere te'zkom boji, Tihi, miroven osztâne v-neszrecsi, Ponízen, v-szrecsi.

8. Té, té má v-nébi díke ôrocsíno, Gda táosztávi márnoszti tühíno; Té vzeme velki nájem, Bôg, od tébe V-szvetloszti nébe.

Nôta: *Dober je nas Bôg, porazmite.*

214. Bôg moj! vesi me prav postüvati Szína tvojeg návuk bo'zanszki, I nyega glász naszledüvati. Kakti 'zitka vorczan, zvelicsanszki: Daj mi eti rásztü vu môdroszti, I tam pridti k-vretini radoszti.

2. Vari me od gnûszne blôdnoszti, Krívovere, i kmicze bolvanszke, I vrsi me vu pobo'znoszti, I szpoz-nanyi isztine bo'zanszke: Rázumno bojdi moje krsztsansztvo, Da v-nyem naidem pô't na zvelicsansztvo.

3. Daj mi te vu dühi csesztiti; Ár sze tebé taká csészt prisztája, I tvoje imé tak szvetiti, Kak sze meni, krsztsani dosztája: Nê je tebi, oh bívostü dühovna, Vugodna csészt, i szlû'zba telovna!

4. Vesi me vsze rû'zne náklonoszti Ino 'zelé szrd-csno obládati, I po nevkleknyenoj sztálnoszti Díke szvetlo korôno ládati: Tebi, szvêti szodecz i ocsa moj, Hôdba moja vu vszem prijétna boj.

5. Vrsi me vu veri, vüpanyi, Ino szádarodnoj

lúbéznoszti, Da ti szlű'zim vu szpravicsanyi, I lèpoga szrdceza veszélnoszti, Hodécs vu szrecsi, i vu nevôli Tebi, vecsna miloscsa, po vôli.

6. Etak 'ze vu márnój tühíni Szi pocsiné v-tebi moje szrdcze, Tam pa na nebeszkój viszíni Mi zide lepse radoszti szuncze, Gde mi tí vu blá'zenoj vecs-noszti Szam vödati más nájem vernoszti.

Nôta: *Krisztus veli: hodte k-meni.*

215. **N**ê je on escse krsztsenik, Kí je nè, kak bo'zi vernik Csízti vu vszem hotènyi: Kí Jezusa li z-vűsztami Vadlűje, tají z-delami; Pogan je on v-'zivlènyi.

2. Vszi, vszi szo bo'zi spotlívci, Kí szo vu veri szkazlívci, I v-szrdczy oszkrúnyeni; Ka je nyi szvetlo krsztsansztvo? — Li préczimb jama — bolvansztvo, I grob z-zlom napúnyeni.

3. Mújti obráz, mîle ocsí, Méhka hodba, maszne recsi, I zmíslena ôprava, Prevnôgo pűszto molènye, I vsze szpodobno hotènye, — Vsze je blôde náprava.

4. Vèhnejo tá, kak pűszti czvét, I vesznejo v-tekájí lèt. Jaj! — kí sze na nyé szloní, On na prhkom grünti sztojí, Dűh 'z-nyí csemérom opojí, I v-prepaszt mòk sze vtoni.

5. V-nebésza do li oni sli, Kí szo sztálno radoszt naisli V-právde bo'ze csinènyi, Ocsó vu szvetsztvi dicsécsi, I nyega volo csinécsi Escse i vu mislènyi.

6. Csi je rűzno tvoje djánye, Nicsesztno je vadlű-ványe, — Mrtva je vera tvoja: Csi nyô scsés poszvedo-esiti, V-nedű'znoszti más hoditi, Gledécs na 'zítka voja.

7. Bôg gléda li szrdcze csízsto, I nè vero tvojo pűszto: Tá je odűrna pred nyim! — On li právi krsz-esenikov Vrèloszt korunűje z-díkov, Pred szvetlim sztoleczom szòdnyim.

8. Oh! koronűj tí, goszpodne, I moje poti vugodne.
— Odiesi vero mojo; Pelaj po sztezi vernosztí I mené
k-czili vecsnosztí, V-blá'zeno díko tvojo.

Nôta: Zdr'zi, cslovek, v-szrdczi mirovnoszt.

216. Bôg! kí szi moje zvelicsanye, Vlêczi me od
szvétá k-szebi, Naj vesz moj trôst ino
vűpanye Polo'zim v-jedínom tebi, Neodsztôpim od tebe
v-szrecsi, Ni v-tebi nezdojím v-neszrecsi, V-'zítki,
ni v-szmrti.

2. Daj mi z-szrdcza ob'zalűvati, Csi prôti tebi
pregresím, I z-grêha sze hitro szkopati, Da sze nyega
mantre resím; Na szvetsztva pôt mi daj sztôpiti, I od
nyé vecs nêzablôditi, V-'zítki, ni v-szmrti.

3. Oh! — krêpi tí szam mojo vero, Da sze sz-
tebom zadovolim, Ino tebé za sorsa mero, Stero mi
dás, klecsécs molim, Nepozábim vernosztí tvoje, Niti
szvéte du'znosztí moje, V-'zítki, ni v-szmrti.

4. Daj, naj Jezusa naszledűjem Na sztezi 'zítka
pravicze, I tak dűso mojo mentűjem Od szvétá rű'zne
krivicze, Vu nyega vrêdnosztí nedvojím, Ni neverno
ga nezatajím, V-'zítki, ni v-szmrti.

5. Nê! — nedaj mi nigdar z-gízdosztjov Napíhnôti
szrdcza mojga, Niti z-govenszkov hotlívosztjov Oszkru-
niti kêpa tvojga: Korôna moja boj — csisztôcsa,
Nágib cslovêsztvá, i prosztôcsa, V-'zítki i v-szmrti.

6. Bogátsztva mi nedaj prosziti, Da mi kak dűsi
neskôdi; Sz-têm sze mi daj zadovoliti, Ka mi tvoj
tanács oszôdi: Ár marne velkosztí 'zelénye Zlehka
naszopi pogűblénye, V-'zítki i v-szmrti.

7. Odűrna mi bojdi szkazlívoszt, I gnűszno prili-
závanye, Odűrna brbravna recslívoszt, Bogmêt i na-
nizávanye: Odgovor moj „tak“, ali „nê“ boj, Da me
szprevája blagoszlov tvoj, V-'zítki i v-szmrti.

8. Grozi sze mi szrdezi la'zlivoszt, Ino bratov razlácsanye; Isztina pa i prijaznívoszt Mi sznâ'zi oponásanye: Moj gúcs, moj 'zítek, i csinèneye Szvéto boj, takáj i mislèneye, V-'zítki i v-szmrti.

9. Nedaj mi drágoga vrèmena V-manyôszti zaman trositi, I dela szladkoga bremena Z-morjüvanyem gda nosziti. Tí blagoszlovi trüde moje, Da zvisávam, Bôg, imé tvoje, V-'zítki i v-szmrti.

10. Vodi mené po dühi tvojem, I krêpi v-sztálnoj vernoszti, Naj nezmenkam v-pozványi mojem V-právoj krsztsanszkoj vrêloszti: Tak mi v-tál príde blagoszlov tvoj, Tak naidem vísni mir i pokoj, V-'zítki, i v-szmrti.

Nôta: *Kako k-hladnoj vodi jelen.*

217. **H**odte, verni krsztseniczi! Razmite réd dü-'znoszti, Naj, kak Jezusa verniczi, Znáte pô't pobo'znoszti. — Kí szo vu veri sztálni, I vu delaj mesálni; Tô szo právi krsztseniczi, i miloscse ôrocsniczi.

2. Oh blá'zen, kí je ponízen Vu krili szvetle szrecse, I takáj Bôgi nanízen Pod bremenom neszrecse! — Kí lüdí rad postüje, Lübi, ino milüje, Vugodna je pô't nyegova, I vretina blagoszlova.

3. Blá'zen je, kí grêhe szvoje Szpozna i ob'zalüje, I nyé pred miloscse tvoje Sztolczom, oh Bôg, vadlüje! — Csi potom v-tvojem sztráhi Vandra eti vu práhi, Naide vu szmrti szmilenoszt, I prêk groba odicsenoszt.

4. Blá'zen je, kí protivníki Szam na mir dêszo podá, I v-Jezusi, szredbeníki Sze 'z-nyim vjedinati zná! — Kí csemére zná vtrêti, I môcs szrda podrêti! Té sze má z-Bôgom trôstati, Ino miloscse vcsakati.

5. Blá'zen, kí sze nad szirmáki I tú'znimi szmilüje, I vbôgomi nevoláki Záló'z szvoj podarüje, Tü-hinczom sztánek dáva, I blôdne povrnyáva! — I té vzeme v-obilnoszti Nájem na dén szmilenoszt.

6. Blá'zen, kí kincs nedú'znosztí Varje i tak pos-tűje, Da szi sz-telovne rú'znosztí Zlom düse nevra'zűje, V-hotlivoszt sze nevtopí, I v-nyé támni nezaszpí! — Zagvűsno ni toga hvála Tam pred szodeczom nede mála.

7. Blá'zeni szo, kí v-krsztsanszkom Míri vküpre-bívajo, I v-nyega kríli bo'zanszkom Tího radoszt v'zívajo! — Da sze, kak bo'za decza, Sztálno lűbijo z-szrdcza, V-nébi májo örocsíno, Gda osztávijo tűhino.

8. Blá'zeni, kí za pravicze Volo eti trpíjo; Ali pod mecsom krivicze Blázníkov nezdvojíjo! — Nè! — nyi neosztávi Bóg, Nego je vövtrgne z-ròk Vszè nyihovi protivníkov, I tam korunűje z-díkov.

9. Oh goszpodne! szrdcze moje Oszná'zi sz-pobo'znosztjov, I vesi me glász právde tvoje Bógati sz-pokornosztjov: Vrsi me vu vszem dobrom, Da sze po djányi mòdrom Csiním tebi prijétnoga, I vekveke blá'zenoga.

Nôta: *Ah Bóg, poszlűhni me.*

218. Nema pred Bógom szrdcze vugodnosztí, Nema ôprave, brezi pobo'znosztí; Na tò vrèd-noszt Je li vernoszt Zdigne, vu szlű'zbi Bôga i dú'znosztí.

2. Li, csi szem sztálen v-právom vadlűványi, I nepokáran vu vszem mojem djányi, Zagvűsno znam. Ká vzéti mam Blagoszlov ocsé k-mojemi pozványi.

3. Tò, tò je moj czíl i zrendelűvanye, Naj verno szkonesam moje potűvanye, Grêhi merjém, Szvéto 'zivém, I csakati szmèm ednòk zvelicsanye.

4. Sz-kaksim 'zelènyem hítim k-tomi czíli, Gde szi dűh moj odèhne v-tvojem kríli! — Ali szlab szem K-tomi vu vszem, Brezi pomòcsi tvoje, ocsa míli!

5. Tí me tak z-dűhom krèpi, oh goszpodne! I szteze szvetsztva mi vcsíni vugodne, Da z-csinènyem I hotènyem Tebi áldűjem v-nòcsi ino vu dne.

6. Csi bi gda zászpao vu grèsnoj rú'znoszt, I zakoczkatí steo kincs nedú'znoszt; Ocsa! tí mi Szam odümi Ssrdzeze sz-té blôde, po glászi dú'znoszt.

7. Varvati mi daj szkrbno mojo vrèdnoszt, I keb-züvati na pravicsno vecsnoszt, Gde mi tí, Bôg, Szam más ednôk Koronüvati z díkov mojo vernoszt.

Nôta: *Kako k-hladnoj vodi jelen.*

219. **B**ojdi veren v-tvojoj veri; Kebzűj na závezek tvoj; Djánye k-právdí 'zítka meri, I v-oblubi mocsno sztoj: Neodaj vadlűványa, Neoszkrúni pozványa, Na stero szí poszvetseni Teda, gda szí okrsztseni.

2. Bojdi veren v-lűbeznosztí Bôga ino blí'znyega; Vari korôno vrèdnosztí Vadlűványa tvojege: Ár csi szí, kak pűsztíneck, Vu lűbézni tűhíneck, Tak szí Jezusi neveren, Ino pred Bôgom odüren.

3. Bojdi veren vu vűpanyi; Nevezagaj vu nevôli, Csi ti gli v-bo'zem ravnanyi Neidejo vsza po vôli: Môdroszt bo'za dobro zná, Ka komi vszôditi má, I ka tomi k-haszki szlű'zi, Kí sze k-szvèti nepridrű'zi.

4. Bojdi veren vu pozványi, Kak szlű'zbeník isztine; Nebojdi vu csésztí mányi, Iszcsi haszek obsine: Bôg ti zdr'zí 'zítek tvoj, I dá ti blagoszlov szvoj, Naj po vrèli tvoji trűdi Vgája czvètek szrecse lűdi.

5. Bojdi veren v-szkűsávanyi, I v-jákosztí mocsno sztoj; Vu kaksté zapelávanyi Bojűj szrdcsno vere boj. Oh! — glédaj na Jezusa, I nevtepi virtusa: Tak sze vojszkűj, da v-vecsnosztí Nezgűbís díke vernosztí.

6. Bojdi veren vu trplènyi, Neodszttôpi od Bôga, Csi te gda prôti 'zelènyi Te'zí nevola vnôga. Prèk tű'zne mrtelnosztí, V-'zítka vsze veszèlnosztí, Doli-zbrise i tebi Bôg Vsze, vsze szkuze na czili môk.

7. Bojdi veren, nesztrasi sze Níti vu szmrtnom

boji; Na goszpodna zaniháj vsze, Kak ocsó verni szvoji. Po szmrtnom poszelniki Prídes tí k-szredbeniki. Od koga za boj vernosztí Vzemes korôno vecsnosztí.

Nôta: *Oh Bôg, oh míli Bôg!*

220. Krsztsenik szí, velís. — Dôbro je! — csi li z-'zitkom Poszvedocsiti znás, Ka vadlűjes z-jezikom: Ár je tô právoga Krsztsansztva znamène. Csi sze z-vadlűványem Nebori csinène.

2. Krsztsenik szí, velís — Mogôcse! — csi z-dela-mi Vadlűjes Jezusa, I nè szamo z-vűsztami. — Zaman zové nyega Za szvojga goszpodna, Kí nyegovo právdo Lomi od dna, do dna.

3. Krsztsenik szí, velís — Zátó, kâ szí okrsztsen. — Tak je! ár szí v-krszti Tvojem Bôgi poszveten. Ali, miszli, jeli Szí nèvtepaó szvetsztva, Stero szí v-krszti vzéo, Na zálog blá'zensztva.

4. Krsztsenik szí, velís. Ár bo'zo rêcs poszlűhsas! I z-szvétoga pízma Znányem drűgim zaglűhsas! — Ali, jeli zdrízis, Ka szí gda csűo, i csteo? — Zdríz vsze; i tí bos Právo krsztsansztvo meo.

5. Krsztsenik szí, velís. — Ár grêhe szpovedávas. I z-szvetsztvom oltárszkim Sze csesztô nadeljával! — Ali, jaj, oh blôdnik, Teda tvojoj dûsi, Csi szí p'v'ízivanyi Té vecsérje hűsi!

6. Nê! — imê krsztsanszko Sze te li tak prisztá-ja, Csi sze Jezusa dûh V-szrdcezi tvojem nahája: Csi i tebé sznâ'zi Nyegova nedű'znoszt; Práví krsztsenik szí; Ár szí szpuno dú'znoszt.

7. Ali dokecs je nè Szrdceze tvoje prav csízto, Szvêto imê eto Je v-vűsztaj tvoji pűszto; Dokecs je nicsesztna Hodbe tvoje hvála, Tecsasz je krsztsansztvo Tebi spot i sála.

8. Krsztsenik szí, velís. — I sz-têm sze szmês

hválíti, Geto sze nehênnyas Z-rú'znim grêhom sálíti! Jaj! — tí szi tak hûsi, Kak te cseden pogan. Szram te more bidti, Kâ szi czelô zaman.

9. Ni neszpomínaj tak Tecsasz tvojga krsztsansztva, Dokecs z-delom nedás Od nyega szvedocsansztva. — Nê! — nevesiní imé Nikoga krsztsana; Li 'zítek odlôcsi Nyega od pogana.

10. Goszpodne! vcsi mené V-szvetsztvi 'zítka hodi, I moje krsztsansztvo Z-delom poszvedocsiti: Tak bom ti prijéten Eti, kak tvoj verník, I v-tvojem králevsztvi Bom dike örocsník.

2. Dú'znosztí prôti Bôgi.

Szpoznanye Bôga.

Nôta: *Obûdi sze, oh me szrdcze!*

221. **T**ebé, bo'ze, szpoznávati, Mi je díka, i dú'znoszt, Tvojo szkrovnoszt zbrodjávati, Zvelicsitelna môdroszt. Ka bi bio jasz, neszrecesen, Brezi tébe, dûh vecsen, I brezi szpoznanya tvojga, Veren ocsa 'zítka mojga!

2. Tebé, isztina, cslovecsi Rázum nemre zbroditi; Ali pri csüd tvojí szvêcsi Sze nam dás zaviditi: 'Zê vesz szvêt tvoj sztvorjeni, Je szvedok nevtajeni; Ktomi rêcsi tvoje szvetloszt V-díki ká'ze tvojo velkoszt.

3. Z-csüdni dêl tvojí szpoznávam Tebé, ocsó vernoga, I v-nyí czíli te zvisávam, Sztvoritela môdroga: Ti szi vsza tak nasztavo, I v-taksí rêd postavó, Naj po zemli vgája szvetsztvo, Mír, veszélje, i blá'zensztvo.

4. I sto zdr'záva z-vernosztjov Dugoványa tak vnôga? — Sto ravna vsza tá z-môdrosztjov, Csi nebi bilô Bôga? — I tû szi mi ôdpro tí Szpoznanya tvojga poti; I tû vídim vu szvetloszti Poszvêt tvoje velikoszti.

5. Ali v-kak lepsoj szvetloszti Ká'ze tebé rês tvoja! Po nyê sze zdigne z-szleposzti I blôde dûsa moja; Ona mi dá gledalo, Razprászka zakrivalo, Náj vu tráhi gléda dûh moj V-szkrovnoszt oblecseni kêp tvoj.

6. Da sze pa 'ze eti v-práhi Meni tak szpoznati dás; Vu kakse szvetloszti tráhi Sze mi tam szkázati más, Gde bom vu popolnoszti Dike tvoje szkrovnoszt, Kak blá'zeni dûh, zbrodjávao, I velkoszt tvojo zvisávao!

7. Ah! — dabi 'ze eti zácsao Tebé prav szpoznávati, I vszemi szvéti porácsao, Kak te má zvisávati. — Nê vu kêpi bolvansztva, Na szramoto krsztsansztva. Ni v-obrázi dûhòv túhi; Nego v-isztini i v-dûhi!

8. Toga szpoznanya 'zelènye Za'zgi v-meni, goszpodne, Náj sze ti moje molènye Dopádne v-nocsi, vu dne; Da bom vszákdén modrèsi, I v-jákoszti sztálnèsi. — Na cseszt tvojea bo'zansztva, I na postenye krsztsansztva.

Nôta: *Oh goszpodne, t' nas veren.*

222. Dûsa moja sze k-tebi pozdigáva, I z-radoszti csütènyem te szpoznáva. Oh! — hiti mi ti szam, vszamogôcsi, V-dugoványi tak velkom k-pomôcsi.

2. Dûh tvoj mi naj v-szrdezi 'zelènye nêti, Ino temno pamet mojo preszvêti, Da vu právoj môdroszti naj czvetém, I v-szpoznanyi tvojem vszákdén raszdém.

3. Ka drûgo bi mi moglo dragse bidti, Kak tebé, Bôg, szpoznati i lûbiti? — Vernêsega, vèm, neman od tébe, Ni na zemli, ni vu diki nébe.

4. Kak 'zelno je tebé z-szrdeza íszkati! Csi te gli práh nemre czelô szpoznati, Zadoszta je, ka nasz szin tvoj vucsi, I szvét ete od tébe szvedocsi.

5. Oh! sz-têm sze nam tak daj zadovoliti, I 'zelè-

nye düse nase vtoliti: Zvön toga je vsze máno ro-vanye, I nepela na právo szpoznanye.

6. Steri môder bi te mogao zgrüntati, I popolno vu bivoszti szpoznati? — Szkroven szí tí, i osztánes, eti, Kaksté velkoj csloveka pámeti.

7. Ka szí nam tak po Jezusi znati dao, I vu velki delaj tvoji pred nász djao; Toga sze nam daj prav postúvati, Tô na düse mír verno nüczati.

8. Velkoszt tvoja nam vszêm mocsen nágib boj Na isztinszko môdroszt 'zítka i sztráh tvoj, Da sze v-rú'znoszt grêha nevtópímo, I vekveke tebé nezgúbímo.

9. Tam na velkom czili vsze popolnoszti, — V-domovini pune zadovolnoszti, Mo te pravê, oh Bôg, szpoznávali, I v-szvetloszti sztojécs, zvisávali.

Nôta: *Nas drági ocsa, vretina.*

223. O dícseni Bôg! tí, vecsna isztina, I vsze môdroszti blá'zena vretina, Tí szvétiti dás vu nôcsi temnoszti Tráhi znanoszti.

2. Záto i mí zdâ vu dühovnoj kmiczi Kricsímo k-tebi, vocsnoj zorjeniczi: Raz'zeni temne pámeti nase mrák, Díke tvoje trák.

3. Ká'zi nam sztezo právoga szpoznanya, I tvoje právde i vôle bôganya, Na nebomo vecs decza rú'z-ne kmicze, Nego pravicze.

4. Zbüdi med nami verne vucsítele, I szteze 'zítka môdre kazítele, Kí do návuk tvoj sz-pêldov szvedocsili, Ino sznâ'zili.

5. Vcsíni nasz verne vu nasem pozványi, Sztálne i vrêle v-právom vadlűványi, Da nevkleknemo od vere bo'zansztva, Na pôt bolvansztva.

6. Vari nasz od nevere i blôdnoszti, Od rú'zni grêhov, i gnűszne dvojnoszti, I zdr'zi nasz do koncza, eti v-práhi, Vu tvojem sztráhi.

7. Tak czveti tvoja isztina med nami Tü, i tam, gde mo z-csísztimi düsami, Na vere nase odicsenom czíli, Tebé csesztíli.

Bojazen Bôga.

Nôta: *Oh 'zútka ino szmrí goszpôd!*

224. **G**oszpodne! tebé sze bojati, Je vretina vsze môdroszti, I v-tvojem sztráhi potüvati. Díka práve pobo'znoszti: Tebé li on nezataji, Kí sze te, kak dête, bojí.

2. Szpoznaj, cslovek, tvojo nicsesztnoszt, I velkoszt Bôga tvojega; Tak de te nyegova vísesnoszt Vodila vu sztráhi nyega. — Vídis, kâ pred nyim vizína Trepecse i globocsína!

3. Boj sze ga: tak ti vszâko dú'znoszt Lehko bode szpunyávati; Lehko de ti vszo grêsno rú'znoszt I blôdo odürjávati: Ár vu bôgabojaznosztí Naides szteber pobo'znoszti.

4. Csi te z-szvetsztva szteze vugodne Szrdcze na grêh zapeláva, Tak miszli: *vídis me, goszpodne!* I *dúh tvoj zlo odürjáva*: Sztrszenes sze hüdô csiniti, I düso vnêmar zblatiti.

5. Csi te blôden szvét sáli, mantrá, Pri goszpodna bojaznosztí; Kak szladki trôst ti düsna vêszt dá, Med csütényem nedú'znoszti! — Ár ka ti more protivník, Csi ti je Bôg zagovorník?

6. Gda te pregánya sorsa vihér; Kakse vüpanye ti szvétí, Csi z-Bôgom tvojim más sztálen mír, I csi ti je on k-poszvêti, Kí je vszê verni varivács, I bolezni ran mili vrács!

7. Kaksa radoszt za szrdcze tvoje, Csi ti v-szmrí groznoj nôcsi Lübézni i miloscse szvoje Nevtají te vszamogôcsi! — Blá'zen szí, csi v-bo'zem sztráhi Szkoncsas be'záj eti v-práhi!

8. Goszpodne! sz-tvojoj bojaznosztjov Sznâ'zi czêlo
hodbo mojo, Naj sze z-detinszkov vûpaznosztjov Szlonim
na lûbézen tvojo: Ár kí sze te stzálno boji, On sz-tebom
povszéd obsztóji.

Nôta: *Oh vekivécnsoszt, grozna rêcs!*

225. **P**red tebom, oh vszamogôcsi! Ka sze gízda
práh krhkôcsi, Vu szvojoj nicsesztnosztí?
— Znajôcsi, kak velki szí tí, Kakda graja tvoje poti
V-blôdnoj neszpametnosztí? — Pred tebom szo vsza
mární práh, I vsza, vsza szo ti dú'zna sztráh.

2. Tí li vu ocsnomegnyeni Konecz znás vr'zti,
kak szenyi, Vszoj préczimbi bogátzov, I, csi vûszt
tvoji glász zíde, Sz-práhom zgliha mocsne zíde, Kakti
gnêzda gízdávczov: Tí czvêtek rô'ze tápihnes, I gingav
obráz v-grob szûhnes.

3. Tí v-dêszni tvojoj más vszê dní, I v-racsúni
práha sziní; Poszelnik tvoj je — vszê szmrt. Ona szí
i mené szráni, I — jaj! I — lehku vu grob ráni! —
Dnesz, dnesz bom lehko vkûpsztrt! — Dnesz lehko
vsze, vsze, sz-kêm ládam, Tühínczom na ôrok tádam!

4. Kakda bi sze tak zgizdávaó, I z-márnov díkov
zvisávaó Pred tebom, vszamogôcsi! Kak bi sze szpo-
zábo sz-tébe, nezgrüntana zmo'znoszt nébe, Vu grêhi
plavajôcsi? — Nê! — tvojega sztráha szuncze Mi naj
ravna moje szrdcze.

5. Oh! — dokecs príde moj vecsér, Tí bojdi z-
menom, moj pasztér, Na temnoj sztezi 'zitka; Krêpi
me v-tvojoj bojazni, I v-nevkleknyenoi vûpazni Ne-
beszkoga prebítka: Csíni me vu vszem vrédnoga Tvojega
míra vecsnoga.

6. Tvoje je, ocsa, dobro znam, Dûsa, têlo, i vsze,
ka mam, Tvoj je i mír moj dûsni. Daj mi tak v-
szvetsztvi vandratí, I v-lêpom szrdczei varvati Kincs

telki dobrôt vísni; Tam pa na vecsnosztí czili Me odícsi v-tvojem kríli.

Nôta: *Kí sze vu vísnyem Bôgi vüpa.*

226. Kⁱ sze toga szvétá zmo'znošti Nesztrási pôleg pravíce, Ni pri csütényi pobo'znošti Nesztrsze szlugov krivicze; Kak lêpi je toga be'zaj, I odícsen dnévov tekáj!

2. On, csi bi sze zemla gíbala, I grünt globocsíne trôszo, Csi bi i vizína skrípala, I szláp goré na kúp noszo, Nebi vezagao; ár je 'z-yim Bôg, Nyegov pasztér i díke rôg.

3. Li prôti Bôgi pregresiti, — Tô napuni nyega z-sztráhom: Ár ka má düso môk resiti, Gda sze têlo zgíliha sz-práhom? — Nê etoga szvétá zmo'znošti: Li nevtepena pobo'znošt.

4. Zav'rze on bogé zemelszke, Kí szvét sz-tadank-mi norijo, I dühe bívoszti nebeszke, Csi sze z-isztinov borijo: Gotov je ráj vsze zgübiti, Kak sze z-Bôgom protiviti.

5. On szeja szemen blagoszlova, I sznêt hüdôbe prepráva; Ali, csi sze vrêlošt nyegova Od mányi szlugov zadáva, Szôdbo na Bôga zanihá, I v-vrêlošti nepomenká.

6. Csi hválo, stere je on vrêden, Bláznik szebi pripisüje; Mucsí on, csi taki szvét blôden Dél nyégovi necsüdüje: Ár vecs na ono hválo dá Ká — pri Bôgi nájem szvoj má.

7. On je ponízen v-dnévi szrecse, Ali v-neszrecsi nezdvojí; I, csi nyemi szvét mre'ze mecse, Práve vere nezatají, Znájôcs, kâ ga Bôg oszôdi Kí vu isztíni neblôdi.

8. Dokecs tak dnévov moji be'zaj Trpeti má eti v-práhi, Daj, goszpodne, da sze nyí tekáj Dokoncsa

vu tvojem sztráhi; Ár kí sze te, kak szin, bojí, On povszéd z-dikov obsztojí.

Lübézen Bôga.

Nôta: *Krisztus velí: hodte k-meni.*

227. Bôg! sto nebi lübo tebé? — Sto nebi poszvéto szebé Vu vszem tebi na áldov? — Vëm je vszè mrtelni 'zítek, I radoszti vszáki hípek Tvoje rôke blagoszlov.

2. Zvôna tébe nega míra, Nega pocsinka vecséra, Za oranyeno szrdce; Li kí sze na tébe szloni, On sze v-prepaszt szkúz nevtoni: Tí szi vszèm trôsta szuncze.

3. Csi tvoje poti hodimo, Vsze, ka te z-verov proszimo, Csi nam haszni, podelís; I csi nasz taki sors te'zi, Csi li düsa v-zle nele'zi, Tí nasz pá razveszelís.

4. Daj mi tak moje vüpanye, Díko, mír, i zvelicsanye Li pri tebi íszkati, Nászladnoszt zla odüriti, Tebi vu szvetsztvi szlü'ziti, I blá'zeno zaszpati.

5. Csi sze mi szvét nanizáva, I z-jálnosztjov prilizáva, Nedaj sze mi zvoditi: Najdragsi kincs mi li tí boj, Li tebé mi daj, ocsa moj, Povszéd v szrdcezi nosziti.

6. Poszvéti me zczêla szebi, Da veren osztánem tebi, Dokecs eti potüjem, I po sztálnom 'zitka boji Sze v-serigi verni tvoji Sz-tebom veke radüjem.

Nôta: *Jezusa neodpiisztím.*

228. Bôg, moje zvelicsanye! Tí szi mi najvéksa radoszt; Li v-tebi mam vüpanye, Gda me te'zi britka 'zaloszt: Csi me vesz szvét osztávi, Tí szi mi ocsa právi.

2. Csi te jasz lü bim, kak szin vernoga szvojega ocsó; Tí mi odpüasztís moj bin, I vzemes me vu miłosco, Vcsinís me tü szreecnoga, I ednók blá'zenoga.

3. Kí lübi tvoje potí, I obsztojí v-szlobodscsini. On sze neoszramotí; Ár örok má v-szinovcsini, Má v-rècsi tvojoj poszvèt, Na vüpanya blá'zen szvét.

4. Eti sze nam, isztina, Grozí nôcs sorsa vihéra; Ali kaksa vretina radoszti sze tam odpéra, Gde nam tí, vszamogôcsi, Zbrises vsze szkuze z-ôcsi!

5. V-tvoje lübézni kríli Szi ednôk vszi odêhnemo, Geto na dnévov czíli Vszi kak czvétje, povêhnemo; Ona nasz zdigne sz-práha, Na sztan vísnoga tráha.

Nôta: *Kí sze vu vísnjem Bôgi vüpa.*

229. Vszê lüdi milosztiwni ocsa, Kí szi szam csísztá lübéznoszt! Tvoja dobrôta i miloscsa le vszêrn vernim na veszélnoszt. I meni te daj lübiti, I vu szvetsztvi ti szlû'ziti.

2. Od szvétá márne lübéznosztí Mi odvрни szrdce moje, Naj nevlomim v-neszpametnoszti Nigdar szvétê právde tvoje, Hüdi 'zêl nenaszledüjem, I tak tebé nezbantüjem.

3. Oh! — daj mi csíszte mísli meti, Csedno po-bo'zno gúcsati, Posteno i szvéto 'zivetí, I, gde tí 'zelês, múcsati, Tebé najbole lübití, Blí'znyim, kak morem, szlû'ziti.

4. Znam, kâ, kí sz etomi radüje, Ka tí, Bôg, prepovedávas, Ali onoga sze zbranyüje, Ka nyemi zapovedávas; On z-szrdcza nelübi tebé, I tak pogübí szam szebé.

5. Ravnaj me tak, da vsze rad csiním, I z-vrêlim dühom szpunyávam, Ka sze z-szvéte rêcsi tvoje vesím. I za vugodno szpoznávam; V-szlaboszti pa i krhkôcsi. Mi düh tvoj bojdi k-pomôcsi.

6. I, csi me gda doide nevola, Znam, kâ je i ona tvoj dár. Bojdi tak tvoja szvétá vola, Csi mi je piti nyê pehár: Jasz ni vu szmrtnoj bolezní Nezdvojím v-tvojoj lübézni.

7. Bôg! csíni me té lübéznosztí Vrêdnoga, dokecs tû 'zivém, Da v-nyê naidem trôst v-boleznosztí, Zdâ, i, gda z-szvêta preminém: Ona bojdi ran moji vrács, Ona moj angel varivács.

Na lasztivno nôto.

230. Vsza szo na zemli etoj preidôcsa; Vsza szo, kak meglé szpár, preminôcsa. Ka 'zelês, düsa, eta vidôcsa? — Iszcsi, iszcsi li ta presztajôcsa.

2. K-tebi, Bôg, szrdcze jasz pozdigávam, Szvet-szko préczimbo rad zametávam; Ár je nyé dika, kak szenya, márna, I düsi zlehka naveke kvárna.

3. V-nikom na zemli, niti na nébi Vêkse radosztí nemam, kak v-tebi: Záto z-'zelènyem k-tebi prihájam; Ár vecsni kincs moj v-tebi nahájam.

4. Csi bi taki bio v-protivni rokaj, Ali vu szmrti nôcsi i mokaj, I csi bi le'zao vu groba kríli: Ka bi sze sztraso sz-tebom, Bôg míli?

5. Hodi, szká'zi mi tvojo miloscsó, I vtisaj, ocsa mojo te'zkôcsó; Boj szmileni deteti tvojemí, Nevtaji trôsta szrdczi mojemi.

6. Oh! — vcsi me tebé sztálno lübiti, I tebi vszedni v-szvetsztvi szlû'ziti: K-konczi zlehkôti mi szmrtne môke, I vzemi düso vu tvoje roke.

7. Tam bom lübézen tvojo szpoznávao, I tebé z-visnim glászom zvisávao; Tam bom ti szpêvao v-díke szvetlosztí Peszem blá'zene nemrtelnosztí.

Pokornoszt k-Bôgi.

Nôta: Oh Bôg, oh míli Bôg.

231. Goszpodne! blá'zen je, Kí je tebi podlo'zen, I vu vszem csinènyi I hotènyi pobo'zen. Vêm ti vu vszem 'zelês Csloveki blá'zensztvo, I záto porácsas Vszêm jákoszt i szvetsztvo.

2. Ti od vszáke dŭse Sztálno pokornoszt 'zelès, I z-vernoga szrdcza Sze szpozábiti nevès. — I jasz li tak vzemen Tál v-tvojój miloscsi, Csi szem prav pokoren Tebi, 'zítka ocsi.

3. Jezus, tvoj lŭbezník, Je tebi pokoren bio Escse i te, gda je Szmrti britki pehár pio. — Oh! — dabi te i jasz Z-szrdcza gotovnosztjov Bôgati setŭvao Z-sztálnov pokornosztjov!

4. Dáj, da mi zákon tvoj Vszigdar pred ocsmí bode; Ár znam, kâ sze li tak Ognem vsze dŭsne skode. Právde tvoje járem Je zvelicsitelni, I nyé bremen szprávi 'Zitek nemrtelni.

5. Dnesz, csi bom glász tvoj csŭo, Naj neobtrdim szrdcza, Da kak nezbantŭjem Tebé, szvétoga szodecza; Ár je grozno, tebi Szpádnotti vu roke, I tak dŭso vr'zti Na vekvecsne moke.

6. Oh! — daj sze mi grêha Trdno varvati vszigdár; Ár ka mi szprávi on? — Krátko radoszt, vecsni kvár! — Kí neodŭrjáva Nyega rú'zne pôti, On szam hotêcs híti Pekla mantram prôti.

7. Csi pobo'zno 'zivém, Ino glász tvoj rad csŭjem; Csi tebi, szodecz moj, Pokornoszt prika'zŭjem: 'Ze eti obcsŭtim On mír, i blázênsztvo, Na stero príditi mam Vu díke králevsztvo.

Nôta: Nôcs je pred dvérmi vszê.

232. O csa! v-právdi tvojoj Radoszt má szrdcze moje, Stera dŭsi mojoj Trôst dá milosese tvoje; Ár tí szam oblŭbis, Kâ vsze verne lŭbis.

2. Tebi je podlo'znoszt Najprijetnêsi áldov, I csíszta pobo'znoszt Nam díka i blagoszlov — Tŭ v-telovnom 'zítki, I v-vecsňom prebítki.

3. Korôno vrenosztí Je vzéo tam szvétí szin tvoj.

Ki je v-pokornoszti Áldüvao i 'zítek szvoj, Da bi tebé, ocsó, Pred szvétom szvedocso.

4. Vcsi me nyegvo vernoszt Sztálno naszledüvati, I právo pokornoszt Vu vszem prika'züvati. Bôg, vszáki sztopáj moj Tebi poszvetsen boj.

5. Daj mi 'zitka rêcsi Glász z-radosztjov szlísati, Ino pri nyé szvécsi Vu szvetsztvi potüvati, Nedü'znoszt varvati, I zla sze hábati.

6. Pelaj me, ocsa moj, Czili mojemi prôti, Po szkúz sztezi kmicsnoj, I szmrti sztrasnoj pôti: Szrdcsno bom po nye sô, Naj mi li k-míri bô.

7. Vsze, vsze tvoje potí Szo znamènye môdroszti. Kak bi tak vrèdno tí Ne'zelo pokornoszti, Szvetsztva ino sztráha, Od vszè szinôv práha?!

8. Blá'zen, kí szí v-tvojem Ravnanyi rad pocsiné! — On vu szrdczi szvojem Mír má, gda vöpreminé, I ti ga na czili Zviszis, szodecz míli!

Nôta: *Kak bi nehválo goszpodna.*

233. Bôg! szvéta je vola tvoja, Liki szí szam tí szvéti: Vadlúje tô düsa moja, I szvét z-díkov obvzèti. Szvetsztvo tvoje csüdüvajôcs, Bôga tebé vizsína, I môrszka globocsína Sze nanízi trepetajôcs. — Ki szin práha okoren Je tebi nepokoren.

2. Jaj! — i mené zapeláva Szvéta blôdna okornoszt, Gda mi szrdcze nadigáva Na grèsno nepokornoszt. I jasz gôsztokrát zablôdim Od düse moje czíla, Na tak rú'zne potí zla, Sz-kêm sze, kak norcz z-ognyom, lôdim, Z-sterim sze sáliti scsém, I pogübelno ze'zgém.

3. Bôg! vcsi me pôt mojo nôro Hitro prav prebroditi, I daj sze mi na pokôro Priczájti prebüditi: Ár jaj meni, csi me szrd твой Vövszecsé z-rú'znim szrdczom! — Jaj! — csi pred tebom, szodeczom, V-tepeni

posztáne dűh moj. — Ah! — csi bom v-grèhi vkűp-sztrt, Nájem moj de vecsna szmrt.

4. Ali kaksega blá'zensztva Dén sze mi tam pre-szvèti, Csi mi je vu szlű'zbi szvetsztva Zaislo szuncze na szvèti! — Szvetlèsi od tráha szuncza Sze pozdigne szv-tűhíne Dűh moj, na sztan viszine, Idòcs pred pravice szodecza, Gde de v-visnoj radoszti 'Zeo nájem pokornoszti.

5. Goszpodne! toga blá'zensztva Mi nedaj zakocz-kati; Vesi mi je vu szlű'zbi szvetsztva Z-vrèlim dűhom íszkati; Notri do groba kmicsnoga Naj eti tak potűjem. Da v-nikom nezbantűjem Tebé, szodecza pravicsnoga. Vu tvojem sztráhi 'zivém, I tího vöpre miném.

Priszega na Bôga.

Nôta: *Zaisztino, bode vrêmen.*

234. Bôg, szodecz 'zítka mojega! Tí, ki szkrov-noszti brodis, I sztávo szvèta tvojega Pòleg pravice szòdis, Vesi me isztino lűbiti, Gda sz-priszegov szvedocsiti Mam nyò pred sztolczom szodszkim.

2. Tvoje szvetsztvo, i bojazoszt Naj sz-támna zdranfa mené, Ino na tvojo vszaznanoszt Me trdno opomené: Pred tebom szvedocsim, oh Bôg, I trden racsún mam ednòk Dati tebi od vszega.

3. Te jálen toti isztino Pred szvètom gdate szkrije: Ali dűh tvoj nyé vretino Ocsiveszno odkrije: On, ki v-praviczí neblòdi, Escse i mízli oszòdi, I kastiga grèh kmicze.

4. Zátò — ni 'zítek, niti szmrt, Ni míta, niti pro-snya, Ni prijátelsztvo, niti szrd, Ni gnűszni lűdi mosnya, Me negeni od pravice, Na grèsno sztezo krivicze, Gda, kak szvedok, priszégam.

5. Jaj meni, csi bi praviczo Dr'zao za pròszto

zmêno, I nyô hotécs na kriviczo, Prôti vészti premêno! — Kak bi me grízao dŭsni csrv, Kâ szem ôdao nedú'zno krv, I v-práh szklacso isztino!

6. Oh! — daj sze mi tak hábati Jálnosztí i krivicze, I, kak drági kincs, varvati Velko szvetsztvo praviceze. Na tébe priszégam, oh Bôg, I nerêsim sze vecsni môk, Csi szem krivicsen szvedok.

Nôta: *Oh 'zítka ino szmrí goszpôd!*

235. **K**i sze sáli sz-príszege szvetsztvom V-dugoványi szvedocsansztva, Protiví, sze zdŭse blá'zensztvom, I z-velikosztjov bo'zansztva. Bôg je protivník kriviczi, I oszôdi jo v-praviczí.

2. Nega vu tom bo'zega sztráha, Nega ni lŭbêzni lŭdi; Nepremíszli, kâ de rob práha, I lehko i dŭhôv hŭdi: — Kâ, gda krivicsno priszéga, Lehko szmrt za nyega széga!

3. Oh tí, kí sze sz-príszegov zmênýas; Tajís vero i Jezusa, Dŭse z-zlom blatítí nehênýas, I vtêples vrêdnoszt virtusa, Blázník! koga zametávas? — Koga mantram podmetávas?

4. Znaj, gda krívo szvedoksztvó dávas, Szam szí molis szôdbo szmrtno, Geto sze etak zakunyávas: „Bôg me naj kastiga trdno!“ I hotécs tajís z-vŭsztami, Ka potrdjávas z-míszlami.

5. Veri, prídí má vszemi vrêmen, Vö sze vjávijo vsze potí; Vszáki de noszo szvoje bremen, Noszo bos to tvoje i tí: Csi sze nepovrnés hitro, Bics bo'zi te doide bisztro.

6. Pazi záto, na ka priszégas! Nezablôdi na kriviczo. Csi vnêmar v-bo'ze potí szégas, I preobrácas praviczó; Szêjas szemen vecsne brige, Szam na szébe, i na drŭge.

7. Hohár szí tí vnôgim nedú'znim; Ár premecses

hí'ze vdovicz, V-rôke dás hűdobnyákom rú'znim Sors osztávleni sziroticz, Jamo kopas tim pobo'znim, I palacse zidas zmo'znim.

8. V-práh zaklácsis szvéto isztino; Ár zblòdis szodcze v-praviczi, Vszoj rú'znosztí odprés vretino, Geto oblászt dás kriviczi, Vnôgi dűsno vűszt oszkrűnis, I szvét sz-preklűsztvom napunis.

9. Szvétí Bôg! meni velkoszt tvojo Tak daj pred ocsmí dr'zati, Da szkrbno varjem dűso mojo, Csi mi je gda priszégati, I, kak gnűszen rob krivicze, Nigdar nevtépém pravice.

10. Szvedok naj bodem, gda tak 'zelè Tvoje velko dugoványe, Ali visna oblászt zapovè, I velí moje pozványe: — Szvedok, z-obcsűtènyem szvetsztva, Da nezakoczka blá'zensztva!

Nôta: *Oh Bôg! ki grèh odűrjávalas.*

236. Nevzemi, cslovek, szvétoga Iména goszpod-
novoga Nigdar ./. zaman v-tvojavűszta:
Ár je ./. ono nè rűcs pűszta.

2. 'Z-nyim sze vnèmar nezaklínaj, Niti blázno nepreklinaj; Ár tak ./. Bôga ospotávalas, I szvét ./. na grèh zapelávalas.

3. Nepriszégaj, nebogműcsi; Ár je rű'zen grèh v-toj rűcsi: Ona ./. csloveka oszkrűni, Ino ./. z-hűdò-bov napuni.

4. Mír daj dűsi protivníka; Ár je velika nyé dika: Iszakra ./. bo'zansztva je ona, I zrok ./. vecsnoga zákona.

5. Nigdar vrà'zega iména Jezik tvoj naj neszpo-mína: Zla rob ./. je, znás. pűsztao i on, Zátó ./. je vzéo grozen szvoj lon.

6. Nè! — negűcsi: „grúm naj vdári!“ Ne'zeli tò niksoj sztvári. Sto zná ./. koga on pokoszí? — Ár vszém ./. kűmesz gláve viszí.

7. Niksa rêcs gníla i püsztá Ti nigdar neprídi v-
vüsztá: Csísztó ·/. bojdi tvoje szrdce, Csisztá ·/. rêcs,
kak bo'ze szuncze.

8. Rêcs tvoja „tak!“ ali „nê!“ boj: Tô ti velí
szam Jezus tvoj; Ár vsze ·/., ka je zvôna toga, Zhája
·/. z-nágiba hüdoga.

9. Vnôga gnüşzno priszéganya, I neszmero pre-
klinyanye, Vcsiní ·/. tebé nevernoga, I vszêm ·/. lüdém
odürnoga.

10. Ka pa tam, na velki dén on, Gda vzéti más
pravicze lon? — Bo'zi ·/. szrd te tak píhne tá, Kak
sze ·/. pleva távneszti zná.

11. Goszpodne! tí, szodecz szvéti, V-koga rêcsi
nega szméti, Zcsisztí ·/. od zla moja vüsztá, Da ji ·/
nerú'zni rêcs püsztá.

12. Csi bi mi jezik szfaliti Ino tebé steo tajiti;
Bole ·/. mi je zanêmiti, Kak gda ·/. blázno govoriti.

Vüpazen v—Bôgi.

Nôta: Ah! — ka bom jasz, grêsník csinio?

237. **G**oszpodne! vu kom, zvôn tébe, Bi sze mogao
vüpati, I mír düsni íszkati? — Pri tebi,
oh vernoszt nébe, Mi szvéti trôsta szuncze, Za tú'zno
moje szrdce.

2. Oh ocsa! tvoje lübézni Tí nam nigdar nevtajís,
Csi sze gli vesászi müdís: Tí szi vrács vszê ran bolezní,
Szteber szrdcz czagajôcsi, I v-szkuzaj plavajôcsi.

3. Velikoszt tvoje dobrôte Nêba, zemla csüdÿje;
Ár sze v-nyê vsze radÿje: Vövlejés na vsze szirôte
Tí szvéti blagoszlov tvoj V-vbôgoj sztávi nyihovoj.

4. Kakoli szi me doszégne, — Csi li vu tvojem
sztráhi Potÿjem eti v-práhi, — Vu dvojnoszt me nepo-
tégne; Ár vu vszákom vrêmeni Szi tí varivács meni.

5. Ka prineszé dén ütásnyi, Tô nemrem naprè znati, Ni nescsem szpitávati; Li na tébe, oh vísesnyi, Vr'zem z-vüpanyem pogléd; Ár szi tí z-menom povszéd.

6. Blagoszlov tvojo vödeliti Onim, ké te'zi 'zaloszt. Je tvojo csiszta radoszt: Záto sze szmèm veszeliti I jasz sz-tebom, ocsa moj, Csi szem pokoren szin tvojo.

7. Krèpi me tak, ocsa míli, Z-dühom v-tvojoj bo-jazni, I v-detinszkoy vüpazni; Naj vu tvojem vernem kríli Naidem v-nôcsi vihéra 'Zelen pocsinek míra.

Nôta: *Jezusa neodpüsztim.*

238. Kⁱ v-goszpodni pobo'zi Szrdcza szvojega vüpanye, On, kak veren szin bo'zi, Pri nyem naide szkúz vtisanye, V-nyem, kak ocsi, nez-dvojí, Pod kaksté krí'zom sztojí.

2. Bôg, kí je sztvôro te szvét, I vsza zdr'záva, i hráni, Vszèm dáva mír i poszvét, Vsza zakríva ino bráni; On je v-vszákoj te'zkôcsi Vernim szvojim k-pomôcsi.

3. On, kí je vszamogôcsi, I vsza, vsza zná dopri neszti, Zná i vu sorso nôcsi Szlápov szilo tak podneszti. Da po szkuzaj 'zaloszti Zíde szuncze radoszti.

4. On, kak csiszta lübézen, I ocsa, dobrotivnoszti. Rad zvrácsi ran bolezen Z-dêsznov vecsne szmilenoszti. Ár je on vszè róni vrács, I vszè verni varívács.

5. On je môder, i tak zná, Ka je komi hasznovito, I, csi nam szkúz pehár dá, Tak szküszimo sztano-vito, Kâ je i ete pehár Ocsinszke lübézni dár.

6. Csi me tak 'zaloszt tere, I pomôcs bo'za sze müdí; Neodsztopim od vere, Stera me sz-tèm trôstom büdí, Kâ sze mi po szkúz nôcsi Pá dén míra prepôcs.

7. I teda osztáne Bôg Szteber mojega vüpanya, Gda mi v-dôli szmrtni môk Nenaide szrdcze vtisanya, I gda po temnoj pôti Szôdbi mam idti prôti.

8. Na nyega tak, kak ocsó, Zavüpam sors i 'zítek
moj; On mi vtisa te'zkôcsó, I szrdézi podelí mir szvoj:
Ar csi sze nyega bojím, 'Z-nyim povszéd i obsztojím.

Na znáno nôto.

239. **K**a Bôg csiní, vsze je dobro: Szvéta je
nyegva volo. Nyegvo ravnanye je môdro,
Nyegov dár i nevola. On me ednôk Z-szkúz ino môk
Zná pá oszloboditi: V-nyem tak nemam dvojití.

2. Ka Bôg csiní, vsze je dobro: On me nevكاني
nigdar; Ár kak obecsa vsze dobro: Tak i, podelí
vszigdar. 'Z-nyim obsztojím, Csi nedvojím; Ár vesz
te szvét sűrôki Je vu nyegovoj rôki.

3. Ka Bôg csiní, vsze je dobro: On je moje vü-
panye; Zná, ka mi szlû'zi na dobro, I szrdézi na
vtisanye. Vu radoszti I 'zaloszti Je li on moj voditel,
I mili bátrivitel.

4. Ka Bôg csiní, vsze je dobro: Nemam sze tak
szkvariti; Ár mi on vözravna môdro, Ka düsi má hász-
niti: V-nyegvom krili Jasz na czili Tihi sztánek naidti
mam, Csi ga, kak dête, bôgam.

5. Kâ Bôg csiní, vsze je dobro: On, on je moj
varitel. On, kí me je na szvét sztvôro, Bode i moj
branitel: Protivna môcs, I szmrtna nôcs Nema skô-
diti meni V-szkrádneyem mojem vrêmeni.

6. Ka Bôg csiní, vsze je dobro: On je moj veren
ocsa, I vsza mi vrné na dobro Nyegva vecsna milo-
sessa. Nyemi 'zivém, I, csi merjém, Pri nyem mam zveli-
csanye: Tô je moje vüpanye!

Nôta: Krisztus mi je moj 'zítek.

240. **J**aj! — nas zemelszki 'zítek Je sztánek 'za-
loszti, I li rêtko prebítek Míra i radoszti.

2. Li tvojj tröstajôcsi glász, Jezus blá'zensztva voj,
Zná razveszeliti nász Na szkúz pôti te'zkoj.

3. Rècs tvoja nam tak velí: „*Míli ocsa je Bôg, I verne razveszelí, Na czíli szkúz i môk!*“

4. „*Vr'zte vszo szkrb na nyega, Ví, ké téz 'zaloszt; Csákajte od vísnyega Z-verov trôst i radoszt!*“

5. Gotov szem sze szloniti Tak i jasz na nyega, I z-vüpanyem prosziti Mír szrdeza mojega.

6. Csi gli nyegve môdroszti Neprevídím povszéd, Dônok vr'zem v-radoszti Na nébo moj pogléd.

7. Vsza, stera mi vözravna On v-vecsnoj szkrovnoszti, Kak k-blá'zensztvi prípravna, Vzemem v-mirovnoszti.

8. Znam, kâ mi dnévov moji Bremen zlehkôti Bôg, Hlád dá vrélomi znoji, I konecz jaji môk.

9. I, csi szem tû v-vernoszti Zbojüvao vere boj, Tam v-blá'zenoj vecsnoszti Mi vödá najem moj.

10. Tam bom pravê szpoznávao Bo'zansztva szkrovnoszti, I zahválno zvisávao Pôt vísne szkrbnoszti.

Nôta: *V-tebi sze vüpam, oh Bôg, vu vszem.*

241. Vrèdno sze vüpam v-tebi, oh Bôg! Ár szí tí moje díke rôg: Od tébe je 'zítek moj. Krí'z i 'zaloszt, Mír i radoszt, Dober, hüdi sors — je dár tvoj.

2. Tí szí tim tvojim nè protiven; Ár szí nyí Bôg miloszti ven. — I moj haszek glédas tí: Vídís i znás. Ka komi dás. Môdre szo vsze tvoje potí.

3. Haszni meni i britko vrásztvo, Tak szirmasztvo, kak bogátsztvo, Je dár tvoje lübézni V-tvojem kríli. Mi na czíli Vtisas ran moji bolezní.

4. Dûsa moja! v-dnévi 'zalosztí Nevczagaj vu szkúz britkosztí: Blüzi je sorsa goszpôd; On je tvoj vrács, I varivács: 'Z-nyim szrecsno szkoncsas tvojo pôd.

5. Ah! — kelkokrát szem szkuzen pogléd Vrgao

na nebésza povszéd, Gde szem sztano i hodo! — Ali tí, Bôg, Szi me pá z-môk I szkúz csüdno oszlôbodo.

6. Gda szem v-nevôli pomenkáva, I sz-placsnim glászom zdüháva, Za pomôcs k-tebi, ocsi; Míra szunczi Szi mi v-szrdczy Dao zíditi vu temnoj nôcsi.

7. Keliko vandrarov nedú'zni Je dvojílo v-dnévi tú'zni, Bôg, vu tvojoj pomôcsi! — I tí prides i nyim zbrises Nevedôcs vsze szkuze z-ôcsi.

8. Verne düse! ka szte szküşzile, Gda szte gôsztokrát víszile Vu 'zitka negvüsnoszti? — Jeli je Bôg Nê bio i v-môk Nôcsi vam Bôg lübéznoszti?

9. Na nyega sze tak szloni, szrdczy! 'Z nyim ti zide míra szuncze, V-kaksté vihénoy nôcsi; I v-szmrtni môk Szili de Bôg, Tvoj pasztér, tebi nazôcsi.

Na znáno nôto.

242. **Z**digni gori ocsi tvoje Na nebésza, szrdczy moje! Zovi goszpodna dén i nôcs V-nevôli tvojoj na pomôcs.

2. On ti zravna tvoje potí, Csi szi nyemi prav verno tí; Dolivzeme sz-tébe kri'z tvoj, Ino ti darúje pokoj.

3. Vsze dobro od nyega zhája, I trôst sze pri nyem nahája, Kí nébo, zemlo zdr'záva, I vszêm 'zítek i mir dáva.

4. Verno lüdsztvo! Bôg te vídi, Vu dnévi dobri i hûdi; V-nôcsi, vu dne sz-tebom hodi, I tebé, kak ocsa, vodi.

5. Od velike dreszélnoszti, I düsne pogübelnoszti Te on varje milosztivno, Csi szi nyemi nê protivno.

6. Szuncza velika vrocsína, 'Zíme mraz, leta toplína Ti je nê k-pogübelnoszti, V-rôki bo'ze szmilenoszti.

7. Vüpaj sze tak v-Bôgi sztálno, I nehodi pred nyim jálno, Csini sze v-vszákoj te'zkôcsi Vrêdno nyegove pomôcsi.

8. Ti áldűj nász, szmileni Bôg, I obari nász vecsmi mők; Krêpi nász v-veri, v-vüpanyi, I daj nam tál v-zvelicsanyi.

Nôta: *Ka Bôg csiní, vsze je dobro.*

243. Na Bôga, nè na moj tanács, Czimpram jasz szrecso mojo; On, kak szmileni varivács. Szkrb má na deczo szvojo: On i meni, Vu vrêmení Pripravnom, vöodlôcsi, Ka szlisi k-potrebôcsi.

2. On 'ze ôzdalecs prevídi, Ka meni haszníti má I sors dober, ali hűdi Tak môdro pelati zná, Da na czili Jasz veszéli, Tak za jaj, kak za radoszt, Dícsím nyegovo môdroszt.

3. Z-velikov szrecsov ládati, I 'z-nyôv trzno 'zveti, Je 'zmetnêse, kak sztrádati, I kaksté kri'z trpeti — Bo'za vola Je nevola, I szteber pobo'znoszt, Kinc pa, csrv nedú'znoszt.

4. V-szmrti vsza 'zaloszt tálêhne, I pobo'znoszt obsztóji; Vsza díka zemlé povêhne, I zla mányi ro zdvojí. — Oh neszrecsen, Kí kincs vecsen Iszcse v-dobrôtaj mární, Kak düsi, têli kvárni!

5. Bôg csloveki tô vszigdar dá, Ka nyemi je potrébno. Jeli tak on grajati má Potí bo'ze nevrêdnó — Kí je sztálen, I zahválen, On szi i vu nevôli Potcsiné v-bo'zój vôli.

6. V-tebi tak, veren ocsa moj, V-tebi sze sesém vüpati. Kagodi mi gda tanács tvoj Má eti vözravnatí Vsze pretrpím; Ár tak dr'zím, Kâ, kí v-tebi nedvojí V-'zítki, v-szmrti obsztóji.

Molítev k-Bôgi.

Nôta: *Oh vekivecsne miloscse.*

244. Bôg! véksa je tvoja zmo'znoszt Od vsze vszine nébé; Záto sze vbôga pobo'znoszt

Z-verov szloni na tébe. Molim sze i jasz, ocsa moj, Tebi v-potrêbi rázlocsnój: Poszlhni me z-miloszti.

2. Neproszim te ni bogátsztva, Niti dobrôt zemel-szki; Ár nedájo dűsi vrásztva, Niti radoszt nebeszki: Daj mi pamet preszvetseno, Szrdcze tebi poszvetseno, I vu vszem zadovolno.

3. Ne'zelêm glásza velkoga, Ni préczimbe prosziti; Li kincs iména lêpoga Mi nedaj kak zgübiti, Da pred tehom, i mojimi Bratmi, tebi vugodnimi Hválo i po-stenyé mam.

4. Nê mi je za dűgi 'zítek, V-sterom nega vrêd-nosztí; Boj szí be'záj moj bár hípek, Li zdr'zi me v-vernosztí, Da tebé naj neodvr'zem, Ino k-szvêti ne-privr'zem, Kak rob gnűszne márnosztí.

5. Tí grêsnikov neposzlhnes, Kí szo ti nepokorni, I vsze, vsze od szébe szűhnes, Kí szo v-hűdom okorni. — Ocsisztí me tak, ocsa moj, Naj pred bo'zanszki sztolec szvoj Csisztí sztôpim, gda molim.

Nôta: *Blá'zen boj Krisztus, toga.*

245. Zdűhávaj csesztô, oh krsztseník, k-Bôgi, V-dűse i têla, 'potrebôcsaj vnôgi: Hasznovita csészť je, nyega moliti, I nêdvojiti.

2. Moli sze Bôgi vu szrdcza prosztôcsi V-dűha vrêlosztí, i 'zítka csisztôcsi; Ár nyemi nikse préczimbe nêtr'bê: On szrdcze 'zelê.

3. Moli sze nyemi vu dnévi radosztí, Naj te obarje od vszáke nôrosztí; I proszi ga trôst, gda nevoló trpis, Da sze obdr'zís.

4. Kakoli dobra ti je dao v'zívati, Setűj ga za vsze z-szrdcza zvisávati; Nyemi, kí ti je vtálo blagoszlov szvoj, Áldűj 'zítek szvoj.

5. Moli sze csesztô vu tíhoj szamnosztí: Szlisa on

tebé i v-kmiesnoj szkrovnosztí, Ino te z-dármi milosce obdelí, I razveszelí.

6. Ali i v-czerkev gedrno hoditi, I sz-pobo'znosztjov sze i tam moliti, Ti je szvéta csészt, — kak drügi büdjène Na tô csinène.

7. Moli sze za czvét szrecse drügi lüdi, Ali szo dobri k-tebi, ali hüdi: Liki ti Jezus szam zapovedáva. I példo dáva.

8. Moli sze csesztô, i premecsi v-dühi, Jeli szí v-nikom k-dobromi në tühi: Tak sze molítev tvoja obdarüje, I korunüje.

Na znáno nôto.

246. Oh Bôg, oh míli Bôg! Tí vretina vszè de brôt, Kí szi vecsna miloszt, I ocsa vbôg szirôt: Daj mi zdravo têlo, I vu taksem têli Csísztô volo, düso, Ino rázum zrèli.

2. Daj, da verno szpunim Csészt mojega pozványa. Kak vrèli szlüzbeník Tvojega dugoványa: Szkoncsatí mi daj vsze V-prípravnom vrèmeni, Da blagoszlov v-'zívam Po te'zkom brèmeni.

3. Naj vu govorènyi Sztálen bodem i csísztí, I vu mojem gucsi Sze varjem rêcsi püszti; Csi mi je gda pôleg Csésztí govoriti, Nedaj mi od tvoje Právde odstôpiti.

4. Csi me kakgodi kríz Ino 'zaloszt dohája, Pri tebi mi szrdce Naj 'zelen trôst nahája; Csi mi pa zemelszko Radoszt scsécs ga dati, Vcsi me szam, ny z-môdrim Rázumom v-'zívati.

5. Daj mi z vszèmi lüdmí V-lèpom míri 'ziveti. Pri pravicsnoj hodbi vu vszem blagoszlov meti, Pro-tivníke moje Z-dobrim obládati, I pred tebm, szod-czom, Tíhi mír láditi.

6. Csi mi na tom szvétí Scsés lèta povnô'zati,

dügoga czila, Sze mi dás docsakati; Vari me vszega zla, Da moje sztarosztí Szêre vlaszé noszim Sz-pos-tenyom, v-môdrosztí.

7. Daj mi v-právoj veri Dokoncsati moj 'zítek, I pri tebi naidti Díké 'zelen prebítek: Téli mi daj meszto K-pokopi posteno, I zbüdi je ednôk Z-groba odícseno.

Nôta *Oh 'zitka ino szmrti goszpôd!*

247. K-tebi, vecsni düh, pozdignoti Ssrdcze, ino zdühávatí, Míszli düse k-tebi nagnoti, I grêhe ti vadlúvati, — Tô je nasa szvéta dú'znoszt, I zvelicsana pobo'znoszt.

2. I, kak bi mogao vühki bidti I jasz v-tak szvétoj dú'znosztí? — Kak te nebi steo rad dícsiti Za däre dobrotívnosztí? — Vêm mi tí telko dobra dás, I na méne verno szkrb más!

3. Medtêm, gda pred tébe poÍo'zim Ssrdcza mojega zelénye, I, gda sze ti vu szkuzaj tô'zim, Ali vadlújem vgresênýe; Vari me od szkazlívosztí, I brbravne recslívosztí.

4. Nê! — nedaj mi nika 'zeleti, Ka mi tí prepo-vedávas, Ni drügim lüdém na kvár trêti, Prôti právdi, kô mi dávas: Zavr'zes tí molitváre, Kí bratom 'zelêjo kváre.

5. Csi blágo, ali radoszt proszim, Daj, da pred vszêm zcsísztim ssrdcze, I vu vszem vugoden szád noszim, Sz-kêm sze naj szvétim, kak szuncze, Naszledüjem zadovolnoszt, I szka'züjem dobrovolnoszt.

6. Csi placсно zdühávam v-nevôli, Za miloscse tvoje pomôcs, Da ti glász moj bode po vôli, Daj mi k-trplényi visno môcs; Tak szi ssrdcze v-szkuzaj vtolim I sz-tebom sze zadovolim.

7. Tak de i tebi prosnya moja Prijétna, düh vsze lühézni, I zvrácsi me miloscса tvoja, Vu kaksté ssrdcza

bolezni; Ár mi v-szkuzaj dá trplivoszt, V-radoszti pa mertücslivoszt.

Nôta: *Ka Bôg csiní, vsze je dobro.*

248. Csi jasz lü bim Bôga mojga; On mené ne-
osztávi, Niti blagoszlova szvojga Nevtaji
mojoj sztávi: Ár me rad má, I vsze mi dá, Ka mi
téli i düsi K-haszki i míri szlísi.

2. Csi rêcs Jezusa rad csüjem, I právo vero zdr-
'zim Dú'znoszt pozványa postüjem, I kri'z mirovno
trpím; Tak v-radoszti, Kak v-'zaloszti Sze trôstam
z-Bôgom mojim, Kak dête z-ocsom szvojom.

3. Zátó, kakoli prosziti Mam v-Jezusa iméni:
Bôg mi vsze scsé podeliti, Kak ocsa moj lübléni:
V-potrebôcsi I te'zkôcsi Mi szuncze míra zbüdi, Csi
sze gli vesászi müdi.

4. Gvüsno sze szlonim na nyega I v-szmrti temnoj
nôcsi; 'Znyim sze mi dnéva visnyega Zorja v-diki
prepôcsi: Eti v-práhi, I tam v-tráhi Nemrtelnoga
szuncza, Je on trôst mojga szrdcza.

5. Za'zgi tak, goszpodne, v-meni Iszkro lübézni
tvoje, Da te vu vszákom vrêmeni Prav csesztí szrdcze
moje; Tak naj 'zivém, Da gda merjém, V-tvojem
kríli, ocsa moj, Naidem vekvecsni pokoj.

Nôta: *Oh goszpodne, ti nas veren.*

249. Blá'zeni Bôg! csi k-tebi zdignem glász moj.
I áldüjem ti v-molítvi pobo'znoj; Kaksi
dobrôt mi bode vretina, Eta szvéta szrdcza prvotina!

2. Po molítvi sze za'zgém na pobo'znoszt; Po nyé
z-düse odürim grêsno rú'znoszt: Ona, ona me büdi
v-pozványi, Naj nebudem vu dú'znosztí mányi.

3. 'Z-nyé vretine mi sztácse blagoszlov tvoj, Düsna
radoszt, visni mír, trôst, i pokoj; Li po nyé sze
nagnem od zemelszki, Na 'zelénýe ti vecsni nebeszki.

4. V-nyê mi szvétí trák bôgabojaznosztí, I szinovne isztinszke vüpaznosztí; V-nyê obcsütím mojo plemenitoszt, Ino düse pred Bôgom velikoszt.

5. Po nyê lübm tebé, Bôg, vise vszega, I blíz-nyega tak, kak brata mojega; V-nyê sze nagne szrdcze k-protivníki, Kak tô vídim v-bo'zem lübezníki.

6. Molítev mi obé'ze rane szrdcza, I dá zíditi v-nyem tráhi míra szuncza, Gda pod kri'zom czaga-jôcsi sztojím, I vu britki szkúz povôdni dvojím.

7. Molítev mi dá nágib na poníznoszt, Csi me szvetla szreca vábi na gízdoszt; Ona mi je szteber nedú'znosztí V-szküsávanyi, prôti vszój rú'znosztí.

8. Molítev me krepí vu szkrádnym boji, Vu sterom mi hlád dá szmrtnómi znoji; Ona mi tü znêti trák vüpanya, I tam ká'ze ôrok zvelicsanya.

9. Jezus! i tí szí csesztô k-ocsi molo, I z-molítvov szí düso v-mantraj tolo; 'Znyôv szí velki be'záj tvoj dokoncsao, I tak sz-példov nyô vernim porácsao.

10. Daj tak, da i jasz v-molítvi pobo'znoj Csesztô, kak tí, pozdignem k-Bôgi düh moj; I tak mi nyé szvéta prvotina Eti i tam boj míra vretina.

Nôta: *Oh mojvi dvê okê.*

250. **G**ori sze pozdigni, oh moje szrdcze, k-Bôgi, I zgucsávaj szí 'z-nyím od tvoji nevôl vnôgi. K-nyemi sze ponízno vszigdar pribli'zavaj, I z-vüpanyem zdühávaj.

2. Tô 'zelê od tébe on, i toga je vreden; Ár je on nê bolvan, ni kêp od csrvôv zêden, Nego tvoj sztvoritel, ocsa, i varivács, I ran düse tvoje vrács.

3. Záto ga tí nigdar v-niksem kêpi nemoli, Niti szí kaksega szvéteza na tô nezvoli; Ár stímani szvétezi nevêjo za tébe, Nego li szam Bôg nébe.

4. Ni k-nyemi po drügi tolmácsi nepriháaj, Niti

sze vu niksoj rêcsi 'z-nyim nepogájaj: Vis, Krisztus szam tak vsze zové: „*hodte k-meni, Ví, kí szte obte'zeni!*”

5. Bôg je düh, i v-dühi sze scsé i vu isztini Odevszê moliti, po szvétom szvojem színi, Ni nedá té szvoje csészti on nikomi, Nedá díke drügomi.

6. Kak ocsa telovni deczo szvojo rad csüje; Tak sze düh vszê dühôn nad vernimi szmilüje: Ali v-kom je z-rú'znim zlom vtepena düsa, Toga prosnye neszliša.

7. Moli sze tak predvszê m za grêhov odpüsztšanye; Szkrbi sze najbole za tvoje szpravicsanye; Tak ga z-'zívov verov vsza, vsza dobra proszi; On na tébe szkrb noszi.

8. Premiszli, kâ je on nébe i zémle goszpôd, I 'zelê od tébe csíszte rázumnoszti pôť: Nemeli tak brezi pámeti, molécs, vkri'z, Nego pazi, ka gucsis.

9. Ár, geto na tvojo prosnyo szam nemas pazke, Kakda szmês csakati molítvi 'zelne haszke? — Csi sze nerazmis szam, sto te má razmiti? — Sto ti prosnyo szpuniti?

10. Bôgi nepripisüj czila, niti vrêmena: Csákaj nyegvo pomôcs, i lehkôto bremena; Csi sze gli müdi on, nehênayaj prosziti: Veri, vsza más dobiti.

11. Gda príde nyegova vöra, ta odícsena, I nász vise môcsi té'zi 'zúkoszt bremena; Dá nam — ali ono, ka szmo ga proszili, Ali vecs — v-szlêdnyoj szili.

12. Záto, szrdcze moje, vu tvojoj i bli'znyega Potrebôcsi proszi vsze dobro od vísnyega: On, kí je lübézni ocsa, tebê szlísá, I 'zelênje ti vtisa.

Nôta: *Dober je nas Bôg, porazmite.*

251. **K**ak decza z-nágibom vü pazni K-roditelom szvojim prisztáplajo, I, za volo bôgabojazni, Od nyi dáre lübézni vdáblajo; Tak mí k-tebi, oh Bôg, prihájamo, Pri kom pomôcs i trost nahájamo.

2. *Ocsa nas*, i vszê lûdi ocsa! Vesi nasz, kâ szmo
szi vszi bratje v-tebi, I kâ nasz vsze tvoja miloscza
Z-lübéznoszti glászom vábi k-szebi, Da sze vszi vu
tebi veszelimo, I *szvéto imé tvoje csesztímo*.

3. Daj, da povszéd vgája pravicza, Práva vera,
i 'zitka pobo'znoszt, Veszne pa jálnoszt i krivicza,
Veszne blôda, i divja nezlo'znoszt. Vu tom sztojí,
Bôg, *tvoje králevsztvo: Daj pridti vszêm, vszêm na*
tô blá'zensztvo.

4. Nágib nas je nesztanoviti; Ár kelkokrát v-do-
brom pomenkâmo, Gda v-dugovány nehasznoviti, I
skodlívi blôdno radoszt mámo! — Vu vszem tak *naj*
tvoja vola bode, Da sze mentűjemo dűsne skode.

5. Kakoli nam je pogűbelno, Tô od nász li tí od-
vrnôti znás, I, ka nam je zvelicsitelno, Tô nam sz-
tvoje miloscse vsze rad dás. Molimo sze ti tak, ocsa
visnyi, Szlísaj nasz: *daj nam krűh vszákdenésnyi*.

6. *Odpűszti nam nase vgresênye*; Stero da li tak
csakati szmêmo, Csi i mí drűgi preszttoplênye Nyim
z-szrdcza odpűsztití 'zelêmo; Tí sztrêbi z-nász ná-
klonoszt gizdoszti, Odűrjávanya, i szrdítoszti.

7. Szkűszí nasz v-veri, i v-jâkoszti, Da ti vszedni
verni osztânemo; Vardeni nasz v-jaji, v-radoszti,
Naj od tébe, Bôg, neodpâdnemo; Ali *nevpelaj nasz*
v-szkűsávanye, I blâzni lûdi zapelávanye.

8. Od dűsnoga i telovnoga Kvára nasz vsze mîlo-
sztivno brâni; *Oszlôbodi nasz od hűdoga*, I vészeli
nasz vu nasem sztâni: Vesi ni eti sztâvo naso szrečno,
I tam daj vszêm dike radoszt vecsno.

9. Vszo punoszt li tí v-oblászti más, Goszpodne!
ár je tvoje králevsztvo. Ka sto potrebyje, dobro znás,
I z-lübézni delís vszêm blá'zensztvo. — Tvoja, *tvoja*
je díka i zmo'znoszt. Koronűj deczé tvoje pobo'znoszt!

Nôta: *Veszéli dén nám je zisao.*

252. **O**^d sterimao te szvét sztojí, Bôg! vsze, ka
v-tebi nedvojí, Ide pred tébe v-vüpazni.
I zvisáva te v-bojazni.

2. Szkrovno je tvoje csinênnye, I vsze cslovecse
zmislênnye Je zaman scsé prebroditi, Ali sze sz-tebom
boriti.

3. Od tébe vszi li tô známo, Ka v-rêcsi szpízano
mámo, I vsza tadankov modría, Je — li blôdnosztí noria.

4. I jasz bi té odürjávo, Spotao ino zametáva, Ki
nacsí, kak jasz, verjejo, I té kincs szkrbno varjejo?

5. Nê! — nescsem ji odüríti, Nego sze za nyé moliti.
Nyí szlobodscsino varvati, I 'z-nyími v-míri vandráti.

6. Ali moje vadlűványe, Kak najdragse dugoványe.
Do koncza 'zelêm zdr'zati, I, kak tvoj dár, postűvati.

7. Tí mi vari té kincs gvűsni, Kak nébe blagosz-
lov vísni, Da mi on trák vűpanya bô, Gda bom z-ete
tűhíne sô.

8. Oh! — būdi vsze protivníke I spotlívceze tvoje
dike, Na právo krsztsanszko môdroszt, I 'z-nyé zhá-
jajôcso krotkoszt.

9. I oni naj mirűjejo, Ino vu vszem postűjejo Moje
szvéto vadlűványe, Kak bo'zansztva dugoványe.

10. Za nyega odíceni czvét, Te naj moli z-me-
nom vesz szvét; Da nyega szvéta isztina, Bô vszêm
blá'zensztva vretina.

11. Na tô daj vszêm kebzűvati, I v-jedinsztví
potűvati: Dokecs szin tvoj, kak vszê pasztér, Vsze
pozdigne na vecsni mír!

Nôta: *Goszpodin Bôg, neosztav' nász.*

253. **Z**a vsze lűdí te molimo, I blagoszlov tvoj
proszimo; Ár tô, po vecsnom závezki Szami
tí zelés dűh nebeszki.

2. Mí szmo szi vszi bratje v-tebi, I ti vsze pot závas k-szebi; Vsze tam ednôk tvoje díke Vcsini-sesés örocsníke.

3. Vszêm szi áldüvao Jezusa, I pokázao pôť virtusa, Vszêm vúzgao poszvêť vüpanya, I dao zálog zvelicsanya.

4. Hválímo te, oca szirôt, Za blagoszlov telki dobrôt, Sz-kêmi nasz vsze nadeljávas, I v-dühi razveszeljávas.

5. Oh! — bojdi i potomtoga Oca lüdsztva nevolnoga: Blágoszlávlaj nyega sztávo, Ze-vszêm, ka szpoz nas za právo.

6. Vsze pobo'zne krsztseníke, Kak szína tvojga verníke, Krêpi do koncza v-vernosztí, I odícsi tam v-vecsnosztí.

7. Vsze pa v-blôdnosztí 'zivôcse, I vu grêhi plavajôcse, Pelaj 'z-nyí tú'zne temnicze, Na poszvêť tvoje pravícze.

8. V-míri daj vszêm prebívati, I dáre tvoje v'zívati, Vsza z-vrêlosztjov oprávlati, I v-dobrom sze ponávlati.

9. Daj, da vesz blagoszlov nébe, Kak rosza, sztá-cse od tébe, Na sztezo zdányi národov, I najkesznêsi porodov.

10. Oh oca! zdigni vsze sz-práha, Na szvetloszt visnoga tráha, I odícsi nasz na czíli V-tvojem lübez-nívom kríli.

Peszem.

Nôta: Szpômeni sze tí, oh grêsní cslovek.

254. **P**rizdigni csesztô, krsztseník verní, Na ne-bésza glász tvoj, I dícsi môdre potí bo-zansztva, Vu peszmi pobo'znoj.

2. Drágo delo je, z-szrdcza vrêlosztjov Goszpodni szpêvati, I, kak serezje zvelicsani düs, Nyemi áldüvati.

3. Ár düh vszê dühôv dopádnjenje má Nád tak-sim áldovom, I koronűje peszem vandrara Z-vnôgim blagoszlovom.

4. Po nyê dá zíditi v-nyega rázumi Vísnoj zorjeniczi, I koneczi vr'ze dűsnoj szlepoti, Ino blôde kmiczi.

5. Po nyê ga krepí v-lűbézni szvetsztva, I bôga-bojazni, Po nyê ga zbűdí na csísztí nágib Detinszke vűpazni.

6. Peszmi míli glász, kak bal'zam, tecsê V-ora-nyeno szrdcze, I razveszelí vernim dní placsa, Kak nocsni mrák szuncze.

7. Nyê glász hladí na lűczi vandrara Znoj szmrt-noga boja, I szprevodi ga vu krílo, groba, Na sztánék pokoja.

8. Ona zbűdí v-nyem nemrtelnosztí Blá'zeno csű-têne, Zdigne ga sz-práha, na csűd bo'zansztva, I díke vidêne.

9. V-pobo'zni prszaj ona nêti trák Vere i vűpanya, I vernim dűsam preszvêti sztezo K-czili zvelicsanya.

10. Zdigni tak csesztô, zdigni krsztseník, Na nebésza glász tvoji! — Szpêvaj! — i peszem tvoja ti vecsni Dobrôt vretina boji!

Nôta: *Obűdí sze, oh me szrdcze!*

255. Vecsni dűh! kak vugodno je, Tebi v-práhi szpêvati, I velikoszt díke tvoje Glaszno nazvesztsávati! — Tí, kí té áldov rad más, Vernim blagoszlov tvoji dás, Gda te v-blá'zenoj szvetlosztí Csesztíjo v-szrdcza vrêlosztí.

2. I mí, vu dűha jedinsztvi Sze zdâ radűvajôcsi, I, vpobo'zni dűs obsinsztvi Tebi áldűvajôcsi, Szpê-vamo eti v-práhi, Gledécs te v-díke tráhi, V-kom te zvisáva viszína, I moli zemlé tűhína.

3. Szlisaj, ocsa, dobrovolno Deczé tvoje szpêva-

nye, I, csi je gli nepopolno Vüszť nasi zvisávanye, Naj bô tebi vugodno, Nam pa tak szádarodno, Da punoszt vekvecsni dobrôt Sztácse po nyem na naso pôť.

4. Tam na popolnosztí szvétí, Mo ti pravé szpèvali; Ár mo vu vecsnom poszvétí Velkoszt tvojo glédali: Lèhne tam márnosztí mrák, Zíde nemrtelen trák, Düh nas de z-díkov obvzétí, Himmus pa osíosztí i szvétí.

Zvisávanye Bôga.

Na lasztívno nôto.

256. **S**to bi te nehválo, goszpodne, düh vekivecsni! Pred koga sztolczom sze jezero jezér düs szrecsni Nanízi, szpèvajôcs v-radosztí, Moli tebé sztojécs v-szvetlosztí, I áldüje tvojoj velkosztí.

2. Sztvoritel moj, szlísaj, geto te i jasz zvisávam! Ka bi bio jasz, szlab práh, kí sze tak nôro zgizdávam, Da me tí szam nebi zdr'ávao? — Ah! — kelkokrát bi pomenkávao, I grèhi sze na porob dávao!

3. Kakoli je sztvôro Bôg nas, tô scsé i zdr'zati; Nehènya on nigdar sztvorjènya szvojga varvati. — Národje, szlonte sze na nyega! Ár sto je véksi od visnyega? — Vsze csüdüje Bôga nasega.

4. Csi nasz gli gdate krí'z te'zí pôleg nyegve vôle; Nezracsunano vecs dobra nam dá, kak nevôle. — Dabi szpoznao tí, práh krhkôcsi, Kak dober je te vszamogôcsi, I dícsó bi ga ze-vsze môcsi!

5. Vsze, ka sze nam godí, vsze tô li od nyega zhája; Vsze od nyega viszí, Kakoli sze gder nahája: Vu vszem gléda on haszek lüdi, I, kak za czílavno prevídi, Tak delí vö sors — dober hüdi.

6. Vrémena tecséjó, i 'z-nyimi sors premenyáva; Národje czvetéjó, i vèhne nyí czvét, kak tráva. — Bôg, pôleg vecsnoga tanácsa, Szrecso porodov preobrácsa: Pôt nyegvo li blá'znik razlácsa.

7. Csi nyega bantüje, grèsnik, hodba tvoja grda. Veri, tá te pihne vihér nyegovoga szrda. Komi zmo'zen Bôg prôtisztáne. Toga ni tenyá neosztáne; Ár pred nyim vsze sz-práhom posztáne.

8. Ali kak szrecsno je vu vszem to pobo'zno szrdece! Ár i v-placsa nôcsi szija nyemi míra szuncze. Bôg ravna nyegvo dugoványe, Blagoszlovi vsze nyegvo djánye, Ino korunüje pozványe.

9. Oh tí, koga vernoszt je i mené veszelila. I vszákó ütro mi teliko dobra delíla, Bôg! nedaj sze mi szpózabíti, Kak vrédno te jasz mam hváliti, I velikoszt tvojo glásziti!

Na znáno nôto.

257. **D**ober je nas Bôg! — oh! — szlísajte, Nêba, zemla, szlísajte ete glász! — Csüda dél nyegvi zvisávajte, Ki tak verno szkrbí i za vsze nász. Bôg je vszega blagoszlova ocsa: Blüzi, blüzi je nyegva miloscsa.

2. Mené je sors trdno orano, Gda me je v-môk grozno prepaszt vtono: Ali sto je kre méne sztano, Na koga bi sze z-vüpanyem szlono? — Niscse, niscse! — szvét sze je i spotao, Gda szem sze jasz v-mantraj, kak csrv, metao!

3. Bôg je vtégno vö dészno szvojo, Kakti dészno szmilene lübézni; On je obézaó rano mojo, I vtisao mi mantre i bolezní. — Dober je Bôg! — nyegove vernosztí nehényam glásziti ní v-vecsnosztí.

4. Vszamogôcsi, kak vugodno je V-szenczi rame tvoje pocsívate! — Csi je od tébe bremen móje, Neszaó bom je! — nescsem morjüvati! Ár, csi szem tvojo, kagodi szí mi dás, V-pogübeli mi düse nenihás.

5. Zvisávam te, vüpanye moje, I za szkuzé, stere mi pítí dás. Môdre szo csüdne potí tvoje, I haszek

moj ti bole, kak jasz, znás; Ni nenihás me nigdar v-szramoti, — Nedás mi pri vüpanyi szpádnoti.

6. Ti, oh lübézni szvéti zákon! Nagni mené k-mojmi sztvoriteli. Ah! — szram me je, szram, kâ neme on Dopádnenya vu vszem mojem deli; Kâ szem oszkrúno nyegov závezek, I nyegvi esüd blá'zeni szpômenek!

7. I tí, düh csíszte zahválnoszti! I tí me vesi, vrêlo potomtoga Dícsiti velkoszt szmilenoszti I dobrôte ocsé nebeszkoga. Odürna mi boj pôtnoreczov oni, Ké grêh, kak szláp trsztje, szemtam goni.

8. Glászo bom, ocsa, vu vszem 'zitki Telka csüda tvoje lübéznoszti, Glászo i késznomi odvêtki, Naj te pozna vesz rod prísesztnoszti: Da sze nezábijo vsze sztotine Nigdar sz-tébe, vszê dobrôt vretine.

Na laszticno nôto.

258. **K**ak bi nehválo goszpodna Z-veszélími pesz-mami, Geto me on od dna do dna Veszelí z-dobrôtami?! — On, kak blagoszlova ocsa, Lübi szvoje sztvorjènye I vsze nyegvo csinènye, Je — lübézen, i miloscsa: Csi vsze, vsze drügo vtají, Nyegva vernoszt obsztojí.

2. Kak orl z-szvojmi perôtami Mláde szvoje odèva; Tak on z-'zitka dobrôtami Lüdsztvo szvoje oblèva. — Prvle, kak bi sze poprijao, Prvle, kak szem sztvorjèni, Je vu díki i meni Trák miloscse nyegve szijao: On, on je i zdâ moj vrács, Hranitel i varivács.

3. I gda bi szvét vu velikoj Pokvarjenoszti le'zao, Sto ga je v-pogübeli toj Sz-tak csüdnim tálom zdr'zao? — Bôg, Bôg posle szvojga szína, Kak 'zitka voditela, I oszloboditela Od kastige nyega bína, Kí vszem ká'ze pôtnszvetsztva, I szprávla sztan blá'zensztva.

4. Nenihá on düse moje Vesznoti vu dvojnoszti,

Nego jo z-miloszti szvoje Zdigne z-nôcsi blôdnoszti: V'uzgé mi na temnoj pôti Poszvêt bo'zanszke rêcsi. Pri stere vísnoj szvêcsi Pela menê czili prôti: I, ka me má sztrasiti,, Csi me on scsé brániti?

5. On je zemlo obdarüvao Z-vsžemi potreboesami. Z-blagoszlovom koronüvao, I osznâ'zo z-rô'zami: Szilje, tráva, drevje, sztvári, Telka csüda viszine, I kincsi globocsíne, — Vsza szo nyegve rôke dári: On je 'zítka zdr'izitel, I radoszti daritel.

6. Kak ocsa szína szvojega Pod trdni bies podvrze, Ali záto dônok nyega Z-szrdcza czelô nevrze: Tak i Bôg nas miloszti ven, Csi gli gda koga kára. Ne'zelê nyemi kvára: Ár je ocsa dobrotiven, Kí vszem scsé szpravicsanye, Szrecso i zvelicsanye.

7. Znam i verjem sztanovito, Kâ, kagodi mi on dá, Vsze tô mi je hasznovito, Vse vecsne díke czil má. Kak po zími lêpo vrêmen I szprotolêtje príde: Tak meni radoszt zide, Gda on z-méne vzeme bremen: I, csi bi vsze, vsze zgübo, Bôg de me veke lübe.

8. Zvisávam te tak vu práhi, Ocsa dobrotivnoszti! — Vodi me szam v-tvojem sztráhi, Po sztezi poniznoszti, Naj szpoznam nicsesztnoszt mojo, I za tak csüdno vernoszt, Ino ocsínszko szkrbnoszt, Molécs dícsim miloszt tvojo, Eti v-telovnom 'zítki, I tam v-vecsno prebítki.

Nôta: *Ah! — ka bom jasz grésnik csinio?*

259. 'Zítek moj, i vsze, sz-kêm ládam, Zhája, ocsa, Od tébe, — Vsze je blagoszlov nébe; Esese i, csi gda ka sztrádam, Mam za dár tvoj szpoznati, I tebi hválo dati.

2. Düse moje szpodobnoszti, — Pamet, rázum, csütênnye, Szlobodcsina, mislênnye, — Szo tvoje dobrotivnoszti Tak sztanoviti porok, I ocsiveszen szvedok.

3. Tak lêpi zrász têla mojga, Tak odícsena szpráva, I tak vugodna sztáva, — Vsze je dár bo'zansztva tvojga: Vu vszem tebé szpoznávam, I z-radosztjov zvisávam.

4. Prvle, kak szem te za ocsó Mogao jasz, práh szpoznati, I znao imenüvati, Szem szküszo tvojo miloscsó, Vise moje vrêdnoszti, Vu nyé csüdnoj velkoszti.

5. Prvle, kak szem sze proprijao Vu matere utrobi, Gde szem le'zao, kak v-grobi, — Prvle mi je z-díkov szijao Trák lübéznoszti tvoje, Na pot bivoszti moje.

6. V-gingavom detinsztvi mojem Szi tí bio moj varitel, I szmileni hranitel; Ti szi me, po dühi tvojem Vódec's, 'zitka môdroszt vesio, I vu vszem dobrom krepio.

7. Tí szi pô't mladoszti moje Koronüvao z-rô'zami, I 'zitka radosztami; V-nyê szem v-szênczi rame tvoje Mocsno sztao v-szküsávanyi, Prôti zapelávanyi.

8. Tí szi mi lehkôto bremen Mo'zke dú'znoszti moje, Nasztezi szlû'zbe tvoje; Dao szi mi szêjati szemén Míra lüdsztva tvojega, I postenyá mojega.

9. Na tébe sze szmêm szloniti V-szêroj mojoj sztaroszti, I nyé tú'znoj szlaboszti, Ár sz-tebom mam prenoszti Nyé veliko krhkôcsó, 'Zúkoszt ino te'zkôcsó.

10. Tí me varjes v-szvetloj szrecsi Od szpadája gízdoszti, I vodis v-poníznoszti; Tí szi mi v-kaksté neszrecsi Mocsen szteber vüpanya, Tí porok zvelicsanya.

11. Sz-tebom, i na tvojoj dêsznój Vandram po 'zitka pô'ti Czili mojemi prôti; Sz-tebom mam po sztezi tesznój Idti z-dôla márnoszti Na veszélje vecsnoszti.

12. Záto te, vu práhi klecsécs, Zvisávam za vszo vernoszt, I tak szmileno szkrbnoszt; Záto te, z-vüpanyem molécs, Proszim, oh ocsa, tí boj I potom varivács moj!

Nota: *Bojdi díka i postenyé.*

260. **B**ojdi csészt, hvála i díka Ocsi dobrotivnoszti, Kí vsze z-dobrôtami 'zítka Otávla z-szmilenoszti, Tú'zne vdárcze odvrnyáva, I vszêm mír i radoszt dáva. Hválmo nasega Bôga!

2. Nyemi serezye angelszki Vu szvetloszti szpêvajo, I vno'zine ti zemelszki Ga molécs zvisávajo. I mí, kêp nyegov noszécsi, I nyegva csüda gledécsi. Hválmo itn.

3. Vesz, vesz ete szvét sűrôki, Vu nezmêrnoj velkoszti Sztvorjeni po nyegvoj rôki, Je trák nyegve szvetloszti; Vesz glasznó prêdga li nyega Za dr'zítela szvojega. Hválmo itn.

4. Jasz szem v-britki szkuzaj kricsao, Za trôst i pomôcs k-nyemi, I on je nevedôcs prisao K-meni színi szvojemi; Vö je vtégno dêszo szvojo, I vtisao nevalo mojo. Hválmo itn.

5. Bôg sze je escse nigdar nè Szpozábo z-lüdsztva szvojga; On sze szpozábíti nevê Niti z-blázensztva mojga: Vsze, vsze nász, kak ocsa, bráni, Vsze vodi, veszelí, hrâni. Hválmo itn.

6. Gde cslovecsa môcs pomenká, Tam je Bôg vszámogôcsi; On nasz oszlobodíti zná I z-szmrti vecsne nôcsi: Lehko je nyemi, sztvoríti, I to sztvorjeno vmo-riti. Hválmo itn.

7. Vi, kí poznate goszpodna, Dícste nyega v-radoszti, I glászte dela vugodna Vecsne nyegve môdroszti: On, on je vszê szirôt ocsa, Blüzi je nyegva miloscsa. Hválmo itn.

8. Pribli'závajte sze k-nyemi Z-áldovom zahvál- noszti: Hodte, szpêvajte vísnyemi, Csíszti od vsze jálnoszti. — Dobro je vsze, ka on csini, Za nász, mrtel- noszti színi. Hválmo itn.

Nôta: *Oh Bôg, ôh mili Bôg!*

261. **H**válmo mí vszi Bôga Z-szrdczom, z-delom, z-vüszdami, Kí telika csüda Csiní nad vszêmi nami, Kí je, od detinsztva Nasega, do téczmao, Nam z-szvoje milosztí Teliko dobra dao.

3. Daj nam, 'zítka ocsa, I potom zadobiti, Ka nam düsi, tëli Tü i tam má haszniti: Zdr'zi nasz do koncza Vu veri i szvetsztvi, I po szmrti daj vszêmi Tál v-dike blá'zensztvi.

3. Díka ocsi, színi, Ino dühi szvétomi, — Ednomi právomi Bôgi odícenomi; — Nyemi, kí vszêmi v-díki Szprávla sztan tak 'zelen, Szpêvaj néba, zemla, Himnus nemrtelen.

Szlü'zba bo'za.

Nôta: *Kí od Bôga odsztôpi.*

262. **B**óg! kelko düs pobo'zni Szlû'zi tebi v-práhi! — Vszi, kí szo ti podlo'zni, Te, molijo v-sztráhi: Jezere Te z-vere Álodvom csesztíjo, Gda dén tvoj szvetijo.

2. Velki je povszéd glász tvoj, Gde lüdjé sztojíjo! — Vszi, kí 'zelêjo mír szvoj, Sze tebé bojíjo; Vszi szo ti V-radosztí Gotovi szlû'ziti, I dén tvoj szvetiti.

3. I, sto nebi rad csesztio Tebé, tak zmo'znoga?! — Sto sze nebi veszelio Z-szrdcza pobo'znoga, Szrecsi toj, Kâ dén tvoj Nyemi szvetiti dás, I nyegvo csészt rad más?!

4. Kaksi dobrôt vretina Je szlû'zba tvoja nam! — V-nyê sze vísna isztina Glászi vernim düsam: Blá'zensztva I szvetsztva Pôt nam ká'ze szin tvoj Tü vu rêcsi szvojoj.

5. Eti sze odtrgnejo Szrdcza od zemelszki, I k-zelényi nagnejo Ti vecsni nebeszki; Vsze márne I kvárne 'Zelé tü czíl májô, Da nasz nemantrájo.

6. Eti sze vjedínajo Verni raztepeni; Tü sze opominajo Ti v-szrdcezi vtepeni: Tü zmo'zen, I zbo'zen Moli tebé, ocsó, I csáka miloscsó.

7. Eti sze vszém vödeli Návuk pobo'znoszt; Eti sze razveszeli Szrdceze vu tú'znoszt: Jezus szam Veli nam: „*Prihájajte k-meni, Ké szte obté'zeni!*“

8. Eti sze vödelijo Vszém i vere szvetsztva; Tü sze verni krepíjo V-vüpanyi blá'zensztva: Eti szi Májo vszi Szprávlati kincs düsni, I díke sztan gvüsní.

9. Tü sze blagoszlávlajo Jezusa ovesicze, I napré-priprávlajo Na 'zítek pravicze: Vesz národ i porod Ide po toj pôti Vekvecsnošti prôti.

10. Daj nam tak radoszt meti, Bôg, vu szlû'zbi tvojoj, I nyô z-szrdceza 'zeleti, Kak najdragsi dár tvoji: Nyé poszvét Ino czvét Boj tü vszê nász díka, I tam zálog 'zitka.

Nôta: *Oh goszpodne, ti nas veren.*

263. Tebi, tebi, oh Bôg, düh odicseni! Boj velki dén denésnyi poszvetseni; Imé tvoje najdnesz vszi csesztíjo, Kí sze tvojoj díki veszelíjo.

2. Tebi szpêva vno'zina düs nebeszki; Czinkaj tak glász tvoji i v-czérkváj zemelszki: Prijéten ti zdá i nas áldov boj, Steroga ti prinása sereg tvoji.

3. Kaksa radoszt za nász, vbôge szirôte, Ká nevtajis ti nam ni té dobrôte, Da nam v-düsni opraviczaj szvéti Tak obilen tál dás v-míri vzéti!

4. Oh! — vesi nász tô szrecso tak postüvati, Da nász düsna vëszt nema szkvarjüvati, Ká bi tvojo hi'zo oszkrúnili, I dú'znoszt nase neszpunili.

5. Ni eden nász pred tebom tü nesztani, Ni 'zelènya szvojga vöneoznani, Kí nepride v-isztini i v-dühi, I v-szrdcezi je mrzel, ali tühi.

6. Naj sze ogne püsztínecz meszta toga, Kí

nenoszi v-prszaj szrdcza lëpoga, Stero pôleg pëlde szredbenika Lübi i szmrtnoga protivníka.

7. Szôdbo naide eti grësnik oszkrúnyen, Kí je v-dühi mrtev, i nepovrnyen; Ár da tvojsza szvetsztva nepostüje, Preklëtsztvo ga povszéd naszledüje.

8. I ka za trôst szmë eti on csakati, Kí nehënya, v-tebi dvojëcs, czagati? — Vszáki, kí te neszpozna za ocsó, Zaman íszese tü mír i milosceso.

9. Nê! — li onim, kí szo tebi prav verni, I pred tëbom vu nikom nê odürni, Je hi'za tá, hi'za blagoszlova, I csëszt tvoja — szlû'zba ábelova.

10. Oh dabi tak vszi pôt szvetsztva hodili, Tebé v-dühi i v-isztini molili, Szvëta márnoszt z-szrdcza odürili, I li tebi, vecsen düh, szlû'zili!

11. K-tomi nam tí szam daj môcs ino volo; Tak de te tü düh nas dosztojno molo: Dokecs ti tam vu szlû'zbi vísisoj Áldüvati má vecsni áldov szvoj.

Nôta: *Dober je nas Bôg, porazmíte.*

264. **K**ak vugodno je meszto eto, Gde sze szvéta csëszt bo'za szkoncsáva, I goszpodna prijëtno leto Vernim düsam na trôst nazvesztsáva! — Czerkev bo'za je — czerkev áldova, I vretina vszega blagoszlova.

2. Blá'zen, kí vu seregi verni Z-csísztim szrdczom goszpodni áldüje! Ár, geto ga 'zítek odürni Pred tak szvétim szodeczom neszkarjüje, Kak szladki mír on eti nahája, Kâ ga bo'za lübézen szprevája!

3. Vecsen düh! etoga blá'zensztva Vcsíni i nász vsze vrëdne tálnike. Tí büdi na lübézen szvetsztva Zmed nami vsze szkazlive jálnike; Da te vszi v-nedü'znosztí csësztímo, I v-miloscsi tvojoj tál dobímo.

3. Dú'znosztí prôti Jezusi.

Lübézen Jezusa.

Nôta: *Kako k-hladnoj vodi jelen.*

265. Jezus, moje zvelicsanye! Tí szi z-lübézní prisao Grèsnikom na szpravicsanye, I szrd ocsé szi vtisao. Oh! — dabi nadignola Tvoja tak dobra vola Mené k-tebi na zahválnoszt, I lübézní tvoje sztálnoszt!

2. Tí sztrèbi vö z-szrdcza mojga Vszo náklonoszt odürno, Naj nigdar iména tvojga Nezbantújem neverno: Vsze naj z-radosztí csiním, Sz-kém znam, kâ tebé csesztím, Da sze ti vu vszem dopádnem, I z-milosese vöneszpádnem.

3. Prvle, kak szem te vadlűvao, Szi me tí gorécs lűbo, I za méne sze áldűvao, Da sze nebi pogűbo. Tí, oh dűs veszelitel! Mi boj i zdâ voditel, Da poszvetsztva ravnoj pôti Idem czíli mojmi prôti.

4. Lübézen tvoja me vodi V-sorsa premenývanyi, I dober dűh z-menom hodi Vu vszákóm szkűsávanyi: On me vesi na podlo'znoszt, I na sztálno pobo'znoszt: On mi vu'zgi 'zítka poszvêt, Da me nevkani grêh, ni szvét.

5. Csi trpím; — tvoja lübézen Me vari od czaganya, I vtisaj mi ran bolezen Z-szladkim trôstom vűpanya. Vu szmríti temnoj nôcsi Mi tí bojdi nazôcsi, I daj mi pred mojim szodczom Posztánóti z-csísztím szrdczom.

Nôta: *'Zivém jasz, tak veli.*

266. Oh grèsnikov odkűpítel, Jezus, dűs verní zdr'zitel! Sto bi nasz tak lűbo, kak tí, I vesiťi znao 'zítka potí? — Tí szi vekvecsna isztina, lno blá'zensztva vretina.

2. Gda je vesz szvét v-kmiczi hodo, I od hűdi 'zel sze vodo, Tí 'szi nyemi pôt preszvêto, Ino vere iszkro znêto; Gotov szi bio na szmrt idti, I tak vszê resitel bidti.

3. Zâto sze v-tebi, 'zítka voj, Naj vszigdar radűje dűh moj. Vesz zgűbícsek rad pretrpím, Naj szamo tebê nezgűbím: Ár csi vsze sz-prâhom posz-tâne, Lűbézen tvoja osztâne.

4. Vesi me li dobro 'zeleti, I tebi na csészt 'ziveti, Z-csiszte dűse te lűbiti, I z-radosztjov ti szlű'ziti, Vrednoszt tvojo postűvati, I peldo naszledűvati.

5. Vlêcsi me z-lűbéznov k-szebi, Naj sze vesze-lim vu tebi; Ponízi me vu radosztí, I trôstaj v-brit-koj 'zalosztí: Pri tebi mi daj naidti mír, Csi me sztrási sorsa vihér.

6. Vesi me pokornomi bidti, I v-poníznosztí hoditi, Bôga i brate lűbiti, Vszêm z-gotovnosztjov szlű'ziti, Odűriti rű'zno gízdoszt, Protivinsztvo, i szrdítoszt.

7. V-moje vere szkűsávanyi, I jálnom zapelávanyi Mi daj na dűso merkati, I dober boj bojűvati, Vsze zâdeve oblâdati, I diko tvojo lâdati.

8. Csi mi szrdcze scsé telovna, Tí je nagni na dűhovna, Da od czila neodblôdim, I szam szebé neoszôdim, Nego po sztezi vernosztí Setűjem na sztan vecsnosztí.

9. Daj mi vsza verno szpuniti, Dűse z-zlom nêosz-krűniti, V-szmrtí ran moji bolezní Trôst naidti v-tvojoj lűbézni, I vsze drűgo ráj zgűbiti, Kak tebê z-miszli pűsztiti.

10. Gda szkoncsam 'zítek telovni, Da mi szmrt hô szen mirovni, Tí mi boj v-nyé temnoj nôcsi, Szredbeník mîli, nazôcsi, I pelaj me na mír vecsni Vu tiváristvo dűs szrecsni.

Vernoszt k—Jezusi.

Nôta: *Jezus, moja radoszt!*

267. V retina vszê dobrôt, Veszelitel szirôt, Jezus, pasztér moj! V-tebi scsém vervati, Tebé sze dr'zati I v-vôri szmrtnoj: Od tébe, oh trôst nébe! Mené niksi sors, niksa sztvár Neodlôcsi nigdár.

2. Gda szem med mokami Z-szkuznimi ocsami Jasz kúmesz glédao, I v-kmiesnoj tühini, Kak szlápov püszvéni, Z-britkim szrdczom sztao; Osztávlen, i pozáblen, Szem v-vüpanyi pomenkávaó, I zaman zdühávaó:

3. Teda szí tí prisao, I trôst je obisao — Trôst szrdcze moje. Zísao je i k-meni Vu placsa vrêmeni Glász rêcsi tvoje: „*Oh, nezdvoj! — zná ocsa tvoje Tebé z-môk oszloboditi. — Ka ti má skôditi?*“

4. „*Kí grêh po'zalúje, Vu szvetsztvi potúje, I vero zdr'zí; Naj ga vsze osztávi, Bôg, kak ocsa právi, Nyega obdrzí, Na radoszt vrné 'zaloszt, Od kastige ga odvêze, I v-szrdczi obêze.*“

5. Tak szladki trôst delís, Tak tí vsze veszelís, Jezus, pasztér moj! — Oh! — sto, sto tak nebi Veren osztao tebi I v-széneczi szmrtnoj? — Od tébe, oh trôst nébe! Mené niksi sors, niksa sztvár Neodtrgni nigdár.

Na znáno nôto.

268. Jezusa neodpüsztim; Ár je za méne sztrpo szmrt: K-nyemi jasz vernoszt zdr'zím I te, gda bom v-szmrti vküpsztrt. Ráj 'zítek i vsze zgúbím, Kak Jezusa odpüsztim.

2. Jezusa neodpüsztim; Ár po nyem mam szprávicanye. 'Z-nyim sze, znam, nepogúbím, Kí je moje zvelicsanye: Li 'z-nyim povszéd obsztojím; Zátó gá neodpüsztim.

3. Nê! — nyega neodpüsztm; Ár mi je on 'zítka poszvêt: 'Z-nyim, 'z-nyim sze jasz bátrívím, Csi me pregánya blôden szvêt: 'Z-nyim neszpádnem, nezdvojím; Nyega tak neodpüsztm.

4. Kí sze Jezusa dr'zí, I od nyega voditi dá, V-rú'zni grêhi nele'zí, Nego sze jákoszti podá; On vsze drügo ráj zgübi, Kak Jezusa odpüszti.

5. Veren scsém i jasz bidti Jezusi, ino jakoszti, I 'z-nyim pôti 'zítka idti Vu szkuzaj ino radoszti; 'Zelém szvêt odüríti I Jezusi szlû'ziti.

6. Gda mi hênnya szlísanye, Ino ôcs' moji vidênnye, Sztáne moje píhanye, I zadrevenê csütênnye: — Ni te, gda v-szmrti zaszpím, Jezusa neodpüsztm.

Nôta: *Dokoacsao szen jasz 'zítek moj.*

269. Szladki je, Jezus, járem tvoj, I lehko bremen tvoje; Ár v-nyem naide dúsa pokoj, I zvelicsanye szvoje. — Blá'zen, kí na vere pôti Nevklekne v-sztálnoj vernosztí, Nego szrdcsno ide prôti Csíli velke vecsnosztí!

2. Oh! — kak sze nebi veszelio Jasz vadlûvanyi mojmi? — I kakda nebi veren bio, Bôg, lûbezníki tvojmi? — Nê! — ráj 'zítek, i vsze zgübím, Kak mojga zvelicsítela; Rád i sztrasno szmrt pretrpím Za düse prijátela.

3. Naj szí grajajo spotlívci Vero mojo z-blôdnosztí, I naj rú'zníjo szkazlívci Nyé ísztino z-bláznosztí; Znam jasz, v-kom verjem, sz-kim dr'zím, Dobro poznam i szvêt hüdi, I tè vere nezatajím, Ni za vszo díko lüdi.

4. Kaksi boj szí tí bojüvao, Jezus, za ísztino tô, Gda szí szam szebé áldüvao Na drêvi mantre za nyô! — Nê szí mogao zatajiti Nyé vu níkaksem vihéri, Znajôcs, kâ ona má bidti Lûdsztvi bo'zemi k-míri.

5. Kelko pobo'zni verníkov Je za nyô szmrt kô-stalo, I korôno mantrníkov Szi 'z-nyôv vözbojüvalo, Radi idôcsi sz-tühíne, K-visnoga 'zítka isztini, I z-vnôgi nevôl püsztíne, K-vsze radoszti vretini!

6. I jasz, jasz nebi veren bio Jezusi, 'zítka voji? — Jasz bi vero mojo tajio V-nyé kaksté groznom boji? — Jaj! — na koga bi sze mogao V-'zítki i v-szmrti szloniti, Csi bi tô sztezo povrgao, Po koj k-Bôgi mam idti?

7. Nê! — ni spot me neprimore, Ni toga szvétá dika Na vtajenye moje vere, I mojga szredbeníka: Veren scsém bidti Jezusi, Obsztáti v-isztini visnoj, Veren Bôgi, i virtusi I v-szmrti nôcsi kmiesnoj.

Zahválnoszt k-Jezusi.

Nôta: Obüdi sze, oh me szrdce!

270. Jezus, példa lübéznoszt! Kak vrêdno te zvi-sávam, Csi velikosztí szmílenosztí Tvoje mô-dro zgrüntávam! — Tí szi vsza verno szpúno, Ino sz-krvjov zakúno, Grêsníkom na szpravicsanye, I verním na zvelicsanye.

2. Tvoje szrdce je i v-szmrti Gorelo od lübézni. Kak mírovno szi, vküpsztrti, Prenoszo ran bolezní! — Nê li szamo verníkom, Nego i protivníkom Szi tí v-milosci tál szprávlao, I nyé z-szrdcza blagoszlávlao.

3. Oh nezgrüntana szmílenoszt, Jezus, verni vü-panye! Pri tebi, vecsna lübéznoszt, Naidejo vszi vti-sanye, Kí pod kri'zom sztojíjo, I brez' trôsta szkuzíjo: Tí, tí dás veszelja szunczi Zídti v-nyí boleznom szrdci.

4. Tí szi sze z-szrdcza radüvao, Kák najvecs düs zdr'zati, I vsze vandrare setüvao Na 'zítek pripelati: Blôdne szi povodjávao, Grêsníke z-szna zbüdjávao, Vszém nágib szvetsztva darüvao, I pogüblene 'zalüvao.

5. Sto te more zvisávati I za ono lübézen, Kâ szi gotov bio znásati Za nász szmrtno bolezen? — Szam szebé szi áldüvao, Da bi vszêm mír darüvao, Zapecsato odküplêne, I zrok dao na povrnêne.

6. Tí szi kaksté grozen vdárecz Z-velkim dühom prénoszo, I, na szmrt idôcs, kak ágnecz, Ocsó tvojeja proszo, Naj nevtají milosztí Onim, kí vu blôdnosztí Neznajôcsi, ka csiníjo, Tebé nedú'zno vmoríjo.

7. I, kak nevkleknyena sztálnoszt Je be'záj tvoj szná'zila! — Zaman te je szvétá jálnoszt Na nevernoszt vábila: Csészt ocsé nebeszkoga, I mír lüdsztva grêsnoga, Je bilô tvoje csinênnye, I szrdcza tvojsza zelênnye.

8. Szredbeník! tí me tvoj be'záj Vesi pred ocsmí dr'zati, I 'zitka tak lêpi tekáj Sztálno naszledüvati: Tvoje lübézni szunczi Daj zíditi v-mojem szrdczi, Da vsze mrtelne rad lüvim, I tebi zahválno szlû'zim.

Nôta: *Verno lüdsztvo, 'dícsi, hváli*

271. **K**akse radoszti szi tí szpravitel, Oh Jezus, vecsni dobrôt daritel! — V-tebi mam, dobro znám, jasz 'zítek, I vecsnosztí blá'zeni prebítek.

2. Tí, oh vecsnoga ocsé szvétí szin! Szi na szébe vzéo moj veliki bin: Grêh moj je bio tvoje mantre zrok, Áldov pa tvoj míra mojga porok.

3. Gotov szi bio tí vsze pretrpeti, Da bi li jasz pá mogao 'ziveti, Pokoj tvoj, Jezus moj, v'zívati, I vu díki sz-tebom prebívati.

4. Kak te mam za tô miloszt hválití, I nyé velikoszt vrêdno glásziti? — Szlabo je, znam moje szpêvanye, Nepopolno moje zvisávanye.

5. Záto ti na csészt szrdcze moje dam; Ár tí té áldov rád más, dobro znam: Tebi boj 'zítek moj poszvetsen, Da po tebi pridem na mír veesen.

4. Dúznosztí prôti szamomi szebi.

Szpoznanýe zsamoga szebé.

Nôta: *Ki sze vu visnyem Bôgi vüpa.*

272. **K**a szem jasz? — daj mi, oh goszpodne, Tô gôosztokrát prebroditi, Naj jákoszti poti vugodne Morem, kak môder, hoditi; Ár kí szam szebe nepozna, On ni prav 'ziveti nezna.

2. Tí szi mené na kèp tvoj sztvôro, Naj na diko 'zivém tebi, Osztvím blôde sztezo nôro, I mîr tvoj obcsütím v-szebi. — Oh! — vesi me, v-kom szem protiven Tebi, ocsa dobrotiven!

3. Jasz sze krsztseník imenüjem. — Jeli szem tô po praviczí? — Jeli pôt szvetsztva naszledüjem, I ne-le'zim v-zla temnicí? — Jeli mi je lübezník tvoj Vu vszem pèlda, i 'zítka voj?

4. Tí, kí me znôtra zvôna brodis Pôleg vszaznanosztí tvoje; I mené po praviczí szôdis Pôleg dèl i hodbe moje; Vesi me v-szvetloszti vandratí, I kèp tvoj szkrbno varvati.

5. Kakda bi sze znao on zbôgsati, Kí faling szvoji nevídi? — I, kakda sze má zvelicsati Rob blôde, i grêhov hûdi? — Li môdroszt, i 'zítka szvetsztvo Pela vu tvoje králevszto.

6. Daj mi tak hitro previditi, Ka za bin nad me-nom le'zí: Nedaj mi zla du'ze nosziti; Ár mi dûso grozno te'zí. Csi szem pa na dobroj pôti; Nedaj sze mi 'z nyé vrnôti.

7. Ôdpri, goszpodne, ocsí moje, I daj sze mi prav szpoznati. Oh! — nedaj mi miloscse tvoje Vu szlepótí zakoczkatí. Po tvoje rêcsi isztini Me pelaj k-'zítka vretini.

8. Tam, na vsze popolnoszti szvétí, Gde mi lèhne

nôcs blôdnoszti, Tam sze mi vu diki preszvêti Zorja visise znanoszti: Tam bom vsze, vsze prav szpoznávao, Ka szem tû zaman zbrodjávao.

Nôta: *Oh vekivecsne miloscse.*

273. **O**h ti, kí szi dûso mojo Z-rázumom obdarúvao, Da bi tak jasz na csészt tvojo Vu môdroszti potüvao, Bôg! daj mi csedno broditi, Ino tebi poszvetiti Vsze szpodobnoszti moje.

2. Znam, kê nika lasztivnoga Nemam na etom szvêti; Od tébe, milosztiivnoga Szem vzéo vsza li k-poszvêti: Safar szem kincsa tvojega, I od pozványa mojega Trden racsún mam dati.

3. Tí, gde neszêjas, ne'zenyas, Ni ne'zelès vecs, kak dás, Pravicsen bidti nehênnyas, I dár tvoj v-racsuní más: Kí szkriti má talentom szvoj, I zaprávla blagoszlov tvoj, Jaj tomi na dén szôdbe!

4. Kí pa z-malim doszta csiní, Na haszek lûdsztva tvojga, Blagoszlávla práha sziní, Pôleg pozványa szvojga; Kak lêpa je toga hodba, I kak lehka bode szôdba Nyemi na dén pravicze!

5. Csi mi tak sesés podeliti, Bôg, doszta, ali malo; Vcsi me ze-vszêm tak tr'ziti, Da me nede mantralo Vra'zeno szrdcze v-vecsnoszti Z-obesüténym nevernoszti. — Lehki boj tam racsún moj!

Lübézen szamoga szebé.

Nôta: *Bojdi díka i postenyé.*

274. **T**vója vola je, ocsa moj, Naj jasz lü bim szam szebé; Ali nágib té taksi boj, Da nezbantüjem tebé, Neoszkrúnim právde tvoje, Ni nevrazím dûse moje, Ni pravicze bli'znyega.

2. Poszvêti tak szrdcze moje Z-dühom tvoje bo-

jazni, Naj ono blázensztvo szvoje V-tebi íszese z-vüpazni; Da sze lü bim, kak krsztseník, I, kak právde tvoje verník, Odü rim vszo kriviczo.

3. Má rni dobrôt po'zelêne Me od tébe negeni, I na govenszko hotêne Szrdcza mojga ne'zeni: Nigdar pôleg példe hü di Naj neczimpram sz-kvárom lü di Lasztivne szrecse moje.

4. Ka sze pravicsno priprávla, Nigdar nema vèh-noti; Ali ka sze já lno szprávla, V-megnenyi zná vesz-noti; Eden 'zukavecs kriviczni Jezero jezér pravicsni Po'zré, i v-práh zaklácsi.

5. Kakda bi tak lü bo szebé, Kí z-grêhom kincse szprávla?! — Szodecz! on zavr'ze tebé, I szam szebé zapprávla. Z-drü gi já lno zezéczana krv, Je práve szrecse szmrten csrv, I vretina preklétsztva.

6. Nedaj mi tak z-márnov díkov, Bôg, szrdcza pokváriti, I na sztezo neverníkov Hotécs gda zavdariti: Pred ocsmí naj noszim tebé, I pravicsno lü bim szebé, Gda czimpram szrecso moja.

7. Csi me dü sna vèszt netô'zi, Niti szvét nepotvarja, Krivicza hodbe nerú'zi, I pokoja nevmárja: Csi sze tebi prav dopádnem: Bôg, sz-tebom nigdar neszpádnem. — Vecsna je szrecsa moja!

8. Blá'zen, kí za má rna szvetszka Vecsni dobrôt neodá! On presztajôcsa nebeszka Meszto nyí tam vzéti má, Gde szpádne szvéta krivicza, I odicsi sze pravicza. — Odícsi vszáka já koszt.

Nôta: *Oh Bôg, oh míli Bôg!*

275. Tí szam, Bôg moj, tô scsés, Naj szi jasz do-bro'zelêm; Ali krivicsno szi Szrecse íszkati nesz mêm. Vodi tak szam szrdcza Mójega 'zelêne, Naj sze ti dopáдне V-tom moje hotêne.

2. Daj, da tebé, ocsa, Lü bim jasz vise vszega, I

v-nikom nevkanim Nigdar brata mojega: Tak, tak sze pravicsno Lûbim, i nê jálno; I tak szi priíszcsem 'Ze tû szrecso sztálno.

3. Nedaj mi márnoga Dobícska tak zganyati, Kâ bi drûgi szrecso Setûvao, podkopati; Nego me tak sznâ'zi Z-nágibom pravicze, Da pri márnój szkrbi Necsiním krivicze.

4. Ka bi mi hasznilo, Csi bi drûgim v-kom skôdo? — Tebé bi odvrgao, I v-prepaszt môk zablôdo. — Li, kí glász tvoj bôga, Tû i tam, obsztojí; Ali te okoren Szpádne ino zdvojí.

5. Niti sz-toga sze mi Nedaj vecs szpozábíti, Kâ je z-márnov díkov Nôroszt szrdcze trápíti; Ár vsza zemlé radoszt, Kak szenya, talêhne, I 'z-nyôv jálni lûdi Velkoszt, kak czvét, vêhne.

6. Szrdcze moje sze tak Naj k-tebi pozdigáva, Dober boj bojûje, I za díkov zdüháva, — Za díkov, kakse je Okô nêvidilo, Ni mrtelno szrdcze Tû nêobcsütílo.

7. Blá'zen, kí v-tô díko Z-vrêlim dûhom setûje, I tebé, Bôg, vise Kak mární szvét, postûje! — On sze lûbi csedno, I v'zíva tû pokoj, Tam pa prêk groba má Vekvecsen ôrok szvoj.

Môdroszt.

Nôta: *V-tebi sze viü pam, oh Bôg!*

276. **D**aj mi, vecsni dûh! prav szpoznati, I v-szvetloszti preszámnnati, V-kom sztojí práva môdroszt; Naj tak 'zivém, Da, gda merjém, Prídem na nebeszko radoszt.

2. Tô, tô je ta najprva môdroszt, Csi v-rècsi tvojoj mam radoszt, I lûbim nyé isztino, Stera meni Po vrêmeni Odpré vsze díke vretino.

3. Môdroszt je, szebé prav szpoznati, Imé bo'ze

zvisávati, V-csészti verno hoditi, Grèh szpozhati, Ob-
jòkati, I na szvetsztva pòt sztòpiti.

4. Môdroszt je, vero prav varvati, Szredbenika
sze dr'zati, I od nyega sze vcsiti Nyegvo vernoszt,
lno vrèdnoszt Z-szrdczom i z-'zítkom csesztiti.

5. Môdroszt je, pòt zla odüriti, V-'zítka szvetsztvi
sze vrsiti, Zavr'zti márno radoszt, Stere poszvèt Lèh-
ne, kak czvèt, I szprávi vekvecsno 'zaloszt.

6. Môdroszt je, vrèlo setüvati Milosceso bo'zo isz-
kati, I 'z-nyé vönèszpádnoti, V-nyé szkoncsanyi, I
ravnanyi Szi mirovno pocsinòti.

7. Môdroszt je, tò prav premiszliti, Kâ nam je vszèm
na szmrt idti, I kâ je czíl nas, vecsnoszt, Vu steròj
nam Bòg, szodecs szam Vözvága nájem za vernoszt.

8. Goszpodne! komi na tom szvèti Takse môd-
roszti trák szvèti; On je gvüsen blá'zensztva. Oh! —
ona boj I meni voj, Na mír tvojea králevszta.

Nôta: *Krisztus velí: hodte k-meni.*

277. Csi na etom temnom szvèti Nebi vandrao pri
poszvèti Vekivecsne isztine, Po groznoj nôcsi
bi hodo, I kak lehko bi zablòdo Od blá'zensztva vretine.

2. Kakda bi poznao jasz Bòga? — Kakda nyegva
dela vnòga, Volo, ino ravnanye? — Kakda mojo ple-
menitoszt, Dú'znoszt moje velikoszt, Czíl, i zrende-
lűvanye?

3. Li po té isztine pòti Vandram jasz bátrivno pròti
Velikoj vekvecsnošti; Li pri nyé visnom poszvèti
Vidin tam na bògsem szvèti Nájem sztálne vernoszt.

4. Bòg! daj mi tak eti v-práhi Vandrati vu tvojem
sztráhi Pri poszvèti isztine: Nedaj mi v-kmiczi hoditi.
I tak hotécs zablòditi Od blá'zensztva vretine.

*Varvanye od blôdnoszti.*Nôta: *Obûdi sze, oh me szrdcze!*

278. **G**oszpodne! tí szi csloveka Sz-pámetjov
 koronüvaol I nyemi od vek do veka Visno
 szvetloszt darüvao, Naj, kak sztvorjênye môdro, Pre-
 vidi, ka je dobro, Da na csészt i diko tvojo Ravnati
 zná hodbo szvojo.

2. Ali — jaj! — kak vnêmar rú'zni On szvojo ple-
 menitoszt! — Tí vidis sztan nyegov tú'zni, I nyegvo
 neszpametnoszt.. Nyegve mészli, 'zelênye, Vera, 'zitek,
 csinênye — Vsza, vsza szo puna blôdnoszti, I pogübelne
 bláznoszti.

3. Kak trdno on odürjáva 'Zitka visno isztino, I
 vu blôdnoszti ziszkáva Vsze môdroszti vretino! Tvoj
 poszvêt je noria; Li bláznikov modria, Pôt na právo
 'zitka szvetsztvo, I obsztojécse blá'zensztvo!

4. Jezere i dnesz klecsíjo Pred bolvanov oltármi,
 I kre tébe nyé csesztíjo Z-nôre blôdnoszti dármi,
 Od nyi csákajo pomôcs, Gda je sztrási groze nôcs,
 I, neznajôcs, ka csiníjo, Tebé, ednoga, tajíjo.

5. Ocsiveszna szo nyí dela Pred tebom, vszazna-
 jôcsi! — Kak bi ona vrêdnoszt mela, Da szo nè z-
 bo'ze môcsi! — — Oni toti stímajo, Kâ tebé prestí-
 majo, Geto nedú'znoszt vmárjajo, I bláznoszt zagovárjajo!

6. Oh grozna szteza blôdnoszti! — Kak odüren je
 tvoj szád! — Tí grob kopas nedú'znoszti, I zla plodi
 zidas grád, Grüntas czérkví bolvansztva Na placsen
 rüs krsztsansztva, Oszkrúnis oltáre szvetsztva, I szêjas
 szemén preklétsztva.

7. Dêszna tvoja ogen vêja Na pobo'zne verníkê;
 Ona spot i 'zúkoszt szêja Na vere mantrnike: Gde
 tvoj satan kralüje, Jaj nyega naszledüje, Grob po-
 zêra tam národe Grob ynôgi sztotin porode.

8. Oh goszpodne! szmilűj sze nam, I nedaj nam blôditi! — Daj vszêm odküplenim dûsam V-tvojem sztráhi hoditi. — Vcsi nasz pametüvati, I rázum tak nüczati, Da nasz niscse, kak kmicze rob, Neszpádne blôdi na porob.

Nôta: *V tebi sze vûpam, oh Bôg!*

279. Csi bi krívo zmislène, vervao, Ali na sá-tringe merkao; Bôg, tebé bi odvrgao: Zapelávczom, I szküsávczom Bi sze vesz na porob vrgao.

2. Tí, kí na môdroszt vsze zbüdjávas, Lüdi jálne odürjávas; Ar vnôgi jaj szêjajo, Gda neznanim Zapelaním Pamet i szrdcze zmêsajo.

3. Nedás tí ni dûhi hûdomi, Niti csloveki túhomi Nikse csüdne zmo'znosztí: Szleparía, I noría Sze meese z-znányem szkrovnosztí.

4. Ni dûhòv, kí bi sze klátíli, I tvoje lûdsztvo sztrasíli, Szi tí na szvét nêsztvôro: Tí, tak môder. Ino dober, Kak bi sz-têm csloveka noro?

5. Kí verje czomper, i bajilo, Iszcse vûvca, i kadilo; Tají dobrôto tvojo, Prôti tebi, I szam szebi Gresécs vtápła dûso szvojo.

6, Oh blôdníkov hûdo zmislène! — Ka za grünt má vsze tô zdène? — Vêm zdrav rázum v-nyem dvoji. I vu szvétoj Rècsi bo'zój Nindri szpíszano nesztóji.

7. Tá vervati je nê krsztsansztvo, Nego li gnûszno pogansztvo. — Vszi, vszi vero tajíjo, Kí z-blôdnosztí V-toj bláznosztí Le'zécs, vu Bôgi dvoji.

8. Bôg! daj, da odürim vszo blôdnoszt, I naszledűjem szpametnoszt, V-rázumi sze ponávlam: Nacsí szi szam Tú kvár i szram, Prêk zvêzd pa vecsni jaj szprávlam.

Nôta: *Jezusa neodpüsztim.*

280. Cslovek! z-grêsnim czaganyem Nezgrüntávaj
 prísesztnosztí, Stero z-môdrim czilanyem Bôg
 dr'zi v-vecsnoj szkrovnosztí: Nê! — nedrcsi k-vûv-
 czom tí Zvedávat sorsa potí.

2. Li od vszamogôcsega Csákaj z-vûpanyem vsze
 dobro, Kí szam sorsa tvojega Tekáj zná ravnati môdro:
 Veri, vûvsztva odávcezi Szo jálni zapelávcezi.

3. Gde sze ti csüdo vídi, Znaj, tam dela szleparía,
 I zvodi te te hûdi, Koga pôť je csalaría: Ár neznas,
 ka on csiní, Gda kani blôde sziní.

4. Li, csi v-bo'zem sztvorjènyi Vídis csüda, — na
 tá kebzûj, I vrâ'zemi hotènyi I môcsi ji nepripisûj.
 Bôg ravna szvoj lêpi szvét, Kak dike szvoje poszvêt.

5. Nesztrasi sze tak dühôv, Kí bi v-temnosztí blô-
 dili, Niti sze neboj vragôv, Kí bi ti vu kom skôdili: Nyí
 sztan je vekvecsna nôcs; Ár nyim je Jezus vzéo môcs.

6. Li norcz vídi príkazen; Li nyemi sze vszigdar
 ka zdí. Kí v-Bôgi má vûpazen, Nyemi sze li zla nôcs
 grozí: Ár ka sze bojati má, Kí môdro 'ziveti zná?

7. Blôdnik je szam szebi vrág; Ár je temna nyegva
 dûsa, Stere sztávo grêha mrák Od dna do dna vszigdar
 hûsa. — Ali tí v-isztini sztoj, I tak povszéd szrdcsen
 boj.

8. Niti z-dnévni nesatrûj; Ár szo oni vszi ednáki:
 Ni na norcze nekebzûj, Kí bi ládali v-obláki. Vsza
 tá ravna ocsa tvoj; Nyemi tak bodáni boj.

9. Znás, kê li zbo'zni lûdjé Vu eti iszcsejo 'zívis.
 Z-szrdcza tak zav'rzi nyé, Csi je nezbôgsane vídis, I
 zdr'zi sze csísztoğa Od nyí dela püsztoğa.

10. Kakoli sze ti grozí Na vandranya temnoj pôti,
 Z-ocsé volov sze godí, Kí te sz-têm na csednoszt pôti;
 Nyegvo ravnanye môdro Ti vsze verné na dobro.

Poníznoszt.

Nôta: *Vu vszákom mojem djányi.*

281. **D**üsa, têlo, i ka mam, Je tvoje, ocsa, tô znam,
Kí szi mi 'zítek dao; Vsze, ka mi haszni
düsi, I k-têla sznâgi szlisi, Vsze tô szi mi tí darüvao.

2. Csi sze rêsim 'zaloszti, Ali 'zivém v-radoszti,
I csi postenyé mam; Csi szem vu kotrigaj zdrav, I
delo mi tecsé prav: Za vsze li tebé zvisávam.

3. Csi tebé z-szrdcza lübm, I vu szvetsztvi ti
szlü'zim; Tí mi dás k-tomi môcs; Tvoj glász mené
zbüdjáva, I düh tvojt povodjáva: Tí szi mi v-dobrom
na pomôcs.

4. Kak bi sze tak zgizdávao, I vu tom neszpoznaváo
Moje nevrêdnoszti? — Vêm dobro vídim vu vszem,
Kak nevrêden szluga szem, Ocsa, tvoje szmilenoszti!

5. Ka pa, csi vesz moj be'záj, I dnévov moji tekáj
Z-môdrosztjov zbrodjávam, I telike szpadáje, Telke
blôdne sztopáje, Sz-potrtrim szrdczom szpoznavám?

6. Csi premíszlim, kak csesztô Szem jasz hotées
prôtisô Szkvarjênya prepaszti, V-steró bi sze vesz
vtono, Da sze nebi naszlono Na ramo tvoje miloszti?

7. Oh ocsa! kak bi mogao, Kakda bi te jasz, práh
znao Vrêdno zvisávati? — Li sereg düs blá'zeni Je
tebi, düh zviseni, Szpodoben díko szpêvati.

8. Vesi me tak v-poníznoszti Tvoje dobrotívnoszti
Velkoszt szpoznavati, I, za verno szkrb tvojo, Szrdcze
i düso mojo Ti na szvétí áldov dati.

Nôta: *'Zivém jasz, tak veli tvojt Bôg.*

282. **V**sze, v-kom sze veszeli düh moj, Vsze je,
ocsa, blagoszlov tvojt: Tí, tí szi mi vsze
darüvao, I z-milosztjov koronüvao, na radoszt szrdcza
mojega, I csészt iména tvojega.

2. Ka bi bio jasz brezi tébe, Nezgrüntana vernoszt nébe! I ka be'záj 'zítka mojga, Brezi blagoszlova tvojga? — Lèhno bi, kak márna tenya, Vu hípi ocsnó-megnénnya.

3. Oh! — v-kom bi sze tak zgizdávaó? — Ka je, sz-kém bi sze zvisávaó? Tvoje je, ka mam dobroga; Nemam nika lasztivnoga: Vsze sztácse, kak rosza nébe, Na pôť mojo li od tébe.

4. Daj mi tak vu poníznosztí Dáre tvoje lübéz-nosztí Z-zahválnim szrdczom v'zivati, Tebé za nyé zvisávi, Nevrêdnoszt mojo szpoznati, I 'zítek v-szvet-sztvi szkoncsati.

Nôta: *Oh vekivecsna miloscse.*

283. Csi szem vu sztáni prednyêsi Od vnôgi bratov moji, V-delaj pa plemenitêsi, I bogat v-dári tvoji; Ocsa, tvojoj szmilenosztí, Nê mojoj zaszlû'zenosztí, Mam vsze tô zahváliti.

2. Prvle, kak szem te prav poznao, Szi me tí blagoszlávlao; Prvle, kak szem miszliti znao, Szi mi blázensztvo szprávlao: Prvle je punoszt vszê dobrôt Tekla na 'zítka mojga pôť, Vecsna szkrbnoszt, od tébe.

3. Oh! — vcsi me tak na poníznoszt K-onim, kí szo zadnyêsi, I nepüsztí me na gízdoszt; Csi szem gli v-kom prednyêsi; Da nezavr'zem nikoga, I z-nágiba necsisztoga Sze necsiním bolvana.

4. Nedaj mi sz-prilizávanyem Hvále lüdi zganyati, Niti z-blôdnim zvisávanyem Vise drügi plavati: Szlabo sztoji te zviseni, I csi je dnesz odíceni, Vütro, vszê'm na spot, szpádne!

5. Vesznejo vszi kincsi zemlé, I díke czvét povêhne, Vsza préczimba, kak szpár meglé, Vu megnenyi tálehne, Plemenitoszt ponízi grob, Korôna de csrvôv porob: Vsza, vsza szo dár megnénnya!

6. Za radosztjov süta 'zaloszt, Môdroszt zlehka odnorê; Eti ni angelszka jákoszt Povszéd obsztáti nevê,
— I nyê je v-vszákom sztopáji Gotova szteza k-szpa-
dáji: Grêh vszêm pred dvérmi le'zí!

7. Naszlêdnye nam vszêm pride szmrt, Kak konecz vsze bívoszti, Od stere bom i jasz vküpsztrt, I jasz rob szprhlívoszti; Tam pa, po be'záji hodbe, Sze grozi velki dén szôdbe Vsزêm vandrarom, — i nemi!

8. V-kom bi tak meo jasz, szin práha Vrêden zrok zgizdávanya, I, brezi bo'zega sztráha, Bratov zametávanya? — Né! — nè v-nevolni zemelszki, Nego v-ti vecsni nebeszki Sztojí velikoszt moja.

9. Nika, nika mi neszprávi Tü isztinszke vrêdnoszt, Nego li düsni kincs právi, I nágib poníznoszti. Csi mam csízste düse poszvêt, Naj szí me pozábi vesz szvêt, — Nevêhne díka moja!

10. Vcsi me tak, Bôg lübéznoszt, Vandratí v-tvojem sztráhi, Naj te v-szrdcza poníznoszti Zvisávam eti v-práhi, — Dokecs, kak angel zvíseni Tebi, oh düh ödicseni, Szpêvao bodem vszvetloszti!

Szkrb za düso.

Nôta: Jezus, moja radoszt!

284. **D**üse moje vrêdnoszt, Blá'zensztvo, i vecs-
noszt Mi daj szpoznati; Bôg, nyé zbg-
sávanye I poszvetsávanye Me vcsi íszkati: Naj mi
tô prva szkrb bô, Kak mam nyô tü obarvati, I tam
zvelicsati.

2. Ah! — drága je ona, Kak tvojsza zákona Zrok i vretina; Ár za nyé volo je Dána právde tvoje Vecsna isztina: Ona je díke tvoje Nepotemnyena denicza, Ino ôrocsnícza.

3. Za nyô je sztrpo szmrt, Za nyô v-dühi vküp-

sztrt Bo'zi lűbeznił; Nyê szpráva pri ocsi Dike tál v-miloscsi On, kak szredbenił, Nyê na mır je nyê pasztér velko delo esészti szpuno, I sz-krvjov zakúno.

4. Tak vu etom 'zítke, Kak v-vecsnom prebítke Má tál szvoj ona. K-velikomi czili Zové nyô Bóg mili V-szlűzbi zákona; Po rěcsi, i oběcsi Jo krepí na sztezi szvetsztva V-vűpanyi blá'zensztva.

5. V-te'zkom hípi boja, Ocsa, rama tvoja Tak zakriva nyô, Da v-dnévi radosztí I britke 'zalosztí Tebi verna bô: Niksa sztvár, znam, nyê nigdár V-gnűszno dvojnoszt nepogrozí, Csi sze tebé dr'zi.

6. Bláznici vėhnejo, I ednők vesznejo Vszi, kak rűzna sznèt! — Vcsi me tő razmiti, I modro paziti, Csi me pácsi szvét; Da, hotěcs v-grėhi bloděcs, Ne-zakoczka dike szvetsztva, I dűse blá'zensztva.

7. Kak blázena vecsnoszt Csáka mojo vernoszt, Csi tebi 'zivém! — Csi sze poszvetsáva Dűse moje sztáva, Kak tiho merjém! — Ka pa tam, gde dom moj mam? — Kak blázen bom na máli csasz, — Kak szvétí angel — jasz!

Nôta: *Krisztus velá: hodte k-meni.*

285. **V**ari, cslovek, vise vszega Vecsni mır szrdeza tvojega, Vari dűse blá'zensztvo; Odűri vszo grěsno rűznoszt, Zdr'zi do koncza nedűznoszt, Lübi jákoszt i szvetsztvo.

2. Mır daj nevolnomic szvétí; Ár ti nede on k-poszvėti Ni tű, ni v-szmrtnoj nôcsi: V-nėbi je szra-nyeni kincs tvoj; Nyemi, nyemi podáni bøj, — Iszcsi ga ze-vsze mőcsi.

3. Csi bi ze-vsžēm szvétom ládao, Vu dűsni kincsi pa sztrádao; Li tú'zen bi bio tvoj sztán: Csi te szodecz tvoj szkvarjűje, Naj szi te vesz szvét csűdűje: Ah! — vsze, vsze ti je zaman.

4. Bôg, vesi me v-szvetsztvi hoditi, I na dűso szkrb nosziti, Kak na najdragsi kincs moj, Nyô v-csisztűcsi obarvati, I tak blá'zeno zaszpati Vu szmrűi nűcsi kmicsnoj.

Jákoszt.

Nűta: *Verne dűse, zvisávajte.*

286. **D**vojno czagas, cslovek zbo'zni, I proti Bűgi gresűs, Kű sze sz-kri'zom zűdev grozni Na sztezi szvetsztva te'zűs; Ali tű znaj, i preszűmnaj: Najdragsi kincs je — jűkoszt, I stogodi nyű pűt hodi, Znűsati more 'zűkoszt.

2. Ka stűmas, jeli blűzniczi Netrpűjo doszta vecs, Gda je v-nyű vtepenom szrdezi Rani grűha szmrűen mecs?! — Csi műk 'zűkoszt noszi jűkoszt, Dűka je nyű, szkűz bremen, I verni jaj de v-nebűszaj Vecsne radoszti szemen.

3. Zdi sze ti, isztina, zla pűt Vu zacsűtki czvetűcsa; Ali k-konczi de kmicze kűt, I műk jama vonyűcsa: Jűkoszt je brűg, po sterom prűk, Po trnyi i bodűlji, Műs idti ti teszne potű K-vecsne dűke veszűlji.

4. Csi bi ti szlobodscsino meo Od ocsű na gre-sűnye, I vu vszem tak csiniti szmeo, Kak te rűta 'ze-lűnye; Jeli bi ti 'zűtka potű Hodo vu pobo'znoszti? — Jeli bi znao, i ka pűtao Za szrd bo'ze zmo'znoszti?

5. Bűg tvoj, naj te nadigűva Na sztrűh i szpravi-csanye, Tebi prűvdo szvojo dűva Na műr i zvelicsanye. — Veliki dűr bode vszigdűr Pamet ino dűsna vűszűt, V-koj on gucsű, gda te pűt vesi Na vecsni dom, — tű prűk zvűzd.

6. Rad, rad műs ti ocsű tvojga Volo vu vszem bűgati, Vis! — műrhse goszpűda szvojga Gonűtvi znű podati: Ti rűzum műs, i dobro znűs, Kű je tű tvoja dűka, Csi v-vernoszti i vrűloszti Polo'zűs vrűdnoszűt 'zűtka.

7. Podaj, cslovek, vôli bo'zój: V-nyê naides tí dűsni mır. Vu boji vere mocsno sztoj; Tak de tíhi tvoj vesér. — Kí obláda; on, on láda Lêpi nájem vernoszti: A' te mányi vu pozványi De porob nevernoszti.

8. Nê szi szam, gda sze bojűjes; Bôg te podpéra szkrbno, I po nyem sze koronűjes, Csi boj obsztójis zdr'zno. — Kamna nedá ocsa, gda zná, Kâ ga krűh proszi decza; Tak tvoj bo'ze neodvr'ze 'Zelênya tvojsza szrdcza.

9. Glédaj na velki czil 'zítka, I v-dobrom neob-trűdi; Glédaj sztopáj szredbenika, Nê hodbo mányi lűdi. Csi blôdnikov i bláznikov Hűdôba tebé blôdi; Nesztrasi sze! obládas vsze; Ár pôť tvojo Bôg szôdi.

10. Boj mocsen v-szákomp vrêmeni; Noszi grob tvoj na mıszi; Kaksa radoszt po bremeni Csáka tebé, premiszli. Vu veri sztoj, v-Bôgi nezdvoj: Prides k-konczi vszê te'zkôcs, I vu mırı po víhéri Zaszpis, na vecsnoszt idôcs.

11. Csi taki vsze nepremores; Nevezagaj! — idi k-czili! — Veri, od ocsé sze zmores, Kí je zmo'zen i mili. Csi volo más, i nezmenkás Vu gorécsoj vrêloszti; Na trôst ti boj, kâ ti Bôg tvoj Tam nájem dá vernoszti.

Nôta: Nôcs je pred dvérmi vsze.

287. **P**opolnoszt je czil moj: Naprê mam vu vszem idti. Tak me vcsi 'zítka voj, Csi prav szrecsen scsêm bidti Tű v-telovnom 'zítka, I v-vecsnom prebitki.

2. Neszmêm posztánoti Jasz na prvom sztopáji, Ni v-dobrom vkleknoti, I hítiti k-szpadáji: K-czili sze mam trêti, Dokecs szem na szvéti.

3. Rászti mam v-môdroszti; Ár mi lêta tecséjo, I ki li v-sztaroszti, Ne v-rázumi, rasztéjo, Keszno ob-csűtijo, Kâ blôdi szlű'zijo.

4. Rászti mam vu znányi, Naj vu kmiczi nehodim I v-mojem pozványi Sze, kak dête, nevodim. Neznanoszti kmicza Je dûse temnicza.

5. Rászti mam v-isztini, I z-blôde sze szkopati; Ár k-'zitka vretini Li tak mam potüvati, Grozna je blôde pôt, I vszê hüdôb pún kôt.

6. Rászti mam v-jâkoszti I vu 'zitka csisztôcsi, V-dühovnoj radoszti, I vu szrdeza prosztôcsi, Tak da szvéto 'zivém, I vszemi zle merjém.

7. Rászti mam vu veri, Odüriti bolvansztvo, Naj vu szmrtnoj vöri Tál moj bô zvelicsansztvo, I na szpravicsanye Dobím zvelicsanye.

8. Rászti mam v-lübézni Bôga ino blíznyega; Ár mi je, v-bolezni Ranaj szrdeza mojega, Ona szmileni vrács, I angel varivács.

9. Rászti mam v-vüpanyi: Ono je moja díka, Szteza k-zvelicsanyi, I trák vecsnoga 'zitka, Trôst ino poszvét moj V-szmrtni nôcsi temnoj.

10. Velki je tak czíl moj! — I kak szrecesen mam bidti, Csi na sztezi etoj Szrdcsno znam naprêidti! — Tü bom zadovolen, Tam angel popolen!

Dobra dûsnavészt.

Nôta: *Zaka sze 'zalosztis, oh.*

288. **O**^{h!} — kak blá'zen je on na tom szvéti, Ki dobro dûsno vészt má k-poszvêti, Kak szvedoka 'zitka! — On szi vu kaksté vihéri Pocsinôti má vu míri.

2. Csi szem pri tebi, ocsa, v-miloscsi, Nemam czagati v-niksoj te'zkôcsi: Ár sto bi mi skôdo? — Naj szi me sztrási pogübel, Tí szi moj zmo'zen varitel.

3. Naj szi me grizé jezik jálnikov, I glász moj bláti csrêda bláznikov; Csi szem nedú'zen jasz, Na szvetloszt príde nyí jálnoszt, I mojga postenyá sztálnoszt.

4. Veszélo idem po 'zítka pôti Velkoj vecsnosztí i szôdbi prôti, Gledécs na praviczó, Stera mi vödá najem moj Po hodbi verno szkoncsanoj.

5. Daj mi tak mojo vészť postüvati, I nyé nedú'znoszt szkrbno varvati, Kak najdragsi kincs moj; Csi jo pa sztrási zla vihér, Daj, da sze szkrbím za nyé mír.

6. Oh Bôg! krêpi me sz-tvojov milosztjov, Naj szí nete'zím z-niksov rú'znosztjov Hotécs düse moje: Tak bom jasz 'ze eti szrecsen, Tam pa naidem ôrok vecsen.

Nôta: *Szvetlo szuncze je 'ze zaislo.*

289. **K**a sze bojím, csi me visna Szôdba nepotvárja, I csiszta vészť moja düsna Povszéd zagovárja?

2. V-szrdczy mojem mír prebíva Vu kaksté 'zúkoszti, I düsa mi 'ze tü v'ziva Trôst bo'ze milosztí.

3. I sz-kelikim szladkêsa de Teda radoszt moja, Csi mi szrd vtepene právde Nevjárja pokoja!

4. Sz-kaksov vrêlosztjov oprávlam Delo csészti moje! Ár sze vu vszem blagosztlávlam, Bôg, od rôke tvoje.

5. Naj szí preminé ete szvét, I, vsza díka nyega Nevczagam: Bôg mi je poszvét 'Zítka vísesnyega.

Nôta: *Vu vszákom mojem djányi.*

290. **B**ôg! vcsi me postüvati, I szkrblívo varvati Nedú'zno düsno vészť; Ár csi me ona trôsta, Düsa mi 'ze tü kôsta Mír, i blá'zensztvo tam prêk zvêzd.

2. Ali csi nyô oszkrúnim, Tak da verno neszpunim Szvéte právde tvoje, Grêh sze v-meni porodí, Steri naveke vmorí 'Zítek i czvét szrecse moje.

3. Grêh mi vtopí szrdcza mír, I pobüdí v-nyem vihér Vecsne bojznosztí: Csi däre bo'ze v'zívam, Delam, ali pocsívam, Nemam nindri mirovnosztí.

4. Grêh mi zvônêsnye szrecse Mocsne zide preme-

cse, I nyé czvêtek po'zgé, Blagoszlov moji trûdov, I
vesz szád moji 'zülov, Kak neodpunyen grob, po'zré.

5. Grêh glász moj v-blato szklácsi, Imê moje vu-
vlácsi, I vszêm na spot vr'ze, Od postenyá me szprávi.
Tak da me szvêt osztávi, I vszáko szrdcze zavr'ze.

6. Grêh na meni kêp bo'zi Vtepé ino orú'zi, I, kak
líszt, tápíhne; On mi dûso oszkrúni, Z-odûrnosztjov
napuni, I v-prepaszt vecsni môk szühne.

7. Jaj! — kak bi tak grêh lûbo, I 'z-nyim dûso
pogûbo Po nôroj blôdnosztí? — Kak bi odvrgao tebe,
I zaprávlao szam szebé Po szôdbe vrêdnoj bláznosztí?

8. Nê! — ocsa, tí me vcsi szam, Da szkrbno
varvati znam Nedú'zno dûsno vêszt, I, tebi szlû'zêcs
v-szvetsztvi, Tál vzemem vu blázensztvi Eti ino tam
vise zvêzd.

Verosztüvanye

Nôta: Kí od Bôga odsztôpi.

291. **D**ûsa moja, verosztüj, I zdühávaj k-Bôgi, Na
sztávo tvojo kebzüj; Ár je szpadáj vnôgi!
— Kí zaszpi, On trpi, Kak grêha gnûszen rob, Míra
vecsén porob.

2. Szkoznüj, i nepozábi V-tvojoj nemárnosztí, Ká
te grêh zlehka zgrábi, V-támni bátrivnosztí. Zgûbi on
Díke lon, Kí natelko zaszpi, Da sze v-zla nôcs vtôpi.

3. Merkaj szkrbno na szébe; Ár je szrdcze jálno
I kak tere na tébe, Csi ti je nesztálno! — Pomenká,
I szvêt zná Nyé zlehka znoriti, I v-dobrom zblôditi.

4. Merkaj, da te nezvodi Szvêt z-szvojov jálnoszt-
jov. Vis, kak za tebom hodi Povszéd z-csalárnosztjov!
On sláta, I ráta, Noreze k-szebi vábi, Naj je v-mre'ze
zgrábi.

5. Dûsa, tak potrešno je Tebí szkoznüvati, Csi
scsês blázensztvo tvoje Szkrbno obarvati! — Nye

zgübis, Csi zaszpís, I v-prepaszt vecsni môk Sze vtonis tam ednôk.

6. Ali, naj potrêbno môcs Más vu szküsávanyi, Bôga zovi na pomôcs V-vrêlom zdühávanyi: Modrêso, Mocsnêso Te molítev tvoja Vcsini v-hípi boja.

7. Veri, ocsa tvoj zmo'zen Te scsé v-miloszt vzéti. I áldov tvoj pobo'zen Vugodno prijéti. — Verosztűj, I szkoznűj! — Bôg ti dá v-vecsnosztí Korôno vernosztí.

Nôta: *Obűdi sze, oh me szrdcze!*

292. **G**eto szí mené, ocsa moj, 'Ze od blôde odv-rno, Ino po miloscsi tvojoj Na poszvêt tvoj povrno; Daj, da v-szvetsztvi potűjem, Dén i nôcs verosztűjem, K-szvêti sze pá nepridrű'zim, Nego tebi verno szlű'zim.

2. To bátrivno szrdcze szpádne, Gda tak stíma, kâ sztoji, I, kak gingav liszt opádne, Gda sze mraza neboji. On, komi je grêh máli, Sze 'z-nyim, kak dête, sáli, Nyega rű'zen kêp obíma, Jákosztí pa neprestíma.

3. Csloveka namenyávanye — Ah! — kak jáko je szlabo! — Jaj! — li edno szküsávanye Gda lehko szűhne v-grabo. Nevedôcs de on zla rob, I mantre pekla porob, Csi nezna prav szkoznűvati, I na szébe kebűvati.

4. Bôg! tí me vcsi premiszliti, Kak csesztô sze poteknem, I, gda dobro scsém csiniti, Te nedovêdno vkleknem; Naj sztálno verosztjem, I boj vere bojűjem, Vsze protivnike obládam, I díke korôno ládam.

5. Csi me ka dobroga sznâ'zi, — Hvála tí! — vsze je tvoj dár. Oh! — vari me od mrê'z vrê'zi, Naj sze neszprevêm nigdár, Nego tebé, kak ocsó. Dícsím za tô miloscsó, Z-dármi tvojsi trêzno 'zivém, I v-tvojoj bojazni merjém.

6. Oh! — szreccsen jasz, csi bom tebi Vu vszem

po vòli hodo, I nebom sze v szamom szebi Vùpao,
ni od 'zél vodo! — Ár kí sze tû do koncza Prav
boji tebé, szodcza, I, kak môder, verosztûje; On sze
z-dikov koronûje.

Na laszticno nôto.

293. Verosztûjte, oh krsztseniczi! Szlisajte, ka vam
velí Bôg. — 'Zivte, kak nyegovi verniczi,
Da sze ognete dûsni môk. Predramte sze sz-támna!
— Neszopte szí plámna. Glász bo'zi csûjte, Gda vam v-
'zitka rêcsi Tak velí, kricsécsi: „Ah! — verosztûjte!”

2. Verosztûjte! — ár je blòde mrák Tálèhno z-
grèha temnosztjov, I, ovo! — szuncza pravice trák
Szija vszèm z-dike szvetlosztjov: Bo'za rêcs sze szvéti
Po sùròkom szvéti. Nyò naszledûjte Vu vszem vased
djányi, I sztána pozványi. — Ah! — verosztûjte!

3. Verosztûjte! — csi je dûh gotov, Tèlo je dònok
li szlabo, I szvét vasz z-csalárnov leptov Jáko lehko
szûhne v-grabo. 'Zitka sztezo 'zmetno Vandrajte szpa-
metno. Idte — szkoznûjte! — Zbûdte sze z-nòroszti,
I hodte v-mòdroszti. — Ah! — verosztûjte!

4. Verosztûjte! — da vasz nevكاني Hüdòbe tak
jálna szladkoszt, Stera dûso zlehka orani, I vr'ze na
vecsno 'zúkoszt. Kí vu zle rovajo, Jamo szí kopajo.
Na tô kebzûjte! — V-blòdi sze neznorte, I dûse nev-
morte. — Ah! — verosztûjte!

5. Verosztûjte! — da vasz nágla szmrt V-rú'zni
grèhi nepreprávi. Jaj! kak dreszélno de on vkûpszt,
Kí sze v-zla hûdom szne sztávi! — Sztaviti zná i
vász Nevedòcs szodcza glász. — Zátò szkoznûjte! Ár
neznata vere, V-steroj vasz szmrt sztere. — Ah! —
verosztûjte!

6. Verosztûjte! — da te gotovi Pred goszpodnom
posztánóti; Dr'zte sze zapòved nyegovi: Ár tak ne-

mate szpádnoti. Merte vszoy rú'znoszti, I vu nedú'znoszti Sztálno potűjte: Tak de vam k-pomôcsi Bôg i v-szmrtnoj nôcsi. — Ah! — verosztűjte!

Nôta: *Oh 'zítka ino szmrtni goszpôd!*

294. **N**ê szem escse pri mojem czíli, Na kom szí odêhnoti mam. Blí'zaj me k-nyemi, ocsa mili! Da v-jákoszti nepomenkam; Ár kí sze v-dobrom nevrši, On de nesztanoma grdsi.

2. Oh! — vcsi me vszední na tom bidti, Da szí dűse v-zlo nevtonim; Ár kak sze dête zná zvoditi, Tak sze i jasz zlehka znorim: I, kak sze szlonim na tebe, Csi nemam szkrbi na szébe?

3. Grêsnik szí je povszéd protiven, Kakoli za grêh obíma, I zvodi ga nágib lasztiven, Csi sze za dobroga stima; Ár csi pred ednim zlom be'zí, V-drűgo vesz vtonyeni le'zí.

4. Veri, bláznik, szam sze szkvarjűjes, Gda stímas, kâ szí 'ze szvéti, Csi sze níki grêhov zbranyűjes, Z-drűgimi szí pa obvzėti. Jaj! — etaksa míszel nôra, Je sála, i nê pokôra.

5. Ár, csi szí nê vecs razszípávecz, A' szkôposzti zlo te rú'zni; I, csi szí nê vecs ogrizávecz, A' nebránis ti nedú'zni: Tak szí sze tí nêpovrno, Nego z-grêha na grêh vrno.

6. Pogledni sze pri etoj rêcsi, I preszámnej sztan tvoį dűsni; I, csi sze naides pri nyé szvêcsi Escse roba grêhov gvűsni, Znaj, kâ escse globoko szpís, I dűso v-môk prepaszt topís.

7. Te prav pobo'zen vszâko rú'znoszt Z-csíszte dűse odűrjáva, Kak drâgi kincs, varje nedú'znoszt, I merka, gda sze szkűsáva, Be'zí od vszâkoga meszta, Gde sze zle odpéra czeszta.

8. Idi — i tí szpodobno csíni. Vr'zi z-szébe grêha

bremen; Escse i v-tom najménsem bini Glédaj vecsne mantre szemem. — Verosztűj! — ár csi v-zle zaszpis, Düso v-vecsno prepaszt vtopis.

Szkrb za 'zítek.

Nôta: *Vu vszákom mojem djányi.*

295. **K**ak velki blagoszlov tvoj Je, oh ocsa, 'zítek moj, Kak szvéti czil nyega! — Vesi me ga prav nuczati, I 'z-nyim szí priúszkati Örok králevsztva tvojeja.

2. Vekvecsni dobrôt szemem, I nê zobsztomszko bremem, Je 'zítek moj meni; Ár kaksi szád vecsnoszti Prineszé on vernoszti Mojoj, vu 'zétve vrèmeni!

3. Kêm du'ze tũ 'ziveti, Têm véksi nájem 'zeti Mam na dnévov czili, Csi sze tebi moj be'záj I 'zitka czèli tekáj Dopádne, szodecz moj mili.

4. Sztrasen bi tak bio grèh moj, Csi bi té velki dár tvoj Nevrèdno zaprávla; Csi ga nebi postüvao, Bôg, tebé bi zbantüvao, I szam szí rad szôdbo szprávla.

5. Têlo moje trápiti, I 'zítek prekrátiti Tí prepo-vedávas, I li tí szam, geto scsés, Mi nit nyega od-szecsés, Kí szam 'z-nyim zapovedávas.

6. Vsze, ka na rónoszt zrok dá, I 'zitki skôditi má, Me vesi odvnrôti, Dár tvoj szkrbno varvati, I 'z-nyim môdro vandrati Velkoj szôdbi tvojoj prôti.

7. Ali csi mi csészt moja, I szvéta právda tvoja Velí szilno mrèti, Tí mi nedaj zczagati, Da szrdcsno szlobôd dati Znam, kak Jezus, tomi szvéti.

8. Ka valá dúgi 'zítek Tomi, kí vszáki hípek, Kak zla rob, zaprávla? — V-nyem li on má kincs právi, Kí vu dú'znoszti sztávi 'Z-nyim szvét bo'zi blagoszlávla.

9. Kí ga na díko Bôgi; I haszek szirôt vbôgi Verno nuczati zná, I na nyega szkrb noszi, Dokes ga Bôg táproszi; On v-nyem zálog miloscse má.

10. Mené tak, oh ocsa, vcsi Té dár tvoj ze-vsze
môcsi Szkrblívo varvati, I li te, gda tí 'zelês, I meni
szam zapovês, Nyega tebi nazâdati.

Nôta: *Verosztüjje, oh krsztseníczi!*

296. 'Zítek je grünt tvojga blá'zensztva; Vari ga
tak, cslovek, szkrbno. Vandraj nesztanoma
pôt szvetsztva, I hábaj sze grêha trdno: 'Zívi mer-
tücslívo, I delaj szkrblívo, Csuvej zdrávja czvêt, Nêti
'zítka iszkro; Ár ti zlehka hitro Vgászne nyé poszvêt.

2. Kaksté te'zka szi je tvoja pôti, Nehíti je osztaviti,
Dokecs te 'zítka, szmrti goszpôd Szam nema na
nyé sztaviti: Groza te obídi, Csi te nágib hüdi Gda
z-szilov vlecsé Na pôti blázni norczov, I v-zlo szamomorczo
Sors szühnoti scsé.

3. Jaj! — csi bi prehíto tvoj konecz, I tak prév-
zeo Bôgi szôdbo, Kak trdno bi on, kak tvoj szodecz,
Kastigao tam tvojo hodbo! — Vari tak 'zítek tvoj, I
li te gotov boj Szvêt osztaviti, Geto sze vszê lüdi
Szodecza vóli vídi Tebé sztaviti.

Mertücslívoszt.

Nôta: *Oh goszpodne, ti nas veren.*

297. Tí, oh Bôg, szi têla mojga sztvoritel, I
szpodobnoszt nyegvi szkrben varitel. —
Oh! — vcsi me tak i nyé prestímati, I, kak tvoj
dár, szpametno varvati.

2. Tí scsés, naj sze jasz za nyé môdro szkrbím,
Nyé vu sznâgi ino postenyê dr'zím, I nekvarím nyega
z-hotlívosztjov, Niti z-gnüşznov nemertücslívosztjov.

3. Poszôda je ono miloscse tvoje, Tiváris pa i
sator düse moje: Neszmêm ga tak nigdar oszkrúni,
Niti v-niksem táli orú'zniti.

4. Nyega czil je, naj sze v-szvetsztvi radúje, Z-dármi tvojmi pobo'zno safarúje, Dú'znoszt szvojo szpuni vu vernoszt, I nájem szvoj vzeme vu vecsnoszt.

5. Dú'zen szem je z-môdrim delom krepiti, I na tvojo csészt zczêla poszvetiti, Da neszpádne vu rú'zno czáčzavnoszt, Vu nesznâgo, i grêsno bátrivnoszt.

6. Daj mi je tak vcsiti na mertücslívoszt, I nigdar nêpüsztiti na vtraglívoszt, Da z-vrêlosztjov hodi vu pozványi, I nezmenka nigdar v-dobrom djányi.

7. Csi mi je gda rônoszt má pokvariti, Tí, mîi vrács, je híti otaviti, I podú'zaj mi vu nyem moj 'zítek. Csi ti je na csészt tû moj prebítek.

8. Daj mi nyega 'zúkoszt v-míri nosziti, I od tebe pomôcs z-verov prosziti, Stero csi gda dugo man csakati, Nedopüsztí mi dvojno czagati.

9. Csi szí szam nevkrátim 'zítka mojega; Tího idem jasz prôti konczi nyega: Ar, csi taki v-kriti szmríti zaszpím, Znam, kâ sze na nôvi 'zítek zbüdím.

10. Na velki dén szôdbe, groba mojga mrák Oh-szíjati má vísnoga szuncza trák; Tí vjedinas z dûsov têlo moje, I pozdignes na sztan díke tvoje.

Nôta: *Vu vszákóm mojém djányi.*

298. Z-szrdczom ino z-vüszdami, Z-veszélími pesz-milosztí Vu taksoj obilnosztí Podeljâvas blagoszlov tvoj. 2. Tí têli hráno dávas, Naj je v-'zítke zdr'závas. I vesís je merkati, Kâ nê v-obloszühnosztí, Nego v-mertücsstívosztí Má dâre tvoje v'zívatí.

3. Da nasz tak prigledâvas, — Oh! nedaj nam na kvár nas Dobrôt tvojí vzéti, Nego na díko tebi, haszek szamim szebi Z-zahválím szrdczom prijéti.

4. Daj mi trêznoszt lübiti, I szpametno csíníti V

mojem pózványi, Da szi têla nevmárjam, I zdrávja
nepokvárjam Po nôrom 'zítki, i djányi.

5. Vu deli i szkrblênyi, V-pocsinki i 'zivlênyi Mi
daj mertük meti, Vu szrecsi i radoszti, V-neszrecsi
i 'zalosztí Tebi no díko 'ziveti.

Szlobodna radoszt.

Nôta: *Oh Bôg, oh mîli Bôg!*

299. **B**ôg, kak lûbézni Bôg, Ti nekrátí radoszti;
Li nezablôdi v-nyê Z-szteze práve môdroszti.
Vzivaj, cslovek, radoszt; Ali merkaj na tô, Da ti
düsi, têli Na pogübel nebô.

2. Bôg ti dá rô'zicze Povszéd lepô czvetécse.
Oh! — beri je csedno, Gda szo escse erdecse: Zátó
szo ti dâne, Naj sze nyim radüjes, I v etom szkúz
dôli Veszélo potüjes.

3. Kak sznâ'zi on zemlo Ze vszov 'zítka lepotov!
— Koronüje leto Z-obilnosztjov nyegovov! — Néba,
zemla, môrje Dá szlísati té glász: „Radüjte sze, lüdjé!
Bôg sze szkrbí za vász!“

4. Bôgaj, cslovek, tê glász, I neboj k-nyemi tühi,
Vszéli sze v-szrdczy, Ali boj csíszti v-dühi. — Preminé
z-vrêmenom Vsza radoszt telovna, Vekivecsna je li
Ta visna dühovna.

5. Radüj sze! — i drüge Na radoszt pobüdjavaj;
Z-szâdom trüdov tvoji Tú'zne obeszeljavaj: Tak de
szvéta radoszt, Stero ti Bôg tvojs dá, I tak ti szlad-
kêsa Tü ona bidti má.

6. Radüj sze! ali znaj, Csemér vzemes v-radoszti,
Csi je gda nev'zivas Vu bo'zój bojznosztí: Britka
de ti ona, Csi ti na greh zrok dá, I düso ti v-vecsno
'Zúkoszt vtopiti zná.

7. Med nyé v'zívanyem tak Rêd i mertük zdr'zá-

vaj; Za nyé volo tvoji Dú'znoszt nezamüdjávaj. — V'zívaj jo, i vu vszem Dobrom sze ponávlaj, Po márno'j radoszti Vecsne nezaprávlaj.

Nôta: *Kak velka je bo'za szmilenoszt!*

300. **K**ak sze nebi szmeo radüvati, Csi, li negre-sim v-radoszti? — Kakda nebi szmeo rô'zicz brati, Csi je berém vu môdroszti? — Vëm je Bôg zátó szrdcze moje Z-obcsütënyem obdarüvao, I velko delo rôke szvoje Z-czvëtjem 'zitka koronüvao.

2. Blôdnik, isztina krsztsenika V-kmicsno kámro szkúz zapéra; Ali nyemi rêcs szredbeníka Sztezo veszélja odpéra: „*Radüj sze z-radiüvajúcsimi, I v-'zívaj radoszt szlobodno; Ali bojdi vu vszem mednyimi Veszélje tvoje vugodno!*“

3. I sto bi mogao prenosziti Bremen pozványa z-môdrosztjov, Csi nebi znao i szmeo krepiti Düse i têla z-radosztjov? — Radoszt szrdcze, volo nadigne, I 'zitek vlejë v-kotrige, Vbôge szirmáke sz-práha, zdigne, I zácsimba je nyí brige.

4. Daj mi tak v-nedú'znoj radoszti Z-csísztim szrdczom tál jemati, I v-právoj krsztsanszkoj, môdroszti Rô'zicze veszélja brati: Naj sze radüje moja mladoszt V-nevtepenoj nedú'znoszt, I sz-trôstom zglédne moja sztaroszt Na szvét veszéle vecsnoszt.

5. Tam, tam mi nede vecs môtilo Nika mojega veszélja, I szrdcze mi nede blôdilo V-zebrányi rô'z, i bodélja. Csíszta bode tam moja radoszt, Csíszto vsze szrdcza hotënye: Ár de tam ocsé vecsna môdroszt Vodila nyega 'zelënye.

*Csisztôcsa 'zítka.**Nôta: Szvétí sze pëganov meszto.*

301. **N**aj sze rú'zne hotlívoszti Mores, cslovek, varvati, Vu vszem sze mertücslívoszti Más najbole dr'zati, Bôga pred ocsmí nosziti, I v-nyegvom sztráhi hoditi.

2. Odüri frlike sálne, I lübi szrame'zlivoszt; Tak te v-mre'ze szvoje jálne Nezaklene hotlívoszt: Ár gúcs neszramni i püszti Vtepé szrdcza nágib csísztí.

3. Delo je grád nedú'znosztí; Nyega sze tak zdr'závaj: Manyôszt pa sztela rú'znosztí; Zátó sze nyé tak hábaj, Da nebos nyé nevolen rob, I tak hotlívoszti porob.

4. Ali, csi sze necsisztôcse Szpametno scés varvati, Prvle, kak je szrdcze vrôcse, Más na szébe merkati; Csi sze ono ednôk zgene, Kak lehko te na lancz dene!

5. Kelkokrát grêh rô'ze kíti, Naj noreza k-szebi zvábi, I z-masznimi recsmí szíti, Naj ga vu mre'ze zgrabi! — Kelke hûdo tivárisztvo Zapela na divje hí'ztvo!

6. Norecz tô li za nika stíma, Kâ 'zelênnye szpunyáva; Ali rú'zni grêh obíma, Csi szráma nezdr'záva: Nesztrsne sze grêhov ménsi, Zátó de porob vsze véksi.

7. Stímas, kâ je szrdcze csísztó, Csi je puno z-'zelê nyem? — Ali, kâ je grêh li tisztó, Ka prekazas z-csinênnyem? — Nê! — 'z-nyega zhája vsza rú'znoszt, Csi veszne nyega nedú'znoszt.

8. Szrdcze szí tak orú'znimo Nê li szamo z-delami, — Oh nê! — mí nyé oszkrúnimo I z-hûdimi 'zelami: Kaksté szkrívamo csinênnye, Szôdi nasz rú'zno 'zelênnye.

9. No, zadávi tak 'zelênnye Szrdcza na grêh gibkoga, I vrácsaj nyega hotênnye K-právdí szodeza vis-

noga. Tak vari tvojon edú'znoszt, Da sze nevtópís v-zla rú'znoszt.

10. Bè'zi naime pred radosztjov, Stera te na grèh vábi; Ár te oblejé z-'zúkosztjov, Csi te gda vu szne zgrábi: Vari sze te prve mre'ze, Naj te v-prepaszt zla nevr'ze.

Nôta: *Vrêmen tecsè, i k-grobi.*

302. **C**sísztoga szvetsztva ocsa! Sztvôri v-meni sznâ'zno szrdcze, Da mi tvoja miloscsa Szvéti v-nyem, kak díke szuncze: Vrácsaj me od rú'znoszt, Na sztezo nedú'znoszt.

2. Hotlívoszt je vrêtina V-nôgi grozni nevôl 'zitka; Düse, têla sztrtina De nyé robov plácsa brítka; Ár necsíszta lübézen Szprávi vecsno bolezen.

3. Vesi me prôtisztánoti Vszákoj náklonoszt rú'znoj, I nedaj mi szpádnoti Na porob nyé czili tú'znoj, Da me nede ednôk szram, Gda pred tébe idti mam.

4. Vszigdar mi pred ocsmí boj Tvoje szvetsztvo i velikoszt, Takáj vísesni czil moj ino düse plemenitoszt, Da zdr'zim právdo tvojo, I varjem vrêdnoszt mojo.

Csedno 'zivilénje z-blágom.

Nôta: *Kí sze vu visnyem Bôgi viipa.*

303. **O**h vszega sürôkoga szvétâ Mili i veren hrâ-nitel! Tí szí vszêm vretina poszvêta, I dela blagoszlovitel, Vsze sztvorjênje zmo'zno bránis, I z-dármi tvojimi hránis.

2. Gda odprés blagoszlova hrambo, Z-dobrôtami szvét napunis, Prímes vsze pod zmo'zno obranbo, I szrdcz 'zelénje dopunis, Veszélje dás vszákoj sztvári, I odvrnés, ka je k-kvári.

3. Tí szí do etimao i meni Tak szmileni hranitel

bio, Da szi me vu vszákomb vrèmeni Z-dármi tvojimi veszelio. Z-menom bos i potomtoga Do czila 'zítka vecsnoga.

4. Ftics neorjé, niti neszêja, I tí ga hránas szmileno; Drêvo sztoji v-préczimbi vêja, Sz-kim je sznâzis odícsemeno; I polszkoga czvêtja díka Je tvoj szvedok, ocsa 'zítka.

5. Dragsi szem jasz odevszê eti; Ár noszim bo'zanszki kèp tvoj, Znam szi 'zívis moj priszkrbeti, I nemrtelen je dűh moj: I tí me nebi od eti Bole dr'zao vu pámeti?

6. Oh ocsa! z-radosztjov vadlűjem, Kâ sze zvön moje vrèdnoszti Vszákdén obilno korunűjem Z-dármi tvoje szmilenoszti: Tak dűsa, kak têlo moje Je szvedok vernoszti tvoje.

7. Ali vari me, da nevrèdno Z-dármi tvojimi ne'zívém; Tak mi je daj v-'zívati czedno, Da sze po nyi k-tebi vrném, I tr'zim 'z-nyim posteno, Nê szkôpo i nevosceno.

8. V-obilnoszti me vesi zahválnoszt I poníznoszt szka'zűvati, V-potrebôcsi pa zadovolnoszt, Da sze znam v-tebi vűpati. — Dícsim te, vecsna miloscsa; Ár szi ti vszê dobrôt ocsa.

Nôta: *Oh vekivecsne miloscse.*

304. Vesi me, Bôg, csedno tr'ziti Z-márnimi dármi zemlé; Nedaj sze mi v-nyé vtopiti: Ár preido, kak szpár meglé. — Csi v-malom veren bidti znam, Od têbe tèm vecs vzéti mam, Tű i tam prêk márnoszti.

2. Vszi, kí sze vnêmar vtáplajo V-mární dobrôt lűbézen, Dűsi tű i tam szprávlajo Nezrecseno bolezen. — Oh! — mené od té blòdnoszti Vari, Bôg dobrotivnoszti, Vu czêlom 'zítki mojem.

3. Ka bi mi haszno vesz te szvêt, I ka vsza zemlé

dika, Csi bi zgübo düsni poszvêt — Vecsne dobrôte 'zítka? — Csi bi pô't tvojo zavrgao, I k-szvêti vnêmar privrgao; Jaj veke düsi mojoj!

4. Gda mi je najpotrebñesi, Te zgübím kincsesztálni; I ka mi düso mók rêsi, Csi nemam dobrôt sztálni? — Jaj! — vu groznom boji szmr'ti, Gda bom ze-vsêm vesz vküpsztr'ti, Mi lèhne trák vüpanya.

5. Bôg, zdr'zi me vu vernoszt'i, I osznâ'zi z-modrosztjov, Da sz'i blá'zene vecsnoszt'i Kincse szprávlam z-vrêlosztjov; Tak bom meo 'ze tû vüpanye, V-boleznej szmr'tni vtisanye, I trôst 'zítka prêk groba.

6. Daj mi odûriti szkôposzt, Kak jamo vsze rû'znoszt'i. Pênez odûrna parôvnoszt Je prepaszt nedû'znoszt'i: Kelkosté ji na küp zgrenem, Vu szmr'ti je na sztran denem, — Lehko düsi na mantro!

7. Vcsi me, kak mam tvoje dári Szpametno vküp'ískati, I düsi k-haszki, nè k-kvári 'Z-nyimi safarüvati. Ka sz'i szprávim v-pravicsnoszt'i, Daj mi sz-têm z-dobrotivnoszt'i I vbôge otávlati.

8. Ednôk bos me na racsún zvao. Oh! — nedaj mi blôditi! Ár me vu vszem, ka sz'i mi dao, Pravicsno más szôditi: Csi tû verno safarüjem, Tam sze z-díkov koronüjem, Gde szpádne rob márnoszt'i.

Nôta: *Verno lüdsztvo, dicsi, hráli Bôga.*

305. Blagoszlov bo'zi, oh cslovek, postüj, I 'zynim, kak veren szluga, safarüj: V'zívaj ga, kak tvojga ocsé dár, Ali nyega nezaprávlaj nigdár.

2. Te nepotvarjen vu szvojoj sztávi Nerazszipáva, csi sz'i ka szprávi: Csi vídi po trüdi blagoszlov, Tak ga vze me, kak miloscse áldov.

3. On za vszáki dár Bôgi hválo dá, I na dobro ga obrnôti zná; Vu blôdi neskôdi düsi 'z-nyim, Nego haszni szam szebi i bli'zynim.

4. Nezgánya tēla gnűszne szladkőcse; Neszprávla szí szam rad potrebőcse: Sz-tēm, ka má, 'zelé zná vtoliti, Na te'zki dűg nescse privoliti.

5. Csi obilnoszt má v-dobrôtaj szvetszki, Nezapprávla ji po nēroj koczki; Ár vídi, kâ lűdi vno'zino Koczka vr'ze na spot i sztrtino.

6. Da sze sz-prosztőcsöv rad zadovoli, V-nőro préczimbo nigdar nezvoli: 'Zalűje, gda csűje, kakda szvèt Po nyē klaszi lasztivne szrecse czvèt.

7. Sparavno trosi; Ár naprē vídi, Kâ i nyemi zna pridti dēn hűdi, I, csi má, za ka zná szégnoti, Ka ga more v-dvojnoszt potēgnoti?

8. Neszprávla szí on kinesa sz-tatíov, Niti z-szkőposztjov, ni csalaríov: Po znoji lűcz szvoji sze hráni, I od vnōgi nevől 'zítka bráni.

9. Csi vídi vbōge vu potrebőcsi, I osztávlene v-britkoj te'zkőcsi, Kak ran vrács, nyim tanács podelí, I z-lűbézni dármi je veszelí.

10. Znam tak, kâ, csi sesēm prav szrecesen bidti, Csedno mam z-'zítka dármi tr'ziti. — Goszpodne, vugodne vcsíni tí Tebi i v-tom vsze, vsze moje poti.

Delavnoszt.

Nôta: *Hvállim jasz lēpo tebé.*

306. Csi v-hasznovitom dēli Kak nepomenkamo, Blagoszlov bomo meli, Dokecs tű vandramo. Tim szkrbnim dá tű Bōg Obilen szád vernoszti, I v-pravicsnoj vecsnoszti Díke nájem ednők.

2. Delo 'zítek podű'za, Sznâ'zi i popprávla, Szrd-cze varje od szű'za, Krv csíszti, ponávla, Mōcs vleje v-kotrige, Obarje od rōnosztí, I dvojēcím v-'zúkosztí Je vrács dűsne brige.

3. Po deli sze krepímo Prôti vszój rű'znoszti; Po

nyem mocsno sztojímó V-szrdcza nedú'znosztí, Po nyem poprávlamó Naso i blíznyí sztávo, I 'zítka radoszt právo Szi po nyem szprávlamo.

4. Darúj, goszpodne, darúj Kotrigam nasim môcs, Delo nase korunúj, I daj k-nyemi pomôcs, Naj na tom bodemo, Da tvojo csészt, i szvetsztvo, I obesime blá'zensztvo Predevszêm íszcesemo.

5. Csi mo sze prav szkrbeli Vu nasem pozványi, Blagoszlov tvoj mo meli Vu vszem dugoványi Nepreide nam zaman Eti ni eden hípek, I nebeszki prebítek De nam pocsinka sztan.

6. Za nami do pa czvela Dela nasa v-'zítki, I nájem szvoj do'zela Od osztankov v-díki: Zahválni národje Do glaszno szpomínali, Kâ szo po nasz pôsz-tali Szrecsni vszi porodje.

Nôta: *Sznâ'zi sze, oh drága dŭsa!*

307. Nê na manyôszt i vtraglívoszt, Nego na môdro paszcslívoszt Szem, Bôg, od tébe pozváni, Gda mi je moj' zítek dáni. Daj mi tak volo i môdroszt, K-pozványi môcs ino radoszt, Da delo verno oprávlam, I po nyem szvét blagoszlávlam.

2. Daj, da nebudem zapravlács, I dárov tvoji raz-szipács; Ár mi je velís sparati, I, kak drági kincs, varvati; Naj je nŭczam na csészt tebi, Na haszek bratom i szebi, 'Z-nyimi szi szrdcze otávlam, I' zalosztním radoszt szprávlam.

3. Po szkôposzti rú'zni sztezaj Mi nigdar blôditi nedaj; Ár je nyé gvŭsna kastiga, Dŭse, tĕla kvár i briga. Vesz zemlé kincs i vsze blágo Mi v-szmrti nede vecs drágo, I, csi sze tŭ v-márna vtopím, Jaj meni, gda veke zaszpím!

*Môdro nûczanye vrêmena.*Nôta: *Vrêmen tecsé, i k-grobi.*

308. **V**rêmen bisztro tekôcse Sze nam tû zaman nedáva, Nego, naj vsze 'zivôcse Na môdro szkrbnoszt zbûdjáva. Nûczaj je, vandrar, hitro; Ár ti tálehne bisztro!

2. Nê! — nê ti je szlobodno Nyega zamanyûkivati; Vszigdar más tí vugodno Dú'znoszt tvojo szpunyávati, Na pozvanye merkati, I dela sze dr'zati.

3. Na csészti tvoje pôti Vszákdén naprê más sztô-piti; Vecsér sze szpomenôti, Kâ sze racsún más prosziti, Jeli szi czêli dén tvoj Szkoncsao v-bojazni bo'zoi.

4. Na delo más z-vrêlosztjov, Kak szlû'zbeník bo'zi, idti, I v-nyem ze-vszov vernosztjov Do koncza nevkleknyen bidti: Li tak dén tvoj nájem má, Tak sze ti blagoszlov dá.

5. Gnûszna mehkoszt te nigdar Naj na robsztva lancz nedene; Tak sze bojûj, 'z-nyôv vszigdar, Da te kak k-szebi negene: Ar csi bos ednôk nyé rob, Vecsne mantre bos porob.

6. Csi te pozvanye vlecsé; Idi, i nyega sze dr'zi: Csi 'pa szvét sgrabiti scsé; Nászladnoszt nyegvo zav'rzi. *Vecs je dú'znoszt, kak radoszt: Csészti bogati ie môdroszt.*

7. Nepravi: „*vecs dnévov bo; Vcsiním escse, ka szem dú'zen!*“ — Veri, odlásanye tô Te zvodina szpadáj tú'zen! — Vrêmen ednôk odíde, I vecs na-zânepride!

8. Goszpodne, vszáki hípek Mi daj tebi poszvetiti, Da, gda szkoncsam moj 'zítek, Z-gvûsnosztjov szmêm govoriti: Vrêmena szem nêzgûbo: Ár szem v-nyem môdroszt lûbo!

Nôta: *Oh 'zítka ino szmrti goszpôd!*

309. **K**ama be'zís, 'zítek, tak hitro? — Kama hitis, drágo vrêmen? — Tí, kak povôden, tecsés bisztro, I válas lehkôto, bremen: Z-szebom tí i mené vlecsés, I ednôk me, znam vövszecsés.

2. Zbüdi sze ze szna, dúsa moja! Glédaj, kak ti vrêmen tecsé! — Szkoznüj, i tô bojdi szkrb tvoja. Da te szmrt v-zle vönevszecsé! — Vszáko vöro szizgübila, Stere sziznêposzvetila.

3. Telovni cslovek vnêmor be'zí Za 'zelami telovnimi, I, gda sze nedovê, te le'zí V-grobi z-vandrari blôdnimi: Ah! — ka je bio nyegov 'zítek, Da je zgübo vszáki hípek?

4. Boj, oh vandrar, szpameten vszigdar! — Nüczaj dâno tebi vrêmen; Vu dobrom neobtrüdi nigdar, I szêjaj blázensztva szemen: Tak, csi lêta gli minêjo, Dela ti dönok 'zivêjo.

5. Vu csészti nepomenkaj nigdár; Ka szizdú'zen, rad oprávlaj. Vrêmen je ocsé veliki dár; Vu nyem tak szvét blagoszlávlaj: Nacsi vszo prílíko zgübis, I kakda jo nazâdobis?

6. Vszáki dén, steri tí je dâni, Vzemi racsún szam od szêbe: Pítaj sze, ka szizv-tvojem sztâni, I ka szizelê od tébe? — Jeli szizbio prav pobo'zen, Ali Bôgi nepodlo'zen?

7. Csi te neszkvárjüje vêszt tvoja, Kak blázenszizv-tvojem djányi! — Ali csi tí nedá pokoja, Jaj! — zmenkao szizvu pozványi: Objôcsi pô't tvojo nôro, — Idi, i csini pokôro!

8. Môder ravnitel dnêvov moji! Tí mi daj k-dobromi pomôcs, Da nevkleknem vu 'zítka boji, Csi mi gda szfaliti má môcs; I, gda szkoncsam szlû'zbo tvojo, Tí koronüj vernoszt mojo.

Zadovolnoszt.

Nôta: *Ah Bôg! poszľühni me.*

310. Rad szi pocsiném, ocsa, v-tvojoj yôli, Kakoli mi dás v-etom placsa dôli; Ár od tébe, Vernoszt nébe, Blá'zensztvo zhája v-szrecsi i v-nevôli.

2. Od sterimao szem na ete szvêt rodjen Z-ocsin-szkim tálom szem od tébe vodjen; Csi me je bár Doisao gde kvár, I vu tom mi je haszek moj oszodjen.

3. Ka bi mi haszno jaj, ka britka 'zoloszt? — Vidi te'zkôcso mojo tvoja môdroszt: Li od tébe, Nè od szébe, Csakati morem 'zitka tiho radoszt.

4. Csi bi mi, ka te proszim, dnesz darüvao, Vütro bi lehko jasz tô ob'zalüvao! — Norcz bi prevecs, Bláznik pa vecs 'Zelo od tébe, kak bi potrebüvao!

5. Te tú'zen toti za radosztjov szkumnê, Ali v-kom ona sztoji, tô on nevê; Záto csesztô, Szam szpozna tô, Ká szi z-blôdnosztí pogübel íszcse v-nyê.

6. Zadovolim sze tak sz-têm, ka mi tí dás: Vêm, ka mi haszni, tô tí najbole znás. Nepomenkam; Ár dobro znam, Csi sze te bojím, kâ szkrb na méne más.

7. Nè! — nè po moje neznanosztí meri; Nego, kak tí sesés, mí pô't mojo meri. Vsze je môdro, Vsze, vsze dobro, Ka tí csinís: — Oh! — zdr'zi me v-toj veri.

Nôta: *Oh Bôg, oh mëlí Bôg!*

311. Kincsov nárnosztí mi Nedaj prevecs ľübiti; Nedaj mi nyim, Bôg moj, Kak bolvani, szľü-ziti: Nè je kincs vretina Szrdcza mirovnosztí, Brezi ké je 'zítek Jama vsze 'zúkosztí.

2. Zadovolno szrdcze Mi je najdragse blágo; Brezi toga je szpár Vsze, ka je szvêti drágo: Ono me po-koji Vu zemelszkom 'zitki, I ono de trôst moj V-ne-beszkom prebítí.

3. V-tom me tak vesi düse Právi kincs polo'ziti, Naj sze z-dármi tvojmi Znam prav zadovoliti: Vesi me vecsne kincse Predevszêm íszkati, I víse vsze dike Zemlé postüvati.

4. Na nedopunyenoszt Nepüsztí szrdcza mojga: Nê je vrêdna ona, Bôg, blagoszlova tvojga; Ár nediesi tebé Za dár rôke tvoje, I z-bli'znyega trüdmí Vrsi küpe szvoje.

5. Z-zahválnosztjov mi daj Dáre tvoje prijéti, Csi vecs, ali menyé Mam bár od tébe vzéti: Vesi me szka'züvati Vu vszem zadovolnoszt, Naj me ona zdigne Na právo popolnoszt.

Nôta: Sztvoritel nebeszki!

312. B^{og}, moje vüpanye, Trôst i zvelicsanye! Tvoja zmo'znoszt, i szmilenoszt Mi v-krhkôcsi, i te'zkôcsi Dá szrdczi mirovnoszt.

2. Tebé tak zezávam, I z-szrdcza zdühávam: Szmilúj sze mi! — hodi, vzemi Z-méne kri'z moj, i daj pokoj Szrdczi bolécsemi!

3. Tí, kí vsza premores, Meni lehko zmores V-potrebôcsi, i szkúz nôcsi; Ár szi tí vrács, i varivács Vu kaksté te'zkôcsi.

4. Tebi, vecsni ocsa, Szo vsza, vsza mogôcsa. — Sto tak nebi bê'zao k-tebi, I od tébe, vernoszt nébe, Proszo trôsta szebi?

5. V-britki moji szkuzaj, I na temni sztezaj Mi zdvojiti, i gresiti Nedopüsztí; naj te csíszti Znam i tü csesztiti.

6. Vu mojem pozványi, Dú'znosztí i djányi Me vesi vernoszt i gedrnoszt Tak zdr'zati, da csakati Szmêm blá'zeno vecsnoszt.

7. Vu szmrtnom vrêmeni Boj nazôcsi meni, I na

czili, ocsa mili, Mi daj na boj tíhi pokoj Naidti v-tvojem kríli.

8. Oh! — znam, kâ sze vtolim, Csi te z-szrdcza molim: Zadovolno, i tak volno Osztvim jasz na máli csasz Márnoszt nepopolno.

Mirovno trplénje.

Nôta: *Zaka sze 'zalosztís, oh —*

313. Csi gda pod kri'za bremenom, sztojim, V-tvojoj lübézni, Bôg moj, nezdvojím, Kí szkrb más na méne, I pôleg môdroszti tvoje Z-díkov ravnas poti moje.

2. Ka bi mi vnôga to'zba hasznila? — Li szrdcze bi mi ona ranila, I skôdila 'zítki — Tí, szkuze moje vidôcsi, Mi zbriszati znás nyé z-ôcsi.

3. Csi li jasz eti v-márnoszti práhi Vandram, ocsa moj vu tvojem sztráhi, Ka me má sztrasiti? — Düh míra me naszledüje, I v-szkuzaj mi trôst darüje.

4. Tí, kí czvéticse tak korunüjes, I fticzam zráka zivis darüjes, I veszélje delis, Zmores i mené v-te-zkôcsi, Gda me vídis z-potrebôcsi.

5. Tí obszójnoti dás míra szunczi Po nôcsi placsa vu mojem szrdczi, Csi te z-verov proszim, I, gda je prilicsno vrêmen, Z-méne vzemes kri'za bremen.

6. Na tébe sze tak z-vüpanyem szlonim; Ár znam, kâ sze v-szkúz prepaszt nevtonim, Ni nepreidem v-placsi, Nego po nôcsi 'zaloszti Pá zaglédnem trák radoszti.

7. Vêm szi tí meni'ze do etimao V-düse i têla dobrôtaj tál dao Jemati obilno; Verjem, kâ mi trôsta tvojsza Nevtajís ni potomtoga.

8. Csi me pa gdate, z-hípom 'zaloszti Priglédnes meszto 'zelne radoszti; Tí me i te lübis: Ár me tak z-zla ocsiszsávas, Ino szebi poszsvetsávas.

9. Goszpodne! csüdne szo tvoje poti; Nezgrúnta nigdar moje okô nyí V-temnom 'zítki etom: Li tam v-díki popolnoszti Previdem tvoje szkrovnoszti.

10. Tam na szkúz moji blá'zenom czíli, Gde sz odêhnem vu tvojem kríli, Szpoznam vernoszt tvojo Tam te i za dní 'zaloszti Zvisávao bodem v-radoszti.

Na znáno nôto.

314. *A* h Bôg! poszlhúhni me v-mojoj 'zaloszti, Nedaj mi vczagati v-velkoj 'zúkoszti: Tí znáš moj kri'z, V-kom me dr'zís: Oh! — daj mi ga noszti v-mirovnoszti.

2. K-tebí zdühávam v-szkúz moji britkoszti, I placсно kricsím jasz z-nevôl prepaszti: Szlísaj glász moj I vlê trôst tvoj V-bolezo szrdcze moje, Bôg miloszti.

3. Isztina, vrêden je kastige moj grêh; Ali, ocsa potrplênje z-menom mê; Szmilúj sze mi! — Z-ménje vzemi Vszo 'zúkoszt — ah! — nedr'zi me du'ze v-nyê.

4. Verjem, kâ szí me czelô nêpovrgao, Ino z-miloscse tvoje vônevrgao: Jasz, kak tvoj szin, Csi g mam bin, Kak bi sze czelô od têbe odvrgao!

5. Taksa 'zaloszt je escse nêbesznêla, Stera kôczá i kraja nebi mêla: Vtisas i zdaj Tí, znam, moj jaj, Kaksté mi rani szrdcze nevôl sztrêla.

6. Medtêm, dokecs sze koncza mam vcsakati, Mí ocsa moj, nedaj mi vczagati. Ah! — tí mi boj Vavác moj, Csi sze kak escse dúze mam plakati.

7. Daj mi ednôk vsze z-díkov obládati, I po telikí szkuzaj mír ládati; Da z-vüszdami, I z-delami Znam za tvojo szkrb tebé zvisávati.

Nôta: Krisztus velí: hodte k-meni.

315. *P*od kríza te'zkim bremenom, Goszpodne, bojdi z-menom, I sz-têm mi trôstaj szrdce

Kâ mi po nôcsi 'zaloszti Zídti má csiszte radoszti
'Zelno csákano szuncze.

2. 'Zúkoszt moja konecz vzeme, I tvoja miloscza
de me Pá z-mírom otávlala; Kak me je 'ze pred tèm-
toga V-pripetjê sorsa britkoga Sz-trôstom blagosz-
lávla.

3. Znam, kâ me tí vise môcsi Nescses vu mojoj
krhkôcsi Z-bremenom obte'ziti, Nego mi hípe 'zaloszti
K-velikoj mojoj szlaboszti Más vu vszem primeriti.

4. Tí i na verne krí'z püsztis, Naj je k-právdí
tvojoj privcsís, I vu dobrom zvršávas, I tak je prôti
nyi vôli Po 'zúkoszti i nevôli Od grêhov odvnrnyávas.

5. Na tvoj sztráh ino bojazen, Na trplívoszt i
vüpazen Sz-krí'zom nyé nadigávas, Da szí v-etom
kmicsnom dôli Pocsinéjo v-tvojoj vôli, Sz-kêmsté je
prigledávas.

6. Ocsa, od tvoje lübézni Ni mené nikse bolezní
'Zúkoszt naj neodlôcsi; Ár znam, kâ za vsze, ka trpím,
Od tébe nájem moj dobím Prêk groba temne nôcsi.

7. Krêpi me tak vu vüpazni, I bátrivi vu bojazni
Z-gvüsnosztjov toga trôsta, Kâ mi na trplénja czíli
V-lübeznívom tvojem kríli Dûsa vecsni mír kôsta.

Na znáno nôto.

316. Zdr'zi, cslovek, v-szrdezi mirovnoszt; Vüpaj
sze vu tvojem Bôgi, Kí má csiszte radoszti
punoszt, I dá ti vu nyê tál vnôgi. On, kak tvoj Bôg
i ocsa mili, Te zná odícsiti na czíli. Zdr'zi mirovnoszt!

2. Bôg tvoj je vretina miloscse, Punoszt trôsta i
blá'zensztva, I tebé osztaviti nescse, Csi ga dícsís v-
dûhi szvetsztva: On te ni v-placsinepozábi, Nego te i
'z-nyim k-szebi vábi. Zdr'zi mirovnoszt!

3. Vídí on tvojo potrebôcso, Dobro zná vsze, ka
te te'zí, Racsúna szkuze, zná te'zkôcso, Stera ti na

szerdcezi le'zi; Gotov ti je jaj tvoj szlisati, I bolezen tvojo vtisati. Zdr'zi mirovnoszt!

4. Csi te eti vsze, vsze osztávi, V-kom sze ti szerdceze veszelí; Nezdvoj! — ár Bôg, ocsa tvoj právi, Ti véksa dobra podeli; Príde nyegov dén sztanovito, I vzeros, ka je hasznovito. Zdr'zi mirovnoszt!

5. On to'zbo tvojo i te csúje, Csi je neszmês vövjaviti; Nyemi szerdceze lehko vadlúje, Ka lüdém neszmê praviti: On, kí ti je povszéd nazôcsi, Ti nigdar nevtají pomôcsi. Zdr'zi mirovnoszt!

6. Ka sze tak sztáras za tvoj 'zívis, Dvojécs, kak sze más hrániti? — Jeli rame bo'ze nevídis Z-csüdnim tálom vsza brániti? — Bôg, kí na vsze sztvorjênye szkrb má, Veri, i tebé zdr'zati zná. Zdr'zi mirovnoszt!

7. Nepravi pri tvojoj nemôcsi: Nevídim nikse prílike! — Szpoznaj nicesesztnoszt tvoje môcsi, I bo'ze potí velike: Bôgi je vsza lehko vcsiniti, I sors tvoj, kak scsé, premeniti. Zdr'zi mirovnoszt!

8. Csi sze gda müdí bo'za pomôcs, Príde ti vszvojem vrêmeni; Li csákaj jo z-verov dén i nôcs, I nevczagaj vu bremeni: Tak de ti ona vugodnêsa, I düsi zvelicsitelnêsa. Zdr'zi mirovnoszt!

9. Trpi mirovno, csi te sáli Protivník z-gnûsznov jálnosztjov: Csi sze gli on do csasza hváli, Oszramotís ga z-sztálnosztjov. Naj szí te szvét krivicsno szôdi, Csi je Bôg sz-tebom, ka ti skôdi? — Zdr'zi mirovnoszt!

10. Dokecs na tom szvétí vandramo, Vnôgi kríz nad nami le'zi. Vu kom sze najbole vüpamo, On nasz ze-vsze sztráni te'zi. Né! — mí pocsinka nedobímo, Dokecs vu szmrí nezaszpímo. Zdr'zi mirovnoszt!

11. Má, má lüdsztvo bo'ze szoboto! Ednôk, gda vöpreminêmo, Táosztávimo vszo lagoto, I v-míri szí pocsinêmo: Konecz vzeme te britka 'zaloszt, I zide nam vísesna radoszt. Zdr'zi mirovnoszt!

Nôta: *Krisztus veli: hodte k-meni.*

317. **B**olezno szrdcze, nevczagaj! Vu vernosztí ne-pomenkaj! — Idi bátrívno k-czili — Príde vrémen, gda ti tvoj Bôg, Po obládanyi te'zki môk, Pokoj dá v-szvojem kríli.

2. Csi je trnava tvoja pôť; Znaj, po nyê te sorsa goszpôd Pela na odícsenoszt: Veri, moli, i bojűj sze, Mè vűpanye; obládas vsze, I prides na zvísenoszt.

3. Bojűj szrdcsno, kak Jezus tvoj, Vere i 'zítka velki Ki boj V-nevkleknyenój vernosztí; Tak más i tí ednôk, kak on, Vzétí na czili 'zítka lon Z-rôke szodecza vecsnosztí.

4. Zláto sze v-ognyi preczvéra, Jákoszt pa v-plámni vihéra Csíszti od vsze rű'znosztí: Bojniki szorane díka, Krsztsani pa szkuze 'zítka D'zűnd'z blázene vecsnosztí.

5. Tí tak ni na sztran, ni nazáj Nevklekni na 'zítka potáj, Na zádeve gledécsi: Szrdcsno idi naprê k-czili, I íszcsi nájem veszéli, Kri'z tvoj tího noszécsi.

6. Miszli, kelkokrát te je Bôg 'Ze csűdno oszlôbodo z-môk, I vrtgno z-rôk protivni! — On te zná i potomtoga Rêšiti vdárcza tú'znoga, Kak ocsa dobrotivni.

7. Zdigni glász tvoj vu szamnosztí, I zdűhávaj v-vűpaznosztí, Kak ti Jezus tvoj veli: „Ocsa, vze mi z-méne krí'z moj!“ — Míli je Bôg: on ti dűh tvoj Nevedôcs razveszelí.

8. Nê! — ocsa, nevczagam dvojno; Nesztí scsém krí'z moj pokojno, Dokecs sze tebi vídi: Ár sz-tebom tú vsza obládam, I tam sze odícsiti mam, Gda osztávím szvét hűdi.

• Nôta: *Oh Bôg, oh mîli Bôg.*

318. Kelko dobri jôcse! Kelko hûdi radoszt mál!
zná! — Veszélje bláznikov V-megnenyi tálêhne, Kak
med szlápni czvêtek Nevedôcs povêhne.

2. Szlonte sze na Bôga, Vi, kí sze ga bojíte;
Vidi vasz on v-szkuzaj: Verte, 'z-nyim obsztojíte.
Potí nyegove szo Vam zvelicsitelne, Csi sze gli vídijo
Gdate pogûbelne.

3. Vu nyegovo vernoszt Vr'zte sztálno vûpazen;
On odvrné od vász Nedosztójno bojazen. Kak szuncza
csísztí trák Obláke raz'zené; Tak placsa temno nôcs
Bôg od vász pre'zené.

4. Noszte tiho vas krí'z, Kak rázumni krsztsanye;
Netô'zte sze dvojécs, Kak neverni poganye: Nepácsi
vasz v-veri Grêsnikov veszélnoszt; Ár de blódna
szreca Nyim na pogûbelnoszt.

5. Nevôle tim vernim Môcs vu dobrom dávajo;
Norczy sze pa v-vnôgoj Radoszti zvisávajo: Zato
nasz vardêva Bôg gdate z-'zalosztjov, I pobo'zne verne
Odícsi z-zmo'znosztjov.

6. To mîlo szrdcze sze Nad tú'znimi Szmilûje, I
gde je mogôcse, Nyí rane obe'zûje; Ka pa Bôg, te
doszta Szmilenêsi od nász, Sz-kelkim bole szlisa
Szrdcz czagajôcsi glász!

7. Oh! — gde je té sztarecz, Kí nebi skûszo
v-'zítki, Kak rad poszlûhne on Kricsécse v-szkuzaj
brítki? — I csi gda tim szvojm Vtají dobra szvet-
szka, Obilno nyim vtála Meszto nyí nebeszka.

8. Lübi tak pobo'znost, I neosztávi te Bôg; Trpi.
i on tebé Odícsi na czili môt, Gda vsza 'zúkoszt
zemlé, Kak szenya táminé, I na nezrecseno Radoszt
sze obrné.

Nôta: *Gda ma szkrádnya vöra príde.*

319. **P**risavecz szem tũ i 'zalár Jasz, kak ocsáci moji; Vsze, sz-kêm ládam, je híпка dár, I szam jasz sztojím v-boji: Li tô mi lehkôti bremen, Kâ na krátko eto vrêmen Vecsni 'zitek mam v-nébi.

2. Tũ pod zla bremenom geccím, I szlab szem v-pobo'znosztí, Pod kri'zom britki szkúz kleccím, I czagam v-boleznosztí; Tam bom pa, kak angel, szveti, I z-dike tráhom obvzėti, V-seregi dűs blá'zeni.

3. Gűsztokrát mojo posztelo Sz-povűdnov szkúz polévam, Z-jajom zacsнем moje delo, I v-placci omedlévam; Ali hênnya moja 'zaloszt, Csi premecsem v-dűhi radoszt Blá'zene vekvecsnosztí.

4. Csi me negvűsna prisesztnoszt Sztrási z-szvojov szkrovnosztjov, Ali mi szprávi boleznoszt Prijátel z-ránov szmrtjov; Vűpanye 'zitka vecsnoga Me vcsiní v-dűhi mocsnoga: 'Z-nyim vsze tího prenoszim.

5. Tô pokojécse vűpanye Nėti, ocsa, pri meni, Szrdczy mojmi na vtisanye I trűst v-placsa vrêmeni; Ono mi na szmrtnoj pűti Naj szvétí vecsnosztí pròti, Kak veren angel mira.

Priprávlanye k-szmrti.

Nôta: *Oh Bűg, kí grűh odűrjávalas.*

320. **K**amakoli vr'zem pogléd, Kűp szmrti zaglédnem povszéd. I jasz /. bodem ednűk nyé rob: Gotov /. csáka i mené grob.

2. Mili ocsa 'zitka mojga! Nevtaji mi trűsta tvojga: Bűdi /. me na 'zitka szvetsztvo, I daj /. mí v-szmrti blá'zensztvo.

3. Be'záj moj je hípek szenye, I drágo vszákó megnenye: Vrêmen, /. csi ednűk odűde, Nigdar /. vcs nazânepríde.

4. Jaj nyemi, kí je nyé zgübo, I düso vnëmar pogübo! — Z-grozov ./. on keszno preszámna, Ká je rob vecsnoga plámna.

5. Bôg, vesi me tak pametiti, I z-dnévni môdro tr'ziti: Vszáki ./. hípek i sztopáj moj Tebi ./. na esészt poszvetsen boj.

6. Naj, gledécs na tvojo szôdbo, V-szvetszti szkoncsam mojo hodbo, Znájôcs, ./. kâ tebi ednök tam Trden ./. racsún jasz od nyé dam.

7. Daj mi vrêdnoszt moje düse Varvati od vszega vise, Da nyé ./. nerú'znim z blatom zla, Niti ./. nev-táplam v-jaj pekla.

8. Gdakoli szí cüje düh moj Na dobro zvajôcsi glász tvoj, Nyega ./. naj v-márnosztí práhi Bôgam, ./. 'zivôcs v-tvojem sztráhi.

9. Szmrtna vöra, ino grob moj Mi vszáki híp pred ocsmí boj, Da sze ./. vu vszem gotov naidem, Gda tü, . . kak szuncza trák, zaidem.

10. Na 'zítka velkom vecséri Mi daj zaszpati vu míri: Têlo ./. naj v-zemli má pokoj, Düsa ./. pa v-diki sztánék szvoj.

Nôta: *Oh dreszélnoszt!*

321. Cslovek, ka szí, Dobro pazi, I mír daj sega-vosztí! Ár sto-, i kagodi szí Rob bos szprhlívosztí.

2. Plemenitoszt, I velikoszt Ka more prôti szmrtí? Tak szvetli král, kak kôdis Sze má od nyé sztrti.

3. Povéhnoti, I lêhnnoti Nam je ze-vszêm, ka mámo: Szmrt v-nádraj noszimo vszi, Tô zagvüsno známo.

4. Gde vmememo, I naidemo Trôst za ranyeno szrdcze? — Oh ocsa! tvoja miloszt Nam je míra szuncze.

5. Tí szí ran vrács, Tí varivács Lüdsztva obte-'zenoga; Ár tí vu'zgés vszêm poszvêt 'Zítka blá'zenoga.

6. Gda tápíhne, I v-grob szühne Télo nase szláp szmrti; Dúsa, kak bo'za iszkra, Sze nema vküpsztrti.

7. Nemrtelnoszt, I veszélnoszt Blá'zene vekvecs-nosztí Vzeme ona za nájem Po boji vernosztí.

8. Oh! — vcsi tak nász, Ocsa, tvojt glász Vu vszem 'zítíki bôgati, I grêsne bátrivnosztí Sze sztálno hábati.

9. Vu prosztôcsi I csisztôcsi Szrdeza te naj csesz-tímo; Da na blá'zeno radoszt Vu szmrti zaszpímo.

10. Tak miloscsa Tvoja, ocsa, Z-nami bô v-'zítíki, v-szmrti; Tak nasz tí z-düsov, sz-têlom Zvíszis v-díke vrti.

Nôta: *Krisztus vesí: hodte k-meni.*

322. Vídís, ká szi preminôcsi, Grêsnik bátrivno 'zivôcsi! Zaka sze nepovrnês? — Vêm znás, ká sze tak lehko dnesz Od szmrti vküpeszteres vesz, I kak tenya, preminês!

2. Oh! — híti sze z-grêha pôti K-ocsi tvojemí vrnôti, I'zívi v-nedú'znosztí. Ovo, szmrt te pred vec-sérom Zná vövszêcsti med vihérom, V-gnüsznój 'zítka rú'znosztí.

3. Prêk groba te csáka szôdba, Gde sze zvága tvoja hodba, I od vszega racsún dás. Jaj tebi, csi z-'rú'zním szrdezom Posztánes pred tvojim szodeczom, Gda nájem dél vzéti más!

4. Tam prêk szprhlívosztí nôcsi Sze v-díki sztánek odlôcsi Prijáteli jákosztí; Ali kí sze v-zle tápíhne, On sze na vecsni jaj szühne, Kak mányi rob jálnosztí.

5. Sto tak nebi v-bo'zem sztráhi Rad vandrao v-márnosztí práhi, Kak szlü'zbeník vernosztí? — Sto sze nebi szprávlaó k-szmrti Prvle, kak de vesz vküpsztrti, Gledécs na czil vecsnosztí?

6. 'Zítka voj! tí, tí me büdi Sz-támna grêhov

moji hűdi, I vrsi me vu szvetsztvi, Da gotov csákam
mojo szmrt, I, gda bom od nyé vesz vküpsztrt, Tál
vzemem vu blázensztvi.

7. Tecszasz sze mi daj szprávlati, I vu dobrom
ponávlati, Dokecs vrèmen i môcs mam; Naj, kak
szuncse, tího zaidem, I v-tvojem kríli sztan naidem,
Gda márnosztí szlobôd dam.

Na znáno nôto.

323. Tí, 'zítka i szmrti goszpôd, Szam dr'zís
naso szapo, Kak dugo de nam tekla pôd,
Ali be'záj nas trpo, Tô li tí znás, Kí v-rôki más
Dní i sors vszê mrtelni.

2. Oh! — vesi nasz dní racsúnati, Da v-tvojem
bo'zem sztráhi Znáno nyí tekáj ravnati, Dokecs van-
dramo v-práhi; Naj vszi 'zivôcs, I mérajôcs, Bôg,
tvoji osztánemo.

5. Dú'znosztí prôti blí'znyemi.

Lübézen blí'znyega.

Nôta: Oh Bôg, oh míli Bôg!

324. Kí právi, kâ z-szrdcza Lübi ocsó vísnyega,
Ali odürjáva Dönok szvojga blí'znyega;
On zavríze Bôga, Kí zapovedáva, Naj lübézan bratov
Csíszta bô i práva.

2. Eden je vszê ocsa, Eden szodecz, i goszpôd;
Vszi eden czíl mámo, Vszi k-blázensztvi edno pôd:
Za vszê volo sztojí Bo'zi velíki szvét, V-kom vszi
nahájamo 'Zívis ino poszvêt.

3. Vszi szmo, po nágibi Na hűdo, pogübleni, I
vszi po Jezusa Vrédnosztí odküpleni; Vszi li tak
bodemo Díke örocsníczi; Csi szmo vu lübézni Nyegvi
naszledníczi.

4. Ti, ocsa, szi meni Vszákdén tak milosztiven; I jasz — jasz nebi bio Bli'znyemi dobrotiven? — Kakda bi vrêden bio Tvoje szmilenosztí, Csi nebi szka'zúvao K-bratom lübéznosztí?

5. Csi k-pobo'znim vbôgim Lübézen prika'zűjem, Tebi, szredbeník moj, Dú'zen áldov áldűjem: I, jeli bi vrêdnoszt Tvojo prav postűvao, Csi lübézni tvoje Nebi naszledűvao?

6. Na velki dén szôdbe Nenaide szmilenosztí. Ki neprika'zűje Bli'znyemi lübéznosztí. — Vlê tak v-szrd-cze moje Tô lêpo náklonoszt, Naj rad prika'zűjem Bratom dobrovolnoszt.

Nôta: *Z-szrdcza 'zelêm, ka právím.*

325. **K**ak szvéta je lübéznoszt! — Nyô je szam Bôg zá'zgao, Kí je csloveki bívoszt I obsütênnye dao, Naj sze po tom závezki Mocsno vjedínamo, I blagoszlov nebeszki Obilno v'zívamo.

2. Vise zvêzd je vszê ocsa, Kí vsza, vsza zdr'záva, I, kak vecsna miloscsa, Vszêm potrêbna dáva, Od veka lübi szvoj szvét, I gdate kastiga, Naj sze preprávla zla sznêt, Jákoszt pa pod'ziga.

3. Blá'zen szem i jasz, kâ on I za méne szkrbi, Csi dűsa nyegov zákon Postűje i zdr'zí; Ali csi zametávam Z-divjim szrdczom drűge — Jaj! — szam szebé szűnyávam V-prepaszt vecsne brige.

4. Csi bi k-nyim bio tühínecz, I za nyé nemárao, Ali sze, kak pűsztínecz, Za nyé nebi sztárao; Ka bi z-méne grátalo? — Sto bi me tak lűbo? — Jaj! — vsze bi me grajalo: Vesz bi sze pogűbo!

5. Nê! — moje lübéznosztí Iszkra naj nelêhne; Nyé czvét ni v-boleznosztí Szmrtnoj, naj nevêhne. — Decza ednoga ocsé! Vsze vasz scsém lűbiti, I vam, dokecs szam Bôg scsé, Z-vrêlosztjov szlű'ziti.

6. Gotov szem vasz zmágtati Vu vszákóm bremeni, Gotov vam trôst dávati Vu placsa vrêmeni: Nakelko je mogôcse Zdignem vasz z-'zúkoszti, I zbrisem szkuze vrôcse Z-lícz vasi v-'zaloszti.

7. Tak znam, kâ z-zahválnosztjov Ví trôst moj vzemete, I nad bratov 'zalosztjov Sze v-szrdczy genete; Nagnete sze i k-meni V-placsa nôcsi groznoj, Tak da v-vszákóm vrêmeni Pri vasz naidem trôst moj.

Nôta: *Vu vszákóm mojem djányi.*

326. Blagoszlovi, goszpodne, Potí moje vugodne, Gda mojga blíznyega Tak setújem lûbiti, Da szem gotov szlû'ziti Szrecsi i blá'zensztvi nyega.

2. Csi me sto v-potrebôcsi Obercsé czagajôcsi; Nedaj mi pítati, Ka za nájem vzéti mam. Blá'zen szem, csi tebé znam V-lübézni naszledüvati!

3. Csi dobrocsiním vnôgim Szirotíczam i vbôgim, Naj csiním v-prosztôcsi, Da ne'zelém nájema, Dobíeska i zájema, Ni nemecsem nyim na ôcsi.

4. I csí bi mi sto z-grôbov Povrnyávao hüdôbov, Dobrotivnoszt mojo; Nedaj mi pomenkati, Nego naszledüvati i teda szmilenoszt tvojo.

5. Tí i neprijátele, Nê szamo prijátele Velís vszém lûbiti; Kak tí, ocsa, z-vrêdnimi, Takáj i nevrêdnimi Nehênnyas dobrocsiniti.

6. Kí brate z-szerdcza lûbi, I nyim, gde more, szlû'zi; On je 'ze tú szrecsen, Ednôk pa po tom 'zítki Tam v-nebeszkom prebítki Vzeme díke nájem vecsen.

*Szkrb za düso blí'znyega.*Nôta: *Vszi lüdjê morejo mrêti-*

327. **D**aj mi tô 'zelno blá'zensztvo, Jezus moj, obcsütiti, Da, kak tí, na 'zítka szvetsztvo Setüjem vsze büditi, Neznanim z-môdrosztjov szvétim, V-blôdniki trák vere nêtim, Grêsnike odümlávam, I na 'zítek szpelávam.

2. Sto nebi z-szrdcza milüvao Ti v-hüdôbi le'zécsi, I resiti nesetüvao Nyí, v-pogübel letécsi? — Kak bi lübo on blí'znyega, Kí, vidôcs v-rü'znom zle, nyega Nevrácsa na dobro pôť, Kak tí, oh 'zítka goszpôd!

3. Dú'zni szmo vszi, drügi lüdi Zvelicsanye íszkati, I blodécsim v-grêhi hüdi Pôt na 'zítek kázati, Kí csi neopomenémo, I z-blôde nepovrnémo, — Jaj! — kak racsún dámo tam, Gde de nasz szôdo Bôg szam?

4. Ali — oh! — kakse blá'zensztvo, Nam v-tál pride tam ednôk, Csi szmo vu míra králevsztvo Pri-pelali z szteze môk Li ednoga blodécsega, I v-szkvar-jénye hitécsega, Kí de nam z-vrêlim szrdczom Etak hválo pred szodczom:

5. „Ocsa, ete mi je kázao V-neznanoszti pôť tvojo; On me je v-zle z-haszkom káráo, I rêso düso mojo: On, on je bio moj voditel, I z-mantre oszloboditel. Daj nyemi tü v-vecsnoszti Nájem nyegve vernoszti!“

6. Nê! — jasz nigdar nebom tühi V-nikom k-mojmi blí'znyemi. Vrêli scsém bidti vu dühi, Gda szlü'ziti mam nyemi, Iszkajôcs nyegvo zbôgsanye, Düsni mír i zvelicsanye, Naj z-menom vréd tebé, Bôg, Zaglédne v-díki ednôk.

Nôta: *'Zivém jasz, tak velí tvoj Bôg.*

328. **D**üsa mojega bli'znyega Je, znam, najdragsi kincs nyega, I blá'zensztva zadoblénje. Nyegvo jedíno 'zelénje, Csi, kak môder, pametúje, I dobro szvoje postúje.

2. Szvéta je tak dú'znoszt moja, Szvéta, Bôg, zapôved tvoja, Naj za düso bratov szkrbím, Ino tô pred ocsmí dr'zím, Da nyé kak po meni nigdár Nedoszégne vekvecsni kvár.

3. Daj mi záto tak 'zivetí, I na tô verno szkrb metí, Da z-menom navküp bli'znyí moj, Hodécsi v-bojazni tvojoj, Za düso szvojo prav szkrbí, I nyô navecsni mír zdr'zí.

4. Vcsi me vsze, vsze odvrnôti, Ka je nyega czili prôti, I vsze z-vrêlosztjov csiniti, Po kom ga morem resíti Od nevrêdnoga 'zivlénja, Ino düsnoga szkvarjénja.

5. Tak szpunim jasz dú'znoszt mojo Ino szvéto právdo tvojo, Obcsütím blá'zeno radoszt, I zadobím tvojo miloszt 'Z-nyim navküp v-telovnom 'zítki, I ednôk v-vecsnom prebítki.

Szkrb za 'zítek bli'znyega.

Nôta: *Verosztújte, oh krsztseníczi!*

329. **Z**ítek csloveka je bo'zi dár. Kak ga tak nebi postúvao? — Sz-kaksim szrdczom bi nyemi na kvár I skodo bidti setúvao? — Grozna je i mîszel, V-steroj sze pogübel Szopi bli'znyemi, I môk sze neogne, Kí, kak vmorecz, zdigne Mecs prôti nyemi.

2. Bôg szam je 'zítka, szmríti goszpôd, I lí, gda sze nyemi vídi, More hényati vandrara pôd, Nê, kak bi tô steo szvét hüdi. Lí on, gda scsé, sztvorí, I sztvorjeno vmorí. Tí, oh csrv práha! Kak szmês szégnotí tí V-nyega szkrovne potí Tü brezi sztráha?

3. Oh! — sztrszni sze bo'ze zmo'znoszti, Stera te zlehka võvszecsé, Gda tvoja dészna mecs bláznoszti Prôti brati zdignoti scsé; I ta nedú'zna krv De ti, kak pekla csrv, Vmárjala pokoj, Tam sze pa prêk groba Vragôv vcsiní roba Vtepeni düh tvoj.

4. Nigdar je eden lüdomorecz Nêvuisao kastigi vřednoj. Szvét, i Bôg, kak pravicsen szodecz, Ga je doisao v-blôdi grêsnoj: Pod mecsom je veszno, Kí je zdigno dészno Prôti bli'znyemi, I v-divjoj besznôcsi, V-kaksté kmicsnoj nôcsi, 'Zítek vzéo nyemi.

5. Nê! — neblôdi bo'za pravicza; Nyê ni eden grêh nevuide. Znaj, pred nyôv je szvetla i kmicza, I bláznika hitro doide: Gda on zlo obíma, I v-támni tak stíma, Kâ sze szkriti má, Te vdári nad nyega Grozen szrd visnyega, I sztrti ga zná!

6. Oh Bôg! szmilűj sze meni, práhi, I ocsiszti moje szrdcze, Naj obiljáva v-tvojem sztráhi, I szvéti sze mi, kak szuncze; Vmôri vszáko míszel, Stera bi pogübel Szopila bli'znym, I z-nágibom trdnim, Ali mecsom krvnim Grob kopala nyim.

7. Nedopűszti mi niti csrvi Z-morszkov rôkov 'zitka vzéti, Nê prelejáti bratov krvi, Stera je tvoja, Bôg szvéti! — Naj zdr'zí bli'znyi moj Tak drági 'zítek szvoj, Kak dár tvoj bo'zi, Dokecs ga na czíli, Ocsa, v-tvojem kríli Dolipolo'zi.

Nôta: *'Zívém jasz, tak velí tvoj Bôg.*

330. Vari sze, oh cslovek, vszega, Ka skôdi zdrá-vji blíznyega, I po kom bi gda 'zítek szvoj Pred vrêmenom zgübo brat tvoj; Ár kí zgübí eto blágo, Zgübí vsze, vsze, ka je drágo.

2. Escse i, csi bi ga vido Zablôditi na pot hűdo, Gde bi szam szebé zaprávlao, Ino szi ráni grob szprav-lao; Szpôti ga, naj pametűje, I na szébe prav kebzűje.

3. Bôg szam 'zelê tô od tébe, I vzéti más nájem nébe, Csi szvéto dú'znoszt tô szpunis, I nyé vnêmar neoszkrúnis; Ali csi nyô gda zamüdis, — Jaj! milosceso bo'zo zgübís.

4. Oh! — setűj jo szpunyávatí, Naj sze mores radűvati Kak najdu'ze sz-tvojim blí'znyim I pô't 'zitka vandratí 'znyim, — Dokecs vaj vu szmrtnoj nôcsi Goszpôd 'zitka szam razlôcsi.

Szkrb za postenyé blí'znyega.

Nôta: *Oh Bôg, oh mili Bôg!*

331. C^{si} rad ogrizávas, Cslovek, tvojga blí'znyega, I csi sze radűjes, Gda szvét razlácsa nyega; Csi zakrivas vrêdnoszt, Bin pa razglasűjes: Krisztusa vucseník Kak sze imenűjes?

2. Csi li pôleg mencse Od nyega hűdo szôdis, I po jálni glászi Drűge vu szôdbi zblodis; Csi szi vu gízdoszti Nyemi nevosczeni: Jeli szi krsztsenik, I cslovek posteni?

3. Kí nedű'zne blí'znye Ogrizávati csűje, I nezagovárja Nyí, nego sze radűje, Ali nyé z-drűgimi Navkűp ogrizáva: Kakda té krsztsansztva Dű'znosztí szpunyáva?

4. Premiszli, oh cslovek! Bôg te csűje i vídi, Nê je szkriti pred nyim Jezik i gűcs tvoj hűdi. — Jaj tebi, csi v-tvojem Gucsi grêsno blôdis! Veri, od nyega sze Tí trdno oszôdis.

5. Znaj, neszreccsen bláznik, Kí postenyé nedű'zni Vnêmar v-blato klácsis Po glászi tvoji rű'zni, Tam pred vszaznajôcsim Te'zki odgovor dás, Gda sze po praviezi Trdno szôditi más!

6. Oh! — vszê oni szkuzé I jaj goriberé Bôg, Kí k-nyemi kricsűjo Od ogrizávanya môk. Príde dén

goszpodnov, Te velki i grozni, Gda preklétsztvo pové
Na tébe Bôg zmo'zni.

7. Neogrizávaj tak Nigdar tvojga bli'znyega, Nev-
tepli sz-tèm grêhom Hotécs szrdcza tvojega: Zago-
várjaj szrdcsno Te ogrizávane, I vari v-postenyê Te
ospostávane.

Nôta: *Krisztus velí: hódte k-meni.*

332. **G**lász i postenyé bli'znyega, Kak neprecze-
nyen kincs nyega Me vcsi, Bôg, prestímati,
Da nikoga nezbantüjem, Nego vszákomi setüjem, Ka
szem dú'zen, vödati.

2. Na gnöszno ogrizávanye, Ino jálnó odávanye
Nepüsztí szrdcza mojga; Naj, gda gucsím od bli'znyega,
Odprém vűszta li kre nyega, Na csészt iména tvojga.

3. Tak me hodba moja rű'zna, I bratov szkuza
nedű'zna Nede mēla tō'ziti, Ni tvoja szvéta pravicza,
I vekvecsni mōk temnicza Na dén szōdni sztrasiti.

Nôta: *Szvēti sze poganov meszto.*

333. **V**nôge 'zalosztí sze rêsi On, kí, gde trbē,
mucsí, I drűgim de prijetnēsi, Kí povszéd
csedno gucsí; Ár ni v-rēcsi nezablōdi, Ni 'z-nyōv
nikomi neskōdi.

2. On szkrovnoga dugoványa Povszéd vōneklepecse,
Recsi i delo pozványa Naprê dobro premecse, Z-la-
zmí sze neprilizáva I postenyá neziszkáva.

3. Nyemi prijátel szlobodno Kakoli vōnazvēsztí;
Ár csi je ono nē skodno I prôti dűsnoj vēsztí, Nede
ga dale vōgűcsao, Nego de od vszega műcsao.

4. K-tim vrēlim sze rad pridrű'zi; Nikomi je nē
k-kvári, I csi komi z-haszkom szlű'zi, Tō na bobén
nevdári, Znajōcsi, kâ zádevo má, Ka sze vnōgim na
znánye dá.

5. Csi v-drügi falinge naide, Pri szebi je zadr'zi. I razglasüvat ji neide Onim, sz-kimi vküpd'r'zi; Csi pa ogrizávceze csüje, Nyi példe nenaszledüje.

6. Vcsi me tak na recsí moje Kebzüvati, goszpodne. Naj ti pôleg vôle tvoje Vu vszem bodo vugodne, Da 'z-yimi drügi nevrázim, I nyí vüpazni nezgübím.

7. Oh! — nedaj mi brezi bína Drügi ogrizávati, I nyí lèpoga iména Nevrêdno odávati; Da, gda je vugodno, mucsím, Gda pa trbê, csedno mucsím.

8. Tak bom jasz, oh ocsa! tebi 'Zívo na csészti i hválo, Tak bratom, ino szam szebi Postenyá nebm sálo; Tak sze rêsim vnôge brige I trdne tvoje kastige.

Nôta: *Oh vekivecsne miloscse.*

334. Jezik nas, z-sterim gucsímo, Blagoszlov deli bli'znyim; Csi ga na vüzdi dr'zímó, I môdro 'zivémó, 'z-nyim; Szêja pa preklétsztva csemér, I vnôgim je szmrten vihér, Csi sze szlobodno kláti.

2. Tí me záto, goszpodne, vcsi 'Z-nyim vu vszem tak 'ziveti, Kak mi v-tvojoj sz. rêcsi Poszvêt dávas pámeti: Preklétsztvo, ogrizávanye, Lá'z, nyevka, ospotávanye Neoszkrúni vüszt moji.

3. Tvoja csészti, i haszek lüdi Boj czil mojga hotènya; Tak mi szrdeze na gúcs hüdi Nepoprijé 'zelènya: Gde bom pa dú'zen gúcsati, Tam nebm 'zelo múcsati Zá volo sztráha lüdi.

4. Jaj bode tomi hüdómi, Kí priszéga i pszüje, Kí hüdó gucsí drügómi, I goszpodna bantüje! — Preklinyanye preklétsztvo dá, I vecsno szmrt za nijem má. — Jaj! — sto bi szmeo gresiti?

5. Jaj bode la'zcsi gnüsznómi, Kí neznane zapela, Ino k-szpadáji gvüsnómi Vnôge nedú'zne pela! — Kakse bremen nad nyim le'zí, I kelki szkuza ga te'zi. Eti i vu vecsnosztí!

6. Ali csi je gúcs nè púsztí, I szrdcze nè vtepeno ;
Csi je jezik vu vszem csísztí, I djánye poszvetseno :
Radoszt i mír sze narája, Jákoszt i blagoszlov vgája,
Z-ete- i z-ovkraj groba.

7. Sztvôri v-meni csísztó szrdcze, I poszvêti jezik
moj; Szvêti mi, kak díke szuncze, Na sztezi 'zitka
düh tvoj; Tebi, ocsa, na díko boj, Bratom pa na ha-
szek gúcs moj: Tak bom szrecsen tû i tam.

Szkrb za vrêdnoszt bli'znyega.

Nôta: *Obûdi sze, oh me szrdcze?*

335. **D**aj mi za szvéto dr'zati Praviczó drûgi lûdi;
Ár ki nyé nescse varvati, On je zagvûsno
lûdi: Csi bi csiníó kriviczo, I oszkrúno praviczó, Tebé,
oh Bôg, bi zbantüvao, I môk sze nebi mentüvao.

2. Csi bi z-gnûszne zvisenoszti Na kvár hodo bli'-
nyemi, I ka mi sztojí v-dú'znoszti, Ono gda vtájo nyemi;
Csi bi ga kradno, bô'zao, I vrêdnoszt nyegvo ménsao:
Jaj! — kak trdno bi pregrêso! — I kak bi sze
szôdbe rêso?

3. Nê! — nedaj mi tak blôditi Szodecz 'zitka
mojega! Daj mi v-praviczí hoditi Sztezo sztráha tvojega.
Bole naj szam kvár trpím, Kak ga bli'znyemi csinim:
Ráj bom szíromák pobo'zen, Kak jálník, ali tát zmo'zen.

4. Jaj! — kak bi me preklinyali Vszi, ké bi szam
rad bô'zao, Vszi pravicsni szkvarjúvali, Szrd tvoj nad
menom le'zao, Lasztivna vêszt tô'zila, I pravicza szô-
dila, Dnéva pa tvojega vihér Vtáplao szrdcza mojega mír!

5. Goszpodne, vcsi me vszákomi Na prâviczo 'zi-
veti, Ino velkomi málomi Právo szrecso 'zeleti. Csi mi
dás vrêdnoszt i môcs; Naj hítim vszê'm na pomôcs,
K-vszê'm sze z-mílím szrdczom prignem, I nyé sz-pre-
paszti szkú'z zdignem.

6. Csi pa zagovárjati mam Právdo i vrèdnoszt mojo, Krotko naj tô csiniti znam, Gledécs na példo tvojo. — Kak nevrèden szluga szem, I velki dú'znik vu vszem! — Kak bi tak jasz bio okoren, Ino tebi nepokoren?

Nôta: *Verosztújte, oh krsztseniczi!*

336. Z-vrèlim znojom íszese 'zívis szvoj, I beré vkúp bo'ze dári, Oh cslovek! obte'zeni brat tvoji! — Kak bi nyemi tak bio k-kvári? — Kak ki ròk nyegvi szád, I lècz jedíni hlád Szmeo tí bô'zati, I tak nevolnomi 'Zítki nyegovomi Jamo kopati?

2. Mír, daj, bláznik, nyegovi trüdov Te'zko szprávanomi szádi, I nyega z-náklonosztjov hüdov Nev'zi na porob gládi. Znaj, v-nyegovi szkuzaj Sze tebi szprávla jaj 'Ze v-etom 'zítki, I prepaszt grozni mòk Sze ti odpré ednòk V-vecsnom prebítki.

3. Racsún más dati od zálo'za, Vbôgim szirôtam vzétoga, I náglo vdári szòdba bo'za Tam na tébe-preklétoga. — Ah! — záto vsze milüj, I nyí vrèdnoszt mirüj Vu tvojem 'zítki, Da naides szmilenoszt, Gda te bo'za velkoszt Oszòdi v-diki.

Pravicsnoszt.

Nôta: *Jezusa neodpüsztim.*

337. Bôg! tí szi pravieze Bôg, I odürjavas kriviczo: Tí vsze jálnike ednòk Vr'zes na vecsni mòk kmiczo, Kí nedú'zne bô'zajo, I krv sziròt czéczajo.

2. Te kriviesni 'zúkavecz Jezero pravicsni pó'zre, I jálnosztí pún zdenecz Náglo vszèhne i tázevré; Ar ka nevrsi szvetsztvo, Nad tèm le'zí preklétsztvo.

3. Grèh, grèh je, drügim szkrivno Szád znojni trüdov jemati, Ali nyim gda protivno Ocsiveszni kvár delati: Bôg, kí grèh odürjáva, Vsze tô zadomesztsáva.

4. Daj sze mi tak varvati, Bôg, gnűszne nepravicsnosztí, I vszákomi vödati, Ka szem dúzen, v-pravicsnosztí: Ráj naj trpím zgűbícsek, Kak krivicsni dobícek.

5. Csi szem obô'zao koga, Ali v-kom táli zban-tűvao, I sz-preklétsztva nyegvoga Bremenom dűso vra'zűvao; Daj mi vsze povrnôti, Dekocs szem 'z-nyim na pôti.

6. K-vszemi, ka je pravicsno, Mi tí daj blagoszlov nébe, I nedaj mi krivicsno Lűdszkoga vlécsti pod szébe: Csi kűpűjem, odávam, Praviczó naj zdr'zavam.

7. Tak szrdcsno szmêm sztánoti, Bôg, pred tehom i pred szvétom; Nebojím sze szpádnoti Nigdar sz-pravicze poszvétom: Eti bom szrecesen vandrar, i tam nébe mesztancsar.

Nôta: *Goszpodin Bôg, neosztav' nász.*

338. **G**oszpodne! opomínas me, Naj drűgim neko-pam jame, Necsíním kváva nikomi, Nego rad szlű'zim vszákomi.

2. Tí mi tak daj pomôcs tvojo, Naj szpunim v-tom dú'znoszt mojo; Ár csi nyé verno neszpunim, Zapôved tvojo oszkrúnim.

3. Ki hotécs skôdi blí'znyemi, I kriviczo csiní nyemi; On zavr'ze tebé, oh Bôg, I rob má bidti vecsní mők.

4. Vêm je vszêm v-szrdcze szpízszano, I v-právdi zapovédano, Naj, ka od drűgi 'zelêmo, Tô i mí nyim prikázemo.

5. Csi tak tô právdo zavr'zem, Ino k-kriviczi privr'zem; Hotécs zakoczcam tű mír moj, I tam de me te'zo szrd tvoj.

6. Oh tí, szvéti i pravicsen! Vcsi me, da nehom krivicsen; Csi szem pa kvár vesíno komi, Naj ga povrném vszákomi.

7. Ár kí je komi bio na kvár, I má príliko, môcs, i dár, Ali nepovrné nyemi; Grob kopa míri szvojemi.

8. Jaj! — nevedôcs doide nyega Grozna kastiga, visnyega, Koga je on zametávao, I, kak bláznik ospotávao.

9. Tí tak, moj szodecz, mi daj môcs, Da sze varjem dén ino nôcs Zabláditi od pravicze, Na rú'zno sztezo krivicze.

10. Vesi me v-tvojem bo'zem sztráhi Vandratí eti vu práhi, Da ednôk tam z-csísztim szrdeczom Posztánem pred tehom, szodeczom.

Nôta: *Oh Bôg! kí szí zapovedao.*

339. Bôg! tí szí nam na znánye dao, I vu právdi zapovedao, Naj lúbimo praviczó, Odúrivsi kriviczo, Vbôge z-szrdcza milújemo, I nyí vrêdnoszt mirújemo; Ár kí bratom csiní kvár, Nevuidi szôdbi nigdár.

2. Szrda tvojsza sze neogne, Kí szrdcze na jálnoszt nagne; Ár z-blí'znyi zczéczana krv Bode nyemi szmrten csrv. — Oh! — daj meni preszámnati, Kakda ti racsin mam dati, Csi kaniti nehênjam, Iz-dúsov sze lizmênjam.

3. Csi tak küpűjem, odávam, Na pôszodo jemlém, dávam; Vsze naj csiním v-praviczi, I nè v-gnűsznoj kriviczi: Krivicsne mere nedr'zím, Ni nyé pri drűgi netrpím; V-delbi bratov nevkanim, I dűse neoranim.

4. Csi bi velki nájem jemao, I dônok na deli drê-mao; Vrázo bi dú'znoszt mojo, I vecsno právdo tvojo: Csi bi pa plácsó delavezi Notrisztávlaó po 'zúkavezi: Bôg, tebé bi zbantűvao, I szam szebé szkvarjűvao.

5. V-komgodi vkaním drűgoga, Szpoznam, kà szem rob hűdoga, I scsém vsze povrnôti, Ka je praviczí prôti; Ár bole je menyé meti, Kak vecsno mantro trpeti, Odvêtek pokopati, I díko zakoczkatí!

Sztanovitoszt.

Nôta: *Vszi lüdje morejo mrêti.*

340. **D**aj, Bôg, da sztanovitoszti Bodem sztalén varitel; Ár robi neisztinoszti V-nyê naidejo pogübel: Vszi, vszi jálniczi szpádnejo, Gda pred tebom posztánejo, Nyí hodba sze vövjávi, I v-szramoto posztávi.

2. Nê! — nedaj sze mi z-jálnosztjov Drüгим pri-lizávati, Niti z-szkrivnov csalárnosztjov Dobicska ziskávati; Düh isztine me naj vodi, Da na tom szvéti gdegodi, Pôleg nyé právde csiním, Obsütim, ino gucsím.

3. Kíkoli v-jálnoszti hodi, I tebé sze nebojí; On sze prvle, szledi zvodi, Zlehka szpádne, i zdvojí: Ze tü je on, kak neveren, Szrdeczam pobo'znim odüren; Tam pa vu szôdbi tvojoj Vzeme grozen nájem szvoj.

4. Tí, branitel isztinoszti, Tak ravnaj poti moje, Da v-szlü'zbi sztanovitoszti Nevrazím právde tvoje: V-miszlaj, v-gucsi, i v-hotényi, V-oponásanyi, v-esinényi Naj bodem nyé varitel, I szrdeczen naszleditel.

5. Csi mi sto sáli postenyé Pri mojoj nedú'znoszti; Bôg, daj mi porocsiti nyé Szkrbi tvoje zmo'znoszti; Csi sze pa gda zagováram, Oh! — daj, da sze hábati znam Náklonoszti vdérjanya, I zadomesztsávanya.

6. Bôg! tí szi povszéd nazôcsi, I vsza vídis ino znás; Tí i mojo pôt vidôcsi, Nyé brez' szôdbe ne-nihás. Daj tak, da dr'zím v-pámeti, Kak mam na düso szkrb meti: Pravicza tvoja mi boj V-rêcsi i vu deli voj.

Nôta: *Oh Bôg, kí grêh odürjâvas.*

341. **B**lá'zen, kí v-rêcsi i v-deli Nedá meszta grê-hov szteli! — Blá'zen '/. kí lübi praviczó, Ino '/. odüri kriviczó!

2. Blá'zen je! — ár tam pri ocsi, Liki Jezus szam

szvedocsi, Ednôk, ./ kakti bo'zi verník, Díke ./ má bidti örocsník.

3. Bôg, ravnaj z-miloscse tvoje Szrdcze, jezik, delo moje, Da k-vsžêm ./ praviczó szka'zűjem, I nyi ./ v-nikom nezbantűjem.

4. Nedaj mi gda obecsati, Ka nebi mogao zdr'zati; Ka pa ./ obeksam, naj szpunim, Da sze ./ z-la'zmí neoszkrunim.

5. Tí me osznâ'zi z môdrosztjov, I potrëbnov rá-zumnosztjov, Da znam ./ szpametno gűcsati, Ino ./ gde trbê, műcsati.

6. Gda blôdnim tanács mam dati, Ali vbôge pomágati, Naj nyim ./ bodem hasznoviti, V-rêcsi ./ v-deli sztanoviti.

7. Csi nedű'zne zagovárjam, Daj, da szrdcsno odgovárjam, I nyé ./ oszlobodím z-díkov Z-rôke ./ jálni protivníkov.

8. Blá'zen, kí je sztanoviti, V-rêcsi, v-deli hasznoviti! — Eti ./ on v-míri potűje, V-nébi ./ sze pa koronűje.

Prijaznívoszt.

Nôta: *Dober je nas Bôg, porazmíte.*

342. Nê je lűti, ni nacsemuren, Kí je Jezusa právi vucseník; Nê je nemíli, ni náturen, Kí je bo'ze právde sztálen verník: On vu szrdczi szka'zűje vugodnoszt, V-rêcsi pa i v-deli prijaznívoszt.

2. 'Ze nyegov pogléd, nyegvo lícze Je szvedok gorécse lűbéznoszt, Stero obcsűti nyegve szrdcze, Naime k-gecsécsim v-ran boleznoszt, Ké on csi gda z-haszkom obe'zűje, Z-csiszte dűse sze nad tēm radűje.

3. Tíhi i krotek vu vszem djányi, Vsze pobo'zne lűbi i postűje; Redoven vu szvojem pozványi, Vesz

be'záj szvoj z-díkov koronüje: Angel je on vu cslovecsem kêpi, I vesz tekáj dnévov nyegvi lèpi.

4. Nega v-nyem gnüszone szkazlivoszti, Ni odürnoszti v-oponásanyi. Velkoszt mirovne trplivoszti Szka'züje on v-bremena znásanyi. Nerá'zni szrdcza nyegvoga jálnoszt; Ár nyé sznâ'zi vu vszem dobrom sztálnoszt.

5. Govorênýe csísztó, prijétno Sznâ'zi i nyegova môdra vüsztá; Ár koga szrdcze je nè szmétno, Toga ni rêcs nemre bidti püsztá: Zátó on, gda 'zítka návuk dáva, Trdna szrdcza mecsi, i zbôgsáva.

6. Gda vu csészti zapovedáva, Krotki, i nè divji, je nyegov glász; Csi kastiga, kára, zbüdjava, Negorí od szrda nyegov obráz: Zátó szo nyemi i ti okorni Li na edno rêcs vu vszem pokorni.

7. Lèpa je pôť prijaznivoszti, I kí nyô zná môdro vküpszklenoti Z-náklonosztjov dobrotivnoszti, On i divja szrdcza má genoti K-szebi na vugodno obesütênýe, Lübeznívo i krotko hotênýe.

8. Vlè tak düh ete náklonoszti, Oh goszpodne, i vu moje szrdcze, Naj be'zim nyé sztezo v-sztálnosztí, Kak tvoje, vsza veszelécse szuncze: Tak bom eti Jezusa naszledník, Tam pa tvoje miloscse örocsník.

Nôta: Jezusa neodpüsztím.

343. V^{lè}, ocsa, v-moje szrdcze Düh krsztsanszke poníznoszti, Naj sze szvétí, kak szuncze, Z-nágibom prijaznivoszti, Da vu tíhoj krotkoszti Vandram sztezo môdroszti.

2. K-vszêm sze mi daj nagnoti Z-nágibom csíszte lübézni, Ino vszega ognoti, Ka je bratom zrok bolezní, Naj me neodürijo, Nego z-szrdcza lübijó.

3. Hvální návad lepota Me naj sznâ'zi vu vszem

djányi, Da kak necsiním spota Jasz mojemi vadlűványi
Po divjoj náturnosztí, I poganszkoj trdnosztí.

4. Jezusa vucseník szem, Kí je példa poníznosztí;
Kakda sze nebi vu vszem Dr'zao jasz prijaznívosztí.
Stera je krsztseníka Koróna ino díka?!

5. Lèpi, lèpi nájem má, Kí cslovèsztvo zná zdr-
'zati: V-nyem sze nyemi'ze tũ dá Nebeszka radoszt
kòstati; Tam pa v-dr'zelaj vecsni De tiváris dűs
szrecsni.

6. Daj tak, oh Bòg, i meni Té lèpi nágib varvati.
I vu vszákóm vrèmeni Cslovèsztvi szrdeze podati.
'Z-nyim pòt mojo szkoncsati, I v-diki tál csakati.

Szmilenoszt.

Nòta: *Kako k-hladnoj vodi jelen.*

344. Csi sto sz-kincsni zemlé láda, I vídi potre-
bòcse, — Vídi, kak te vbògi sztráda, I vu
nevòli jòcse; Ali nema mílòcse, I pomocsti ga nescse:
On, da nema szmilenosztí, Vtepé nágib lűbeznosztí.

2. Csi sto drűge ogrizáva, Nyí neszrecso rád csűje,
I, gda je szvét ospotáva, Nad tèm radoszt szka'zűje;
Csi bláti nyí postenyé, I, gda blòdnoszt vmárja nyé,
Nyí szrdesno nezagovárja: V-tom hűdo szrdeze otvárja.

3. Csi sto kre szirmáká gucsi, Kak gizardávi szkaz-
lívecz, I vu pogűbeli mucsí; On je pűszti recslívecz:
Ár negucsí, kak verník, I Jezusa naszledník, I, kak-
sté szi sze szka'zűje, Nyega z szrdeza nemilűje.

4. Csi sze sto li te szmilűje, Gda vbògi placсно
kricsí, Toga jaja pa nescűje, Kí vu 'zűkosztí gecsi.
Niti nyemi k-pomòcsi Nehíti vu te'zkòcsi: Nega ni
v-tom lűbéznosztí, Nega práve szmilenosztí.

5. Csi sto sz-trűpom dobrocsíní, Potom na òcsi
mecse, Trdno szòdi práha szini, I hohár je nyí szrecse,

Právdo, gda scsé, presztôpi, Lüdi sze nezasztôpi,
Komi bi té z-szrdcza szlű'zo, I sto sze k-nyemi
pridrű'zo?

6. Csi sto szíromák'ov szrecse Z-vrêlosztjov ne-
zvsáva, I obte'zeni neszrecse Szrdcsno neodvnyáva;
Csi gli gdate ka csiní Za boleznoszti sziní, Da necsiní
z-szmilenoszti, Nicsesztni je v-lübéznoszti.

7. Nemoremo vszi, isztina, Vszêm po vôli szlű-
ziti; Li Bôg, kak dike vretina, Zná vszêm dobro-
csiniti: Ali, csi li volo más, I z-szrdcza zhája, ka
dás; Szká'zes szmilenoszt k-bli'znyemi, I míra angel
szí nyemi.

8. Csi ti lübézen zmenkáva, Erczi csesztô vu szebi:
*Bôg! vsze deczé tvoje sztáva Sze veszelí vu tebi; Té
szi i moj varívács, I dűsni ran moji vrács: I jas-
nebi lűbo drűgi, Trôstajôcs nyé v-szrdcza brigi?!“ —*

Nôta: Z-szrdcza 'zelêm, ka právim.

345. Kí dáre zemlé dobrôt V'zíva v-obilnoszti, I
neotávla szirôt 'Z-nyimi v-dreszélnozsti,
V-tű'znom dnévi te'zkôcse Nyim szrdcza neodpré; On
szi bo'ze miloscse Dveri szam rad zapré.

2. Bôg csűje ti nevolni Dreszélno plakanye, I vídi
ti obolni Szkuze i czaganye, Zná, csi szte ví, oh
szkopczy, Mrzli k-nyim vu dűhi, Nemili v-trdnom
szrdczy, I v-lübézni tűhi.

3. Oh! — vzemte dobro k-szrdczy Ví, nemilosz-
tívni, Kâ szte ví Bôgi, szodezi I szebi protivni; Ár
csi sz-potrebôcsimi Dobra necsiníte, V-nébi z-odícse-
nimi Meszta nedobíte.

4. Bogátezi, tő obcsűtte, I zmécste sze v-szrdczy,
Vbôgim na pomôcs hítte, Kak bo'zi otroczy; Ár kak
sze nad bli'znyimi Eti szmilűjete, Tak sze i ednôk
z-nyimi Tam korunűjete.

5. Tí, ki brata tvojega V-nevôli milüjes, I, kak premores, nyega Z-szrdcza obdarüjes, Oh cslovek! vu kom táli Naides vékso radoszt, Kak, csi on z-szkuzov hváli Tebi tvojo miloszt?

6. Medtêm, gda dobrocsinís, Csini z-lübénosztí. Nacsi vszo vrêdnoszt zgübís Tvoje szmilenosztí: Kak híti de'zd'z otávla Szühe zemlé krílo; Tak dár tvoj naj ponávla Vsze bolezne mílo.

7. Verne düse, csi Bôgi Szpodobno csiníte, I szrdcze szirôt vbôgi Mílo veszelíte; Blagoszlov naszledüje Vász 'ze v-etom 'zítki, Bôg vasz pa koronüje V-nebeszkom prebítki.

8. Na dêszo posztávi vász Szodecz vas z-vernimi, I ete veszéli glász Vam dá csüti 'z-nyimi; „*Hodte, blagoszlovleni, Vu ocsé kralevsztvo, Da szte bili, szmileni, V-zívajte blázensztvo!*“

Nôta: *Obüdi sze, oh me szrdcze!*

346. Kôga je Bôg vise drügi Prigledno z-dobrôtami, Csi nema vu szrdcza brigi Miloscese z-szirôtami, Nyí v-nevôli nebráni, Neodêva, nehráni: On glász vere zametáva, Jezusa pa ospotáva.

2. Odüren je i on Bôgi, Kí nedá pôleg môcsi, I nezbríse szkuze vbôgi, Gde premore, 'z-nyí ôcsi. Bôg, gda däre vödelí, Vszêm prémocsnim tak veli: „*Kí vecs dobrôt od méne má, On naj i vecs, kak te szlab, dá!* —“

3. Kí pa szmilenoszt szka'züje, Ali haszek szvoj íszcse, I vbôgim záto darüje, Naj ga negraja niscse, — Naj sze vídi od lüdi, Kaksté je v-szrdcezi hüdi: Té hodi pôt szkazlivosztí, I nè práve szmilenosztí.

4. Te prav szmileni necsáka Vbôgi na dveri trüpat. Nè! — on szam íde szirmáka V-hípi nevôle pí-

tat, Ka ga na szrdczi te'zí, — I ki v-rônoszti le'zí, K-tomi sze hitro pridrû'zi, I nyemi, kak more, szlû'zi.

5. Isztina, dâre deliti, Je nê dâno vszákomi; Ali vsze z-szrdcza lûbiti, Je dâno i vbôgomi: I, mîlo szrdcze meti, I vszêm dobro 'zeleti, Je zadoszta od vszákoga, Kí nema dâra drûgoga.

6. Sztezo kâzati blôdnomi, Trôstati 'zalosztnoga, Nepitek dati 'zédnomi, Szpôtiti zlocsaszttnoga — Tô je brezi te'zkôcse I tim vbôgim mogôcse; I, kelkim je angel mîra, Kí nyé sz-tanácsom podpéra!

7. Oh goszpodne! kakoli mam, Vsze szí mi tí darüvao, I od vszega ti racsún dam, Sz-kêm szí me koronüvao. Tí tak, vecsna lûbéznoszt, Me büdi na szmilenoszt, Naj jasz, pôleg példe tvoje, Szrecsne csiním brate moje.

Gotovnoszt na szlû'zbo.

Nôta: *Oh 'zítka ino szmrtni goszpôd!*

347. **P**odajmo szí dêszo obcsinsztva, Szredbeníka naszlednící! Vandrajmo v-vezali jedinsztva Vszi, kak díke ôrocsnící, I szlû'zmo edendrûgomi K-haszki, i mîri vísnom.

2. Naj nam gorí za szrecso lûdi V-prszaj nasi lêpo szrdcze; Preszvêtmô szí nôcs dnévov hûdi, Kak velki szvêt bo'ze szuncze: Csinmo szí radoszt szladkêso, I britko 'zaloszt le'zêso.

3. Szêjajmo szemen blagoszlova, V-dobrom neob-trûdmô nigdar; Po nasz boj zemla dom áldova, I nágib szvetsztva vszáki dár, Steroga Bôg bodeljáva, I lûbézen poszvetsáva.

4. Pri vszákoj 'zítka ôpravící Zmágajmo eden-drûgoga; Krêpmo hodêcse vu pravící V-sztálnosztí

'zítka szvétoga, Naj sze tũ tak bojűjejo, Da sze tam koronűjejo.

5. Pelajmo vsze blodécse v-kmiczi K-vísne módroszti isztini, I vsze le'zécse v-zla temniczi K-'zítka právoj szlobodesini, Kázajôcsi nyim pôt szvetsztva, Vűpanya, ino blá'zensztva.

6. Kakoli nasz v-'zítke doszégne, Doszégni vsze do ednoga; Tak nigdar v-dvojnoszt nepotégne Ssrdeza kaksté boleznoga: Obládamo vjedínani, I tam mo koronűvani.

7. Bojdmo tak na szlű'zbo gotovi, Kak Jezusa naszledníczi; Tak mo odebráni nyegovi, I tam dike ôrocsníczi. — Hítmo v-vezali jedinsztva K-czili angelov obcsinsztva.

Nôta: *Sto bi te nehválo.*

348. Goszpodne! daj sze mi K-blí'znyim mojim pri-drű'ziti, I nyim z-vrêlim szrdczom pôleg premôcsi szlű'ziti, Gotovomi bidti dén i nôcs Nyim v-dobrom prikázati pomôcs, Gda nyim szfali vu pozványi môcs.

2. Tí szi nasz vsze na tô szam pôzvao, ocsa nebeszki, Da bi nasz tak zdr'zao v-jedinsztva szvétom závezki; Vsze nasz na tô i zdâ pozávas, Vu rêcsi tvojoj nadigávas, I v-pêldi Jezusa zbűdjávas.

3. I, kak szrecsni szmo mi, Csi glász tvoj bôgati známo, I bratom na szlű'zbo sze z-vrêliu dűhom pôdámó! — Vêm sze tak med szebom trôstamo, Szrecsnaso gvűsno czimpramo, I tũ veszelêsi vandramo.

4. Oh! — Vandrajmo szrdesno v-lűbêzni ino jedinsztvi, Dokecs nasz pripela Bôg szam k-angelov obcsinsztvi: Szlű'zmo radi edendrűgomi, Ze-vsze sztráni obte'zenomi, I tak hítmo k-czili vísnomi.

Prijátelsztvo.

Nôta: *Kak bi nehválo goszpodna.*

349. **Z**-csisztoga szrdcza radosztjov Zvisávaj, düh
moj, Bôga, Kí nadeljáva z-milosztjov Du-
goványa tak vnôga, Kí i mené blagoszlávla Sz-telkimi
dobrôtami, I z-'zítka radosztami Blá'zensztvo moje po-
návla: Csi ga tak nebi csesztio, Kak nezahválen bi bio!

2. Ali ne'zmáhna bi bila Vsza dobrôta, vsza ra-
doszt, I zlehka bi me vtopíla Vu dvojnoszt britka 'za-
loszt, Csi nebi meo jasz nikoga, Kí bi z-menom v-
veszélji, Takáj i vu dreszélji Tál jemao z-szrdcza
miloga: Czagao bi, kak v-püszvéni, V-'zítka szamnoj
tühini.

3. Bôg! z-szrdcza te tak zvisávam Za ocsinszko
szkrb tvojo, Gdakoli môdro zbrodjávam Tvoj dár, i
szrecio mojo, Kâ z-menom po lübéznosztí Szklenyávaj
szrdcza lüdi, I v-dnévi dobri, hűdi Tak vjedínas po
vernosztí, Da 'z-nyimi, kak brat, 'zivém, Potűjem, ino
merjém.

4. Hvála ti za prijátela, Koga szí mi na trôst dao,
I, kak vernoga angela, Meni dotécz obdr'zao, Naj me
z-môdrosztjov tanácsa Eti v-márnosztí práhi Vodi vu
tvojem sztráhi, I od zla szrdceso vkrâvrácsa, I v-
vszâkom dári zemlé Z-menom navkűp tál jemlé.

5. Prijátelsztva csiszto radoszt Me vesi môdro v-
'zivati, I, csi me gda te'zi 'zaloszt, V-nyem tiho po-
csivati. Csesztitele právde tvoje Szí mi daj vözebrati,
ho li nyim podati Na lübézen szrdcze moje: Tak v-
krili prijátelsztva Naidem sztánek blá'zensztva.

6. Tí, kí szí vszê dobrôt punoszt, Vlê vö na vsze
tvoj âldov, Kí k-meni zdr'zíjo vernoszt, Naj v'zívajo
blagoszlov. — Gda nasz pa tû szmrt razlôcsi, Pelaj

nasz sz-tühine tá, I vjedinaj nasz tam pá, Gde nasz ni sors vdérjajôcsi, Ni szmrti vihéni mecs Nema razlôcsiti vecs.

Nôta: *Oh zdicseno sz. trojsztvo!*

350. **K**ak 'zelnoga mira angel Mi je veren moj prijátel, Kí mi je sztálen v-radoszti, I v-kaksté britkoj 'zaloszti!

2. Csi nyega dober düh vodi, Da z-menom v-lübézni hodi; Tak ká'ze meni pôť szvetsztva, Práve szrecse, i blázensztva.

3. On me z-môdrosztjov tanácsa Od rú'zni grêhov vkrâvrácsa, Zbüdjáva, csi me szvét szlepí, I v-dobrom me sz-pêldov krepí.

4. Rad gorivzeme tanács moj; Prevídi, i zbôgsa bin szvoj, Csi ga gda vrêdno pokáram, I na pôť szvetsztva pozávam.

5. Náj, zvôn szmrti grozne nôcsi, Niksa sztvar tú nerazlôcsi, Niti nesztrga vezala, Sz-kêm szva szrdeza vjedínala.

6. Kakoli náj v-zítke doide, Gotoviva obá naide: Obá rani mecs 'zaloszti, I veszelí trák radoszti.

7. I tam v-szrecsni dús obcsinsztvi, Va ednôk v-szrdeza jedinsztvi Szpêvala bo'zój szkrbnoszti, Za prijátelsztva szkrovnoszti.

Szôszedsztvo.

Nôta: *Szpômeni sze tí, oh grêsni cslovek!*

351. **K**ak veliki dár szkrbi bo'ze szo Szôszedje pobo'zni, Kí szo v-lübézni nepotvarjeni, I med szebom szlo'zni!

2. Nega vu 'zítke prígodov tú'zni, Nega ni veszelí, Vu steri nebi z-szrdeza vrêlosztjov Oni tála vzéli.

nasz
razlô-moj
I v--lû-
rávehov
romgsa
et-tû
za

:

eti,

toj

v-

v-

Vesino

dára

v'zivanoga.

3. Kakoli szi gda doide ednoga, Doide i drügoga :
Tálniczi szo szi vu dári sorsa Dobroga, hüdoga.

4. Pri ôpraviczaj edendrügomi Hítijo k-pomôcsi,
Ino pri vszâkom te'zkom bremeni Szo radi nazôcsi.

5. Edendrügoga z-vrêlov szkrbnosztjov Varjejo od
kvára, I v-potrebôcsi szi nevtajijo Lûbéznosztí dára.

6. Z-rêcsjov, i sz-pêldov sze zbüdjavajo Na bo'zo
bojazen, I v-sorsa te'zkom premenyávanyi Na sztâlno
vûpazen.

7. V-lêpom jedinsztvi vküppotûjejo V-krsztsan-
szkom pozványi, I verna szrdeza szi osztánejo V-
szmrtnom dugoványi.

8. Vküppocsívajo po vnôgi trüdi Vu zemlé nárocsaj,
I vküp sze májo tam veszelíti V-nebeszki palacsaj.

9. Postûj tak, cslovek, verno szôsedsztvo, Kak
ocsé velki dár, I nyega vnêmar po rû'znom djányi
Neoszkrúni nigdár.

10. Ár csi tí nyé gda z-bláznimi recsmí, I delom
zbantûjes — Jaj! — kak sze tvojga blôdnoga djánya
Kastige mentûjes?

11. Ali csi je prav postûvati znás, Szrecsen szi 'ze
eti, I ednôk lêpi szád vernosztí más Tam obilno 'zeti.

12. Proszi tak Bôga, naj te do koncza Zdr'zi v-
toj vernosztí, Ino te sz-tvojmi szôszedmi navküp Odícsi
v-vecsnoosztí.

Zahválnooszt.

Nôta: *Sznâ'zi sze, oh drága dûsa!*

352. Zahváliti dobrotivnooszt, Je csloveka szvéta
dú'znoszt, Stero kí bi gda zamüdo, Vö bi
szkázaó szrdeze hüdó, Oszkrúno bi dûso szvojo, I,
oh ocsa, právdo tvojo: I tak bi sze nevrêdnoga
Vesino dára v'zivanoga.

2. Kakda szmês tí, nezahválen, I v-hotênny tvo-jem jálen, Lübézni áldov, tak szvétí, Z-ròke brata tvojga vzéti, Kak sze nad nyim radüvati, I onoga zbantüvati, Kí je szam szebé obô'zao, Gda je tebi álmotvo dao?

3. Vis, nerázumna 'zivína Nevcsiní taksega bína! — Ona k-szvojmi hraniteli, Kakti dobrocsiniteli, Zah-válno szrdcze szka'züje, I dár nyegov tak postüje, Da i nyegove trdnosztí Járem noszi v-pokornosztí.

4. I divjácsina mirüje Onoga, kí nyô milüje, I sz-krotkosztjov sze pridrü'zi K-onomi, kí nyê v-kom szlü'zi. — Tí rázum, i düsno vêszt más, Ocsé tvojega volo znás; I od eti sze dás vesiti?! — Od eti tak szramotiti?!

5. Kama czílas, szin jálnosztí, Z-nágibom nezah-válnosztí? — Kaksi szád mîszlis'ze eti — — — Kaksega ednôk tam 'zeti? — Tü bos zavr'zen od lüdi, Etam pa rob dühòv hüdi; Tü sze ti vtají vsza pomòcs, Tam te pa sztere bo'za môcs.

6. Nezahválnoszt, zla vretina, Je míra lüdi sztr-tina: Eti potepé szrecse czvét, Tam na jaj vr'ze blòden szvét. — Nagni tak vsze, oh goszpodne, Na poti, tebi vugodne, I vesi varvati v-sztálnosztí Lèpi nágib zahválnosztí.

Nôta: *Groba sze nîscse neogne.*

353. Kí, Bòg, pôleg pèlde tvoje Mené z-szrdcza lübijo, Ino ze-vsze môcsi szvoje Meni radi szlü'zijo; Blagoszlovi je v-tom 'zitki, I zviszi v-vecsnom prebítki.

2. Daj vu vszè 'zitka pripetjáj Nyé i meni lübiti, I nyim dnévov moji tekáj Na szlü'zbo poszvetiti; Ár esi nyim tô prika'züjem, Tak velki dúg moj placüjem.

3. Za nyé pozdigávam glász moj K-tebi, oh vi-
esna môcs! — Vlê vö na vsze blagoszlov tvoj, Kí
szo vbôgim na pomôcs; Ár veszelitelje szirôt Szo
vêdni, Bog, tvoji dobrôt.

4. Oh! — povrni tí 'ze eti Nyim vsze dobrocsinê-
nye, Daj nyim vu vszem táli meti Szrečno naprêi-
dénye: I, csi nyím sors rani szrdcze, Tí zbûdi v-
nyem míra szuncze.

5. Gda pa tû na dnévov czili V-szmrti tího za-
szpijo, Ocsa, daj, da v-tvojem kríli Míra sztánec
dobíjo. — Angelje szo oni tû nam; Angelje naj bo-
lejo tam.

Zmirlívoszt.

Nôta: *Szvêti sze poganov meszto.*

354. Cslovek, z-zadomesztsávanyem Szi preklét-
sztva neszprávľaj; Z-vugodnim oponásanyem
Míri sztezo naprávľaj: 'Zívi z-vszêmi vu jedinsztvi,
I nê v-divjem protivinsztvi.

2. Nedaj szam zroka nikomi Na szrd i protivin-
szto; Nê! — daj príliko vszákomi Na mír ino je-
dinsztvo: Csi pa brat tvoj v-kom zablôdi, Niháj, naj
szí ga Bôg szôdi.

3. Bolí, isztina, obsálnoszt, Csi ti sto na kvár hodi;
Ali csi más v-dobrom sztálnoszt, Náturnoszt te nezvodi.
Obládas, li pamet rad csűj, I hűda z-hűdim neplacsűj.

4. Csi je gli te'zko ládati Z-vdérjajôcsov nágloszt-
jov; Dönok, csi scsés, obládati, Potisas szrd sz-krot-
kosztjov: Li na rázuma glász merkaj, I vu dûhi ne-
pomenkaj.

5. Glédaj na Jezusa sztopáj; Kak on, tak csíni i tí:
Dűh krotkosztí te na szpadáj V-cseméri naj nepűsztí;
Tak obládas protivníke, I vzemes korôno díke.

6. Szrditoszt Bôg odürjáva, I, csi jo naszledüjes, Kak tú'zna je tvoja sztáva, Kí sze szam rad szkvarjüjes, Bôga, i dú'znoszt odvr'zes, I düso v-prepaszt môt vr'zes!

7. Niháj zadomesztsávanye, Niháj na Bôga, szodcza; Hüdi náklonoszt vdérjanye Ti naj nevtépé szrdcza: Nego boj Jezusa verník, — Boj véksi, kak tvoj protivník.

8. Obládas neprijátela Z-dühom tíhe krotkoszt, I vesinís szi ga angela Szrecse ino radoszt; Bôg pa szrdítim protiven, Bode tebi milosztiven.

Nôta: *Blá'zen je v-Bôgi cslovek —*

355. Naj ti nezaide, cslovek, prvle szuncze, Kak szi od szrda zcsiszto tvoje szrdcze. Jaj tebi, csi v-tom hüdom grêhi zaszpís! — Lehko sze v-prepaszt vekvecsni môt vtopís!

2. Hítipodati dêszo protivníki Preczi, kak szta sze preerkla vu 'zítki; Proszi ga, naj ti falinge odpüsztí: Ali odpüsztí nyemi nyegve i tí.

3. Bôg ino szôdba ti pred ocsmí naj bô, Pred stero bos tí ednôk zagvüsno sô, I z-szebom bodes neszao tvojo vrêdnoszt, I tvoje bíne, vu pravicsno vecsnoszt.

4. Grozno je tebi z-szrda punim szrdczom Posztánotti tam pred tak szvétim szodeczom: V-kaksoj ôpravi más odtécz príditi tá, Taksi sors sze ti tam vözravnati má.

5. Ti krotki do sze szmilenó szôdili, I pred Bôgom do v-szvetlosztí hodili; Ali szrdíti protivniczi míra Do na mantre sli po nôcsi vihéra.

6. Bôg! tí poszvêti vszáko verno szrdcze, Naj szvéti vu nyem tvojga míra szuncze, I pelaj vsze, posztezi lübéznosztí, K-vidênýi licza tvoje szmilenosztí.

Nôta: *Oh goszpodne, ti nas veren.*

356. **B**ôg! nedaj mi na trdnoszt zablô diti, Niti bratov neszmileno szôditi, I tak tebi, praviesen i szvétí, Szôdbe tvoje vnêmar gda prezvétí.

2. Kaksi szodecz bi szi bio jasz, szin práha, Kí szam nemam díke tvojega sztráha, V-neznanoszti temnoj nôcsi hodim, I od hûdi nágibov sze vodim?

3. Kak bi mogao jasz koga szkvarjüvati, Da nyegvi dêl zroka nemorem znati? — On zagvüsno hotécs trdno blôdi, Kí bin brata brezi zroka szôdi.

4. Jeli je grêh, za ka volo ga szôdim, I jeli jasz v-püsztom zdêní neblôdim? — Jeli szôdim nyega po praviezi, I nê v-szrdi i gnüsznoj kriviczi?

5. Jeli poznam nyegove protivníke, Kí szo nyega vrgli z-viszíne díke, Geto szo ga v-támni zla vús-pali, I od szteze szvetsztva zapelali?

6. Jeli je on zczêla rob zla hûdoga, Tak da nema vu szebi vecs dobroga? — Ali je i zdâ vecs pobo'znoszti Vu nyem, kak zla gnüszne vno'zinoszti?

7. Ka pa, csi je pregrêso li z-szlaboszti, I nê hotécs naisao v-grêhi radoszti? — I sto bi szmeo szôditi v-tom bláznoszt, V-kom sze lehko nahája li blôdnoszt?

8. Sto bi ga szmeo pred czajtom oszôditi, Nyemi sztezo pokôre predsztôpiti, I nyegovo dûso v-blôde támni Tak na porob vr'zti pekla plámni?

9. Nê! — nedaj mi na té grêh zablôditi, I grês-nika pred czajtom oszôditi: Daj mi nyega z-szrdcza milüvati, I na 'zitka pôt nazâpelati.

10. Tvoja, tvoja je, Bôg, szôdba pravieze, Pred kim nega szkrovnoszti vecsne kmicze: Tí, kí i szrdcz miszli vídis i znás, Szam grêsnika sors v-zmó'znoj dêszni más.

Nôta: *Kako k-hladnoj vodi jelen.*

357. Naj morem krsztsansztvo moje Z-delom poszvedocsiti, I, Bôg pôleg vôle tvoje Vu vszem 'zítki hoditi, Daj mi takso náklonoszt, Stera vszáko obsálnoszt Prenoszi vu mirovnoszt, Brezi grêsne odûrnoszt.

2. Csi bi mi sto szrecsi skôdo, Ni toga nezav'zem, I csi bi me krívo szôdo, Záto ga neodvr'zém: Csi me zto odûrjáva, Jezus zapovedáva, Naj sze i nad têm szmilüjem, Hüda z-hüdim neplacsüjem.

3. Vém tí, oh Bôg, nam grêsnikom Vszákdén blagoszlov dávas, I, kak nevrêdnim dú'znikom, Falinge odpüsztásavas, Trák szuncza na vsze zbüdís, I roszo nebész püsztís; Dobrocsinís, kak z-dobrimi, Tak i sz-tebi protivnimi.

4. I jasz, jasz nebi setüvao Tebé naszledüvati, I toga, kí bi me pszüvao, Z-szrdcza blagoszlávlati, Bin nyegov odpüsztiti, Ino sze 'z-nyim zmiriti? — Jaj! — csi bi dr'zao szrditoszt, Kak bi csakao tvojo miloszt?

5. Nê, nê! — csi me gda zapela Náklonoszt i krhkôcsa, Tvoj dober düh me naj pela Na 'zítka pôt, oh ocsa! — Tí sze mi daj zmiriti, Szrditoszt odûriti, Pszüe, preklétsztva varvati, I pôt krotkoszti vandrat.

6. Li tak sze nema bojati Szkvarjênya szrdcze moje, Nego miloscsó csakati, Bôg, od pravicze tvoje! Ár gda 'zítek szkoncsati, I racsún ti mam dati, Ti sze i meni szmilüjes, I mír vecsni mi darüjes.

Nôta: *Blá'zen boj Krisztus, toga.*

358. Vⁱ, ki szte z-menom vrêd bo'zi verníczi, I 'zítka szvéti dobrôt ôrocsníczi, Kí z-menom navküp tál máte v-miloscsi, I sztan pri ocsi.

2. Vⁱ, brátje, szesztre! jasz vam tô oblübir, Ká

vasz z-csisztoga szrdcza vsze rad lübm, Csi taki prôti meni gda szfalíte, I pregresíte.

3. Falinge vase rad scsém zakrívati. Pregresím i jasz — tô mam prestímati: Csi pa kak sztojím — oh! — szpadáj vas mi boj Bojznosztí voj.

4. Ví, vbôgi, ké szvét blôdno zametáva, Szrdcze moje sze vam zczêla podáva: Vêm sze je Jezus k-vszêm tak rad pridrû'zo, Vszêm z-szrdcza szlû'zo.

5. Kí szte pa z-dármí zemlé áldüvani, I kaksté zmo'zni, szrecsni, postüvani; Vsze vam rad vôscsim, — nescsem vasz sáliti, Nego hváliti.

6. Vszêm, vszêm brez' vszega rázlocska oblübm, Kâ vasz do szmrti postüjem i lübm; Da tak med nami czveté 'zítka szvetsztvo, Mir, i blázensztvo.

7. Naj taksi morem osztáti v-vernosztí, I nájem vzéti v-pravicsnoj vecsnosztí, Tí, düh lübézni, mi boj k-pomôcsi szam, Da nepomenkam.

Krsztsanszka trplívoszt.

Nôta: *Oh szladki Jezus! ka szí.*

359. **H**válen bojdi Bôg! — szvétí nam vere trák, I razegnan je düsne szlepote mrák; Pre-právléna je 'ze pámetí blôdnoszt, I szrdcza dvojnoszt.

2. Tá je lêhnola pregányanya kmicza, I düsnoj vészti szpoznana pravicza: Drági je Bôgi, kí sze nyega boji, I v-nyem nedvoji.

3. Trpte tak edendrügoga, krsztsanye! Iszcsíte v-míri, düsno zvelicsanye: Zívte na díko vasemi poz-ványi, I vadlíványi.

4. Nê! — nekralüje 'ze vecs rama kmicze; Ár jo je potro prszt bo'ze pravícze. Nesztraste sze tak, csi sze vam protí szvét: Bôg je vas poszvêt.

5. Nezdvojte, csi gli vasz je ocsa míli Nêpripelao

czelô k-'zelênnya czíli. Sztáti má veke isztine králevsztvo, Vszêm na blá'zensztvo.

6. Ví, kí szte v-vísnoj szvetloszti tál v-zéli, Dicste za nyé dár vszi Bôga veszéli, Varte jo szkrbno, i 'zívte v zlo'znoszti Z-szinmi blôdnoszti.

7. Vídite, kâ ni trák szuncza szvetloszti Neszija povszéd v-ednákoj vrêloszti; Tak nemre biddi vszêm bo'za isztina Míra vretina.

8. Kelkô ji escse blôdi v-neznanoszti! I nevtaji Bôg ni têm lübéznoszti: Kak bi tak szmeo tí koga szkarjüvati, I preganyati?

9. Niscse je nê tü brezi vsze blôdnoszti, Kaksté szi je on velki vu môdroszti. Bôg szrdcze gléda, i v-kom naide jákoszt, Vu tom má radoszt.

10. Rázlocсно je vzéo talentom szvoj vszáki; Zátó szmo niti v-míszkaj nê ednáki: Ali Bôgi je li hotécs neveren Grêsnik odüren.

11. Rázlocsne potí je ôdpro nam tü Bôg, Po sterinasz vsze tá pripela ednôk, Gde sze odícsi vera, i nedú'znoszt, Szpádne pa rú'znoszt.

12. Hválen bojdi Bôg! — hodte, szprávlajmo sze V-jezusov ország, i z-szebom zovmo vsze, Naj edna esrêda, i eden pasztér bô, Kí de vodo nyô!!!

Nôta: *Kí sze vu vísnyem Bôgi vüpa.*

360. O^h! — dabi sze vsza tvoja decza, Ocsa, v-tebi radüvala, I vu csísztom nágibi szrdcza Med szebom tak vjedínala, Da je nigdar düh blôdnoszti Nebi zbontao v-lübéznoszti!

2. Tí szi steo po vere isztini Vjedínati vsze národe, I tak k-'zítka csísztoj vretini Pripelati vsze porode; Ali lüdi gnüszno plemen Je naislo v-nyê szpáke szemén.

3. Kaksa besznôcsa je rú'znila Szrdcze, 'zítek, dela oni, Ké je tüha môdroszt zblôdila Vu tvojem vecsnom

zakoni, I szína tvojega szvetsztvo Premenila na preklétsztvo!

4. Ali — hvála! — — minôla je 'ze Nôcs krszt-sanszke odûrnoszti, I národ tvoj bli'ze i bli'ze Ide k-szunczi lübéznoszti, Pri sterom hênnya vesz vihér, I vsze otávi vere mír.

5. Oh! — daj, ocsa, szkoro té hípek Vernim tvo-jim zadobiti, Naj v-míri morejo szvoj 'zítek Tebi na csészt poszvetiti, — Dokecs vsze na velkom czíli Vjedinas vu tvojem kríli.

Dobra példa.

Nôta: 'Zivém jasz, tak veli tvoj Bôg.

361. **T**í, kí meni radoszt dávas, Mi takáj zapo-vedávas, Naj 'zítek moj vszemi szvéti Svľ'zi vu dobrom k-poszvétí; Ár szem brezi te môd-roszti Nevređen práve radoszti.

2. Vküp szi me szkleno z-drügimi — Z-dobrimi, ino z-hüdimi — Záto, naj nyé v-dobrom vodim, I nyim na zbôgsanye hodim; I, csi te v-tom bôgam, ocsa, Tál moj je tvoja miloscsa.

3. Kak velika je példa môcs! — Ona nasz vlecsé nevedôcs Na tô, ka v-drügi vídimo; I, csí za nyimi hitimo, Ali mo szlugi jákoszti, Ali robi zlocsasztnoszti.

4. Jaj! jaj naveke tím rú'znim, Kí neszpametnim nedú'znim Sz-példov gnüsznoga 'zivlênnya, I odûrnoga csinênnya Ká'zejo hüdo sztezo zla, I szopíjo mantro pekla!

5. Jaj! — ka má 'z-nyí bidti ednôk, Gda do je v-plámni vecsni môk Ti neszrecsni preklínyali, Ké szo eti zapelali? — Dvojnoszti prepaszt sze odpré, I nyé ze-vszêm navküp po'zré!

6. Bôg ravnaj vszáki moj sztopáj, I odvrni mi té szpadáj; Naj drügím vu dobrom szvétim, I v-nyí

nágib szvetsztva nêtim, Da sze vszi, vszi szpravicsamo, I na czili zvelicsamo.

7. Kí, v-tvojem sztráhi hodécsi, Vnogo, vnogo dús blodécsi, V-obrázi tvojga angela, Na zvelicsanye pripela; On je angel 'ze tû v-práhi, I angel de v-díke trahi.

Nôta: *Kako k-hladnoj vodi jelen.*

362. **K**a mi valá kaksté vera, I szvéto vadlűvá-nye, Csi mi je prázna dël mera, I rű'zno moje djánye? — Csi vu dobrom zmenkávam, V-hűdom pa obiljávam; Hűsi szem, kak pogan, v-vnôgom, I neobsztojm pred Bôgom.

2. I jeli szem szamó szebi Protiven, csi szem hűdi? — Nê! — protiven szem, Bôg, tebi, I vecsnoj szrecsi lűdi: Ár tebé zametávam, Bratom pa szpáko dávam, I tak szam szebé i drűge Szűhnem v-prepaszt vecsne brige.

3. Daj mi tô pred ocsmí meti, Dokecs vandram na szvéti, I v-tvojem sztráhi 'ziveti, Drűgim k-példe poszvėti; Da sze vszi, vszi blodécsi I v-zla blati le-zécsi Po meni zbűdijo sz-támna, I rèsijo dűse plámna.

4. Tak szpunim jasz právdo tvojo, Hodécs vu tvojem sztráhi; Tak odícim vero mojo Pred 'zivó-csimi v-práhi; Tak zbűdím brate moje Tû na csészt vôle tvoje, I tak bom po sztezi szvetsztva Sô 'z nyimi k-czili blá'zensztva.

Molítev za drűge.

Nôta: *Oh Bôg, oh mîli Bôg!*

363. **Z**a vsze brate, szesztre, Cslovek, Bôga zvisávaj, Ino za nyí szrecso I mír k-nyemi zdűhávaj; Ár je drágo delo Za drűge moliti, I bla-goszlov ocsé Za nyé vöprosziti.

2. Molítev za brate Je gvüsno szvedocsansztvo, Kâ je nè szkazlívó, Cslovek, tvoje krsztsansztvo, Kâ jezúsov sztopáj Z-delom naszledűjes, I kâ z-szrdcza zhája, Ka nyim prikazűjes.

3. Eta molítev ti Ocsíszti nágib szrdcza, Da v-lúbézni szvétí, Kak trák bo'zega szunca; Ona zadaví szrd, I rű'zno odűrnoszt, Ona te nadigne Na bratinszko vernoszt.

4. Ah! — sz-kêm bi szi szmeo on Dűso szvojo tolití; Kí sze nezna z-szrdcza. Za bli'znyega molití? — K-právoga blá'zensztva Zdenczi li on príde, Sz-koga prsz csíszti zdűh Za vsze brate zide.

5. Jaj naveke tomi, Kí tő dú'znoszt zaműdí! — Jaj trikrát vszákomi, Kí odűrjáva lűdí, I preklétsztvo zelé Nyim v-molítvi szvojoj! — Ka on csakati má, Bôg, vu szôdbi tvojoj?

6. Nè! — ocsa, nadigni Tí z-dűhom szrdcze moje Na takso lúbézen Mrtelne deczé tvoje, Da jasz csízste roké Pred tehom razpresztrém, v-mojó molítev Vsze, vsze lűdí zaprém.

7. I na tő náklonoszt Bűdi vsze tvoje verne, Sztrébivsi 'z-nyí szrdcza Vsze nágibe odűrne, Naj tak neszėjo vszi Pred tébe szvoj áldov, I vő szi proszijo Miloscse blagoszlov.

Nôta: *Gospodin Bôg, neosztav' nász.*

364. **M**olimo sze ti, Bôg nébe, Za vsze, nè szamo za szébe. Oh! — primi szrdcz nasi áldov, I vtálaj vszêm tvoj blagoszlov.

2. Tí, oh vretina vszé dobrôt Prosnýo vbôgi tvoji szirôt Popolnê mores szpuniti, Kak bi mí znali prosziti.

3. Nè! — tí szi k-onim nè tűhi, Kí tebi v-jedinsztva dűhi Za obcsino áldűjejo, I zâkon tvoj postűjejo.

4. Oh! neodvrzi tak i nász Zdâ, gda k-tebi zdignemo glász Za vsze vbôge i szirôte: Szlisaj nasz, ocsa dobrôte!

5. Odvrni vsze pogübelno, Daj, ka je zvelicsitelno, I vcsíni vsze eti szrecsne, Tam pa sziní díke vecsne.

6. Tebi, vecsni düh, boj dika, Vu iméni szredbeníka, Kí nasz te je vcsio szpoznati, I vjedinsztvi zvisávati.

6. Dú'znosztí prôti drügomi sztvorjênyi.

Brodjenye szvétá.

Nôta: *Verno lüdsztvo, dícsi, hváli Bôga.*

365. Zbrodjávaj, vandrar, bo'zi lêpi szvét, Kak vere isztin gorécsi poszvét. Vsze, ka tvojtítka voj, Jezus vcsi, Vsze sze ti tû posztávla pred ocsi.

2. V-nyem vídis Bôga, kak sztvoritela, Szkrbnoga ocsó, i ravnitela, Kí je vsza z-nicesza nasztavo, I, naj sztoji, v-vecsen réd posztavo.

3. Ká'ze ti nyega vrêmena tekáj, Hípor i sztotin nezbontan be'záj, Szuncza trák, nôcsi mrák, szlápov süm, De'zd'za vlaga, i grúma sztrasen rüm.

4. Veliki je on v-vszákoj tráviczi, Vu vszákom czvéti, v-vszákoj klicsiczi, Vu püsztin, i zvirín obrázi, V-leta hiczi, i vu zíme mrázi.

5. Glásziyo nyega zráka fticsicze, Môrja prepaszti ino ribicze, Hlád vretin, i plamin viszína, Kincsi dolôv, ino gôr pecsína.

6. I gde, nego tû tak mîlo szuncze Obszîjne v-tvoje boleznó szrdcze, Gda britkoszt i 'zúkoszt nyé te'zí? — Csi bremen zla nad tehom nele'zí!

7. Gde, nego eti sze düsa tvoja Zdigne z-dvoj-

noszti na sztan pokoja, Gda vidi, kâ lüdi zlo trpí,
Pobo'znoszt pa vu míri tího szpí?

8. Tü, tü más sôlo bôgabojazni, Vísne môdroszti,
ino vü pazni, Blázensztva i szvetsztva ravno pôt, I
vretino punoszti vszê dobrôt.

9. Tü sze ti odpré dôl szprhlivoszti, Tü brôd na
sztánek vecsne bívoszti, Po kom, znás, i tí más sz-
tühine Idti na mír i radoszt viszíne.

10. Neidi tak, vandrar, vu bo'zem kêpi Mímo
dugovány eti, kak szlêpi: Nê! — povszéd tvoj pogléd
naj Bôga Brodi v-nyí, i nyegva csüda vnôga.

Milüvanye sztvári.

Nôta: *Krisztus velí: hodte k-meni.*

366. **K**rsztseník, premiszli dobro, Sztvár je bo'ze
delo môdro, Nad sterov tí oblászt más:
Dú'zen szi jo prestímati; Ár te'zki racsún más dati,
Csi jo nemílo mantrás.

2. Dú'zen szi i v-nyê, znamènya Ocsé csüdnoga
csinènya Z-bojaznov preszámni, I, da obcsüti bo-
leznoszt, I, kak tí, 'zelê veszélnoszt, Sztrszeni sze,
nyô mantrati.

3. Csi szi gda vkroto zviríno, I pod oblászt vzéo
zivíno, Nüczaj jo, kak bo'zi dár; Ár ti je na haszek
dána, Ali nê záto podána, Naj jo vmárjas, kak hohár.

4. Csi lacsnoj vtajís jêsztvino, Ali pa 'zédnoj pít-
vino, I trápis jo z-bremenom; Szam szebé, i nyô
zaprávis, Geto jo od môcsi szprávis, I vmorís pred
vrèmenom.

5. Oh bláznik! kakse szrdese más, Kâ tebi verno
sztvár mantrás, I vmárjas brezi sztráha? — Vêm je
ona tvoj hranitel, I verén dobroszintel Notri do groba
práha.

6. Daj ji vö, ka szi ji dú'zen; Ár znás, kà je i tak tú'zen Nyé sors v-rédi sztvorjènya, Geto jo nemilo te'zi Bremen, stero nad nyöv le'zi Pri ôszkopi 'zivlènya.

7. Csi v-szrdczy obcsütènye más, kak da szi jo tak trdno znás Klati brezi miloszt? — Vis! — na zemli szi tí nyé bôg, I ona sz-tvoji míli rôk Csáka hípe radoszti.

8. Hodi tak vu bo'zem kêpi, Szka'züj szrdcza nágib lèpi K-vszákoj sztvorjenoj sztvári, I, liki visni ocsa tvoj, Vszèm vödeliti gotov boj Veszélja 'zelne dári.

9. Milüj csloveka vbôgoga, I boj vrács placs vnôgoga Med sztvorjènyem rázumnim: Ali nagni sze z-milosztjov, Cslovèsztvom ino krotkosztjov I k-sztváram neráumnim.

Mirüvanye dugovány.

Nôta: *Oh szladki Jezus! ki szi.*

367. Bôg! tvoje delo mi daj postüvati, I nyega vszáki práhsecz mirüvati; Ár ki nyé klaszi, zaprávla, i tere, Nema on vere.

2. Vnôgi, velki, lèpi szo tvoji dári; Vekvecsno môdroszt vidim v-vszákoj sztvári: Zemla, i vszè na nyè bodôcsi sztáva, Je dike szpráva.

3. Tí szi nam vsza, vsza püsztó pod ládanye, Na haszek nas, i szpametno nüczanye; Ali zaprávlati prepovedávas, Kakoli dávas.

4. Neszmerno gresi, i tebé bantüje, Kí tvoji szvéti dárov nepostüje; Ár neszpozna on v-nyí lübézni tvoje, Ni szrecse szvoje.

5. Kí klaszi drevje, czvétje, i travíno, I preobrácsa zemlo na püsztíno; On je, Bôg, tebi i szvéti neveren, I vszèm odüren.

6. Zasztávla tvoje potí, i czílanýe, Vu blato klácsi odvêtká vüpanye, I, da sze blázno prôti tebi grozí, V-jaj sze pogrozí.

7. Ká'zi tak meni i tü pôtt dú'znoszti, Da tvoje dáre nüczam v-pobo'znoszti, I nezaprávlam v-rú'znoszti zivlênya Tvojga sztvorjênya.

8. Vsze naj kre méne vu míri prebiva, I blagoszlov tvoj vu radoszti v'ziva, Da me netô'zi ednôk trdnoszt szrdcza Pred sztolczom szodecza.

9. Sztvôri vu meni szrdcze prav pobo'zno, I tvojoj szvétoj vôli tak podlo'zno, Da sze sztrsznem, tvoj lépi szvét klasziti, Ino kvariti.

Nôta: *Blá'zen je v-Bôgi cslovek.*

368. **V**sze, ka je bo'za rôka nasztávila, Ali mestria naprêposztávila, Vsze ti boj, cslovek, vrêdno postüvanya, Szkrbne obranbe ino mirüvanya.

2. Idi kre vszega z-rázumom môdroszti, Obcsüti nad nyim náklonoszt radoszti, I, nyega csüdne szpodbnoszt gledécs, Moli velikoszt bo'zo, v-práhi klecsécs.

3. Pokáraj trdno one neszpametne, Kí, z-segavoszti szvoje vragometne. Dela natúre tak blázno klaszijo, I v-nyê lepote vecsni trák gaszijo.

4. Tah poszvedocsi tvojsza djánya mera, Kâ te i eti vodi práva vera: Tak de po tebi v-míri sztao bo'zi szvét, I povszéd vgájao nyega lepote czvét.

IX. Rázlocsne sztáve lüdi.

Poglavníka.

Nôta: *Dober je nas Bôg, porazmíte.*

369. Bôg! ti nam dávas poglavníke, Kí národe z-môdrosztjov ravnajo, I vu obrázi tvoje díke Obsinszki réd i právdo csuvajo, Da vszáki cslovek v-míri prebiva, Dú'znoszt csini, i blagoszlov v'ziva.

2. I kák blá'zen je poglavník on, Kí kak namesztník tvoj, goszpodűje! — Lèpi je tũ i tam nyegovlon, Csi peldo i glász tvoj naszledűje: Blá'zeni je pod nyim i národ tvoj, komi je on ocsa, i môder voj.

3. Etak môdroga poglavníka Szi tí i nam dao za voditela. Tebé sze tak prisztája díka Za tak popolnoga ravnitela. V-tvojoj dêszni je sors vszê národov, V-tvojoj szreca vszê sztotin porodov.

4. Oh! — zdr'zi tí nasega krala Vu dúgom ino mirovnom 'zitki; Podêli nyemi vnogo tála Vu vszê dobrôtaj, i sztálnoj díki, I ravnaj ga z-dobrim dűhom tvojim, Da ocsa bô podlo'zanczom szvojim.

5. Vsze naj vzeme on pod perôti, Brez' rázlocska sztána, ino vere I angel bô vszákoj szirôti, Szôdivsi vsze pôleg djánya mere: Môdroszt, lűbézen, ino pravicza Boj korôna nyegovoga sztolcza.

6. Nász pa vsze zbűdjávaj na hodbo Podlo'zanczom dú'zne pokornoszt, Da neszpádnemo v-trdno szôdbo Po kastige vrêdnoj okôrnoszt: Dopádnenye tvojsza namesztníka Bojdi nasa radoszt, ino díka.

Nôta: *Oh vekivecsne miloscse —*

370. Bô'ze velke szmilenoszt Dár je môder poglavník, Kí lűdsztvo vu lűbéznoszt Ravna, kak veren szkrbník — Záto sze i mí radűjmo, I miloszt ocsé postűjmo V-nam dánom môdrom králi.

2. Oh ocsa! tí ravnaj nyega Z-dűhom visne mődroszti, Naj csészť pozványa szvojega Szpunyáva vu radoszti. Pravice i pobo'znoszti Nágib boj nyegve zmó'znoszti Neszprhlíva koróna.

3. Tí szam ga vcsíni szrečsnoga V-hvál'nom name-nyávanyi, I právdi tvojoj vernoga V-kakgodi szkon-esávanyi, — Na csészť iméni tvojemí, Na radoszť szamomí nyemí, I nam vszēm na blá'zensztvo.

4. Koronűj nyegve cseszťníke Z-lēpim glászom mődroszti, I vsze nyegve szlű'zbeníke Z-náklonosztjov vernoszti; Da czvět nyegvoga králevszťva, I obcsinszkoga blá'zensztva Vgája po nyí vu díki.

5. Scregenyegve koronűj Tí z-obládnozťti díkov; Po nyí szvět z-mírom obdarűj, Szteri mecs protivníkov, I vjedínaj vsze národe, I vszē mēsťť zemlé porode Z-vezalom lűbėznoszti.

6. Poszlűhni, ocsa, národ tvoj, I primi ete áldov: Őrok krála nasega boj Tű tvoj mír i blagoszťov; Tam pa v-pravicsnoj vecsnoszťti Daj nyemí sztálné vernoszťti Nájem — 'zítka koróno.

Visne oblászti.

Nôta: *Bojdi díka i postenyé.*

371. **T**í, Bóg, dávas nam cseszťníke Na varvanye pravice, Dávas mődre redovníke Na vmárjanye krivicze. Díka tí, ocsa vernoszti, Za dár tak mīle szkrbnozťti — Za visno oblásťť naso.

2. Oh! — oszná'zi nyé z-mődrosztjov Na isztíne szpoznanye, I z-nevkleknyenov vernosztjov Na pravice varvanye, Naj sze za czvėtek králevszťva, I obcsinszkoga blá'zensztva Z-vrēlim dűhom szkrbűjo.

3. Daj nyim v-pozványa dű'znoszťti Mődro ocsinszko szkrbnozťť, I pri nyihovoj vládnoszťti Lűdsťťvi

tvojmi mirovnoszt. Hűdim na sztráh i bojazen, Pobo-
'znim pa na vűpazen Sztoj szvetli sztoleczy nyihov.

4. Tí bráni nyé z-zmo'znov ramov Prôti szili pro-
tivnoj, I zakrívaj je z-obranbov V-velkoszti nyim
lasztivnoj. Csi sze tebé prav bojýjo, I kre praviczé
sztojýjo, Tí koronűj nyí vrêloszt.

5. Tí vlê nágib podlo'znoszt Vu szrdeza bôgsa.
hűsa, Naj sze ji vu bojaznoszti Zasztôpi vszáka dűsa.
Bremen csészti nyim lehkôti, I na konczi 'zitka pôti
Nyim daj nájem vernoszt.

6. Daj, da z-nami vréd sztojýjo Vu tvojoj bojaz-
noszti, I tvoje imé csesztýjo V-szinovnoj vűpaznoszti,
Szpoznavsi, kâ szí tí goszpôd, Kí vszêm mrtelnim
mêris pôti, I od vszê racsún vzemes.

Nôta: *Oh goszpodne, tí nas veren —*

372. Jaj tomi, kí visno oblászt zavr'ze! — Jaj! —
Jon szebé trdnój szôdbi podvr'ze, Geto bo'zo
násztavo oszkrúni, I szvét z-vnôgov hűdôbov napuni.

2. Vísna oblászt je szteber pobo'znoszt, Vere, míra,
praviczé, bátrivnoszti; Pod nyôv vgája országov môcs,
i czvét, Po nyê sztojý vu díki bo'zi szvét.

3. Zaide szuncze nepodlo'zni národov, Vu práh
szpádne czvét okorni porodov, I z-vrêmenom vesznotti
morejo, Kí visesno oblászt zavr'zejo.

4. Setűjmo tak, kak bo'zi pôdlo'zanczi, I vísesne
právde vucseni znanczi, — Setűjmo vszi pred lícem
oblászti V-pokornoszt, i bojazni rászti.

5. Gledécs na czíl, steri nam je polo'zen, 'Zívmo
eti vszi, kak národ podlo'zen, — Dokecs mo tam v-ne-
beszkoy szvetloszti Podlo'zanczi králevsztva miloszt.

Dühovnikov.

Nôta: *Hodi k-nam szvéti dűh bo'zi!*

373. **O**h Jezus, vere poglavnik, Vsžè protivnikov obladnik! Vzemi áldov poníznoszti, Za té zálog lűbéznoszti, Kà na czérkev tvojo szkrb más, Csrèdi tvojoj pasztére dás, Nyé z-dűhom vodis, oprávlas, V-môdroszti i szvetszti ponávlas, I vu deli blagoszlávlas.

2. Da tak lűbis lűdsztvo tvoje, Tak ravnaj szam nyega voje, Da v-neszkazlivoj vernoszti Hodijo sztezo dűznoszti; Nyí temno pamet preszvèti, I krhko szrd-cze poszvèti, Vodi je, pôleg obècsi, Vszední 'zitka pri tvojoj rècsi, Kak visne isztine szvècsi.

3. Szemen po nyi vövr'zeno Vcsini vszegavècs blà'zeno. Poszlhűni nyi zdűhávanye, Koronűj name-nyávanye. Po nyi vótálana szvetsztva Naj bodo zálog blà'zensztva Vsžèm, kí szo tebi podáni, I, kak mi-loscse odebráni, Na zvelicsanye pozváni.

4. Daj, da sze tebé bojijo, I v-veri mocsno sztojijo, Poti tvoje prav lűbijo, I tebi v-szvetszti szlű'zijo, Odűrijo vszo szkazlivoszt, I zdr'zijo mertűcslivoszt, Rècs tvojo szrdcsno glászijo, Szvèti vu vszem táli hasznijo, I blagoszlov tvoj vídijo.

5. Nyi poszlhűsáveze dűh szvéti V-dűsi i v-tèli poszvèti, Da verne posztére szvoje, Kakti poszelnike tvoje, Vu dobrom naszledűjejo, Bògajo i postűjejo, Z-csisztoga szrdcza lűbijo, K-nyim sze sz-krotkoszt-jov pridrű'zijo, I nyim z-radosztjov szlű'zijo.

6. Tak, tak szpuni tí tvojo rècs, I nam dáo ono obècs, Kà czérkev tvoja osztáne, Csi vsze, vsze sz-práhom posztáne, Kà de ona vsžèm národóm, Vsžè mész i sztotin porodóm Tű násztava szpravicsanya, Visnoga mira, i vűpanya, Tam pa ednòk zvelicsanya.

Vucsitelov.

Nôta: *Ka Bôg csini, vsze je dobro.*

374. **D**rágo delo je, z-szkrbnosztjov Te nezname vucsiti, I, liki Jezus, z-vernosztjov Nyé na dobro voditi. Kaksa radoszt Csáka vrêloszt Pobo'zni vucsitelov, Kak 'zitka voditelov!

2. Obilen szád májo 'zeti Oni za trüd szvoj sztálni. Nájem vzemejo 'ze eti Od vnôgi szrdcz zahválni; Tam pa ednôk Odícsi Bôg Vu blá'zenoj vecsnosztí Nyé szkorônov vernosztí.

3. Ár kaksí áldov je za szvét, Te mále osznávlati, I nyé 'ze v-gingavosztí lét Z-jákosztjov oprávlati, Szredbeníka Rêcsi 'zitka Odícsenomi szunczi Môcs szpraviti v-nyí szrdczi!

4. Liki neobtrüdjén vrtník Gáji, csísztí czepike; Tak násztav dühovno szkrbník Osznávla sôl mladíke, Stere czvetécs, I szád rodécs, Vesz szvét blagoszláv-lajo, I radoszt ponávlajo.

5. Medtêm, nê li tû vu práhi Je blagoszlóv nyí szkrbnoszt, Nego i tam v-díke tráhi Szád szkazúje nyí vernoszt: Prêk do z-szebom V-pravicze dom Neszli nyí vucseniczi Kincs szvoj vu lèpom szrdczi.

6. Tak drági kincsov daritel Je od tébe nam dâni Mô'z on, kí je, kak vucsitel Mladícskov k-nam pozvâni. — Oh! — kak nebi, Ocsa, tebi Goro szrdcz nasi áldov I za ete blagoszlóv?!

7. Bôg! vesi nasz tak postüvati Nasega vucsitela, I zavelko prestímati Nyegve trüde i dela, Da z-szkuzami On med nami Nigdar pred lícze tvoje Neneszé to'zba szvoje.

8. Koronúj tí z-mírom eti Nyegvo neobtrüdjénoszt, I tam nyemi szád daj 'zeti Za takso zaszlú'zenoszt:

Pelaj tvoj glász 'Z-nyim vréd i nász, Kak nyegve vucseníke, K-vidènyi tvoje díke.

Poszläsávczov.

Nôta: *Krisztus velí: hódte k-meni.*

375. **O**d tébe je réd czérkevni, Kak varvács do-brôt düsevní, Bôg, hválen boj za nyega! — Kak môdre szo tvoje potí! — I tü sze szkrbís verno tí Za mír lüdsztva tvojega.

2. Oh! — rêd té blagoszlovlen boj, Da szkrbno varje ôrok tvoj, I csüda tvoja glászi; On naj vesz szvét preszvetsáva, Vodi, trôsta, poszvetsáva, Po rêcsi tvoje glászi.

3. Ocsa, kaksa radoszt za nász, Kâ sze tvoje isztine glász Po nyem tak rászürjáva, Da zemlé szlédnya krajína Tebé, i tvojega szína Vadlűje i zvisáva!

4. Hvála! — tí i na nász szkrb más, I vu veri nasoj nam dás Voditele blá'zensztva, Kí nam z-môdrimi vűsztami, I vugodnimi delami Kâ'zejo sztezo szvet-sztva.

5. Daj nam z-vrêlov gedrnosztjov, I z-csísztov szrdcza radosztjov Nyí návuk poszlähsati, I vsze, ka nasz v-rêcsi vcsíjo, Ali pred nami csiníjo, Szpametno premetati.

6. Csi je isztina, ka vcsíjo, I csi z-dêl, stera csiníjo, Szvéti krsztsanszka môdroszt; Tí vcsíni vsze szádarodno, Tebi na szlű'zbo vugodno, Nam na mír, nyim na radoszt.

7. Daj sze nyim sz-têm bátriviti, I po ednom govoriti: „Z-menom je düh môdroszt! — Ki szo tü moji, dobro znam, Kâ do moji ednôk i tam Vu ne-beszkoj radoszt!“

8. Csi gda kárajó okornoszt, Naj sze na dúzno

pokornoszt Híti grêsnik zbüditi; Da, ka ti zapovês, szpuni, Ka pa dÛsno vêszt oszkrúni, SetÛje odÛriti.

9. Csi bi pa i oni szamí V-dobrom gda zmenkali, kak mí, Ni te nedaj nyí vcsenyá Nam vnêmar zame-távati, — Ni blázno ogrizávati Pred szvétom nyí pos-tenyá.

10. Nágib gnÛszne, obsálnosztí, I grêsne nezahvál-nosztí Nasz naj nigdar nerú'zni; Niscse nasz po pro-tivinsztvi, Niti po divjem pÛsztinsztvi Neszprávlaj nyim vör tú'zni.

11. Tí vsze vr'es ednôk na jaj, Prôti kim sze v-szkrivni szkuzaj Szlugi tvoji tû'zijo; Ár kí nyé odÛrjá-vajo, Bôg, tvojréd zame-távajo, I szamí sze szôdijo.

12. Nê! — ocsa, nedaj nam nigdár Dára tvojga, szamim na kvár, Nevrêdno zbantÛvati; Vcsi nasz tû dÛhovnikov réd PostÛvati, i 'z-nyimi vréd Sze ednôk zvelicsati.

Hí'zni goszpodárov.

Nôta: *Ki sze vu vísnyem Bôgi viipa.*

376. Goszpodne! z-szrdcza te csesztímo, V-sztávi nase szamotnosztí; Ár od tébe i mí viszímó, Kak decza tvoje szkrbnosztí, I dÛh nas sze sz-tebom vtoli, Csi te v-poníznosztí moli.

2. Vszi, kí zdâ pred tebom sztojímó, Vszi szmo szi po rodi szvoji, V-tvojoj lÛbézni nedvojímó; Ár szmo po zákoni tvoji, Po kom szi nasz vkÛpeszkleno Vu tiváristvo blá'zeno.

3. Blá'zen, koga vu szvétom hí'ztvi Dober dÛh lÛ-bézni vodi! — Mír, i blagoszlov vu poistvi V-dvôri i pôli 'z-nyim hodi; Radoszt nahájo on pövszéd, Ka-makoli vr'ze pogléd.

4. Blá'zen trikrát, koga hí'zni réd Dobri otroczí szna'zijo, Kí z-szvojimi roditelmi vréd Bôgi vu szvet-

sztvi szlű'zijo, Med szebom sze postűjejo, I lűdi nez-bantűjejo!

5. Blá'zeni szo, kí z-dr'zinov vréd Bôga v-radoszti esesztűjo, I, kak pela vísne právde réd, Od nyega vu vszem viszijo! — Oni, csi szo gli nevolni, Szo i z-malim zadovolni.

6. Tak je! — Bôg, kí szo tebi verni, I v-jedinsztvi prebivajo, Ognejo sze vdárczov neszmemni, I blagoszlov tvoj v'zívajo, I, gda czíl szvoj prebe'zűjo, Od tébe nájem dobijo.

7. Posles, ísztina, tí vnogokrát I pobo'zne szlű'zbenike Med bodélje rô'ze 'zítka brát, I szkűsávat protivnike, Te'zki beteg nyí 'zivot trt, Ino nyí szrdcze ranit szmrt.

8. Ali, csi mirovno trpűjo Szebi oszodjene krűze, I pod bremenom nezdvojűjo; K-blá'zensztvi sztűpűjo bli'ze: Tí zdignes nyé po trplěnyi K-vecsni radoszti 'zívelěnyi.

9. I mí, csi nasz gli szmrt razlűcsi, Ednűk pá vszi vkűppridemo, I tam sze nam 'zítek odlűcsi, Gda od etecz odídemo, Vu popolne radoszti vrt, Gde nasz vecs neraztepé szmrt.

10. Tam, tam mo vu díke králevsztvi Szpěvali toj szmilenosztű, Stera nasz k-taksemi blá'zensztvi Pela z-důla mrtelnosztű, I stera nam dá 'ze eti V-lěpoj radoszti tál meti.

Szlű'zbene dr'zine.

Nůta: *Vu vszákóm mojem djányi.*

377. Tí, sztáve moje goszpůd, Kí v-růki más mojo pűt, Me vcsi szpunyávatű V-nev-kleknyenoj vernosztű Opravicze dú'znosztű, I v-szvet-sztvi te zvisávatű.

2. Môdro szkoncsanye tvoje Je i sztan szlů'zbe moje, Mili ravnitel moj! — Kakda tak jasz v-nyě nebi Po vŏli hodo tebi, Bŏgavsi glász i tanács tvoj?

3. Oh! — daj mi dobrovolno, I nē nezadovolno, Bremen odnásati, I v-právoj poníznoszti, Nē vu gnůsznoj gizdoszti Sze vu vszem oponásati.

4. Haszek vértá iszkati, Drůgi nēzbantůvati, I zdržati vernoszt, Odůriti vszo rů'znoszt, I varvati nedů'znoszt — Tŏ dá dr'zincseti vrėdnoszt.

5. Ali, csi nyé hotlivoszt, Zlo, tatía, vtraglivoszt Ednŏk zgrábi v-mre'ze, Pokvarí nyega tēlo, Důso, i bivoszt czēlo, I nyé na vecsni jaj vr'ze.

6. Volo tvojo iszkati, I v-dobrom sze flíszati Me vcsi, ocsa 'zítka; Ár v-tvojoj szlů'zbi sztojím, I csi sze te prav bojím, Szpunim dú'znoszt szlů'zbenika.

7. Znam, ká mojo nevernoszt, Ino vszáko odůrnoszt Csáka nájem brítki; Csi szem pa v-szlů'zbi veren, Vzemem lon moj primeren Eti, i v-vecsnom prebitki.

8. Bŏg! na tŏ kebzůvati, I tak vernoszt zdržati Me vcsi dober dűh tvoj, Naj v-tvojem bo'zem sztráhi Szlů'zim eti vu práhi, I tam gvůsno vzemem lon moj.

Hí'znikov.

Nŏta: *Oh zdícseno sz. trojsztvo!*

378. Tí, nébe, zemle sztvoritel, Szi i hí'ztva nasztavitel, Po sterom je i náj szama Vküpszklenola tvoja rama.

2. Tí tak i potom z-nama boj, I daj nama blagoszlov tvoj K-vszeri nájnŏmi hotěnyi, Pocsívanyi, i csiněnyi.

3. Daj, da sze tebé bojíva, I vu tebi nedvojíva, Edendrůgoga lűbiva, I dobrim lűdém szlů'ziva.

4. Na dűso naj szkrb nosziva, Tebi sze z szrdcza

moliva, I za vsze, v-kom tál jempléva, Pred tébe áldov neszéva.

5. Zdr'zi naj v-sztálnom jedinsztvi, Prôti zle, i protivinsztvi; Vcsi naj zákon tvoj varvati, I vu lübézni vandrati.

6. Vcsi naj szkrblivo delati, Ino vu vszem réd pelati, — Na dományi oprávlanye, I szirôt blagoszlávlanye.

7. Tálnika szi bojdva v-szrecsi, Kak v-nevôli i v-neszrecsi, Vszáko bremen vküp znásajôcs, I med szebom sze trôstajôcs.

8. Falinge nájne znásajva, Pred szvétom nerazglásajva; Varva sze divje lütoszti, I potűjva vu krotkoszti.

9. Csísztá náklonoszt jákoszti Nama naj szlü'zi k-radoszti; Ár gde sze ona nahája, Tam, li tam blá'zensztvo vgája.

10. Csi naj obdarűjes z-deczôv, Naj szi môdro deneva 'z-nyôv, Vcsivsa jo v-tvojoj bojazni, I vu detinszkoj vűpazni.

11. I, csi naj razlôcsis v-szmrti, Vjedínaj naj v-dike vrti, Gde va v-blá'zenoj vecsnoszti Czvela v-sztálnoj lübéznoszti.

Na obszojno nôto.

379. **D**obri hí'zniczi, vi poszlűhsajte! Vasega réda sze zdr'zavajte, Szvétoga hi'ztva zrok premiszlíte, Da szná'zen 'zítek sztálno lűbíte.

2. Nika drűgo nê je szvéto hi'ztvo, Nego dvê verni szrdcz tiváristvo, Nezbontan zákon nyidvi jedinsztva, I pravdeni sztán 'zitka obsinsztva.

3. Zákon ete je Bôg szam nasztavo, I med vernimi goriposztavo, Ino, kak visno szkoncsanye szvéto, Za trôji zrokov volo poszvétó.

4. Te *prvi zrok* je — deczé rodjenye, Szkrbno hránenye, môdro vodjenye, Na povnôzanye zemle národov, I poszvetsenye szvéta porodov.

5. Nasztávleni je té zákon drügôcs, Da bi med szkrbmi meo cslovek pomôcs, Veszelitela v-dnévi 'zaloszti, Ino tálnika v-dári radoszti.

6. *Tretícs* je zákon té Bôg nasztavo, Da bi násztavo csisztôcse szpravo, Naj bi sze varvao szvét vsze rú'znoszti, I 'zívo v-szvetsztvi i nedú'znoszti.

7. Verni hí'zniczi, na tô kebzújte! Vszedni va bo'zem sztráhi potújte; 'Zívte med shebom vu lübéznoszti, I szpunyávajte dú'znoszt v-vernoszti.

8. Tak, tak vasz vu vszem Bôg blagoszlovi, Ki szte tü odebráni nyegovi, I, po szkoncsanoj hodbi vernoszti, Zviszi vasz ednók v-díki vecsnoszti.

9. Blá'zeni szo, kí Bôga lübijó, I nyemi v-'zívoj veri szlü'zijo, Právde nyegove neoszkrúnijo, Nego nyô vu vszem verno szpunijo!

10. Szrecsni te i ví 'ze eti v-práhi, Csi nezmenkate vu bo'zem sztráhi; Vidli te vu vszem ocsé blagoszlov, I pocsiné szí v-vami düh nyegov.

11. Gori de rászla vasa decsicza, Vam na poste-nyé i radoszt szrdcza, Na lépí czvêtek vase rodbine, I díko czérkvi, i domovine.

12. Tak velki zákon je szvéto hí'ztvo, Kakti dvè verni szrdcz tiváristvo! — Taksí blagoszlov nyé naszledüje, Dokecs je szam Bôg tam korunüje!

Noszécsi 'zén.

Nôta: *Nôcs je pred drérmi vszé.*

380. Sztvoritel szmileni! Zvisávam te, kak ocsó, Kâ szí sze vu meni Zdâ tak csüdno odícsó, Gda v-utrobi mojoj Noszim blagoszlov tvojo.

2. Szpoznam, ocsa, kâ szem Nevrêdna szlû'zbe-
mîcza, I ednôk bom vu vszem Blá'zena rodjenîcza,
Csi kak prôti tebi Nevgresím obszebi.

3. Ali, oh jaj meni, Csi kak vtepém nedû'znoszt,
I mojmi szemeni Vtajím materszko dú'znoszt! — Jaj!
— csi nyé zaprávim, Dûsi manstro szprávim.

4. Tû de me pravicza Szvêta trdno klácsila, Tam
pa pekla kmicza Brezi koncza trápila. Nindri dûsa
moja Nenaide pokoja!

5. Ocsa! vari me tí Etak sztrasne bláznoszt.
Vesi me tvoje potí Vandrati v-bojaznoszt, Szád moj
obarvati, I na 'zítek dati.

6. Oh! — zdr'zi do czila Moj i deteta 'zítek, I
daj, da veszéla Zadobím jasz on hípek, Vu sterom
porod moj Zavídi poszvêt tvoj.

7. Rodjênya boleznî Mi szmileno zlehkôti, I daj
mi v-lûbézni Krîlo vkûpzagrñôti Zdravo dête moje,
Kak dár rôke tvoje.

8. Prîmi nyé z-milosztî Med odebráne tvoje, I po
szvétom krsztî Je imenûj za szvoje; Naj tí szlû'zi
v-szvetsztvi, I tál má v-blá'zensztvi.

9. Tak bom te tû v-práhi 'Z-nyim navkûpe csesz-
tila, I nyé v-tvojem sztráhi Sztálno vandrati vesíla;
Dokecs me tí, Bôg, szam Odícsis 'z-nyim vrêd tam.

Roditelov.

Nôta: *Kako k-hladnoj vodi jelen.*

381. **V**u vszâkom deteti mojem, Ocsa, dár tvoj
szpoznávam, I tebé, po dûhi tvojem Molécs,
za nyé zvisávam. Daj mi za nyé szkrbeti, I nyí szrecso
'zeleti, Tak da je vu tvojem sztráhi Goríhránim eti
v-práhi.

2. Oh tí, kí szi mené hráno Do etimao z-dobrôte,

I deczo mojo bos bráno, Kak vsze drüge szirôte,
Nyí bre'z trôsta nenihás, Nego nyim blagoszlov dás,
Da vu tebi nezdvojíjo, I vu szvetsztvi te csesztíjo.

3. Kak vnôge pogübelnoszti Nyé vu 'zítki csákajo,
I od kakse dreszélnoszti Sze csesztô potákajo! —
Sto zdr'zi nyé zvön tébe, Veren varivács nébe, Naj
sze v-grêhe nevtopíjo, I od szkvarjènya zdr'zíjo?

4. Ravnaj nyim pamet i szrdcze, Bôg, na tvojo
bojazen, Naj sze szvéti v-nyí, kak szuncze, Pobo'z-
noszt i vüpazen, Da do v-csészti szkrblívi, I v-ne-
vôli trplívi, Med szebom sze pa zbívajo, I blagoszlov
tvoj v'zívajo.

5. Vszáki dén sze naj bôgsajo, I v-môdroszti czve-
têjo, Tanács tvojr radi bôgajo, I v-jákoszti rasztêjo;
V-szrecsi i prémocsnoszti Je vari szprevèdnoszti, Naj
sze od zla nezgrábíjo, I sz-tébe neszpozábíjo.

6. Na velki dén szôdbe tvoje Daj meni tô blá-
zensztvo, Da v-seregi deczé moje Pridôcs v-tvoje
králevsztvo, Vsze okôli szébe mam, I té odgovor
ti dam: „Tô szo, ocsa, ké szí mi dao; Vsze szem
je na 'zítek zdr'zao!“

Nôta: Gorizdignem ocsí moje.

382. Velko je, oh roditelje, I mladíckov vodi-
telje, Velko je vase pozványe, Kak gosz-
podna dugoványe!

2. Trden racsún dáte szodczi, Csi szo kak vasi
otroczi Po vasz zlocsasztvi vcsinyeni, I tak v-prepaszt
môk szünyeni.

3. Od vász de prosena nyí krv, I neveszne prsz
vasi csrv, Csi vasz li eden bin te'zi, V-kom zrok
nyi szkvarjènya le'zi.

4. Oh! — na rêcs eto kebzüjte, I na tom bidti
setüjte, Da nika nezamüdíte, Po kom nyé mantre resite.

5. Pazte na nyí sztávo czélo — Na düso, ino na tēlo, I vsze, ka nyim haszni, csinte, Ka pa skôdi, tō odrinte.

6. Būdte je sz-példov na dobro, Hodécsi pred nyimi môdro, Da, liki v-lêtaj rasztéjo, Tak naj v-môdroszti czvetéjo.

7. Vcsite je nūczati vrēmen, I szējati 'zitka szemēn; Ár sz-tak bisztrim tekájom lēt Hitro povēhne i nyi czvét.

8. Mēte szkrb na nyí kotrige, Tak da nedo porob brige, Betegov ino rōnoszti, Po zle vase nemárnoszti.

9. Vcsite, i dajte je vcsiti, Ka májo, ka nē csinīti, Da znájo prav razszôditi, V-kom nyim je lehko blôditi.

10. Ka je csloveki szpodobno, Bôgi i lüdēm vugodno, Tō v-nyí méhko szrdcze czēpte, Vsze hūdo pa 'z-nyega trēbte.

11. Nyí korōna boj — nedú'znoszt, Da niksi grēh, nīksa rú'znoszt Nigdar nyí düse nevtepē, Ni nyé mīra nepotepē.

12. Tak do oni vasa dīka Tam pred līczem szredbenīka, Gda sze vam v-velkoj vecsnosztī Podelī nájem vernosztī.

Otrokov.

Nôta: *Jezusa neodpištīm.*

383. **T**ebi, ocsa, poszvetīm Na áldov vszáki moj hípek; Tebé zahválno csesztīm: Ár szi mi ti dao moj 'zítek, Dao szi mi roditele, Kak verne hranitele.

2. Daj, da, kak dober otrok, Nyim doszta radoszti szprávlam, I britki szkúz vszáki zrok Od nyi szkrblīvo odprávlam, Nyé veszelīm vu djányi, I vrēloszti v-pozványi.

3. Naj nyim bodem pokoren Vu vszem, ka sze tebi vídi, I nê, kak szin okoren, V-nágibi i 'zítke hűdi; Nyí zapoved tak zdr'zim, Kak sze v-tvojoj rêcsi vesím.

4. Vu nyí britkoj 'zalosztí Nyim naj bodem vszelitel, I v-nyí szlaboj sztarosztí Pomocsník, ino hranitel; I csi kaksi bin v-nyí znam, Naj 'z-nyim potrplénje mam.

5. Vsze naj od nyi odvrném, Ka je szrdcezi na bolezen, I nyim vu vszem povrném K-meni szkázano lübézen; Da sze pred sztolczom bo'zim Od nyí szkuze netô'zim.

6. Rêcsi tvoje szvetlosztí Sze mi daj i tû dr'zati. Ino v-szrdcza vrêlosztí Jezusa naszledüvati, Kí sze je roditelom Pôdao z-'zítkom i z-delom.

7. Tak de práva pobo'znoszt Korôna mladosztí moje; Tak mi tí, vísna zmo'znoszt, Nevtajís lübézni tvoje, I pôt moje vernosztí Odícis vu vecsnosztí.

Nôta: *Nébe i zemle sztvoritel.*

384. Bôg, mládin zapovedáva Sztarêse postüvati, I trdno prepovedáva Nyé vu kom zbantüvati, — Naime pa roditele, Oblászt, i vucsitele.

2. Ví, kí z-ôcsi roditelov Britke szkuze prêstate, I vu pehár vucsitelov Csemér placsa mêsate, Neza-hválni otroczi! Kak dáté racsún szodeczi?

3. Ali, ví, kí postüjete Oszobo ti sztarêsi, I vnê-mar nezbantüjete, Kí szo od vász prednyêsi; Van-drajte sztálno tô pôt, Naj vasz zviszi tam goszpôd.

Vdovíc.

Nôta: *Sztorítel nebeszki.*

385. **T**i, ocsa milosztí, Me vídis v-britkosztí. — Ah! — zaislo je szuncze moje: Globoko szpi, sz-kim szí mi tí Lehkôto vsze potí.

2. Tí szí mi dao mír tvojí V-hí'znoj sztávi mojoj; Ali zdâ me placš obvzeme Vu dovinsztví, szírotinsztví, I tú'znom jedinsztví.

3. V-radosztí, v-bolezni Szva v-sztálnoj lübézni, Bôg, pred tehom tú med shebom Potüvala, mír v'zívala, I csészt szpunyávala.

4. Li tvoja bojazen, I sztálna vüpazen Je v-radosztí, i v-'zalosztí Náj krepíla, veszelíla, Ino pokojíla.

5. Ali — jaj! — lèhno le Trák radosztí moje: Tam szpi moj vrács, i varivacs Na tél czíli, ocsa míli, V-zemle mrlom kríli.

6. Tí moje vdovinsztvo, Kríz, i szírotinsztvo V-racsúni más, vídis i znás. — Vszamogôcsi, boj k-po môcsi Meni v toj te'zkôcsi!

7. Nedaj mi zdvojítí, Nego pokojítí Szrdcze moje z-récsi tvoje Obecsanyem, i trôstanyem, Nad tvojímszkoncsanyem.

8. Vzemi deczo mojo Pod obranbo tvojo; Daj, da jo jasz escse kak csasz Morem vesítí, veszelítí, I v-dobrom krepítí.

9. Pelaj czíli prôti Nyè po szvetsztva pôti, Da she tam vszi vu nebéshi Zavídimo, odicsimo, I tebé dícsimo.

Szírotíc.

Nôta: *Ka Bôg csíní, vsze je dobro.*

386. **A**h! — nemam vecs rodítelov; Szírotinsztvo je sors moj: Nemam szkrbni hranítelov, Ki szo 'ze v-skrinyi tesznoj. Moja mladoszt, Moja

radoszt, Je 'ze porob 'zalosztí, I prepaszt vsze 'zúkosztí.

2. Sto, sto me'ze má voditi Na sztezi pobo'znosztí?
— Sto na vsze dobro vucsiti, I trôstati v-tú'znosztí?
— Sto hrániti, I brániti? — Bôg, kak szi me osztavo,
Gda szi mi té krí'z szpravo!

3. Vecsna nôcs je 'ze pokríjla Ssrdcza ona sz-temnosztjov, Stera szo mené dojíla, I varvala z-vernosztjov. — Jaj meni, jaj! — Ka zacsnem zdaj Jasz, vbôga szírotícža, Kak blodécsa ovsícža?

4. Ocsa! na tébe sze szlonim; Tí boj sorsa mojga vrács. Znam, kâ sze v-dvojnoszt nevtonim, Csi bos tí moj varivács. Tí mi zbúdi Z-dobri lúdi Szmilene hranitele, I môdre voditele.

5. Roditelov moji vernoszt Koronűj tam v-vecsnosztí; Odpűsztí mojo nevernoszt, Csi szem nyim bio k-tú'znosztí. Ká'zi mi tí 'Zítka potí, I zviszi me na czíli 'Z-nyimi vréd, ocsa mili!

Nôta: 'Zivêm jasz, tak velí tvo'j Bôg.

387. Bôg szam je branitel vdovícž, I ocsa vbôgi szírotícž. Jaj vszákomi, kí nyé mantrá, Ino nyim na to'zbo zrok dá! — Nyí szkuza de na szrda dén Nyemi vecsne mantre plamén.

2. Ali kí nyé szrdcsno bráni, Na dobro vcsi, ino hráni, On ednôk z-veszélím szrdczom Posztáne pred 'zítka szodeczom; Ár, da nyega naszledűje, Z-díkov sze tam koronűje.

3. Odpri tak szirôtam szrdcze, Boj tú'znim veszélja szuncze, I, kak angel v-bo'zem kèpi, Szka'zűj k-vbôgim nágib lêpi: Szêjaj radoszt vu vernosztí, I szprávľaj szi mír vecsnosztí.

X. Rázloczna vrszt lüdi.

Detinsztvo.

Nôta: *Szrdcza mega britkoszti.*

388. **K**ak rô'zicze v-szamnoszti Odícseno czvetéjo;
Tak v-szvojoj gingavoszti Decza gorirasz-
téjo.

2. Vüpanya czvét je nyí vrszt, Z-steroga v-lèt te-
káji Vísesne môdroszti prszt Szád blagoszlova zgáji.

3. Méhki vòszk szo prszi nyí, I zlehka sze vra-
zijo, Zlehka vsze, ka sze godí — Dobro, hűdo —
zdr'zijo.

4. Nyí vola je czepika, Stera sze zlehka vugne,
I, kak szlaba mladika, Kamkoli sze scsé, nagne.

5. Tű sze zná 'zítka szemen V-dober grünt poto-
riti, Tű travín hűdo plemen Zídti, i naploditi.

6. Kaksega blagoszlova Sztebla gá ji tű môdroszt,
I drèva kak lagova Zlocsasztñi lüdi nôroszt!

7. Eti sze nedú'znoszti Szteber goriposztávi, Ali
grèсноj rú'znoszti Méhka blazina szprávi.

8. Tű sze sereg blá'zeni Angelov povno'záva, Ali
pa zavr'zeni Dühòv racsún zvršáva.

9. Na nyé zátò z-môdrosztjov, Roditelje, kebzűjte,
Ino ze-vszov szkrbnosztjov Nyé voditi setűjte.

10. Z-rècsjov, sz-példov, z-návukom Nyé tak vo-
diti máte, Da kak nyí szrdczi vu kom Na grèh szpáke
nedáte.

11. Hrante nyé szvétì gori Za pobo'zne vandrare,
I nebeszkomi dvori Za vrèdne mesztancsare.

12. Tak bodejo oni vam 'Ze tű lèpa koròna, I
vernoszt vasa sze tam Z-dike nájemom lóna.

Mladoszt.

Nôta: *Vszi lüdjé morejo mrêti.*

389. **M**ladoszti moje sztvoritel; Poszlühni prosnyo mojo: Tí mi, oh môder voditel, Podêli dêszo tvojo; Pelaj me po szvetsztva pôti Czili vek-vecsnoosztí prôti, Da vszední v-tvojem sztráhi Vandram eti vu práhi.

2. Tí mi dopüsztis v-mladoszti 'Zítka rô'zicze bra-ti; Ali velis mi v-radoszti Na szrdcze kebzüvati, Naj me vdér nyega nevkani, I grêh düse neorani: Ár bi mi tak na dén tvoj Te'zki bio tam racsún moj.

3. Csi mi gda példa bláznikov Vu dobrom szpáko dáva, I düso jálnoszt blôdnikov Od tébe zapeláva; Tí me vesi verosztüvati, I boj vere bojüvati, Da vu tebi nedvojím, I v-jákoszti obsztójím.

4. Daj mi vszední v-poníznoosztí Szvétí kêp tvoj nosziti, I vu môdroj szkrblivoszti Vrêmen moje trositi, Düse, têla czvét varvati, I tak posteno vandratí, Da me velki i máli V-hodbi mojoj pohváli.

5. Korôna moje mladoszti Bojdi szrdcza nedü'z-noszt; Ona mi v-szêroj sztaroszti Lehkôti dnévov tú'z-noszt, Da sze k-mojemi vecséri Pribli'závam v-tíhom míri, I, geto düso püsztim, Na vecsno radoszt zaszpím.

Mo'ztvo.

Nôta: *Dokoncsao szem jasz 'zítek moj.*

390. **K**ak znameniti je sztan moj, I csészt mojga pozványa! — Na méne gléda, Bôg, szvét tvoj, Na méne sze nzszlánya; Mené vnôgo te'zí bremen Dnévov dobri ino hüdi: Jasz, jasz mam szêjati szemén Mira i szrecse lüdi.

2. Porod zdásni í pridôcsi Na méne vr'ze pogléd,
Blüzi i dalecs 'zivôcsi Mené íszesejo povszéd. Obsin-
szke szvétá násztave Li po meni májo sztáti, I vsze
blá'zensztva náprave T-czvétki szvojem obsztáti.

3. Oh Bôg! kak velki je czíl moj, Kak szvétá moja
dú'znoszt! — Kak lehko zakoczkam mír tvoj, Ino
mojo nedú'znoszt! — Csi gda vkleknem v-dobrom
djányi, Oszkrúnim szvéto csészt mojo, Trdno zmen-
ku vam pozványi, I szpádnem v-szôdbo tvojo.

4. Ali, nê! — tí, míli ocsa, Mi nedás pomenkati;
Tvoja rama i miloscsa Me scsé v-tom podpérati: Vèm
szi me tí koronüvao Ze-vszêmi popolnosztami, I 'zí-
tek moj obdarüvao Sz-telkimi prílikami.

5. Szpodoben szem poprávlati Sztávo národa tvoj-
ga, I vsze dobro oprávlati V-csésztí pozványa mojga,
— Sz-példov pô't szvetsztva kázati, Z-rêcsjov ze-
szna zla büditi, Z-dármí vbôge pomágati, Z-vrêlosztjov
vszê'm szlû'ziti.

6. Vcsi me tak szrdcsno nosziti Na méne djáno
bremen, I hasznovito trositi Od tébe vzéto vrêmen:
Tvoja díka, i mír lüdi Mi vszigdar tak pred ocsmí boj,
Da v-dnévi dobri i hüdi Nezmenkam v-csésztí mojoj.

7. Nagne sze, kak tenya dén moj, I doide me tú-
zna nôcs; Sztere sze v-sztarosztí szêroj Düse, têla
mojga môcs: Keszno de te zacsinyati, Ka szem vu
mo'ztvi zamüdo, Keszno britko 'zalüvati, Csi szem v-
dobrom obtrüdo.

8. I sto mi je porok vu tom, Kâ me szmrt vönevsze-
csé, I 'ze na be'záji mo'zkom Sz-prílike vöneszlecsé?
— — Jaj meni! — kaksi racsún mam Dati od sa-
farsztva mojga, Csi brez' vrêdnosztí sztánem tam Pred
sztolczom szrda tvojga?!

Sztaroszt.

Nôta: *Hválim jasz tebé. goszpodne.*

391. **T**^í, ki szi mi bio v-mladoszti Mojoj szkrben voditel, Bôg, tí mi boj i v-sztaroszti Moj trôst ino branitel.

2. Oh ocsa! moja nemocsnoszt Sze vszákdén povéksáva; Blüzi mi je velka vecsnoszt: Szmrt me 'ze vözezáva.

3. Hvála tebi, koga vernoszt Je dotécz z-menom bila, I ocsinszka mila szkrbnoszt Me vszední veszelila.

4. Oh! — boj z-menom i nadale, Dokecs mam tú vandratí, Da tí i té vöre male Znam na csészt áldüvati.

5. Da 'ze szam z-szebom neládam Pod bremenom sztaroszti; Tak sze tebi ze-vszém tádam Vu velikoj szlaboszti.

6. Doszta lêpi dnévov szi mi Dao dotécz zadobiti; Daj sze mi zdâ i sz-tú'znimi Vu vszem zadovoliti.

7. Nê! — nedaj mi morjüvati, Kakoli mi dati más; Ár li tí sors moj ravnati, Meni na blá'zensztvo, znás.

8. Ka mi je escse znásati, Nede dugo trpelo, I, csi vernoszt znam zdr'zati, Dike nájem de melo.

9. Na tô me tak vesi paziti, Kâ bom szkoro angel tvoj, Naj sze tak sztrsznem vraziti Sz-kêmkoli velki düh moj.

10. Prêk bom sô — prêk na lepsi szvét Nezburkane radoszti, Gde nigdar nepovêhne czvét Dnévov moje mladoszti.

11. Tá sze mi daj pozdignoti Pri poszvêti vüpanya, Tá szrdcze 'ze zdâ nagnoti K-vretini zvelicsanya.

12. Tak sze nebodem dreszelio V-tom szprhlivom satori; Ár bom sze szkoro veszelio Tam v-nebeszkom tábori.

XI. Rázlocsne prílike.

Návod dühovnika.

Nôta: *Oh 'zitka ino szmrți goszpôd!*

392. **P**odêli, Bôg, szlugi tvojemi K-nôvoj nyega csészti pomôcs, Naj k-szvéto mi sztáni szvojemi Vze me pripravnoszt ino môcs: Vlê na pasztera nasega, Vlê zdâ vö dűha tvojega.

2. Szemen, stero on szêjati má, Naj prinása szád veszêli, I ednôk obilno 'zétvo dá Zadobiti tam na czili Nyemi, szejácsi vernomi, I lűdsztvi odebránomi.

3. Ni eden z-oni naj nepreide, Ké szi na nyega zavűpao. Z-szvetsztva peldov naj naprêide, I szam esini, ka de predgao; Da vsze po jákosztı pôtı Szrd-sno pela czili prôti.

4. Sz-protivníkmi tvoje pravice Sze naj bátrivno vojszkűje, Jáke krepí, robom pa kmicze Kárajôcs prôtisztanyűje, Milo trôsta plakajôcse, I bátrivi czagajôcse.

5. Daj sze nam ga verno dr'zati Z-szrdczom, z-zitkom, i z-delami, I z-gotoyim dűhom bôgati, Gda dobro szprávla med nami; Ár kčí rêcs bo'zo postűje, On nyê szlugov nezbantűje.

6. Oh ti, kí szi tak csűdno vodo Nász dotecz po tvoji potáj! Tí bos i potom z-nami hodo V-'zitka, i vere pripetjáj: Tvoji szmo mí v-etom 'zitki, Tvoji mo v-vecsnom prebít ki.

7. V-szôdbi szi na dêszo posztavi Tí nasega vucsitela, I nász, tvoje ovczé vkűpszpravi Kre nyega, kak voditela, Gde mo 'z-nyim vréd, ocsa mili, Rav-nanye tvoje csesztili.

Szpôved deczé.

V-zacsétki.

(Decza szama.)

Nôta: *Oh Bôg, oh míli Bôg!*

393. **P**red tvojim oltárom, Bôg, posztánemo zdâ mí, Naj ono príszego Dnesz ponôvimo szamí, Stera sze je v-krszti Za nász dolidjála, Gda sze ti je dûsa Na szlûzbo podála.

2. Sztálnoszt v-právoj veri, I 'zítka pobo'znoszt, Trôst v-tvojoj milosci, Lübézni, i zmo'znoszt, I nemrtelnoszt Blázeno vüpanye. — Tô de dnesz vûszt nasi, Tô szrdcz vadlûvanye.

3. Oh! — boj nam nazôcsi Pri nasem goridjányi, I daj dûha pomôcs K-tak velkomi pozványi: Zdr'zi nász do szmrty Vu tvojem závezki, I daj nam za nájem Örok tvoj nebeszki.

Na konczi.

(Gmaina szama.)

Nôta: *Sznâ'zi sze, oh drága dûsa!*

394. **G**lédaj, ocsa, na sereg tvoj, Kí je krsztni závezek szvoj Zdâ pá sz-príszegov ponôvo, I prêksztôpo na pôti nôvo — Na pôti vere, ino szvetsztva, Trôsta, míra, i blá'zensztva, Po koj Jezus, szvéti szin tvoj, Pela verne na örok szvoj.

2. Naj ide on po toj pôti Czili vekvecsnooszt prôti, Tak da ga bláznikov jálnoszt Nezapela na nesztálnoszt: Naj varje vero, nedú'znoszt, Vrêlo szpuni vszâko dú'znoszt, I ednôk vu tvojem kríli Naide sztánek, ocsa míli!

3. Zakrívaj ga sz-perôtami, I vészeli z-dobrôtami,

Da v-szküsávanyi obsztojí, I v-tebi nigdar nedvojí,
 Boj 'zítka sztálno bojúje, I k-czili szrdesno potúje:
 Dokecs v-blá'zenoj vecsnosztí Vzeme korôno vernosztí.

Czérkevno leto.

Nôta: *Ch 'zítka ino szmrí goszpôd!*

395. **S**ztojí rêcs tvoja, kak pecsína, Sztojí, ocsa,
 nyé isztina; V-nyé 'zivé zemlé okroglína,
 Ona je míra vretina, I vszè kincs i te osztáne, Csi
 vsze, vsze sz-práhom posztáne.

2. Szvedocsi nam tô sztotin be'záj, I obesinszka
 dugoványa, Szvedocsi lét czérkevni tekáj, I lèpi
 czvét vadlúványa, Prêdga prígod csüd teliki, I denés-
 nyi dén veliki.

3. Kak lehko bi mí v-pretekôcsi Dnévi kincs
 ete zgúbili, I túhe dúhé vecsne nôcsi Meszto tébe
 polúbili, Zablôdivsi od krsztsansztva, Na gnûszo
 sztezo bolvansztva!

4. Kak lehko bi nasz zapelávezi V-mre'ze jálnosztí
 vlôvili, I vere nase ospotávezi Na sztezi 'zítka zblô-
 dili, Od tébe, Bôg, odtúhili, I robe kmicze vesínili!

5. Kak lehko bi zmo'zni blôdnikov Szila nam té
 kincs potepla, I húda vèszt grèsní bláznikov Csízto
 nase szrdeze vtepla, Dûsni 'zítek nas vmoríla, I nász
 v-prepaszt môk vtopíla!

6. Ali, nè! — tí szi verosztüvao Nad tvojimi
 szirôtami; Tí szi nasz tak zmo'zno zakrívao Z-
 ocsinszskimi perôtami, Da szi vu veri vrsó nász, I
 zdr'zao rêcsi tvoje glász.

7. Oh! — dabi i mí kebzüvái Na naso krsztsan-
 szko dú'znoszt, Dabi v-lêpom szrdezi varvái Tvoj
 glász, i naso nedú'znoszt, I dosztojno tebé, ocsó,
 Csesztíli za tô miloscsó!

8. Daj nam z-szrdcza ob'zalüvati Mrzloszt naso k-tvojój rëcsi, I potom szkrbno potüvati Pri nyë odicsenój szvëcsi: I tak ti, míli ocsa, tô Naj düs zahválni áldov bô.

9. I v-tom nôvom czérkevnom leti Pászi nász, sereg tvoj verni. Daj sze nam za düso szkrbeti, Varvati grêhov odürni, Rászti v-tvojój bojazoszti, I v-detinszkój vüpoznoszti.

10. Ednôk mo v-dr'zelaj nebeszki Obládnoszti vere szvetili, I vise oltárovo zemelszki Tebé popolno csesztíli, Szpëvavsi v-díke szvetloszti Himnuse nemrtelnoszti.

Poszvetsenye czérkvi.

Nôta: *Bojdi díka i postenyé.*

396. Pred tehom, düh nemrtelen, Posztáne dnesz sereg tvoj, I áldüje ti zahválen Áldov vu hi'zi etoj, Stero imëni tvojemí, Ino blá'zensztvi szvojemi Poszvetsáva vradoszti.

2. Tí szi blagoszlovo trüde, I k-deli môcs darüvao, Odvrno prígode hüde, I vrëloszt koronüvao; Po tebi tak, sorsa vladár, Sztojí csészti tvoje oltár, — Sztojí tá hi'za méra.

3. Mí 'ze v-míri pocsívamo Na telki trüdov czíli, I nyí szladki szád v'zívamo Vu hi'ze ete kríli; Vse gorinaidemo vu nyë, Ka pobo'zno szrdcze 'zelè, I k-düse míri szlísi.

4. Tí, oh vretina vszè dobrôt, I vszega blagoszlova, Tí szi vlëjao na naso pôt Punoszt tvojga áldova: Tebé záto, ocsa 'zítka, Tebé sze, prisztája díka, Tebé csészti szrdcz zahválni.

5. Oh! — dnësnyi áldov gorëcsi, Bôg, tebi pri-jéten boj. Tí szlísaí glász szrdcz molëcsi, Gda te zovë

národ tvoj: Szkrbi tvojoj porocsena Boj hi'za tá poszvetsena, I v-prísesztnom vrëmeni.

6. Dugo boj voditelkinya, Lüdsztva tvojega ona, I szkrbna varitelkinya, Dike tvoje zákona: Czveti v-nyé krili isztina, I boj blázensztva vretina Odvëtki készni sztotin.

7. Med nyé sztenami vjedínaj Vszê mészli raztepene, I na szvetsztvo opomínaj Dűse z-grêhom vtepene; Vlêczi szam vsze od zemelszki, Na 'zelénye ti nebeszki: Vrsi czvêt pobo'znoszti.

8. Eti poszlühni národ tvoj, Gda de tebé zezávao; Eti nyemi tí blüzi boj, Gda de k-tebi zdühávao — Za czvêtek tvoje isztine, Krála pa i domovine, I vszê, vszê sztánov szrecso.

9. Vera, lübézen, vűpanye Naj eti má sztánek szvoj; Mír, radoszt, i szkúz vtisanye Naj tü naide národ tvoj: Tü sze naj pozdigne sz-práha Dűh nas na sztán díke tráha. — Na szvêt nemrtelnoszti.

10. Ednôk mo v-czérkváj nebeszki Díko tvojo glédali, I prêk oltárov zemelszki Z-lepsim glászom szpêvali. Tam de te dűh nas zvisávao, Gde de v-szvetloszti szpoznávao Csűda zmo'zni dël tvoji.

Oszvetek czérkvi.

Nôta: *Oh Bôg, oh méli Bôg!*

397. **P**á sze je on velki Dén nad nami preszvêto, Gda szi szi tí, oh Bôg, Hi'zo eto poszvéto: dnesz, dnesz szvetí nyega Szpômenek sereg tvoj, I v-radoszti neszé Pred tébe áldov szvoj.

2. Tí szi nad tēm szvetsztvom Tak szkrbno verosz-tűvao, Ino z-ramov tvojev Tô hi'zo tak zakrívao, Da sze je od vszáke Skode obdr'zála, I, kak tvoje díke Násztava, obsztála.

3. V-míri sze je pászla V-nyè csrèda jezusova. V-míri sze glászila Bo'zanszka rècs nyegova, V-míri je szkoncsávao Tü vszáki csészt tvojo, Ino z-verè szvetsztvom Hráno düso szvojo.

4. Dika, csészt i hvála Tebi, Bôg vsze dobrôte. Kâ sze tak szmilenò Szkrbís za nász szirôte. — Oh! — tí i nadale Té hi'ze pasztér boj, I vari od skode. Tak drági örok tvojo.

5. Naj pocsiva ona V-krili sztálnoga míra, I, mocsno obsztoji V-szili kaksté vihéra: Nepüsztí nyé nigdar. Na porob blôdnikom, Niti na gnüşzni spot Okornim bláznikom.

6. Z-gorécsòv lübéznov Prikapcsi k-nyè sereg tvojo, Naj z-vrèlosztjov íszese V-nyè návuk, trôst, i mír szvoj, I po tü kázanoj Pôti 'zitka szvetsztva. Naj setüje k-czili Düsnoga blá'zensztva.

7. Szná'zi poglavníke Zemlé z-dühom pravícze, Naj terejo dela Blôdnosztí i krivicze, Z-szrdcsnosztjov bránijo Isztine násztave, I vöprepávlajo Szlepote ná-prave.

8. Pobo'zne pasztére Daj csrèdi jezusovoj, Ino po nyí trüdi Czvétèk czérkvi nyegovoj, Kí návuk, i példa. Naj czimpra sereg tvojo, I po sztezi szvetsztva. Pela k-diki vecsnoj.

Zdáványe hí'zníkov.

Nôta: *Oh szvetla zvêzda zorzanszka!*

398. **O**h tí kí od vek, do veka Tak lübis kèp tvojo — csloveka, I ravnas nyega sztávo! Tí nyemi i v-szvétom hí'ztvi, Kakti dvè szrdcz tivá-riství, Szprávlas blá'zensztvo právo. Veren, Szkrben Ocsa szí tí, i vsze potí, vsze csinènye Tvoje, mô-drosztí znamènye.

2. I tevi szrdczi vjedínaj, Sterivi sze pred tebom zdâ Eti vküppossvetíta, Naj v-nevkleknyenoi vernoszti, I v-gorécsoj lübéznoszti Do groba obsztójíta. Vszáki Jaki Nágib v-nyima, kak vtojima, naj tü vgája, I vsze dobro sze narája.

3. Vlè na nyidva blagoszlov tvoj, Naj eti velki be'záj szvoj Veszelo prebe'zíta. Daj, da sze za deczo szvojo, Glédajôcs na szôdbo tvojo, Z-vrêdnim tálom szkrbíta. Oh! — boj Tí voj, Boj hranitel, i branitel vszední nyima, Kakti vernima tvojima.

4. Csi nyidva gda kri'z doszégne, Daj, da nyidva nepotégne V-prepaszt grêsne dvojnoszti: Hitro naj vu nyidva szrdcze Obszójne blá'zeno szuncze Trôsta i vü-paznoszti; I, gda Nigda Glász tvoj zide, i szmrt príde, tam vu díki Zviszi nyidva po tom 'zítki.

Dén rodsztva.

Nôta: *Svetlo szuncze je 'ze zaislo.*

399. **D**nesz mi je dén on mili Bôg Pá zadobiti dao, Na steri je mené ednôk Na 'zítek té pôzvao.

2. Doli mi je pretekao pá Eden tál vandrarsztva, I v miri mi szvetiti dá Bôg híp mojga rodsztva.

3. Kak nezracsúnani dobrôt Szpômenek szvetím dnez; Steri szvedok je moja pôt, Ino 'zítek moj vesz.

4. Na té dén szem oblecseni V-szvétí kèp bo'zan-sztva, Ino goriposzvetseni Czili zvelicsansztva.

5. Kak csüdno sze je 'ze tü Bôg Odícso nad menom, Velikim delom szvoji ròk, I szvojim plemenom!

6. Sz-kak velkov plemenitosztjov Me je koronüvao, I sz-kak vnôgov szmilenosztjov Mené obdarüvao!

7. Oh! — dabi i jasz teliki Dobrôt prav vrêden bio, Da me dén ete veliki Sz-to'zbov nebi te'zio!

8. Ali, jaj! — nè szem postüvao Gòsztokrát szam szebé, I csesztô hotécs zbantüvao, Sztvoritel moj, tebé.

9. Ah! — szram me je pred tebom, szram, Ocsa dobrotivni, I z-szrdcza k-tebi zdühávam, Boj mi milosztivni.

10. Sztvôri esiszto szrdcze v-meni, Da kèp tvoj pestüjem, I tebi v-vszakom vrèmeni Na díko potüjem.

11. Velko pôť mam prebè'zati Jasz, dokecs tû 'zivém, I tam trden racsún dati, Gda z-szvêta preminém.

12. Ah! — esi je nè dalecs czil moj, Bôg, bli'zaj me k-szebi, I tam me, na velki dén tvoj, Odícsi pri tebi.

Dén iména.

Nôta: *Hváleno bojdi, Bôg, vekveke.*

400. **S**terigodi 'zítka dén môdro zbrodjávam, Gosz-podna dobrôto vu vszakom szpoznávam, Obsütim milosceso, i ocsinszko szkrbnoszt, Preszámnam ravnanya nyegovoga szkrovnoszt.

2. Ali naime dnésnyi dén me vcsi szpoznati Nye-govo milosceso, i nyô postüvati, Té me opomené, kâ szem okrsztseni, I ocsi miloscse na csészt poszvetsemi.

3. Zdâ tak, gda iména dén pá obszlü'závam, Predevszêm, oh ocsa moj, tebé zvisávam Za tô, kâ szimeni milosceso porôcso, Gda szí me po krszti szebi vöodlôcso.

4. Oh! — dabi ti z-szrdcza mogao vadlûvati, Kâ szem té závezek tak znao postüvati, Da szem li z-szlaboszti zmenkao, i nè hotécs, I tebi veren bio, pôť dú'znosztí hodécs!

5. Tí, kí v-racsúni más vsze moje sztopáje, Tí vídis i moje prevnôge szpadáje; Ali za nyí volo me neodürjávas, Nego na 'zítka pôť szmileno szpelávas.

6. Molim sze ti i zdâ, bojdi mi szmileni, I podêli zmo'zno dêszo tvojo meni, Pelaj me na sztezo tvoje bojaznoszti, I obészeli me z-dühom vü paznoszti.

7. Kâ szi do etimao moje nevrêdnoszti Nêzavragao, nego szi mi z-szmilenoszti 'Zítek moj obdr'zao blagoszlov dao k-djányi, I csüdno me ravnao vu mojem pozványi.

8. Záto te zvisáyam, Bôg dobrotívnoszti, Záto sze ti molim z-szrdeza ponízanoszti: Tí, vu kom jedínom polo'zim vüpanye, Bojdi i nadale moje zvelicsanye.

9. Dnesz, i vszední 'zítka mi daj, ocsa, krszt moj Môdro broditi, kak szvéti závezek tvoj, Da sztálno pred ocsmí noszim mojo dú'znoszt, I szkrblivo varjem vero, i nedú'znoszt.

10. Spísi imé moje i tam v-knige 'zítka, Da, gda szkoncsam be'záj etoga prebítka, Tam naidem örok moj, gde vszi szpravicsani, — V-lêpom tiváristvi düsicz zvelicsani.

Szpômenek ti preminôcsi.

Nôta: *Dober je nas Bôg, porazmíte.*

401. **A**h! kak mirovno pocsívate V-kríli zemlé ví, trüdni vandrarje! — Kak blá'zeno radoszt v'zivate Ví, kak nebész szrecsni mesztan-csarje! — Tam 'zenyate ví po szkuzaj vnôgi Neob-trüdjenoszti szád, pri Bôgi.

2. Vi, oh nasi lübléni tenye! Ládate 'ze örok na vizini; Nê je vecs 'zítek vas megnenye, Nê trüda, ni jaja sztán v-tühíni: Nê! — ví tam na szvéti popolnoszti 'Zivéte v-punój zadovolnoszti.

3. Ali, kak nebi obdarüvao Bôg pravicze z-mírom vasi trüdov, I z-blá'zensztvom nekoronüvao Pôti vase, prebê'zane z-díkov? — Kakda on tam nebi i vam szpuno, Ka ie vernim z-oblübov zakúno?

4. Vêm je tak lêpi bio vas be'záj, I tak hasznóviti vasi trüdi! — Bôgi na csészt szte vszáki sztopáj Poszvétili, i na haszek lüdi: Verno szte szkrbeli za odvêtek, I za obsinszki dugovány czvêtek.

5. Vasa példa, i vüsztt vasi glász Je nam povszêd porácsao pôtt szvetsztva, I tak szte szrdcsno pelâlnász K-vretini szrecse ino blá'zensztva; Tak szte sz'ze eti v-mrtelnosztî Priszlû'zili glász nemrtelnosztî.

6. Ví szte bilí angelje mira Vszêm pod kri'zom 'zalosztî sztojécsim, Ví vu nôcsi kaksté vihéra I vo szmrtnoj bojazni dvojécsim: Vszêm, vszêm szte szgoriâldüvali, Kí szo mîr i trôst potrebüvali.

7. Boj tak vszêm szvétî szpômenek vas I zdâ, gla vasz nega vecs med nami; Imenûj vasz csesztô jezîk nas, Med radosztî zahválne szkuzami: Idi glász nas po vszê mésztt národi, I vszê sztotin pobo'znom porodi.

Nôta: *Groba sze nîscse neogne.*

402. Kí szo blagoszlov szêjali Sz-tak vernimi rokami, I 'ziveti nêhênnyali V-dobri delâj med nami; Nyî imé nemrtelno boj Tü vszákoj düsi zahválnoj.

2. Nemrtelen boj szpômenek Nyî pobo'zne ver-nosztî, I na vszê sztotin odvêtek Razpresztrête szkrb-nosztî, Steroj zahváliti má szvét Vszê dugoványi obsinszki czvét.

3. Nyî trüde naj postüjejo Po nyi szrecsni národ-je, I példo naszledüjejo Vszê vrêmenov porodje; Da nyî düh i v-díke tráhi Angel bô'zivôcsim v-práhi.

Szkrb za odvêtek.

Nôta: *Vszi ljudjé morejomrêti.*

403. Szêjaj szemén blagoszlova, Oh vandrar, za odvêtek! — Nemilűj trűdov, áldova, Za vszê vrêmenov czvêtek. Csíni dobro, dokecs 'zivés, Naj i te, gda vöpreminés, Pri osztanki zahválni Naides szpômenek sztálni.

2. Idi, boj tálnik szkrblívi Pri obcsinszki nász-tavaj, Ino pomagács paszcslívi Pri blá'zensztva ná-pravaj, Steri vrêdnosztí lêt tekáj, I vrêmenov szrd i be'záj Nigdar dolinezbríse, Ni vihér táneszpíse.

3. Nepravi: *ka máram za tô, Ka zacsinya vnôgi szvêt, Naj li meni prav dobro bô V-tekáji tak mali lêt: Szkrbi sze vszáki za szébe, I za vsze nász ocsa nébe.* — Nê! — oh blôdnik, Jezus tvoj Je nê takse pôti voj!

4. Nyegvo lűbeznívo szrdcze Je vesz szvêt obí-nolo, I, kak nébe toplo szuncze, Vesz 'zítek ob-színolo: On sze je za vesz rod trűdio, I vsze znásati gotov bio, Ka de sztotin odvêtki Szlű'zilo k-szrecse czvêtki.

5. Zgledni sze okôli szébe, I premiszli, kak vnôgi Szo sze trűdíli za tébe I szkrbeli, po Bôgi! — I tí bi li szebé lűbo? — Jaj! — tak bi 'zítek pogűbo: Sztrasen bi bio szmrtni boj I preklét szpômenek tvoj.

6. Kak lehko ti je po trűdi Takse drêvo vszaditi, Pod kêm sze vrêli znoj lűdi Má ednôk otaviti, I v-steroga 'zelnoj szénczi Sze po dnêva vrêcsem szunczi Trűden vandrar razhladí, I v-'zivoti pomladí.

7. Tí bos naime z-vernóv rôkov Toro szemén blá'zensztva, Csi bos vu szrdcze otrokov Tak czepio nágib szvetsztva, Da, vu môdroszti rasztécsi, I v-bo'zem sztráhi hodécsi, Pravo vero zdr'zijo, I blá'zeno zaszpíjo.

8. Oh! — szêjaj tak blagoszlova Szemen za vesz
odvêtek, Nemilûj trûdov, âldova Za kêszni sztotin
czvêtek: Csîni dobro, dokecs 'zivês, Naj i te, gda
vöpreminês, Pri osztanki zahvâlني Naides szpômenek
sztâlني.

Lübêzen domovine.

Nôta: *Verosztûjте, oh krsztseníczi!*

404. **T**e plemeniti dûh ni na rod, Ni na sztan
lûdi neglêda, Na vadlûványe, dom, i národ
Nevr'ze zaman poglêda: Nyegva domovina, Národ, i
rodbina Je vesz szvêt bo'zi; Ár on nè v-preidôcsi,
Nego v-presztajôcsi Vrêdnoszt polo'zi.

2. Ali on sze dönok z-vrêlosztjov K-dômi szvo-
jemi pridrû'zi, Ino z-nevkleknyenov vernosztjov Meszti
onomi rad szlû'zi, Gde je na szvêt rodjen, Hranyen,
vuksen, vodjen V-szvojem detinsztvi, — Gde vsze
dobro v'ziva, I z-'zlâhtov prebiva V-lêpom jedinsztvi.

3. I, csi on gda dúgi csasz more Sz-tûhínov pre-
meniti dom, Ka za trôst szí za nyega zmore Vsze
dike pûn paradi'zom? — Za osztâvlenoga I pozâb-
lenoga Sze on tam stîma, Kakstê szvetla szreca, I
radoszt preveca Szi ga obîma.

4. Szkuza polêva nyemi lîcza Od dôma vkrâidô-
csemi, I neszvêti mîra denîcza Vu tûhîni bodôcsemi:
Vsze nyegvo mislênye, I szrdcza 'zelênye Je — domo-
vina! Ár nyemi je ona Vecsnoga zákona Csîszta vretina.

5. Ka pa, csi na vandranya czîli Nyemi pá on
hîpek zîde, Da v-domovine tihom krîli K-vretini 'ze-
lênya prîde? — Tâlêhne vsza 'zaloszt, I angelszka
radoszt Nyega otâvla: Zdâ sze te vmorjeni, Kak
znôvics sztvorjeni, V-dûhi ponâvla.

6. Lepse czvetê vszâka rô'zicza Nyemi v-domovine

krili, Lepse szpêva vszâka fticsicza Na 'zelênnya
dûgom czîli; Lepse szîja szuncze, I v-ranyeno
szrdcze Nyemi trôst vlêva: Zdâ nyemi radoszti
Szkuzâ, nè 'zaloszti Licza polêva.

7. Z-mîszli pûszti on vsze 'zelênnye Vu krili lûb-
lêni szvoji, I na telke mantre trplênnye Szi odêhne
vu pokoji: Klecsécs hvâli oco Za szkrb i milosco,
I proszi nyega, Naj tû naide sztâlis, Li tû pokopâlis
Prâha szvojega.

8. Oh tí, lûblêna domovina! Tí szi czîl mojga
'zelênnya, Tí trôsta jedîna vretina I v-tû'znoj nôcsi
trplênnya. Vsze, vsze ráj osztâvim, Kak tebé pozâbim,
Dokecs tû vandram; Tebi vszâki hípek Mojo krv,
moj 'zítek Rad na âldov dam.

XII. Rázlocsne násztave.

Solé i nyí vrêdnoszt.

Nôta: *Oh goszpodne, tí, nas veren.*

405. **K**akse szrecse i blá'zensztva náprave Szo,
môdri sól i návuka násztave! — V-nyí
sze szêja za vszê sztotin plemen Najlepsega bla-
goszlova szemén.

2. V-nyí sze pamet i rázum preszvetsáva, Szrdcze
bôgsa, i vola poszvetsáva; Eti vgája vere i szvét-
sztva czvét, Tû sze ká'ze szteza na díke szvét.

3. Tû sze dûh nas vu vszem dobrom ponávla, I
na szvétí kêp bo'zansztva osznávla, Tû sze zdigne
na ono velikoszt, Da obcsüti szvojo plemenitoszt.

4. Tû sze dête 'ze v-szvojoj gingavoszti Ocsîszti
z-grint prirodjene divjoszti, Tû sze sz-taksim kincsom
obdarûje, Steri nyé prêk groba naszledûje.

5. Neszrecsen, kí brez' návuka môdroszti Goriraszté vu gingavoj mladoszti, I neszprávla, kak vandraszkrblívi, Dúsi 'ze tũ kincsov neszprhlívi!

6. Jaj nyemi — jaj! — ár vu vtepenom kêpi Vandra k-grobi szvojemi on, kak szlèpi, I, kak lo'zka vèka, vu vszem 'zítki Rodio bode szád gníli i brítki.

7. Zlehka szpádne on na porob blòdnikom, Zapelávczom, I odũrnim bláznikom, Tak da Bôga ino vero odá, I hũdim dũhom sze na szlũ'zbo dá.

8. Bôg! tí nasz vesi na tũ prav kebzũvati, I nasztave sũl nasi tak nũczati, Da sze po nyi naj môdroszti narája, Jákoszt czveté, i blá'zensztvo vgája.

9. Osznávľaj v-nyí roditelov mladike, Kak v-ogradi 'zítka lèpe czepike: V-nyí naj vrèdne osztanke nihájo, Geto odtécs vövandrati májo.

10. Po nyi vgájaj ednòk práve vere czvèt, Vu nyi naj má angele míra tvoj szvèt; Nyí pèlda vsze bũdi na pòt szvetsztva, I tak pelaj k-vretini bla'zensztva.

Mestria i tr'ztvo.

Na lasztivno nòto.

406. **O**^h vekivecsne miloscse Nevszũhsena vretina. Bôg! sz-tébe, kak rosza, sztácse Vszè dobròt prvotina: Velikoszt zemlé národov, I czvèt vszè sztotin porodov, Je delo ròke tvoje.

2. Tí nasztávas tiváristva Med zhodom i záhodom, Na zvršávanye poistva, I na díko národom, Grũntas rázlocsna králevsztva, Kak mocsen szteber blá'zensztva, Míra, i pobo'znoszti.

3. Po tebi czveté modría, Kak szteza popolnoszti, Czveté návuk, i mestria, kak skér zadovolnoszti; Tí osznávľas szvèt zu znányi, Naj vu szrecsi i pozványi Vídi naprèidènye.

4. Tí kázes rázlocsne potí Cslovecsoj paszeslívoszti, Odpéras nyi temne ocsi Na sztezi szkrblivoszti, Pelas nyé v-dalke dr'zéle, I vcsís je, kak z-czvêtja vcséle, Blagoszlov tvoj vküprati.

5. Tí szi zravnao, naj po vodi Ládje tz'zczov te-sejó, I rázlocsnomi porodi Kincse tühin neszéjo: Od národa, do národa, I od zhoda, do záhoda Vötecsé blagoszlov tvoj.

6. Tí dás, tí delaveczom vrêlim Szrecsno naprê-idénye, Da szi sz-trüdoz szádóm zrélim Otávijo 'zelê-nye; Tí i po nyi znojnom trüdi Vrsis czvêtek sztáve lüdi: Tí szi punoszt vszé dobrôt.

7. Velki Bôg! mí tvojo szkrbnoszt Zahvâlno vad-lüjemo, I môdroszti tvoje szkrovnoszt V-nyé díki esüdüjemo. — Oh! — odpri 'zitka vretino, Naj na naso domovino Tecsé vesz blagoszlov tvoj.

8. Düh tvoj büdi na szkrblivoszt Vsze v-nyé krili 'zivôcse, I koronüj nyi paszeslivoszt, I vnôge trüde vrôcse. Verosztüj med vszêm odvêtkom Nad blagosz-lovlenim czvêtkom Vcsenyá, mestrie, tr'ztva.

9. Daj, da vezalo jedinsztva Lepô czveté med nami, Náklonoszt pa protivinsztva Veszne z-szvojmi delami: Mir, pravicza, 'zitka szvetsztvo, Kak pôt ná právo blázensztvo, Bojdi vszê, vszê nász díka.

Nôta: *Szrdcza mega brithkoszti.*

407. **O**^h ocsa milosztivni, Hranitel dobrotivni! K-tebi pozdignemo glász, Poszlühni z-miloszti nász.

2. Kak szuncze szegrêva szvêt, I szlû'zi vszêm na poszvêt; Tak i tí vtálaj düsi, Ka k-nyé blá'zen-sztvi szlîsi.

3. Tí daj, oh veren pasztér, Vszêm tvoj blagoszlov, i mir, I pomágaj nam, práhi 'Ziveti v-tvojem sztráhi.

4. Áldűj vsze poglavníke, I verne redovníke, Mestřino trgavcze, I vsze vrèle delavcze.

5. Blagoszlovi goricze, Ograde, i trávicze, Márhodrevje, i polé, Vretine, ino dolé.

6. Vari nasz od szűhocse, Ognya povôdni, tocsé, Gláde, bojne, i küge, I kaksté drűge brige.

7. Vlê punoszt tvoji dobrôt, — Vlê jo vö na naszpôt; Daj nam vu vszem obilnoszt, I vrêmena veszêlnoszt.

8. Naj návuk, i modřia, Tr'ztvo, ino mestřia. Czveté po vszoi obcsini Vu nasoi domovini.

9. Na zmo'zno tvojo ramo 'Zítek nas zavűpamo. Tí vekvecsna miloscsa, Csíni z-nami, kak ocsa.

10. I, gda k-nam zide tvoj glász, Naj odtécz pozovés nász, Daj nam na krátki 'zítek V-nébi vecsniprebítek.

Polodelszto.

Nôta: *Nas dráři ocsa vřetina môdroszti!*

408. **T**í, vszega zmo'zni i môder ravnitel, Szípolodelczov sztána nasztavitel; Po tehsztoji on po czêlom szvêti Vu szvojem czvêti.

2. Tí nyega vodis v-pozványi nyegovom, I koronűjes sz-tvojim blagoszlovom, Podelis nyemi k-delitvojo pomôcs, I potrêbno môcs.

3. Kakse szrecse grád je za szvêt ete sztan, Csídnévov szvoji netrositi tá zaman, Nego z-vernosztjovnoszi szvoje bremen, I nűcza vrêmen!

4. Po nyem sztojíjo vszi ti drűgi sztáni, Ké zvrêlim znojom 'zivi on, i bráni — Sztan poglavníka, vojnikov, modřie, Tr'ztva, mestřie.

5. On gáji czvêtek veliki národov, Vřsi bogát-sztvo i môcs vszê porodov, I szêja díke i blá'zensztvaszemen, Za készno plemen.

6. On sznâ'zi zemlo, csíní jo rodnêso, Csíní nyê

szta'vo vu vszem vugodnêso, I povno'záva 'zítek, mír,
i radoszt, Ménsa pa 'zaloszt.

7. On szpráva na kúp tvoje lêpe dári, Na 'zivis
i veszélje vszákøj sztvári: I tak je vu vszem szteza
blagoszlova, Szteza nyegova.

8. Ti ga tak vodi v-pozványi nyegovom, I koro-
náj ga sz-tvojim blagoszlovom; Podêli nyemi k-deli
tvojo pomôcs, Radoszt, ino môcs.

9. Zdigni ga sz-práha, i koronáj z-díkov, Pred
ocsmí nyegvi blôdni protivnikov, Nyega nevrêdno
zametávajôcsi, I spotajôcsi.

10. Vsze pa, kí nyega prav szôditi znájo, I k-
nyemi v szrdczi csísztí nágib májo, Vesi nyega velko
vrêdnoszt prestímati, I postüvati.

11. Vszi, kí sze prav bojijo tebé, szodecza Vszi
sze naj k-nyemi pridrűzijo z-szrdcza, I 'z-nyim v-
jedinsztva závezki veszéli Idejo k-czili.

12. Tak de on za szvét blázensztva vretina, I
ocsa, tvoji dobrôt prvotina De tekla na pôt vszê,
vszê sztánov lűdi, Po nyega trűdi.

XIII. Razloczna pripetja.

Szreca i prémocnoszt.

Nôta: Zdr'zi, cslovek, v-szrdczi mirovnoszt.

409. **B**lagoszlov, steroga jasz v'zivam, Od tébe
szta'cse, ocsa moj, I tô, kâ v-radosztí pre-
bivam, Zahválno szpoznam za dár tvoj. Vecs, vecs
mi dás, kak znam prosziti: Daj mi tô szreco preno-
sziti Sz-poníznim szrdczom.

2. Csi szem od vnôgi prémocsnêsi, Nedaj sze mi
zgizdávati; 1, si szem od nyi v-komprednyêsi, Kak

bi sze szmeo zvisávati? — Ocsa, od tébe viszim vu vszem; Obcsütim nevrêden szluga szem, Pri vszôj velkoszti.

3. Vesi me szam z-blágom tak 'ziveti, Da 'z-nyim dûse nezaprâvlam, I nyega czil pred ocsmí meti, Da sze vu dobrom ponâvlam: Tvoj dâr je, ocsa, vsze, sz-kêm ládam, I od vszega trden racsún dam, Na dén pravicze.

4. Daj sze mi za tvoje králevszstvo Predevszêm vrêlo szkrbeti, I bole, kak zemlé blá'zensztvo, Nebeszke kincse 'zeleti. Na tébe sze mi daj szloniti, I nè v-márnoszt szvetszko vtoniti; Ár preide, kak czvét.

5. Znam, kê, csi sze tû, pri v'zívanyi Ti máni, z-dûse nezâbim, Tak szi po nyí môdrom nûczanyi Nepreidôcse kincse szprâvim: Ár kí tû szêja v-po-bo'znoszt, On tam 'zeti má v-obilnoszti Nájem pravicze.

Nôta: *Oh vekivecsne miloscse* —

410. Tí, kí z-dârmi szmilenosztí Vsze sztvári na-deljâvas, Tí i nász vu obilnoszti 'Z-nyimi razveszeljâvas: Ocsa, tí na vsze tak szkrb más, Da brezi trôsta nenihás Pobo'zne deczé tvoje.

2. Czil tvoje dobrotivnoszti Je, nász v-szvetsztvi vrsiti, Voditi vu poníznoszt, I na radoszt bûditi; Da mo v-csészti gedrnêsi, I od dna do dna vrednêsi Dârov miloscse tvoje.

3. Mí te tak v-szrdcza vrêloszti Dícsimo za tô vernoszt, V-steroj nam vise vrêdnoszt Tál dáva tvoja szkrbnoszt: Boj ti prijéten té âldov, I vlê na nász tvoj blagoszlov, Ocsa, i potomtoga.

Nevola i szirmastvo.

Nôta: *Kak velka je bo'za szmilenoszt!*

411. **N**emorjűj, cslovek, prôti Bôgi V-szirmastvi ino nevôli; Ár i ono má haszek vnôgi, Csi sze podás bo'zoy vôli. Vzemi zahválno, ka ti Bôg dá; Noszi kri'z tvoj v-mirovnoszt, On ti nyega zlehkôtiti zná Z-dêsznov szmilene zmo'znoszt.

2. Bôg je zdenecz szirmastva brige, I kri'z tvoj je dár lűbézni. Od nyega más zdrave kotrige, I vrásztvo v-kaksté bolezn, Od nyega môcs, prűliesno, vrêmen, Ino blá'zensztva skér právo; Da tak lehko prenoszis bremen, I pobôgsas tvojjo sztávo.

3. Csi sze drűgim vecs, kak tebi, dá Z-nesztálni dobrôt zemelszki: Nemorjűj; Ár i tű zrok szvoj má Môder ocsa tvoj nebeszki. Dá i tebi, ka potrebűjes K-sztáni i mĩri tvojemi: Nezahválen! ka tak morjűjes, Csi sze v-kom vecs dá bli'znyemi?

4. Vôscesi díko tim zmo'znim szvêta; Ár i tá má szvoje bremen, I lêhne, kak lepota czvêta, Trpêcsega krátka vrêmen. — Iszcsi velkoszt lêpoga szrdcza: Ona ti szprávi tű vrêdnoszt, Tam miloszt praviensnoga szodecza, I blá'zensztva puno vecsnoszt.

5. Csi sze vnôgi sztan zvôna bliszesi, Nedaj sze po nyem vkaniti; Nê je vsze zláto, ka sze lesesi, I dűso zná oraniti: Szmrtén mecs je szreca ti zmo'zni Vszêm, kí szo nyé gnűszni robi; Ali kins szirmákov pobo'zni, Je gvűsen ôrok i v-grobi.

6. Oh tí, kí szmilenoszt dári Z-rázlocsnim tálom vűdelis, I vsze tvoje 'zivôcse sztvári Z-miloscsov trojov veszelis, Ocsa! daj sze mi z-sorsom mojim Vu vszem prav zadovoliti, I z-ocsinszkim ravnyem tvojim Szrdcze v-szirmastvi tolit.

Nôta: *Jezusa neodpüsztim.*

412. V-dobroj i hüdoj sztávi Sze na tébe szlonim. Bôg moj, Kí szi mi ocsa právi, Csi szem jasz pokoren szin tvoj: Znam, kâ na méne szkrb más. I meni vsze dobro dás.

2. I moje szirmastvo je Dár ocsinske lübéznoszti: Vzemem je z-rôke tvoje Vu detinszkoy poníznoszti: Ár de mi nyega bremen Vecsne lehkôte szemem.

3. Naj szi tú'znoszt na tú'znoszt Rani szlabo moje szrdce; Csi me szná'zi nedü'znoszt, Szvéti mi vüpanya szuncze, Kâ po hipka 'zaloszti Prídem k-vecsnoj radoszti.

4. Dolivzemes, doli tam Tí z-méne kri'z vnôgi nevôl, Gda za szebom tániham Eti szkúz i te'zkôcs pün dôl, I vu zadovolnoszti Bom 'zivo v-popolnoszti.

5. Tam ocsiveszno szpoznam, Eti szkrovne, poti tvoje, I z-szrdcza ti hválo dam, Bôg, za szíromastvo moje, V-kom mi je tvoja môdroszt Szprávlala vecsno radoszt.

Zdrávje.

Nôta: *Verosztüjete, oh krsztseniczi!*

413. Najdragsi dar, i kincs zemelszki Je dobro zdrávje cslovéka: Kí má té blagoszlov nebeszki, Szreccsen je od vek do veka. — Kak szreccsen szem i jasz, Kâ tak poreden csasz V'zívam té dár tvoj! — Záto te za nyega Zdâ z szrdcza vrôcsega Dícsim, ocsa moj.

2. Zdr'zi mi té kincs, ocsa mili, Nadale od pogübeli, Naj morem szlü'ziti veszéli Tebi, 'zítka zdr'ziteli. Vu mertücslívoszti, Nê vu hotlívoszti Mi daj vandratí, I tak zdrávje moje, Pôleg vôle tvoje, Szkrbno varvati.

3. Vesi me v-kaksté szrdcza tú'znosztí Zdr'zati tího mirovnoszt, Ino, pôleg moje dd'znosztí, Naszledüvati redovnoszt: Tak bom v-kotrigaj zdrav, I vsze

de mi slo prav V-mojem pozványi; Verem bom szam szebi, I prijéten tebi, V rêcsi i djányi.

4. Oh! — vcsi me tebi poszvetiti Lépi dár zdrávja mojega, I 'z-nyim bratom mojim haszniti, Pôleg velénya tvojega. Zdravo moje têlo Naj bô k-deli vrêlo, I dûh v-nyem csishti: Tak bom jasz veszéli Sô k-mojemi czili V-pozványa cséshti.

Nôta: *V-tebi sze vûpam, oh Bôg, vu vszem.*

414. **D**ícsim te, mili zdr'izitel moj, Zanj véksi blagoszlov tvoj, — Za zdrávje moji kotrig, Po sterom tí Moje poti Mentûjes vnôgi te'zki bríg.

2. Sz-kelkim szrecsnêsi szem od oni, Kí szo vu kotrigaj rôni, I nemajo vûpanya, Kâ bi sze nyim, Tak ranyenim; Preszvêto gda trák vtisanya!

3. Jasz szem vdrav, friski, i veszéli Vu lûbleni moji krili, I, v-szênczi rame tvoje, Szlû'zim tebi, Bratom, szebi, I angel szem hi'ze moje.

4. Oh ocsa! zdr'zi mi té kincs moj, I tak drági blagoszlov tvoj, Od vszâke pogûbeli, Naj morem 'z-nyim Mojim bli'znyim Szlû'ziti, v-rêcsi i v-deli.

5. Vcsi me vu szrdeza mirovnoszti, Mertûki i redovnoszti Sztezo 'zítka vandrat, Da v-csisztôcsi I prosztôcsi Znam zdrávje moje varvati.

6. Tak nyé tebi scsém poszvetiti, I tebé v-szvetzsvi csesztiti, Za mîlo vernoszt tvojo; Dokecs ednôk Tébi, moj Bôg, Táporocsím dûso mojo.

Beteg.

Nôta: *Krisztus velé: hodge k-meni.*

415. **C**slovek! csi szi szrecsen i zdrav, I delo ti tecsé poprav, Kak lehko sze tí szprevês! — Kak csesztô zbantûjes Bôga, I za nyegva csûda vnôga Nyega dícsiti nevês!

2. Zato te on trdno kára, Nescsejôcs ti dûsi kvára, Po betegá 'zúkoszti, Naj sze nyega vcsís bojati, I nevolne znás trôstati, V-bolezni i tú'znoszti.

3. Tak je! — gda nasz te'zí briga, I, ocsa, tvoja kastiga; Te sze csedniti vcsímo, Te sze sz-tébe szpomenémo, Bin nas objôkati scsémo, I za pomôcs kricsímo.

4. Oh bo'ze! csi jasz gda eti Te'zki beteg mam trpeti; Tí mi nedaj vczagati: Obé'zi mi rane moje, I daj mi miloscse tvoje Trôst z-vüpanyem csakati.

5. Tí me vcsi, oh vísna zmo'znoszt, Na sztálno 'zítka pobo'znoszt, Naj sze tak varvati znam, Da po nemertücslívoszti, Ali gnüsznoj hotlívoszti Na beteg zroka nedam.

6. Csi je pa mojga betegá Bin nad menom; daj mi nyega Z-szrdza ob'zalüvati, Da sze, csi ozdraviti mam, Vszê pogübelni bínov znam Szpametno ogíbatí.

7. V-tebi polo'zim vüpanye, K-tebi kricsím za vtisanye, Pri tebi íszcsem pomôcs; Tí, vretina vsze lübézni, Mi, znam, vtisas ran bolezní, I ponôvis mojo môcs.

8. Csi me z-szvêta scsés pozvati; I v-tom sze mi daj podati Gdagodi vóli tvojoj: Rad ti nazâdam moj 'zítek, Li tí daj díke prebítek Prêk groba dûsi mojoj.

9. Ali, csi ozdraviti mam, Daj, da sze csesztô szpominam, Kak krátka je moja pôť; Da tam íszcsem domovino, Gde mi tí míra, vretino Szam odprês, 'zítka goszpôd!

Nôta: *Oh Bôg, oh mili Bôg!*

416. **D**obro znam, ocsa moj, Kâ mi vcs nevôl nedás, Kak znásati morem; Ár môcs mojo dobro znás: Nede me mantrála Brez' koncza bolezen; Ár jô z-méne vzéti Má tvoja lübézen.

2. Tí vídis, ka za pôť Mi je szrdcze lübito, I znás, kak je ono Blodécs grêhi szlû'zilo; Zdâ je tak v-be-

tegi Tebé iszkati vesís, I z-gnűszne szteze zla Na pôt szvetsztva bűdís.

3. Pravicsno mi mēris Britki pehár 'zúkoszti; Ali, da dobro znás Velkòszt moje szlaboszti, Pomilűj me, ocsa, Vzemi z-méne kri'z moj, I vlē vu boleznno Szrd-cze moje tròst tvoj.

4. Ah! — vesz szem obvzėti Z-mantrami boleznoszti; Nenaidem pokoja, Gecsécs v-nemiro vnoszti; Nòcs i dén zdühávam Vu velkoj te'zkòcsi: Goszpodne, szmilűj sze! — Híti mi k-pomòcsi!

5. Kak sze tebi vídi, Scsukaj szlugo grèsnoga; Áli neosztavi Me v-mantre vtonyenoga. Tí, kí szi do-técz bio Moj veren varivács, Tí mi bojdi i zdâ Ran moji mili vrács.

Ozdravlenye.

Nôta: *Sto bi te nehválo* —

417. **K**ak te mam hváliti, ocsa vecsne szmilenoszti, Kí szi mi 'zítek moj zdr'zao od pogűbelnoszti! — Gda mi je niksa cslovecsa mòcs Nē mogla vecs bidti na pomòcs, Tí szi mi zbriszao vsze szkuze z-òcs.

2. Telo mi je 'ze szmrt obvzēla z-boleznosztami, I lűblēni szo me priprávlali k-nyē z-szkuzami, Ali, pri vszoy mojoj, te'zkòcsi, Szem nē vezagao v-nyē groznoj nòcsi: Ár szi mi tí szam bio nazòcsi.

3. Nē me je vkanilo v-tebi vr'zeno vűpanye; Ár szem naisao, ocsa, pri tebi jaja vtisanye: Vő szi vtégno tí dēszo tvojo, Vszéo szi me pod obranbo szvojo, I odrihno szi mi szmrt mojo.

4. Po tebi osztávím jasz 'ze betegá posztelo, I veszéli bom sô na pozványa mojga delo. Mòcs obcsűtim po telkoj brigi, — Nôvo mòcs vu vszákoj kotrigi, I miloszt tvojo po kastigi.

5. Radoszt oblēva pá lícza vszē lűblēni moji, Kí

szo v-mantri mojoj plavali v-britki szkúz znoji: Nyim, nyim na szrecso szem zdr'záni, Z-dôla szmrtni nazâ-pozváni, I nyí nárocsam nazâdáni.

6. 'Z-nyimi vréd klecsím tak dnesz pred tebom eti v-práhi, Tebé zvisávajôcs vu nemrtelnosztí tráhi. Prími dobrovolno áldov moj: Eti i nadale z-menom boj, I ednôk me pelaj na mír tvoj.

Potüvanye.

Nôta: *Z-szrdcza 'zelêm, ka právím.*

418. Sz-tebom, oh sorsa goszpôd, Zacsнем potüvanye: Vcsíni szrecsno mojo pôt, I vsze setüvanye. Li tvoja môdroszt szama Opôti blôdnika, I vszamogôcsa rama Obráni pôtnika.

2. Z-'zítkom mojim tí ládas: Tomi sze radüjem; Hüdi sors moj obládas, Naj sze ga mentüjem. Csi szem v-miloscsi tvojoj, Ka sze mam bojati? — Tí mi scsés k-pôti mojoj Mír, i szrecso dati.

3. Tebi porácsam 'zítek, I 'z-nyim vsze, vsze, ka mam. Naprávlaj vszáki hípek Sztezo mojim nogam: Vzemi me pod perôti Tvoje, ocsa mili, I po ednákoj pôti Me pripelaj k-czili.

4. Tí i lübléne moje Zdr'zi z-szmilenosztí, I vari nyé, kak tvoje, Od pogübelnosztí; Pripelaj mené szrecsno Nazâ v-nyí nárocsa, Da szkrbnoszt tvojo vecsno Dicsimo vszi, ocsa.

5. Oh! — vcsi me kebzüvati, Kâ je pôt 'zítek moj, Da tak znam potüvati, Kak môder vandrar tvoj; — Po ravni, klücski sztezaj V-tvojem bo'zem sztráhi, Po radosztí i szkuzaj, Pri vüpanya tráhi.

6. Pred ocsmí mi daj metí Vszigdar vísni czil moj, I tá pridti 'zeleti, Gde szrdcze má kincs szvoj; Da sze mi dûsa ogne Szmrtni protivníkov, I, gda sze mi dén nagne, Be'záj szkoncsam z-díkov.

Nôta: *Dober je nas Bôg, porazmite.*

419. **H**válen bojdi, Bôg, moj branitel! Kâ szi me szrečno pripelao k-dômi. Tí szi mi dao, mili voditel, Blagoszlov tvoj k-goridjányi mojmi: Szrečsen szem vu mojem dugoványi; Ár szi me tí vodo vu pozványi.

2. Zdâ sze 'ze z-mojmi lüblénimi Pri sztálishi mojem pá radüjem, I tebi, zdr'zitel moj, 'z-nyim i Vu jedinsztvi áldov moj áldüjem: Dícsim te, kâ szi me v-nyí nárocsa Pá nazâpripelao, mili ocsa!

3. Pripelaj nasz tak vküp ednôk tam, Na be'zája zemelszkoga czíli, I podêli mira sztánek nam V-ti-váristvi dús veke veszéli, Gde nasz ni sors, ni mrák szmrtne nôcsi, Niti márna szkrb vecs nerazlôcsi.

XIV. Rázlocsní obcsinszki vdárczi i nyí odvrnénýe.

Nerodnoszt zemlé.

Nôta: *'Zivém jasz tak velí tvoj Bôg.*

420. **N**árodje, sztvári, dr'zéle, Kak porob már-nosztí zéle, Bôg, na glász tvoj v-práh szpádnejo, I z-niceseszou posztánejo; Ali edna rêcs tvoja pá Vsza na 'zítek pozvati zná.

2. Tí szi vu szkoncsanyi szvétí, I v-djányi z-díkov obvzétí: Radoszt, ali britko 'zaloszt Oszôdi nám tvoja môdroszt; Pôt tvoja je nezbrodjena, I szôdba nenaszledjena.

3. Isztina, v-trdno kastigo, I szrdcza veliko brigo Naime bláznik hotécs be'zí, Kí vu rú'zni grêhi le'zí; Ali obcsinszki bícs tú'zen Obcsüti i te nedú'zen.

4. 'Zítka nasega vesz be'záj Je li negvüsnosztí tekáj: Ali trôsta nasz, oh ocsa, Tvoja zmo'znoszt i

miloscsa, Kí nam vsza dobra znás dati, I nász v-nevôli zdr'zati.

5. Tí szí vretina vszè dobrôt, I potrèbesina nász szirôt Ti je prvle znána bila, Kak bi ona nász te'zila: Znáni, znáni ti je i zdaj Lűdsztva tvojega placs i jaj.

6. Kaksi kri'z nad nami le'zi, Gda nasz telko nevôl te'zi Vu tak sztrasnoj szűkesíni, V-steroj, kak v-kmicsnoj pűsztíni, Brez' trôsta, dvojécs sztojimo, I k-tebi placso kricsímo!

7. Ocsa, szmilűj sze nad nami Tvojimi szírotíciami! — Odvrni, míli zdr'zitel, Od nász tak gvűsno pogűbel, I daj zíditi míra szunczi Vu vszákóm boleznom szrdczi.

8. Mí, isztina, vadlűjemo, Kà te vnêmar bantűjemo, I nevrêdni szmo pomôcsi Tvoje, szodecz vszaznajôcsi; Ali tí, Bôg dobrotiven, Boj nam i zdà milosztiven.

9. Grêhe nase nam odpűszti, I szrdcze z dűhom ocsiszi, Da tebé v-szvetsztvi csesztímo, I dűso sz-têm veszelímo, Kà, csi szmo v-hodbi nedű'zni, Nemo porob vdárczov tú'zni.

10. Vszi, kí zmed nami szkuzíjo, Vszi sze naj razveszelíjo: Szrdcza ti szrecsni k-nyim nagni, I na szmilenoszt nadigni. Vszè oranyeni vrács tí boj, I vzemi 'z-nyí trden bics tvoj.

'Zírovnoszt zemlé.

Nôta: *Oh szladki Jezus! kí szí —*

421. Gdegodi cslovek na zemli prebíva, Bôg, tvoj blagoszlov on veszelécs v'zíva: Li sz-tvoje rôke vdábla vsze sztvorjênye Mír i 'zivlênye.

2. Tí roszo pűsztís, naj zemla bô rája, Da vu nyé kríli têm obilnê vgája Szilje, tráva, szád, czvétje, — nam k-zivlênyi, I k-ponovlênyi.

3. Od tébe má lűg fűicze, i zviríno, Vodé pa ribe,

ino goré vîno; Tí, naj obrodí vövr'zeno szemén, Dás dobro vrêmen.

4. Tí plodis lüdém potrêbno 'zivîno, I napunyâvas 'z-nyôv zemlé sűrîno, I, naj nam bode pri deli na pomôcs, Obarjes nyé môcs.

5. Tvojoj dobrêti sze vsza veszelijo, I tebé za nyô zahválno csesztijo; Naime szin práha, kí te prav szpoznáva, Tebé zvisáva.

6. Obranba tvoje rame vszamogôcse Nasz je varvala od vszâke te'zkôcse. — Nezrecsena je, oh vîsesna szkrbnoszt, K-nam tvoja vernoszt!

7. I geto nasz 'ze tû tak blagoszlâvlas, I radoszt szrdeza nasega ponâvlas; Kaksi má bidti tál nas v-tvojoj diki Tam v-vecsnom 'zítki!

8. Vzemi tak od nász âldov szrdez zahválni; Vzemi ga od vszê, kí szo tebi sztálni, I vlêvaj potom vö na vsze szirôte Tvoje dobrôte.

Jalova 'zétva.

Nôta: *Hvâlm jasz lêpo tebé.*

422. Szirmâkov veszelitel, 'Zítek vszega szvétâ, Kí, kak môder ravnitel, V-rôki más i lêta, Ocsa! szlisaj nas glász, Gda k-tebi zdühâvamo, I tebé zâvamo: Razvészeli vsze nász.

2. Daj nam vu prîsesztnosztî Obilnêsa lêta, I v-zemlé 'zirownosztî Bôgsaj sztâvo szvétâ. Tí, kí vsze 'zivôcse Szam znâs zâdovoliti, Híti i zdâ vtoliti V-glâdi czagajôcse.

3. Dotêcz je národ tvoj 'zeo Nyív lêpi blagoszlov; Ali zdâ szi tí prêvzeo Nyemi 'zívîs nyegov: Z-szku-zami sztojîmo Na pôl nasi pûsztîni, I v-velkoj szû-kesîni Czagajôcs dvojîmo.

4. Neznâmo, ka nasz csâka V-temnoj prîsesztno-

sztí; Sztrási nasz võrn vszáka Z-grozov negvüsnosztí: Kak zadovolimo Tak vnôge potrebôcse, I szrdcz 'zelêne vrôcse Sz-kak tálom vtolimo?

5. Ocsa! csi szmo hüdoga 'Zítka pôť lübili, I tak szí bicsa toga Vdárecz priszlű'zili; Daj nam previditi Velkoszt nase blôdnosztí, I tebi v-bojaznosztí Vsze dní poszvetiti.

6. Tí, kí nasz v-szkuzaj vídis, I vsza v-oblásztí más, Noszi szkrb na nas 'zívis, Kak szam najbole znás: Razvészeli nasz pá Z-dármi dobrotivnosztí, Naj ti vu poníznosztí Vsza zemla hválo dá.

7. Obari naso szvétvo Od vsze pogübeli, Naj dá obilno 'zétvo Ednôk nyê szád zrêli: Vla'zi zemlé krílo, I vlê v-nyô blagoszlov tvoj, Da vsze lüdsztvo 'zívis szvoj Vdábľa 'z-nyé veszélo.

8. Odpri tvoje dobrôte Bogato vretino, I daj za vsze szirôte Obilno letino; Da vu veszélnosztí Dáre tvoje v'zívamo, I tebé zvisávamo V-szrdcza zahválnosztí.

Obilna 'zétva.

Nôta: *Oh 'zítka ino szmrťi goszpôd.*

423. **P**riháajmo z-szrdcza áldovom K-'zétve goszpôdi veszéli, Kí nam z-obilnim blagoszlovom Navküp i môcs dáva k-deli: Szpêvajmo nyemi v-radosztí, Za telka csüda milosztí.

2. Boj ti prijéten ete áldov, Oh ocsa dobrotivnosztí! Da sze po vzétji tvoji dárov Krepímo vu po-bo'znosztí, Vsze dní tebi poszvetímo, I tebé v-szvet-sztvi csesztímo.

3. Odpri tí i zdâ roké tvoje, I vlê na nász blagoszlov tvoj, Naj szkoncsa vszáki delo szvoje, I vküppoberé 'zívis szvoj: Vari vsze od pogübeli, Kí do polá nasa 'zeli.

4. Zdr'zi nyé pri zdrávji i môcsi, I daj nyim vugodno vrêmen, Naj vu szili, ali mokrôcsi Neveszne to

zrêlo szemen: Nepûszti na porob kvára Szmlenoszti tvoje dára.

5. Tí nasz vcsi trêzno i zahválno Z-dármi tvojimi živeti, I daj nam szrdce v-dobrom sztálno, I nevtepeno vêszt meti; Da po v'zývanyi ti mární Nebodemo v-dûsni kvárni.

6. Neprekráti nam, oh miloscsa, I nadale tvoji dobrôt; Bojdi i potom szkrben ocsa lno hranitel vszê szirôt: Odvrni vsze vdárce bûde, I koronûj nase trûde.

7. Z-szmlenoszti nasz hránis tí, Bôg: Bojdmó tak i mí szmleni; Vêszelmo vsze z-dármi tvoji rôk, Ki szo v-szirmastvo vtopleni; Ár csi vbôgim podelímo, Tebé, ocsó prav csesztímo.

8. Daj nam i tô pred ocsmí meti, Kâ, csi tú verno szêjamo, Ednôk vu obilnoszti 'zeti Száda trûdov nehényamo, — Tam, gde nájem csáka verne, Jaj pa vsze tebi odûrne.

9. Blûzi nam je vszêm híp on velki, V-kom szmrt i nász podrêti má, I tam sze nam po trûdi telki Priszlû'zeni lon nas vödá. — Oh! — naj bô veszéli híp on, I lêpi 'zülov nasi lon.

Nôta: *Sztani me szrdce gori.*

424. **H**odmo, i dícsmo Bôga, Koga dobrôtavnôga Sze nam v-'zétvi szka'zûje, Stero nam pá darûje.

2. Ovo, nyegov blagoszlov, — Pól nasi lêpi áldov, Nam 'zívis podeljáva, I nász razveszeljáva.

3. Oh! — zvisávajmo nyega, Kâ je polá nasega Szád od skode mentüvao, I trûd nas koronüvao.

4. Glászmo tô dobrotívnoszt, Stera naso paszcslívoszt Z-veszeljem koronûje, I z-szádom obdarûje.

5. Zdâ, gda té szád berémo, I v-'zétvi tál jemlémo, Szpêvajmo sztvoriteli, Kak 'zétve dariteli.

Brátva.

Nôta: *Szvetlo szuncze je 'ze zaislo.*

425. I trsza nárasz nam dáva Ocsa szmilenosztí, Sz-
kêm szrdcze razveszeljáva V-dnévi dreszel-
nosztí.

2. Nehênya tak v-nikom z-nami Bôg dobrocsinítí,
Nítí z-'zítka radosztami Nász na jákoszt vesítí.

3. Kak velke dobrotívnosztí Zálog je i té dár,
Csi sze po obloszühnosztí Neoszkrúni nigdár!

4. Po nyem sze szrdcze zbüdjáva Na velko ho-
tênye, I z-vühkosztí nadigáva Na szrdcsno csinênye.

5. On nam ponôvi têla môcs Po ôpravicz trüdi,
I raz'zené dvojnosztí nôcs Vu pripetjáj hüdi.

6. Po nyem sze szrdcza pobo'zna Mocsnó vküp-
szklenejo, Protivna pa i nezlo'zna Na krotkoszt genejo.

7. Oh blá'zeni vandrar, kí 'z-nyim Môdro 'zivetí
zná, I po netrêznosztí blí'znyim Nigdar szpáke nedá!

8. Ali jaj tomi, kí té dár Lakovno zaprávla! —
On szam szebi, i drügem kvár, I pogübel szprávla.

9. On szí 'zítek szvoj prekráti, Szpádne v-grêsnó
rú'znoszt, Dúso, têlo vnêmar zbláti, I vtepé nedú'znoszt.

10. On po'zré hi'ze szvoje czvét, I 'zívís ti szvoji,
Odtühi od szébe vesz szvét, I veszne v-zla gnoji.

11. No tak v-'zívajte v-radosztí, Mrtelni! trsza dár;
Ali 'z-nyim právde môdrosztí Nezbantüjte nigdár.

12. Kak za veliki blagoszlov Bo'ze szmilenosztí,
Áldüjte za nyega áldov Dú'zne zahválnosztí.

Szühocsa.

Nôta: *Gda ma szkrádnya vöra príde.*

426. Oh szvétí i pravicsen Bôg! Mí, kí v-grêhi
plavamo, Sze tak vrédno od tvoji ròk Sz-
trdnim bicsom scsukamo, Da nam szêhne szilje, tráva,
I pogible czêla sztáva, Vu velikoj szühocsi.

2. Ali pomilűj, oh bo'ze, Nász, lűdsztvo tvoje szű'zno, Naj nezdűhávamo du'ze Zaman k-tebi tak tű'zno. Oszlabi 'zgajűcse tráke, Szpravi vkűp tihe oblűke, I daj 'zirovno vlagó.

3. Csini, kak szí nam oblűbo, Kű poszlűhnes národ tvoj, Csi de tebé sztűlno lűbo, I pobűgsa 'zítek szvoj. Ocsa, mí v-pokűre práhi Hítimo k-tebi vu sztrűhi: Szlisaj, milűj, trűstaj nasz.

4. Vtisaj veliko vrocűno, Stera czűlo dr'zűlo 'Zgű, nyű lűpo krajűno Szprűvla na sztűvo zűlo: Szkűj v-meglű gorűcse szuncze, I odkűj de'zd'zevne zdencze, Naj nyű 'zír otűvi szvűt.

5. Nega zvűn tűbe nikoga, Kű bi nam tű zmocsti znao, I li kaplo 'zirovnoga De'zd'za pűsztiti mogao: Li tí, kí lűdas z-oblűkmi, I z-szuncza vrűcsimi trűkmi, Vsza szam otűviti znűs.

6. Oh! — otűvi vsza 'zivűcsa Po vszój zemlű kra-jűni; Vlű 'zítek v-pogűbajűcsa Vu velikoj vrocűni: Tű, kí vszű czaganye vídis, Zdr'zi nyű 'zítek i 'zűvis Od szlűdnűe pogűbeli.

7. Ocsa! na tűbe sze szloni Telko szirűt nedű'zni, Kű 'ze szkoro v-dvojnoszt vtoni Szűhocse vdűrecz tű'zni: Hítű, hítű nyim k-poműcsi, I zbrisi nyim szkűze z-űcsi! Vlű vu nyű szrdcze trűst tvoj.

8. Tak sze naj tebé bojűjo Vszi, vszi zemlű národje, I tebé v-szvetsztvi csesztűjo Vszű vrűmenov porodje; Naj te vadlűje viszűna, I zvisűva globocsűna, 'Zítka, szmrű goszpűda.

De'zd'z.

Nűta: *Te szmrű oblűdavnűki.*

427. Veszeli sze krűlo zemlű, Stero szo pű de'zd-
'zevne meglű Dobrotivno otűvile, Gda szo
po velkój vrocűni Nyű grűde, szpodobne k-pecsűni,

Z-lêpov roszov navla'zile: Vsza sze vrsenijo, Vsza, vsza veszelijo Po 'zúkoszti, I tebé, Bôg, Za tvoji rôk Dár zvisávajo v-radoszti.

2. I mí, odebráni tvoji Sze pá razpresztrémo, po znoji Líc z nasi, na hladnom zráki. Nôvi 'zítek sz vlêjao, tí, Kí z-díkov ravnas nase potí, V-nász po viszíne obláki: Vtisao szí vrocsíno, I zemlé sűrino Razvészelo; Vu nôvoti, I lepoti De pá vsze sztvorjènye czvelo.

3. Z-radosztjov vr'ze pogléd szvoj Orács na lépí blagoszlev tvoj, Vu vüpanyi száda trüdov; Z-radosztjov de sze csüdüvao, I vu práhi klecsécs vadlúvao, Nad nyív szvoji vszákov grüdov: „*Bôg je lübézni Bôg — 'Z-nyegvi obilni rôk Sztácse 'zítek, I blagoszlov. — Szvedok nyegov, Je szkúz i radoszti hépek!*“

4. Tí tak za tô roszo toplo, I za nyé vszáko, vszáko kaplo Vzemi szrdcz zahválni áldov; I, csi gda pá k-tebi, ocsi Pozdignemo roké v-szühocsi, Vlè vü na nász tvoj blagoszlov. — Oh ti, komi vesz szvét Szvoj 'zítek i poszvét Hváli v-práhi! Tí i nász vesi Tebi ocsi Szlű'ziti vu tvojem sztráhi.

5. I, kak tí nász blagoszlávas, I radoszt szrdcz nasi ponávlas Z-obilnosztjov tvoji dobrôt; Tak naj mí, pôleg premôcsi, Radi brísemo szkuze z-ôcsi Po krí'zom dvojécsi szirôt. Etak známo, kâ szí Priszlű-'zimo tü vszi Tvojo miloszt, Ednôk pa tam Dás tí i nam Blá'zeni düs vecsno radoszt.

Zburkanye zráka.

Nôta: *Szvetlo szuncze je 'ze zaislo.*

428. Bôg v-szili zráka blôdnikom Szrd szvoj naz-
vesztsáva; Ali pobo'znim pôtnikom I tü
dobro dáva.

2. Neléhne nyegva miloscsa Ni v-kmicsnom oblâki:
On je i te veren ocsa, Gda grúm trêszka v-zrâki.
3. Grúm toti grünt szvétâ zible, Sztrâsi práha sziní;
Ali krilo zemlé gible, I rodno jo vesiní.
4. V-nyem rázum ocsé velki dár I záto szpoznáva,
Kâ razgánya vonyécsi szpár, I zrâk ocsiszsáva.
5. On zbüdi 'zirovne meglé Z-môrszke globocsíne,
Sz-kêmi vlá'zi krilo zemlé V-vrêmeni vrocsíne.
6. Oh! — velki, dober je nas Bôg I v-zburkanyi
zrâka; Blagoszlov sztácse 'z-nyegvi rôk, Kak rosza
z-oblâka.
7. Naj szi tak grêsnik okoren Trepecse, i dvoji;
Düh moj, goszpodni pokoren, V-vü pazni obsztóji.
8. Na nyega sze jasz z-szrdcsnosztjov I v-vihéri
szlonim; Ár sze pod nyegvov zmo'znosztjov V-pogübel
nevtónim.
9. On, kak vrêmena ravnitel, I grúm vu rôki má;
Záto mi nyega pogübel Zmo'zno podneszti znâ.
10. Tího bom tak vandrao k-czili I po tom vi-
héri; Ár szi v-ocsé mojga krili Pocsiném vu míri.

Tíhota zrâka.

Nôta: *Blá'zen boj Krisztus, toga.*

429. Vszamogôcsi düh! mi te, v-prâhi sztojécs, I
v-zrâka szili zvisávamo molécs. Csi sze bár
vesz szvét vu nicsesz pogrozí; Nam sze negrozí.

2. Nestímamo mí, kak blôdni poganye, Kâ bi ti
v-blíszki zadomesztsávanye Ino szrd kühao, nam na
pogüblênnye, Ali szkvarjênnye.

3. Mí te za ocsó i tü szpoznávamo, I, kak tak-
sega Bôga zvisávamo, Kí szi i v-szlápov kaksté groznoj
nôcsi Vernim nazôcsi.

4. Povszéd te glászi sirôki ete szvét: On je lü-

bézni tvoje i te poszvêt, Csi sze med grozov trôsz
grünt viszine, I globocsine.

5. Po grúmlâczi sze dá zráki csisztôcsa, Zemli
'zirovnoszt, i 'zítke friskôcsa. — Ovo, kak sze vsza
zdâ po nyê csrsztvíjo, I vrseníjo!

6. Po nyê sze hûdi szpári raz'zenéjo, Prerêtsijo,
i v-zráki raztepéjo: Po nyê sze beteg, i kûga za-
sztávla, Ino deprávla.

7. Po nyê sze radoszt razlejé po szvéti, Szuncze
na nébi v-lepsoj diki szvéti, Na zemli pa vsza v-
préczimbi czvetéjo, Ino rasztéjo.

8. Liki csloveka tú'zni vdárcezi vesíjo, I szrdcze
z-grêha na jákoszt bûdíjo; Tak sze po zráka szili
szvét ponávla, I blagoszlávla.

9. Kaksté sze nam tak grúmlâcze grozíjo; Bôg,
tebé i tú vsza vrêdno csesztíjo: Csízta lûbézen szí
ti tak v-vihéri, Kak v-zráka míri.

10. I zdâ, geto szí vtisao nyega szilo, De tvojo
velkoszt vsze v-sztráhi molilo: Zvisávamo te i mí, v-
diki gledécs, Vu práhi klecsécs.

Mokrôcsa.

Nôta: *Kí od Bôga odsztôpi.*

430. Goszpodne! szkuzímo sze V-obcsinszkój te'z-
kôcsi, Kâ nam veszne szkoro vsze Vu vel-
kój mokrôcsi. Zvôn tébe, Trôst nébe, Nega za nász
vrácsa, Nega varivácsa.

2. Ocsa! neosztavi nász, V-etoj potrebôcsi. K-tebi
zdignemo vszi glász: Híti nam k-pomôcsi; Na 'záloszt
Daj radoszt, I po telkom kvári 'Zítek vszâkój sztvári.

3. Tí szam, vrêmena goszpôd, Mêris czíl oblakom;
Tvoj môder prszt kâ'ze pôt Szuncza lêpim trákom;
Gda tí scsés, I ercsés, Meglé sze vgosztíjo, I pá raz-
sûríjo.

4. Oh! — zapri doli i zdaj Vretine oblâkov, I pá nam v'zívati daj Szvetloszt sznncza trâkov; Naj vesz szvét Nyí poszvét Znôvics o'ziváva, I razveszeljáva.

5. Tí vídis, kak oblêva Vszo zemlo mokrôcsa, I vszâko sztvar zalêva Voda presztajôcsa: Bregôvje, Dolôvje V-potopi sztojîjo, I placno szkuzîjo.

6. Zaman pûszti zdâ zrno Orács v-zemlé krîlo; Ár nede slo gedrno 'Z-nyé naprê veszêlo: Povêhne, I lèhne Vu nyem 'zítka klicza, Kak sztér prhka szpicza.

7. Szûkesîne bojazen Sze nam grozí povszéd; V-prâh szklâcsi vszo vûpazen Telki nevôl pogléd: Czagajôcs, Plakajôcs Sze szkrbí národ tvoj Za prîsesztui sors szvoj.

8. Oh tí, kí v-racsúni más Szkuze szirôt tvoji, I nyim podeliti znâs Trôst, k-szrdcza pokoji, Bôg, vtisaj Tí nas jaj, Da ti na szkúz czili Szpêvamo veszêli.

Szuncze.

Nôta: *Groba sze nîscse neogne.*

431. Pá nam szija bo'ze szuncze, I szvéti 'ziték deli! — Pá sze vszê mrtelni szrdcze Nyega trâkom veszêli! — Veszêlîjo sze vsze sztvari Ocsé tak velkomi dâri.

2. Szkrile szo sze kmicsne meglé, Néba sze razvedrila; Neoblêva potop zemlé Vesz vtonyenoga krîla: Nê! — nede szkuzîlo dú'ze V-potrjê sztvorjênye bo'ze.

3. Lêhnola je nôcs vihéra 'Ze ze-vszeni grozami, Szvét otávla angel míra Z-nôvimi dobrôtami, Vlêvajôcs nyi prvotino Vö na czêlo domovino.

4. Nôvi 'ziték sze zbüdjáva Pá po bo'zem sztvorjênyi: Nôva radoszt obiljáva Po telikom trplênyi: Vsza, vsza sze pá veszêlîjo, I miloszt bo'zo csesztîjo.

5. Kak lêpi je pá bo'zi szvét, Po tak groznom po-

trtjè, Kak szladki radoszti poszvèt, Po dreszélno pri-
petjè! — Tak nasz zná ocsa lübézni Otaviti po bolezní!

6. Oh! — dícsi ga, glaszno hvalécs, Dícsi ga,
vsze sztvorjènye; Zvisávaj ga, cslovek, molécs Za tak
milo csinènye. Hválen je on vu radoszti, Veke hválen
i v-'zaloszti.

7. Vzemi áldov szrdcz veszélni, Vretina vsze do-
brôte! Kâ i v-prigodi dreszélni Lübis tvoje szirôte, Nyé
csüdno odicsiti znás, I nyim po szkuzaj radoszt dás.

8. Poszlühno szi tí i nas glász, I po telkoj 'zúko-
szti Szi dolivzéó trden bics z-nász, I dao nam híp ra-
doszti: Vtisao szi nam vszo bojazen, I koronüvao vü-
pazen.

9. Vesi nasz tak eto miloscsó Zahválno zgrüntávatí,
I tebé, lübézni ocsó Za nyé dár zvisávati. — Tebi ná
áldov, düh vecsen, Boj vesz 'ziték nas poszvetsen.

Povôden.

Nôta: *Vu mem drágom Bôgi.*

432. K-tebi, zdr'ziteli Kricsí v-pogübeli Plavajôcsi
národ tvoj, Vidivsi gvüsen grob szvoj V-
povôdni vdérjajôcsó, I szvét zalêvajôcsó.

2. Neglédaj teliki Grêhov preveliki, Sz-kêmi sze
szkvarjüjemo, Gda tebé bantüjemo, Ino za steri volo
Trpímo tô nevoló.

3. Glédaj tvojo miloszt, I szrdcz nasi britkoszt;
Csíni, kak ocsa, z-nami, Vbôgimi szirôtami: Oh! —
szlísaj vüszti nasi glász: Vzemi trden bics tvoj z-nász!

4. Velki je, isztina, Bin nas, szkúz vretina; Ali
véksa tvoja môcs, Kak vsza pogübeli nôcs, Véksa
tvoja lübézen, Kak ran nasi bolezen.

5. Naj szi sze viszína Ino globocsína Z-vihérmi
szvojmi grozí; Nász v-dvojnoszt nepogrozí, Csi szi
tí, vszamogôcsi, Nam v-nyí szili nazôcsi.

6. Boj, ocsa, nazôcsi Nam i v-toj te'zkôcsi; Pri tebi nam vszêm i zdaj Bâtriven sztan naidti daj, Pri tebi trôsta szuncze, Za tak boleznô szrdcze.

7. Zdr'zi vsza 'zivôcsa, Milûj czagajôcsa; Obari nam 'zivîno, Drevje, szilje, travîno: Nepûszti tvojsza dâra Na tú'zen porob kvâra.

8. Naj nam nezegnili V-zemlé blatnom krîli Trûdov nasi 'zelen szád, I nenaszledûje glád, Ni nevdâbla râni grob 'Zitka sztvári na porob.

9. Poszlhni telki krics, I odvzemi tvoj bics; Vu'zgi pá 'zitka poszvêt, I razvészeli tvoj szvêt, Naj vsza v-dîki czvetéjo, I vugodno rasztéjo.

10. Szká'zi vö, oh ocsa, Kâ tvoja miloscsa, Stera vszêm 'zitek dâva, I eti ohiljáva: Da te vsza, vsza tû v-prâhi Zvisávajo vu sztrâhi.

Po povôdni.

Nôta: *Sto bi te nehvâlo.*

433. **D**ika, csészt, i hvâla tebi, zdr'ziteli vszega! — Kak szo ponízna vsza na glász iména tvojsza! — Bôga te vsza bívoszt viszîne, Neszmerna zvirina pûsztine, I prepaszt môrszke globocsîne.

2. Vö szi szkázao i zdâ tí velkoszt tvoje zmo'znoszt i V-tak grozne povôdni czili inö bojznoszt, Stera je zemlo oblejála, Na nyè tak poreden csasz sztála, lno vsze sztvorjêne mantrála.

3. Na tvoj glász szo vodé pá v-grabe szvoje odtekle; Veszeli sze zemla, stere 'zir szo one vlekke; Vsza sze ponôvijo v-radoszti, I velikoszt tvoje miloszt i Zvisávajo po szkúz 'zúkoszti.

4. Z-radosztjov ide pá vö orács na szvoje delo, Vûpavsi sze, kâ de blagoszlovleni szád melo; Z-radosztjov noszi dnéva bremen, Nûcza k-deli prîlicsno vrêmen, I szêja 'zitka zdravo szemen.

5. Vszi, vszi sze nad etov szmilenosztjov radűjemo. I tebi zahválni áldov za nyô áldűjemo. — Oh! — daj geto sze veszelimo, Da tebi vsze dní poszvetimo, I tebé v-bojazni csesztimo.

6. Odvrni tí od nász vszáki vdárecz i nadale, Da v-míri trosimo vandranya vöre, tak male. — Vlè vò blagoszlova vretino Na czèlo naso domovino, I daj nam veszélo letino.

7. I zdâ trden bics tvoj naj blagoszlov naszledűje. Da sze 'zaloszt nasa z-veszéljem pá koronűje. Razsuri po nasem határi Dêszne tvoje bogate dári, Na ponôvlenye vszákoj sztvári.

Drágocsa.

Nôta: *Vu mem drágom Bôgi.*

434. **B**ôg! nesztani prôti Ni ednoj szirôti: Tí vszêm szrdcze ocsishti, I velki bin odpűszti; Da nasz grêh nezaprâvi, I bics tvoj nepreprâvi.

2. Nevolen nas 'zivis I 'zúkoszt tí vídis, I lehko nam pomores; Ár tí vsza, vsza premores: Pod tebom vsze zmo'znoshti Sztojijo v-podlo'znoshti.

3. Vrêdnô sze szôdimó; Ár v-grêhi blôdimó. Csi nasz tí z-hodbe nôre Zovés na pôt pokôre; Mí glász tvoj zavr'zemo, I k-szvêti privr'zemo.

4. Zâto bics za bicsom Scsuka nász med kricsom. Steri vnôgi britki jaj Prêsa sz prsz nasi i zdaj, Pod bremenom drágocse, I vnôge potrebôcse.

5. Zlehka bi vczagali, Bôg, da nebi znali, Kâ je tvoja miloscsa Vêksa, kak tá te'zkôcsa, I kâ szladki trôst nébe Má i grêsnik od tébe.

6. Szmilűj sze tak i nam, Blodécsim ovesíczam. Kí bín nas vadlűjemo I z-szrdcza 'zalűjemo: Boj nam szmileni szodecz, I vr'zi jaji konec.

7. Ali csi nasz tí, Bôg, Pod bicsom tvoji rôk I du'ze scsés dr'zati, I z-nyim trdno scsukati; Tak nasz i v-dnévi hûdi Szam na mirovnoszt bûdí.

8. Bûdi na pokôro Szrdeze nase nôro, Naj vu tvojoj bojazni, I detinszkoy vûpazni Pôt naso prebe'zimo, I z-zlom sze nete'zimo.

9. Tam, gde niksa briga, Ni te'zka kastiga Nede verni ranila, Ni nyí míra môtíla, — Tam de nam kri'za bremen Vecsne lehkôte szemén.

10. Tam mo v-popolnoszti I zadovolnoszti Tanács toj szpoznávali, I vernoszt zvisávali, Kâ szí nasz po szkúz pôti Pelao blá'zensztvi prôti.

Nôta: *Hvállim jasz lêpo tebé.*

435. **T**í, kí na vsze szirôte Milosztivno szkrb más, I nyí brezi dobrôte I trôsta nenihás, Vszê zmo'zen varivács; Tí boj v-êtoj te'zkôcsi, I velkoj potrebôcsi Ran nasi mili vrács.

2. Naj príde vûszt nasi glász K-tebi na viszino: Ocsa! hodi, vzemi z-nász Êto szûkesino; Da sze veszelímo Dárom tvoje miloscse, I od velke drágocse Du'ze nete'zimo.

3. Nadigni na szmilenoszt Szrdeza ti prémocni, Da vrácsijo boleznoszt Szirmákov nemocni; Naj sze ji nebráni Bogat szkopecz sz-trdnosztjov, I nevelí z-mrzlosztjov: „*Idi! — Bôg te hráni!*“

4. Oh ocsa! vlê obilnoszt V-krílo nase zemlé, Naj nam sznâ'zi veszélnoszt Trávnike i polé: Odpri pá med nami Blagoszlova vretino, Napuni domovino Naso z-dobrôtami.

5. Tí razvészeli 'zítek Po czêloj krajíni, I zleh-kôti prebítek Lüdém, i 'zivíni; Da te vsze sztvorjê-nye, Po vrêmena 'zúkoszti, Zvisáva vu radoszti, Za milo csinênye.

Pomor.

Nôta: *Oh vekivecsne miloscse.*

436. Bôg! trepetajôcs dvojímo Vu 'zítka pogübeli, I sz-placsnim glászom kricsímo K-tebi, obdr'ziteli; Geto, ze-vszèmi grozami Obvzèti, sztoji pred nami Sztrasen angel pomora.

2. Oh vdárecz vsze dreszèlnosztí! Sto sze te nebi sztraso, Gda taksoj pogübelnosztí Podvr'zes sztávo naso? — Szmrt, szprhlivoszt, i placsa glász Obvzeme ze-vsze sztráni nász: Czagamo brezi trôsta!

3. Kelki szo 'ze tápihnyeni, Kak lisztje, med vihérom! — Lebko mo i mi szühnyeni V-grob escse pred vecsérom! — I mí szmo grèsní blôdniczi, I mí, kak drügi pôtniczi, Pod tèm bicsom sztojímo.

4. Ah! neidi na szôdbo z-nami, Velki szodecz vecsnosztí! Nekastigaj nasz z-grozami Szmrti, pôleg vrèdnosztí; Nevszècsi nasz vö v-náglosztí, Vu grèсноj nasoj jálnosztí, Z-racsúna ti 'zivôcsi.

5. Boj szmileni, 'zítka ocsa, Nam, kí k-tebi kricsímo, I vzemi nasz na nárocsa, Da sze vszi obdr'zimo. Liki do hípa etoga, Tak boj zdâ, i potomtoga, Tí nas oszloboditel.

6. Tí sztavi pomora vihér, I zapovè tihoto; Vlè vu dvojécsa szrdcza mír, I vtisaj nyí sztráhoto: Zapovè 'zítka angeli, Naj varje od pogübeli, I mók szmrtni 'zítek nas.

7. Onim pa, kí 'ze mecs szmrtni Obcsütíjo v-kotrigi, I, od mantre vküpesztrti, Le'zíjo v-velkoj brigi, Vtisaj, oh ocsa lübézni, Mók szmrtni sztrasne bolezní, I pelaj je na mír tvoj.

8. Goszpodne! csi bi kak i nász Té poszelnik tvoj doisao, lno nyegov zvajôcsi glász V-szne rú'zni

grêhov naisao; Daj nam hitro vu pokôri Objôkati
'zitek nôri, I csisztim idti z-szvêta.

9. Nedaj nam neszrecsni szirôt V-nerédi osztaviti,
Nego sz-tvoji lêpi dobrôt Nyim teliko szpraviti, Kelko
k-tíhomi sztálisi, I k-postenomi 'zívisei Potrebüjejo,
vbôge.

10. Szlísaj prosnyo tvoji verni, 'Zítka szmileni
ocsa! Vzemi z-nász bics tvoj neszmerai, Prími nasz
na nárocsa, I z-milov dèsznov lûbezni Nam zvrácsi
szmrtne bolezní, Tebi na csészt, i díko.

Po pomori.

Nôta: *Oh Bôg, oh míli Bôg!*

437. **P**red tébe neszémo Zdâ áldov zahválnoszti,
Po vtisanøj szili 'Zítka pogübelnoszti, V-
sterøj szmo plavali Vu pomora nôcsi, I z-stere szí
nasz tí Rêso, vszamogôcsi!

2. Ah! — kak vküpsztrta je Sztáva národa tvojga!
— Jezere dvojíjo V-bolezni szrdcza szvojga, Kim szo
nyí lübléni Z-nárocs vövtgrnyeni, I nemilosztívno V-
kmicsni grob szühnyeni.

3. Kelko szirôt klecsi Na grobi roditelov, Ké
nenaidejo vecs Tü szkrbni hranitelov! — Kelko ra-
nyeni szrdcz Plava v-szkúz povôdni, V-stero je je
vtono Grozen bics tvoj szôdni!

4. I nász je ze-vszeni Grozami szmrt sztrásila;
Kak lehko bi i nász Ona v-práh zaklácsila! — Nè
je naisao vesz szvét Vrásztva, ni prílike, Kak bi sze
mentüvao Nyé szile velike.

5. Díka, csészt, i hvála Tebi, oh vszamogôcsi!
Ti, ti szí prisao nam, Lüdsztvi tvojmi k-pomôcsi:
Ti szí zdühávanye Szrdcz nasi poszlühno, I angela
szmrti Szí od nász odríhno.

6. Tí szí nam nè pôleg Hodbe nase placsüvao, I pri vnôgi nasi Grêhi szí nasz milüvao; Csi szí nasz gli vrêdno Scsukao sz-trdnim bicsom, Dönok szí szmilenoszt Meo nad nasim kricsom.

7. Oh! — vzemi szrdcz nasi Áldov za tô szmilenoszt, I vrácsaj nadale Od nász vszo pogübelnoszt; Da czêli 'zítek nas Tebi poszvetímo, I tebé, kak oco, Veszelécs csesztímo.

8. Odícsi sze csüdno Nad vszêmi szirôtami, Ké szo brezi trôsta Osztválene med nami: V-nami nyimdaj naidti Verne branitele, I szteze blá'zensztva Môdre kazitele.

9. Zdigni z-milov dêsznov Sz-práha vsze czagajôcse, Ino razvészeli Vsze v-szkuzaj plavajôcse: Daj zíditi vu vszákóm Oranyenom szrdczi Tak 'zelnoga míra Blá'zenomi szunczi.

Küga.

Nôta: *Obüdi sze, oh me szrdcze!*

438. Goszpodne! vesz szvét sürôki Sze szrda tvojsza boji; Ár vu tvojoj zmo'znoj rôki 'Zítek ino szmrt sztoji: Ali tvoja miloscsa Nema koncza, oh ocsa! Záto li k-tebi za pomôcs Zdühávajo vsza dén i nôcs.

2. K-tebi zdâ i mí kricsímo V-szrdcza tak velkoi brigi, Geto czagajôcs dvojímo Vu márhe nase kügi, Prôti stere besznôcsi Nenaidemo pomôcsi, Ni sztanovitoga vrácsa, Zvön tébe, vszè varivácsa.

3. Jaj! — trden je bics tvoj prevecs, Vszamogôcsi sztvoritel! — Zaka szí zdigno zdâ tvoj mecs, Nam na placs, i pogübel? — Zaka nam vkrâ scsés vzéti Dár rôk tvoji, tak szvétí, — 'Zivíno naso vmoríti, I nász v-szirmastvo vtoníti?

4. Szpoznamo, szodecz pravicsni, Kâ szmo mí zrok té brige; Ár szmo vu hodbi krivicsni, I tak

vrèdni kastige. Ah! — kak vnëmar gresímó, I pod bies tvoj be'zímó, Dári tvoje zaprávlamo, I tak szí szòdbo szprávlamo!

5. Ali — oh! — za naso volo Nescsukaj ti nedú'zni; Vzemi 'z-nyí telko nevoló, I milúj nyí sztan tú'zni: Tí, vszè zmo'zen varivács, Bojdi nyí szmileni vrács, Da sze té mantre znebíjo, Ino 'zítki veszelíjo.

6. Nász pa vesi vu tvojem sztráhi Do konceza potúvati, I, klecsécs v-pokôre práhi, Grèhe ob'zalüvati; Da sze, po szvétom 'zítki, Ognemo vdárczov brítki, I vu kakgodi te'zkôcsi Vcsákamo tvoje pomôcsi.

7. Ovo, mí ti vadlújemo Húdo nase hotènye, I z-szrdcza vszi 'zalújemo Blòdno nase csinènye. Nagni sze z-szmilenosztí K-nam, pri vszój nevrèdnosztí, I, pri objòkanom bini, Nász pá tròsta vrèdne vesíni.

8. Vr'zi povszéd konecz kügi Kápajòcse 'zivíne, I neniháj v-taksoj brigi Du'ze nase krajíne: Blagosz-lovi vszè trüde, Kí z-rònosztí tak hüde Setüjejo nyò zvrácsiti, I lüdsztvi tvojmi haszníti.

9. Daj nam mirovno csakati Tak 'zelen híp pomôcsi, I nè pred czajtom vczagati Vu velikoj te'zkôcsi, Znajòcs, kâ príde vrèmen, Gda tí z-nász vzemes bremen, I gda mo te po'zalosztí Zvisávali vu radosztí.

Po kügi.

Nòta: Z-szrdcza 'zelèm, ka právim.

439. **K**onecz je vzèla küga Po czèloj krajíni; Odvzèta je kastiga Nedú'znoj 'zivíni: Bòg mili je poszlühno Vüszť nasi placsen glász, I z-díkov je odrihno Vszo pogübel od nász.

2. Kak vrèdno tak szpèvamo Nyegvoj szmilenosztí Z-sterov sze nehènyamo, Pri vszój nevrèdnosztí, Vszákdén nadeljávati V-punój obilnosztí, I razveszel-jávati V-dnévi dreszelnosztí.

3. Odíeso sze je on zdâ, Nê szamo nad nami, Nego i, v-zmo'zni csüdaj, Nad vszêmi sztvárami, Stere je vömentüvao Z-'zitka pogübeli, I nyim nazâdarüvao Zdrávje, i môcs k-deli.

4. Radoszt sze razsürjáva Pá povszéd med nyimi, Stera sze pobüdjáva Nad dármi bo'zimi, Vu steri tál jemléjo Po dúgoj rônosztí, I pá szí pocsinéjo Po telkoj 'zúkosztí.

5. Kak mirovno noszijo One pá járem szvoj, Csi gli pod nyim tocsijo Bremena vrêli znoj! — Zdenecz nôve radosztí Je nyim i té járem; Ar po nyega 'zúkosztí Naszledüje nájem.

6. Oh ocsa! tí szí prisao Nam eti k-pomôcsi; Ti szí med nami vtisao Szláp tak grozne nôcsi, I dao szí zídí szunczi Blá'zene radosztí Vu tú'znom nasem szrdezi, Po britkoj 'zalosztí.

7. Záto te naj zvisáva Vsze, ka 'zivé v-práhi, I vsza zemla szpoznáva Velkoszt tvojo v-sztráhi, Ki klücs 'zitka, szmrí más Szam vu rôki zmo'znoj, I vsza doprinesztí znás Z-díkov, v-szôdbi szkrovnoj.

8. Naj ti bode vugodna Zdâ tá hvála, ocsa! — I, csi gda priszpodobna 'Zaloszt i te'zkôcsa Doide nász, i mí k-tebi Pozdignemo nas glász, — Oh! — tí jí daj obszebi Mímo idí kre nász.

Bojna.

Nôta: Oh 'zitka ino szmrí goszpôd!

440. **K**ak dugo sze nezglédnes ná nász, Vszê se-regov zmo'zen goszpôd! — Kak dugo de tak zaman nas glász Iszkaos ozlobodjênya pôť? — Jaj! — brezi tvoje pomôcsi Mo vszi porob vecsne nôcsi.

2. Ovo, protivník, kak povôden, Obléva nas krajino, I, kak szrda tvojsza bics szôden, Obrácsa

ami, nyô na püszтино, Vu práh klácsi országa czvét, I z-
tere jajom napunya szvét.

3. V-nocsi nenaidero pokoja, Vu-dné szo pa szkuze
vas krüh! Ár trêszka, trôbi ro'zjé boja, Plamén, szmrt
vêja nyegov dûh, Po'zéra trûdov nasi szád, Szêja
krv, szûkesino, glád.

4. Velki Bôg! na tébe sze szloni Lûdsztvo v-tak
sztrasnom pripetjê; Ár sze brez' tébe v-nicesesz vtoni
Szvét v-tak odûrnom potrtjê: Li tí poszlühnes telki
krics, I sztaviti znás ete bics.

5. Oh! poszlühni telko nedû'zni Szirôt placso
zdühávanye, I zavé'zi doli vszê tú'zni Dùh szebi na
zvisávanye; Vzemi vdárecz tak bolécsi Z-nász, v-
pogûbeli dvojécsi.

6. Tí premèni on krvni koszpricz, Z-sterim zdâ
bojnik szmrt vêja, Na on, tak dobrotivni osztricz, Za
kim orács szemén szêja; Da, gde zdâ szmrt o-püsz-
sáva, Pé czveté národov sztáva.

7. Tak ravnaj szrdcza poglavnikov, Da bojni ko-
necz vr'zejo, I szteri ro'zjé protivníkov, Da sztan
szvoj tápovr'zejo: Vtisaj povszéd ete vihér, I potrdi
obcsinszki mir.

8. Tí vkroti besznôcso národov, I nagni je na mi-
rovnoszti; Czil i 'zelénye vszê porodov Boj mír, i
szrdcza tirovnoszti: Da v-jedinsztvi prebívamo, I bla-
goszlov tvoj v'zívamo.

9. Nam pa milosztivno odpüszti, Csi szmo te v-
kom zbantüvali, I szrdcza nasa tak ocsiszti, Da mo
sze vszega varvali, Po kom bi v-tvojo kastigo Szpad-
noli, i v-kaksté brigo.

10. Oh! — vzemi pod tvoje perôti Czêlo naso do-
movino, Ino odkrîj vszákôj szirôti Zádovolnoszti vretino;
Da sze 'zitki veszelimo, I tebé v-míri csesztimo.

Mír.

Nôta: *Bojdi díka i postenyé.*

441. **H**odte, bo bojne vihéri, Neszmo áldov za-
hválni Pred goszpodna, kí je míri Potrdo
sztolec sztálni. Konecz je vr'zeni sztráhi; Záto szpê-
vajmo vszi v-práhi: Díka, csészt, hvála Bôgi!

2. Doli je vzéo on z-nász bics szvoj, Vtisao krvi
potoke, Konecz vrgao mantri telkoj, Prepravo jaja
zroke; Sztánoti je ro'zjê velo, I národ szvoj razvé-
szelo. Díka, csészt, hvála Bôgi!

3. Negrozí szé vecs protivník, Nero bi, ni nev-
márja; Ár nasz Bôg, zmo'zen pomocník, Bráni i
zagovárja. Hênnyala je vsza sztráhota, I szvét otávla
tihota. Díka, csészt, hvála Bôgi!

4. Po grozne nôcsi vihéri Nam pá visni trák szija,
I pá czveszti zacsne v-miri Návuk, tr'ztvo, mestria:
Vszáko têlo v-bátrivnoszti Hodi v-pozványa dú'znoszti.
Díka, csészt, hvála Bôgi!

5. V-nôvi obráz sze oblecsé Lübléna domovina;
Ár po vszê nyé 'zilaj tecsé Blagoszlova vretina: Pov-
széd v'zívajo v-pokoji Národje szád trűdov szvoji.
Díka, csészt, hvála Bôgi!

6. Bôg! tí szi tak i v-tom táli Prosnyo naso po-
szlühno: Záto te dűh nas zdâ hváli, Kâ szi té kri'z
odríhno; Odríhno szi bojazni zrok, Na lűb'ézni tvoje
porok. Díka, csészt, hvála tebi!

7. I, da szi, národov szodecz, Po tak sztrasnom
vihéri, Pá geriposztavo sztolec Szvêta 'zelnomi míri;
Zdr'zi nam té kincs dugo lêt, I blagoszlávaj po nyem
szvét, Tebi na csészt i díko.

8. K-toj zvônësnyoj bátrivnoszti Nam prilo'zi mír
dűsni, Naj vu tvojoj bojazoszti Tak íszcsemo sztan
visni, Da tũ v-jedinszti 'zivémo, I gda sze vöpozó-
vémo, Tam naídemo mír vecsni.

Pogor.

Nôta: *Gospodin Bôg, neosztav' nász.*

442. Oh tí, kí vsza v-oblászti más! Tí radoszt,
i jaj dati znás: Tô zdâ obcsütijo vnôgi
Z-ognyom opüsztсени vbôgi.

2. Ah! jáko szi je polúbo, Kâ szinyí vrédnoszt po-
gübo: Nyí hramba i poistvo je Porob bicsa rôke tvoje.

3. Porob je, ocsa, tí vídis, 'Ze plámna nyí vbôgi
zívís: Pepél je vsze, ka szo meli, l z-znojom szi prisz-
krbeli.

4. Sztánek szvoj májo leszicze, I gnêzda nebeszke
fticze: — Nê oni, gde bi sztanoli, lno szi glávo nagnoli.

5. Groza je obhája povszéd, Kama vr'zejo szvoj
pogléd: Nágoszt, glád, spot je pred nyimi, Tak jáko
opüsztсениmi.

6. Ah! — groza obhája i nász, Szlísavse nyí tak
britki glász, — Nász, za volo grêsne hodbe, Vrédne
priszpodobne szôdbe.

7. Oh ocsa, szmilűj sze tí nam, I vszêm vbôgim
szírotíczam! — Zdigni sz-práha vsze dvojécse, I tebé
v-szkuzaj molécse.

8. Szmilűj sze naime nad timi Zdâ z-ognyom o-
bô'zanimi; Tí szam boj nyí obdr'zitel, Pomocsník, i
veszelitel.

9. Nagni k-nyim vsze, kí szo szrecsni, Na szmi-
lenoszt, ocsa vecsni! Naj nyé sz-tanácsom pôtijo, I
nyí sors nyim lehkôtijo.

10. Nász pa vsze tvoj tak trden bics, I telki szirôt
placsen krics Bűdi na tvojo bojazoszt, I ti neszrecsni
lűbéznoszt.

11. Li tak sze szmêmo vűpati, Kâ nam tí nedás
vezagati, Csi gda i na nász taksi kr'z, Kak zdâ na
té vbôge, püsztís.

XV. Rázlocsna vrëmena.

Ráne peszmi.

Nôta: *Hválim jasz tebé, goszpodne!*

443. Zbüdi sze, i glászi, düh moj, Velkoszt bo'ze szkrbnoszt! — Zbüdi sze, neszi áldov tvoj Pred sztolec szmilenoszt!

2. Vis, kak je po znojni trüdi Môcs moja pomenkála, I kelki prigodov hüdi Groza me je obdála!

3. Komi mam szen moj hváliti? — Sto mi je môcs darüvao? — Sto me je znao obrániti, Gda szem tiho pocsívao?

4. Sto je zápro ocsi moje, Naj têlo pocsinek má? — Sto mi pá z-miloscse szvoje Trák szuncza viditi dá?

5. Tí szi mi, tí, oh míli vrács, Pokoj i môcs darüvao; Tí szi, kak szkrben varivács, Nad menom verosztüvao.

6. Zátó jasz tebi na áldov Zdâ szrdeze poszve-tsávam, I tebé za té blagoszlov, V-práhi klecsécs, zvi-sávam.

7. Tí me z-dühom tvojim vodi I dnesz po tvoji potáj, Da me hüdi szvét nezvodi Na grêha rú'zni sztopáj.

8. Mê verno szkrb na 'zítek moj, I na vsze, vsze, sz-kêm ládam, Daj mi vu vszem blagoszlov tvoj, Naj csagajôcs nesztrádam.

9. Vcsi sze mi moje dú'znoszt Vu vszem verno dr-'zati, I korôno nedú'znoszt, Kak vecsni kincs, varvati.

10. Na tébe sze z-verov szlonim V-tú'znom hípi 'zaloszt; Ár sze tak v-dvojnoszt nevtonim Pod bre-menom 'zúkoszt.

11. I jasz sze naj k-vbôgim bli'znyim Z-lübéz-nosztjov pridrü'zim, Ino z-szrdeza vrêlosztjov nyim, V-kom premorem, rad szlű'zim.

12. Tak ravnaj, tak vesz be'záj moj, Da v-do-
brom obiljávam, I tam v-szvetloszti blá'zenoj Vernoszt
tvojo zvisávam.

Nôta: *Nébe i zemle sztvoritel.*

444. **T**voja rama, vszamogôcsi, Je mené zakrivala,
I vu preminôcsoj nôcsi Mi pokoj darúvala,
V-téli me pokrepila, I pá ze-szna zbüdila.

2. Za tvoj dár, ocsa, szpoznávam Ponovleni 'zítek
moj, I tak te vrêdno zvisávam Vu ránoj üttri etoj. Oh!
— prími szlab moj áldov Za tak drági blagoszlov.

3. Vtégni vö na vsze dní moje Dêszno tvoje zmo-
'znoszt, Da je pôleg právde tvoje Trosim *vu pobo-*
'znoszt, Ni ednoga, nezgübim, I düse nepogübim.

4. Tí brezi zroka nedávas Nam dnéva ni ednoga,
Nego nasz sz-têm nadigávas Na dôb 'zítka vrêdnoga,
Naj vszáki híp szvetêsi Bodemo, i szrecsnêsi.

5. I dnésnyi dén mi pretecsi V-szvetsztvi, nè v-
grêsnøj hodbi, Da me pela vecsnoj szrecsi Prôti, nè
groznoj szôdbi; On me naj neszkarjüje Tam, nego
koronüje.

6. Nagne sze tü ednôk dén moj, I jasz v-grob
mam idti szpát, Gda me velki poszelník tvoj Príde
od etecz vözvát Tá, gde bom po vihéri Tího pocsívao
v-míri,

7. Ali i po onoj nôcsi Sze mi pá dén preszvêti;
Vecsna zorja sze prepôcsi Meni na nôvom szvét, Gde
bom ti v-díke tráhi Lepse szpêvao, kak v-práhi.

8. Bôg! vcsi me k-tomi blá'zensztvi Vszákdén
bli'ze vandrati, I düso, têlo vu szvetsztvi Do koncza
obarvati; Da vu práh csízti szpádnem, I csízti 'z-
nyega sztánem.

Nôta: *Kâ me vszâkdén, moj Bôy.*

445. **R**âna eta ütra me glaszno zbüdjáva, Naj mi v-tíhoj radoszti Csíszti áldov neszé pred sztolec sziloszti.

2. Kak bi ti neszpêvao jasz, oh vszamogôcsi! Kí szí me tak varvao v-preminôcsoj nôcsi, Da áldov moj ráni V-adoszti áldüjem, szrecesen ze-vsze sztráni?

3. Kelko ji je nôcs tô v-poszteli osztalo, I vu kríli szmrti naveke zászpalo! — Ali — oh! — meni pá Tvoja miloszt 'zitka poszvêť v'zívati dá.

4. Ah! — vnôgi szo lehko v-zle vöpreminoli, I tak sze vu vecsni môk prepaszt szühnoli, Gde pôť szvojo nôro Preklinyajo, kâ szo zavrgli pokôro!

5. Nê! — mené vecsi dén moj tebi poszvetiti, I tebé v-nedú'znoj radoszti csesztiti, Naj tak znam hodiť, Da sze szmêm na tébe z-vüpanyem szloniti.

6. Noszi szkrb na méne, oh ocsa miloscse! — Vêm je znáni tebi sztan moje krhkôcse: Bojdi moj pomocsník, Gda z-szilov nad méne tere moj protivník.

7. Etak de veszéli dnévov moji tekáj, Csi nede z-niksim zlom oszkrúnyen moj be'záj; I na velkom czíli Tí odícis mojo vernoszt, szodecz míli!

Nôta: *Verno lüdsztvo, dícsi, hváli Bôga.*

446. **L**êhnola je nôcs z-szvojov temnosztjov, I prihája dén z-nôvov szvetlosztjov. — Verosztüj, i áldüj áldov tvoj Ravniteli dnévov 'zitka, düh moj!

2. Sz-tíhov radosztjov klecsím vu práhi, Molécs tebé, Bôg, vu mílom tráhi, V-kom tí szam delís nam z-lübézni Mír i szladki trôst v-szrdcza bolezní.

3. Nevtaji mi ni dnesz, vszamogôcsi, Tvoje obranbe ino pomôcsi: Blagoszlov i áldov rôk tvoji Vlê vö na szád vrêli trüdov moji.

4. Med szpunyávanyem moje dú'znoszti Mi krèpi szrdce vu nedú'znoszti: Tebi boj 'zitek moj poszvet-sen, Tebi hodba prijétna, dùh vecsen!

5. Vszáki hípek naj môdro ponüczam, Da ti od nyega racsún lehki dam, Gda mi tí vsze potí prebro-dis, I v-praviczi zvágas i oszôdis.

6. Vari me od jálnoga poistva, I szvêta hüdoga tiváristva: V-praviczi, nè v-kmiczi, naj 'zivém, Da nevczagam, gda z-szvêta preminêm.

7. Kaksté te'zko je, ka mi zapovês Tí, ki môcs mojo tak popolno vês; Na vernoszt, i vrêloszt me büdi, Da nevkleknem, kak nájimnik hüdi.

8. Nezmenka v-tebi moje vüpanye; Ár pri tebi mam i te vtisanye, Gda tvoj kri'z tak püsztis na méne, Da do mi vsze kotrige drevéne.

9. Li grêha bremen me naj nete'zí; Ár komi ono na düsi le'zí, Jaj tomi blôdnomi! — ka za môcs More nyemi prikázati pomôcs?

10. Oh! — ocsisztí szam mené, moj szodecz, Naj szí nebudem lasztiven to'zecz: Tak sze szemêm, dobro vëm, na tébe V-'zítki, v-szmrti szloniti, trôst nebe!

Nôta: *Szrdcza mega brîtkosztí.*

447. Zdigni sz-práha márnosztí, Vandrar, glász tvoj, i szpêvaj! Csüda visne szkrbnosztí Zahválno nazvesztsávaj.

2. V-nôvoj díki sze je pá Szkázalo bo'ze szuncze; Nôvi mír v'zívati má Vszáko pobo'zno szrdce.

3. V-kak odícsenom tráhi Plava ocsé lèpi szvêt, Ki vszêm 'zivôcsim v-práhi Delí radoszt, i poszvêt!

4. Vecsen dùh o'zíváva Czêlo bo'ze sztvorjènye, I vsze sztvári zbüdjáva Na blá'zeno csütènye.

5. Csísztó 'zitka vretino Je odkrio Bôg dobrôte, I dárov prvotino Vlêva na vsze szirôte.

6. Nyega glászi viszina V-nezrecsenoj szvetloszti,
I zemlé okroglína V-nepremêrnoj velkoszti.

7. Bôg! i te najménsi trák Te ká'ze v-vecsnoj
díki, Gda pre'zené kmicsni mrák, I poszvêt delí 'zitki:

8. Ka pa czêli ete szvêt, Kak trák vecsne szkrov-
noszti, Kakda nebi bio poszvêt Nezgrüntane zmo'z-
noszti?!

9. Vesi me tak klecsécs v-práhi Csüda tvoja broditi,
I v-tvojem bo'zem sztráhi Doesz i vsze dni hoditi.

10. Odpri, düh veszélnoszti, Dobrôt tvoji vretino,
I vlê vö v-obilnoszti Na vsze nyí prvotino.

Nôta: *Krsztseníczi, hválte Bôga.*

448. **P**red tébe neszém áldov moj, Bôg, mili va-
ritel! Kí szi mi yu nôcsi etoj Bio 'zitka
zdr'zitel.

2. I zdâ sze znôvics ponávla Nad menom szkrb
tvoja; I zdâ sze pá blagoszlávla Po tebi pô't moja.

3. Dnesz pá ponüdis príliko Tí meni na dobro:
Daj, da tô szrecso veliko Nüczati znam môdro.

4. Kak blá'zen szem, csi dní moje, Bôg, tebi posz-
vetím, Tak da, pôleg právde tvoje Hodécs, tebé csesztím!

5. Vrácsaj me od vtraglivoszti, Kak grêha blazine,
Naj sze dr'zím szkrblivoszti, Kak 'zitka vretine.

6. Daj mi v-sorsi vbôgi szirôt Szkrbno tál jemati,
I, kak morem, sz-tvoji dobrôt Nyim podeljávati.

7. Vu deli i pocsívanyi Me vesi rêd dr'zati, I v-
dobrôt tvoji v-'zívanyi Trêznoszt obarvati.

8. Po veszélji i radoszti Krêpi moje szrdcze, Naj
odnásam vu vrêloszti Moje ôpravicze.

9. Na 'zitka vikérnoj pôti Mi tí daj naidti mîr;
I tiho szi pocsinôti, Gda pride moj vecsér.

Nôta: *Sztani, me szrdce, gori.*

449. **G**lászi, düsa, v-radoszti Velkoszt bo'ze mi-
loszti! — Pá veszelí szuncze szvét; Ár
nyemi delí poszvét.

2. Oh ocsa! tvoja rama Je varvala nász szama,
Vu pocsinka poszteli, Od vszáke pogübeli.

3. Ona je v-nôvoj môcsi, Po szne mirovne nôcsi,
Nász pá gorizbüdila, I kak znôvics sztvorila.

4. Hvála ti, Bôg dôbrote, Kâ nász, tvoje szirôte,
Tak szmilenó zdr'závas, I nam vsze dobro dávas.

5. Mí mo 'ze, ponovleni, I z-môcsjov osznovleni,
Vösli z-nocsne temnicze Na dnéva ôpravicze.

6. Tí bojdi i dnesz z-nami, I sz-tvojmi perotami
Zakrivaj nász, szirôte, Vretina vsze dobrôte!

7. Odvrni vdárcze hüde, I blagoszlovi trüde Vszê,
ki eti vu práhi Vandrajo v-tvojem sztráhi.

8. Daj nam glász tvoj bôgati, I grêha sze bojati,
Do szmrtil vernim bidti, I csisztím z-szvêta idti.

9. Tak sze na díke szvéti Lepsi dén nam presz-
véti, I v-blá'zenoj vecsnoszti Vödá nájem vernoszti.

Nôta: *Verosztűjje, oh krsztseniczi!*

450. **N**ôvi dén sze mi preszvetsáva! — Nôva csészt
pred menom sztojí! — Ali nyô Bôg za-
povedáva; Záto mi szrdce nezdvojí: On, kí je eto
nôcs Bio meni na pomôcs, I dnesz z-menom bô, I na
'zitka pôti Szkrb mojo zlehkôti, Naj prenoszim nyô.

2. Tebi tak, ocsa szmilenoszti, Zdâ, v-práhi kle-
csécs, hválo dam, Kâ me v-kaksté pogübelnoszti Tak
varjes, da nepomenkam. — Oh! — i dnesz me vodi,
I v-tű'zni prígodi Mi boj varivács; Boj, ocsa lűbézni,
Ran moji bolezní Milosztivni vrács.

3. Daj mi vu tvojoj bojajnoszti Dén ete tászpre-
voditi, Naj sze z-nágibom vűpajnoszti Morem na tébe

szloniti. Vcsi me szkoznüvati, I tak potüvati K-czili vecsnoszti, Da vu szvetsztvi zaszpím, I na dén tvoj dobím Nájem vernoszti.

Nôta: *Oh goszpodne, tí, nas veren.*

451. Nema dragse radoszti szrdcze moje, Kak esi, oh Bôg, zvisávam imé tvoje, Koga vernosztsze z-szvojmi csüdami Vszáko ütro ponôvi nad nami.

2. Troje szuncze, gda szkoncsáva pôť szvojo, V-díki ká'ze môcs i velikoszt tvojo; Ono glászi vu vecsnom poszvêti Ocsinszko lübézen tvojo szvêti.

3. I na zemli te vsze, vsze nazvesztsáva; — Cslovek, i esrv tebé molécs zvisáva: Glaszno prêdga vsze tvoje sztvorjênye Csüdne tvoje môdroszti csinênye.

4. Tí i mené tak varjes, vszamogôcsi, Da mi düsenenihás v-szmrtnoj nôcsi, Nevtajís mi, pri vszvoj nevřednoszti, Ocsa, tvoje szmilene szkrbnoszti.

5. Vzemi tak 'ze áldov szpêvanya mojga, Na vugodno szlű'zbo iména tvojga; Csi szem gli nê vrêdenk-tebi, oh Bôg, Pozdignoti z-grêhom vtepeni rôk.

6. Nê! — neglédaj mojgavelkoga bína: Glédaj vrêdnoszt Jezusa, tvojga szína, Vu kom szí me szam szebi oszvojo, I obecsao mi milosceso tvojo.

7. Vêm li v-tebi polo'zim jasz vűpanye; Ár od tébe mam 'zelênya vtisanye; Tí, kí môdro ravnas poti moje, Mi nevtajís verne szkrbi tvoje.

8. Li tí znás vsze potrêbi moje sztáve: Ni eden vlász mi neopádne z-gláve, Steroga tí v-racsúni nebí meo, — Kakda bi tak v-tebi dvojiti szmeo?

9. Nê! — escse i v-szmrtni vihérnoj nôcsi Tího zaszpím sz-tebom, oh vszamogôcsi! Ár bos me tí 'z-nyé grozne temnoszti Pelao na sztán blá'zene vecsnoszti.

10. Tam sze dén moj v-lepsem tváhi preszvêti, Csi

szem verno szpuno csészt na tom szvéti: Tam bom tebé
vu díki csüdüvao, I himnus moj v-radoszti áldüvao.

Nôta: *Kí od Bôga odsztôpi.*

452. Znôvics mi gorizhája V-díki bo'ze szuncze!
— Nôva radoszt obhája Tebé, moje szrdcze!
— Nôvo môcs Mi je nôcs, Po trüdi i brígaj, Zbüdila
v-kotrigaj.

2. Kak szem pá ponovleni, Po tíhom szne, czéli,
i kak blagoszlovleni V-düsi ino v-téli! — Záto ti V-
radoszti Szpêvam zdâ, ocsa moj, Za tak velki dár tvoj.

3. Jasz 'ze v-iméni tvojem Scsém na delo idti. Vesi
me v-pozványi mojem Prav vernomi bidti. 'Zítek moj
Bratom boj, I tebi, düh vecsen, Na áldov poszvetsen.

4. Tí ednôk, szodecz szvéti, Tam od dnévov moji
Trden racsún más vzéti, Kak od dárov tvoji: Dobicska,
Zgübicska Sze tak mam vüpati, Kak dní znam nüczati.

5. Vesi me v-právoj môdroszti I dnesz potüvati, I
v-szkuzaj i radoszti Sze tebi podati. — Veszélje, Dre-
szélje, Szladki, britki pehár, — Vsze je, ocsa, tvoj dár.

6. Vsze je zvelicsitelno Szrdczy pobo'znomi, Ali
vsze pogübelno Tomi zlocsasztnomi; Ár radoszt, I 'za-
loszt Nyé alí opojí, Ali v-dvojnoszt vtopí.

7. Daj mi tak kebzüvati, Bôg, na szrdcze moje,
Da znam naszledüvati Poszvét právde tvoje. Zahválno,
i sztálno Prenoszim, kogodi Mi sors moj oszôdi.

8. Oh! — zakrívaj me i dnesz Sz-tvojmi perôtami,
I koronüj sztan moj vesz Z-'zitka dobrôtami: Daj sze
mi Ze-vszeni Mojmi v-kríli míra Vcsakati vecséra.

Na lasztivno nôto.

453. Nébe, i zemle sztvoritel, I ocsa vszamogôcsi!
Tí szi mi bio moj varitel Vu preminôcsoj
nôcsi: Po tebi szem zdrízáni, I sz-posztele pozváni.

2. Z-zahválnim szrdczom szpoznávam Velkoszt tvoje vernoszt, I tebé molécs zvisávam Za vsza csüda szkrbnoszt, Stera szlugi tvojmi pá Trák szuncza viditi dá.

3. Hvála ti! — lèhnola je nôcs 'Ze ze-vszeni grozami. Jasz 'zivém, i obcsütim môcs, Okladjen z-dobrôtami; Vöidem z-nocsne kmicze Na dnéva ôpravicze.

4. Oh! — dabi sz-té nôcsi kmiczov Veke lèhno i grèh moj, I mené z-'zítka praviczov Oszná'zo dober düh tvoj! — Dabi v-dobrom bio sztálen, Ino tebi zahválen!

5. Gori szem sztano sz-posztele, I ponóvleni szem vesz; Daj sze mi i z-grèhov sztele, Bôg moj, vöszkopati dnesz: I tak mi dén ete boj Zagovor v-szôdbi tvojoj.

6. Tak vczêpi vu szrdcze moje Jákoszt i nágib vrôcsi, Da me od lübézni tvoje Ni szmrt naj neodlôcsi, Nego vu tvojem sztráhi Vandram do koncza v-práhi.

7. Etak bom sze szmeo szloniti Na tébe v-szkuzaj moji; Ár mi tí nedás zdvojiti V-'zítka i vere boji: Tí, vszè verni varivács, Bos i moj szmileni vrács.

8. Odícsi vu vszem 'ze eti Nad menom tvojo vernoszt, I daj mi lêpo szmrti meti, Za szredbenika vrêdnoszt: Tam pa na díke czíli Mi daj sztán v-tvojem kríli.

Nôta: *Kako k-hladnoj vodi jelen.*

454. E^{dnôk}, gda z-groba kmicsnoga I jasz pá gorisztánem, Csi pred szodeczá pravicsnoga Sztolczom v-szvetsztvi posztánem, Kaksi dén sze preszvêti Meni na onom szvêti, Gde bom vszè nevôl mentüvan, I z-blá'zensztvom korunüvan!

2. Zdâ escse sze na máрни szvêt Prebüdjavam, szódecz moj; Ali tvoje díke poszvêt Mi gorécsa szvécsa boj, Da pri nyè iszesem tvoj mír, I, gda príde moj vecsér, Düso tiho, tiho püsztím, I na vecsno radoszt zaszpím.

3. Krêpi mi vero, vüpanye Vu mojem szkrádnym boji, I daj mi naidti vtisanye Pri tebi v-szmrtnom znoji. Trôstaj lübléne moje Z-glászom miloscse tvoje, I pripelaj je za menom, Na radoszti angelszke dom.

Na znáno nôto.

455. Szpômeni sze tí, oh krhki cslovek, Sz-tvojga sztvoritela; Neszpozábi sze, kak más hváliti 'Zítka varitela.

2. Szlísaj gôsztokrát drôbne fticsicze — Kak lepô szpêvajo! — Rano i vecsér z-veszélím glászom Bôga zvisávajo.

3. Jeli szí tí nè od nerázumni Fticz plemenitési, I z-dobrôtami ocsé tvojega Blagoszlovlenési?

4. Pod szunczom bo'zim szí lí tí na kèp Bo'zansztva sztvorjeni, — Tí z môdrim dûhom ino rázumom Lepô osznâ'zeni.

5. Obdarüvan szí vise vszê sztvári Z-csísztim govorényem, Z-nemrtelnosztjov, z-volov, i z-szrdcza Lèpim obcsütényem.

6. Neboj tak mányi, ocsé tvojega Szmlenoszt glásziti, I nyega imé rano i keszno Ponízno hváliti.

7. Vszákdén, vu tvojem dolilêganyi, I goriszta-nènyi, Neszi pred nyega hválni áldov tvoj V-peszmi, i molènyi.

8. Tvojo decsiczo, ino dr'zino V-bo'zem sztráhi vodi, I pred nyé ocsmí, kak ocsé verník, Z-lèpov példov hodi.

9. Opomínaj nyô z-rêcsjov i z-delom Na bo'zo bojazen, Da vu nyem szamom, kak v-vernom ocsi Polo'zi vüpazen.

10. Tak poszlühne on tvojo molítev, I prime tvoj áldov; Tak más viditi v-dvôri i pôli Tí nyegov blagoszlov.

V-nedelo ütro.

Nôta: *Oh vekivecsne miloscse.*

456. Bla'zeni düh! tí, 'zítka voj, Mi nagni szrdce
k-szebi, Da denésnyi velki dén tvoj Vu
vszem poszvetím tebi — Na csüd tvoji zbrodjávanye.
Düsni trôst, i zbôgsávanye, I tak 'zelen pocsinek.

2. Daj, da v-tvojega bo'zansztva Hi'zo vrêlo
setüjem, I tam na návuk krsztsansztva Sz-pobo'znoszt-
jov kebzüjem, 'Z-nyega szpoznam potí tvoje, Dú'z-
noszt, i blá'zensztvo moje, I môcs vdáblam na jákoszt.

3. Gda szluga tvoj nazvesztsáva, Ka szem dú'zen
csiniti, Glász tvoj me naj nadigáva, Právdo tvojo sze
vesiti, Nyô v-lêpom szrdcezi varvati, Pri nyé poszvêti
vandratí, I tak tebi szlü'ziti.

4. Tí mi z-môcsjov rêcsi tvoje Szrdce moje pre-
hodi, Ino me tak z-blôde moje Na pôt pokôre vodi;
Csi szem pa na dobroj pôti, Tí me pelaj po nyé
prôti Czili velke vecsnosztí.

5. Etak de mi szvétí dén tvoj, Dén visnoga
blá'zensztva; Ár mi on bode gvüsen voj Na velkoj
sztezi szvetsztva, Stero csi verno prebe'zím, I düse
szi z-zlom nete'zím, Vecsni mír de nájem moj.

Bete'zníkov.

Nôta: *Zaka sze zvisáva szvét —*

457. Preminôla je nôcs — a' nê moja 'zaloszt! —
Ponávla sze z-nôvov ütrov moja 'zúkoszt!
— Ah! — gda szi pocsiné od velke bolezní Rôno
telo moje v-tebi, Bôg lübézni?

2. 'Zítek kotrig moji vszákdén szfaliváva, I, 'z-
nyim navküp, szrdceza vüpazen zmenkáva: Vêhnem od

dna do dna, kak med vihérmi czvét. Jaj! — lehko naszkori osztaviti mam szvét!

3. Zaman iszcesem vrásztvo na mantre vtisanye; Li ténki, gingav trák je moje vüpanye, Steroga vecsna nôcs tak lehko oblêze, I prhka nit, stero szmrt náglo odrêze!

4. Vu szkuzaj plavajo szírotícze moje, Czagajôcs pred szlápom trdne szôdbe tvoje, Steri mené lehko escse dnesz tápihne, Od nyi z-szilov vtrgne, ino vu grob szühne.

5. Bôg! glédaj na mantre tvojega rônika, I zleh-kôti bremen trüdnoga pôtnika; Ali mi daj neszti kri'z moj v-mirovnosztí, Kak hasznoviti bics bo'zanszke szkrovnosztí.

6. Nê! — nezdvojim v-tebi vu mojoj te'zkôcsi: Ti, kí vsza zdr'závas, bos mi v-nyê k-pomôcsi, Meni mantre moje na dobro obrnés; Ár mi po nyi szrdcze od szvétá odvrnés.

7. Csi me te'ziti má du'ze tá nevola; Trôstam sze z-Jezusom: „*bojdi tvoja vola!*“ Tí vernoga szrdcza nigdar neosztávis, Nego nyemi pomôcs i vrásztvo priprávis.

8. Bojdi tak i moje bolezní míli vrács, I 'zítka mojega szmileni varivács, Polo'zi nadale czil mojega groba, Da me 'ze ete híp szmrt nevcsiní roba.

9. Ali csi mi je 'ze zdâ od etecz idti, — Tenya je 'zítek moj! — rad scsém gotov bidti; Li daj mi csisztomi eti v-práh szpádnoti, I na vecsno radoszt pá z-groba sztánóti.

10. Vzemi pod obranbo moje szírotícze, I noszi szkrb na nyé, kak tvoje ovesícze, Od kí sze daj meni v-míri odlôcsiti, I düso z-vüpanyem tebi porocsiti.

Vecserásne peszmi.

Nôta: *Vu vszákóm mojem djányi.*

458. **M**ili Bôg! tí szi i dnesz Na 'zítek i sztan
moj vesz Ocsinszko szkrb noszo, I szrecso
moje düse Vrso od toga vise, Kak bi jasz miszlo i
proszo.

2. Kak bi mogao zbroditi, Ali pregovoriti Dobro-
tivnoszt tvojo? — Tí szi ôdpro vretino, Tí vlejao
prvotino Blagoszlova na pôt mojo.

3. Tí szi mi dao môcs k-deli, I od vsze pogübeli
Me szmileno varvao, Pri zdrávja obcsütényi, I radoszti
'zivlènyi Me z-csüdnim tálom obdr'zao.

4. Velkoszt tvoje szkrbnoszt, I ocsinszke verno-
szti Me glaszno zbüdjáva, Naj te, vu práhi klecsécs,
V-díke szvetloszti gledécs, Düh moj zahválno zvisáva.

5. Ah! — dabi z-csísztim szrdczom Mogao pred
tebom, szodeczom Jasz vezdâ posztáti, I áldov zahvál-
noszti Brezi grêsne jálnoszt V-peszmi mojoj dolidjáti!

6. Kak blá'zen je 'zè eti, Kí tebi zná 'zivetí Po
vôli, szvétí Bôg! — Kaksi nájem vernoszt Má v-
pravicsnoj vecsnoszt Vzétí on od tébe ednôk!

7. Jasz tak v-tvojoj bojazni I detinszkoy vüpazni
Scsém tü potüvati, Znájôcs, kâ me na czíli Dnévov
tí, szodecz míli, Li tak más koronüvati.

8. I zdâ sz-tôv verov zaszpím, Sz-tôv na pocsinek
püsztim Trüdno têlo moje; 'Z-nyôv scsém szrdcze
toliti, I sors moj porocsiti Pod obranbo szkrbi tvoje.

Nôta: *Obüdi sze oh me szrdcze!*

459. **G**da i jasz, na mojem czíli Sztanovsi, düso
püsztim, I vu szmrti tíhom kríli Po
vnôgom trüdi zaszpím; Kak miroven de szen moj!
— I jasz bom v-skrinyi tesznoj Szladko pocsívao
z-vernimi, V-goszpodni odícsenimi.

2. Zdâ escse je szen moj — nemír, — Nemirovna nôcs moja; Ár mi 'zítka vnôgi vihér Nemre dati po-koja: Ali vu groba kmiczi Nebom vecs, kak v-tem-niczi; Tam bom szlobodscsino v'zívao, I v-vecsnom míri pocsívao.

3. Medtêm, geto v-groba nôcsi Li verni tího szpíjo, Kí, pri vszoy szvojoj krhkôcsi, V-szüknyi szvetsztva zaszpíjo: Vcsi i mené, ocsa moj, Postúvati zákon tvoj, Da csísztí, — nê, kak grêha rob, Idem ednôk odtécz v-moj grob.

4. Vszákdén mi daj krédi bidti, I csakati moj konecz, Naj mirovno morem idti Pred têbe, velki szodecz: Ni szladkoszt zemlé dobrôt, Ni szkuza moji szirôt, Me nepácsi tího mrêti, V-szlabi, ali mocsni lèti!

Nôta: *Oh! — hválte vszamogôcsaga.*

460. **T**í, komi zahválti mam Moj 'zítek, i vsze, sz-kêm ládam, Bôg, daritel vszê dárov, V-tebi sze düh moj radúje, I v-pobo'znosztí áldúje Szvéte dú'znosztí áldov: Vsze blá'zensztvo sztáve moje, Je szvedok lübézni tvoje.

2. I dnesz szí me verno vodo, Sz-pogübeli oszlô-bodo, I z-grêhov támna büdio: Dao szí mi têli jêsz-tvino Oblecsalo, i pítvino, Szrdcze pa v-dobrom krepio; Kázao szí mi pôt môdrosztí, I tál podêlo v-radosztí.

3. Tí szí bio meni k-pomôcsi, I zdr'zao szí me vu môcsi Pri ôpraviczaj moji, Odvrno szí vdárceze hűde, Blagoszlovo moje trűde, Hlád dao vrêlomi znoji, I pripeláo szí me v-míri Znôvics k-pocsinka vecséri.

4. Hvála tebi za tô vernoszt, I tvojo tak mílo szkrbnoszt, 'Zítka mojega ocsa! — Oh! — bojdi i v-etoj nôcsi Szlugi tvojemí nazôcsi, Vzévsi me na nárocsa, Naj nôvoga dnéva szuncze Pá veszelí moje szrdcze.

Nôta: *Zdâ pocsívajo lüdjé.*

461. Szvetlo szuncze zahája, I kmicsna nôcs prihája Sz-pocsinkom tak 'zelnim; Raz-presztéra, oh ocsa, 'Ze szen szvoja nárocsa Trüdüm vandrarom mrtelnim.

2. Jasz escsé verosztüjem, I v-radoszti áldüjem Zahválen moj áldov Tebi, od koga je dnesz Na 'ziték i sztán moj vesz Tekao, kak rosza, blagoszlov.

3. Ka szem vsze nêvzéo, oh Bôg, Sz-tvoji dobrotivni rôk Dnesz, zvôn 'zítka mojga! — Jezero jezér dobrôt Szipávas ti vö na pôť Nevrêdnoga szlugo tvojga.

4. Velka szo tvoja dela, I tebé, sztvoritela Vsza ká'zejo v-diki; Prêdga te tak dnéva trák, Kak nôcsi groza i mrák: Povszéd szí csüden vu 'zítki.

5. Keliko zvêzd szvetlécsi Plava, kak szvêcs gorécsi, V-velkom môrji zráka, — Na díko tvojmi szvétí, I národóm k-poszvêti V-temnoszti nocsnoga mráka!

6. Tí, oh vrêmena goszpôd, Tak ká'zes be'zája pôť Nyim sz-prsztóm môdroszti, Da i vu nyí poszvêti Meni, vandrari szvétí Míli trák csíszte radoszti.

7. Kak bi sze tak na tébe Neszlono, vernoszt nébe, V-hípi dobri, hüdi, Koga môdro szkrb povszéd Pred szebóm má moj pogléd V-sorsi 'zítka verni lüdi?!

8. Li daj mi v-tvojem sztráhi Trositi eti v-práhi Tak male dní moje; I nemám sze bojati, Ká sze nebi trôstati Szmeo gdasté obranbe tvoje.

9. I na szmrtnóm vecséri Zaszpati mam vu míri, Pri etóm poszvêti, Ká sze mi po nyé nôcsi Vecsna zorja prepôcsi Tam na popolnoszti szvétí.

Nôta: *Sznâ'zi sze, oh drága dűsa!*

462. Trüd, 'zaloszt, i szkrb odhája: Ár pocsinka nôcs prihája. — Tak vsza márna premi-néjo, Gda nam dnévi pretecséjo! — Doli sze vzeme

z-nász bremen, Gda nam lèhne dano vrèmen, I na ópravicz vecséri Szi odèhnemo vu míri.

2. Radűj sze, dűsa, v-goszpodni, I áldűj áldov vugodni; Premiszli keliko dobròt Je teklo dnesz na tvojo pòt: Obsűti tvojo nevrèdnoszt, I ocsé tak mило vernoszt, Stere csűda povszéd gledécs, Dícsi nyega za nyò, klecsécs.

3. Tak je! — dnévov moji be'záj, I 'zítka tak szkroven tekáj Mi szrdcze glaszo zbűdjáva, Naj tebé, oh Bòg, zvisáva, Kí mené, kak veren ocsa, Vzévsí na tvoja nárocsa, Vodis, blagoszlávlas, hránis, I od pogűbéli bránis.

4. Tebi, lűbézni dűh vecsen, Bojdi i szen moj poszvetsen; Tak mam tiho pocsívati, I miloszt tvojo 'zívati: Ár szé po tebi obdr'zím, I znòvics goriobűdím — Ali na telovni 'zítek, Ali na vecsni prebítek.

5. Ka mi je za té szvét jálén, I nyega kincs, tak nesztálén! — Tam prèk groba je òrok moj, Tam naidem jasz 'zelen pokoj. Csi po nedű'znosztí pòti Idem czili mojmi pròti; Tak sze mi po szmrtnoj nòcsi Zorja vecsnosztí prepòcsi.

Nòta: *Oh Bòg, oh míli Bòg!*

463. **Z**aide szkoro szuncze Vu nasoj okroglini, Naj poszvèt szvoj neszé Drűgoj zemlé krajíni. — Pred nyegovim trákom Be'zì temnoszt nòcsi, I kmicza sze grozì, Gde je nè nazòcsi.

2. Bòg! tebé zvisáva Vesz szvét, vu práhi klecsécs, I velikoszt tvojo Vu szuncza tráhi gledécs: Kamakoli vr'ze Szin práha szvoj pogléd, Povszéd szi ti velki, Dobrotiven povszéd.

3. Kak sze szuncze szkrije Nedovèdno v-nòcsni mrák, Tak sze radoszt szrdcza Náglo vtopí z-szkúz oblák: Kincs, i díka zemlé Je li dár megnenya, I nòro vűpanye Tálèhne, kak szenya.

4. Na zâhodi sze zrák Toti lepô erdecsí, Ali vu mrák sztôpi, I mali csasz sze lescsi: Tak szo na tom szvéti Vsza, vsza preminôcsa; Tak nesztálna szo vsza Pod nébov bodôcsa!

5. Ali tí, goszpodne, Z-dnévni nepremenyávas; Tí od vek do veka Ednáko dôb zdr'závas: Nê! — nepremenyáva Ni tvoja miloscsa, Kí szi bio, i bodes Vekveke vszê ocsa.

9. Tí bos nas varivács I vu prísesztnoj nôcsi, Nev-tajís nam tvoje Obranbe i pomôcsi, Nego po mirovnom Szne i nász pokrepís, I na nôvo szvetloszt Nasz págorizbûdis.

7. Sto tak nebi szpoznao, Ocsa, tvoje szkrbnosztí? — Sto nebi zvisávao Mile tvoje vernosztí? — Oh! — zdr'zi nasz v-tvojem Sztráhi v-nôcsi, vu dne, Naj ti nase potí Bodejo vugodne.

Nôta: *Oh goszpodne, tí, nas vèren.*

464. Nagible sze szuncze, i nôcs prihája, Dnéva te'zka szkrb do csasza odhája; Na sztran dêne vandrar szvoje delo, I sô bode v-pocsinka posztelo.

2. Vnogo jezér zvêzd je gvüsno znamênye, Kak csüdno je ocsé mîlo csinênye, Kí 'z-nyimi vréd tak zakrîva i nász, Da nam nema preidti ni eden vlász.

3. On, kí ravno sztezo ká'ze mészeczi, Varje sereg szvoj v-szmrti groznoj szénczi, Tak da nász, i vsze pobo'zne lûdí Pá na dnéva nôví poszvêt zbûdí.

4. I mí bi sze gda szpozábili 'z-nyega? — Mí, mî nebi csesztíli visesnyega? — Oh nê! — telka csüdn nyegva gledécs, Zvisávajmo ga vszi, v-práhi klecsécs.

5. Drágo delo je, goszpodna csesztiti, Nyegro imé v-tíhoj szlû'zbi szvetiti, Nyemi rano i vecser szpêvati, I zahválen áldov áldûvati.

6. Ár sze nyegva rama z-szvojmi csüdami Rano

i vecsér ponávla nad nami, Nász zakriva z-szvojmi perôtami Ino korunuje z-dobrôtami.

7. Tebi, tebi boj i v-prisesztnoj nôcsi Poszvetseni szen nas, oh vszamogôcsi! — V-nedú'znoszt szüknyi naj zaszpímo, I v-nyê sze pá ze-szna prebúdimo.

Nôta: *Vsza szo na zemlí eti preidôcsa.*

465. **P**á szem na dnéva mojga vecséri! — Pá szí po trüdi odêhnem v-míri! — I, da sze escse 'zitki radűjem, Tebi, ocsa, moj áldov áldűjem.

2. Tí szí me búdio i dnesz v-pozványi, Da szem nè bio v-nyem, kak vnôgi mányi; Dao szí mi môcs i blagoszlov k-deli, I varvao szí me od pogűbeli.

3. Tí szí me krepio vu nedú'znosztí, I zmo'zno vracsao od vsze rű'znosztí, Ino szí me tak po sztezi szvetsztva Pelao k-vretini mojga blá'zensztva.

4. Kasté za 'zaloszt me je te'zila, Tvoja szkrb me je v-nyê bátrivíla, I, csi szem z-verov trôst mólécs proszo, Tak szem mirovno kríz moj prenoszo.

5. 'Zítka mojega vugoden tekáj, I nyega dnévov tak szkroven be'záj, Je szvedok tvoje míle vernosztí, Ino ocsinszke môdre szkrbnosztí.

6. Zátó pred tébe neszém zdâ áldov, I dícsim te za telki blagoszlov, V-sterom szem i dnesz obilnê tál meo, Kak bi csakati i prosziti szmeo.

7. Vari me, ocsa, i v-nôcsi etoj; Düsi i teli mi darűj pokoj: Na dén ütásnyi me pá z-szna zbűdi, I na tvojo csészt dűh moj pobűdi.

Nôta: *Nôcs je pred dvérmi vszê.*

466. **K**micsne nôcsi temnoszt Lícze zemlé pokriva, I nebész 'zivotnoszt Sze vu grozen mrák szkríva; Li zvêzd temni poszvêt Razveszeljáva szvét.

2. Ocsa, tvoje rêcsi Iszkro v-vsze szrdczaj nêti,

I daj pri nyé szvêcsi Szkuzniti vszemi szvéti, Da v-veri obsztoji, I v-tebi nezdvoji.

3. Z-zlom grêsne rú'znoszt Szem sze jasz dnez oszkrúno, I moje dú'znoszt Szem v-nikom nè prav szpuno: Nè szem lübo vise Vszege moje düse.

4. Gorizapíszano Más tí moje csinènye, I dolizbríszano Nede moje hotènye: Od vszege racsún dam, Gda odtécz idti mam.

5. I szam Jezus de mi Li tak porok blá'zensztva, Csi sze podam nyemi, Sztálno hodécs pô't szvetsztva, Tak da nyemi 'zivém, I v-nyem vöpreminém.

6. Daj sze mi tak, ocsa, Dnez sz-tebom vjedínati, I sz-tébe, miloscsa, Vszedni tak szpomínati, Da vu tvojem sztráhi Vandram eti v-práhi.

7. Sz-tém namenyávanyem Scsém na pocsinek idti, I sz-tém zdühávanyem Sze pá ze-szna zbüditi, Már-noszt odüriti, I tebi szlü'ziti.

8. Daj mi mirovno nôcs, Po vrêlom znoji trüda, I podêli mi môcs, Da sze varjem od hüda, I tebi, goszpodne, Szlü'zim v-noczi, vu dne.

Nôta: *Goszpodin Bôg, neosztav' nász.*

467. **K**ak povôdni odtecséjo, Tak nam dnévi pre-minéjo; Nad vandrara vdári vecsér, I 'z-nyim lehko szôdbe vihér!

2. Neszkoncsano vekivecsnoszt Vsزêm prineszti má prisesztnoszt, I 'z-nyôv ali mír i radoszt, Ali pa mantre i 'zaloszt.

3. Gda i jasz táprídem, oh Bôg, Oszlôbodi me vecsni môk; Daj mi, szodecz düse moje, Glédati tam licze tvoje.

4. Zdâ, isztina, vszâko têlo Híti v-pocsinka posz-telo; Ali kelko ji tak zaszpi, Da v-toj nôcsi düso püsztí!

5. Czvetémo, i povèhnemo, — Ze-vsžèm navküp
tálèhnemo! — Zvön jákoszti, vsze zgübímo! — Kakda
tak z-zlom obsztojímo?

6. Goszpodne, rècsi tvoje glász Na dén tvoj opo-
mína nász; Í sz-kèm sze má on trôstati, Kí tebé nescse
bôgati?

7. Vcsi szam tí mené, moj szodecz, Tak premisz-
liti moj konecz, Da 'zítek tebi poszvetím, Í tebé z-
radosztjov csesztím.

8. Csi szi tí z-menom, — nezdvojím; Ár i vu
szmrti obsztojím: Tí mi na té krátki 'zítek Dás vek-
vecsnoszti prebítek.

Nôta: *Sto bi te nehválo.*

468. Vcsi me, oh szodecz moj, dní moje tak ra-
csúnati, Da sze neszpozábim, kâ ednok
racsún mam dati Od vszákoga ocsnomegnenya; Ár je
'zítek moj márna tenya, Í tálèhne, kak nocsna szenya.

2. Racsún, racsún ti dam od csészti moje poz-
ványa, Racsún i od mîszel, nè li od gucsa, i djánya:
Nikse hotèney mojsza szrdcza Nemre vkaniti tebé,
szodecza; Ár ti je szvetlèse od szuncza.

3. Premiszli tak, düsa, kak szi dén tvoj dnesz
zacséla; Prebrodi, vu kom szi v-nyega tekáji tál vzèla:
Na vsze, ka szi csinila, kebzűj Glász lasztivne vèszti
tvoje csűj, Í bîne objokati setűj.

4. Jeli szi zacsnoła delo tvoje z-molítvami? — Í
jeli szi hotécs Bôgi szlűzila sz-potami? — Ali szi
v-csészti mánya bila, Vu dobrom rászti zaműdila, Í
— ka je vecs — vnèmar gresíla?

5. Bôg! jasz ti vadlűjem, kâ szem vu vszem ne-
popolen; Ár szem na grèh gibki, ali na jákoszt ne-
zvolen: Csesztô mi vrèmen zaman tecsé, Tèlo pa, í
szvét, gda hűdo scsé, Me od tébe vkrâ k-szebi vlecsé.

6. Ali molim sze ti, odpüsztí mi grêhe moje, I vsi me hoditi potomtoga szteze tvoje; Da, pri rêcsi tvoje poszvêti, Pobo'zno vandram na tom szvêti, I 'zítek moj i bratom szvêti.

7. Odvrni eto nôes od mène kvár i neszrecso, I zbüdi me 'z-nyé szna na tiho radoszt i szrecso; Da, sz-kími eti vküpprebívam, Pod tvojov obranbov pocívam, I trôst miloscse tvoje v'zívam.

Nôta: *Obüdi sze, oh me szrdcze!*

469. Zbüdi sze, oh düsa moja 'Ze na csészt sztvorítela! — Tô bojdi zdâ peszem tvoja: „Velka szo ocsé dela! — On, kí vesz szvêt zdr'záva, I vszêm potrêbna dáva, On je dnesz i mené hráno, Vodo, blagoszlávlao bráno!“

2. Bôg! sto more prebroditi Dobrôt tvoji vno'zinoszt, Ali sto pregovoriti Tvojo díko, i zmo'znoszt? — Od zhoda do záhoda, I od roda do roda, Vsza, dél tvoji csüda gledécs, Zvisávajo tebé klecsécs.

3. Velki szí tí v-szuncza tráki, Csüden v-nyega toplôcsi, Dobrotiven v-tíhom mráki, I vu pocsinka nôcsi; Prêdga te csrvics v-práhi, I angel v-díke tráhi: Vesz, vesz sürôki ete szvêt Je csüd tvoji szvetli poszvêt.

4. Oh! — tí szí i nad menom dnesz Odícso tvojo vernoszt; Glaszno prêdga 'zítek moj vesz Ocsinszko tvojo szkrbnoszt. — Ali jasz, nevrêden szin Obsütím moj velki bin, Nevrêdnoszt mojo vadlűjem, I grêhe z-szrdcza 'zalűjem.

5. K-tebi kriescím: szmilűj sze mi, Vretina lűbéznoszt! Podêli szrdczi mojemi Trôst v-nyega boleznoszt: Ocsisztí szí je na sztan, I zvrácsi je z-grêharan, Da bode tvoje miloscse Vugodno prebívá-liscse.

6. I v-etoj nôcsi, oh ocsa, Me pod obranbo vzemi; Razpresztri tvoja nárocsa Meni, színi tvojemi, Naj szí v-míri pocsiném, I, csi dнеш vöpreminém, Tam sze mi, na lepsem szvétí, Nemrtelen dén preszvétí.

V-szoboto vecsér.

Nôta: *Dokonesao szem jasz 'zítek moj.*

470. Pá sze mi tjeden szkoncsáva V-nesztálnom 'zítíki mojem! — Tak sze mi vrèmen szpu-nyáva V-bisztrom tekáji szvojem! Ah! — dabi jasz z-csísztim szrdczom, Sztano dнеш na nyega czíli; Tak bi tam, pred mojim szodczom, Gdasté pôsztáo veszéli.

2. Ali — jaj! — nemrem tajítí, Kâ szem zmenkao v-dú'znosztí; Norem nikak zakrití Grèhov moji rú'znosztí: Bôg me znôtra, zvôna vídi; On i vsze mészli moje zná, I vszáki sztopáj moj hüdi Gorizapíszani má.

3. Tak je! — ocsa, jasz vadlűjem Grèhov moji vno'zinoszt, Sz-kèmi te vnèmar bantűjem, I szprávlam szí szrditoszt; Ali neszôdi me, Bôg moj, Trdno, pôleg hodbe moje Nego mi mili szodecz boj, Pôleg miloscse tvoje.

4. Z-dnévmi naj dolijemléjo Grèhi moji odűrni, I naszlèdnye táminéjo, Kaksté szo szí neszmemni, Tak da bom vszákdén modrèsi, V-bisztrom tekáji vrèmena, I düsa moja sze rèsi Vsze mantre, i bremena.

5. Hvála tí za tô dobrôto, Kâ me v-'zítíki zdr'závas, I mené, vbôgo szirôto Tak szmileno zbűdjávas, Naj táosztávim pôt nôro, Glász miloscse szlísajôcsi, I hitro csiním pokôro, Mír düse íszkajôcsi.

6. Vari i v-prísesztnoj nôcsi Mené, ino vsze verne; Od hüdi vdárczov mogôcsi, I grèhote odűrne; Bojdi z-vszèmi szirôtami, Ké sze li v-tebi vűpajo, Naj pod tvojmi perôtami Mirovno pocsívajo.

7. V-míri sze naj prebüdímo Na dén tvoj odebráni,
Da te v-radoszti csesztímo V-seregi ti pozváni; Ki
pa naveke zaszpíjo, Naj zaszpíjo v-szüknyi szvetsztva,
Da sze ednók prebüdíjo Na veszélje blá'zensztva.

V-nedelo vecsér.

Nôta: *Szladki Jezus, mí szmo szem.*

471. **D**üsa! szpoznaj z-radosztjov, Kak szrecsna
szi tí dnesz bíla, Csi szi sz-právov vrë-
losztjov Bôga tvojega csesztíla, Návuk isztíne zdr'zála,
I pô't 'zítka szi zebrála.

2. Tak je! — v-lêpom blá'zensztvi Szi mi dao,
Bôg, tál jemati; Ár szi me vrso v-szvetsztvi, I vesio
czíl moj prav szpoznati, Krepio me v-tvojoj bojazni,
Lübézni ino vüpazni.

3. Z-rêcsi tvoje isztinov Szi mi pamet preszvet-
sávao, I 'z-nyé trôsta vretinov Mi szrdcze razveszel-
jávao: Dao szi mi na vsze dobro môcs, I düha tvojega
pomôcs.

4. Vu mojoj molítvi szem Z-szvéto'v priszegov ob-
lûbo, Kâ bom do koncza vu vszem Li tô, ka tí 'zelës,
lûbo, I, kâ bom vu tvojem sztráhi Vandrao vszedni
eti v-práhi.

5. I, kaksi blagoszlov má Vrëloszt moje pobo'z-
noszti! — Ona mi v-veri môcs dá, I gedrnoszt vu dú'z-
noszti, Nagne szrdcze od zemelszki, Na 'zelênnye ti
nebeszki.

6. Kak lêpi je tak be'záj, Steroga szem dokon-
csao dnesz! — Ah! — dabi sze tak tekáj Dnévov
moji dopuno vesz! — Dabi, ocsa, szlû'zbi tvojoj Posz-
véto jasz vesz 'zítek moj!

7. Zdr'zi me v-toj vrëloszti, Dokecs môcs i prílíko
mam, Naj vu tvojoj szvetloszti Do kmicsnoga groba van-
dram: Isztina tvoja mi tû voj, I tam porok miloscse boj.

8. I vu prísesztnoj nôcsi Ti bojdi porocsen sors
moj; Tí szam, oh vszamogôcsi, Kak varivács, pri meni
boj, I pelaj me vö 'z-nyé kmicze Pá na dnéva ôpravicze.

Bete'zníkov.

Nôta: *Szvetlo szuncze je zaislo.*

472. **H**vála! — i dnesz szem prenoszo Kri'z moje
rônosztí; Ár szem szí od ocsé szproszo
Pomôcs k-mirovnosztí.

2. Da mi nyegva miloszt nebi Szrdcza pokojila,
Düsa moja bi obszebi Vu mantraj zdvojila!

3. Tí, tí, vretina lübézni, Szi moje vüpanye, Od
tebe vdáblam bolezní I mantre vtisanye.

4. Kak szladko me tô pokoji Vu 'zúkosztí etoj,
Kâ vu dêszeni tvojoj sztoji Tak szmrt, kak 'zítek moj!

5. Zátó v-szrdcza mirovnosztí Csákam prísesztno
nôcs; Ár mi tí v-mojoj rônosztí Szam prides na pomôcs.

6. I, csi mi szlêdnýa má bidti Na zemli eta nôcs,
Bátrívno scsém odtécz idti; Ár sze rêsim te'zkôcs.

7. Vesíni z-menom, ocsa, kak scsés; Môder je tvoj
tanács: Li, csi mi 'zítek odszecsés, Bojdi moj varivács.

8. Daj mi v-tvojoj bojazosztí 'Zítek dokoncsati,
I v-krsztsanszkoy vüpazosztí Blá'zeno zaszpati.

Na konczi leta.

Nôta: *Kâ me vszákdén, moj Bôg.*

473. **D**okoncsani je pá eden velki be'záj — Ed-
noga czêloga leta bisztri tekáj! — Veszéli
sze, szrdcze! V-míri zahája dnesz tebi bo'ze szuncze!

2. Tí szí té radosztí vretina, goszpodne, Tí, kí
szí obranba verní v-nocsi, vu dne: Tí nasz vsze
zdr'závas, I z-dármi miloscse tvoje nadeljávas.

3. Tí szí i v-tom leti nad nami szkoznüvao, I nyé

z-blagoszlovom tvojim korunüvao; Tí szi nam dao v-míri Sztánoti na nyega velikom vecséri.

4. Szvéta je tak dú'znoszt, tebé zvisávati, Tebi zahválnosztí áldov áldüvati. — Naj te dnesz dícsijo Kí povszéd telko csüd dél tvoji vídijo.

5. Neszpomínam záto — nê tvoje vernosztí, Kak da bi ka prídao jasz sz-têm k-nyé vrëdnosztí; Nego, naj vsza zemla Szpozna ino glászi zmo'zna tvoja dela.

6. Tí szi, kak voj 'zítka, i pred menom hodo, Po rô'zaj, bodélji mené csüdno vodo, Tak da szem pôt mojo Bátrívno sô, szlonyen na lübézen tvojo.

7. Csi szem gda na hüdo sztezo zla zablôdo, I z-grêhom sze sálo, ali vnêmar lôdo; Glász tvoje szkrbnosztí Me je nazâvrno na sztopáj vernosztí.

8. Tvoja miloszt me je pri môcsi zdr'zála, I k-dobrocsinênýi mi príliko dála: Ona me sz-têm trôsta, Kâ mi düsa ednôk szladkoszt nébe kôsta.

9. Nesztrási me záto negvüsna prísesztnoszt; Ár sze z-verov szlonim na tvojo szmilenoszt. — Kí je v-dobrom sztálen, On nede ni v-szmrti od tébe osztávlen.

10. Csi bi mi gda szrdcze kakoli 'zelelo, Ka pred tebom nebi vugodnosztí melo; Tí, môder i szvéti, Mi nedopüsztí v-tom nigdar tála vzéti.

11. Zvelicsitelno je, ka mi tí vözravnas, Kí z-neprebrodjenov môdrosztjov vsza ravnas. — Blá'zen, kí nedvoji! On szi szrdcze sz-tvojov miloscsov pokojí.

12. Na tébe sze i jasz zdâ z-vüpanyem szlonim; Ár sze li tak v-prepaszt dvojnosztí nevtonim: Tí, oh vszamogôcsi, Bos me na nôvi dén pelao sz-temne nôcsi.

Nôta: *Vszi lüdjê morejo mrêti.*

474. A^h! — kak hitro preminéjo Hípi 'zítka etoga! — Liki vodé, odtecséjo V-prepaszt mórja vecsnoga: Gda sze niti nedovêmo, Tô preszám-

nati moremo, Kâ szmo vszi na kraji lêt. — Jaj! — kak mární je te szvét!

2. Nedovêdno nam povêhne Czvét veszêlne mladoszti, Môcs têla nam, kak szpár, lêhne, Príde zíma sztaroszti, V-steroj nasz obvzeme szlaboszt, Osztaívszkoro vsza radoszt, Szmrť i grob sze nam mrzí, I szôdba blúzi grozí.

3. Ocsiveszno preszámnamo Vszákdén isztino eto; Naime zdâ, gda szkoncsávamo To pretekôcse leto. Ali pítaj, cslovek, koga Vcsiní ona prav môdroga: Ah! — keliki mrtelen Zmore odgovor 'zelen!?

4. Goszpodne! mené vcsi, môdro Dní moje racsúnati, Naj vszákí hípek na dobro Setűjem obra-csati; Ár vrêmen zaman trositi, I brezi sztráha gre-siti, Jaj vekveknosztí szprávi, I mír dűse zaprávi.

5. Sto zná, lehko mi je mera Dnévov 'ze dopu-nyena! — Nê mi je ni edna vóra, Kak gvűsna, za-kunyena! — — Kakda bi tak v-bátrivnosztí Vandrao k-czíli vekvecsnosztí, Bôga vnêmar odvrgao, Ino k-szvêti privrgao?!

6. Znaj, oh dűsa, nê je zaman Tak krátek tű tvoj be'záj, Tak negvűsen bívosztí sztan, I tak biszter lêt tekáj: Nê je dáni k-zaprávlanyi, Nego k-môdromi szprávlanyi Sz-tűhíne nesztálnosztí, Na dom nemrtel-nosztí.

7. Sztani ze-szna, i zbrodjávaj Vrêdnoszt tвое bivosztí, Szôdi tvoj sztan, i szpoznávaj Telke bíne szlabosztí: Pítaj sze, jeli sz-têm szrdczom Más obsztáti tam pred szodeczom, Gde li jákoszt obsztójí, Nepobo'znoszt pa zdvojí.

8. Eden velki híp ti je dao Bôg tvoj dnesz zado-bití, Ino ti sz-têm zapovedao Vesz sztan tvoj prebro-dítí, Blôdnoszt i grêh odűrití, 'Zítek nyemi poszvetítí, I tak v-sztálnoj vernosztí Idti k-czíli vecsnosztí.

9. Zdâ tak, da más escse vrêmen, Prípravno k-szpravicsanyi, — Zdâ vr'zi z-szébe zla bremen I híti k-zvelicsanyi; Glédaj na czíl on veliki, Steri sze ti szvéti v-díki: Nüczej, nüczej v-môdroszti Negvüsen híp márnoszti!

Stirje táli leta.

Zíma.

Nôta: *Groba sze niscse neogne.*

475. **G**roza pokriva lêpi szvét, Tíhota, vsze sztvor-jênnye; Kak szpár, je lêhno nyega czvét, I vsze 'zítka znamênne: Kamakoli vr'zes pogléd, Nôcs szmrtna te sztrási povszéd.

2. Tü je zíma! — vdérja vihér, Szever vêja léd i sznêg, Trák szuncza je zakrio vecsér, Mraz oblêva dôl i brêg, Szedáva sze na szrén megla, I trda csonta je zemla.

3. Püsztá szo vsza! — czvétja szaga I lepota je totá; Totá je 'zirovna vlaga, Stera vszemi odrasz dá: Totá je 'zítek na pôli, Na goráj, ino vu dôli.

4. Ali vêm szi zdâ odêhne Natúra po rodjenyi, Naj, nyé vecsni czvét nelêhne Po nesztanom plodjenyi: V-tom szne sze nyé môcs ponôvi, Na oprâvlanye csüd nôvi.

5. Hênajmo tak szkvarjüvati Potí bo'ze szkrov-noszti, I czagajôcs morjüvati Prôti zíme trdnoszti: Csüdüjmo, vu práhi klecsécs, I tü vecsno môdroszt, gledécs.

6. Oh szrecsen, kí szi je v-leti Sztánek i 'zivís szpravo! — Ka má on 'ze vecs 'zeleti? — Vêm szi je vsze pripravo, Sz-kêm sze prôti mrazi bráni, Gvanta, i posteno hráni.

7. Ali jaj tomi mêhkomi, Kí je manyôszt polübo,

Pódao sze 'zitki lehkomí, I vszo priliko z-gübo! — On, zálo'z szvoj sztrádajôcsi, Czaga v-szlêdnyoj potrebôcsi!

8. Bôg! hvála ti, kâ szí meni Môcs, priliko, rázum dao, Da szem szí v-szvojem vrêmeni Telko priszkrbeti znao, Sz-kêm sze vu zíme tú'znoszti Bránim czaglîve dvojnoszti.

9. Ah! — kelko je oni szirôt, Kêm szí, pri vszoy vernoszti, Nêpodêlo telko dobrôt, Kak meni, zvôn vrêdnoszti — Nê potrêbnoga 'zîvisa, Níti gvûsnoga sztálisa!

10. K-têm sze mi daj pridrû'ziti V-nyí velkoj potrebôcsi, I nyim szmîleno szlû'ziti, Pôleg moje premôcsi, Dati nyim sztánék bátriven, I 'z-nyim vréd zîvis lasztiven.

11. Vcsi me, môcs i vrêmen moje Tak szpametno nûczati, Da znam lêpe dâre tvoje Szkrblivo vkûpîszkati; I tak v-niksoj potrebôcsi Nepogîblem, sztrádajôcsi.

12. Naime pa za kincse dûsne Sze mi tak daj vganyati, I nyé, kak dobrôte gvûsne, Do szmrti tak varvati, Da oni bodejo trôst moj Eti, i v-szôdbi vihénoy.

Szprotolêtje.

Nôta: *Sto bi te nehválo.*

476. **D**ícszte sztvoritela, kí sze veszelíte 'zitki, I nyegov lêpi szvét vídíte plavati v-diki! — Kak csészti nyega fticz míli glász, Drevja, tráve, czvétja lêpi zrász, I szprotolêtja sznâ'zen obráz!

2. Pocsínolo szí je vsze sztvorjênje v-zíme krîli, I tak sze je po szne obleklo v-obráz veszéli. Ovo, kak sze vsza vrsenîjo, Vsza mészta lepô zelenîjo, I szprotolêtji veszélijo!

3. Tíhi hlád gîble zrák, mílo szíja bo'ze szuncze;

Nemrtelnoshti dûh je oblêjao zemlé lícze, Nyé krilo sze je razpresztrlo, I, ka sze je v-mrázi nêsztrlo, Vsze pá na 'zítek híti vrlo.

4. Szpêvaj zhod i záhod! — Bôg je vretina vszê dobrôt: On z-vísne radoszti rô'zami sznâ'zi naso pot. — Hodi pred nyim, oh vandrar, v-sztráhi, Moli ga, angel, v-díke tráhi, I tí, csrvics, lazécsi v-práhi!

5. Po tebi, vecsen, dûh, szija nam tak mîlo szuncze; Tí pûsztís zemli de'zd'z, gda odprês oblákov zdencze: Tíhi hlád, i 'zirovna vlaga, D'zünd'z rosze, i czvêticsa szaga, O'zivi znôvics vsze, ka czaga.

6. I, csi gli nasz gdate sztrási vdérjajôcsi vihé, Na zmo'zno rêcs tvojo, posztáne pá vu zráki mîr. — Tak, csi 'zítek nas oblê'ze mrák, I szrdcze gda te'zi szkúz oblák, Sz-tebom zide nam eadoszti trák.

7. Lübézen szí, Bôg, tí! — tô prêdga vszáka klicsicza. — Tô, z-lêpim szpêvanyem tebé hvalécsa fticsicza. Gdegodi szí vandrar potûje, Csi na glász natûre kêbzûje: „*Lübézen je Bôg!*“ povszéd csûje.

8. I, da nam tí'ze tû takso radoszt v'zívati dás, Sz-keikim vékso nam tam v-diki podeliti más! — Oh! — dabi te vsza tvoja decza V-nemrtelnom nágibi szrdcza Csesztíla, kak oco, do koncza!

Leto.

Nôta: *Krisztus veli: hodte k-meni.*

477. **N**árodje zemlé, szpêvajte! — Na nôva csüda merkajte! — Pá vasz leto veszeli! — Bôg vam szád trûdov na pôli, Na goráj ino vu dôli, Na mali csasz, podeli.

2. Na nyívaj sze szilje zible, Puno vlatovjé vugible, I neszé blagoszlov szvoj! — Rávno, kak mô'z on pobo'zen, Kí je v-dobri delaj zmo'zen, I angel, Bôg, za szvét tvoj.

3. Tak vu dôli, kak na gori, Sze k-veszélnoj zétvi zori 'Zítka blá'zeno szemen! — Tô je toti lüdi delo; Ali od koga je melo, K-odrászki 'zelno vrëmen?

4. Zori sze i kapla trsza, Stera plemenita prsza Na jákoszt zvu'zgati má! — Tak haszni vbôga niszikoszt, Stero nadühta viszikoszt Zametáva, i mantrá!

5. Nê! — nê je 'ze dalecs, vrëmen, Kâ sze vrêli trüdov szemen Vu skegnye vküppoberé! — Jaj! — lehko naszkori i nász Szmrtén szláp, kakti szodecza glász, Z-szilov vu grob poderé!

6. Zdravo zrnye sze tászráni, Sztünyeno pa lehko v-plámni Sz-kôkolom navküp zgorí! — Tak de rob grësnoğa támna, Porob vekvecsnoga plámna: „*Li po-bo'zen sze zdr'zé.*“

7. Bôg! vno'zina tvoji dobrôt Bûdi nász na mô-droszti pôt, Da tü v-szvëtsztvi szêjamo, I ednôk, po vrêli trüdi, Obilen szád — zdrav, nê hüdi — Vu radoszti 'zenyamo.

Jeszén.

Nôta: *Oh goszpodne, tí nas veren.*

478. **O** díslo je z-dármi szvojimi leto; Ali jeszén neszé szád szvoj na eto. — Szpévaj, zemla, visesnoj szkrbnoszt, Za telika znamënya vernoszt!

2. Rodno drevje, gda je tíhi hlád zible, Sze pod szádom, tak bogatim, vugible, Steroga nam zdája z-szkrblivosztjov, Naj sze szrdce napuni z-radosztjov.

3. Czvétje nam 'ze toti nezdigáva prsz; A' zdigáva je z-grozdjom okladjen trsz, Steri trüdom delavni mrtelni V-obilnosztí ká'ze nájem 'zelni.

4. Ni fticze nász 'ze vecs neveszelíjo: Ár v-to-plëse dr'zéle táletíjo: Ali na té radoszti zgübicsek Sze nam v-drügoj podelí dobícsek.

5. Tak sze szkrbí Bôg za nász, i vsze sztvári! —

Tak môdro vszëm deli miloscse dári! — Czil nyegov je, naj sze szvét radüje, I nyega za vszè oco vadlûje.

6. On priprávi krílo zemlé v-jeszeni, Naj nárocsa odpré 'zítka szemeni, V-kom sze znoji szkrbnoga széjácsa Obilen szád z-vüpanyem porácsa.

7. Zvisávaj tak, vandrar, v-szrdcza vrëloszti Bôga tvojga, kak vretino radoszti, Kí, kak mili hranitel vszè szirôt, I na tébe vlëva punoszt dobrôt.

8. Nagni sze bár tü sztaroszti tvoje dén, I pridí szí nyé nenászladna jeszén; Csi sz-postenyom szerí tvoja gláva, — Nè! — neosztávi te radoszt práva.

9. Blagoszlovlen de ti i v-nyè tvoj 'zítek, Csi dúznoszti poszvetís vszáki hípek, I, csi szvéti na haszek znás bidti; Kak mirovno más od etecz idti!

10. Ovo, — leto, csi nam gli zdâ szlobôd dá, V-nôvoj díki ednók nazâpridti má; Tak más i tí, po krát-kom szne szmrí, Lepse czveszti, tam v-nebeszkom vrti.

Stolne peszmí.

Pred jësztvinov.

Na obszójno nôto.

479. Vszè sztvári ocsí, bo'ze, Na tébe glédajó; Ár od tébe blagoszlov, I 'zívis csákajó.

2. Tí, gda na vsze vövlejés Szmlenoszti dári, Jësztvino i pítvino Vtálas vszákoj sztvári.

3. Fticez, bár neszëjajo, Ni vküpneszprávajó, Od tébe dônok 'zívis I radoszt vdáblajo.

4. Po tebi polszko czvétje V-lepsoj díki sztojí, Kak on poglavník zemlé, Kí vu tebi dvojí.

5. Nigdar sze neszpozábis Tí ni z-edne sztvári; Vsze pod vizíkov nébov V'zíva tvoje dári.

6. Ali odevszè bolé Na nász verno szkrb más, Tak da düsi i téli, Ka je potrëbno, dás.

7. Bojdi tak hválen od nász, Ocsa vsze dobrôte,
Kâ sze tak verno szkrbís Za tvoje szirôte,

8. Blagoszlovi nam i zdâ Miloscse tvoje dár, Da
ga trêznô v'zívamo, Na haszek, nê na kvár.

9. Ponôvi nasz vsze po nyem V-düsi ino v-têli,
Da sze tebi na áldov Poszvetímo czêli.

10. Szkrbi sze i nadale Za nász, vbôge sziní,
Da te za blagoszlov tvoj Zvisávamo vzední.

Po jêsztvini.

Nôta: *Hvâlte goszpodna; ár je dober krôto.*

480. **H**odte, hválmo 'ze ocsa vsze dobrôte, Kí
tak verno szkrbí za nász, szirôte.

2. On nasz od vszáke pogübeli bráni, I z-dármí
szmilenoszti szvoje hráni.

3. Vzéli szmo tál i zdâ v-dári nyegovom; Naszí-
tseni szmo 'z-nyegvim blagoszlovom.

4. Za té blagoszlov bo'zansztva tvojega Vzemí,
ocsa, áldov szrdcza vrôcsega.

5. Po nyem szmo sze vu têli pokrêpili: Oh! —
dabi sze i v-düsi poszvétíli!

6. Tak bi sze gvüsno szmeli bátrivíti, Kâ nasz
ti i nadale scsés hrániti.

7. Hráni nasz, oh vretina vsze dobrôte! Hráni
z-nami vréd vsze tvoje szirôte.

8. Eti nasz dárov tvoji vrédne vcsíni, I ednôk
edicsi vsze na viszíni.

Nôta: *Szvelô szuncze je 'ze zaislo.*

481. **G**oszpodne! tí hráno dávas Nam vu obil-
noszti, i tak 'zítek nas zdr'závas Od
pogübelnoszti.

2. I zdâ szmo sze naszítíli Z-áldovom tvoji rôk:
Dabi te vrédno dícsíli Za nyega, míli Bôg!

3. Daj nam tô szrecso do koncza Zahválno v'zivatí, I dáre míloga szrdcza Vbôgim darúvati.

4. Tak sze tû vrédne vcsinímó Tvoji lêpi dárov, I ednôk lepse dobímó Z-nebeszki oltárov.

5. Tam, ocsa, de vugodnêse Vûszt nasi szpêvanye, I tebi priszpodobnêse Szrdcz hválodávanye.

XVI. Blá'zensztvo krsztsenika vu etom 'zitki.

Vísni mír.

Nôta: *Z-szrdcza 'zelêm, ka právim.*

482. **G**oszpodne! kak blá'zen je 'Ze eti tvoj verník, Kí hodi potí tvoje, Kak môder krsztseník! — On vu szrdczy mír v'zíva, V-deli blagoszlov tvoj; Gde hodi i pocsíva, Naide trôst i pokoj.

2. Csi ga gda 'zaloszt doide, Mocsnó vûpanye má, Kâ pri tebi trôst naide, Csi ga íszkati zná: Lêhne nyegva te'zkôcsa, Pri etoj gvûsnosztí, Kâ szí tí nyemi ocsa, Pún dobrotivnosztí.

3. On sztána szvojga dú'znoszt Z-radosztjov szpu-nyáva, I za ocsinszko szkrbnoszt Tebi hválo dáva: V-szrecsi sze nenadûhje, V-neszrecsi nezdvojí; Te dober boj bojûje, I v-veri obsztojí.

4. Cslovêsztva nágib lêpi Vu vszem naszledûje, Ino vsza v-bo'zem kêpi Csiniti setûje: Jákoszt, pravíczo bráni, Jálnoszt pa preprávla, Vbôge zmága i hráni, I szvét blagoszlávla.

5. Gda toga nevernoga Bôg i szvét potvárja, I 'zitka odûrnoga Vêszt mír nyegov vmárja; Teda právi krsztseník Szrdcsno sztáne povszéd: Ár vr'zti szmê, kak verník, Na nébo szvoj pogléd.

6. Bôg! vcsi i mené, moje Dní tak tátrositi, Da sze na szrdcze tvoje Gdasté szmêm szloniti; Tí me vari vu szrecsi, Grêsne bátrivnoszti, I krêpi vu ne-szrecsi, Z-dûhom mirovnoszti.

Nôta: *Sznâ'zi sze, oh drága dîisa!*

483. Szvéti Bôg! li v-tvojem sztráhi Szem szre-noszti Mi szvéti trák vûpaznoszti; Ár csi sz-tebom mam sztálen mir, Ka mi more sorsa vihér? — I, csi me tvoj glász veszeli, Ka me v-dûhi razdreszeli?

2. Kincsi i radoszti zemlé Táléhnejo, kak szpár meglé; I 'zaloszt, stera nasz te'zi, Kak dugo nad nami le'zi? — Vsza li krátki híp trpíjo, I, kak szen, sze razkadíjo; Konecz vzeme i krhkôcsa, I 'z nyôv vsza szrdcza te'zkôcsa.

3. Na konczi nasz csáka vecsnoszt, Gde mira sztán naide vernoszt, I gde, po obládanyi môk Z-díkov koronûje nász Bôg. Tam mo i za britko 'za-loszt Zvisávali bo'zo môdroszt; Ár de nam tam krí-'za bremen, Nezrecsene díke szemén.

4. Szêjaj tak vu mirovnoszti, Oh vandrar, szemén vecsnoszt! — Doli ti vzeme szmrt ednók Tak te'zko bremen szkúz i môk, I odêhnes szí v-nyê kríli, Na trplénja velkom czíli, Csi tû do koncza obsztojís, I, kak neverén, nezdvojís.

5. Vêm je i Jezus tvoj szkuzio, Gda je môk britkí pehár pio, I dônok po nyí vihéri Tiho sô k-'zelnomi míri. — Oh! — nyega, nyega naszledûj: Trpi mirovno, — nemorjûj! — Ár i tebi, po 'zaloszti, Zide trák 'zelne radoszti.

Nôta: *Gda ma szkrádnya vöra príde.*

484. Kak veszéla je pôť moja 'Ze tũ v-márnosztĩ
práhi, Csi, gledécs na 'zitka voja, Van-
dram vu bo'zem sztráhi! — Csi právdo bo'zo postũjem,
I v-pobo'znosztĩ potũjem; Kak blá'zen szem 'ze eti.

2. V-szrdczi mĩr i pokoj v'zĩvám, Kak nájem
pobo'znosztĩ; Delam, hodim i pocsĩvam Z-csũtẽnyem
mirovnosztĩ: Dũsna vẽszt me trõsta povszéd, I szrd-
csno vr'zem moj pogléd Z-vũpanyem na nebésza.

3. Bõg me vzeme pod perõtĩ, Csi me sors scsẽ
vtoniti; I, csi mi je vesz szvõt prõtĩ, Ka mi more
skõditi? — Bõg me bráni — 'z-nyim obsztojĩm; Zátõ
nevezagam, nezdvojĩm Ni v-'zitki, niti v-szmrtĩ.

4. Bõg je moj trõst vu 'zalosztĩ; Tĩho jo tak
prenoszim: 'Z-nyim mi zĩde trák radosztĩ, Csi ga,
kak vrẽden, proszim, — Nyegov blagoszlov, gda on
scsẽ, Kak rosza, obilno tecsẽ Na pôť vandranya mojga.

5. I, csi mi 'z-nyegve milosztĩ Obszĩjne mĩra
szuncze, I vu obilnoj radosztĩ Tál vzeme moje szrdcze;
Kak veszélo neszẽ dũh moj Pred nyegov sztolec
aldov szvoj, V-detinszkõj zahválnosztĩ!

6. Csi sze gda z-csẽsztĩ szpozábim, I nedovẽdno
zmenkam, Ali pôť szvetsztva osztávim, I zle sze na
robsztvo dam; Ocsa moj mi dẽszno podá, I, kak
dẽte, me pela pá Nazá na sztezo 'zitka.

7. Ka me sztrási szmrt ino grob? — Ka csrvjẽ i
szprhlivoszt? — Nebom jasz naveke nyĩ rob: Czĩl
moj je — vecsna bĩvoszt. Zdigne sz-práha menẽ ednõk,
I odĩcsi me tam moj Bõg, V-seregi dũs blá'zeni.

8. Zvisávám te tak za poszvõt I isztino krsztsan-
sztva, V-kom mi ká'zes blá'zensztva szvõt I sztezo
zvelicsansztva. — Ocsa, vecsĩni me vrẽdnoga Vu vszem
blá'zensztva etoga — Tũ, i tam vu vecsnosztĩ!

Nôta: *Ah Bôg! poszlühni me —*

485. **C**si sz-tebom mam mír, ocsa i szodecz moj,
— Csi szem podáni szvétoj vôli tvojoj;
Kak szrecesen szem 'Ze tû vu vszem, I kak blá'zen
mam bidti v-szmrti mojoj!

2. Nemam czagati vu niksoj te'zkôcsi, Csi sze na
tébe szlonim vu krhkôcsi: V-tvojem kríli, Ocsa mili,
Podneszém szilo protivnoj besznôcsi.

3. Csi mi vno'zinoszt grêhov szrdcze te'zi, I nyí
kastiga mi na düsi le'zi; V-tvojoj rêcsi I obêcsi
Naide trôst, csi v-pokôri k-tebi be'zi.

4. Máren ete szvét, gdakoli, rad niham; Ár sze
tam bôgse domovine vûpam, Gde niksi mecs Nebode
vecs Szekao bolezní ran pobo'znim düsam.

5. Kak blá'zen je tak, kí sze grêha bojí, Ino pri
tebi, Bôg, v-miloscsci sztojí! — Osztáne on, I nyegov
lon, — Gda blôdni grêsnik szpádne, ino zdvojí.

6. Veszélo vandra on vecsnosztí prôti, Po kaksté
tû'znoj i trnavoj pôti; Ár nyemi Bôg Te'zkôcso môk,
I bremen krí'za szmileno lehkôti.

7. Naj sze i jasz szmêm na tébe szloniti, I szrdcze
sz-tvojev miloscsov tolití; Bôg, vcsi me tí Szvetsztva
potí Polûbití, i do koncza hoditi.

8. Tak de mi 'ze tû násztava krsztsansztva Vretina
mira, i tam zvelicsansztva: Tího bom sô Velko pôti
tô, K-vidêní szkrovnoszt tvojeja bo'zansztva.

Nôta: *Oh vekívecsne miloscse —*

486. **V**ek i veke hvála Bôgi Za tô, kâ szem
krsztsenik, I tak szrecesnêsi od vnôgi, Kim
je nê voj szredbeník! — Sto szmê 'ze mojo velikoszt
Blá'zensztvo, i plemenitoszt Za kêp zdêní dr'zati?

2. Kak vnôgi escse le'zíjo V-dûhovne blôde
kmiczi, I düso z-mantrov te'zíjo V-rú'zni grêhov

temniczi, Nepoznavsi sztvoritela, Ni szvétà zvelicsitela,
Niti szteze blá'zensztva!

3. Jasz vsza tá vídim v-szvetloszti, Pri szunczi
bo'ze rêcsi; Ár nevandram vecs v-szleposzti, Nego
pri visnoj szvécsi: Isztine trák je on poszvét, Pri
sterom mi pravicze szvét Brodi düh moj v-radoszti.

4. Poznam jasz Bôga, kak ocsó, Kí je vu szvojem
szini Ponüdo szvéti miloscsó, Pri vszem nyegozom
bini, I na právo szpravicsanye, Potrdo vszém v-veli-
csanye, Kí szo nyemi pokorni.

5. I, na etakse szpoznanye Czimpram jasz vero
mojo, Szrdcza mojega zbôgsanye, I, ocsa, szlű'zbo
tvojo, Moj trôst, mír, ino vűpanye, Dű'znoszti, i
zvelicsanye, Kak vecsne kincse moje.

6. Nemrem 'ze vecs zablôditi Jasz od czila vecs-
noszti, I tam sze mi oszôditi Má korôna vernoszti,
Gde bodem sze popolnê vsio, Kak szrecsen szem
'ze eti bio V-kríli vere bo'zanszke.

7. Hvála tak, kâ szem krsztseník, Hvála ocsi vis-
nyemi! — Oh! — dabi, kak právi verník, Do koncza
szlű'zo nyemi! — Tak bi i v-szmrti bio szrecsen; Ár
znam, kâ bi na mír vecsen Tího zászpaó v-nyé kríli!!!

XVII. Szlédnya dugoványa.

Mrtelnoszt i szmrt.

Nôta: *Vrêmen tecsé, i k-grob.*

487. **K**ak tú'zno obcsüténye Mi oblêva szrdcze
povszéd! — Mrtelnosztí znaménye Vídim,
kama vr'zem pogléd — Vsza szo márna, kak tenya,
I lèhnejo, kak szenya.

2. Porob szmrti bom i jasz; Ár v-nádraj noszim

nyé szemen, I lehko na máli csasz Dolidenem moje bre-
men! — Lehko me ete vecsér V-grob poderé nyé vihér!

3. Nerèsi me nyé — zmo'znoszt, Nè kincs, niti
plemenitoszt, Nè môdroszt, ni pobo'znoszt, Ni niksa
môcs, i velikoszt, Nè punoszt máni dobrôt, Ni
szkuza moji szirôt.

4. Pretecsé mi hípek lét, I vtrgne sze mi têla
môcs; Povêhnem, kak gingav czvét, Gda na méne
vdári nyé nôcs, I vszê, ka szi tû szprávim, Vsze v-
megnenyi osztávim.

5. Eden kincs sze mi nihá, — Kincs nevtepenoga
szrdcza, I té mi szvétiti má, Kak trák vísesnyega
szuncza — Prêk po groba temnoszt, Na 'zelen dom
vecsnoszt.

6. Jezus de me bátrivio, Gda bom bojüvao szmrten
boj; On, li on de mi hladio V-boji etom licz vrêli
znoj: On de mi trák vüpanya, I porok zvelicsanya.

7. Vcsi me tak, 'zítka goszpôd, Nedú'znoszt szrdcza
varvati, I vere i szvetsztva pôt Do szmrti sztálno
vandrat, Vszáki hip k-rédi bidti, I v-míri z-szvêta idti.

8. Tí me z-dêsznov lübézni Podpéraj vu szkrád-
nyem boji; Lehkôti mi bolezn, I szrdcze mi sz-têm
pokoji, Kâ bom angel zvíseni V-seregi dús blá'zeni.

Nôta: *Hvâlum jasž lêpo tebê.*

488. **K**-szmrti sze pribli'závam Vidôcs vszáki
hípek; Ali rád Bôgi tádam Gdagodi moj
'zitek: Ár tak dolidenem Vsze te'zkôcse márnoszt,
korôno vernoszt 'Z-nyegve rôke vmem.

2. Jezus, kak gvüsen porok Blá'zensztva mojega,
Mi je potrdo ôrok Králevsztva szvojega. Csi vsze
drügo zgübím, Osztâne mi vüpanye, Kâ po nyem
zvelicsanye Tam na czili dobím.

3. Grob li tál moj mrtelen — Moje têlo po'zré; Á'

dűh moj nemrtelen Szi pôt v-diko odpré. Li grêsne blôdnike Preprávla i sztrási szmrt, Ali pela v-mira vrt Pobo'zue pôtuike.

4. I jasz, gda szkoncsam be'záj, I pôt telki te'z-kôcs, Z-radosztjov vr'zem nazáj Pogléd moj na szkúz nôcs, Z-veszéle vecsnoszt, Gde bom z-Bôgom prebívao, I szvetli nájem v'zívao Po boji vernoszt.

5. Kak szemén, sze mi têlo Vu zemlo potori; Ali ednôk pá czêlo V-diki zide gori, I tak, oszná'zeno Z-szádóm neszprhlívoszt, V-nemrtelnoj bívoszt De veke blá'zeno.

6. Tâ pricsákam za szebom Szírotícze moje, Na radosztí csíszte dom, Bôg, pred lícze tvoje, Gde tí dolizbríses Nyim szkuze, vtisas brige, I v-blá'zeni dűs knige Je notrizapíses.

7. Tebi tak, 'zítka goszpôd, Poszvetím dní moje, Da, gda szkoncsam mojo pôt, Pôleg vôle tvoje, Csísztí vu práh szpádnem, I, po tíhom szne szmrti, Csísztí v-nebeszkom vrti Pred tehom posztánem.

Nôta: *Z-szrdcza 'zelêm, ka právim.*

489. Vszí v-práhi vandrajôcsi Szó práh ino pe-pél, Vszêm je te vszamogôcsi Polo'ze gvüsen czíl; A' nevêdna je vôra I híp nyí szpádaja, Gda sze dopuni mera Dnévov nyí be'zája.

2. Bátrívno ido verni Szmrti szvojój prôti; Ali grêsnik odürni Czaga na nyé pôti: Ona ká'ze szkaz-lívczi Kêp rú'znoga szrdcza, I bláznomi spotlívczí Grozno díko szodcza.

3. Bôg! gda pôt eto ednôk I jasz vandratí mam, Tí me rêsi groze môk, Da tího mrêti znam: Veszélo naj pozdignem Na nebésza szrdcze, Glávo, kak Jezus, nagnem, I zaidem, kak szuncze.

4. Szredbeník! boj nazôcsi Méni v-szkrádnym

boji, Hladi mi môk znoj vrôcsi, I szrdcze pokoji, I, esi do me boleznî Te stele vtoniti, Gvüsnoszt tvoje lûbézni Mi nedaj zdvojiti.

5. Ka'zi mi dûsi radoszt Bla'zene vecsnosztî, Stera mi vtisa 'zúkoszt Po boji vernosztî; Nêti mi v-szrdczi poszvêt Vere i vûpanya, I pelaj me na on szvêt, K-czili zvelicsanya.

6. Oh szrecsni, kí'ze eti Mír nébe kôstajo, I, hênyavsi 'ziveti, Szrdcze sz-têm trôstajo, Kâ, gda de Bôg nyim bremen Dolidjâti velo, Tam nyî vûpanya szemen Veke bode czvelo!

7. Té szrecse daj i meni Tak gvüsnomi bidti, Da vu vszâkom vrêmeni, Gda odtécz mam idti, V-nyê naidem trôst, i vrâcsa, V-nyê szteber vûpanya, Angela varivácsa, I trák zvelicsanya.

Nôta: *Jasz szem sze nihao na Bôga.*

490. 'Zítek moj je v-ocsé rokaj: On me i vu szmrtni mokaj Zmo'zno zdr'zati scsé i zná: Vsze, ka on, dá, Mi na dobro szlû'ziti má.

2. Gotov szem tak vszáki hípek Dolidjâti ete 'zíték; Ár eti, kak v-sztâni boja, Dûsa moja Nema právoga pokoja.

3. Bôg meni toti z-môdrosztî 'Ze eti dá dní radosztî; Ali kelki vdárczov vihér Mi vtápla mír, I môti pocsinka vecsér!

4. K-tomi szo tû vsza, vsza márna, I vnogokrát dûsi kvárna: Povêhne vszê dugovány czvêt, Preide vesz szvêt, I lèhne ednôk be'zâj lét.

5. Eti mi je vszáki sztopáj Gotov na vekvecsni szpadáj: Zlehka zakóczkam kincs gvüsnî — Mír moj dûsnî, I 'z-nyim navkûp sztan moj vísni.

6. Kakda tak nebi rad tá sô, Gde mi, na nepo-

polnoszt tô, Zíde, z-bo'ze szmilenosztí, Veszélnoti
'Zelen trák, v-nemrtelnosztí?

7. Oh! — naj nezdühávam zaman, Pozdigni me ná
ete sztan, I pelaj me, Bôg, k-pokoji, Po szkúz boji,
V-sereg odebráni tvoji.

8. Jezus, tí mi v-szmrtnoj nôcsi, Kak varivács,
boj nazôcsi, Naj düso vu míri tádam, Vsza obládam,
I korôno díke ládam.

Na lasztivno nôto.

491. Oh 'zitka ino szmrí goszpôd! Tí, v-koga
rôki je sors moj, Tak ravnaj vandránya
mojga pôd, Tak mi vodi szrdce düh tvoj, Da po
nepripravnoj szmrí Nebom v-blati zla vküpsztrti.

2. Jaj! — kak jáko, jáko neszrecsen Bi mogao
bidti tam sors moj, Csi bi pred sztolec z tvoj pravicsen
Sztôpo jasz v-zla szüknyi ru'znoj, Gde bi szrda tvojsza
vihér, Vtáplao szrdca mojega mír!

3. Kak bi obsztao pred tehom, szodeczom Jasz vu
mojoj nevrédnosztí, Csi bi náglo z-vtepenim szrdczom
Prêksô na sztan vekvecsasztí? — Ka me pekla má
resiti, Csi sze nesztrszen gresiti?

4. Oh! — tá velka miszel me büdi Pri czájti ná
povrnênje, I vrácsaj me od grêhov hüdi, Na pleme-
nito csinênje. Dnesz, dnesz mi daj tí, oh szvétí, Delo
pokôre zacsetí.

5. Tí me vcsi, z-môdrosztjov broditi Szrdca mo-
jega szkróvnosztí, I od nesznađe ocsisztiti Nyega
hüde náklonosztí; Da nyim neszlu'zim vecs, kak rob,
I neszpádnem nyim na porob.

6. Na one mi daj kebzüvati, Kí szo sze vu tvojem
sztráhi Paszcsili 'ziveti, zaszpati, Vandrajocs eti vu
práhi: Nyí tah lêpa pelda mi boj Na 'zitka velkój
sztezi voj.

7. Etak, csi sze z-szrdcza povrném Na sztezo práve vernosztí, — Li tak sze bátrivno zagrném V-szüknyo Jezusa vrêdnosztí! I, csi bom gli náglo vküpsztrt, Nede neszrecsna moja szmrt.

Nôta: *Gda ma szkrádnya vöra príde.*

492. **G**da me szmrtna nôcs obvzeme, I hênnya mi píhanye; Neniháj, neosztavi me, Bôg, jedino vüpanye! — V-dnévov moji szlédnyoj meri Daj meni vu právoj veri Blá'zeno preminênnye.

2. Csi bolezen i te'z'kôcsa Zalêva moje szrdcze; Ti szíjaj, vecsna miloscsa, Vu nyem, kak míra szuncze, Tí mi lehkôti szkrádnyi boj, Ino szam hládi szmrten znoj, Gda me vesz szvét osztávi.

3. Jezus! tebi szem bio verník Vu dôli mrtelnosztí; Naj bodem i tvoj örocsnik Vu díki vekvecsnosztí: Tvoj osztánem i, gda zaszpím, Sz-tebom sze neosramotím Ni v-'zít'ki, niti v-szmrtí.

4. Liki szi tí z-groba sztano, Tak i jasz 'z-nyega sztánem; Ár szi mi sz-têm vöoznano, Kâ v-práhi neosztánem: Prêk bodem sô na mali csasz, Prêk po nyega brôdi i jasz, K-tebi na szvetloszt díke.

5. Szladka de mi tak sz-tebom szmrt, Pri vszozj szvojoj groznosztí; Ár prêk nyé nôcsi vídim vrt Blá'zene mirovnosztí: Szen moj de li krát'ki hípek, Z-steroga na bôgsi 'zítek Idti má z-díkov práh moj.

Nemrtelnoszt.

Nôta: *'Zít'ka goszpôd! kak szlab i.*

493. **N**ê szem vesz práh, niti csrvôv porob! — Nê! — vecsnoszt je czil moj! — Li do csasza sze szránim jasz vu grob, Po trüdi na pokoj: I, csi gli práh, pepél posztánem, Dönok veke, znam, neosztánem V-szprhlívosztí.

2. Ednôk toti nevedôcs povêhnem, Kak med vi-
hérom czvét; Kak vsza márna dugoványa, lêhnem, I
táosztávim szvét, Gda sze, v-szmrti vihérnoj nôcsi,
Od satora szvojga razlôcsi Dûsa moja.

3. Dûsa de mi k-Bôgi sla na radoszt, V-sereg
odebráni; Têlo mi pa pobo'zni szrdcz szkrbnoszt Z-
lûbéznov pohráni: Dokecs nyidvi v-díke tábori Vje-
dínati má pá naszkori Bo'za zmo'znoszt.

4. Sztotine i lêta pretecséjo V-dôli mrtelnoszt;
Ali moja tam nepreminéjo Vu nemrtelnoszt: Jezero
jezér sztotin be'záj, De mi tam li megnenya tekáj, Vu
vecsnooszt.

5. Eti, kak gvant, vsza, vsza premedlêjo; Ár szo
megnenya dár: Vsza lêhnejo, gda sze nedovêjo, Kak
meglé mární szpár. Li szam jasz bom vu nôvoj môcsi
Sô po groba vihérnoj nôcsi Na vecsni sztan.

6. Kak mi nebi Bôg lûbézni szpuno Prsz moji
'zelênje, Kí mi je szam v-isztini zakúno Díke zadob-
lênje! — Kakda nebi moje vernoszt Koronüvao on
vu vecsnooszt, Po praviczí!

7. Nê! — nê szem jasz szprhlívoszti porob! — Vek-
vecsnooszt je czil moj! — Li do csasza sze polo'zim
v-moj grob, Po trüdi na pokoj. Nemrtelnoszt noszim
vu kríli; 'Z-nyé vüpanyem zaszpím veszéli, V-szmrtnoj
nôcsi.

Nôta: *Gda ma szkrádnja vöra príde.*

494. Vüpanye nemrtelnoszt! Tí mi trôst nébe delís,
Gda mi v-szmrtnoj boleznoszt Otávlajôcs
tak velís, Kâ je Jezus z-szprhlívoszti Na nemrtelne
bívoszti Sztan sô, kak porok 'zítka.

2. „Zivém jasz!“ — tak velí on szam — „I
ví bodte 'zíveli; Mír vekvecsnooszt neszém vam, Kí
szte z-menom trpeli: Gde szem jasz, tam de szluga

moj, Naj vzeme pravicsen lon szvoj, — Korôno neszprhlâvo!"

3. Oh trôst 'zelne veszêlnoszti Za obte'zeno szrdcze!
— Oh 'zitek nemrtelnoszti! — Oh szvét vísne pravice!
— Tí otávis vsze szkuzêcse, I zdígnes szpráha dvojêcse, Kak mili angel míra.

4. Krêpi, tí i moje szrdcze V-kakgodi dreszêlnoszti;
Szvêti mi, kak 'zitka szuncze Vu nôcsi szprhlivoszti,
I pelaj po sztezi szvetsztva Düh moj k-vre-tini blá'zensztva,
V-sereg dūs nemrtelni.

Gorisztanênye.

Nôta: *Vrêmen tecsé i k-grobi* —

495. **K**ak z-drevja lisztje vihér Z-szilov dráple i
razpíse; Tak mené szmrti vecsér Z-racsúna tí'zivi zbríse,
I nyé szláp moje têlo V-grob szühne i nezrêlo.

2. Ali na nôvi 'zitek Me zbüdís pá tí, szodecz
moj, Na vísisi prebítek Me pozové zmo'zen glász tvoj:
Eti szem li v-tühíni, Tam bom pa v-örocsíni.

3. Tam jasz, sz-práha sztanovsi, 'Zívo bom v-zadovolnoszti,
I, v-diki posztanovsi, Rászao bodem v-popolnoszti,
— Vu môdri dūs jedinsztvi, Nê v-blo-dêcsem detinsztvi.

4. Tam ne bom vecs podáni Náklonosztam telovnoszti,
Ni od rú'zni 'zél zváni Vu mre'ze pogübelnoszti;
Nebodem vecs szvétâ rob, Níti zla tú'zen porob.

5. Eti vu szkuzaj szêjam, Tam 'zeti mam vu radoszti;
Eti csesztô prehênnyam, Tam bom pa sztálen v-jákoszti:
Tü glédam v-temnoj rêcsi, Tam pri iszti ne szvétcsi.

6. Tam, tam popolno szpoznam, Ocsa, môdre, poti tvoje,
I klecsécs ti hválo dam Escse i za szkuze moje,
Kâ me po sztezi szvetsztva Pelas k-czíli blá'zensztva.

7. Radűj sze, dűsa, czili, I sorsi tvojmí szrecs-nomi! — I sator tvoj Bóg míli Pozdigne k-'zítke vecs-nomi, — I tèo on pá zbűdí, Naj sze v-práhi nezgűbí.

8. Csi gli nemas tű sztána, Nebos porob nicsesztnosztí, Nego bos odebrána Ocsé tam v-odicsenosztí: Li szkoncsaj pôt v-vernosztí, Más örok vu vecsnosztí.

Nôta: *Groba sze niscse neogne.*

496. G oszpodne! dűh tvoj me trôsta, Kâ neosztánem v-práhi, Nego, kâ mi dűsa kôsta Mír tvoj vu díke tráhi, Gde má 'zelénja vtisanye: Tô, tô je moje vűpanye.

2. Eti szějám vu 'zűkosztí, I plavam v-szkuzáj brítke, Ednók bom pa 'zeo v-radosztí Tam vu nebeszkom 'zítke, Gde mi hénja vsze czaganye: Tô, tô je moje vűpanye.

3. Blá'zen szem, kâ tebi 'zivém! — Csi v-szvet-sztvi znam boditi, Tak me, gda sze vűpozovém, Nema v-prepaszt vtoniti Neverni szrdcz dvojűvanye: Tô, tô je moje vűpanye.

4. Dűse moje sator — tèo Mi toti práh posztáne, Ali na glász bo'zi czèo Pá v-díki z-groba sztáne: Tô je bo'zansztva szkoncsanye; Tô, tô i moje vűpanye.

5. Tebi, szmrí obladnií Hválím ete trôst 'zelní, Kí szi mi szam szpravo v-díki Szvetli sztán nemrtelní, I, na czili zzpravicsanya, Potrdo örok vűpanya.

6. Oh! — krêpi me v-veri etoj V-tekájí dnévov moji: Ona mi angel míra boj, Naime vu szmrtnom boji, Kâ'zi mi tam zvelicsanye, I 'z-nyim korunűj vűpanye.

Nôta: *'Zítka goszpôd, kak szlab i.*

497. G orisztánes, tèo moje, gori Na velki dén szòdni! — Tô vűpanye te nigdar neznori, Kak tadáneí blòdni: Grünt nyega más v-vere isztini, I vu dűse vecsnoj vretini. — Gorisztánes!

2. Nesztrasi sze tak tí nôcsi groba, Gda v-nyega idti más; Nevcsiní on tebé veke roba, — Nê! — v-nyem sze nenihás: Vküppoberé práh tvoj na czili, I o'zivi ga pá Bôg mili, Na dén szôdni.

3. Kak blázeno vüpanye mi delí Szvéta vera moja, I kak mi 'z-nyim szrdcze razveszeli V-hípi kaksté boja! — Sz-práha zidem, sz-práha jasz czêli, I ládao bom, v-düsi i v-têli, Nemrtelnoszt.

4. Li tô mi boj vszední vu pámeti, Kâ, gda z-groba zidem, Tak, kak szem mój be'záj szkoncsao eti, Tam pred szodecza prídem: Pri grobi sze mi zacsne szôdba, I zvága sze mi moja hodba, Po praviczí.

Szôdba.

Nôta: *Vu mem drágom Bôgi.*

498. **D**üse ino têla Mojga sztáva czêla Je znam, na szkrbi mojoj, I jasz szem, Bôg safar tvoj: Té czil szí tí meni djao, Geto szí mi 'zítek dao.

2. Düh sze v-szmrtnoj nôcsi Od têla odlôcsi, I pred tébe idti má, Naj od vszega racsún dá, Ino, pôleg vrêdnosztí, Vzeme nájem vecsnosztí.

3. Jaj teda, jaj meni, Csi szem vu bremeni Zla pred tehom posztano, I düso 'z-nyim orano! — Jaj, csi szem eti krívo Miszlo, csinio, i 'zívo!

4. Oh tí, velka szôdba! Dokecs moja hodba Trpí na etom szvétí, Bojdi mi tí k-poszvétí, Naj znam düso varvati, I vu szvetsztví vandratí.

5. Bôg! vcsi me, dní moje Pôleg vôle tvoje Vu môdrosztí nüczati, I mir düsni íszkati, Da sze k-szôdbi priprávlam, I kincs vecsnosztí szprávlam.

6. V-szmrí de mi zaman Zbôgsávatí moj sztan, Nad grêhi sze szkuziti, I milosceso prosziti; Ár je készna pokôra, Szkvarjênya szteza nôra.

7. Oh! — dabi do koncsa Tebé, mojga szodecza

Vu vszem znao postüvati, I v-szvetsztvi potüvati! —
Dabi szlobôd dao szvéti, I tího mogao mrêti!

8. Tak bi ednôk düh moj, Vu szôdbi pravicsnoj,
Z-obcsütênem vüpazni, I nê z-mantrov bojazni, Pred
tebom sztánoti szmeo, I tál v-tvojoj diki meo.

Nôta: *Te szmrți obládavnéki.*

499. **N**eszmerne vno'zine lüdi, Tak bôgabojécsi,
kak hüdi, Szodecz, pred tébe sle bode,
Gde okoren grêsnik zdvojí, I niscse, niscse neob-
sztojí, Kí je tebi prôtihodo: Sztolecztvoj vidôcsi,
Vszi v-blôdi 'zivôcsi Pomenkájo; A' pobo'zni i podlo-
'zni Na sztán díke idti májo.

2. Tam oni na tvojoj dôsznoj Posztánejo, kí do
po tesznój Sztezi sli odtécz pred tébe; Ti tam na
nyé, kak ôrok tvojt, Blagoszlov dás v-szôdbi pra-
vicsnoj, I zdignes je na sztán nébe, Gde nyí düso
zviszis, I têlo odícsis, V-vecsnom 'zítki, I nyé z-
szvetsztvom, i blá'zensztvom Oprávis, v-lepsem prebítki.

3. Oh! — vrsi i mené v-szvetsztvi, Naj tál vze-
mem vu tom blá'zensztvi, Pred tébe odtécz pridôcsi;
Tí mi na konczi vandránya Szvéti sz-tráhom vere,
vüpanya, Vu szmrți vihérnoj nôcsi: Ravnaj mi szam
hodbo, I lehkôti szôdbo, Szodecz míli, Da obsztójím,
i nezdvójím Tam, na vekvecsnosztí czíli.

4. Csészt tebi, kâ szí tvojt sztoleczt Goriposztavo,
szvéta szodecz, Tam, gde pravicza kralüje, Naj
jákoszt obranbo naide, Zle pa szuncze vüpanya zaide,
I vesz rod tebé vadlüje, Kí szam znás sztvoriti, I
veke vmoriti Práha sziní! — Naj szpêva zhod ino
záhod: „*Bôg v-szôdbi praviczó csiní!*“

Na lasztivno nôto.

500. **Z**áisztino, bode vrêmen, Vu sterom z-díkov
príde Národov szodecz pravicsen, Szôdit

dobre i hüde, Naj vszêm, pôleg dêl vrêdnoszti, Vözravna vekivecsnoszti Sztan mîra, ali mantre.

2. Pred nyegov sztolec szpridejo, Kî szo tû gda 'ziveli; Vszi mrtvi z-grobov zidejo, I, kî do 'zitek meli, 'Z-nyimi vrêd sze v-zrák vneszêjo, I pred szodecza prineszêjo Racsún 'zítka szvojega.

3. Pred nyim, kî je vszaznajôcsi, Sze niksi bin neszkrîje; On i szkrivna dela nôcsi Vu szvetloszti odkrîje, Prebrodi i szrdcz mislênje, Náklonoszti, i hotênje I oszôdi v-praviczi.

4. Nede hasznila tam jálnoszt, Nê molba, ni zagovor; Li nevtepeni szrdcz sztálnoszt, De prijéten odgovor: Szpádnoti more krivicza, I obsztojí li pravica, — Obsztojí práva jákoszt.

5. Jaj tam vszákomi, kî je rêcs Goszpodna zame-távao, Li szvéti szlû'zo vszegavêcs, I vero ospotávao! — Tam z-grozov má on szküszi, Ka je eti csüo glászti: „*Bôg sze nedá sáliti!*“

6. Ali kak blázeni do tam Krisztusa naszledníczi, Kim de v-szôdbi velo on szam: „*Hodte, moji verníczi, Ládayte ocsé králevszto, I v'zývajte v-nyem blá'zenszto, Z-menom sze veszelécsi!*“

7. Szodecz moj! vesi me, tô szôdbo Vszigdar pred ocsmí meti, Tebi poszvetiti hodbo, I na csészti ti 'ziveti: Tak ravnaj vsze pôti moje, Naj pred szvéto lice tvoje Csíszti pridem, nê vtepen.

8. Tak mi nede grozna ona, Kak blôdnim never-nikom, Kî szo tvojeza zákona Nêpostüvali z-'zítkom: Nê! — jasz bom z-mirovnm szrdczom Sztao pred tebom, szvétim szodeczom, Gvüsen nájema, nê môk.

Nôta: *Dnévi preidôcs, mladí sze.*

501. Kî sze z-szôdbe rêtkogda szpomenête, Ino z-hüdi grêhov nepovrnête, Ka stímate? — vemda, kâ nemerjête!

2. Znáte, kà je vszákomi tèli mrèti: V-kaksté rédi szi je sto na tom szvétì, Dén szôdbe sze nad nyim ednôk preszvèti.

3. Sztôpis i tí pred szodcza, tô más znati, Geto ti je od vszega racsún dati. Sz-kèm sze teda scsés, oh grèsnik, trôstati?

4. Tam sze vesz tvoj 'zítek potégne naprê; Pred tehom de sztao teda rú'zen tvoj grêh Steroga szi dr'zao eti li za szmêh.

5. Opítas sze, zaka szi bio tak jálen, Na zlo gibki, i vu dobrom nesztálen, I zaka szi lübo rú'zni gúcs sálen.

6. Zaka szi tak zaman tátroso vrèmen, V-sterom bi meo szjati 'zítka szemén, I tak düs i szprávlaó vecsnosztí bremen.

7. Ni ednoga híпка nemas vu 'zítki, Steri v-szôdbí nebi düsi bio brítki, Csi szi ga kak zgübo v-etom prebítki.

8. Oh! — premiszli tak dnévov tvoji tekáj, I, csi szi gda oszkrúno z-zlom tvoj be'záj, Ob'zalüj prav vszáki tvoj nôri sztopáj.

9. Idi potom, i zla sze trdno hábaj; Nigdar nyemi vecs düse nepodávaj: Právdo bo'zo ze — vsze môcsi zrd'zavaj.

10. Etak, geto tí ednôk z-groba sztánes, Sz-tíhim szrdczom tam pred szodczom posztánes, I pri Bôgi vu miloscsi osztánes.

Vecsni 'zítek.

Nôta: *Osztávrte, verni krsztseníczi.*

502. Na vekivecsnoszt szmo sztvorjeni, I, csi szmo z-grêhom në vmorjeni, — Nè! — szmrtnasz na nika neszprávi, Csi nasz gli do csasza preprávi.

2. Têlo toti v-grobi razide; A' z-nyega odícseño

zide: Důsa sze pa v-vecsnoj bívoszti Ogne szmrti i szprhlivoszti.

3. Jezns szam je v-nemrtelnoszti Důs verni vecsne veszélnoszti Gvűsen porok, kí nyim pri ocsi Potrdjáva örok v-miloscsi.

4. I mí sze, kak on, odícimo, Csi za nyim na 'zítek hítimo; 'Z-nyim mo v-nebészaj prebívali, I radoszt angelszko v'zívali.

5. Oh! — obcsűtmo bo'zo szmilenoszt, I dűs blazeno nemrtelnoszt: Iszcsimo vu sztálnoj vernoszti Odíceni sztánek vecsnoszti.

6. Radűjmo sze czili nasemi, I zrendelűvanyi bo'zemi: Postűjmo naso plemenitoszt, I dűse pred Bógom velikoszt.

7. Pozdignimo pogléd nas csesztô, Na veliko vekivecsnoszt tô, Gde dűh nas po telnom závezki 'Ziveti má v-hí'zaj nebeszki.

8. I, csi nasz glász bo'zi má zvati, Bojdmó krédi 'zítek tádati, Ino sz-tröstom vecsne lűbézni Obládajmo szmrtne bolezní.

Nôta: *Krisztus mi je moj 'zítek.*

503. Naj szi mi tēlo moje Szmrt vu práh pokoszí; Dűse mi v-nôcsi szvoje Prepaszt nepogrozí.

2. Dűsa mi prék groba má Vecsno domovino, Gde ji Bóg v'zívatí dá Blá'zensztva vretino.

3. Naj sze mi tak grozí grob Vu szvojoj bívoszti; Nevczagam: Ár vecsni rob Nebom szprhlivoszti.

4. Gdagodi me Bóg moj scsé Odtécz vőpozvati; Naj mi 'zítek odszecsé. Nescsem morjűvati.

5. Zmo'zen je on zdr'zati Mené i vu szmrti, I blá'zensztvo mi datí Tam v-nebeszkom vrti.

6. Zrűsi sze tak, sator moj, Eti v-márnom 'zítki Ponôvi sze pá sztán tvojs, Vu vecsnom prebítki.

7. Csi znam eti v-vernosztí Be'záj moj szkoncsati;
Tak sze jasz vu vecsnosztí Mam koronüvati.

8. Tam, tam sze mam resiti Vszê nevôl zemelszki,
I veke veszeliti V-dr'zélaj nebeszki.

Nôta: *Oh szvetla zvézda zorjanszka!*

504. **K**aksa radoszt me obíde, Csi mi gda na
míszel príde Telki csüd puna vecsnoszt,
Gde verni vküpprebívajo, I díke nájem v'zívajo Za
vevkleknyeno vernoszt! — Szvetloszt, Vrêloszt Li od
nyé mam, da nezmenkam v-csésztí mojoj, I, vecsni
düh, v-szlü'zbi tvojoj.

2. Ka je vsza zemelszka díka, I radoszt etoga
'zítka, Proti tomi blá'zensztvi, Stero verni tam v'zívajo,
Gde z-Bôgom vküpprebívajo Vu nebeszkom králev-
sztví! — Nyé dár, Kak szpár, Lêhnoti zná, i mantre
má Tü za szébe: — Vecsna je li radoszt nébe.

3. Nede tam nikse 'zúkosztí, Te'zke szkrbi, ni
'zalosztí; Nede mêla szmrt môcsi: Dûsa, tü zdüháva-
jôcsa, I pod krí'zom czagajôcsa, Mír má tam, prek
szkúz nôcsi: Grêh nam Vecs tam Nede skôdo, nede
blôdo nász szvét jálni, Sz-préczimbov dobrôt nesztálni.

4. Tam med dûsami csísztími I veke odíceními
Sztojí zákon vernosztí; Tam -sze tebi, ocsi szirôt I
vretíni vísni dobrôt, Szpêva himnus vecsnosztí: Mo-
droszt, Radoszt Li tam czveté ino raszté brezi koncza,
Pri tráhi vísnoga szuncza.

5. Oh tí, csíszte lübéznosztí, I angelszke veszél-
nosztí Blá'zena domovina! V-tvojem odícenóm kríli
Naide sztan míra na czíli Vandrarov prvotína. — I
jasz, I jasz Bom angel tvoj, csi 'zítek moj v-bo'zem
sztráhi Dokoncsam e-tí vu práhi.

6. Zdigni tak tí szrdcze moje Na 'zelênýe díke
tvoje, I búdi me na szvetsztvo, Naj v-nevkleknyenój

vernoszti Iszcesem velike vecsnoszti Veszélje i blá'zen-sztvo: Sors moj Tam, boj V-tvojem krili, na szkúz czili, mir dūs szrecsni, I himnus moj — „*'zítek vecsni!*“

Pávidênye.

Nôta: *Zaka sze 'zalosztís, oh ma dūsa!*

505. Jôcste nad mrtvim vasim, krsztsanye! Ali neplacste sze, kak poganye, Brezi trôsta nad nyim; Ár z-isztine bo'ze znáte, Kâ ga pá viditi máte.

2. Lêpe szo szkuze vase bolezní, — Lêpe szo, csi vam nágib lübézni Prêsa nyé sz-prsz csiszti; Ali kí vu placsi dvojí, Pred szodczom vtepeni sztojí.

3. I szam Jezus je nad mrtvim szkuzio, Kí je nyegvomi szrdcezi drági bio; Ali nê je vczagao: Nye ga szo szkuze krepile, I vu dūhi veszelile.

4. Nyemi je i vu toj dreszêlnoszti Szíjao mili trák nemrtelnoszti, I trôst pávidênya: Záto vere nyegove glász, Búdí na tô velkoszt i vász.

5. Blá'zeni szte ví pri tom poszvêti, Steri vüpanya vísni trák nêti V-tú'znom szrdcezi vasem, I vam za szvetszki zgübicsek Ká'ze nebeszki dobicsek.

6. Bôg vasz do csasza eti razlôcsi, Naj vasz vjedina prêk práha nôcsi, Po tíhom szne groba, I tam te sze v-nyegvom krili Brez' koncza vküpvesselíli.

7. Nazâ sze dájo vasim nárocsam, Nazâ lübléni vasi ednók tam, Ké szte tú zgübili, I nigdar vasz szmrtne nôcsi Szláp vecs od nyi neodlôcsi.

8. Oh! — szklente té trôst globoko v-szrdce, Naj vam szvêti on, kak míra szuncze, V-tú'znoj nôcsi placsa. — Verte, híp z-grobov-sztanênya, De vernim — „*hép pávidênya!*“

Nôta: *Sznâ'zi' sze, oh drága dŭsa!*

506. **D**ika Bôgi na viszíni, Kí nam je po szvo-
jem színi Na szrdcz bolezní vtisanye Vú-
'zgao tô 'zelno vŭpanye, Kâ sze veke nezgübíjo, Kí
v-szmrtnom kríli zaszpíjo, Nego sze nam nazâdájó,
Gda sz-práha sztánóti májo!

2. Oh radoszti puna vecsnoszt, Gde sze tá blá'zena
gvŭsnoszt Vernim bo'zim szpuniti má, I brezi trôsta ne-
nihá, Kí tŭ v-placsi omedlêva, I z-szkuzami grob polêva
Lübléni v-nyega szranyeni, I pred czajtom pohranyeni!

3. Idte szí tak, na ocsé glász, Gdagodi on tázové
vász, — Idte radi z-nárocs nasi, Kak z-nárocs szí-
rotícz vasi, — Idte, lübléni, v-míri tá, Odked vasz
po krátkom szne pá, Na vecsnoszt obüdí ednôk, I
z-nami vjedína tam Bôg!

Nádavek.

Níke sôlszke peszmi.

Pred ndvukom.

Nôta: *Te szmrí obládavníki.*

507. **L**iki sze divje mladíke, I escse gingave
czepike Rano osznávlati májo, Naj tēm
vugodnê rasztéjo, Vu vrêmeni szvojem czvetéjo, I
plemeniti szád dájó; Tak m'íze v-mladoszti Vu hí'zo
môdroszti Prihájamo, V-steroj szvetsztva, i blá'zen-
sztva Násztavo vszi nahájamo.

2. Tí, vsze môdroszti vretina, Bôg! tvoja vek-
vecsna isztina Pamet naso preszvetsávaj; Ona krêpi
nase szrdcze Vu lübézni tvoje pravícze, I volo nam
poszvetsávaj. — Vtisaj vdárcze hŭde, I áldŭj nam
trŭde, Ocsa míli: Tvoj szvétí glász pelaj vsze nász
K-práve popolnoszti czíli.

3. Daj nasemi vucsiteli Môcs, radoszt, i blagoszlov k-deli Tak velikoga pozványa; Opravi z-môdrosztjov nyéga, Na razsürjávanye tvojega Bo'zanszkoga vadlűványa: Dűh tvoj ga naj vodi, Da, kak Jezus, hodi Tű pred nami, I zviszi tam nyega tí szam, Med nyegvimi ovsícizami.

Po ndvuki.

Nôta: *Kak dugo trpís pokorno.*

508. Csészt tebi, ocsa szvetloszti, — Csészt za nôvo tő radoszt, Kā szí nasz v-nasoj szleposzti Pá vucso 'zitka môdroszt, I nász vu nasem detinszti Krepio vu tvojem jedinszti, I varvao v-tvojem krili, V-ôpraviczaj blagoszlávlaó, V-dűsi i v-teli osznávlaó, I tak nasz bli'zao k-czili.

2. Oh! — dabi rêcsi tvoje trák Nam vu vszem 'zitki szvêto, Razegnaó dűse tú'zen mrák, I rázum nas preszvêto! — Dabi v-neznanoszti nasoj Nyé blá'zeni dűh bio nas voj, Na velkoj sztezi szvetsztva! — Dabi on po vere pôti Pelao nász vecsnoszti prôti, Na v'zívanye blá'zensztva!

3. Vcsini, ocsa, szádarodno Vu nami 'zitka szem, I hodbo naso vugodno, Zdâ i prisesztno vrêmen; Naj tű, kak decza szvetloszti, Vandramo — nê vu szleposzti, Nego — v visnom poszvêti, Blôdnoszt i zlo odűrimo, I tebi v-szvetsztvi szlű'zimo, Tű i na ovom szvêti.

Pred vardévanyem.

Nôta: *Sto bi te nehválo.*

509. Kak znameniti dén sze je preszvêto nad nami, Visnoga pasztéra gingavimi ovsícizami! — Racsún nam je dati od vszega Safarsztva pozványa nasega, Kakti talentoma bo'zega.

2. Ali vadlŭjemo vszi faling nasi vno'zinoszt, Obcsŭtimo nemôcs, i molimo vísno zmo'znoszt, Stera szama vsza v-oblászti má, krhkôcso naso vídi i zná, I nász vu szramoti nenihá.

3. Tebi tak, vecsni dŭh, boj dnesz sors nas porocseni, Tebi tekáj dnéva, i ôpravicz poszvetseni. — Oh! — vlê vö na nász blagoszlov tvojs: Tí nam vu nasem pozványi voj, Tí varivács i pomocsník boj!

Po vardévanyi.

Nôta: *Tí, 'zúka i szmrŭi goszpôd!*

510. Radoszti szkuza poléva, Bôg, lica csrêde tvoje, Gda pred tebom dolidéva Áldov dú'znoszt szvoje, Za vernoszt tô, Kâ szí zdá nyô Vodo, krepio, odícso.

2. Blá'zen, kí pred szvojim szodeczom Szrdcsno racsún dati zná! — On od nyega sz-tíhim szrdczom Mír, nê szrd, csakati má. Nê je mála Nyegva hvála: Nepreide nájem nyegov!

3. Oh! — vesi nasz tak kebzŭvati Na tvojo velko szôdbo, I eti tak setŭvati Szkoncsati naso hodbo, Da tam ednôk Tebi, oh Bôg, Vszi lehki racsún dámo.

4. Pred ocsmí nam daj nosziti Vsze dú'znoszt pozványa, I obilen szád roditi Právoga vadlŭványa, Sztezo szvetsztva I blá'zensztva Zebrati v-'zítŭi, v-szmrŭi.

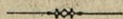
5. Csészt tebi, vecsna miloscsa, — Csészt za vernoszt tak csŭdno, Kâ szkrbís, kak veren ocsa, Za szvét tvojs neobtrŭdno! — *Zemlé národ, Zhod i záhod Tí naj szpêva v-radoszti!*

POBO'ZNE

MOLÍTVI

ZA

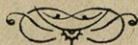
POSZEBNO CSÉSZT BO'ZO.

Vödáne

Odebránim

Vere Evangeliomszke.

„Gda molis, idi notri vu szkrivno hranbo tvojo, zapri doli dveri, i moli oco svojega vu szkrivnom; i oca tvoj, kebziuvajócsi na tébe vu szkrivnom, podelí tebi, ka proszis, vu ocsivesznom.“ Mát. 6, 6.

„Csi sto ka nevugodnoga trpí med vami; naj moli: csi je pa sto dobre vóle; naj popéva. — Doszta more toga pra vicsnoga vu veri oprávlена molítev.“ Jak. 5, 13, 16.

Predgovor.

Z-vrêlim i rázumnim szpêvanyem vjedínano vrêlo i rázumno molênnye, je najvísisa ôpravicza dûha cslovecsega, najdragsa csész, najsz. dú'znoszt právoga krsztseníka; i dosztojno oprávlanye obôjega, csíszta vretina najlepsega blagoszlova. Kakse obcsütênnye zbûdí obôje vu plemeniti prszaj! — Geto je tak eti obôje vjedínano; vûpati sze szmêmo, kê je z-têm tálom szlêdnye gorêcse 'zelênnye pobo'zni szrdcz szpu-nyeno, i tak vsze verno doprineseno, ka sze k-popolnoszti hasznoviti krsztsanszki kníg po praviczi 'zeleti dá.

Pri obôjem deli je naime pazko kebzüvano, naj je evangelioma csíszti dûh o'ziváva, i na bûdjenye rázumue pobo'znoszt szpodobno csiní, tak da sze ni vu peszmaj z-pûsztim kricsom, ni vu molítvaj z-mrácsnim mlênnyem netere vrêmen, ali opája dûh, i tak vecs skode, kak haszka netecsé na sztávo csesz-títelov bo'zi, nego prôttomi vísni poszvêt i môcs, mír i trôst razsûrjáva po nyi temni i krhkôcs puni sztezaj, ino tak nyé k-vecsnoj vretini czílanoga blá'zensztva vsze bli'ze pela.

I li onim, kí do k-tomi czili setüvali nüczati obôje, sze gvüsno obecsati szmê, kâ sze nema zaman razkaditi din pobo'zni áldovov nyihovi: — nê, zaisztino! — veliki i veszêlni bode szád sz. ôpravicz dûha nyihovoga eti i tam. — K-steromi i pripomori ocsa miloscse vszêm právím szlû'zbenikom szvojím, — na díko iména i mír odebránoga lüdsztva szvojega!!!

Na Hodosi iváncseka 24-ga dnéva 1851 leta.

Kardos János,

evang. dühovnik.

I.

Preporácsanye pred vszákim molênyem.

Gda k-tebi zdignem szrdceze i glász vüsztt moji, Bôg! nagni sze k-meni, deteti tvojem. Neglédaj nevrêdnoszt i nedaj sze oszramotiti vüpazni düse moje; nego glédaj velikoszt szmilenoszti tvoje, i za predrágo vrêdnoszt sz. szína tvojega, prími áldov, poszlühni prosnyo, i vtisaj 'zelênye szrdceza mojega. Tvoja, o ocsa, je zmo'znoszt i díka na veke. Amen.

II.

Na nedelne i szvetesne dní zaütra.

Zvelicsanya mojega Bôg, lübézni i dobrôte pün ocsa nebeszki! z-tvoje miloscse szem sze pá na nôvi dén prebüdo; znôvics sze radüjem 'zít ki ino zdrávji; znôvics obesütim csüdno velikoszt ocsinszke szkrbi tvoje. Nigdar nehênyas tí z-menom dobrocsiniti i szmilene vernoszti tvoje nad menom odícsiti. Toga ocsiveszno znamênye szí szkázao tí nad menom tak vu preminôcsoj nôcsi, kak i vu ránoj ütri etoj. Pod tvojoj vszamôgocsov obranböv szem vu kríli szna, prôti vszój pogübeli varvani, mirovno pocsívaó, i vu düsi ino teli pónovleni, na nôvo radoszt gorisztano. — Hvála ti, neszkoncsana lübézen, za tak szmileno dobrocsinênye!

Blagoszlovleni bojdi tí naime záto, kâ szí mi nôvi dén ete; kakti dén bo'zanszke csészti tvoje zadobiti

dao! — Kak veliki, szvéti je dén ete, i kaksega blagoszlova csiszto vrétino má on meni odkriti, csi bom ga tak poszvetiti i núczeni znao, kak tí, nyega mili daritel, 'zelès! — Oh! tí szam mi podéli k-tomi rázum i môcs. Nedopúsztí mi dnesz ni ednoga megnyenya zaman zahoditi, ali na zgányanye márnoga dobicska, telov-noga szladcsecza, grèsnoga razveszeljávanya, i preidôcsega haszka obrnôti, i tak vnêmar zapraviti. Tí szí, isztina, dén ete pocsinki od ôpravicz vszákdenésnyi i v-zívanyi nedú'zne radosztí poszvetiti zapovedao; ali jaj meni, csi bi dobrotívno zapôved eto hüdô razmo, i male vöre znamenitoga dnéva etoga ali manyükivajôcs zaman tr'o, ali pa z-netrêznim v'zívanyem mární dárov i radoszt zemelszki oszkrunyávo! Vö szí mi zravnao tí, môder ravnitel hípv, i na ete dén velike i sz. ôpravicze ino radosztí, steri mi je z-ôcsi púsztiti nigdar nê szlobodno.

Tô naime bojdi dnesz najprva szkrb moja, da iszcsem králevsztvo bo'ze i nyega praviczó, temno pamet mojo preszvetsávam, vu szpoznanyi sz. vadlúványa mo-jega sze ponávlam, i szrdcze moje na vsze dobro zbúd-jávam i krepím. I kaksa prilika sze mi ponüdi k-vszemi tomi vu obcsinszkó szlú'zbi bo'zój, csi jo môdre núczeni scsém i znam! — Nedopúsztí mi, ocsa miloscse, velike prilike ete nigdar hotécs zamüditi, ali z-mrzlim szrdczom núczeni. Z-radosztjov mi daj vu sz. hí'zi tvojoj posztánóti, z-veszelím dühom glásziti v-seregi odebráni verni díko tvojo. Za'zgi szrdcze moje na právo pobo'znoszt, da vsze, ka tam tebi na csésztsziniti mam, z-vrêlosztjov i kebzüvanyem oprávlam. Vcsini vu meni szádarodno sz. rêcsi tvoje glásenye. Daj mi vszákó hasznovito isztino prav razmiti, z-gotóvim szrdzom prijéti, sztálno zdr'zati, vu pámeti premetávti, i vu vszê násztaji zítka naszledüvti.

Boj nazôcsi z-miloscsov i blagoszlovom tvojim vszêm
 onim pobo'znim vernim, kí do tebé z-menom navkûpe
 vu dûhi i vu isztini csesztili. Vrsi je vu csisztom ná-
 vuki právoga krsztsansztva, krêpi vu vadlûványi Je-
 zusovom, i vesíni do koncza sztálne vu právoj zve-
 licsitelnoj veri. — Glaszitele pá sz. rêcsi tvoje opravi
 gori z-dármi dûha tvojega, da vu velikom pozványi
 sz. csészti szvoje verno, pobo'zno i vrêlo hodijo, i na
 vsze sztráni blagoszlovni szád trûdov szvoji vídijo. —
 Posli, o Goszpodne, posli vu goricze tvoje verne de-
 lavcze, da sze králevsztvo tvoje kak najdale razsûrí
 po zemli, odícseno imé tvoje od vszê národov szpozna
 i poszvêti, vola tvoja z-radosztjov csiní, i kak naj-
 vecs dûs k-velikomi czili práve popolnoszti, blá'zen-
 sztva i zvelicsanya pripela. Tebi bojdi díka i postenyé
 na vek i veke. Amen.

Med prihájanjem v-czerkev.

Pá szem vu hí'zi tvojoj, o Bôg, z-tebom i krszt-
 sanszkimi bratmi mojimi vjedínan. Pá szrecso i prí-
 liko mam, od telovni ôpravicz szí pocsinôti, med szvet-
 szkimi szkrbmi raztepene mîszli moje eti vküppobráti
 i na dûhovne potrebôcse vrnôti, z-návuka rêcsi tvoje
 tebé i tvoje vekivecsne potí, takáj szamoga szebé i
 sz. dú'znoszti moje popolnê szpoznávati, vu pobo'z-
 noszti i blá'zenom vûpanyi sze krepiti, i tak moj vez-
 dásnyi i prîsesztani mîr ino haszek íszkati.

Kak veliki ôpravicz i dobrôt csíszta vretina je tak
 za méne sz. hí'za tvoja! — Oh! nedopûszti mi nigdar
 brezi sz. vrêloszti i pobo'znoga hotênya vu nyé krilo
 sztôpiti, ali nyega osztavíti. Tvoj dober dûh zbûdi vu
 meni csíszti nágib gedrnoga kebzûvanya na vszáko
 rêcs návuka ísztine, globokoga obscûtênya vszákoga

glásza pobo'zni pészem i molítev, i poprêk vrêloga nuczanya velike prîlike zvelicsanya, stera sze mi eti ponüdí; da kak môder, rázumen i pobo'zen krsztsenik hodim pred tebom vszední 'zítka mojega. Pripravi szrdcze moje na gotovo prijétje i szkrbno varvanye eti glásene vekivecsne isztine, da mi nyé szemen obilni blagoszlov prineszé vu 'zítki vezdásnyem i prîsesztnom. Amen.

Med odhájanyem z-czerkvi.

Díka, csészti i hvála tebi, ocsa szvetloszti, za on zvelicsitelni návuk sz. rêcsi tvoje, steroga szí mi vu pretekôcsoj vöri, med obcsütényem blá'zene radoszti i pobo'zni nágibov pá glásziti dao. Daj sze nyega blagoszlovnomi szemeni tak vkoreniti vu szrdczi mojem; da nycga gingavi klicsicz niksa protivna môcs i szila nigdar nesztrga. Gáji nyega odraszek pri meni i pri vszé odebráni verni; Da nyega czvetek obilen blagoszlov razsürjáva med zdásnyim porodom i prîsesztnim pokolényem. Zdr'zi predganye evangelioma i povno'závaj sereg szína tvojega po vszoi zemli. Bráni czerkev tvojo, i daj czveszti vu nyé kríli právoj veri i pobo'znoszti, csísztoj szlű'zbi i csészti bo'zansztva tvojega, szlobodscsini i praviezi, míri i blá'zensztvi národov. Prími, ocsa miloscse, prími dobrovolno szlah áldov zemelszke szlű'zbe od nász i vsze molécse deczé tvoje, — dokecs ti vszi vu nebeszki czerkvaj pri vísisi oltári z-popolnêsim glászom áldüvali bodemo. Amen.

Na nedelne i szvétesne dní navécsar.

Pod tvojoj ocsinszkov obranbov, o míli Bôg. mi je dolipretekao i ete sz. dén, steroga szí mi na pocsínek, i vísni ôpravicz doprinásanye vözravnao.

Tvoje sz. rècsi bo'zanszki trák mi je szvéto i dnesz na temnoj sztezi 'zitka. Hvála, ponízna hvála tebi, vsze dobrôt szmilenomi dariteli, i za eto znamènye ocsinszke lübézni tvoje! — Kak vugodno priliko szí mi ponüdo tí dnesz i z-tèm tálom na vrsenye dühovne popolnoszti moje!

I kakda bi szmeo jasz veliki dén ete vnèmar dokoncsati, tak da nebi pítáo szam szebé: ka dobra szem sze návcso dnesz, i kakda szem nüczao tak vugodno priliko zvelicsanya?! — Vèm tí, môder rav-nitel sztáve moje, trdno 'zelès od méne, naj vszákdén bôgsi i popolnèsi gratüjem. Potrèbno mi je tak szpoz-nati i obcsütiti, ka za falinge sze escse nahájajo vu meni; ali navküpe i tô dobro premiszliti, z-kaksimi szpodobnosztami szem obdarüvani od tébe na oprá-vlanye toga dobroga i obládanye toga hüdoga. Obcsü-títi morem plemenitoszt mojo, z-sterov szí me, kak esloveka i krsztsenika osznâ'zo, i preszámnnati vísni czil moj, steroga szí mi polo'zo. Dú'zen szem predev-szèm tebé, vsze popolnoszti vretino, szpoznati, i na tom bidti, da k-tebi kak najbli'ze sztojím vu rédi sztvorjènya vidôcsega; ár szí me jedínoga na prígliho obráza tvojege sztvôro, i takáj zapovedao, naj popolen bodem, liki szí tí, ocsa moj, popolen.

I vu vszè eti znameniti dugoványaj düse moje mi sz. rècs tvoja, stero szí mi i dnesz obilno glá-sziti dao, vísni poszvèt i gvüsen vorczan podeljáva. — Oh! daj mi tak vsze, ka szem dnesz isztinszkoga i dobroga 'z-nyé csüo i razmo, vu vszem 'zitki szkrbno varvati i naszledüvati. Etak de mi i denés-nyi sz. dén vretina právoga blagoszlova, tak da mi-rovno i z-onim szladkím obcsütènyem nagnoti mam glávo na pocsinek, kâ mi je nèpretekao zaman veliki dén ete.

Mili varivács moj! ti szi pretekôcsi dén ete nélí szamo za dühovne, nego i za telovne potrebôcse moje z-ocsinszkim tálom szkrbo. Tí szi me zdr'zao vu 'zitki ino zdrávji, po tíhom pocsinki i nedú'znoj radosztí nôvo môcs vlêjao vu kotrige moje, z-ocsinszkimi perotami zakrívao mené i lübléne moje prôti vszákoj popübeli, i blagoszlov tvoj nam podêlo k-sztáni nasemi. Vzemi, ocsa miloscse, vretina vszê dobrôt, vzemi za telika znamènya lübézni tvoje globoko i ponízno hválo detinszke pobo'znosztí moje.

Pod vszamogôcso obranbo tvojo porácsam szam szebé, lübléne dománye, i vsze brate ino szesztre moje. Odvrni od méne i od nyi vsze pogübelne vdár-cze, tú'zne prigode, i te'zko szküsávanye. Daj nam vu kríli mirovnoga szna tíhi pocsinek, i zbüdi nasz na dén ütrásnyi vu ponovlenoj vrêlošti i môcsi, na zvisávanye sz. iména tvojega, i szkoncsávanye ôpravicz nasi. Osztani, oh! osztani z-nami, veren ocsa nas! osztani ze vszêmi, kí sze na tvojo ramo i lübézen z-detinszkov vüpažnov szlonijo. Ar li pod tvojev obranbov mámo bátrivno i tího pocsívatí. Amen.

III.

Na delavne dní zaütra.

Szmileni i milosztivni Bôg, nébe i zemle sztvoritel, obdr'zitel i ravnitel! nebésza glászijo tvojo díko, i zemla sze radüje dobrotivnosztí tvojoj. Veliko imé tvoje dícsim i jasz, szin práha, vu poníznosztí szrdcza.

Hvála tí, o mili ocsa moj, kâ szi me vu premi-nôcsoj nôcsi z-perotami obranbe tvoje prôti vszákoj pogübeli zakrívao, i na nôvi dén vu 'zitki ino zdrávji zbüdo. Kak lehko bi nôcs eta szlédnya bíla vu 'zitki

mojem, da bi me tí, veren varivács, osztavo! Ali tí szí szkrbno verosztúvao nad menom, i mené tak zmozno obdr'zao, da szvetloszt nôvoga dnéva veszelécs glédam, i vsze lübléne moje vu míri nahájam. Dícseno bojdi sz. imé tvoje za nôvo radoszt i dobrocsinénye eto!

Boj z-menom i ete dén, i daj mi szrecso ino blagoszlov k-vszemi, ka dnesz vu tvojem iméni zacsnoti i oprávlati mam, tebi na csészt i díko, szamomi szebi pa i bratom na haszek ino blá'zensztvo. Daj mi vszáko vugodno príliko i bisztro tekoncse drágo vrèmen verno i môdro núczeni, i ôpravicze pozványa mojega z-dobrov dűsnov vűszťjov doprinesztí. Ali nedopűszťi sze mi k-etomi szvűti tak pridrű'ziti, ká bi sze tebi szlű'ziti czelò szpozábo. Tak sze mi daj za potrebűcse tēla szkrbeti, da sze z-yekivecsnoga haszka dűse nigdar neszpozábim. — Ár ka bi mi hasznilo vesz szvűt zadobiti, csi bi vu dűsi kvár vadlűvati mogao?!

Da pa vszáki dén má bremen i nevolò szvojo; daj mi i etoga dnéva vszáki krű'z, te'zkűcso i 'zűkoszt z-detinszkov pokornosztjov i vűpaznov prenosztí, i tak britki, kak szladki pehár mirovno i zahválnò z-ocsinszke rôke tvoje vzėti. Ár szem gvűsen, ká sze mi vu vszákoj szkuzi, ztera sze mi pod môdrim ravnanyem tvojim z-ocsi moji vu krűlo vála, blá'zene radosztí nemrtelen d'zűnd'z bliszcsi.

Vodi i krűpi me dober dűh tvoj, i vesűni me prílicsnoga na vsze, ka je tebi vugodno; da tebé, vszaznajűcsega, povszéd pred ocsmí dr'zavsi, nigdar na hűdo nevrűzem szrdcza mojega, nego vu vszem pűleg sz. vűle i právde tvoje hoditi setűjem. Nevtepeno bojdi escse i gűbanye szrdcza mojega.

Tvojoj vszamogűcsoj obranbi i míloj szkrbi boj porocseno i dneszvsze, ka mi je dobrűta i lűbézen tvoja

podelila. Odvrni vsze, pogübelne vdárcze, dreszélne prígođe, i protivne sztréle od méne, moji lübléni, i bli'zni, i daj nam vu zdrávji i míri ôpravícze pozványa doprinásati, blagoszlov tvoj v'zívati i sztezo 'zítka vandрати. Na konczi pa zemelszkoga be'zája, pelaj nasz vsze po tíhoj i blá'zenoj szmrti na radoszt i veszélje díke nebeszke. Amen.

Drúga rána krsztsanszke dr'zine.

Lübézni i dobrôte pún Bôg, mili ocsa vsze deczé tvoje! z-neszkazlívov pobo'znosztjov i z-ednim szrdczom, dühom zvisávamo sz. imé tvoje, kâ szí nam nôvi dén ete zdrávím i veszélím zadobiti dopüszto. O ocsa! tvoja vernoszt nema koncza, i tvoja szmilenoszt sze vszáko ütro csüdno ponôvi nad nami.

Hvála ti za nocsni pocsinek, po kom szmo vu düsi ino téli otávleni; hvála za ponovleno môcs, stero szí nam po tíhom szne vlejáo vu kotrige nase! Oh, dabi sze 'ze zczéla tebi poszvétíli i vsze szpôdobnoszti nase z-veszélôv gotovnosztjov i pobo'zno vernosztjov na on velíki czíl obrnôti setüvali, steroga szí nam tí, goszpôd talentomov nasi, polo'zo!

Tvoja dobra i milosztivna vola je, naj mi pobo'zno i nepokárano hodimo pred tehom vu lübézni; ár szí tí té czíl polo'zo nam, da etí szrecsni, tam pa ednôk pri tebi brezi koncza blá'zeni bodemo vszido ednoga: i k-tomí czíli prídti nam je lí tak mogôcse, csi de nasz etí vszední csíszti düh pobo'znosztí i lübézni mocsno vjedínane vodo. Oh! vesi nasz tak neprelomleno zdr'závati sz. právdo tvojo. Tvoje dopádnjenje i pokoj düsne vészti nase nam vecs bojdi, kak vsza lüdi hvála i vsza díka zemlé. Vídis tí i to najszkrovnése gibanye szrdcza nasega,

i razmis vsze to dobro, ka mi scsémo i csinímo, i ednôk vszákomi pôleg vrédnoszti plácsati más.

Vodi nasz i dnesz vu tvojem bo'zem sztráhi, da vszáki híp z-detinszkov vüpaznov k-tebi pozdignoti szmémo pogléd nas, vszáko priliko môdro nüczamo, i blagoszlovno szemen prísesztne veszélne 'zétve z-gvüsnim vüpanyem szèjamo na vekivecsnoszt.

Podèli ednomi vszákomi zmed nami volo i môcs, priliko i rázum, vu tekáji dneva etoga kak najvecs dobra opravití, i tvojo díko ino lüdsztva tvojega blázensztvo kak najdale razsürjávati. Podèli rodítelom môdroszt, otrokom pokornoszt, goszpodárom krotkoszt, dr'zini vernoszt, i vszèm poprék krsztsanszko vréloszt vu dobro i hasznoviti ôpraviczaj. Vszáki zmed nami boj tim drüгим példa i nágib na dobrovolnoszt, krotkoszt, vjedínanye, i poprék na takso náklonoszt, kaksa je bíla i vu nebeszkom voji nasem, Jezusi.

Z-gotovim szrdczom naj setüjemo bli'znyemi nasemi pôleg premôcsi dobrocsiniti. Mertücslivoszt i zahválnoszt sznâ'zi nász pri v'zívanyi dárov tvoji, szrdcsnoszt pa i sztálnoszt pri szpunyávanyi dü'znoszt pozványa, i znásanyi vszákoga kri'za, steroga ti, môder ocsa nas, li záto püsztis na nász, naj sze vu trplivoszti vardenemo, vu dobrom flíszamo, i kre-pímo, vu jákoszti ocsisztsávamo, i tak na vsze vékso popolnoszt ino blázensztvo pozdigávamo.

Pod vszamogôcso obranbo tvojo porácsamo czèlo sztávo deczé tvoje. Bojdi ze - vszèmi szirmákmi, osztávlenimi, trpécsimi i 'zalosztnimi, 'zivôcsimi i mérájôcsimi.

Mili ocsa nas! ovo, mí sze vu dühi vjedínamo ze-vszov molécsov deczôv tvojov, stera vu ránoj ütri etoj szrdcze i roké szvoje vu vréloj pobo'znoszt k-

tebi pozdigne. Oh! blagoszlovi nasz vsze z-punosztjov miloscse tvoje, i daj, dokecs eti vandratí mámo, da tebi prijetni, i vu vszem prav szrečni i blázeni bodemo. Amen.

Na delavne dní navécsar.

Zaislo je szuncze, i jasz szem na koncezi ôpravicz dnéva. I csi szem dobro i szrečno dokoncsao delo i be'záj moj, csi me niksi bin nete'zí, niksa szkuza netô'zi, — komi mam vsze tô hváliti, nego li tebi, vernomi ocsi i ravniteli mojemi, kí szi i dnesz nezaműdo odícsiti nad menom csűdne szkrbi tvoje?!

Znam dobro, kâ mi je notriszpíszani i ete dén vu velike knige prísesztnoga racsűndávanya mojega; ali kakda notriszpíszani? — jeli tak, kak dobro dokoncsani i na méne gledôcs zvelicsitelen? Ali pa, kak zaprávleni i prôti meni szvedocsécsi? — Jeli bom mogao ednôk odgovor dati od vszega, ka szem dnesz miszlo, gűcsao i csinio? Jeli nemam trepetati, gda bos me tí, o vszamogôcsi, sz. i pravicsen szodecz moj od vszega trden racsűn proszo?

Bôg! vadlűjem pred tebom, kí i te najglobse szkrovnoszti szrdcz brodis, kâ szem escse jáko dallecs od velikoga czíla popolnoszti; ár sze veliko zmenkanye nahája vu vszem csinényi ino hotényi mojem, i nemam obsztojécse hvále pred sz. liczem tvojim. I dnesz szem doszta taksega miszlo, gűcsao i csinio, ka sze z-sz. volov i právdov bo'zansztva tvojega bori: i dnesz szem ocsiveszno szkűszo nad szebom, kâ szem escse v-nikak táli né tak dober, kak bi bidti mogao, ár szem li one dá'znoszti szpunyávo, li one ôpravicze doprinásao, stere szo le-zése bilé, ti 'zmetnesi szem sze pa hotécs ogíbao,

i greha rú'znoszt je bole opájala, kak jákoszti lepota vlékla szrdce moje. Ah! obcsütim, globoko i boleznó obcsütim vno'zino faling moji; i vu práhi pokôre klecsécs sze ti molim za odpúsztasnye, i pomôcs dűha tvojega. Ocsiszti me, sz. ocsa moj, i vesíni na doprinásanye vszega, ka je tebi prijétno, szpodobnoga i gotovoga.

Na tvojo ocsinszko obranbo zavűpam 'ze vu nôcsi etoj szam szebé, vsze lűbléne moje, i pod nébov prebívajôcsó vszo deczo tvojo. Vari vsze lűdí od vszákoga kvára, vszáke pogűbéli, neprenosenoga szkűsávanya, i dreszélja, i ponôvi po tíhom szne vu dűsi ino téli. Etak, gda temnoszt nôcsi lėhne, i trák szuncza lépi szvét tvoj pá razveszeljávát zide, med v'zívanyem nôve radoszti vsza zemla z-zahválnim glászom zvisávati má szmilenó vernoszt tvojo. Amen.

Drúga vecserásna krsztsanszke dr'zine.

Vszé 'zivôcsi sztvari veren varivács i míli hranitel! z-tvojega bo'zansztva zvisávanyem szmo zácsali dén ete, z-poníznim hválodávanyem ga scsémó i dokoncsati.

Vém szí tí i dnesz ôdpro míle roké tvoje i razveszeljávo nász obilno z-rázlocsnimi dobrôtami 'zitka. Jésztvino, pítvino i oblecsalo; volo i môcs, prílicsno vrėmen i pomôcs k-ôpraviczam pozványa nasega, mír i veszélje vu sztáni nasem, i nisteri drűgi lėpi blagoszlov szmo vzéli dnesz z-ocsinszke rôke tvoje. Tebi mámo hváliti i vsze to dobro, ka szmo sze od drűgi návesili, ali na ka szmo mí drűge návesili szrecsó meli. — Kakda szmo vrėdní mí, decza práha etaksega dobrocsiněnya tvojega?! — Bôg! ménsi szmo od vsze szmilenosztí i dobrôte, stero szí tí i dnesz odícso nad nami.

Ali — oh! — daj nam prav premiszliti, jeli szmo i mi czèli dén ete tak hodili, kak sze pobo'zni i od tébe na teliko blagoszlovleni krsztsanov dosztája? jeli szmo, kak roditelje i decza, goszpodárje i dr'zina, oblászti i podlo'záncki — poprèk vszi do ednoga verno szpuniti setüvali, ka szmo vu sztáni i csészti nasoj szpuniti trdno dolizavézani bilí?

Tí, ocsa lübézni, vszákomi zmed nami, kí je to dobro z-czèle düse steo i ze-vsze môcsi csinio, pokoj i veszélje dobre düsne vészti vu nezrecsenom mertüki obcsütiti dás; tí szi nam i pri vszákøj hválevrèdnoj ôpraviczí na pomôcs, i pobo'znomi szrdczí volo i naprèidènye podeljával; k-tomi vu rêcsi i pèldi szína tvojeja vszèm ká'zes, kakda mámo tvojo díko i blá'zensztvo deczé tvoje neobtrüdno razsürjávati. Ah, dabi nasz tak zdâ eti pred tebom ona blá'zena gvüsnoszt pokojíla, kâ je ni eden bratov nasi po nasz nè razdreszéljeni, ni edna prilíka, stera nam je na razsürjávanye tvojeja králevszstva dána, nigdar vu 'zítcki nasem zaman nèpreisla!

Pred tebom, vszaznajôcsi Bôg, je odkrito vsze nase csinènye i hotènye. Vcsi záto ednoga vszákoga zmed nami prav szpoznati i obcsütiti, ka sze ti je dnesz nèdopadnolo vu nami; i büdi nasz na isztinszko pokôro i zbôgsanye dühovne sztáve nase. Vèm nemoremo tajiti, kâ je li te miroven, veszéli i blá'zeni düh nas, csi szmo popolno gvüsni ocsinszke lübézni i miloscse tvoje. Csi nasz ni edna mível nesztrási pred tebom; te sze mirovno püsztímo tíhomi szne vu nárocsa, — mirovno zaszpímo vu szenczi obranbe tvoje, o tí, koga verno okô i vu kmiczí verosztüje nad nami. Tvoji szmo vszi, i tvoji scsémo osztánoti, o vecsna lübézen, vu vezdásnyem i prísesztnom 'zítcki nebeszkom. Amen.

IV.

Pokôrocsínênnye.

Vszaznajôcsi, sz. i pravicsen Bôg, miloscse i lûbézni pún ocsa nebeszki! jasz nevolen grèsnik z-boleznim szrdczom obcsütim, kâ szem veliki dû'znik pred tebom, nevkanyenim szodeczom, i dalecs szem zablôdo od dike tvoje; ár szem gôsztokrát oszkrúno tvojo vekivecsno právdo i dûsno vèszt mojo, i ráj szem po vôli hodo rû'znim 'zelam ino grèsnim náklonosztam telovnim. Tí szi od detinsztva mojega do etimao nezracsúnano doszta dobra vcsíno z-menom, od vnôgi drûgi szi me bole blagoszlovo, z-ocsinszkim tálom vodo, od vnôgi grêhov zadr'zao, i na dobro bûdio. Ali jasz szem tebi nèbio tak zahválen, nè szem te lûbo z-tak vernov detinszkov náklonosztjov, uiti nèpostüvao z-tak gotovov pokornosztjov, kak bi dû'zen bio. Po vnôgi grêhi i dobri hûdi pripetjáj szem nè zadoszta odümleni, csi szem taki vu nyi zrok i vretino britke bolezní, nevôle i pogûbeli preszámnati jezero prilike meo.

Bôg, Bôg! z-kak dreszélnim i mantre punim obcsütényem sze napuni szrdcze moje, csi prav premíszlim, kâ szem escse i zdâ nè tak popolen, kak bi 'ze dávno bidti mogao, da bi ocsinszki glász tvoj vu vszem bôgao i naszledüvao. — Ali tí, vretina neszkoncsane lûbézni, szi milosztiven, szmileni, i dobrôte pún ocsa vszém pókôrocsinécsim, i gotov odpüsztiti onim, kí grêhe szvoje szpoznajo, objôcsejo, i 'zítek pobôgsajo. Tí szi po sz. színi tvojem odpüsztisanye grêhov i miloscso glásziti dao i ponûdo vszém, kí jo z-verov i vûpanyem iszcsejo.

Ovo, miloscso iszesem i jasz z-gorêcsim 'zelényem, — tvojo miloscso, o ocsa, iszcsem z-punov

verov i mocsnim vüpanyem. Nika ne'zelèm tak gorécs, kak to edno, naj sze od grèhov robsztva oszlobodím, i vu tvojoj milosci tál vzemem.

„V-nikom na zemli, niti na nébi
Vékse radoszti nemam, kak v-tebi:
Záto z-'zelènyem k-tebi prihájam;
Ár vecsni kincs moj v-tebi nahájam.“

Oh! nezapri vö z-miloscse tvoje, neodvr'zi od lícza tvojega, neodüri pobo'znoszti, i nedaj sze o-szramotiti vüpanyi vu práhi pokôre klecsécsega deteta tvojega!

„Hodi, szká'zi mi tvojo lübézen,
I vtisaj, ocsa, mojo bolezen;
Boj mi szmileni, színi tvojemi,
Nevtaji trôsta szrdczi mojemi!“

Odpüsztí mi, za predrágo vrèdnoszt bo'zanszkoga szredbeníka mojega, grèhe moje, i odvé'zi me od nyí te'zke kastige.

Ovo, jasz — naime na znameniti i pred menom tak sz. dén ete, gda sze k-odícseonomi sztoli zvelicsitela mojega priprávlam — znôvics oblübim pred tebom, kâ bom sze vszákoga grèha z-czêle môcsi varvao. Ni hûda példa, ni jálno szküsávanye, niti niksa drûga protivna môcs i szíla me nema vecs zblôditi na velikoj sztezi pobo'znoszti. Vu pozványi mojem nepo-káranó vernoszt szka'züvao bodem, escse i te, esi bi mi z-'zítkom áldüvati potrèbno bilo. Poprèk, tebi, veren ocsa moj, notri do szlèdnyega megnenya pokoren bidti 'zelèu. — Daj mi, o Bôg míli, k-vszemi tomi rázum, volo i môcs. Sztvôri vu meni csíszto szrdcze. Vcsi me pôleg tvoje sz. vôle i právde csiniti. Tvoj dober dûh me naj vodi po ravnoj sztezi pobo'znoszti i zvelicsanya. Amen.

V.

Na dén sz. vecsérje zaütra.

Pribli'záva sze mi ta velika i znamenita vöra, vu steroj z-bo'zanszkoga zvelicsitela mojega sz. vecsérjov 'zivetí, i pri sztoli míra z-krsztsanszkimi bratmi mojimi vu lükézni i pobo'znosztí vjedínani, szpômenek szmríi nyegove ponôviti mam. K-tebi, 'zítka ocsa, prizdignem szrdcze moje vu ránoj ütri etoj. Oh! nedopüszti mi zvelicsitelne ôpraviczze ete vnêmar, brezi pobo'znogá premislávanya i hotênya, ali z-blôdnim stímanyem zacsnoti i doprinásati. Nedaj mi tak stímati, kâ bi mi veliko szvetsztvo eto brezi vsze moje vrêdnosztí, li obszebi zvelicsanye prineszlo, ali brezi práve pokôre i zbôgsanya, grêhov odpüsztsanye i milosceso szpravilo. Ah nè! — nemore prôszta jêsztvina i pítvina telovna onoga blagoszlova dati, stêroga vu etom velikom szvetsztvi z-vüpanyem íszcsem; nyega mi li to podelí, ka mi pri sz. ôpraviczí etoj pamet míszi, szrdcze obcsüti, i düh moj goridene vu szebi, to je, csi pri sztoli etom pamet mojo od szvetszke márnosztí odtrgnem, i na nebeszke obsztojêcse dobrôte vrném, szrdcze na vernoszt vu szpunyávanyi dü'znoszt moji büdím, i na neszkazlívo lübézen bratinszko pod'zigam, nemrtelnosztí vero i vüpanye nêtim, i vu dühi ono veliko blá'zensztvo kakti naprêkôstam, z-sterim sze na czíli sztálnoga vojszküvanya zagvüsno koronüvati mam.

Oh! poszvêti me tak zczêla, i ravnaj po dobrom dübi tvojem, vszamogôcsi bo'ze, da vu zvelicsitelni haszki eti, stere mi je bo'zanszki szredbeník moj odlôcso, obilen tál vzêti morem. Szpômenek nyegov vlê vu szrdcze moje csíszto náklonoszt gorêcse lübézni,

nevkleknyene vernoszti, globokoga postüvanya, i po-
nizne zahválnoszti k-nyemi, kakti najvéksemi dobro-
csiniteli mojemi; düh sz. példa nyegove nagni volo
mojo na sztálno naszledüvanye sztopájov nyegovi i
vrélo setüvanye k-velikomi czíli práve popolnoszti,
da vu pámeti dr'zim, kâ szem li tak právi verník
nyegov, csi ona náklonoszt jeszte vu meni, stera je
vu nyem bíla, i li tak vréden dobrôt nyegovi, csi
szem i jasz gotov, kak on, z-lasztivnim kvarom haszek
bratov íszkati, escse i protivnikom dobro 'zeleti i
dobrocsiniti, i poprèk vsze dú'znoszti pozványa mojega
verno szpunyávatí. Po nyem z-tak drágov czénov
szprávlenoga odküplénja globoko obcsüténja krépi
szrdcze moje vu toj lá'zenoj i pokojécsoj gvüsnoszti,
kâ szem né vesz práh ino csrvôv porob, nego nesz-
prhlíve örocsine tálník.

Oh tí, od koga vszi dobri dári zhájajo! vesíni
me ze-vsze sztráni vrédnoga gôszta velikoga sztola
Jezusa mojega; daj mi k-sz. oltári míra z-pobo'znim
i zahválnim dühom prihájati, i szpômenek szmrti nye-
gove z-seregom odebráni verni tak obszlü'závatí, da
'z-nyega csíszti i vekivecsen blagoszlov tecsé na dü-
hovno i telovno sztávo naso. Amen.

Med prisztáplanyem k-oltári.

„Idem z-grêhov 'zalüvanyem
Ino z-miloscse vüpanyem
K-tebi, düs veszeliteli
I blá'zensztva szpraviteli.
Oh! tí sze z-menom vjedínaj,
Düha tvojsza pomôcs mi daj,
I vesíni me prav vrédnoga
Tvojsza áldova vecsnoga!“

Med jemányem szvetsztva.

„Jezus, 'zítek düse moje!
 Glédaj áldov mantre tvoje:
 Podéli mi v-dári szvetsztva
 Zálog trôsta i blá'zensztva.
 Erczi meni potrto mi
 Szlugi, tebi pokornomi:
Idi 'ze vu méri, szin moj,
Odpüsztseni ti je bin tvoj!“

Po odhájanyi od oltára.

Ponôvo szem pá veliki závezek míra, z-sz. príszegov oblübo, kâ krsztsenik mam bidti vu 'zítka ino szmrí, tak da me ni vizína, ni globocsína, niti niksa sztvorjena sztvár nema vecs od práve moje vere i nevtevene 'zítka pobo'znoszi odtrgnoti. — Hvála, ponízna hvála ti, ocsa miloscse, za príliko tak sz. i znameniti ôpravicz nemrtelne düse moje! — Nakeliko szem 'ze po nyí dobrom dühi potrôtani, zbôgsani, pokrepleni, i zvelicsanya mojega gvüsen vcsinyeni! — Ah, dabi jasz zdâ ponovleni sz. závezek moj do szmrí prav postüvati i oblübo mojo vu vszem neprelomleno zdr'zati ino szpuniti znao i setüvao! — Kaksi dobrôt, kaksega blá'zensztva csísza vretina bi sze teda okríjla pred menom! — Ali jaj meni, csi kak za sálo dr'zati i vnèmar oszkrúni mam, ka szem dnesz z-sz. príszegov obecsao i potrdo!

Szvéti Bôg! opomínaj me nesztanoma na sz. zákun tvoj, i dnesz vcsinyeno oblübo mojo. Ona velike míszel, kâ tí vsza vídis i znás, zákun tvoj varjes i na oblübo szkrb más, jákoszt koronüjes, grèh pa kastigas — tá velika míszel szaszi düh moj od hüdoga

zla i krèpi vu nevkleknyennoj bôgabojazni. Poszvéti me zczèla szebi po dobrom dûhi tvojem, da tebi 'zivém i tebi merjém, ino tak vu 'zítki, kak vu szmrti sze tvoje lübézni, obranbe i miloscse trôstati szmëm. Amen.

Na dén sz. vecsérje navécsar.

Nagnolo sze je szuncze i pretekao mi je sz. dén on, na sterom szí me tí, o neszkoncsane lübézni ocsa, najvéksega blagoszlova miloscse tvoje tálnika vesíno. Escse ednôk tak k-tebí gorizdignem szrdcze moje vu zahválnoj pobo'znosztí, escse ednôk te z-veszélím glászom zvisávam za tak veliko znaménýe ocsinszke dobrôte tvoje.

Oh, dabi jasz dnesz vzéti blagoszlov nébe vrédno postúvati i na moj vekivecsni haszek obrnôti znao! — Tí szam, o vszamogôcsi, szmileni Bôg, pokrèpi, tí szam, vesíni sztálne i hasznovite vu meni vsze one pobo'zne náklonosztí i oblübe, stere je dnesz obszlü'závanye sz. szpômenka szredbene vrédnosztí Jezusa, odküpitela mojega pri meni pobüdilo. Daj sze mi od etimao vu szpunyávanyi sz. dû'znoszt moji z-nôvov volov, môcsjov i vrélosztjov flíszati, i czéli tekáj 'zítka i csinènya mojega tak ravnati, kak sze preszvetsenoga i právde tvoje vucsenoga krsztsenika dosztája.

Jasz, isztina, dobro znam i boleznó obcsütím, kâ sze escse i zdâ veliko zmenkanye nahája vu meni, i z-vnôge sztráni sze szküsávam na hüdo. Szlabo szrdcze moje i vdérjajôcsa náturnoszt, môcs i szila 'zél i náklonoszt telovni, neprijátela jálnoszt i hüda példa, mární dobrôt opájajôcsa nászladoszt, i szvêta csaláren obráz, blôdna szreca i neszreca obilnoszt i szirmastvo, veszélje i 'zaloszt, i sto zná, ka vsze drügo,

ocsiveszno i szkrívoma podkápa nedű'znoszt mojo, i, gda niti nestíam, zlehka vtepé düso mojo. Boj z-menom, o tí, kí szi i vu tom nemocsnom zmo'zen, boj z-menom vu vszákóm szkusávanyi i podpéraj me vu vszákóm te'zkom boji; daj mi vsze protivniike vere i pobo'znosztí, szrecse i zvelicsanya mojega obládati, i nájem vernosztí moje — neszprhlívo korôno 'zítka vekivecsnoga z-tvoje ocsinszke rôke vzéti.

Tebi, goszpôd i ocsa, 'zítka mojega, tebi prékdam ze i na verno szkrb tvojo zavűpam szam szebé i czéli tekáj sorsa mojega. Zakrívaj i vodi me do koncza na kmicsni sztezaj vandranya mojega. I prísesztuo nôcs eto bojdi moj szmileni varivács: odvrni od mène vsze, ka bi mi těli ali düsi skodlívo i pogűbelno bilo, i daj mi tíhi i miroven pocsinek; da sze na dén űtrásnyi vu ponovlenoj môcsi i veszélji prebűdím — na szkoncsávanye ôpravicz moji, i zvisávanye sz. iména tvojega. Tvoja dobrôta i miloscsa bojdi gvűsen tál moj vu 'zítki i szmrti. Amen.

VI.

Vu te'zkom betegi.

Neszkoncsane môdrosztí i dobrôte Bôg, szmileni moj ocsa nebeszki! k-tebi sze pozdigne szrdceze moje vu veliki boleznosztaj eti, z-sterimi szi me tí pôleğ neprébrodjenoga tanácsa tvojega prigledno. Vu tebi polo'zim vűpanye moje, i ni te nevczagam, gda mi je vsza pomôcs lűdi zaman i nehasznovita.

Tvoje rôke nárava, i po Jezusi, sz. szini tvojem odkűplene déte szem jasz. Tebi szo i ete bolezní těla mojega znáne, Vídís tí mantre, ali vídís i 'zelénye szrdcza mojega; dobro poznas vsze potí, stere szo

na vtisanye boleznoszt moji prilicsne i hasznovite. I meni je zísao trôsta pún glász miloscse tvoje: „*zovi me na pomôcs vu nevôli tvojoj; jasz te oszlobodim, i tí bos dícsó mené!*“

Ovo, zovém te, neszkoncsana szmilenoszt, i nedvojm, kâ nenihás, nikak nenihás czagajôcsega deteta tvojega dugo brezi trôsta i pomôcsi. Vém szi tí mené od detinsztva mojega, do etimao z-tak ocsinszskim tálom vodo, z-teliki pogübel oszlobodo, z-nezracsunanimi dobrôtami razveszeljávaó, i dopádnnya tvojega gvüsnoaga csinio; kakda bi tak mogao jasz brezi grêsne blôdnosztu vu ocsinszkoj vernosztu tvojoj i zdâ dvojití? — kakda stímati, kâ tí rávno zdâ, gda mi je pomôcs tvoja najbole potrébna, lübézen tvojo meni vtajís, oblübo prelomis, i mené vu povôdni poleznoszt moji osztávis, i brezi trôsta nihás?!

Oh né! — etak zbantüvati tebé, dobrotívnoaga, z-etaksov neverov 'zmetiti kri'z moj mi nigdar nedopüsztí. Krêpi prôtomi vüpazen mojo vu tvojoj vekivecsnoj lübézni i môdrosztí, i daj mi mocsno vervati, kâ tí nász, szlabe deczé tvoje vise môcsi nescses te'ziti, i tak ravnas sors nas, da i to najboleznése trplénye veszéli konecz vzétí more. Daj sze mi zglédnoti vu dühi na Jezusa, toga najvéksega mantrníka, kí je vu szénczi mirovne trplívosztí i vu tebi, ocsi szvojem nebeszkom polo'zene mocsne vüpazni, z-nôcsi tak boleznoga trplénya, na tak szvetlo i blá'zeno sztávo sô prék, Záto on vsze czagajôcse verne etak trôsta: „*hodte k-meni, kí szte obté'zeni; jasz vam lehkóto szprávim!*“

Mili ocsa moj! csi sze bo'zansztvi tvojemí dopádne i meni na dobro szlü'ziti má; povrni mi zgübleno zdrávje moje, da i nadale, sz. dú'znosztí moje szpunyávajôcs, tebi na csészt, lüblénim i blí'znyim mojim

na haszek i veszélje, szamomi szebi pa na blá'zensztvo 'ziveti, i na veliki 'zitek nebeszki sze têm popolne pripraviti morem. Ali nê moja, nego tvoja sz. i milosztivna vola bojdi. Csi mi du'ze scsés natákati britki pehár trplênnya, daj mi ga z-mocsnov verov vu tebi mirovno piti, i 'zelen híp oszlobodjênnya z-detinszким podányem csakati. — Nescsem vezagati, niti prôti tebi morjüvati; ár ka tí szkoncsas od méne, vsze je dobro, môdro i meni zvelicsitelno. Amen.

Vu szmrtnom betegi.

'Zítka i szmrti goszpôd! jasz nevolen szin práha vu vszákøj kotrigi mrtelnoga têla mojega ocsiveszno obesütim, kâ mi vszáki híp bli'ze prihája velika vöra razve'züvanya mojega. Escse ednôk tak gorizdignem k-tebi vn szmrtnom boji szpotrte roké i od nyé cse-méra zalêvano szrdcze moje. Nemorem osztaviti zemlé ete tak, kâ nebi hvále dao tebi, vernomi ocsi mojemi, za vsze dobrocsinênnye, stero szi mi od detinsztva mojega do etimao prika'züvao, za vszákø radoszt, stere szi me tálnika vesíno, za vszákø hasznovito ôpraviczø, na stere dokoncsanye szi mi volo i rázum, môcs i priliko dao, i za vszáki blagoszlov, z-sterim szi pobo'zne trüde moje korunüvao. Zvisávam te escse i za vszákø trplênnye, za vszáki kri'z, po sterom szi vero i pobo'znoszt mojo vardeno, i düso mojo na nebeszko veszélje i díko naprêpripravo. Konecz vzéti má 'ze po malom császi vsze trplênnye moje; lehko 'ze vu etom megnenyi sztáne potok 'zítka mojega i jasz na brôdi vekivecsnoszti, naj vmemem korônø praviczø. — Goszpodne, neosztavi me vu szlêdnyem boji mojem! — Boj szmileni, boj milosztiven düsi mojoj! Amen.

Szvéti i blá'zeni Bôg! jasz szlab, krhki i faling pún cslovek, neszmêm brezi bojaznoga obcsütênya k-tebi prizdignoti ôcsi i vtepeni rôk moji; ár mi i na szmrtnoj poszteli pred menom sztojíjo rú'zni grêhi moji, z-sterimi szem tebé, szvétoga i dobrotivnoga telkokrát vnêmar zbantüvao; zvöntoga mi sz. rêcs tvoja tak glászi, kê je sztrasno tebi v-rôke szpádnôti. Ali nevczagam, niti od miloscse tvoje nezdvojim; ár szi mi tí, szmileni ocsa moj, szam z-priszegov oblûbo, kê nescses grêsniki szmrtni môk, i po Jezusi, szredbeniki mojem szi mi odpüszsztanye grêhov. miloscso i 'zitek vekivecsni szpravo i obecsao. Z-têm vüpanyem idem tak pred tébe, kê tál vzemem vu tvojoj milosci. — Ah! nevtaji mi 'zelnoga tála etoga. Ocsishti, poszvéti me zczêla szebi, i daj mi veszéli sztánek vu ocsinszkom kríli tvojem. Amen.

Mili Bôg i ocsa moj nebeszki! ovo, mené poszelník tvoj, szmrt naszkori razlôcsi od vsze oni, kí szo eti na zemli po zákoni krvi i lûbézni z-menom vjedínani bíli. Tebi prêkdam ete szírotícze moje, da 'ze jasz nemorem du'ze 'z-nyimi bidti. Blagoszlovi je za meni prikázane áldove lûbézni i vernoszti! Podêli nyim tál vu vnôgi lêpi radosztaj! Vari je od vszáke pogübeli, i csi je gda z-krízom priglédnes, pomágaj nyim ga i mirovno nosziti! — Vodi je vu tvojoj bojazni, i daj sze nyim na nebeszki vísni sztán vszední môdro naprêpriprávlati! — Vjedínaj je z-vernimi i pobo'znimi prijáteli, kí do nyí te'zko sztávo lehkôtiti setüvali! — Jasz 'ze nyí nehom vecs vido eti; ali pá je viditi mam vu nebeszkoj odícsenoj domovini, gde nasz nika vecs nema

razlôcsiti. — Zbôgom 'ze, lübléni, zbôgom, szírotícze moje! — Ovo, jasz odidem od vász; ali Bôg z-vami bidti má! Amen.

„Gospodne! sto bi bio meni vu nébi vecs od tébe? i zvôn tébe sze vu nikom vecs neveszelím na zemli! — Povêhnolo je moje têlo i szrdcze moje. Szrdcza mojega pecsína, i ôrok moj szí tí, o Bôg, na veke!“

„Jasz szem ov dober boj zbojüvao, be'záj moj dokoncsao, vero zdr'zao. Nakonczi, doli me je djána korôna pravícze!“ — Szpunyeno je! — Ocsa, vu rôke tvoje porácsam düso mojo!!!“ Amen.

Nad mérajócsimi.

Gospôd i ocsa 'zítka nasega! hvála ti za vszo szmilenoszt, stero szí etomi mérajócsimi prijáteli i krsztsanszkomi brati nasemi od zacsétka 'zítka nyegovoga, do etoga znamenitoga megnenya prika'zúvao! Mí pôleg evangelioma sz. szína tvojega mocsno vüpanye mámo, kâ szí tí nyega nè li na ete krátki i nevôl pún 'zítek sztvôro, nego kâ vu velikoj vekivecsnoszti vsze popolno doprineszti más na nyega gledôcs, ka szí vu môdrom i dobrotivnom tánácsi tvojem szkoncsao od nyega. Molimo sze ti za predrágo vrêdnoszt Jezusa, sz. szína tvojega, gospodna i szredbeníka nasega, zlehkôti i vtisaj nyemi hitro szmrtné bolezní, odvzemi vszo bojazen i czaganye, vr'zi konecz nyegovomi te'zkomi boji trplényi, oszlobodi ga od vszega hüdogá, i pelaj ga prêk po brôdi tíhe i blá'zene szmrti na ov bôgsi 'zítek nebeszke odícse né domovine, gde neda vecs níksega

tú'znoga i boleznoga premenyávanya, i gde sze i nyemi, vu tiváristvi zvelicsani dűs, vsze trplěnye na nezrecseno radoszt premeniti má. Szpuni nyemi isztinszko obecsanye tvoje, korunűj nyegovo krsztsanszko vűpanye, i odícsi nyegovo nemrtelno dűso z-onim blá'zensztvom, steroga je okô nevidilo, vűho necsűlo, ni obecsűtěnye szrdcza cslovecsega nigdar nezapo-
padnolo.

Ovo, mí, okôli nyegove szmrtné posztele sztojěcsi i vu sorsi nyegovom z-lűbeznívim obecsűtěnyem tál je majôcsi bratje i prijátelje nyegovi, od tú'znoga i boleznoga viděnya etoga nicsesztnosztí cslovecsanszke, k-tebi, jedíno nemrtelnomi dűhi zdi-gnemo gori szrdcza nasa vu tíhoj pobo'znosztí, i z-globokov poníznosztjov sze podvržemo bo'zanszkomi szkoncsanyi tvojemí. Tí, neszkoncsane dobrôte ocsa, vsza mrtelnoj deczi tvojoj na blá'zensztvo i zvelicsanye csinís. Blá'zensztva i zvelicsanya csiněnye je brezi dvojnosztí i eto szmrtno pripetjě. — Oh! vesi nasz tak nyé na vekivecsni haszek nemrtelne dűse nase môdro obrnôti i nűczati. Daj nam dobro premiszliti, kâ ednôk i mí vszi na taksi sztan prídemo, gde nam níksi kincs, níksa díka, níksa radoszt zemlé nede vecs prijětna i hasznovita, nego lí dobra dűsna věszt i gvűsnoszt tvoje miloscse trôstati i zvelicsati má nemrtelno dűso naso. Eta velíka i nevtajena isztina bűdi nász vsze na pobo'zen i tebi prijěten 'zítek; da i mí, gda nam vdári szmrtna vóra, na czíli vandranya nasega z-blá'zenim krsztsanszskim obecsűtěnyem sztánemo, i z-odícsenim gvűsnim vűpanyem zvelicsanya na nárocsaj lěpe szmrtní tího zaszpímo, Amen.

Odicseni i sz. Bôg, jedíno nemrtelen düh! z-groze i bolezní obcsüténym posztánemo mí, nevolní mrtelni lüdje pri szmrtnoj poszteli etoga táodhája-jôcsega krsztsanszkoga brata nasega, koga z-dühom vere na veliko pôt vekivecsnoszti naprêpriprávlamo. Nad nyim vídimo, ka szí je cslovek pri vszój plemenitoszti i díki szvojój! Nad nyim szpoznávamo, kâ je 'zítek nyegov lí szenya, stera nedovêdno lèhne, i zvôn boleznoga szpômenka nika drûgo nenihá za szebom; obcsütímo, kâ je vszáko têlo, líki polszka tráva, i vsza díka lüdi, kak czvét tráve, stera hitro povéhne i czvét nyé vu práh szpádne. Cslovek od materé rodjen je krátkoga 'zítka i pún nevól. Be'záj nyegov je szedemdeszét, ali najvíse oszemdeszét lét; i tá szo puna nevól i trûda. Jaj je prví, jaj i szlédnyi glász vûszt nyegovi. Med szkuzami, zmenkanyem, i krhkôcsov zacsne i dokoncsa on sztezo vandranje szvojega. Naszlédnye príde szmrt i konecz vr'ze bívoszti nyegovój. Vsze, ka nyemi je nesztálen szvét dao, vsze nyemi eti pá vzeme; zvôn boleznoga i britkoga obcsüténja nyemi ze-vsze dobrôt zemelszki nika drûgo menihá.

Ah! tô, tô grozno i boleznó isztino nam glászi zdâ szlédnyi placsén sors etoga prijátela nasega! Med trûdom i víhérom, pregányanyem i sztráhom, trplénym i zmenkanyem, zgûbícskom i szkuzami je prignéna ládja 'zítka nyegovoga vu zburkano môrje vekivecsnoszti, steroga prepaszt jo z-vihérnov szílov k-szebi vlecsé, naj jo ze-vsze navküpe, ka sze vu nyé naide, vu globocsíno nicsesztnoszti pogrozi. I zaman, zaman je eti vsze hoténje lüdi, vszáka szkuza i molba verní prijátelov, vsza pomôcs szvéta, vszáki áldov szrdcz pobo'zni. — Bôg! Bôg! kak

szlaba, krhka bívoszt szi je dönok cslovek! — kak osztávleni nyega sors brezi szmilene pomôcsi tvoje!

Ali tí szi i vu tom szlabom zmo'zen, i míli ocsa vszé osztávleni, kí i tam zmocsti znás ino scsés, gde je vsza drüga pomôcs czelô zaman. — Ah! zmori i etomi pozáblenomi színi práha vu nyegovom szkrádnym te'zkom boji. Zdigni ga z-povôdni tr-plénja, i vtisaj nyegove bolezní; vr'zi koneczi mantri nyegovoj, i daj szíjati míra szunczi vu zalévanom szrdczi nyegovom; opravi ga gori s-dűhom vere i vűpanya, i daj szvétiti tráki miloscse tvoje nemrtelnoj düsi nyegovoj; operi, ocsiszti, poszvéti i zdigni ga prék zéle márnoszt na blá'zeni sztán viszíne i glé-danye sz. lícza tvojega. — Bôg, vtisaj sze nyemi! — Bôg, vzemi vu krílo tvoje nemrtelen dűh nyegov!!! Amen.

Po betegi.

Zvisáva te düsa moja, o dober Bôg, míli ocsa 'zitka mojega! i szrdcze moje dícsi sz. imé tvoje. — Pod bremenom te'zkoga betegá szem gécsao jasz i obvzėti z-boleznami, zvön szmrti i groba szem nevido drügo pred szebom; ali tí, míli vrács, szi mi bolezní vtisao, beteg odvrno, i 'zítek ino zdrávje nazádao. Kak mocsno me büdí 'ze nôva môcs, nôva friskôcsa i nôvo veszélje eto, z-sterim me je li tvoja szmile-noszt blagoszloviti zmo'zna bíla, na ponízno i vrélo zahválnoszt k-tebi, vernomi varivácsi mojemi!

Daj, o míli ocsa moj nebeszki, da radoszti i hvále obcsüténje, stero mi zdâ czelô obhodi szrdcze moje, nê li nistero megnenje trpí, nego vsze dní 'zitka sztálno môcs szka'zűje nad vszêm hoténym mojim. Szpômenek dobrocsinêoya tvojega nigdar ne-

lêhni z-prsz moji, i būdi me na verno i pobo'zno
nūczanye ponovlene mōcsi moje na tvojo csészti i
diko, na haszek lūblēni i blī'znyi, i na szamoga
szebé dūsevno i telovno blá'zensztvo. Tō bojdí moja
najlepsa hvála; i k-tomi tí szam podēli meni pomōcs.
Vari me od nemertūcslivoszti i kakoli grēha, z-
sterim bi szi zdrávje zlēhka pokváro, i tak najdragsi
kincs zemelszki vnēmar pogūbo; i nedaj mi nigdar
z-pámēti pūsztití, kak neszrecsen je on, kí je szebi
i drūgim szlū'ziti czelō neszpodoben, i koga dūsna
vēszt z-tēm tō'zi i mantrá, ká szi je szam zrok
rōnoszti i betega!

Pred tebom, vszaznajōcsi Bōg, je nē szkrito, ká
je meni vu betegi etom nikeliko pobo'zni dūs z-
csísztim i vrēlim nágibom lūbézni verno dvorilo.
Povrni, o tí, kí nika dobroga brezi nájema nenihás,
povrni nyim vernoszt eto z-najlepsim blagoszlovom
miloscse tvoje vu obilnoszti. Posli i k-nyim vu
betegi i kagodi drūgoj nevoli szmilene i na pomōcs
gotove prijátele, kí do nyim z-delom i tanácsom vu
lūbézni szlū'zili ino nyí te'zki sors lehkōtiti setūvali.
Nad vszēmi onimi pa, kí sze escse, pōleg mōdroga
tanácsa tvojega, vu te'zkom betegi mantrati i z-
boleznosztami vojszkūvati morejo, odīcsi ocsinszko
szmilenoszt tvojo, liki szi jo csūdno odīcsó zdâ nad
menom, nevrēdnim szlugom tvojim: csi szi je pa
z-'zítka etoga vōpozvati szkoncsao, neosztavi jī vu
nyí szmrtnom boji; prīdi nyim na pomōcs, i daj
nyim blá'zeno vōpreminēnye!

Blūzi — ah! blūzi szem sō jasz 'ze k-szmrtni
mojoj, i li ocsinszka dēsna tvoja me je zmo'zna
bíla nyē escse ednōk podneszti. Ali doidti me má,
zagvūsno doidti prvle ali szledi on beteg, ali on
neszrecsen vdárecz, steri zemelszkomí be'zaji mojemi

naveke konec vr'zti má. Vcsi me, o Bôg, tô prav premiszliti i nesztanoma vu pámeti premetávati; da vsze prísesztne dní i vöre 'zítka mojega z-pobo'znov vrëlosztjov tebi i bratom poszvetiti setűjem, i pred tehom posztánoti vszáki híp gotov bodem. Tebi, 'zítka i szmrti goszpôdi porácsam tekáj sorsa mojega; tí szí môdro v-racsún vzéo dní moje, i te me pozovés od etecz, gda de meni najzvelicsitelnêse. Oh! vcsíni, ocsa moj, vcsíni z-menom pôleg sz. i dobre vôle tvoje! Amen.

VII.

Molítev goszpodnova.

Tí, koga nam Jezus nazvesztsáva
Ino szvét tvoj ká'ze vu csűdaj, —

Tí, koga dűh nas molécs zvisáva,
„Ocsa nas, kí szí vu nebészaj!“

„Szvétí sze bo'zanszko imé tvoje!“

Angel, cslovek, csrv te naj csesztí;
Vsze vu práhi nicsesztnosztí szvoje
Naj vadlűje, kak velki szí tí!

Isztine i mira visno szuncze

Szűjaj vszêm na trôst i blá'zensztvo,
I na jákoszt bűdi vszáko szrdcze:

Tak „prűdi k-nam tvoje králevsztvo!“

„Bojdi vola tvoja, kak vu nébi,“

„Tak na zemli!“ — Vsze pokorno boj,
Vsze sze, velki Bôg, podvr'zi tebi
I postűj vekvecsni zákun tvoj.

Pri vszem tom pa „*krûh nas vszákdenésnyi*“
„*Daj nam dnesz!*“ — Podêli z-miloszti
Blagoszlov i mir tvojj, ocsa visnyi,
Vszákoj sztvári, zvön nyé vrêdnoszti.

„*Odpüszti nam vnôge dugé nase!*“
Odvé'zi nasz od zla kastige!
„*Kako i mí odpüsztimo*“ z-düse
Vszêm „*du'znikom nasim*“ falinge.

Csi nasz têlo i szvét gda opája;
Ah! — „*nevpelaj nasz v-szküsávanye!*“
„*I vari od hûdoga*“ szpadája,
Gda nasz vnása zapelávanye.

„*Amen!*“ — Tí nasz, o vecsna lûbézen,
Verjemo, brez' trôsta ninihás;
Nê! — tí vtisas verni szrdcz bolezen:
Szlisas nasz; ár vsza v-oblászti más!!!

Kinyomathatik.

Kelt Hodoson Mart. 20-án 1852.

Kardos János,

helyi evang. lelkész és egyházkerületi
rendes Censor.

Kazács.

Pêszmi.

Pêszem

A.

Ah Bôg! poszlúhni me v-mojoj	314
Ah! — kak hitro preminéjo	474
Ah! — kak mirovno pocsvate	401
Ah! — kak vnookrát pregresím	58
Ah! — nemam vecs roditelov	386
Ah! — oblêdo, ah! — zászpaó	118
Ah! — sz-kak velikim i mi- rovnim	112
Angel szvétí z-nebész doli	83

B.

Blagoszlov bózi, oh cslovek	305
Blagoszlovi, goszpodne . . .	326
Blagoszlov, steroga jasz v'zivam	409
Blá'zeni Bôg! csi k-tebi . . .	249
Blá'zeni dúh, ti, 'zitka voj . .	456
Blá'zeni národ, kí od tébe . .	167
Blá'zen je, ki poszlúhsa . . .	176
Blá'zen, ki szvoje vadlúványe.	8
Blá'zen, ki v-récsi i v-deli . .	341
Blí'zaj sze, dúsa, k-szvétoimi	183
Bôg, daritel visni dobrôt . . .	203
Bôg, kak lübézni Bôg	299
Bôg! kakso, szkrb szi meo . .	41
Bôg! kelko dúš pobo'zni . . .	262
Bôg! kí szi moje zvelicsanye .	216
Bôg! kí szi povszéd nazócsi . .	24

Pêszem

Bôg mislocse! zglê sze na . .	106
Bôg mládim zapovedáva . . .	384
Bôg, moje vüpanye	312
Bôg, moje zvelicsanye	228
Bôg moj! vcsi me prav post.	214
Bôg! na kakso plemenitoszt . .	51
Bôg nas je szam goszpód . . .	18
Bôg! nedaj mi na trdnoszt . . .	356
Bôg! neproszim te preidôcsi . .	154
Bôg! nesztani prôti	434
Bôg szam je branitel vdovicz	387
Bôg! sto nebi lübo tebé	227
Bôg szodecz 'zitka mojega! . .	234
Bôg! szvéta je vola tvoja . . .	233
Bôg! ti nam dávas poglavnike	369
Bôg! tí szi nam na znánye dao	339
Bôg! tí szi pravicze Bôg . . .	337
Bôg! ti sztálen v-namenyávanyi	30
Bôg! ti szi tvojsza szína . . .	103
Bôg! tí szi tvojo velikoszt . . .	166
Bôg! trepetajôcs dvojimo . . .	436
Bôg! tvoja ocsinszka lübézen . .	202
Bôg! tvoje delo mi daj postüvati	367
Bôg! tvojo velkoszt glászi . . .	36
Bôg! vadlújem, kâ szem	195
Bôg! vcsi me poszlüvati	290
Bôg! véksa je tvoja	244
Bôg! vretina vsze dobrôte! . .	3
Bôg! vszega zmo'zni sztvor . . .	159

Pészem

Bôg! v-szili zráka blôdn.	428
Bojdi csész, hvála i dika.	260
Bojdi veren v-tvojoi veri.	219
Bojím sze jasz ocsi moje.	198
Bolezno szrdcze, nevczagaj.	317
Bo'ze velke szmilenoszt.	370
Bo'zi szvéti sereg, nika sze.	208
Bo'zi verni hi'za.	209

C.

Csész, tebi, ocsa szvetloszt.	508
Csész, tebi, oh Jezus!	210
Csi bi kak odlásao.	192
Csi bi krívo zmisłénye.	279
Csi gda pod krí'za bremenom.	313
Csi jasz lúbim Bôga mojga.	248
Csi mi gda grêh vra'zúje.	126
Csi na etom temnom szvéti.	277
Csi rad ogrizávas.	331
Csi scsés vzéti, krsztsenik.	181
Csi sto sz-kincsmi zemlé.	344
Csi szem vu szlâni prednyési.	283
Csiszta lúbézen! csi te prav.	32
Csi sz-tebom mam mír, ocsai.	485
Csisztoga szvetsztva ocsa!	302
Csi téla mojega.	53
Csi v-hasznovitom teli.	306
Csi 'zelés, krsztsenik.	170
Cslovek! csi szí szrecsen i.	415
Cslovek! ka szí.	321
Cslovek! z-grêsnim czaganyem.	280
Cslovek! z-zadomesztsávanyem.	384

D.

Daj, Bôg, da sztanovitoszt.	340
Daj mi tô 'zelno blá'zensztvo.	327
Daj mi, vecsni dúh, prav szpozn.	276
Daj mi za szvéto dr'zati.	335

Pészem

Dén szmr,ti jezusove.	120
Dicsim te mili zdr'zitel moj.	414
Dicsmo ocsa szmilenoszt.	105
Dicste sztvoritela, ki sze.	476
Dika Bôgi na viszíni.	506
Dika, csész, i hvála.	433
Dika ocsi vecsnomi.	177
Dnesz mi je dén on.	399
Dober je nas Bôg.	257
Dobri hí'znici, ví.	379
Dobro znam, ocsa moj.	416
Dokoncsani je pá eden.	473
Drágo delo je, szkrbnosztjov.	374
Dugo trpi Bôg blôdne.	34
Dúh bo'zi! tí bojdi z-nami.	152
Dúh bo'zi! tí, oh vísna mócs.	149
Dúh bo'zi! vu práhi klecsécs.	155
Dúsa moja sze k-tebi pozd.	222
Dúsa moja, verosztúj.	291
Dúsa mojega bli'znyega.	328
Dúsa! szpoznaj z-radosztjov.	471
Dúsa, têlo, i ka mam.	281
Dúse, ino têla.	49
Dúse moje vrêdnoszt.	28
Dvojno czagar, cslovek zbo'zni.	286

E.

Ednôk, gda z-groba kmicsnoga.	454
Edno leto szkoncsa be'záj.	93

G.

Gda bi meo szpuniti.	69
Gda je nêbilô ni mészecza.	19
Gda i jasz na mojem czíli.	459
Gda Jezus na drêvi krí'znom.	117
Gda me szmrtna nôcs obvzeme.	492
Gdegodi cslovek na zemli.	421
Gde sze naide té vucsitel.	64

Pészem

Pészem

Geto szí mené, ocsa moj . . .	292
Glászi, dűsa, v-radoszti . . .	449
Glász i postenyé bl'znyega . . .	332
Glászte Jezusa obládnoszt . . .	137
Glédaj, ocsa, na sereg tvoj . . .	394
Globocsína szkrovnoszt . . .	17
Gori sze pozdigni, oh moje . . .	250
Gorisztánes, tēlo moje, gori . . .	497
Goszpōd je-moj veren pasztér . . .	63
Goszpodne! blá'zen je . . .	231
Goszpodne! bó'ze . . .	1
Goszpodne! daj sze mi . . .	348
Goszpodne! dűh tvoj me . . .	496
Goszpodne! kak blá'zen je . . .	482
Goszpodne, ocsa szvetloszti! . . .	160
Goszpodne! opomínas me . . .	338
Goszpodne! sto má v-nébi . . .	213
Goszpodne! sto zapopádne . . .	21
Goszpodne! szkuzímo sze . . .	430
Goszpodne! tebé sze bojati . . .	224
Goszpodne, tí, csíszta vretina . . .	42
Goszpodne! tí hráno dávas . . .	481
Goszpodne! tí szí csloveka . . .	278
Goszpodne! vesz szvét . . .	438
Goszpodne! v-hi'zo tvoj . . .	172
Goszpodne! v-kaksoj nevōli . . .	56
Goszpodne! vu kom zvōn tébe . . .	237
Goszpodne! z-szrdcza te . . .	376
Goszpon Jezus! tvojga dűha . . .	173
Groza pokriva lépí szvét . . .	475

H.

Hodi k-nam, bo'zi dűh sz! . . .	151
Hodi k-nam, oh dűh sz! . . .	174
Hodi, oh sz. dűh! — tvoj glász . . .	153
Hodmo, i dícsmo Bōga . . .	424
Hodmo, pōtniczí mrtelni . . .	82
Hodmo, verní krsztseniczi . . .	86
Hodte, hválmo 'ze ocsó vsze . . .	480

Hodte, bo bojne vihéri . . .	441
Hodte, verne krsztseniczi! . . .	217
Hvála Bōgi! szkoncsali . . .	178
Hvála! — i dnesz szem pren. . .	472
Hválen bojdi Bōg, moj bran. . .	419
Hválen bojdi Bōg! — szvétí . . .	359
Hválen bojdi Bōg vecsni . . .	77
Hválmo mi vszi Bōga . . .	261
Hválo dajmo Krisztusi . . .	4
Hválo dajmo mí vszi . . .	6

I.

I trsza nárasz nam dáva . . .	425
-------------------------------	-----

J.

Jaj! — nas zemelszki 'zítek . . .	240
Jaj tomi, ki vísno oblászt . . .	372
Jeszte Bōg! — vsza szo rók . . .	11
Jezik nas, z-sterim gucsimo . . .	334
Jezusa neodpűsztím . . .	263
Jezus! csi tvoje trplénye . . .	125
Jezus, dűs veszelitel . . .	188
Jezus, ki je szmrt obl. . .	141
Jezus, moje zvelicsanye . . .	265
Jezus, na ocsé deszniczi . . .	146
Jezus neszé glász veszéli . . .	84
Jezus, példa lűbéznosztí! . . .	270
Jezus, példa pobo'znosztí . . .	94
Jezus, popolni vucsitel! . . .	101
Jezus! sto bi te neíszkao? . . .	76
Jezus, szvétá odkűpítel! . . .	61
Jezus! tí szí zapovedao . . .	185
Jezus! tí szí z-sz. krvjov . . .	187
Jezus, tí vísesna mōdroszt . . .	66
Jezus! tvoje rēcsi glász . . .	171
Jezus! tvoj národ te vu . . .	109
Jezus! tvoj 'zítek je vorozan . . .	113
Jezus, 'zítka poglavnik . . .	133

Pészem

Jezus 'zivé! — po nyem, mam	139
Jócste nad mrtvim vasim . . .	505

K.

Ka Bôg csini, vsze je . . .	239
Kak bi nehválo goszpodna . . .	258
Kak dalecs szem jasz blod. . .	158
Kak decza z nágibom vüp. . .	251
Kak dugo sze nezglédnes . . .	440
Kak dugo znásas pokorno . . .	33
Kak je te cslovek pascslívi . . .	103
Kak nezrecseno zvisena . . .	59
Kak povôdni odtecéjo . . .	467
Kak rô'zicze v-szamnoszti . . .	388
Kaksa radoszt me obíde . . .	504
Kakse díke zorja sze je . . .	62
Kakse radoszti szí ti . . .	271
Kakse szrecse i blá'zensztva . . .	405
Kak sze nebi szmeo radüvati . . .	300
Kak szvéta je lübéznoszt! . . .	325
Kak te mam hváliti . . .	417
Kak tú'zno obcsüténye . . .	487
Kak vandrar, po temnoj pôti . . .	142
Kak veliki dár szkrbi bo'ze . . .	351
Kak velka je bo'za szmil . . .	31
Kak velki blagoszlov tvoj . . .	295
Kak veszéla je pôt moja . . .	484
Kak vugodno je meszto eto . . .	264
Kak z-drevja lísztje vihér . . .	495
Kak znameniti dén . . .	509
Kak znameniti je sztan . . .	390
Kak 'zelnoga míra angel . . .	350
Kama be'zís, 'zítek, tak . . .	309
Kamakoli vr'zem pogléd . . .	320
Ka mi valá kakste' vera . . .	362
Ka sze bojím, csi me visna . . .	289
Ka szem jasz? — daj mi . . .	272
Ka za vrédnoszt má krszts. . .	211
Kalko dobri jécse! . . .	318

Pészem

Kí, Bôg, pôleg példa tvoje . . .	353
Kí dáre zemlé dobrôt . . .	345
Kí je Bôga ontevo . . .	197
Kincsov márnosztí mi . . .	311
Kí právi, ká z-szrdcza . . .	324
Kí sze sáli sz-príszege . . .	235
Kí sze toga szvéta . . .	226
Kí sze vu vísnyem Bôgi . . .	46
Kí sze z-szôdbe rétko . . .	501
Kí szo blagoszlov szêjafi . . .	402
Kí v-goszpodni polo'zi . . .	238
Kmicsne nôcsi temnoszt . . .	466
Koga je Bôg vise drúgi . . .	346
Konecz je vzéla kûga . . .	439
Krisztus je dnesz z-mrtvi . . .	135
Krisztus je v-odicsenoszti . . .	148
Krisztus, te z-mrtvi zbüdjen . . .	147
Krsztsanszke vere vekvecsna . . .	179
Krsztseníczi! blá'zeni sors . . .	81
Krsztseníczi! hválte Bôga . . .	91
Krsztseníczi, radújmo sze! . . .	80
Krsztseníczi verni, veszélmo sze! . . .	92
Krsztseníczi! . . .	87
Krsztsenik, dobro premecsi . . .	68
Krsztsenik, premiszli dobro . . .	366
Krsztsenik szem, naj tebi . . .	180
Krsztsenik szí, velis . . .	220
K-szmrti sze pribli'závam . . .	488
K-tebi, vecsni dúh, pozdignoti . . .	247
K-tebi, zdr'ziteli . . .	432

L.

Lêhnola je nôcs z-szvojov . . .	446
Lêta, dnéve ino vere . . .	96
Lêta mi bisztro odtecéjo . . .	193
Liki sze divje mladike . . .	507
Li záto mam je dáni 'zítek . . .	52

